

နတ်တရုတ်ပြည်

BURMESE CLASSIC .COM

တပ်တပ်ချင်ချင်...
fatigon
 တာတီဂွန်

fatigon

www.burmeseclassic.com

နယော စာသား ဘဝစတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ

ဒိုတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပျက်ကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းစိမ်ပျက်ကွဲရေး
အရှုံးအပြားအတုတ်ကင်းရှင်းရေး

... ဒီအရေး
... ဒီအရေး
... ဒီအရေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

လော ကီ ပ အာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဗေဒ

နာယကကြီး

ထိက်တာ သာသနာ့

M.B.B.S (Ygm)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းရေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Ayuvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အဖွဲ့ထောင်
ကောလိပ် ဆရာထောင်

တိုင်းရင်းရေးအဖွဲ့အစည်းချုပ်

အကြံပေး

အိတ်တိုက်ဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း အေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဝေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)၊ကိုရိုးဆန်း။

သန်းထွန်း(ဘားမား)

ဝါငြိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရန်းကယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

(ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
(နိကာယဝိဂ္ဂလ))

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီအိမ်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်ဇွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်မာ့ဂျော့ရှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါဂုမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလှယ်

ပါဂုမီ

သံတော်များသည် အိပ်ပက်ထဲကအတိုင်း
ပွားပြီး လက်မ တစ်ဆစ်စာနှင့်
ပြင်တက်နေသည်ကို... စာ-၁၆၉

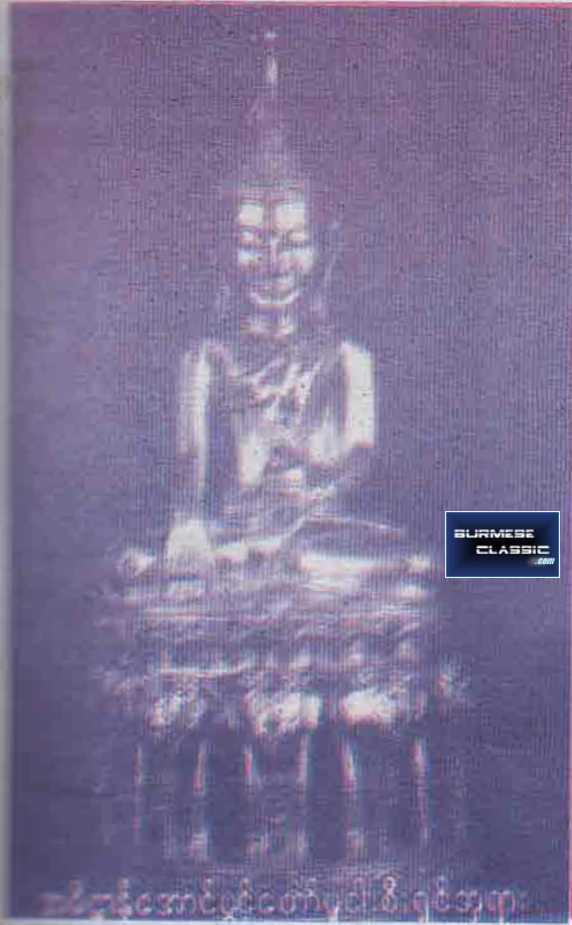
ကုတ်စေလှ
ဦးဝင်းမောင်ဝင်း(၀၃၇၇၂)၊ နက္ခတ္တဗေဒမြည့်မဂ္ဂဇင်းတိုက်၊
၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
ကတ္တင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပျက်
ဦးဝင်းမောင်ဝင်း(၀၅၃၉၄)၊ ပါဂုမီအောင်တက်
အမှတ် ၅၈၉ ရန်ကင်းအောင်တက်၊
၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးမြို့နယ်၊
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်ကယား မြန်မာ့ရေး
ဖိလံနာစာပေ (တောင်မြို့)
ဝါဂုမီအောင်တက်မြန်မာ့ရေး(တောင်မြို့)
ပန်းပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်မာ့ရေး
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
မြန်မာ့ရေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၃၃ ၂၉ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
၀၅- ၀၁ ၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာရွာနမူ - ကိုတင်မောင်ဓမ္မာ
မဂ်လာ မီးပွားရေးကြော်ငြာပျက်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ
အမှတ် ၃၃၂
အုပ်စု
၀၀၀၀
ငါးရာကျပ် (၅၀၀/-)
၀-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .COM

❖ ဂျေ့ဘုံခြင်းရောင်ခြည် ❖

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဦးသီဟ (တဆ-၀၃၉၈၀)၏ အသည်းခြောက်ရောင်၊ ကာတွယ်စောင့်ရှောက်မှုများ

[မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၀၉

❖ ဝဉ္စာပေးရောင်ခြည် ❖

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နိဗ္ဗာ

အိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၇၈)

[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၃၈

တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၈၈)

[ဟုဂျင်စီ] ၁၄၅

သင်္ဘောတရား၏ အာသာစကား (၃၂)

၂၁၁

❖ ယဉ်ကျေးရေးရောင်ခြည် ❖

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ

[သန်းပညာ] ၃၈

စိုက်ပျိုးရေးသုံး ဆေးဆိုင်နဲ့ ဖိပွားခြစ်နိုင်သူ

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၄၆

မဟာအင်ဂျင်နီယာဘွဲ့နှင့် လက္ခဏာ

၁၂၆

စိမ်ထောင်ရေးနဲ့ လက္ခဏာအမြင်

[ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc.ရွှေဘို] ၁၄၂

လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညှိကြစို့

[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၀၅

❖ ကမ်းလှန်ရေးရောင်ခြည် ❖

အရာတော်မြို့မှ ခြေရာတော်ဘုရား(၁) [ထွေးမောင်] ၉
 မုံရွာမြို့ ဘုန်းမိရပ်မှ ဘိုးတစ်လုံးတောရသိမ်နှင့်
 စေတီတော်(၂) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၀၅

စိတ်သစ္စိပွားလျှင် ကြံသမျှ ထူးစေသည့်

ဝိဇ္ဇာဘုရားရှင်ထံတော်ဦးဆံသို့ (၄)

[ဝိထွန်းသာ] ၁၂၁

မြတ်သာမဏတို့ စံပျော်မြန်းသည့်

ထုံးတောင်မြေသာစခန်းဆီသို့ (၁)

[ဇင်ညိုငယ်] ၁၄၇

❖ အလှူဒါနရောင်ခြည် ❖

ဘိုးပိုက်ဆံရှာပုံတော်

[အောင်စ-LL.B] ၁၃

တဘောင်ထဲက မြစ်ပေါ်လာသည့် ခြိတ်မြို့မှ

စုံလေးစုံ စေတီ(၁)

[နေဦး-မြတ်] ၃၃

မြင်းမထီလိုက်သူအတွင်းမှ စေတီရုပ်ပွားများနှင့် ထူးခြား
 ကျောက်ရုပ်များ(၃) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၄၁

ရန်မာန်ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ အောင်နိတ်ဆောင်

ခမောက်တောင်(၄)

[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၆၅

ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ

အင်ကြင်းပင်သာသနာမြေသို့(၄)

[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၉

နက္ခတ္တရောင်ခြည်လှူစင် ၃

ရှစ်စင်စော်ပြစ် မြန်မြန်
 စွမ်းစော်စွမ်း စင်သင့်ချိန်တွင်
 ပြုံးစော်စွမ်းပျက်

❖ စာ-၁၆၁

ကျမ်းအုတ်အိမ်ထောင်ပိဿနာအတွင်း

ခည်းလုံးညီညွတ်ရေးအတွက်

စိမိတ်ယူစိုက်ပျိုးစက်ကြသည့်

❖ စာ-၁၀၉

www.burmeseclassic.com

* ကိုယ်ပျေးရောင်ခြည် *

ထူးတာတွေ့တော့ ပြောပြချင် [မောင်က-တံတာရွာ] ၁၈၅
မှတ်မှတ်ရရ သာမည [မင်းခန့်ကျော်-ဖိုးကျန်း] ၂၄၀
လေ့ဝင်ငွေကျွန်းမှ မြေမှော်ဝညာ [မရိုင်ဝါ-မြန်အောင်] ၂၄၃
ဝဋ္ဋီရ ကျောက်ဖား [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၈၁

* ဟုဋ်ရောင်ခြည် *

ထူးခြားသော ချမ်းသာအဓိဋ္ဌာန် [အောင်စ-LLB] ၁၂၉
သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဋ္ဌာနတုဋ်စဉ် (၂)
[ဘုန်းပြည့်ထေဇာတိန်း-ဝဋ္ဋီရနယ်မြေ] ၁၃၄
ဦး(၃)ဦး ဝဋ္ဋီရအဓိဋ္ဌာန်တုဋ်စဉ် [ဦးကိုဦး] ၁၃၇
မွေးရပ်မြေသို့ မြန်ရောက်ဖို့ [အောင်နန္ဒ-ကျွက်လတ်] ၂၀၁
ငွေကြေးရလွယ်အောင် [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၂၀၄

● အစိုးရရောင်ခြည် ●

လျှို့ဝှက်နတ်နဲ့ "ထ"ထမနဲ့နှင့် ထမနဲ့နှင့်
ယတြာစီရင်စို့ [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၅၄
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ယာဘ်ရငွေဝင်အစီအရင်
[ဘကြွင်းတနလာသာသမီးများအတွက်] [သန်းပညာ] ၆၂
နေအိမ်တွင် ဖားစွဲလျှင် [ထွေးမောင်] ၁၆၅
ရတ်ပုပ်ရက်ဆိုး အခိုက်မြေနည်း [ငြိမ်းသော်တာ] ၁၇၁
တာမောင်းလိုလျှင် ယောက်မဆောင်
[ဂါမထီဇော်-စစ်ကိုင်း] ၁၉၂
တလေးအငိုတိတ်အောင် [ကသာ သင်းမွှေး] ၂၀၈
ကျွန်တော်နှင့် ပိတုန်းသုံးကောင် ပျောက်ဆုံးခြင်း
[ကိုခွန်-၁၀၈] ၂၂၉

၇ အပြုရောင်ခြည် ၇

အန္တောထုံနှင့် ရှေ့မြောက်နောက်လေး ထုံတည်နည်း
[ပိဋ္ဌာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၁၄၄
ကြေးမိုးကြိုးသွား မင်းလေးပါး(၂)
[ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၁၄၇
ထုံစားလမ်း [ဟသာတ ကောင်းဗမ္မာကျော်] ၁၇၃

* ပါဏပစ္စုန်ရောင်ခြည် *

ပွဲတွေ့ ထုံမန်းဝါထာ [ဦးကျော်ဆောင်း-B.A.ဗုဒ္ဓလေး] ၁၆၆
အမှောင့်ပယောဂဟူသမျှခွာချအရဟံ [အံ့ကြွယ်] ၁၈၇
တိမ်မြုပ်နေသော ရွှေဆိပ်ချ မန္တန်တစ်ခု [နောင်ရိုး] ၂၁၇
ဝဋ္ဋီရဝါထာဆန်းတစ်ပုပ် ပညာရှင်များမှ
ဖော်ထုတ်ပေးကြပါ [မောင်ညွန့်သိန်း-တောင်စွန်းမြို့] ၂၈၉
၄. နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်:

ဤရုပ်ပွားတော်ကို
ပညာဏရာ ထူးချွန်ကြီးမြတ်လိုသူတို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်၍
အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမှုကို ... ၈-၅၇

နောက်ခြေ အနည်းငယ်ပျည်၍
ငါ့ကြည့်စောင့်ပူဇော်ပြီးနောက် ခြေနှစ်ဖက်၏ ခြေရာကို
ကျောက်သားထက်ထွင် ... ၈-၁၂

ဝါးထုံးခွဲရာမှ ဝါးအတွင်းမှ
ရွှေရောင်ဝင်းနေသော ရုပ်ပွားတော်လေး
ထောင်မှတ်ဘဲ ထွက်ကျလာသည်ကို

◀ ၈-၁၅၄

**ဆရာတော်ကြီးမှ နဂါးများစွာမှ
လှည်းများစွာ ပြစ်လာသူများ
ပို့ခဲ့ကြောင်း ပိန် ကြားခဲ့ပါသည်**

◀ ၈-၉၇

* ဆေးရှည်ပျံရောင်ခြည် *

ဆည်မြို့ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ပျံကိုယ်စုဆေး
[မြတ်သစ်ဌေး-မြတ်စေတနာ] ၁၆
ဒက်ရာများနှင့် အပူကြောင့် သွားနာခြင်းသက်သာစေဖို့
[ဦးမောင်-ရွှေညောင်] ၁၀၀
အမျိုးသမီးများအတွက် အဖြူဆင်းရောဂါ သက်သာ
ပျောက်တင်းဆေးတစ်လက် [မဟာရာ-ခရာဝတီ၊ ကသာ] ၂၂၂

◆ ဆေးပေးရောင်ခြည် ◆

ဂဟေဆော်သူများအတွက် ဆေးတစ်လက်
[လွမ်းသိန်းစို-နှင်းပုလဲ] ၇၇
ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ တင်းငေးစေရန် [သီရိ] ၈၆
ကလေးများအတွက် သန်ချဆေးတစ်လက်
[ဦးအေးရွှေ-ကနောင်] ၁၇၆
ဗုဒ္ဓနာနှင့် အဆစ်နာ အဆစ်ကိုက်ပျောက်ဆေးတစ်နည်း
[စွဲကု ဂိုဏ်းထက်မောင်-သျှင်စာမွန်] ၂၆၈

* ဂဏ်ရုပ်ပျံရောင်ခြည် *

ချစ်သူပိညာဉ် ပန်းသခင် [အင်ကြင်းပန်း] ၂၆၅
ဥစ္စာစောင့်ဇီပဟေဠိ အဖြေညှိမိသူ [ကြည်လှိုင်-ရွှေကူ] ၂၉၇

◆ မိဖုရားဆင်းရောင်ခြည် ◆

တမလွန်နှင့် ဆတ်သွယ်ပေးသူ [နန်းခင်ဖြူဝင်း] ၁၉၃
မေတ္တာလှိုင်းက သာပါစွာ [အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၂၉၅

* ဂျေးခြံသစ်ဝင်းပျော်ခြည် *

ကုက္ကိုကုန်းရွာ ကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းမှ
ထူးခြားသည့် ငှက်ပျောပင် [ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၁၀၀
မိသားစု စည်းလုံးစေသည့် ခြင်္သေ့ပန်း
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၀၉
ကျောက်မိမိဂဏန်းတွင်းတို့ လက်ဆောင်
[မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၁၁၄

* ဂဏ်ရုပ်ပျံရောင်ခြည် *

ကြောင်ခုတင်ရဲ့ အကိစ္စကော့ဖူး
[အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၁၆၇
အခေါက်ရွှေ သန်စင်နည်း [ဆုမောင်-ရှုကွ] ၁၇၅

* ဂျေးခြံပစ္စည်းရောင်ခြည် *

သဲပြင်ကျောင်းမှ ဝါးမြွေခွပ်ကလေး [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၃၁
ထန်းပင်တံရွာမှ ထူးခြားစွာနှင့် ကြေးစည်[စောသိင်းလဲ] ၅၄
သက်တော်ရှည် ရာဇဂြိုဟ်တောင် ဆရာတော်၏
ဆံတော်ပွား [ကိုကိုခန့်ရွှေ-ကသာ/မြ] ၁၆၉
နဂါးပျံရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၅

● ကိုရင်ခံပညာရေးရောင်ခြည် ●

ခွမ်းပါးသူ ကင်ဆာဝေဒနာရှင်အတွက် ခေတနာဖြင့်
အကြံပေး ခေတ္တာဖြူခြင်း [ဦးမင်းဇင်-ရွှေစုဝင်း] ၁၉၈
သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယက္ခ၏ ဘဝအတွေ့
အကြုံများ (၂၅) [ဆရာကြီး မင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်း] ၂၁၄

* ကျမ်းပုဒ်ရောင်ခြည် *

ခေါင်းမှူးခေါင်းတိုက်ရောဂါ သက်သာစေသည့်
အလွယ်တကူ နှိပ်တွတ်များ [ဒိုင်မင်း-မင်းလှ] ၁၆၈

✦ အမျိုးသမီးအဖွဲ့ရောင်ခြည် ✦

ငါးကျည်းငါးစု အဖွဲ့အစည်း [ကျော်စင်ဖြူ] ၁၅၂

○ ယုတေသမ္မတရောင်ခြည် ○

မဟာဗုဒ္ဓ၏အိမ်နှင့် တော့ဒွေခရီးဆရာတော်ကြီးများ
/စိမ်းမိမြို့ မြို့ကြီးသို့ ဆရာတော်ကြီးတပည့် ငါးတွဲရ
သာမဏေကျော် ပဋိပက္ခတော်ဘွဲ့ရ အရှင်ဝေဒနာလင်္ကာရအား
ဂါရဝဖြူခြင်း [သန်းပညာ] ၁၁၃
ထုတ္တန်သိမ် ပုထိုးတော်မှ ရွှေခေတ်ရခိုင်မို့ရာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစံနှင့် နိဂုံးလတ်ရာများ(၄)
[ပန်းချီဆရာ-ရှေးဟောင်းသုတေသန] ၁၁၆
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထုံးမြတ်စွယ်စုံများအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၉၅

○ မြစ်ချင်းပြားဆေးပင်ဆေးပြစ်ရောင်ခြည် ○

ပုဏ္ဏမိုက်ပင်လေးအထင်မသေးနှင့် [မောင်စရာ-ရာမည] ၇၀
တောလင်းနယ်မှ ဆေးဖက်ဝင်အပင်များ(၁)
[ရွှေနီစိုင်းဝင်း] ၂၂၅

* ပီရုဂျာနီရောင်ခြည် *

မွှားများ ဗိုက်တယ် ဗိုက်တားဖြစ်လျှင်
[စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၃၀၂

○ ကြည်လုံခြင်းရောင်ခြည် ○

ကြားမယုံ ကြံဖူးမှ ကြည်လုံ
[ဦးငွေသန်း-စာရင်းစစ်အရာရှိ၊ ငြိမ်း] ၁၆၁

* အောင်မြေရောင်ခြည် *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် ရှိရှိပူဇော် ဝါထာတော်များ(၁၃)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၄၉
စပါးတောင်ခြေ အဓိဋ္ဌာန်မြေရာ သစ်မြေတောင်
အောင်မြေ(၁) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၈၁
၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဤပုံတော်မှာ
ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဓမ္မနိဗ္ဗိ (၇) ရက်အကြာတွင်
ရိုက်ကူးထားသော ပုံတော်ဖြစ်ရာ... ၈-၁၇၈

တောမီးလောင်ရာ ဝါးပင်တစ်ခုအတွင်းမှ
မီးမလောင်ဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့်
ဝါးပင်ပျဉ်စုံကြောင်း... ၈-၃၁

ဆရာမော်အား

ဂိဗေပုဒ်ကြီး

မှ

သွေ့ပျိုင်း

ပြန်ပျိုင်း

ဦးပျိုက်လှေ

ပျိုက်လှေ

၄ တ-၂၅

ဝထပ

ဆေးဝက်ပါ

ဆရာတော်ကြီး

ဦးသူရိယ၏

ခြေကုန်

တစ်ထပ်တည်း

တွေ့ရသော

ခြေတော်ဂုဏ်

၄ တ-၃၇

ဤ

စေ

မှဆီးပျိုး

တွေ့ မှ

ပါသလား

သိရှိသူ

များက

ဖော်ပြ

စေးပေါက်

၄ တ-၃၄

◆ ဖိလေဒေမုရင်ခြံညို ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
ဖိုးမိုးနှင့် အောင်သာလေထီဆုငွေ [တက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၂
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ထီအတွက် ရွှေချယ်ဝါ ဤဝကန်း
[ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၁၉၇

✦ မိုက်ပျိုးရေးမုရင်ခြံညို ✦

ဥတန်စွန်းပင်ကို သန့်သန့် ဖို့စိုက်ပါ
[ကိုမောင်ကျော်လှိုင်-မအူပင်] ၁၄၁

* အင်းမပေမုရင်ခြံညို *

ကာလကဏ္ဍီနှင့် တတိုးဆောင်းပါးပါ နဲ့ပေါ်အင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ [နေနီလင်း-ကောလင်း] ၁၈၃
လိုရာသုံး ဗောဓိပတိဝိသုဒ္ဓိ
[ရသကဏ္ဍီ ကျော်ဝင်းအောင်-ပြည်၊ ဆည်မြောင်း] ၂၀၆

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမုရင်ခြံညို

တနင်္သာရီနယ်မှ ထူးခြားသော ဆရာတော်တစ်ပါး
[နန်းဗြို့ရွှေရီ] ၂၅
ဘုတလင်မြို့ ကြောင်ပန်းတောရနှင့်
ပထမကြောင်ပန်း ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဣန္ဒက၏
ဘဝတော်ကြောင်း(၂) [ဇင်ညိုငယ်] ၇၃
မိုးကောင်း ဒေဝဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားမှုများ
[ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ B.Sc.,H.G.P.,DipEd] ၉၇

✦ ထူးခြားဆန်းခြံပျက်မုရင်ခြံညို ✦

ဝါးလုံးအတွင်းမှ ဖူးတွေ့ရရှိသော ရွှေဆင်းတု
စွပ်ပွားတော်နှင့် ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
[စေတနာရိုး-တောင်ငူ] ၁၅၃
မဟာမြိုင်တောထဲမှ ထူးဆန်းသောဘုရား
[တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၂၃၃
စံကားဝါ ရွှေတစ်ပွင့်(၁)
[ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး] ၂၃၆
ပြခါးပြာနှင့် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်ဆန်း
[မျိုးတင်-ညောင်လေးပင်] ၂၄၉

○ အရေးအကြေမုရင်ခြံညို ○

ပေပုတီးချပ်ပြားပိုင်းကလေးများ သိသူများမှ
ဖော်ပြပေးကြပါရန် [အဝါ-စီးကုန်း] ၉၄
တံခွန်မြန်မိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ သိသမျှ
မြေကြားလိုက်ပါသည် [မြေပိုးချစ်-နတ်မောက်] ၂၂၀
ခြေတောင်ပိုနှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ
ဖော်ပြပေးပါရန် [ခိုင် .င်း-မင်းလှ] ၂၃၂
ခိုတောင်းတောင်ပေါ်က ထူးဆန်းသည့် (ကံရွက်
သိသူများမှ မြေကြားပေးစေရန် [ရှမ်းဆိုင်] ၂၆၃
နတ္ထရွာရောင်ခြံညိုမဂ္ဂဇင်း ၇

❖ ရေခဲသွေးသစ်ကမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ငွေကြေး
လာဘ်လာဘ သွက်လက်စေ့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၄၆
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၂၀
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၂၃

★ ပြန်စာဖိုးရပညာရောင်ခြည် ★

ညှပ်သတ်ညှပ်တင် အပင်စိုက်လွှင် ထိခိုက်လေ၏
[မောင်ဗဟိုနိုး-အင်းတော်] ၁၃၂
အစာမှားသေး တင်းငေးစေရန်
[ကျော်မိုးလွင်-ဝါးခယ်မ] ၁၄၃

◆ ဗုဒ္ဓနိဒါန်းရောင်ခြည် ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၁၉

❖ ဗဟုသုတဖိုးရ ပြင်းပျက်ရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနိုင်းသည့်နှစ်အတွင်း
အန္တရာယ်တင်းစေ့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနှစ်ကာလ
ကြံတိုင်းအောင်၍ ဆောင်တိုင်းမြောက်စေ့ [ဟိုင်းလီစု] ၁၀၃
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနှစ်ကာလ
အရောင်းအဝယ်သွက်လက်စေ့ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၀၀
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနှစ်ကာလအတွင်း
နိုင်ငံရပ်ခြားခရီး အဆင်ပြေစေမည့်အစီအရင် ၂၇၂

● ပြန်ပျက်ရောင်ခြည် ●

မြိုင်တွင်းမတောင်းကောင်နှင့်ချစ်တွင်းကြီး [ဓရာမောင်] ၂၄၅
သစ်တံခါးအစွမ်း ဓံ့မခန်း [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၅၇
အိမ်လိပ်စာသေဘဲ ထူးဆန်းစွာ ရောက်ရှိလာသည့်
မိခင်ကြီး၏ရွပ်အလောင်း [ချို-အမရပူရ] ၂၆၁
တာဝန်ကျေလွန်းသူ [မေ-ပြင်ညီလွင်] ၂၆၉
မယ့်ဘူးဆိုတာ မကြံဘူးသေးလို့ပါ
[တက္ကသိုလ် မောင်လှလှ] ၂၇၆
နတ်ဂုဏ်မှု [မောင်လေးကေ-ဘီးလင်း] ၂၈၄
မ နုပျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒီ
သိကြား
ရုပ်တုကို
လွန်ခဲ့တဲ့
နှစ်နှစ်ဆယ်က
လူတစ်စု
နီးထုတ်
သွားတယ်
င်းဒါပြင်
ရောက်တာနဲ့
၈-၉၂

သစ်ပင်ကို
ဖောက်ပြီး
နွယ်ဝင်က
ဝင်နေသည့်
သစ်ဖောက်
နွယ်ဝင်ကိုမူ
၈-၁၈၅

သေးငယ်သော
သာမန်
ငှက်ပျောပင်
၏
အဖူးမှ
အဖီး
တစ်ရာကျော်
ထွက်လာခြင်းမှာ
၈-၁၀၂

အရာတော်မြို့

ခြေရာတော်ဘုရား

၁

မွေးဖော်

'ဒကာ ဆန္ဒရှိရင် အရာတော်မြို့က
ခြေရာတော်စေတီကို ဦးပဉ္စင်း လိုက်ပို့
ပေးမယ်။ ရဟန်းစပြီးဝတ်တော့ အဲဒီ
နယ်ဘက်မှာ နှစ်အတော်ကြာအောင်
နေခဲ့ဖူးတယ်'

'ဆန္ဒရှိပါတယ် ဘုရား၊ မျက်စိ
အောင့်တာ ပိုဆိုးလာတယ်။ အလင်း
ဆောင် မကြည့်နိုင်အောင် စူးအောင့်
နေတယ်'

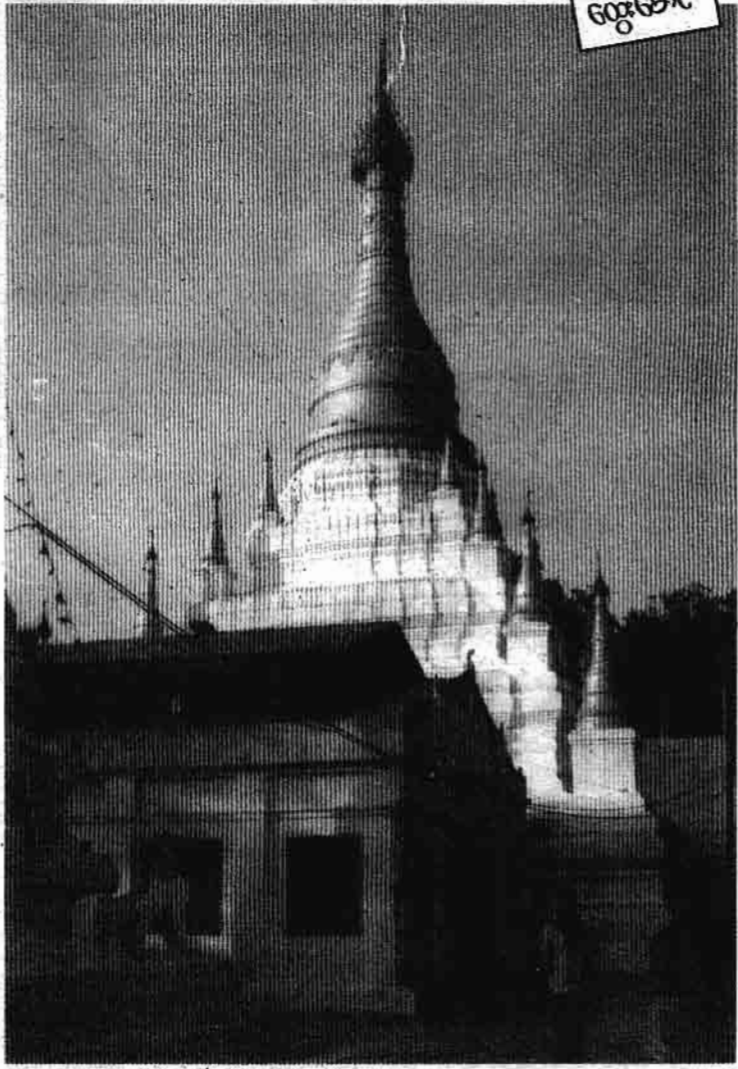
'ကျုပ်မှာ နေကာမျက်မှန် အနက်
ဆောင်တစ်လက် ရှိတယ်။ စမ်းကြည့်
ပါလား'

ဆားလင်းကြီးမြို့ ဝက်တောကျောင်း၊
မြောက်ကျောင်းဘုရားများအား သွား
ဆောက်လေ့လာ၍ ပြန်လာရာတွင်
ဆင်လောင်ရှင်ကဿပနှင့် ပတ်သက်
၍ ထိကျရောသော အထောက်
အထားများ မရခဲ့သဖြင့် အရှင်သီလာ
စာရာ အထက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြား
ခြင်းဖြစ်သည်။ ခြေရာတော်စေတီရှိ
အနာစွာခြေရာမှာ ပကတိခြေရာအတိုင်း
ပိုင်ဆိုင်ဆင်ရှားစွာ တွေ့နိုင်သည်ဆို၏။

သို့ဖြင့် မဟာလယ်တီတိုက်၊ ဒေါ်မေ
အုတ်ကျောင်းမှ ဦးသီလာစာရ၏ ကူညီ
မှုဖြင့် အရာတော်မြို့ဆီသို့ နံနက်စော
ဆာအချိန်တွင် စတင်ခရီးထွက်ဖြစ်ခဲ့
သည်။ ရှင်မဟာကဿပ၏ ခြေတော်
စာ မဟုတ်သော်မှ ထူးခြားသောဖြစ်စဉ်
တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ပူဇော်နိုင်ပေမည်။

ခြေရာတော်ဘုရားသို့

ခန္ဓာမှ ကျောက်ကာလမ်းအတိုင်း
သွယ်ကာ ကျောက်ကာတောင်ရွာ

▲ ဘနီကယ်မှရသော ခြေရာတော်စေတီ

မြောက်ရွာများကို ကျော်လွန်လျက်
(၁၉)မိုင်ခန့် ခရီးဆန်မိသောအခါ
အရာတော်မြို့သို့ရောက်သည်။ ထိုမှ
အနောက်မြောက်သို့ အနည်းငယ်သွား
သော် သဲချောင်းဖွေးဖွေးတစ်ခုနှင့် လယ်

တီရွာ၊ ထိုမှ မနီးမဝေးတွင် ခြေရာတော်
ဘုရားသို့ ရောက်တော့သည်။
ခြေတော်ရာဟုမဆို 'ခြေရာတော်'
ဟု ဘွဲ့မည်တပ်ရခြင်းကား ဘုရားရှင်
၏ သရီရဓာတ်တော်များ လိန်းဝပ်

www.burmeseclassic.com

◆ စောင်းတန်းတန်းမှ မုရုသောတော်

◆ ခြေရာတော်တော် စောင်းတန်းအဝ

တော်မူသော ဘုရားတွင် ရဟန္တာခြေရာ တည်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဆို၏။ ရဟန္တာခြေရာကို အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်း ဖူးမြော်နိုင်သည်ဟု သိရသည်။ စောင်းတန်းထိပ် မုခ်ဦးပြာသာဒ်တွင် 'ခြေရာတော် မြတ်စွာဘုရား' ဟု သော ကမ္မည်းကို တွေ့ရသည်။ မုခ်ဦး မှ လှမ်းမြင်ရသော ခြေရာတော်စေတီ တော်ကြီးမှာ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၆၄) တောင်နှစ်မိုက် ရှိသည်ဆို၏။

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စောင်းတန်းအတိုင်း ဝင်ရောက်သွား ပြီးနောက် စေတီတော်အား အနီးကပ် ဖူးမြော်ရာ လေးထောင့်အုတ်ခုံခံ၍ ပစ္စယံသုံးဆင့်တင်ကာ အထက်တွင် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် ထားသည်။ ပစ္စယံထောင့်များတွင် သာမက အုတ်ခုံထောင့်များတွင်လည်း ထောင့်စိုက်အရံစေတီတစ်ဆူစီ ပူဇော် ထားလေသည်။ စေတီတော်၏ အာရုံခံတန်ဆောင်း

◆ ခြေရာတော်တော်လိုက်နပ်

အတွင်း ဝင်ကြည့်သောအခါ ဂန္ဓကုဋိ မုခ်လိုဏ် သံတံခါးပိတ်ထားသဖြင့် ဂေါပကအဖွဲ့ကို ရှာဖွေရာ မြို့တွင်းသို့ ညွှန်ပြုကြသဖြင့် အရာတော်မြို့သို့ တစ်ခေါက်ပြန်သွားရသည်။

ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌအိမ်သို့ ရောက်၍ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်တွင် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လိုက်ပါကူညီပေးကာ စေတီသမိုင်း စာအုပ်ကိုလည်း ဒါနပြုလေသည်။

စေတီသမိုင်းအကျဉ်း

ပျူခေတ် ဟန်လင်းနေပြည်တော် တွင် ထီးနန်းစိုက်သော ဗန္ဓကမင်းကြီး သည် သားတော်ငယ် သီရိစန္ဒမင်းသား က အတန်တန် အယုံသွင်း ကုန်းချော သဖြင့် သားတော်ကြီး ဥပရာဇာသီရိ နန္ဒအား အကျဉ်းချထားစေသည့်။

ထိုအခါ ဥပရာဇာ အိမ်ရှေ့မိဖုရား စန္ဒာဒေဝီက အခြွေအရံလှားနှင့် မြို့တော်

• ခြေရာတော်အတီးလိက်တွင်း
ရုပ်ပွားတော်
မူလရုပ်ပွားတော် •

အနောက်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးတိမ်း
ရှောင်ရသည်။ နေပြည်တော်နှင့်
အတန်ပင် ဝေးကွာသော နာဂသရ
တောသို့ရောက်သော်(မူးမြစ်နှင့် ချင်း
တွင်းမြစ်အကြား၌ရှိ၏။) မထင်မရှား
ဆင်ရဲသားအသွင်ဖြင့် ရွာတည်နေထိုင်
ကြသည်။

ထိုတောအတွင်း သားကောင်များ
သတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးရသော
နာဂသရမုဆိုးသည် အသက်အရွယ်
ကြီးရင့်လာသော် အားအင်ယုတ်လျော့
၍ သားကောင်မလိုက်နိုင်တော့သည့်
အရာတို့ကို သံဝေဂရ ငေးခိုင်းနေစဉ်
သုဗေတ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကို ဖူးတွေ့
ဆုံ့ဖြင့် တရားဓမ္မ ကြားနာရလေရာ
ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်သည်။
ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ဟောကြားဆုံးမ
တော်မူသည်တွင် နာဂသရမုဆိုးလည်း
ဖြစ်ပျက်အစဉ်ကို ကောင်းစွာ သဘော

ပေါက်လေတော့သည်။ ထိုအခါ
ရဟန္တာအရှင်မြတ်က နာဂသရတော
အုပ်မှ ဆက်၍ထွက်ကြွလေလျှင် နာဂ
သရက...

‘အရှင်ဘုရား ဤတောမှ ပြန်လည်ကြွချီ
တော်မူပါလျှင် တပည့်တော်အား သနား
သောအားဖြင့် ကိုးကွယ်စရာ တစ်စုံတစ်ရာ
ချီးမြှင့်တော်မူပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ပါလေသည်။ အရှင်
မြတ်လည်း လှမ်းကြွနေရာမှ နာဂသရ
လျှောက်တင်သံကြားရသဖြင့် နောက်
ခြေအနည်းငယ်လှည့်၍ ခြုံကြည့်တော်

မူပြီးနောက် ခြေနှစ်ဖက်ကို ကျောက်
သားထက် တင်ချန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

နာဂသရလည်း ထိုခြေရာတော်အစုံ
ကို ဆရာအရှင်အဖြစ် ကိုးကွယ်ကာ
အရှင်မြတ်အား စတင်ဖူးတွေ့ရသော
မြေပြင်၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ရည်
မှန်း၍ စေတီတည်ပြီးနောက် ခြေရာ
တော်ကျောက်ကိုလည်း စေတီအနီး
ထားရှိပူဇော်ခဲ့လေသည်။

အိမ်ရှေ့မိဖုရားသည် နာဂသရတော
အုပ်တွင်း ဖြတ်သန်းသွားလာသော
အခါ စေတီတော်နှင့် ခြေရာတော်ကို

◆ ကျောက်ပြားထက်မှ ခြေရာများ

◆ ခြေရာထက်ရှိရာ မှန်ကျောက်ထောင်

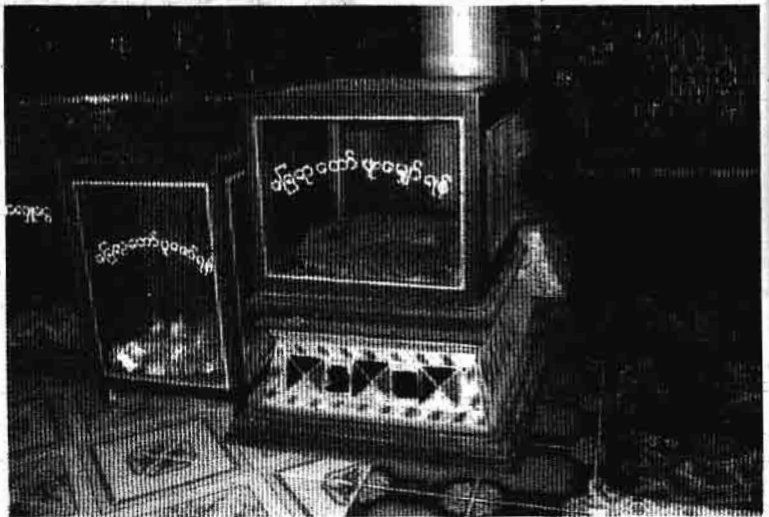
တွေ့ရသဖြင့် တံမြက်လှည်း သန်ရှင်း
ကာ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ဆွမ်းများ ကပ်လှူ
လေ့ရှိလေသည်။

နေထိုင်ရာရွာနှင့် မဝေးလှသဖြင့်
နေ့စဉ်ပင် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်
လှူပတ်ပြုကာ နေပြည်တော်မှ နန်းရေး
ပြဿနာ ကျေအေး၍ မောင်တော်နှင့်
ပြန်လည်ဆုံစည်းရစေရန် ဆုတောင်း
လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဟန်လင်းနေပြည်
တော်၌ သီရိစန္ဒာမင်းသား၏ လော်လည်
ပူပေါ်ပေါက်၍ မင်းကြီးက ကွပ်မျက်
ကာ သက်တော်ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သော
ကြောင့် ဥပရာဇာအား အရိုက်အရာ
လွှဲအပ်လေသည်။

ဟန်လင်းထီးနန်းကို ရရှိပြီးနောက်
ဥပရာဇာမင်းသည် မိဖုရားအား ရှာဖွေ

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စေရာ မတွေ့ကြသဖြင့် နောက်ပါ
အလုံးအရင်းဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင် ထွက်
ရှာတော့သည်။

နာဂသရတောအနီးတွင် မိဖုရားကို

တွေ့ရှိသဖြင့် ယာယီနန်းစိုက်ကာ
ကာလအတန်ကြာ စံမြန်းခိုက် ဇေတီ
တော်နှင့် ခြေရာတော်ကိုလည်း ပူဇော်
ကိုးကွယ်သည်။

◆ ဝဲဘက်ခြေရာတော်

◆ ယာဘက်ခြေရာတော်

နန်းတော်သို့ ပြန်ကြွသောအခါ ဖိရား၏ သဒ္ဒါတရားအရ ခြေရာတော် ကို ပင့်ဆောင်ကြရာ လမ်းခုလတ်တွင် ခြေရာတော်တင်သည့်လှည်း ကျိုးလေ သည်။

ထို့ကြောင့် မင်းကြီးက 'ခြေရာ တော်သည် ဤနေရာ၌ ကိန်းဝပ်လို တန်ရှိသည်' ဟု တွေးဆ၍ ဝန်းကျင် ချွန်အားအား ရှင်းလင်းစေရာ သီရိ ဓမ္မာသောကမင်း၏ မုဋ္ဌောစေတီကို တွေ့ကြရသည်။

မင်းကြီးက ဝါဖတ်ခြင်းအရွယ် စေတီငယ်ကို၎်၍ စေတီတော်ကြီး ထည်ဆောက်ကာ စေတီအနီးတွင် ချာန္တာခြေရာတော်ကို ထားရှိ ပူဇော် ထော်မူသည်။

ထိုမှ သက္ကရာဇ် ၂၅၅ ခုနှစ်တွင် ပုဂံဘုရင် တန်နက်မင်းသည် ပုဂံ မြောက်ဖျား (မြင်းမူ) မြစ်ငူရွာ၊ အရာ တော်ရွာများရှိ စေတီများကို မွမ်းမံရာ ခြေရာတော်စေတီလည်း ပါဝင်သည်။

သက္ကရာဇ် ၆၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျစွာမင်းသည် မင်းဆရာတော် ကြီးမှူး၍ အရာတော်စေတီကို မွမ်းမံသည်ဆို၏။ **ငှက်ပစ်တောင် ကဿပကျောက်စာတွင်...**

'သက္ကရာဇ် ၅၅၉ ခုနှစ်၊ ပြက္ခသိန်း၊ ပြာသို လဆန်း (၅)ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပသည် ပုဂံပြည်ရှင် ကျစွာမင်းကြီး၏ ပင်ဆရာတော် ဖြစ်သည်' ဟု ဖော်ပြထားလေရာ ကျစွာမင်း ခြေရာတော်စေတီကို မွမ်းမံရာတွင် မင်း

ဆရာတော် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ မထေရ် ကြီးမှူးကြောင်း သိရလေ သည်။ ထိုစဉ်က စေတီဉာဏ်တော် အမြင့် (၃၇)တောင်ဖြစ်သည်ဟု မှတ် သားရသည်။

ထိုမှ ၁၂၈၁ ခုနှစ်တွင် အရာတော် သူကြီး ဦးဘိုးသူန်က ဆရာတော်ကြီး ဦးသောမ၊ ဦးစာရိန္ဒ၊ ဦးတေဇောတို့၏ လမ်းညွှန်မှုကို ခံယူကာ စေတီတော် မွမ်းမံပြုပြင်ရေး အမှုဆောင်အဖွဲ့ ဖွဲ့ လျက် ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း (၂)ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ပန္နက်ချ မင်္ဂလာပြုသည်။ အုတ်ဖိုပေါင်း (၆၄)ဖို ပါဝင်၍ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၆၄)တောင်ရှိ စေတီတော်ကြီး ထင်မံ မွမ်းမံတည်လုပ်ခြင်းဖြစ်ရာ (၁၄)နှစ်

တည်ဆောက်ရသည်။

တည်ဆောက်ဆဲကာလ ၁၂၈၃ ခုနှစ်တွင် ပါဒကြီးဆရာတော် ဦးကုသလ၊ ၁၂၈၅ ခုနှစ်တွင် မန္တလေး၌ သီတင်းသုံးသော သက်တော် (၈၀)အရွယ်ရှိ ဘေးမဲ့ဆရာတော် (သီပေါမင်း ကိုးကွယ်သောဆရာတော် တစ်ပါးဖြစ်၍ ရတနာဂီရိသို့ သီပေါမင်းကုသိုလ်တော်အတွက် ကြွခဲ့ရသည်။) စသည့် ဆရာတော်ကြီးများ ကြွရောက်၍ ကုသိုလ်တော် ပါဝင်ကြသည်။

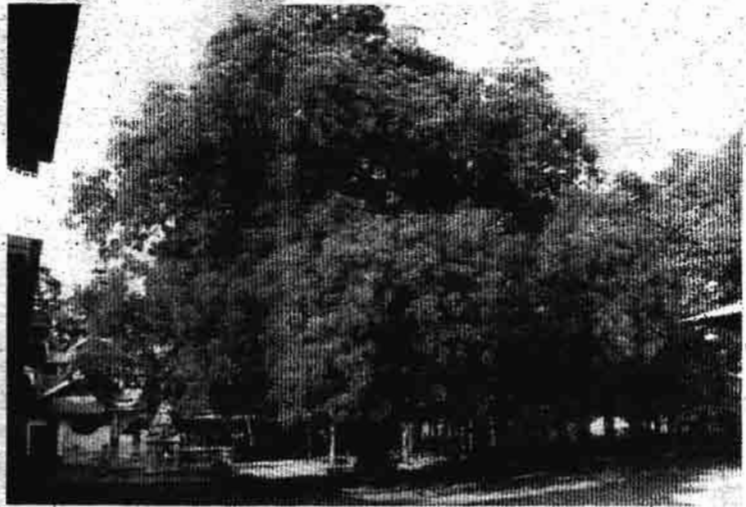
၁၂၉၅ ခုနှစ်တွင် စေတီတော်ကြီး ပြီးမြောက်ရာ သူကြီးအဆက်ဆက်၊ မြို့ပိုင်အဆက်ဆက်တို့ (၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် အရာတော်အား ရွာအဖြစ်မှ မြို့အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသတ်မှတ်ခဲ့သည်။) ဦးဆောင်မွမ်းမံခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တန်ဆောင်တောင်ဝယ်

အရိပ်ကောင်းသည့် စောင်းတန်းအုတ်လမ်းတွင်ထိုင်၍ ခြေရာတော်စေတီသမိုင်းကို လေ့လာဖတ်ရှုပြီးနောက် လုံခြုံရေးဝန်ထမ်း ဖွင့်လှစ်ပေးသော ဂန္ဓကုဋီမှခံလိုက်တွင်းဝင်၍ ရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြော်သည်။ လိုက်တွင်း၌ တင်ပုညခွေရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူနှင့် ရှေ့တော်မှောက်တွင် ရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူတို့ ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။

ရုပ်ပွားတော်ကြီးကား ၁၂၉၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်နေ့တွင် စတင်ပူဇော်သော ကြေးဆင်းတုဖြစ်၏။ ကြေးချိန် (၆၀၀)၊ ဉာဏ်တော် (၉)ပေ ရှိသော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်၍ ရှေ့တော်မှောက်ရှိ ရုပ်ပွားငယ်မှာ မူလစံပယ်တော်မူသည့် ရှေးရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။ ထုဆစ်မှု

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စေတီဝယ်မှ တော်ရုံပင်ကြီးတစ်ပင်

လက်ရာမှာ ကျွဲစွာမင်းလက်ထက် ပုဂံလက်ရာဖြစ်သည်ဆို၏။

မူလရုပ်ပွားတော်ငယ်မှာ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၃၁၄ ခုနှစ်ကာလအတွင်း အရာတော်နယ်တွင် ပြည့်တွင်းစစ်ကြောင့် မငြိမ်မသက်ဖြစ်ရာ ဌာနဆိုင်ရာ ရုံးများ၊ ရဲစခန်းများအား မှုရွာသို့ ရွှေ့ပြောင်းရသည်။ ထိုကာလအတွင်း မသမာသူ တို့က ဤရုပ်ပွားတော်ကို ခိုးယူသွားကြ သည်။

သို့သော် ထိုလူစုသယ်ဆောင်သွား၍ အတန်ခင်းကွာသောနေရာ၌ ညအိပ်ရပ်နားရာ နံနက်လင်းသောအခါ ရုပ်ပွားတော်မှာ ပျောက်ဆုံးနေသည်။ စေတီတော်တွင် လာကြည့်သောအခါ လည်း မတွေ့ကြရပေ။

ခိုးသူများ လက်လျှော့ပြန်သွားကြသောအခါ လူကြီးများ လူစု၍ လိုက်လံရှာဖွေရာ စေတီအနီး ချုံတွင်း၌ စံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်ကို ပြန်တွေ့ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ဘေးကင်းလုံခြုံစေသည့် တန်ခိုးကြီးရုပ်ပွားတော်ဟူ၍ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်လေ့ရှိကြလေသည်။

အစောင့်ကာရက သမ္မာဒေဝများ စောင့်ရှောက်ပူဇော်ကြသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိပေသည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ ပုဂံခေတ် ကျွဲစွာမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ရွှေပေါင်လောင်ဘုရားများရှိ ရုပ်ပွားတော်အချို့နှင့် ဆင်တူနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ပေါင်လောင်ရှင်ကုသပ ဦးစီးတည်လုပ်ဟန် ရှိသည်။

ရဟန္တာခြေရာတော်

ဂန္ဓကုဋီလိုက်မုခ်အပြင်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ရဟန္တာခြေရာတော် ထင်ကျန်ရစ်သော ကျောက်ပြားကို မှန်မီရီဖြင့် ပြသထားသည်။ ကျောက်ပြားမှာ အလျား၊ အနံ (၂၂) လက်မခန့်နှင့် ဒု(၄)လက်မခန့်ရှိသည်။ ခြေရာနှစ်ခုရှိရာ ဝဲယာတစ်စုံဖြစ်သည်။ အလျား (၁၃-၂)လက်မ၊ ခြေညှိပြက် (၆-၂)လက်မနှင့် ဖနောင့် (၄-၂)လက်မစီ ရှိကြသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထွေးမောင်

၂၀၁၄ ခုနှစ် မြင်းစိုးမိုးသည့်နှစ်အတွင်း

အန္တရာယ်ဘေးကင်းစေဖို့

ဤအစီအစဉ်ကို တရုတ်နှစ်ဆန်း (၁)ရက်နေ့ သို့မဟုတ် နှစ်ဆန်းလ (တရုတ်ပြက္ခဒိန် တစ်လပိုင်း)အတွင်း တစ်နေ့နေ့၏ နံနက်ပိုင်းတွင် ပြုလုပ်နိုင်သည်။

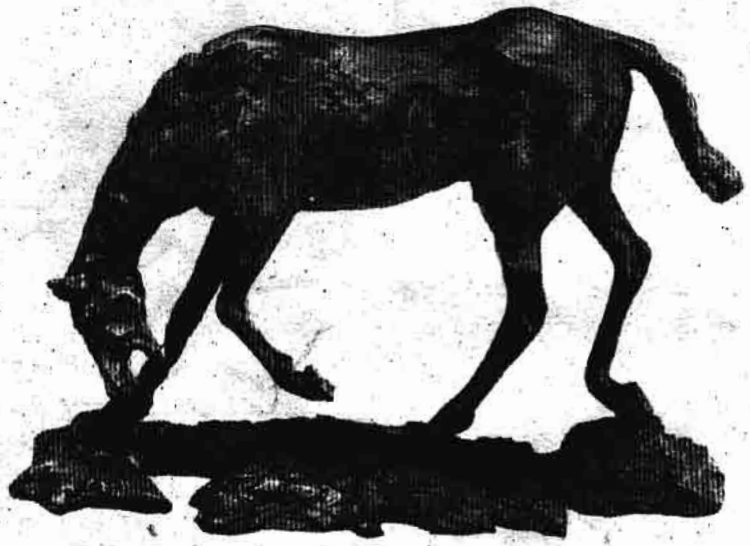
ဒန်၊ ကြေး၊ စတီးစသည် သတ္တုဖြင့် ပြုလုပ်သော ခွက်ငယ်တွင် ဆန် လက်တစ်ဆုပ်ခန့်ကို ထည့်ကာ အထက်မှ ဆားအနည်းငယ်ဖြူး၍ ညဦးကပင် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားရမည်။

ထိုဆန်ခွက်ကို လုံခြုံစွာ ဖုံးလျက် မိမိမွေးနှစ်အရ ညွှန်းဆိုသော အရပ်များမှာတွင် ထားရှိပါ။ နံနက်လင်းသောအခါ အိပ် သို့မဟုတ် ခြင်းအနံ့ကြံဖြန့်ပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနှစ် တစ်နှစ်တာ ဝတ်လုံး အနှောင့်အယှက် ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းရှင်း စင်ကြယ်စေ ဝါလိခံမည်။

ယခုနှစ်သည် သစ်သား(ယန်း) ဓာတ်ဆောင်သော မြင်းပုံရိပ် ပိုင်စိုးသည်။ ဆန်သည် သတ္တုဓာတ်ဖြစ်သည်။ နှစ်သခင်၏ သစ်သားဓာတ်ကို ထိန်းချုပ်အောင်နိုင်သောဓာတ် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ရန်သတ္တုများကို ထိန်းချုပ် နှိပ်နင်းပေးနိုင်သည်။ ဆားကား ဓရဓာတ်ဖြစ်သည်။ နှစ်သခင်၏ သစ်သားဓာတ်ကို မွေးဖွားကူပံ့ပေးသည်။ ထို့ကြောင့် သစ်သားဓာတ်များ မိမိ အားအင် တောင့်တင်းစေသည်။

ဤအစီအစဉ်က အိမ်ဂေဟာ အတွင်း အန္တရာယ် ဘေးအပေါင်း ကင်းဝေးစေကာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေသကဲ့သို့ အိမ်သားစု၊ မိသားစုဝင်တို့ သည်လည်း ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစွာဖြင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ဆောင်ခွင့်ရနိုင်ကြသည်။

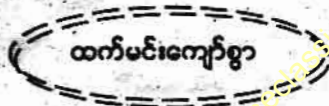
ဇာတိပုံရိပ်တို့ စိုးမိုးပိုင်ဆိုင်ရာ (မွေးနှစ်ညွှန်း)အရပ်များမှာ...

- ကြက် → ပြောက်အရပ်
- နွား ကျား → အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်
- ယုန် → အရှေ့အရပ်
- နဂါး ပြွေ → အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်
- မြင်း → တောင်အရပ်
- ဆိတ် မျက် → အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်
- ကြက် → အနောက်အရပ်
- ငွေ့ ဝက် → အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်

ဆန်ခွက်ကို ညဦးကပင် မိမိဂေဟာ အတွင်း မွေးနှစ်ညွှန်းရာအရပ်တွင် ထား၍ (庚 未 申) Jiā Shēng ကျားရိုင်းခေါ် အိမ်စောင့်နတ်မင်းအား ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထည့်စရာခွက်ကို ကြော့ထည့်၊ ယွန်းထည့် စသည် မသုံးရပါ။ သစ်သားဓာတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် သတ္တုဓာတ်ဖြစ်သော သတ္တုပစ္စည်းဖြင့်သာ ထည့်ရပါမည်။

မြင်းနှစ်သစ်တာ တစ်လျှောက် အန္တရာယ်ဘေး ကင်းဝေးကြပါစေ...

ဆည်မြို့ ဆရာတော်ကြီး၏

ရုပ်ပုံကုန်ပစ္စည်း

လူတို့မည်သည် အစဉ်သဖြင့် ပျို့မုခ် နုနယ်လှသွေးကြွယ်ပြီး အရွယ်တင်ချင် ကြပါသည်။

အသက်အရွယ်ရ၍ ဆံပင်ဖြူလေး တစ်ပင်စ၊ နှစ်ပင်စ ထွက်လာလျှင် လည်းကောင်း၊ ပါးရေလေး နည်းနည်း တွန့်လာလျှင် လည်းကောင်း တုန်လှုပ် ထိတ်လန့်တတ်ကြသည်။

လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လျှင်...

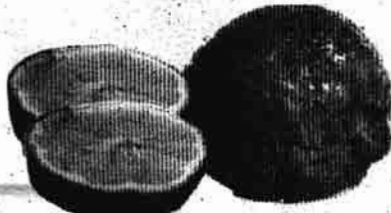
‘ခင်ဗျားကို ဒီလောက် အသက်ကြီး မယ် မထင်ဘူး။ တော်တော်နုပျိုတာ ပဲနော်’

ဟု ဆိုလျှင် ထိုသူသည် များစွာ ဝိတိဖြစ်မည် ဖြစ်သလို...

‘ခင်ဗျား အိုစာလိုက်တာဗျာ၊ အဘိုး ကြီးတစ်ယောက်လို့တောင် ထင်ရ တယ်’

ဟု ဆိုလျှင် ထိုသို့ အဆိုခံရသူသည် နှုတ်က ဖွင့်မပြောသော်လည်း စိတ်ထဲ ကတော့ ကျေနပ်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့ပါသောကြောင့် စာရေးသူမှ ဆေးနည်းကောင်းလေး တစ်ခုကို ရေးသားဖော်ပြလိုပေသည်။ ထိုဆေး နည်းကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာစည်မြို့နယ်၊ ရှမ်းရွာဆည်မြို့၊ ကျောင်းဆရာတော်ကြီးမှ ပေးသနား ခဲ့သော ဆေးနည်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆရာတော်ကြီးသည် ထိုစဉ်က သက်တော်(၉၀)ပင် ပြည့်ခဲ့ပေပြီ။ ထို အချိန်မှာပင် ဆံပင်အနည်းငယ် ဖြူရုံမှ အပ သွားကျိုးခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း မရှိသေးပါ။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဆရာတော်ကြီး ကို သက်တော်(၆၅)နှစ်ခန့်ဟု ထင်မိ ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက သူ၏ ဇာတာကို ထုတ်ပြမှ သက်တော်(၉၀) ပြည့်ခဲ့ပြီ ဆိုသည်ကို သိရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

စာရေးသူမှ ထိုဆရာတော်ကြီးအား “ဆရာတော်မှာ ဆေးကောင်းပါး ကောင်းတွေများ ရှိလို့လား” ဟု လျှောက်ထားရာမှ ထိုဆေးနည်းကို ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးကို ဖော်စပ်စားခြင်းကြောင့် ရုပ်ပျိုကိုယ်နု သည့်အပြင် ဆီးမှန်ဝမ်းမှန် ဖြစ်ကာ အစားအသောက်လည်း ကောင်းသည် ဟု သိရပါသည်။

စာရွှာသူများ ရုပ်ပျို၍ကိုယ်နု အသား ရွှေ့လို ဥလိုမိက ဖော်စားနိုင်ရန် တင်ပြ လိုက်ပါသည်။

ရုပ်ပုံဆေး

ဆင်တုံးမနွယ် တစ်ပိဿာကို စဉ်းပါ။ ရှောက်သီးတစ်ပိဿာကို ပါးပါးလှီးပါ။ ဆား(၅၀)ကျပ်သားနှင့် ရောနှည်းငယ် ထည့်ပြီး အထက်ပါ ဆေးအပူနစ်ပါးနှင့် ရောပြုတ်ပါ။ ရေခန်းလျှင် အခြောက်လှန်း၍ အပူနိပ်ပါ။

ယင်းဆေးမှုန့်နှင့် ပျားရည် မပျစ် မကြဲ ဖျော်၍ တောပြီးလျှင် ဆီးကင်းခန့် နေ့စဉ် မှန်မှန်စားပါ။ ရုပ်ရည်နုပျိုလာ ပြီး အစားအသောက်လည်း ကောင်း လာပါမည်။ လပိုင်းအတွင်းမှာ သိသိ သာသာ လှပနုပျိုလာပါမည်။

ဤဖော်ပြပါ ဆေးနည်းမှာ ရှာဖွေ ဖော်စပ်ရာ၌ လွန်စွာမှ လွယ်ကူပါသည်။ အဖိုးလည်း နည်းပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ မှာ ဆင်တုံးမနွယ်နှင့် ရှောက်သီးများ လွန်စွာမှ ပေါများပါသည်။

ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး တိုင်းတစ်ပါး မှ ဓာတုပစ္စည်းများနှင့် ဖော်စပ်ထား သော အသားလှဆေးများထက် ဤ ဆေးနည်းကလေးက ပို၍ ကောင်းမွန် သင့်မြတ်မည်ဟု ထင်မိပါသည်။

ဘယ်အတွက်ကြောင့်မှ ဤဆေးကို စားသုံးခြင်းဖြင့် နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါ များ မဝင်နိုင်သည့်အပြင် ဖြစ်ပေါ်လာ မည့် ရောဂါများကိုပင် ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်စွမ်းသောကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။

မြသစ်ဌေး(မြတ်စေးမှာ)

ဘိုးပိုက်ဆံ ရှာဖွေဖော် (၁)

ရှော့စ် (L.L.B)

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့က ရော့စတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြန်အောင်မြို့သို့ ရောက်ရှိစဉ် အကြားအမြင်ဟောသော ဆရာဦးစိုးမောင်မောင်ကို တွေ့ဆုံမေးမြန်း(အင်တာဗျူး)ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမိ...

‘ဆရာ့နဲ့နောက်မှာ ဘိုးပိုက်ဆံ စောင့်ချက်နေတယ်’

ဟု၍ ပြောပြပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရောင် ဘိုးပိုက်ဆံကို မသိခဲ့ပါ။ ကြားရလည်း မကြားဘူးပါ။ ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ဆက်ပုဂ္ဂိုလ်သလားဟု ထိုဆရာကို ပြန်မေးမြန်းရာ သူ့တွင် မရှိပါဟု ခြေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း အပြန်ခရီး အချိန်လင့်လင့်နဲ့ တစ်ကြောင်း၊ ထိုဆရာ၏ ဆရာပြောမှခံယူရန် စောင့်နေသော အခြားပရိသတ်များကို အားနာ၍ လည်းတစ်ကြောင်း ဘိုးပိုက်ဆံ အကြောင်း ဆက်မမေးမိတော့ပါ။

ဘိုးပိုက်ဆံဆိုတာ ဘာလဲ

ဘိုးပိုက်ဆံ ဘာတွေ လုပ်ခဲ့လဲ

ဘိုးပိုက်ဆံအကြောင်း ဘယ်မှာ သိနိုင်ဖလဲ

အထက်ပါ အကြောင်းအချက်အချို့

အတိုင်း ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အာရုံတွင်

အမြင်ပါလာခဲ့ပေသည်။

ကျွန်ုပ်မြို့ကို ပြန်ရောက်ပြီးနောက်

ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာပေဒင်ဟော

အတိုင်း လာရောက် တွေ့ဆုံ ဟောပြော

အကြောင်းအချို့အနယ်နယ်မှ

ဖူးသွားသွယ်ဖူး (ခေါ်)ဘိုးပိုက်ဆံ

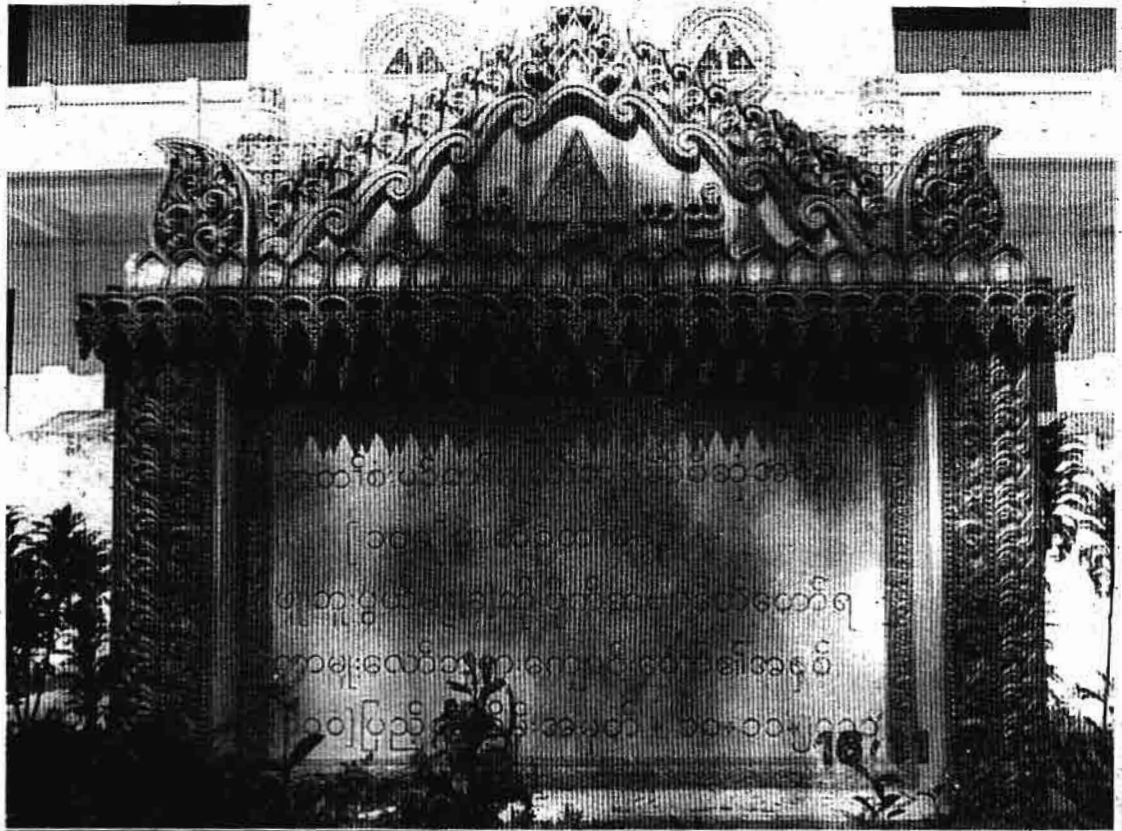
ပိုက်ဆံဆိုတာကို ကြားဖူးသလား၊ သိပါသလားဆိုသော မေးခွန်းမျိုး မေးမြန်းစုံစမ်းမှု ပြုခဲ့ပါသည်။

အများအားဖြင့် ကြားဖူး၊ သိဖူးသူ တွေ မရှိကြပါ။ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ထူးများ၊ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဓာတ်နန်း

ဆောင်တို့တွင်လည်း ဘိုးပိုက်ဆံရုပ်တု မတွေ့ဘူးပါဟု ပြောကြသည်။

မှတ်မှတ်ရရ သီတင်းကျွတ်လကွယ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာပေဒင်ဟောခန်းသို့ လာရောက် တွေ့ဆုံကြသော ပရိသတ်များအနက် ညောင်

▲ မိမိလုပ်ဆောင်ထားသော အချို့ ကမ္ဘာ့ဦးစွာ

လေးပင်မြို့နယ်၊ ကျောက်တံခါးမြို့နယ်တို့မှ ပရိသတ်အချို့က ဘိုးပိုက်ဆံကို သိကြသည်။ ဘိုးပိုက်ဆံကို ကြားဖူးကြသည်။

သူတို့ဒေသရှိ အချို့သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ၊ အချို့သော ခရီးသည်တင်ကားများ၊ အချို့သော နေအိမ်များတွင် ဘိုးပိုက်ဆံဓာတ်ပုံကို ဘေးရန်ကင်းကွာ လာဘ်ပွင့်ကံပွင့် အဆောင်သဘောမျိုး ထားရှိကြကြောင်း ပြောပြသည်။

အချို့က ဘိုးပိုက်ဆံကို သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟု လည်းကောင်း၊ အချို့က ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု လည်းကောင်း၊ အချို့က ဝိဇ္ဇာဟု လည်းကောင်း၊ အချို့က သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ဟု လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး

သိကြ ပြောပြကြသည်။
'ကျောက်တံခါးမြို့နယ်ထဲက ဖိနပ်ကို အဲဒီဘိုးပိုက်ဆံ စတင်တည်ထားခဲ့တာလို ကြားဖူးတယ်။ အဲဒီရွာမှာ အကြာကြီးနေခဲ့တယ်လို့လဲ ကြားဖူးတယ်။

ပုံမှန်အသွင်အပြင်အဆင်အတိုင်းပွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်ဘက်တွေမှာ လှည့်လည်သွားလာပြီး သာသနာပြုခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့လဲ ကြားဖူးတယ်။ ဖိနပ်က အချို့ နေရာတွေမှာ ဘိုးပိုက်ဆံဓာတ်ပုံနဲ့ပူး လုပ်ထားတယ်။ အချို့အိမ်တွေမှာရော၊ မော်တော်ကားတွေမှာရော ဘိုးပိုက်ဆံဓာတ်ပုံ ချိတ်ထားတတ်တယ်'

“ပိုက်ဆံရှိမှ ပိုက်ဆံရ” ဆိုပြီး ယုံကြည်ချက်နဲ့ ဘိုးပိုက်ဆံပုံကို ဆောင်ထားတတ်ကြတယ်။ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါဆိုတဲ့ စကားလို စီးပွား

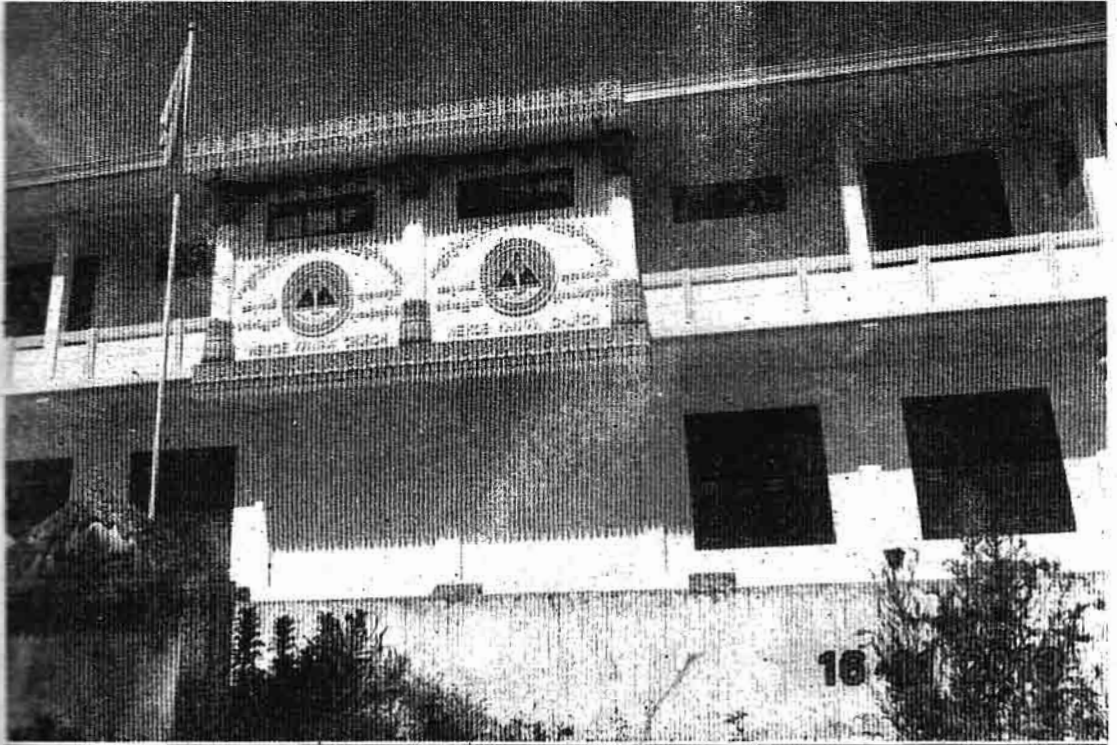
တိုးတက်ချင်တဲ့သူတွေ၊ ဈေးရောင်းကောင်းချင်တဲ့ ဈေးဆိုင်တွေမှာ ဘိုးပိုက်ဆံပုံ ချိတ်ကြတယ်။ ကိုယ့်ယုံကြည်မှုနဲ့ ကိုယ်ပေါ့'

ကျောက်တံခါးမြို့နယ်နှင့် ပိန်းလှောင်မြို့နယ်မှ ပရိသတ်အချို့က ဘိုးပိုက်ဆံအကြောင်း အထက်ပါအတိုင်း အတော်များများ ပြောပြခဲ့ကြသည်။ သဲလွန်စရရှိပြီဖြစ်၍ ဘိုးပိုက်ဆံကို ရှာဖွေရန် ခရီးစဉ် စတင်ဖို့ တန်ဆောင်မုန်းလ အဖိတ်နေ့ကို ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

ဗေဒင်ပြက္ခဒိန်တွင် ဘရဟ္မီနက္ခတ်၊ လာဘာစုတ်၊ သိဒ္ဓိယုန်ဟု ဖော်ပြထားပြီး အင်္ဂလိပ်ရက်အားဖြင့် ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁၆)ရက် စနေနေ့ဖြစ်သည်။

နံနက်(၅)နာရီမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစု

မြိုင်တည်ထောက်ထားသော ဗိမ္မာလောကကျောင်း မျက်နှာစာ

ဝင်များအားလုံး ကိုယ်ပိုင်မော်တော်
 ကားဖြင့် ရန်ကုန်မှ ခရီး စတင်ထွက်ခဲ့
 သည်။ ရန်ကုန်-မန္တလေး မူလလမ်း
 ဟောင်းအတိုင်း ဒိုက်ဦး၊ ပြန်တံဆာ၊
 ညောင်လေးပင် စသည် မြို့တို့ကို
 ဖြတ်ကျော်သွားရသည်။ မော်တော်
 ကားလမ်းများ ပြုပြင်ထားသဖြင့်
 ကတ္တရာလမ်း အထူး ကောင်းမွန်လှ
 သည်။

သို့သော် မော်တော်ဆိုင်ကယ်များ
 ကို တစ်လမ်းလုံး သတိထား ရှောင်
 မောင်းရသဖြင့် ခရီးသိပ်မတွင်ပါ။ (၁၀)
 နာရီဝန်းကျင်မှာ ညောင်လေးပင်မြို့သို့
 ရောက်ရှိပြီး ဖဒိုရွာသို့ အသွားလမ်း
 ကို စုံစမ်းရသည်။

ညောင်လေးပင်မြို့အတွက် တိုက်
 (ဘီအိုင်ဂိတ်)ကျော်ရင် "ပိန်းလုပ်ထို" ဆို
 တဲ့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်တွေ့ဖူး။ ညာဘက်
 လမ်းကို လိုက်ရင် ပိန်းလုပ်မြို့ထဲ ရောက်

သွားမယ်။ ဘယ်ဘက်လမ်းကို လိုက်ပါ။
 မကြာခင် ဘယ်ဘက်ကို ကတ္တရာလမ်းခွဲ
 တစ်ခု တွေ့ဖူး။ ဘာဆိုင်းဘုတ်မှ ရှေးဟောင်း
 ဘူ။

အဲဒီလမ်းအတိုင်း ဆက်သွားရင် ဖဒိုမြို့ကို
 ရောက်မယ်။ ဖဒိုဟာ အခု ရွာမဟုတ်တော့
 ဘူး။ မြို့နယ်ခွဲတစ်ခု ဖြစ်နေပြီ။ ဖဒိုမြို့ထဲ
 ရောက်မှ ဘိုးပိုက်ဆံကျောင်းဆိုတာကို
 မေးပါ။ သူတို့ ပြပေးပါမယ်။

ဆိုင်ကယ်တက္ကစီခွဲနေသော အမျိုး
 သားတစ်ဦးက တိတိကျကျ လမ်းညွှန်
 ပြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုသူ၏ လမ်းညွှန်
 မှုအတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ရာ ဖဒိုမြို့ဦး
 စေတီသို့ နံနက်(၁၀)နာရီခွဲခန့်တွင်
 ရောက်ရှိသည်။

ဖဒိုမြို့ဦး စေတီတော်ကို ဝင်ရောက်
 ဖူးမြော်စဉ် ထိုမြို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
 ဆိုသူနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ဝင် အမျိုး

သားတစ်ဦးတို့ စေတီတော်မုခ်ဝတွင်
 တွေ့ဆုံပြီး ဘိုးပိုက်ဆံကျောင်း
 တည်နေရာကို ထပ်မံ လမ်းညွှန်ပေးပါ
 သည်။

ထိုလမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း ဆက်
 သွားရာ ဖဒိုမြို့တစ်နေရာမှာ "ဘိုး
 ပိုက်ဆံကျောင်း" ဟု ဒေသခံများ ခေါ်
 သောနေရာသို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ပြည်လုံးဆိုင်ရာ သာဓိကရင်ပေတ္တာ
 ဗြဟ္မစိုရ် တိုင်းရင်းဘာသာ ပြည်တွင်း
 သာသနာ

ဟု မြန်မာလို ရေးထားပြီး ကရင်လို
 ရော အင်္ဂလိပ်လိုပါ ရေးထားသည့်
 ဆိုင်းဘုတ်ကြီးကို ကျောင်းဝင်းအဝင်
 မုခ်ဝတွင် တွေ့ရှိရသည်။ လိုဂို (အမှတ်
 တံဆိပ်)မှာ ဆင်နှစ်ကောင်၏ အလယ်
 ဌ ပယောင်းတိုင်မီးလင်းနေပုံဖြစ်သည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာ ကွန်ကရစ်
 လမ်းခင်းထားသည်။ ထိုကျောင်း၏

• ဘိုပိုက်ဆံအကွက်တိုင်နှင့် ဒီမိုကရေစီအကွက်တိုင်ကို တွေ့ရပုံ

ကပ္ပိယကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်သော ဖဒိုရွာဇာတိ စောဆာပိုက ကျွန်ုပ်ကို သိလိုသမျှလိုက်လံ ပြသရှင်းပြပေးပြီး ကျွန်ုပ်၏ မိသားစုကိုတော့ ပိန်းလေ့ပ် ဖြို့၊ ရေတွင်းကုန်းရွာဇာတိ စောရွှေဝင်း က ကော်ဖီ၊ ရေခွေးကြမ်း၊ ကန်စွန်းဥ ပြုတ်၊ မုန့်တို့ဖြင့် ကျွေးမွေးညှော်ခံရင်း စကားစမြည် ပြောဆိုနေခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဖနီးနှင့် တူမများက ပိုး ကရင်ဘာသာစကားပြောပြီး စောဆာ ပို၊ စောရွှေဝင်းတို့က စကောကရင် ဘာသာစကားပြောသဖြင့် သိပ် နား မလည်ကြပါ။ မြန်မာစကားနှင့်သာ ပြောဆိုကြရသည်။ ညှော်ဝတ် ကျော့ပွန် ခြင်းနှင့် ရိုးသားပွင့်လင်းခြင်းတို့ကို အထင်အရှား တွေ့ရှိရသည်။

ကျောင်းဝင်းအဝင်ဝမှ ပေ(၅၀)ခန့် ညာဘက်ဘေးတွင် သွပ်မိုး၊ သစ်ကာ အဆောက်အအုံ ပထမတစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။

‘ဘိုပိုက်ဆံ ဒီနေရာကို ပြန်လာတော့ ဆင်(၂)ကောင်ပါလာတယ်။ အဲဒီအဆောက် အအုံနေရာဟာ ဆင်(၂)ကောင်ထားတဲ့ နေရာပဲ အခုအထိမိအမှတ်အနေနဲ့ ပြန်ပြင် ထားတာပါ’

ဆင်တဲဟု လွယ်လွယ်ခေါ်ဇိုက်ပါ သည်။ ဆင်တဲနှင့် မနီးမဝေးမှာ သစ်သားအိမ်ကြီး တစ်ဆောင် တွေ့ရ သည်။

‘အဲဒါ ဘိုပိုက်ဆံရဲ့ ဗိတံများ နေထိုင်ခဲ့တဲ့ အိမ်ပါ။ အခု ပြန်ပြင်ပေးထားတာ’ ထိုအိမ်ရှေ့တည့်တည့် ကွန်ကရစ်

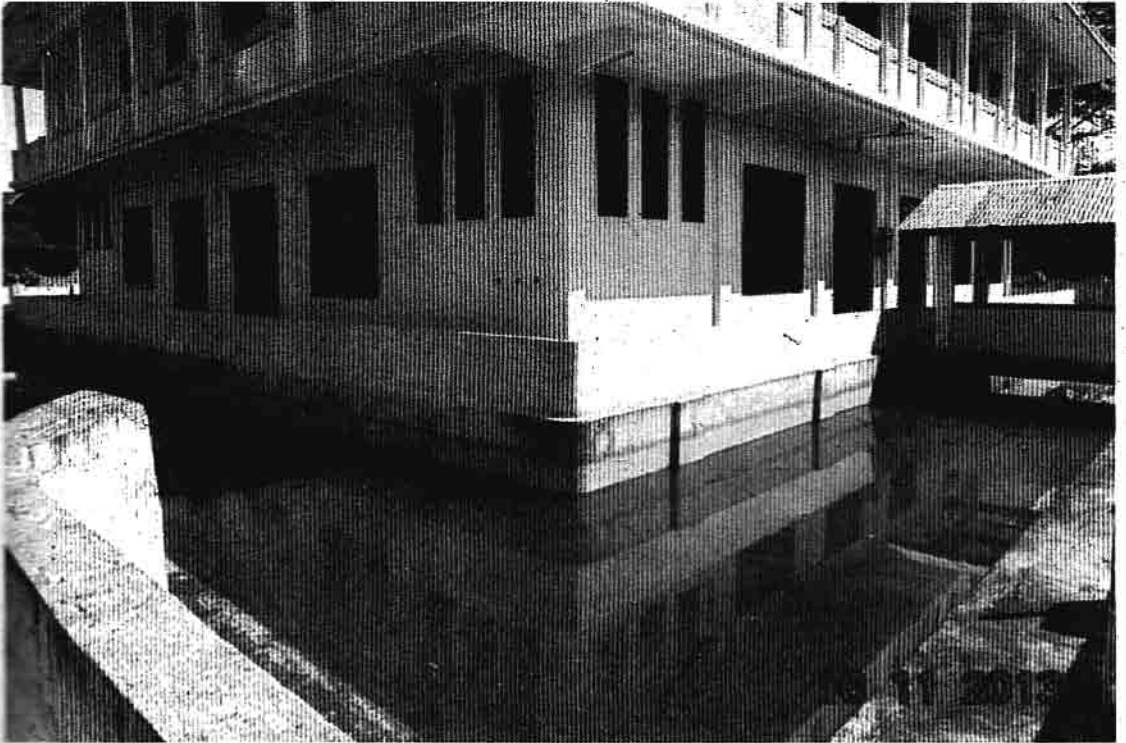
လမ်းအခြားတစ်ဖက်မှာ ကျောက်တိုင် ကြီး တွေ့ရသည်။ ကရင်ဘာသာ စာပေဖြင့် ကမ္ပည်းရေးထိုးထားသည်။ ကျောက်တိုင်ထိပ်မှာ ဘိုးပိုက်ဆံရုပ်တု လုပ်ထားသည်။

ထိုကျောက်တိုင်ထိပ်မှာ ဘိုးပိုက်ဆံ ရုပ်တုကို ကင်မရာဖြင့် အနီးကပ်ဆွဲယူ မှတ်တမ်းတင် ရိုက်ကူးလိုက်ပါသည်။

‘ဟောဟိုက ကျောင်းကြီးက “ဒီမူးလော်” လို့ ခေါ်တယ်။ မြန်မာလို ရှင်သန်သော နေရာလို့ အဓိပ္ပာယ်ရှိပယ်။ ဟောဟို အုတ် တံတိုင်း ခြံစည်ရိုးတစ်ဖက်မှာ တွေ့မြင်ရတဲ့ ကျောင်းကြီးကိုတော့ “ဒီမူးလော်” လို့ ခေါ်တယ်။ သေလွန်းသောနေရာလို့ မြန်မာလို အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်’

ဒီမူးလော်ကျောင်းကြီးဖူး အုတ်တံ

► မြို့လည်ခြင်းထားသော ဘိုးပိုင်ဆံ၏ ဒါမူးလော်ဘုရားကျောင်း ဂေဟတ်လည် ခိုထားရုံ

တိုင်းအတွင်း ကျောင်းအောက်ခြေကို ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ ရေပတ်လည် ခိုင်းနေကြောင်း တွေ့မြင်ရသည်။

ဒီကျောင်းကြီးက ပြန်ပြင်ပြီးတာ မကြာ သေးဘူး။ ဘိုးပိုင်ဆံထက်ထက်က အုတ်မြစ် ချပြီး ဝါးပိုးတိုင်တွေနဲ့ လုပ်ခဲ့တာပဲ။

ဒီကျောင်းမှာ အပတ်စဉ် ဖွဲ့စည်းနေတိုင်း ထရပ်လဲပြည့်နေတိုင်း စုဝေးထပ်ပြုကြပါ တယ်။ ဒီကျောင်းရဲ့ ကျောင်းအကြီးအကဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အခု ခရီးသွားနေကြလို့ မတွေ့ တာပါ။

ပထမ ကျောင်းအကြီးအကဲက ဖူးအယ် ဘောလို့ ခေါ်တယ်။ မြန်မာလို ဖိုးစန်ချစ် သိပ္ပံနဲ့ ဒုတိယကျောင်းအကြီးအကဲကတော့ ဖူးအယ်ဖူးတဲ့။

စာခြားပြီးတော့ ရွာတွေမှာလဲ ဒီလိုကျောင်း တွေ ကျောင်းအကြီးအကဲတွေရှိပါတယ်။ ထပ်မြို့စပ်ကြယ်နဲ့ သာသနာပြုတာပါ။

ကျောင်းထိုင် ဟိုလ်အကြီးဆုံး(ဂိုဏ်းချုပ်)တွေ က စောင့်လှူပြုမှာ ရှိတယ်။

ကြီးမားခမ်းနားလှသော ဒါမူးလော် ကျောင်း (ဘိုးပိုင်ဆံ)ကျောင်းကြီး၏ မျက်နှာစာတွင် ဆိုင်းဘုတ်ကြီး ရှိသည်။

ကျောင်းရှေ့မျက်နှာစာ ပန်းခြံငယ် အတွင်းမှာလည်း ကမ္ဘည်းစာတန်း ကျောက်စာတိုင်ရှိသည်။ အပေါ်ပိုင်းမှာ ကရင်ဘာသာစာပေဖြင့် ရေးထားပြီး အောက်ပိုင်းမှာ မြန်မာလို ရေးထား သည်။

‘ဖူးဘူးပွယ်ဖူး (ခ) ဘိုးပိုင်ဆံ ဗျာဒိတ်ထော်ရ တာမူးလော်ဘုရားကျောင်းတော်၏ အနစ် (၁၀၀)ပြည့် အထိမ်းအမှတ် ၁၀၁၂၂၀၁’ ထိုကျောင်းတော်ကြီး၏ ညာဘက် ဘေး ပေ(၂၀)ခန့်မှာ သွပ်မိုးပျဉ်ကာ အိမ်ကြီးတစ်လုံး တွေ့ရသည်။

‘အဲဒါ ဘိုးပိုင်ဆံမိသားစု နေခဲ့တဲ့အိမ်ပဲ။’

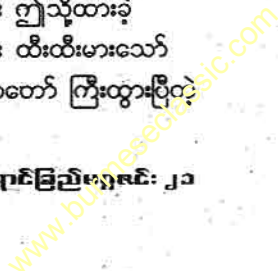
အခု ပြန်ပြင်ပေးထားတာပါ။ ‘ထိုအိမ်ရှေ့နံရံတွင် ပလတ်စတစ် လောင်းထားသော ကဗျာလင်္ကာ တစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရသည်။

ကြီးဆိုပါ၏

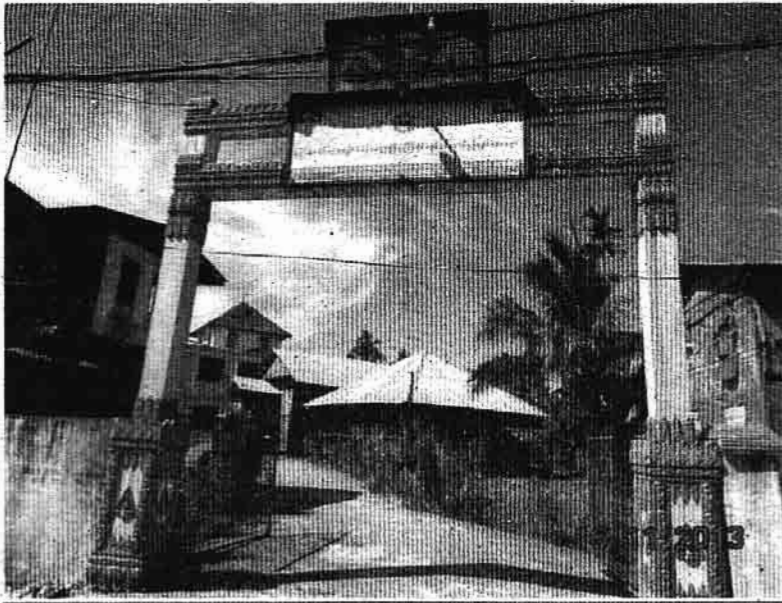
ဘိုးမြေသူစင်...မတ္တာရှင်နှင့် ကမ္ဘာလူကမ္ဘာသား...ငြိမ်းချမ်းစွာရို့ လက်ကမ်းဖိတ်ခေါ် “ဒါမူးလော်”

ဘိုးပိုင်ဆံ၏ ဗျာဒိတ်တော်မှ ဖိတ်ခေါ်သံ

တစ်ထောင့်ကိုးရာ တစ်ဆယ့်တစ် ဒါမူးလော်တည် သက္ကရာဇ် လေးတိုင်မိုးပိုး သက်ကယ်မိုးပြီး ဗျာဒိတ်စကား ဤသို့ထားခဲ့ ဒါမူးလော်ကြီး ထီးထီးမားသော် ငါ၏သာသနာတော် ကြီးထွားပြီတဲ့ ယခုတွင်မူ...

ဘိုးပိုက်ဆံတောင်အောင်မုဒ္ဒါ

နှစ်ထောင့်ဆယ့်တစ် ရာပြည့်နှစ်၏ တန်ဆောင်မုန်းလသော် ထီးတော်ဖွင့်ပြီ အေးရိပ်ခိုနား လောကီသားတို့... လက်ကမ်းဖိတ်ခေါ် “ဒါမှူးလော်” ဘိုးပိုက်ဆံနေအိမ်ဘေးတွင် ရေတွင်း တစ်တွင်း တွေ့ရသည်။အုတ်နံရံ ကာရံထားသည်။

ဒီရေတွင်းက ဘိုးပိုက်ဆံရဲ့ သိပ္ပံဝင်ရေတွင်း ပေါ့။ ဟိုရောဂါတိုင်းအေးကြီးဘက်နဲ့ ရန်ကုန်ဘက်က ဘိုးပိုက်ဆံ ထည့်တွေ့ ဒီကိုလာတိုင်း ရေသန့်ဘူးတွေနဲ့ ဒီရေတွင်း ရေကို ဆီသွားကြတယ်။ ရောဂါကင်းဖို့ ကျန်းမာဖို့ ဘေးရန်ကင်းဖို့ လာဘ်ပွင့်ဖို့ ဈေးဆီကောင်းဖို့ ဉာဏ်ရှိ သလို သုံးခဲ့ကြတယ်။

ဘိုးပိုက်ဆံနေအိမ် အနောက်တွင် လည်း သစ်သားကျောင်းဆောင်ငယ် (၂)လုံး ရှိသေးသည်။ ထိုနေရာမှာ ကျွန်ုပ်ကို ရေနေ့ကြမ်း၊ ကော်ဖီ၊ မုန့် တို့ဖြင့် ဧည့်ခံရင်း ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ၁၀ ဇာတ်လမ်းစုံ ပါဝင်ရေးသားထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ယူပြပါသည်။

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘိုးပိုက်ဆံ၏
ဗဟုပ္ပာယ်ရှိ သာသနာသမိုင်းကျမ်း
(ထထဟု)
သာဓိကရပ်ဗဟုပ္ပာယ်ရှိတိုင်းရင်း
ဘာသာသာသနာဂိုဏ်း

နော်မုလွယ်ထူးဒီဘိုးမင်း
(ပြုစုသည်)

စာအုပ်အဖုံးတွင် ရေးသားထား သော မြန်မာဘာသာစာလုံးများ ဖြစ်ပါ သည်။

စာအုပ်မှာ အတော်ထူသည်။ ဘိုးပိုက်ဆံအကြောင်းရော၊ အခြား သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်အချို့ အကြောင်း ရော ရေးသားထားပြီး ထူးခြားအံ့ဩ ဖွယ်များလည်း ပါဝင်သည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ထိုစာအုပ်ကို ငှား၍ လည်းမရ။ ထိုစာအုပ်အပြင်မှာလည်း မရောင်းဟု ဆိုသဖြင့် စာအုပ်ထဲပါ ဘိုးပိုက်ဆံအကြောင်း အချို့ကိုသာ ဖတ်ရှုရင်း ကျွန်ုပ်၏ မှတ်စုစာအုပ်တွင် လည်း ရေးမှတ်သင့်တာ ရေးမှတ်ရင်း အချိန်တွေ ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားခဲ့

ပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုကိုသက်လွတ် ထမင်းဟင်း ချက်ကျွေးမည်ဟု လောကွတ်ပျူငှာ ပြောကြပါသော် လည်း ကျွန်ုပ်တို့က ငြင်းပယ်ပြီး ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်နှင့် ကန်စွန်းဥပြုတ် တို့ကိုသာ နေ့လယ်စာအဖြစ် တဝစားခဲ့ကြ သည်။

‘မနက်ဖြန်လပြည့်နေ့ ဒီမှာ အလှူ ရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ မိသားစုကို လာစေရင်တယ်ဗျာ’

ဟူ၍ စောဆာပိုနှင့် စောရွှေဝင်း တို့က ဖိတ်မန္တကပြုကြသည်။

မနက်ဖြန်အလှူတွင် သက် လွတ် ထမင်းဟင်းကျွေးဖို့ ကရင် တိုင်းရင်းသူ အချို့အသီးအရွက် များ လှီးဖြတ်ပြုပြင်နေကြောင်း တွေ့ရှိ ရသည်။

မွန်းလွဲ(၃)နာရီခန့်မှာ ဖခိုမြို့မှ ပြန် ထွက်လာခဲ့ကြရာ လမ်းတွင် ညနေစာ အဖြစ် စားသောက်ဆိုင်မှာ ဝင်စား ကြသေးဖြင့် အိမ်ကို ည(၉)နာရီခန့်မှာ ပြန်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဖတ်ရှုမှတ်သားမိသမျှ ဘိုးပိုက်ဆံအကြောင်း တစ်စိတ်တစ် ဒေသကို ဖော်ပြပေးပါမည်။

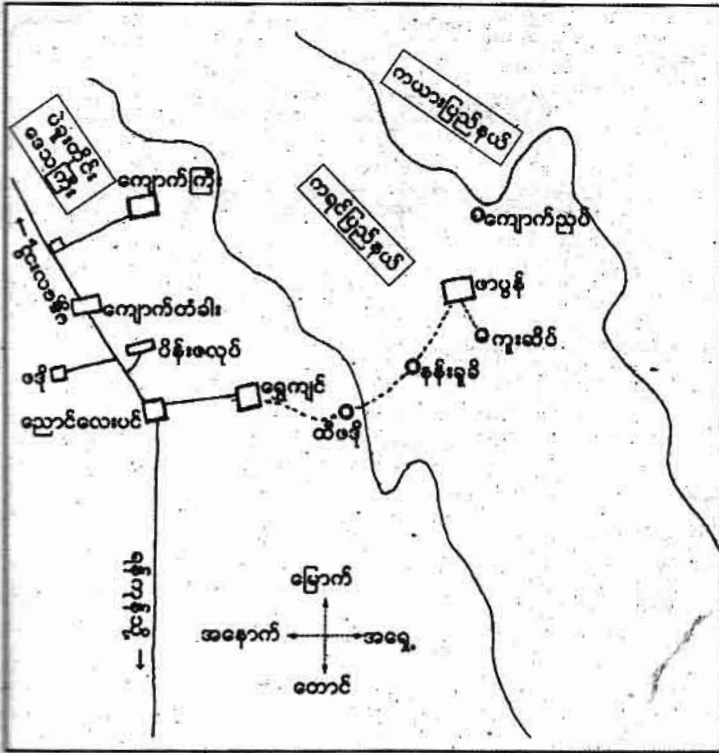
ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ငယ်နာမည်မှာ စောဆာဖိုးဝါးဖြစ်သည်။ ဖခင်မှာ စောရွှေရင်အေးဖြစ်၍ မိခင်မှာ နော်နယိုစေး ဖြစ်သည်။ ညီကိုမောင်နှမ ငါးဦးအနက် တတိယသား ဖြစ်သည်။ ဖာပွန်မြို့နယ်အပိုင် နန်းခူခိရွာတွင် ၁၂၁၅ ခုနှစ်က မွေးဖွားခဲ့သည်။

နန်းခူခိကျေးရွာ၏ တည်နေရာကို မြေပုံပေါ်တွင် မှုကြမ်း ဖော်ပြပေးပါရ စေ။

***

www.burmeseclassic.com

နန်းခူခိကျေးရွာမှာ ကရင်ပြည်နယ်၊ စာပွန်မြို့နှင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေကျင်မြို့တို့၏ကြားတွင် တည်ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နန်းခူခိရွာနှင့် ရွှေကျင်မြို့တို့သည် အသွားအလာ အဆက်အသွယ် ရှိခဲ့ကြပါသည်။

နောင်အခါ ဘိုးပိုက်ဆံ ဖြစ်လာမည့် စောဆာဖိုးဝါးမှာ မိဘလက်ငုတ် တောင်ယာအလုပ်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ စာပေသင်ကြားရန် ဆန္ဒပြင်းပြသဖြင့် ၁၂၃၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လတွင် ရွှေကျင် မြို့ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ် ကျောင်းမှာ မိဘများက အပ်နှံပေးခဲ့ကြ သည်။

တစ်လအတွင်းမှာ မြန်မာသင်ပုန်း ကြီးကို တတ်မြောက်ခဲ့ပြီး နယုန်လမှာ မင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ခွင့်ရခဲ့သည်။

ဝါတွင်းရောက်သောအခါ မိဘရပ် နေ ပြန်လာပြီး ဝါကျွတ်ကျောင်း ပြန်

တက်သောအခါ ရွာသားသူငယ်ချင်း (၅)ဦးပါ ခေါ်လာခဲ့သည်။ စောဆာဖိုး ဝါးက မင်္ဂလာသုတ် အနက်ဖွင့်ကို သင် ယူရသည်။

မိဘကို လုပ်ကျွေးပြုစုရခြင်း မင်္ဂလာ ကို သင်ရသောအခါ မိဘကို လုပ်ကျွေး ပြုစုရန် ဆန္ဒပြင်းပြလာသဖြင့် ရွာပြန် လာပြီး မိဘအလုပ်ကို ကူညီ လုပ်ကိုင် ပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် သူးမဲသီးကျေး ရွာ သစ်ထုတ်ရေးစခန်းရှိ ဆင်ပိုင်ရှင် စောသက်ဖောထံတွင် အလုပ်သွားလုပ် ရာ ထမင်းချက်အဖြစ် အလုပ်ရရှိခဲ့ သည်။ ညဘက် အလုပ်နားချိန်တွင် သစ်ကွင်းတစ်ကွင်းလုံးရှိ အလုပ်သမား များကို စောဆာဖိုးဝါးက ရှေးဟောင်း ကရင်လင်္ကာများ ရွတ်ပြခြင်း၊ ရှေး ဟောင်း မောလောကရင်ရိုးရာ ဘာသာ ရေးဆိုင်ရာ ပြောပြခြင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမှ

မင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ပြခြင်း၊ ဇာတ်တော် များ ဟောပြခြင်း၊ ငါးပါးသီလစောင့် ထိန်းဖို့ သင်ပြခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဆင်ပိုင်ရှင် စောသက်ဖော က အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ဆောင်ရွက်ဖို့ စောဆာဖိုးဝါးကို တိုက်တွန်းပြီး ငွေ ကြေး အပါအဝင် အခြားလိုအပ်ချက် မှန်သမျှ ထောက်ပံ့မည်ဟု ကတိပြုကာ နန်းခူခိရွာရှိ မိဘများအား ခွင့်တောင်း စေရန် ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

စောဆာဖိုးဝါး မိဘရပ်ရွာ ပြန်ရောက် ပြီး လိုက်လံ နှုတ်ဆက်သောအခါမှ အိမ်ခြေလေးငါးခြောက်ဆယ်မျှ ရှိသော သူတို့ရွာမှာ သုံးပုံတစ်ပုံခန့် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များ ဖြစ်နေကြောင်း သိရ တော့သည်။

သူ့အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်တွင် ရပ်ရွာ ၏ သာရေးနာရေးတို့ကို လူငယ်များ နှင့် စုပေါင်း၍ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရှေးဘိုး ဘေးဘီဘင်များနှင့် ကျင့်သုံးခဲ့သော ကရင်ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံများကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ခြင်း၊ ရွာလယ်မှာ မဏ္ဍပ်ကြီး ထိုး၍ သီလခံယူခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်းများ ဆောင်ရွက်မှုတို့ကို ဦးဆောင်ပါဝင်ခဲ့ သည်။

၁၂၃၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၄) ရက် ကရင်နှစ်သစ်ကူးအပြီးမှာ မိဘ များ အလိုကျ နော်ဝါးဆိုသော အမျိုး သမီးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ တောင် ယာတစ်ခင်းနှင့် ဆင်တစ်ကောင် လက်ဖွဲ့အဖြစ် ရရှိပြီး ဇနီးကပင် အလုပ် ကို ကြိုးစားလုပ်ခဲ့သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

အောင်စ (LL.B)

ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေး

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အိမ်   တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/စဆထလ/တိုး(၀၄၇၂)

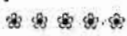
“ကိုမင်းဝေဝါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပေါ်ဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး။ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပေါ်ဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်ပူလွန်တတ်သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသူတံဇာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာဂိုသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းပူပူရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှဉ်းပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေနီးလျှင် အိပ်မတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သက်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နဲ့ချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁) ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ် သစ်နားကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
--	--

www.burmeseclassic.com

တနင်္သာရီနယ်မှ ထူးခြားသော ဆရာတော်တစ်ပါး

နတ်မြို့ရွှေရီ

ကျွန်မသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ကွင်းကို လစဉ်မှန်မှန် ဖတ်ရှုနေသော
စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါသည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းထဲတွင်
အယ်ဒီတာချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်း၏
“မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီး
များ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့
သာသနာ့ သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်
များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။
ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့်
ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိ
သော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်
ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်” ဟု ဖော်ပြ
ဆိုက်တွန်းချက်ကို အမြဲ တွေ့ရှိရပါ
သည်။

ထို့အတွက်ကြောင့် စာဖတ်သူမှ
စာရေးသူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရန် မဝံ့
ဆိုဖြင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသား
ဆိုက်ရပါသည်။

တနင်္သာရီမြို့ပေါ်နှင့် နယ်တစ်ခွင်
ထွက်ခဲ့သော ဆရာတော် ဦးကေသရ
(ဆရာမဲ)၊ ဆရာတော်ဦးသာဂရနှင့်
ဆရာလက်ရှိ ဆေးဝိဇ္ဇာဆရာတော်
တစ်ပါးဖြစ်သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)
ကျော် ရေမသပွယ်သော်လည်း
အမြဲတစေ သန့်ရှင်းကြည်လင်နေ
သော တနင်္သာရီမြို့၊ ဝက်ဘာကျောင်း
ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသ (သက်တော်-
၉၅)နှစ်တို့ကဲ့သို့ ဆရာတော်ကြီးများ
နည်းသဖြင့် ရေးသားဖော်ပြရလျှင်
ကယ်လ်ဖြစ်ရုံမက မှတ်တမ်းတင်ပြီး

• ဆရာတော်ဦးကေသရ(ဆရာမဲ) ရုပ်တူကား
တူးခြားကာလများ ကပ်ပြီး ကုသိုလ်ယူထားပုံ

ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။
ထို့ကြောင့် ဆရာတော် ဦးကေသရ
(ဆရာမဲ)၏ ပျောက်ကွယ်လှဆဲဆဲ
ထူးခြားဖြစ်ရပ်များကို ရသမျှ စုံစမ်း

မေးမြန်းကာ ပထမဆုံးအနေဖြင့် ရေး
သားပူဇော်လိုက်ရပါသည်။
တနင်္သာရီရိုးမ တောင်စဉ်တောင်
တန်းအထပ်ထပ်သည် ညှိပိုင်းလျက်ရှိ

◆ ဆရာတော် ဦးကောသလ်တော်များ

◆ ဆရာတော် ဦးကောသလ် တရားစာအထုတ်ဆရာ အရှင်တော်တို့

● လက်ရှိကျောင်းထိုင် ကောယွန်းဆရာတော်မှ ဆရာတော် ဦးကောသလရလက်ထက်ထက်မှ ကျောင်းပစ္စည်းများ ပြသနေပုံ

ပြီး လူဦးရေ ကျပါခြင်းကြောင့် တောမှီ ဆရာတော်များ သမထဝိပဿနာပွားများရန် အလွန်ကောင်းမြတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် ခေတ်ဆရာတော်ကြီးများ ရှိခဲ့ပါသည်။

သို့သော် စာတစ်ဆောင် ပေတစ်ဖွဲ့ ဆရာတော်များ ဖော်ပြရန် မပြည့်စုံတော့ပါ။ သို့သော် ကံကောင်းထောက်မစွာပင် ဦးကောသလ(ဆရာမ) အံ့ကြောင်းသည် ဆရာတော်အား သိမိသူ ဦးဘမိမိထံမှ အသက်(၇၅)နှစ်ကျော် လူကြီးများမှ ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ရသမျှ ဆရာတော် ဦးကောသလသည် ဦးကောသလ နယ်စပ်မှာ ၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်က ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်၏ နာမည်တော်၊ မယ်တော်များနှင့် ဇာတိ

ကို ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း ဆရာတော် တည်ထောင်ထားသည့် ကောယွန်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ ကျောက်စရစ်ရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ တပုတ်ချီးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများသည် တနင်္သာရီမြို့နယ် အတွင်း ထင်ရှားသည့် ကျောင်းတိုက်များအဖြစ် တည်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်သည် တနင်္သာရီမြို့၊ ချောင်းကြီးရပ်ကွက်၊ သာသနဝုဇ္ဈိပါလကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးတေ(ဦးစံ)နှင့် အလွန်တရာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပါသဖြင့် သိန်ခွန်းရွာ၊ ကောယွန်းရွာ ကထိန်ပွဲများ ကျင်းပသည့်အခါ ဆရာတော်ဦးတေအား ဆင်ဖြင့် လာရောက် ပင့်ဆောင်လေ့ရှိပါသည်။

ဆရာတော်သည် တနင်္သာရီမြို့၊

ဆင်ခြေဖုန်းကျေးရွာအုပ်စု၊ လယ်တောင်ယာကျေးရွာရှိ သမန္တကုဋေတောင်(ဘုရားခြေတော်ရာ) (၂၄၂၄) ပေပေါ်ရှိ စက်တော်ရာအနီးတွင် လည်း သမထတရား အားထုတ်၍ ပေါက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

စက်တော်ရာ တောင်တော်ထိတွင် ထူးခြားထူးခြားကြယ်သော အမွှင်(ခ) လက်အရွယ်ရှိသော နွယ်ကြားနန်းကြီးများ ယောက်ကျောက်ထူထပ်သော တောင်တော်မြတ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါတောင်တွင် တရားအားထုတ်ရာ ဂူကြီးများစွာ ရှိပါသည်။ တချို့ ဂူကြီးများသို့ ခြေတော်ရာတောင်ဂေါပကများ ယနေ့ထိတိုင် မဝင်ရောက်ရဲကြပါ။ အဆိပ်ပြင်းသော တောကြီး မြေဟောက်များ ခိုအောင်းရာနေရာ ဖြစ်ပါသည်။

ခြေတော်ရာတောင် တောကြီးထဲ

တွင် အန္တရာယ်ကြီးလှသည့် လူသား
စား ကျားကြီးများ၊ မုဆိုးများကိုပင်
အစာအဖြစ် ညှိယူရစ်ပတ် မျိုချတတ်
သော စပါးကြီးမြွေကြီးများ၊ လူဝံကြီး
များ စသည်တို့ ပေါများသည့်ကြားမှ
ဆရာတော်ကြီးအား အန္တရာယ်မပြုဘဲ
အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များသဖွယ် ရှိစေခဲ့ပါ
သည်။

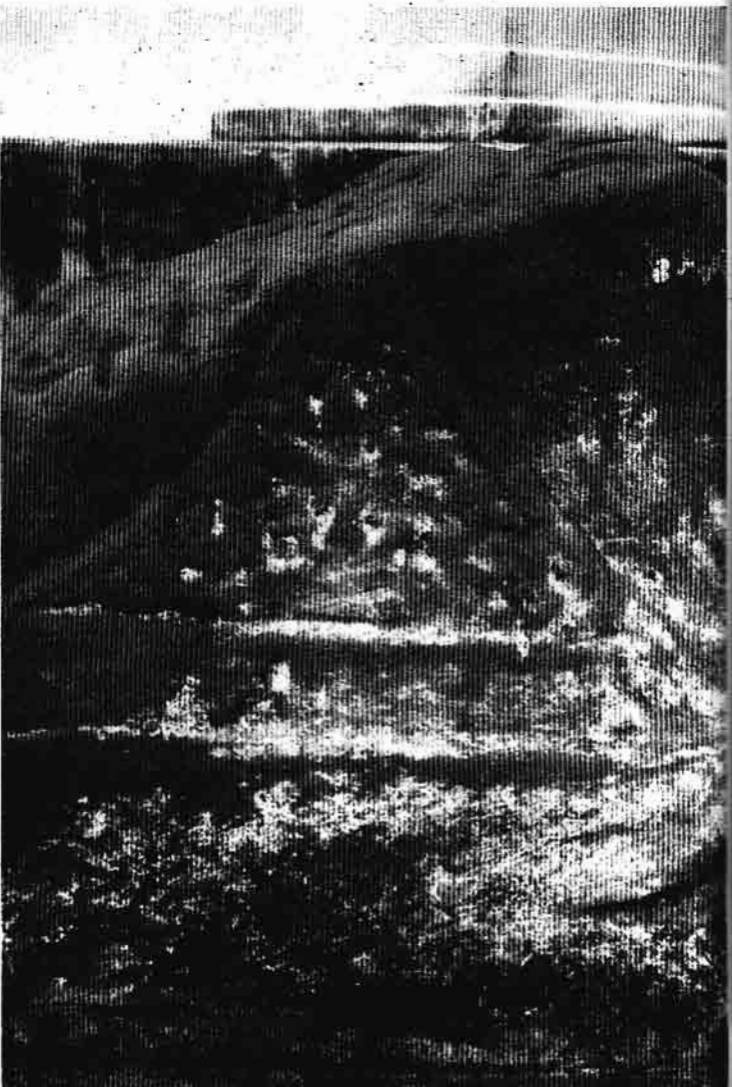
အဆိပ်ပြင်းသည့် တောကြီးမြွေ
ဟောက်မောင်နံမှာ ဆရာတော်ကြီးကို
အန္တရာယ်မပြုဘဲ တစ်မိုးတစ်ရံ တစ်ဂူ
တည်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဆရာတော်သည် သမထကို နှစ်
ပေါင်းများစွာ အားထုတ် ပေါက်ရောက်
ခဲ့ပြီးနောက် ကော့ယွန်းကျောင်းတွင်
သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က
လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ တစ်
ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ပစ်ခတ်ကြရာ ဆရာ
တော်ကျောင်းကို ကျော်၍ ပစ်လျှင်
ကျည်မထွက်သဖြင့် ဆရာတော်၏
ဂုဏ်သတင်းမှာ ပို၍မွှေးဖွံ့ခဲ့ပါသည်။
မည်သည့်လက်နက်ကိုင်မဆို ဆရာ
တော်အား ကြောက်ရွံ့ ညွတ်တွားကြပါ
သည်။

ဆရာတော်၏ ထုံးမန်းမှာလည်း
အလွန်နာမည်ကြီးလှသည်။ ကာယ
သိဒ္ဓိပြီးသည်ဟု အနီးအနားမှ ဒကာ၊
ဒကာမများနှင့် အဝေးမှ ဒကာ၊ ဒကာမ
များပါ ဆရာတော်ထံ လာရောက်
တောင်းခံကြရပါသည်။ စာရေးသူ
လည်း ဆရာတော်၏ ရှေးဟောင်း
ကြေးကွမ်းအစ်ထဲမှ ထုံးခြောက်လေး
များကို လက်ရှိ ဆရာတော်ခံခွင့်ပန်၍
စွန့်ယူခဲ့ပါသည်။

**ဆရာတော်နှင့်
ပြာလင်္ကာမီးကျောင်း**

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကော့
၂၈ နက္ခတ္တရောင်မြစ်ပျဉ်း

ဆရာခဲ ကျောင်းတော်အနီးမှ ပြာလင်္ကာမြို့ဟောင်းမှ ရှေးလက်ရာ

ယွန်းကျေးရွာအနီးတွင် ရှေးခေတ်
အိန္ဒိယ-တနင်္သာရီ-အယုဒ္ဓယ ဖြတ်
လမ်းအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သော ပြာလင်္ကာ
မြို့ဟောင်းကြီးသည် မြို့ရိုးကြီးများနှင့်
အပြည့်အစုံ ရှိနေပါသည်။ တနင်္သာရီ
မဟာရာဇဝင်ကြီးတွင် ပါရှိသော မြို့
ဟောင်းကြီးတစ်မြို့ ဖြစ်သည်။

ထိုမြို့၏နံဘေး ရွှေချောင်းအဝ
တနင်္သာရီမြစ်ဝယ်တွင် ဆရာတော်
ဖောင်ကျောင်းဖြင့် သီတင်းနေစဉ်က

အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ အလွန်ထူးခြား
လှသည်။

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ မြစ်ထဲ
တွင် သွားလာကျက်စားနေသော
ပြာလင်္ကာမြို့ဟောင်းမှ နာမည်ကြီး
မိကျောင်း ခေါင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်
သည် ဆရာတော် ဖောင်နံဘေးတွင်
ပေါ်ပြပြီးမှ သွားလာတတ်ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးစိုနှင့် ဦးဆိုင်
မိကျောင်းကြီးမှာ သွားလျှင်ပြန်

ဆရာတော်အား ဦးစိုက်လေ့ ရှိပါသည်။
ဆရာတော်၏ ဖောင်မျိုးတောသည့်
နောက်ပိုင်းတွင် မြစ်ထဲ၌ မိကျောင်းထံ
သည်ကို မထွေ့ရှာပေ။

ဆရာတော်နှင့်

ဒဂုံလိပ်အရေးပိုင်မင်း

ဆရာတော် သီတင်းသုံးစဉ်က မြစ်
အတွင်း ဝါးဖောင်ပေါ်တွင် ဆောက်
လုပ်ထားသည့် စံကျောင်းငယ်သည်
ဆရာတော် သက်သောင့်သက်သာ
သမထ အားထုတ်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။
အဆိုပါ စံကျောင်းကို တနင်္သာရီမြို့သို့
ဈေးဝယ်သွားသော လောင်းလှေ
ကလေးများမှ အသွားအပြန်တွင် ဆရာ
တော်အား ဖူးမြော်ခြင်း၊ ဝတ်ပြုခြင်း
တို့ကို အမြဲတစေ ပြုကြပါသည်။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင်
မြိတ်ခရိုင်အရေးပိုင် မစ္စတာရှိမိတန်
သည် ဤဒေသသို့ စက်သင်္ဘောဖြင့်
အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင် ဖြတ်သန်းသွား
ခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ ဖောင်ကလေး
သည် လှိုင်းဒဏ်ကို တော်တော်ခံခဲ့ရပါ
သည်။

ကိုလိုနီခေတ် အရေးပိုင်စက်တပ်
ရေယာဉ်ကလေးသည် ဆရာတော်
သီတင်းသုံးရာမှ ပေ(၂၀၀၀)ခန့်
မော်ကွေ့အနီးတွင် စက်ချို့ယွင်းကာ
စက်သံပျောက်ပြီး မြစ်ရေအတိုင်း
ဆရာတော် ဖောင်အနီးသို့ ပြန်၍ မျော
ဖိလာသည်။ ဆရာတော်ဖောင်အနီး
ရောက်မှ စက်ပြန်ကောင်းကာ ပြန်
လှည့်ခုတ်မောင်းသွားပါသည်။

ယခင်နေရာသို့ အရောက်တွင်
ဘစ်ဖန် စက်ချို့ယွင်းပြန်၍ ဆရာတော်
ဖောင်အနီးသို့ မျောပါရပြန်ပါသည်။
ဆရာတော်၏ ဖောင်ရှေ့သို့ရောက်လျှင်
စက်ပြန်ကောင်းလေသည်။ ထိုအခါ
တွင် အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်က ဆရာ

◆ ရှေးဟောင်းများနှင့်အတူ စာရေးသား ပြောဆိုသူ အတူတူ
[တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြိတ်ခရိုင် တနင်္သာရီမြို့နယ်၊ ကော့ယုန်ရွာ]

တော်၏ ဖောင်နှင့် စံကျောင်းလေးကို
စိတ်ဝင်စားသဖြင့် မေးမြန်းလေသည်။
စကားပြန်မှ တန်ခိုးကြီးသော
ဆရာတော်ဟု ပြောရာ အရေးပိုင်မှာ
စက်လှေထဲမှ စားသောက်စရာအချို့ကို
ယူပြီး ဖောင်တော်ပေါ်သို့ တက်၍
ဆရာတော်အား အံ့ဩစွာ ဂါရဝပြုပါ
တော့သည်။
မိမိသည် အစိုးရတာဝန်ဖြင့် လာ
ရောက်သော ခရိုင်အရေးပိုင်မင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ဆရာတော်ဖောင်ရှေ့မှ ကြမ်း
တမ်းစွာ ခုတ်မောင်းသွားမိကြောင်း
တောင်းပန်ပါသည်။ ဆရာတော်မှ

ပြုံးပြုံးကြီးဖြင့်...
'က...ဒကာတော် လိုရာသွားတော့
ဗျား'
ဟု အမိန့်ရှိလိုက်သည်။ အင်္ဂလိပ်
အရေးပိုင်မင်းမှလည်း လိုအပ်တာများ
ရှိလျှင် တနင်္သာရီမြို့အုပ်မှ တစ်ဆင့်
အကြောင်းကြားပေးပါရန် လျှောက်
ထားခဲ့ပြီး ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့ပါ
သည်။ စက်လည်း မပျက်တော့ပါ။
ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဦးဘမဲ့က သူ၏
မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲတွင် မှတ်မှတ်ရရ
ရေးထားခဲ့၍ စာရေးသူတို့ ဆက်လက်
သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝါဆိုနှင့် ဝါဆိုသစ်ပင်

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကော့ယွန်းကျောင်းဝင်းအတွင်း ပင်စည်ဖြောင့်တန်းပြီး ရှည်လျားသော စကားရွှေဝါပင်ကြီးရှိသည်။ ထိုအပင်ကြီးတွင် ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ကျေးသား(၁၀၀) ကျော် လာရောက်ပြီး မိုးခိုနေထိုင်ကြသည်။

ဝါတွင်းတစ်တွင်းလုံး နေထိုင်ကြပြီး ဝါကျွတ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့တွင် အခြားအရပ်များသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်။ ဝါထပ်နှစ်တွင် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့မှသာ လာရောက်ကြသည်။

စကားရွှေဝါပင်ကြီးတွင် “ဝါဆိုငှက်များ မပစ်ရ” ဟူသော စာသားကို မြန်မာလိုနှင့် ရှမ်းလိုပါ ဆရာတော်မှ ရေးသား တားမြစ်ထားသည်ကိုလည်း စာရေးသူတို့ တွေ့မြင်ရသည်။

ဆရာတော်ထံ ထိုင်းနိုင်ငံထဲမှ ရဟန်းတော်များ ခြေကျင်ကြွကာ တရားနည်းလာခံကြသည်။ တနင်္သာရီ မြို့နယ်အတွင်းရှိ ဆရာတော်များ လူပုဂ္ဂိုလ်များလည်း နည်းနာနိဿယ ခံယူလျက် သမထ ပေါက်ရောက်ကြပါ

ဆရာတော် ဦးကောသရနှင့် တနင်္သာရီ ဆရာတော် အထက်ဆက်တို၊ တနင်္သာရီဆရာတော်ရာ ဂူတော်ကြီးအဝင်

သည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များ အတိုင်း စုန်သမထအရာ၌ ခေါက်ရောက်ခဲ့သော ဆရာတော် ဦးကောသရ ၏ အကြောင်းအရာများကို ကွန်ပျူတာ၊ အင်တာနက်ခေတ် မဟုတ်သဖြင့် ပြည့်စုံစွာ မှတ်တမ်း မပြုနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဆရာတော် တည်ထောင် သီတင်းသုံးခဲ့သော ဘုတ်ပြင်းမြို့နယ် နှင့် တနင်္သာရီမြို့နယ်အတွင်းရှိ ဘုန်းတော်ကြီး ငါးကျောင်းသည် ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊

ပညာဂုဏ်ရောင်များဖြင့် ရှင်သန်အောင်မြင်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါတော့သည်။

[ဆရာတော် ဦးကောသရ(ဆရာမဲ့) ၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များကို ကော့ယွန်းရွာမှ ကျောင်းဒကာကြီး ဦးဘမဲ့အသက်(၇၅)နှစ်၏ ပြောပြချက်အား ခံစားရေးဖွဲ့ပါသည်။ ပြောပြပေးသူ ဦးဘမဲ့အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။]

နန်းမြို့ရွှေရီ

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့...

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးဖို့ နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးဖို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင် ကုသိုလ်တော်ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သံပြင်ကျောင်းမှ

ဝါးဖြေရုပ်ပုံကလေး

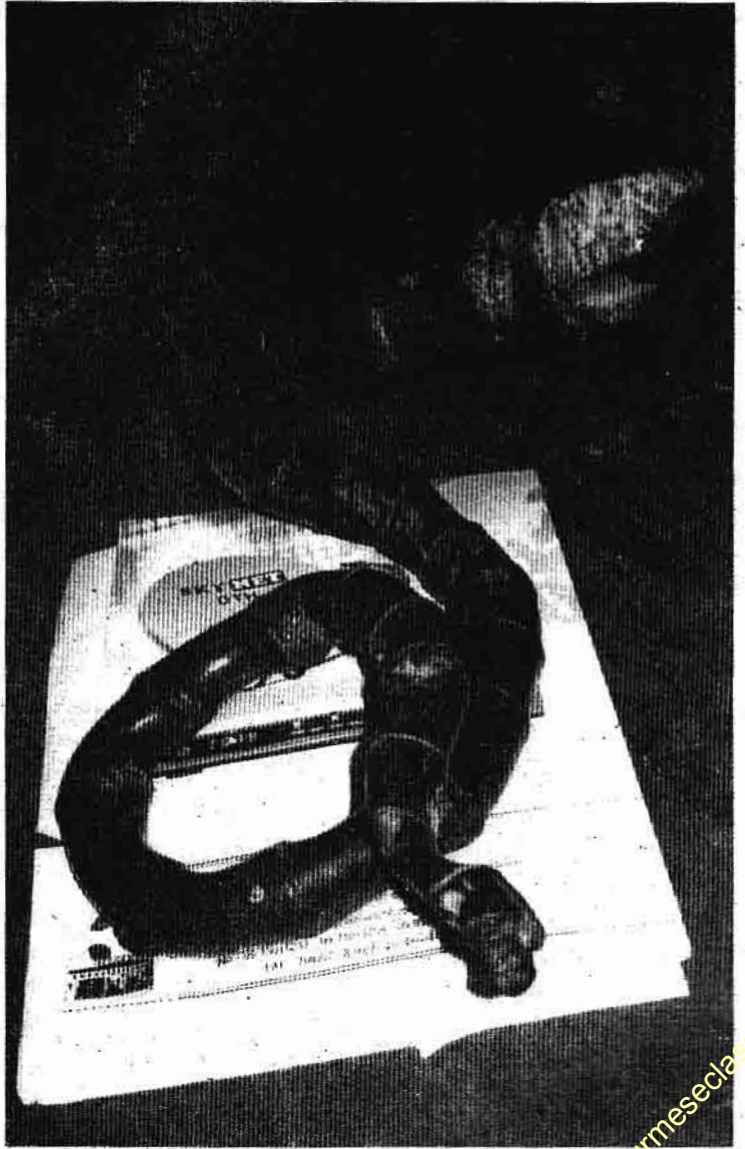
တောင်တွင်းကြီးမြို့၏ တောင်ဘက်၊ ညောင်ပင်လှရွာအနီးရှိ သံပြင်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးပါဝရအား သွားရောက် ဖူးတွေ့စဉ် ထုံးတောင်တောရနှင့်ပတ်သက်၍ သူ၏ အတွေ့အကြုံကို မိန့်ကြားပေးတော်မူပြီးနောက် မြွေတစ်ကောင်ပမာ ရစ်ခွေနေသည် ဝါးတစ်ချောင်းကို ထုတ်ပြသည်။

ပဲခူးရိုးမအနီး တောတွင်းတစ်နေရာ၌ တောမီးလောင်ရာ ဝါးရုံတစ်ခုအတွင်းမှ မီးမလောင်ဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ဝါးပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ အရင်းပိုင်းမှာ နဂါးခေါင်းနှင့် ဆင်တူသည်။

မူလက မျက်စိသဏ္ဍာန် အဖုကာလေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ပါဝင်သော်လည်း ဆရာတော် ခရီးထွက်ကြွစဉ် ဦးပွင်းတစ်ပါးက ပါးစပ်ဟနေသည့်ပုံစံ လွှဲဖြင့် ထွင်းကာ ဆေးသုတ်လိုက်သဖြင့် မျက်စိများ ပျောက်ကွယ်သွားသည် ချီ၏။

ထိုအရင်းပိုင်းကို အပေါ်ထောင်ထားသော မြွေတစ်ကောင် ခွေနေရာမှ ဦးပွင်းထောင်တက်လာသည့် ပုံဟန် ဖြစ်တွေ့ရသည်။

ဝါးပင်ဖြစ်သော်လည်း မီးမလောင်သည့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်နှင့်အတူ ဗုဒ္ဓဟူးဆင် “ဝါး” နှင့် စနေကိုယ်စားပြု မြွေတစ်ကောင် “လံတေ” စတုရန်းဆောင်ဓာတ်ဆောင်သည်ဖြစ်ရာ သံပြင်ကျောင်းအတွက် တပည့်ဒါယကာ ချီ၏ စည်ကား၍ ပစ္စည်းလေးပါးများ ပြည့်စုံမည်နိမိတ်ဆောင် ဝါးဖြေရုပ်ပုံကလေးဟု ယူဆဖွယ်ရှိပေသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

မီးမလောင်သည့် ဝါးဖြေရုပ်ပုံ

www.burmeseclassic.com

..... သေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားပို့တဲ့ .....

သမားအိုဆေးဖိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ထောင်းဆေး

သီပေါမင်း ဝါတော်မူပြီးနောက် နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ခြံ့နယ်အသိသိမ်းသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ တမာမွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဝန်းဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးဖိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ဂျောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လျှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြံ့ဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှူအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၂၂ နဂုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စစ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည့်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားဆုံးရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတို၊ ဇီယင်ကျောရိုး၊ မခြံမြားထရန် ကြီးမားကာ ကွယ်သည့် ဆေးဖက်နာ၊ သမားအို၊ လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲ၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချင်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ့နစ်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

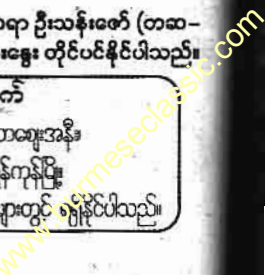
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာပေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ မရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၇) ၅ နီး-၀၉-၄၉၂၆၅၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေး ဝိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၈)လမ်း၊ ပင်လှာကျေးအနီး
ပင်လှာတောင်ညွန့်မြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့ပြု၍ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

တဘောင်ထဲက ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ခြိတ်မြို့

စုံလေးစုံစေတီ

(၁)

ရွှေ (ဗြိတ်)

ခြိတ်မြို့တွင် သက်တမ်း(၇၀)ကျော် အကြာကွန်ရိသို့တိုင်း မသိသူ မရှိသလို သိသူလည်း များပေသည်။ ထို့အပြင် မနေ့သမိုင်းသုတေသီများ၊ စာပေ လောကီများလည်း လေ့လာစူးစမ်း ခြိတ်မြို့တွင် ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သမထ ချစ်မြင်များကို အားထုတ်သည့် အထူး အရာများမှာ “စုံလေးစုံ”အမည်ရှိ စေတီများဖြစ်သည်။ ထိုစေတီများ

၁။ စုံစုံစေတီ(စေတီကျော့)
၂။ စုံစုံစေတီ(တုတ်ချောင်းကျော့)
၃။ စုံစုံစေတီ(ရှမ်းချောင်းကျော့)
၄။ စုံစုံစေတီ(ကလွင်ကျော့)
ဤစုံစုံစေတီ မထင်မရှား မကျော် ကြီး တည်ရှိပေသည်။
ဤစုံလေးစုံစေတီများကို ခြိတ်မြို့ တွင် ရှိ လှသိများစေရန် ယခုအချိန် သို့ ဖော်ထုတ်ခဲ့သူမှာ ခြိတ်မြို့မှ စာပေလောကီ မောင်ပြေချမ်း(ခြိတ်)နှင့် ဦးအောင်ကျော်တို့ကို ညွှန်ဆိုပြရ ပေသည်။

ဤသော် ထိုစုံလေးစုံစေတီများကို စာပေလောကီ ဦးစွာ ရှေ့ပြေး လာဘင် စနည်းအရ စုံလေးစုံစေတီ စာပေညွှန်စီ ကာလဖြစ်သော ၁၂၉၁ ခုနှစ် ဆန်ဆောင်ပုန်းလအတွင်း မိမိ မိမိဖြစ် ခြိတ်မြို့၊ ဈေးတန်းရပ်ရှိ စာပေလောကီ ဦးစွာ စာပုံနှိပ်တိုက်မှ စာပေထုတ်ဝေခဲ့သော “တနင်္သာရီ စာပေလောကီ” ဖြစ်ရာစင်တော်ကြီး” ပထမ စာပေလောကီ(၇၉)၊ အခန်း(၂၉)ပါ

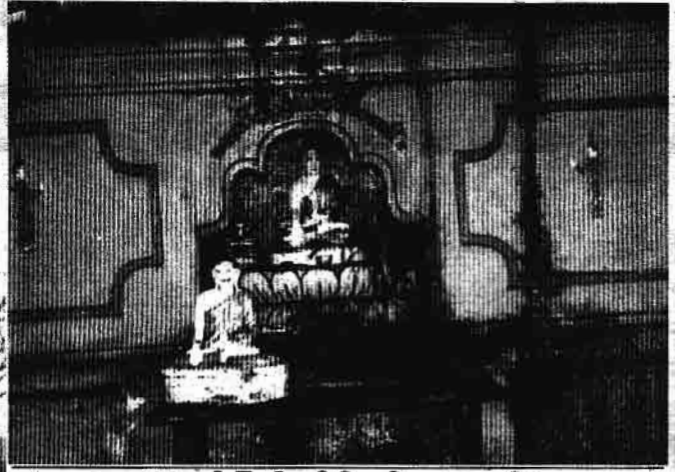
ပထမတည် ထူစုံ (ရွှေဘင်္ဂ္ဂ) စေတီတော်(၁၃၀၂)

“ခြိတ်မြို့ ဖြစ်ပျက်မည့်အကြောင်း” သိုက်စာကို ရှာဖွေ ပြုစုရေးသားခဲ့သူ “ဆရာဦးကြီးစိန်”က ဤအကြောင်း အရာသည် ခြိတ်စွာဘုရားရှင် ထားခဲ့ တော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ

ပိဋကပိုင်ရေးသားသော စာကို သမားဖြူ သမားညို ရှစ်ယောက်တို့က အနာဂတ် ကို မှော်ကိုး၍ ဟောကြားထားကြောင်း ပြဆိုထားသဖြင့် (မူရင်းအတိုင်း) ဖော်ပြ လိုက်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ ဝန်ဆောင်ရေးအဖွဲ့ဝင်တို့နှင့် နှင်းဆီအဖွဲ့ဝင်တို့
အတူတူ ဝန်ဆောင်

◆ ဝန်ဆောင်ရေး အဖွဲ့ဝင်တို့ သာမက
ဦးညွန့်သာ အထိအောက်မှ ဝန်ဆောင်ရေး
လုပ်ဆောင်

ဝန်ဆောင်ရေး အဖွဲ့ဝင်တို့
တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာတွင် အာရုံစိုက်မှု
သာမက ဦးစားပေးပါ။

◆ တစ်ဖက်တစ်ချက်အားဖြင့်
ဦးစားပေးဆောင်ရွက်ခြင်း
မြန်မာ့အလင်းစာအုပ်တိုက်

စံလေးစံ၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ် သိုက်စာ

မြစ်ကြီးကွယ်၍ မြစ်ဝယ် ထပ်ရှားမည်
ရှာကြီးကွယ်၍ ရှာဝယ် ထပ်ရှားမည်။ ခေါင်း
ပေါင်းကြီးနှင့် ကြေးထီးရောက်မှ ငြိသာယာ
မည်။ အရှေ့မြောက်တောင့် ဟတော်ရောင်
ငါးဆူတည်လိမ့်မည်။ မြို့လည်ပေါက်၍
ခြေဆင်းလိမ့်မည်။ ခြေဆင်း၍ပြီ ပြည်ပထီး
အုံး၊ မြို့သူမြို့သား ကျွတ်ကျွတ်ဆု နောင်မှ
အလွန်ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ခြေထောက် အလွန်
ပျားလိမ့်မည်။ တရုတ်ကုလား ပျားလိမ့်မည်။
မြို့သား တောမှာ ဒိုလိမ့်မည်။
ပထက်တောင်ထိပ် ကျွန်နား ကမ်းပါး

အတောင် ထွက်လိမ့်မည်။ ပထက်တောင်မှာ
နဂါးမြီးထောင်မှ သိရလိမ့်မည်။ ကလွင်ခရီး
ရေပုံးကြီး ဈေးကြီးတည်ခါ အိမ်ရာတစ်ခု
ရွာတစ်ကြက်စု အစုံတန်လိမ့်မည်။ “စံလေး
ပါးမှ တရားလည်းတည် မြို့လည်းတည်
ရုံကြီးနန်းငယ် ဆောက်လိမ့်မည်”။
ထန်းပန်းဆောင်း ကွမ်းသီးဆောင်း လှော်
လောင်သတ္တန် ပျားလိမ့်မည်။ တျောက်စု
မြို့ကောင်း သဘောကြောင်း မြို့ဟောင်း
တောင်လို စည်လိမ့်မည်။ ကလွင်မော်မော်
ကုန်ကြောင်းသွားလိမ့်မည်။ ကျောက်တံ
တားအောက် သောင်ကြီးရောက်ခါ ကမ်းပါး

◆ ဝန်ထုပ်ဝတ်ပုံအမျိုးမျိုး ထိပ်မင်းရုပ်တု

တက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကုမာ၏ ထွတ်ထွတ်လယ်(၁၃၄၂) ◆

တစ်လျှောက် တဲအိမ်ဆောက် ရောက်ပေါက် လှသူ များလိမ့်မည်။ တစ်ယောက်တစ်ဖက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပထမပထက် အတောင် ထွက်လတ္တံ့၊ ဖော်တောင်တောင်ကြီး၊ မြို့ကြီး တည်လတ္တံ့၊ မြို့ခြေဆင်းလတ္တံ့၊ ကလွင်ခရီး ရှမ်းကြီး၊ ရှေးကြီးတည်လတ္တံ့၊ စုံလေးစုံ ဘုံပေါက်လတ္တံ့ဟု ဖော်ပြထားရှိပေသည်။

စုံလေးစုံ မော်ကွန်းကျောက်စာ

ဖော်ပြပါ တဘောင်သိုက်စာအပြင် စုံလေးစုံဘုရားတည် မော်ကွန်းစာ မြို့ကြောင်းကို သုတေသီ ဗမာပေရှင် ထင်မြင်သော "ရွှေပြိုင်ဒေါ်ပဲဒီး" က ၂၀၀၂ ခုနှစ်ထုတ် ကန်ဖျားရပ် ဗမာ့စာပေ ပုဒ္ဒသာသနာ့ရိပ်သာ နှစ်(၆၅) ရွှေရတုအထိမ်းအမှတ် စာစောင်တွင် ဆောက်ပါအတိုင်း ရှာဖွေဖော်ပြထား သည်ကို တွေ့ရပြန်ပါသည်။

"ရွှေပေါ် မည်သာရွာဟု ခြားကွဲခွန် ဆောင်သာဟု၊ မြို့နှစ်၊ မွေအားနန်း ကန်၊ ဆက်ဆောင်များ။ "စုံလေးစုံ"ဟု တံခါး ဆေးဆင့် ထပ်လပ်ချက်ကို မိန့်ဆွက် ဆေးဆင့် ထောင်နားနားလဟု၊ ဗုဒ္ဓလေး သူ ချော့ဆင်း၊ ဆင်းမင်းဦးဆင်း၊ ရွှေ ဆောင်ဆို၊ တကောင်းရာစား နားရာ ဆက် ခြင်ဆောက်တက်ပြီး ဆက်လက်

စုံလား တူးဟောတွင် ဝမာဆို နား စုံမလားဆို၊ အများသတော်၊ ဝိမ္မေဠာရှင် မိန့်တော သာယာ မှတ်သားပါ။

စုံတစ်စုံကား တောမှာထား မှတ်သား "ပလပ်စုံ" သတ်မှတ်စီ။

စုံတစ်စုံကား ရေမှာထား မှတ်သား "ပထိစုံ" ရှိခဲ့တံစီ။

စုံတစ်စုံနော် သေလာပေါ် တောင်တော် ထွတ်ဖျား "ဖန်စုံ" ထားစီ။

စုံတစ်စုံတွင် ကုန်းမှာတင် လှူဂံတင်အပ် "ငင်စုံ" မှတ်စီ။

တက္ကသိုလ်ကျောင်း မဂ္ဂဗိုလ်ဦးစွာ ဝိလိထု ခြံ၊ မင်းရိုင်းတွင် ရှားနန်းကုသမှ "ပလပ်" တွေ့စီ။ ရှေးတိုက်ဆက်သွား "ပန်စုံ" အားတွင် နတ်များထပ်ထပ် ကိုယ်တိုင် ခြင်စီ။ အရှင် "မင်္ဂလာ" မှတ်စီကား မုနီ သီကြား စောင့်စောင့်စီ။

မှတ်သား "ငင်စုံ"၊ ကန်ခြင်ဆင့်တွင် ဂုဏ်ကိုးစာရှိခြင်း ခြင်ဆေးမင်းတို့၊ အဝင်း(ရန်)ကန်၊ ကျောက်ကြဲကန်မည်။ ထိတ်တုံ "ပ ဝ ဝ မ" လေးလုံးနည်း၊ ဗုဒ္ဓ သာသနာ၊ မင်းမာသာတွင် ဖွားမြင် သားတောင်း၊ ကြီးစေကြောင်းမို့၊ အထိမ်း သူပင် ထက်ဝက်ထိတွင် ကျင်ထိရ၊ ထို၊ ဘုံကိုးပထော၊ ရုန်းလှမ်းပင် တွေ့အောင်ဆွမ်းမှ၊ နောင်လာအောင် သား၊ ချမ်းသာများစွာ၊ ရှာခြားတာဝန်

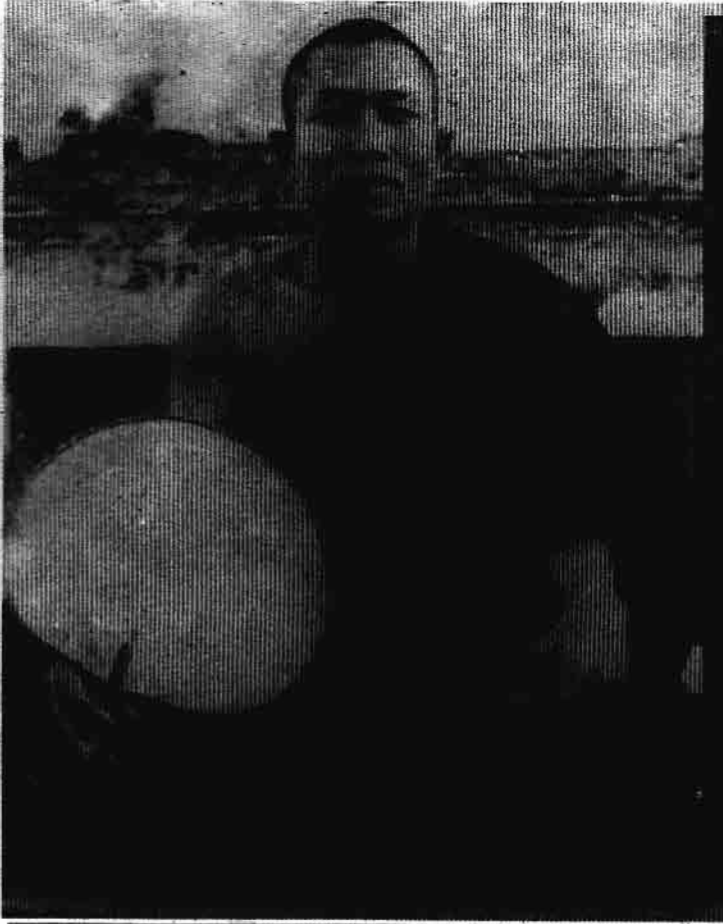
ထားတို့နှင့်ပည့် မြတ်ခွန် "လေးစုံ" ကမ္ဘာတည်(၅) မော်ကွန်းတည်" ဟု ဖော်ပြပါရှိလေသည်။

ဆေးဝတ်ပါဆရာတော်၏ အဓိဋ္ဌာန် မြတ်ခရီးမှ စုံလေးစုံ တည်ဆောက်ပုံ

ဤကဲ့သို့ ရှေးပြေးနိမိတ်များ ဖြစ် သော တဘောင်သိုက်စာ၊ မော်ကွန်းစာ တို့နှင့်အညီ စုံလေးစုံ စေတီလေးဆူ ပေါ်ထွန်းစေရန် အကြောင်းဆိုင်လာ သည်ကား ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၁၉၄၉ ခုနှစ် မြန်မာ နိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည်နှင့် ဆေးဝတ်ပါဆရာတော် ဦးသူရိယ သည် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိရာ အတိတ်ဘဝ မှ မိမိရောက်ရှိ တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူး သော နေရာကို ရှာဖွေ၍ ဘုရားတည် ရန် ရည်ရွယ်ကာ ဗြိတိမြို့သို့ ကြွရောက် တော်မူလာသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာတော် ဦးသူရိယ သည် ဗြိတိမြို့၊ တပ်ပြင်ရပ် ဘုန်းကြီး

◆ သာဓိတိက္ခာန်များ ဖြောင့်မတ်စွာ
ပေါ်ထူသည့် တွင်းပေါက်တပ်များ
ကျောက်တုံးနှင့် ဖာရိုက်ရာ

◆ နံလေးနံတူးတည် ထောင်တော်အိ
တွင်းပေါက်တပ် တစ်ထောင်အား တစ်ထောင်ရှိ ဖော်ရှိထောင်တော်
ကျောက်တုံးနှင့် ထောင်တော်တော် †

ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ
နှင့်အတူ အချိန်ယူ၍ ရှာဖွေရာမှ ပထမ
ဦးစွာ ဗြိတိသျှ (၆) ခိုင်ခန့် ဝေးကွာ
သော **စန္ဒဝတ်ကျေးရွာအနီးရှိ**
ထောင်တွတ်တစ်ခုပေါ်မှ ခြေရာ
သဏ္ဍာန် ပေါ်ထွန်းနေသည့်
ကျောက်တုံးတစ်တုံးကို တွေ့ရှိရာမှ
ယင်းခြေရာအပေါ် နင်းကြည့်ရာ
တစ်ထပ်တည်း တူညီနေသဖြင့်
ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ကာ “ငါ၏ ခြေရာ
တွေ့ပြီ” ဟု ကြွေးကြော်လျက် ထို
ကျောက်တုံးအနီးတွင် စေတီတော်
တစ်ဆူကို တည်လေသည်။

ဖနဲစေတီ

ဖနဲစေတီရှိရာသို့ စန္ဒာကျေးရွာအနီး
ကားလမ်းမကြီး၏ လက်ယာဘက်ရှိ
ကုန်းမြင့်သာယာဟု အမည်ပေးထား
သည့်လမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်၍
တပ်မတော်တစ်ရင်းတစ်ခု၏ အဝင်
ဂိတ်ကို ဖြတ်ကျော်လျက် (၃) ခိုင်ခန့်
ရောက်လျှင် အမြင့်ပေ(၁၀၀၀) ကျော်
ခန့်ရှိ ရွှေစုတ်တောင် ခြေရင်းသို့
ရောက်ရှိပြီး တောင်ပေါ် လမ်းကြမ်း
အတိုင်း တက်ရောက်ရ လေသည်။
ယခင်က ထိုနေရာသည် လူသူ

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဝန်တော်တို့မှ ထင်တော်တော်ကြောင့်
ဇာန်ထယ်

◆ ထွက်တော်တော် ထောင်တော်တော်
မှတ်တော်တော်တော်(ဝန်တော်)

ကင်းခဲ့သော တောကြီး
မျက်မည်း သားရဲ
တိရစ္ဆာန် ပေါများသည့်
နေရာဟု ဆိုပါသည်။

“ဒေဝီတောင်” (ဝါ)
“ရွှေနှုတ်တောင်” ထိပ်
အဝင်ဝသို့ ရောက်လျှင်
တောစပ်အနီး ကျောက်
တုံးကြီး တစ်ခုပေါ်တွင်
အရှေ့ဘက်သို့ ဦးတည်၍
အနောက်ဘက်သို့ ခေါင်း
လှည့် မာန်ဖိ နေဟန်
ကျားမင်းရှင်တို့ကို တွေ့
မြင်ရပြီး ယင်းနှင့် မနီး
မဝေးတွင် မြေ(၃)ကေ
ခန့်ရှိ ကျယ်ဝန်းသည့်
တောင်ထိပ်တွင် ဇနီးစုံ
တောရကျောင်းကို တွေ့
ရှိရပြီး ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီး၊ အင်းစိန်
မြို့နယ်တက်မှလာရောက်

◆ ပထမဦးစွာ ဝန်တော် တောင်
ထောင့်တော် ဦးညွှန်ပင် ကြောင့်

တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရသော ထင်တော်
မှတ်တော်တော်တော် မြေတော်

◆ ဝန်တော်တို့မှ သူတော်တော်တော်
ရှင်တော်

သီတင်းသုံးနေသောထက်
တော် (၃၃)နှစ်၊ ဝါတော်
(၁၃)ပါရှိ ဆရာတော်
ဦးစောတီပါလကို ဝင်
ရောက်ဖူးတွေ့ရပေသည်။

စာရေးသူ၏ ပန်ကြား
ချက်အရ ဆရာတော်
သည် ပထမဦးစွာ
ဆေးဝက်ပါ ဆရာတော်
ဦးညွှန်ပင် အဓိဋ္ဌာန်ကျရာ
မြေရာတော် ရှိသည့်
ကျောက်တုံးရှိရာ ဗိမာန်
အား ပြသပါသည်။

အမြင့်(၃)ပေခန့် ထုံး
ဖတ်(၆)ပေခန့် အလျား
(၅)ပေခန့်ရှိ ကျောက်တုံး
ပေါ်တွင် အလျား(၈)ပေခန့်

◆ ကျောက်တော်တော်တော်တော်
ရှင်တော်

မနုဿိတီအနီမု
တောင်ပိုင် ဟိုတိုးရင်တု

မနုဿိတီ တာဘုဘက်
သိကြားမင်နှင့် ကြက်မိရင်တု

မနုဿိတီအနီမု နတ်တောင်သည်
ဆိုသည့် တောင်တောင်နတ်ရင်တု

ကျော်ခန့် အနက်(၅)လက်မခန့်ရှိ တောင်
ဘက်သို့ တည်နှင်းထားသော လူတစ်ဦး၏
ခြေရာယဏ္ဍာန်ကို တွေ့မြင်ပြီး အဆောင်
ပိယန်တွင် “ဒေါ်တောင်နတ်” ခြေရာဟု
စာတန်း ရေးထိုးထားပေသည်။

ဆရာတော် ဦးသုရိယသည် ဤ
ခြေရာကျောက်တုံးမှ ပေ(၂၀)ခန့်
အကွာ တောင်အလယ်ဗဟို အပိုပြု၍
၁၃၁၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၆)
ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့်
(၁၈)တောင်ခန့်ရှိပြီး မြောက်ဘက်သို့
ပထမပစ္စယံတွင် မှန်ဦးတစ်ခု ပြုလုပ်ပြီး
အပူဇော်ခံ ရုပ်ပွားတော်ငယ်တစ်ဆူကို
ပူဇော်လျက် ခေါင်းလောင်းတော်၌
“ဖနံးစုံ” ဟူသော ဘွဲ့အမည်နှင့်အတူ
ဘုရားတည် သက္ကရာဇ်ကို ရေးထိုး
ထားပြီး ထိုစေတီအား နတ်ဒေဝါ
စောင့်ကြပ်သည်ဟု အဆိုပြုကာ စေတီ
အနီး တောင်ဘက်တွင် နတ်ရုပ်တုကို
ထုလုပ်ထားရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပေ
၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍရင်း

သည်။

လက်ရှိဆရာတော် ဦးဇောတိပါလ
၏ ထူးခြားသည့် မိန့်ကြားချက်မှာ
ဒေဝါတောင်ခေါ် ရွှေနတ်တောင်သည်
နတ်တို့၏ သားရဲတိရစ္ဆာန် ပေါများ
ကြီးစိုး စောင့်ကြပ်သည်မှာ အထင်
အရှားဖြစ်ကြောင်း ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လတွင် တောင်ခြေရင်းရှိ ရွာ
များမှ ကလေးငယ်များသည် တက်
ရောက်လာပြီး ရုပ်တုရုပ်လုံးများအား
မထိမဲ့မြင် ဆော့လှောင် နောက်ပြောင်
၍အပြီး မကြာမီရက်ပိုင်းတွင် ဖနံးစုံ
စေတီတော်၏ တောင်ဘက်တွင်ရှိ
သော နဂါးမယ်တော်ရုပ်တုအနီးတွင်
ကြီးမားသော မြွေကြီးတစ်ကောင်
ရောက်ရှိလာသည်ကို လူအတော်
များများ တွေ့မြင်ခဲ့ပြီး ဆရာတော်မှ
မေတ္တာတရား ဝေငှချီးမြှင့် မိန့်ကြားမှု
ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြောင်း မိန့်ဆိုပြော
ကြားပေသည်။

ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာ တည်ထား
သည့် ရွှေတိဂုံလေးစေတီအနီးရှိ
ဇော်ဂျီ ဆေးထောင်းသည် ကျောက်
တုံးကို ပြသပြန်ရာ ထိုကျောက်တုံးမှာ
အမြင့်(၅)ပေခန့် လုံးပတ်မှာ ခန့်
မှန်း၍ မရအောင် မြေသားထဲ နစ်ဝင်
နေပြီး ချုံရွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဝုံး
လွှမ်းနေသော်လည်း မြေပြင်မှ(၂)
ပေခန့်အကွာ ကျောက်လုံးကြီး၏
နံဘေးတွင် တွင်းပုံသဏ္ဍာန် အဝ
အကျယ် (၉)လက်မခန့်၊ အနက်
(၁၀)လက်မခန့်ရှိ ကျောက်တွင်းငယ်
တစ်ခုရှိပြီး ဆေးထောင်းတံဟု ဆို
သော လုံးပတ်(၅)လက်မခန့်၊
အလျား(၁၀)လက်မခန့်ရှိ ကျောက်
ထောင်းတံကိုပါ မြင်တွေ့ရလေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

နွေဦး (မြိတ်)

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ

ကြည့်ပါ။

- ကာမလမ်းကြောင်း ပါတယ်။ (၁)
ကာမဂုဏ်အာရုံ လိုက်စားချင်တဲ့
စိတ်ကို ပြတယ်။
- ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့ အား
နည်းကြောင်း တွေ့ရတယ်။ (၂)
ဂုဏ်သိက္ခာကို အလေးမထားတတ်
တဲ့ ဉာဉ်စိုက်ကို ပြပါတယ်။
- သောကြာခါးပတ် အပြတ်ကို
တွေ့ရတယ်။ (၃)
စိတ်ခံစားမှု မြန်တဲ့သဘောပါပဲ။

စိတ်ရဲ့
အပြောင်း
အလဲမြန်မှုကို
ပြပါတယ်။

ကဲ ဒါတွေကြည့်ရင်...
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ
သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

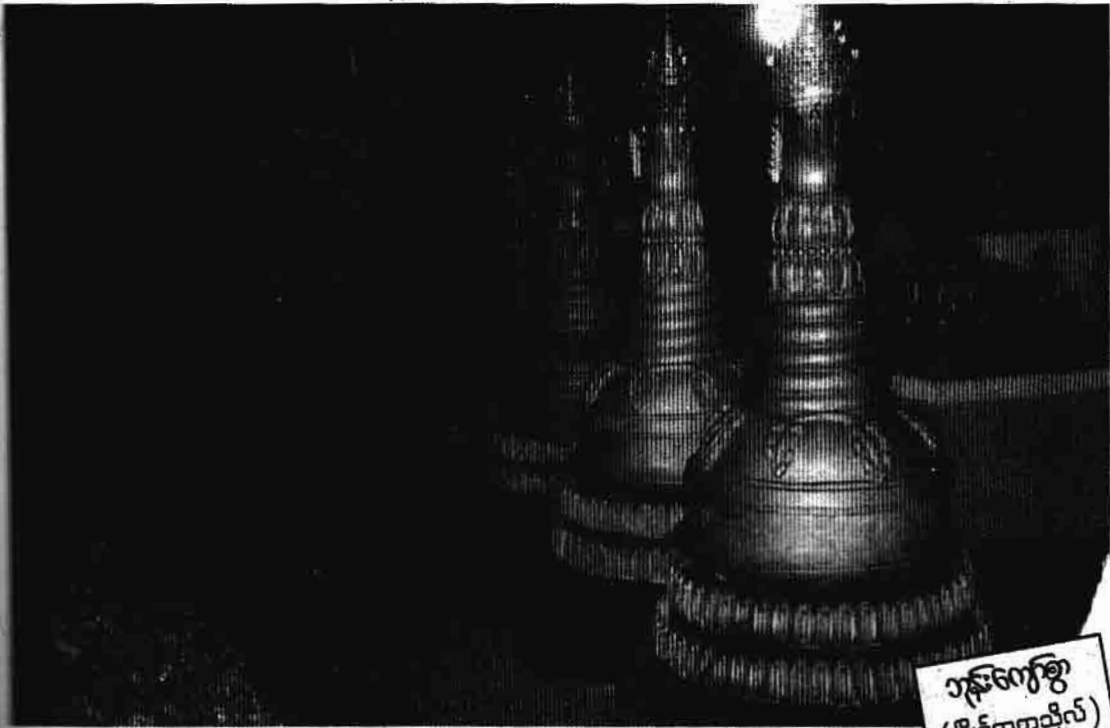
အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ

သန်းပညာ

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

◆ ပုံဟန်ပုံပုံနှင့် ထေတီအလှထူထားနိုး

မြင်းပယ် ရိုက်ဂွင်းမှ

စေတီဂိုဏ်းများနှင့် ထူးခြားကျောက်ဂိုဏ်းများ (၃)

ယခင်ပဓာန အာဆက်

ခေတ်သစ်ပညာပညာများ တည်တံ့
အခြေခံအုတ်မြစ် ဦးခေါင်းနှင့် ထိစပ်
အောင်မြင်စေရန် ရှိကြသည်။ ပရိသတ်
များသော အချိန်ကာလများတွင် ဆု
တောင်းသူ များပြားသဖြင့် ဤနေရာ
တွင် လမ်းပိတ်ဆို့လျက် အချိန်ကြာ
အောင်ဆိုင်း ကျော်ဖြတ်ရသည်ကို
အင်တံ ကြိုးပေးလေသည်။

ကျောက်ခရု

အထူး ခရုကြီးသဖွယ် နံရံတွင်
အင်တံ ဖြစ်တည်နေသည်။

March, 2014.

ကျောက်စိန်ကလပ်

စိန်ကလပ်ပမာအရောင် တဖိတ်
ဖိတ် တောက်နေသော ကျောက်ကပ်
ဖြစ်သည်။ မီးရောင်မှိန်မှိန်တွင် ပို၍
အရောင် တောက်ပသော်လည်း ပုံရိပ်
မပေါ်မြင်သဖြင့် အလင်းဖွင့် ရှိုက်ကူးထား
ပါသည်။

အောင်မြေ

မြင်းမထိအောင်မြေကို အပိုင်းပုံ
ကျောက်ပြားခင်းထားသည်။ ရှေး
စော်ဘွား နယ်စားတို့ စစ်ချီစစ်ထွက်ရာ
တွင် နိမိတ်ကောင်းယူ အောင်မြင်နှင်း
ကာ ဆုတောင်းကြသော နေရာဖြစ်

သည်ဆို၏။
လောကီလောကုတ္တရာ လိုရာ
မျက်နှာစာအတွက် အောင်မြင် ထွန်း
ပေါက်ရေးကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်း
နိုင်ကြလေသည်။

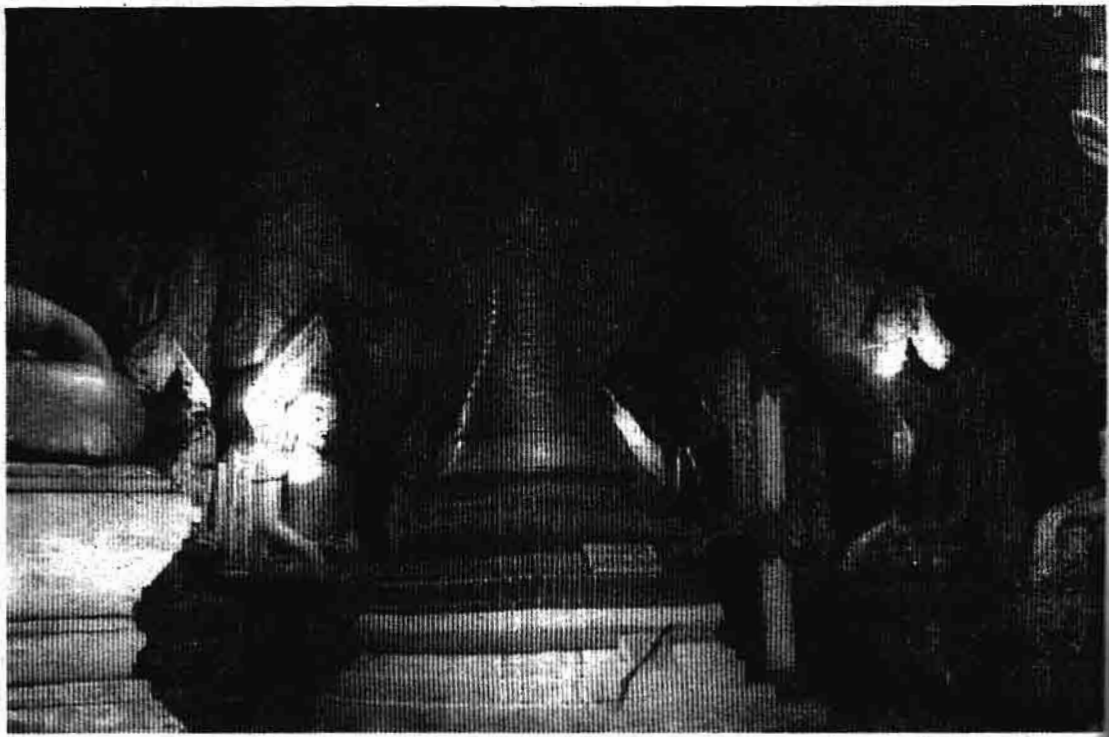
အထွက်လမ်းဝတ္ထု

ထိုမှ ရှေ့ဆက်ပါက ဥမင်လမ်းသည်
ပြန်လည် မြင့်တက်ကာ လက်ဝဲဘက်
သို့ သိသာစွာ ကွေ့ဝိုက်သွားသည်။
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားသို့ မရောက်မီ
တောင်နံရံမြင့်ထက်၌ စေတီလေးဆူ
တန်းတည်ရှိသည်။

ပုံဟန်တော်ပုံပုံ၌ ထူးခြားသော
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူပေး ၄၁

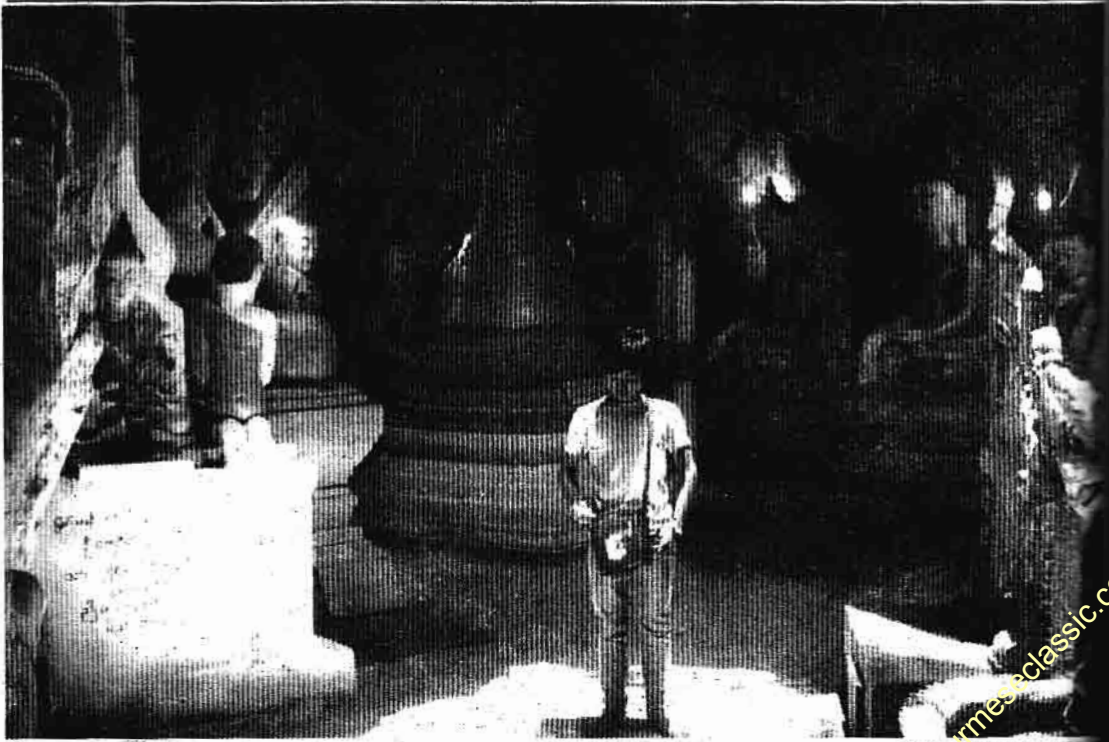
www.burmeseclassic.com

◆ နှစ်ပိုင်းရှင်ထွက်ရာ

◆ ညမင်းထွက်လမ်းအထွတ်အမြတ်

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပူဇော်မှုဖြစ်ရာ မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်
ပါသည်။

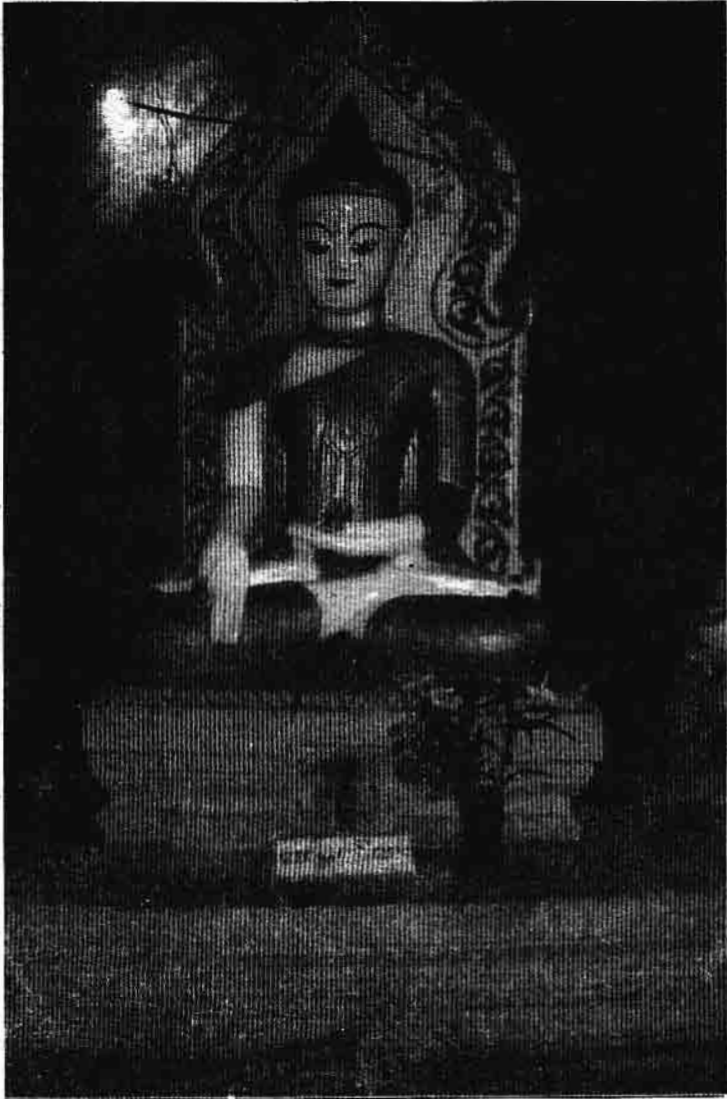
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားမှာ တင်ပျဉ်ခွေ
ရှုပ်ပွားတော်(၂၈)ဆူနှင့် အလယ်၌ မြေ
စိုက်စေတီတစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။
ရှုပ်ပွားတော်များမှာ ပုံဟန်အရွယ်အစား
အသွယ်သွယ်ဖြင့် စံပယ်တော်မူကြလေ
သည်။

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားလောင်း
ဆုမေတရှင်ရသောဘဝ နိယတဗျာဒိတ်
ခံယူခဲ့သည့် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားမှ
အပြေကာ ဂေါတမမြတ်စွာ လက်
ဆက်တော်တိုင် လေးသင်္ချနှင့် ကမ္ဘာ
တစ်သိန်းတွင် ပွင့်ထွန်းခဲ့သမျှ ဘုရား
နှင့် (၂၈)ဆူကို ရည်မှန်း ပူဇော်ထား
ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် အထွက်လမ်းဝ ဥမင်
ဆန်းသို့ ရောက်ရှိသည်။ ထိုခန်းမတွင်
မြေစိုက်စေတီတစ်ဆူနှင့် တင်ပျဉ်ခွေ
ရှုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ထားရာ
“ဆေးတော်ပေးဘုရား” ဟု ကမ္မည်း
ဆင်ထားသည့် ရှုပ်ပွားတော်ကို
ဆင်တမ်းပြု ပူဇော်တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။

ဆင်ပျဉ်ခွေ ပေါင်ခွင်ထက် ကင်ထား
သော လက်ဝဲလက်ပေါ်တွင် ခြေ
ဆင်တော်ရှိ၍ လက်ယာလက်တော်
အပူသို့(ဖူးမြော်သူဘက်သို့) လှန်ချ
ထား ထက်ညှိုးနှင့် လက်မကြားတွင်
ခါးလမ်းစေ့ကို ကိုင်ထားသည်။
ဆင်ဘူရု မြတ်စွာဘုရားဟုလည်း
ခေါ်ကြသည်။

ကုန်းမာရေးအတွက်သော် လည်း
အကောင်းဆုံး အတတ်ပညာ
ဆင်ယင်ရာတွင် လည်းကောင်း တိုင်
ဆည်းပူးဆောင်ရွက်သော မုဒြာဟန် ရှုပ်ပွား
တော်ဖြစ်ပေသည်။

ဆေးတော်ပေးဘုရား

လှိုဏ်ဂူနောက်ခံဖြစ်စဉ်

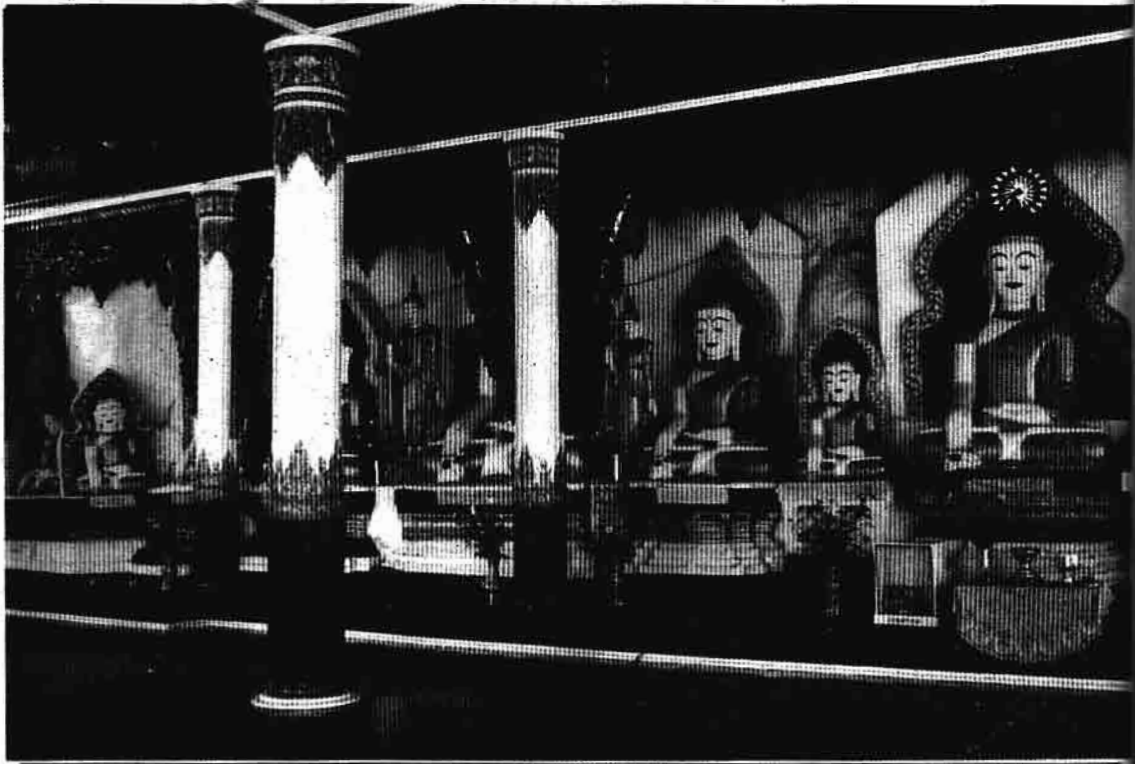
လှိုဏ်ဂူအထွက်လမ်းမှ ပြန်ထွက်
လာပြီးနောက်တွင် ပထမဆုံး ရောက်ဖူး
ခြင်းဖြစ်သော သားဖြစ်သူက တောင်
ခါးပန်းထက်ရှိ စေတီပုထိုးများကို တက်
ရောက်ဖူးမြော်စဉ် သစ်ပင်ရိပ်အောက်
ခုံတန်း၌ ခေတ္တနားနေခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ခရီးကြို၍ ဝင်ဖူးဟန်တူသော
ဒေသခံအဘိုးဘိုတစ်ဦးအား လှိုဏ်ဂူ၏

နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကို မေးမြန်းကြည့်
သည်။

အဘက ဒီ“တောင်ကြီးခြေ” ရွာ
ကပါ။ မြင်းမထိတောင်ခြေမှာရှိလို့
တောင်ကြီးခြေလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဂူ
သမိုင်းကတော့ အစဉ်အဆက် ပြော
ကြတဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်ပဲရှိပါတယ်။
ဒဏ္ဍာရီဆန်တော့ တစ်မျိုးဖြစ်နေ
မလားပဲ။

ပင်းတယနယ်က ကုံလုံဆရာတော်

● မြောက်ဥက္ကဋ္ဌ ရုပ်ပွားတော်များ

မွမ်းမံခဲ့တဲ့ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ အနောက် တောင်ထောင့်ယွန်းယွန်းမှာ ရုပ်ပွား ပြည်နယ် ပုပ္ဖိုးတောင်ဆိုတာ ကျန်စစ်သားက စိတ်ဆိုးပြီး စီးတော် မြင်းရဲ့ပါးကို ပုတ်လိုက်ရကာ ပါးပုတ်၊ ပုပ္ဖိုးလို့တွင်သတဲ့။ ဒီနေရာကလဲ ဆင်တူပါတယ်။

ကျန်စစ်သား မင်းဘေးက လွတ်ဖို့ ဒီဥမင်တွေထဲ ခိုအောင်းနေထိုင်ပြီး အရေးသာလို့ ပြည်တော်ပြန်တဲ့အခါ စီးတော်မြင်းက ဂူရှေ့မြေပြင်ကနေ အနောက်ဘက်ကို လွှားခိုလိုက်တာ အနီးဆုံး ကာဆီးနေတဲ့ တောင်ကြီးကို တောင်မထိဘဲ လွတ်သွားသတဲ့။ ဒါကြောင့် မြင်းမထိတောင်၊ ဂူကိုလဲ မြင်းမထိရ ခေါ်ကြတယ် ဆိုပါတယ်။

ဤသည်မှာ ဒေသခံတို့ ပြောစမှတ် ၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွင်သော ပါးစပ်ရာဇဝင် ဖြစ်လေ သည်။

မေတ္တာရုံကြီး

ထို့နောက်တွင် အောင်ပန်းသို့ ပြန်ရန် မေတ္တာရုံကြီးအတွင်းဝင်ကာ ရုပ်ပွားတော်များကို နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုသည်။

မေတ္တာရုံအတွင်း၌ ဉာဏ်တော်စုံလင်သော ရုပ်ပွားတော်များစွာ ဖူးတွေ့ရသည်။ မတ်ရပ်တော်များ ပါဝင်သော်လည်း တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်က အများစု ဖြစ်သည်။

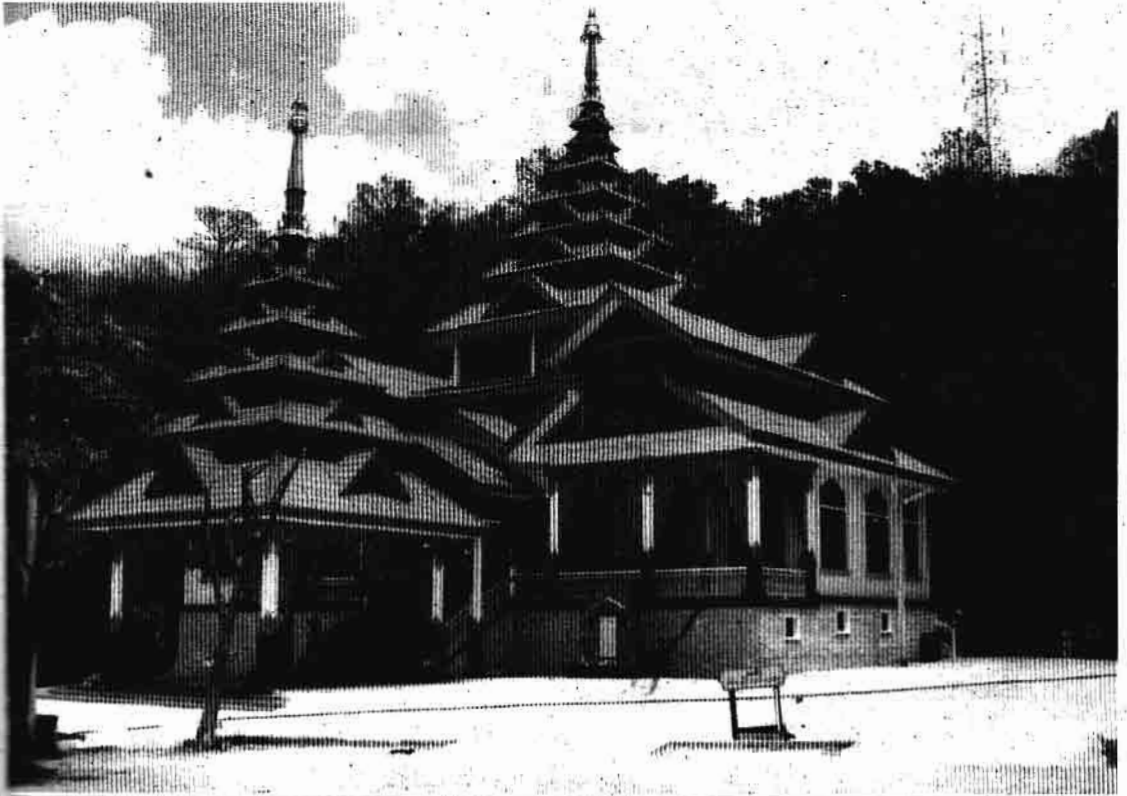
ဘုမိဒဿမုဒြာဖြင့် စံပယ်တော်မူကြရာ မင်းတယ မြေလတ်ဒေသလေ့အတိုင်း လက်ယာလက်တော်က မြေကြီး (စမ္မခဏ်)ကို ထိထားခြင်းမရှိဘဲ ကြား၌ ဆင်ရုပ်ကလေးများ ခံထားသည့် ဆင်လက်ထိ ဘုရားများ ဖြစ်

သည်။ ပုဂံအင်းဝခေတ် ပုံသဏ္ဍန် လက်ရာအတိုင်း ထုဆစ်ပူဇော်ထားသည်။

မေတ္တာရုံအနီးတွင် ကျောက်စာကမ္မည်းတစ်ချပ် တွေ့ရှိဖတ်ရှုကြည့်ရာ “ဂန္ဓကုဋီပဂ္ဂင်မေတ္တာရုံ” ဟု ခေါ်တွင်၍ (၂-၁-၂၀၀၇)နေ့တွင် ပန္နက်တင်အုတ်မြစ်ချ၍ (၃-၄-၂၀၁၃)နေ့တွင် ရွှေထီးတင် ပူဇော်ပြီးကြောင်း ရေးထိုးထားသည်။

ထူးခြားသည်ကား အခြားသော ကျောက်စာကမ္မည်းများနှင့် အတူမ, တည်လျှောက်ခြင်းသူ၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ဖယားများ မပါဝင်ဘဲ ဘုရားဖူးပရိသတ်အများကောင်းမှု ငွေကျပ်သိန်း(၃၃၀၀) သိန်းသုံးထောင် ကုန်ကျခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

◆ ညောင်တုန်း၊ ဝဏ္ဏသိင်္ဃာတိုက်

အထူးပြု ဆုပန်ယူနိုင်သည့် မြင်းမထိလိုက်ဂူ

မြင်းမထိလိုက်ဂူသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်စား ရုပ်တုရုပ်ပွားစေတီများစွာ ကိန်းအောင်း စံပယ်တော်မူသော လိုက်ဂူဖြစ်သည့်အပြင် ထူးခြားသော ပုံစံများ ဖြစ်တည်နေသည့် ဆောက်တုံး ကျောက်စိုင်းများကလည်း မြင်ရာသို့အတွက် အထူးကြည်နူး နှစ်သက်စေပါသည်။

ဤလိုက်ဂူတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သည့်အခါ ကြည့်လိုက် အနု၊ သီလ၊ သောတာပန်တို့များ ပွားများ ရယူနိုင်သည့် ဆုပန်များဖြင့် အတွက် နှစ်သက်စေပါသည်။

“မြင်းမထိ” ဟူသော ပညတ်အရ ကြာသပတေး+ ကြာသပတေး+ စနေ ဖြစ်လေရာ ဂြိုဟ်သက်ပေါင်းပါက ၁၉+၁၉+၁၀=၄၈ ရှိသည်။ သောကြာဂြိုဟ်သက်(၂၁)ထပ်ပေါင်းလျှင် (၆၉)ရ၏။ (၇)စားလျှင် လဒ်(၉)ကြွင်း (၆)ဖြစ်သည်။

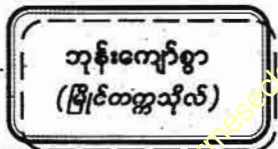
သောကြာ ဖြစ်နေသောကြောင့် နံပေါ်တတ်ရကိန်းဆိုက်၏။ ထို့ကြောင့် သောကြာ ပရိယာယ်ဖြစ်သည့် ခရီးသွားလာမှု အဆင်ပြေ ချောမွေ့စေရေးကို အထူးပြု ဆုပန်နိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အလားတူပင် သောကြာဂြိုဟ်၏ အခြားပရိယာယ်များဖြစ်ကြသော ဇနီးမယား၊ သွေးချင်းသားချင်း၊ သစ်သီးဝလံ၊ အတောင်ပေါက်သတ္တဝါ၊ ကာမ

ဂုဏ် အပျော်အပါး၊ သံ၊ သဲ၊ သွပ် စသော သောကြာနံပစ္စည်းများ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍လည်း အထူးပြု ဆုပန်မှု ပြည့်ဝ အောင်မြင်နိုင်ကြပေသည်။

အမျှပေးဝေပါ၏

ဤမြင်းမထိလိုက်ဂူ စေတီရုပ်ပွားများ ပူဇော်မှုမှ ရအံ့သော ကုသိုလ်အဖို့ သာမက ပြုပြီးသမျှ ကုသိုလ်အစုစုအတွက် အဖို့ဘာဂကို ခုနစ်ရက်သား သမီးတို့အား အမျှဝေငှပါသည်။ ပတ္တာနုမောဒနာပြု၍ အတူအမျှ ရကြပါစေ။

စိုက်ပျိုးရေးသုံး ဆေးဆိုင်နဲ့

စီးပွားဖြစ်နိုင်သူ

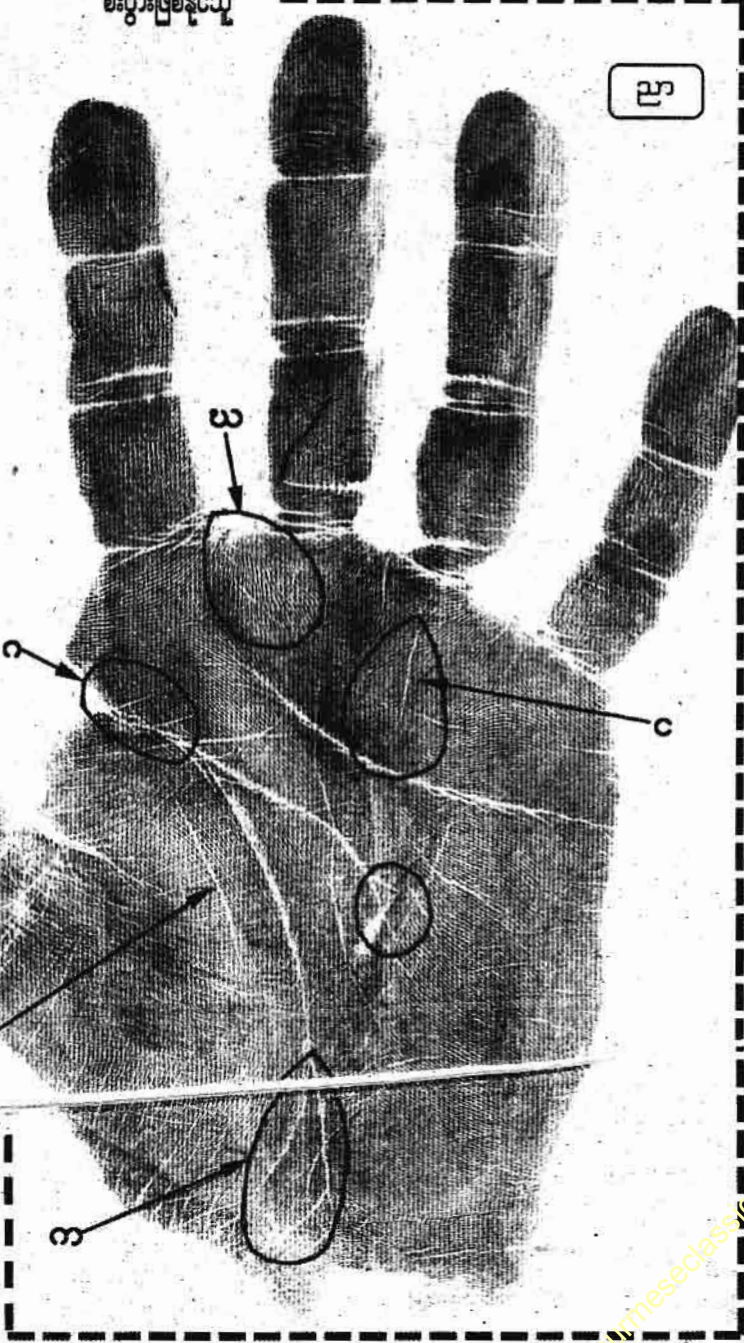
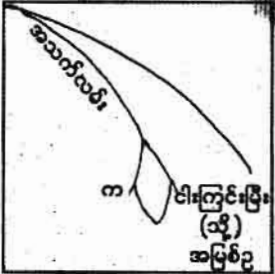
ဆရာကြီး ဦးကျော်မြိုင်
(ဥပဒေဆွဲသူ)
လက္ခဏာပေးဒင်္ဂါပညာသုတေသီ

ဥာ

အသက်လေးဆယ်ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး စိုက်ပျိုးရေးသုံးဆေးဆိုင်ဖွင့်ဖို့ ဆိုင်နာမည်ကောင်း ရွေးချယ်ပေးဖို့နဲ့ အဲဒီလုပ်ငန်းဟာ အကျိုးပေးစီးပွားဖြစ်နိုင်ခြင်း ရှိမရှိ သိရဖို့ လက္ခဏာလဲ မေးမြန်းပါတယ်။

“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်းအရင်းလက်ဖနောင့်ပိုင်းမှာ ငါးကြင်းမြီးသင်္ကေတ (သို့မဟုတ်) အမြစ်ဥ သင်္ကေတ ထင်ရှားရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

***

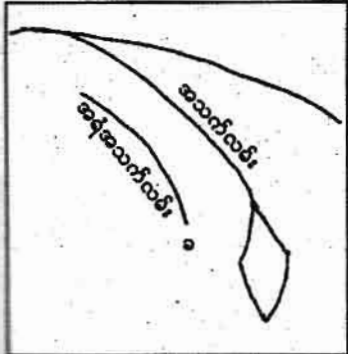
အဲဒီသင်္ကေတ ရှိလျှင်ဟာ ဆိုင်လုပ်ငန်းကြီးများကို ပြုကြီးပြုကြီးတွေဟာ တည်ထောင်လုပ်ကိုင် အောင်မြင်နိုင်ကြတယ်။ ကုမ္ပဏီ ပွဲရုံနဲ့ အခြားသော လုပ်ငန်းကြီးတွေကိုလဲ လုပ်ကိုင်အောင်မြင်နိုင်ကြတယ်။

၄၆ နက္ခတ္တရာဇာင်္ဂါခြေညီမဂ္ဂဇင်း

"ခ"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်းအတွင်း ဘက်မှာ အရံအသက်လမ်းကြောင်း ထင်ရှားစွာရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

***

အရံအသက်လမ်း ထင်ရှားအားကောင်းစွာ ပါရှိသူ လက္ခဏာရှင်များဟာ ကျန်းမာရေး နဲ့ ဘေးညစ် အပါအဝင် ကံကြမ္မာ အညံ့ပျက် တွေ ကြီးကြီးမားမား ပေါက်ရောက်ဘူး။ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာ အများအားဖြင့် ရှိနိုင်တယ်။

ဆိုင်လုပ်ငန်းလုပ်ရင် ဖောက်သည် အားပေး သူ အထူး များပြားတတ်ကြတယ်။ ရှုပ်ရှည် ခန္ဓာ အပြောအဆို စကားသံ ထုပ်ရှားမှုတွေက သူတစ်ပါးကို ဆွဲဆောင် ညွှန်နိုင်တဲ့ ပွေးရာပါ စွမ်းရည်တူးတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားလို့ပါ။

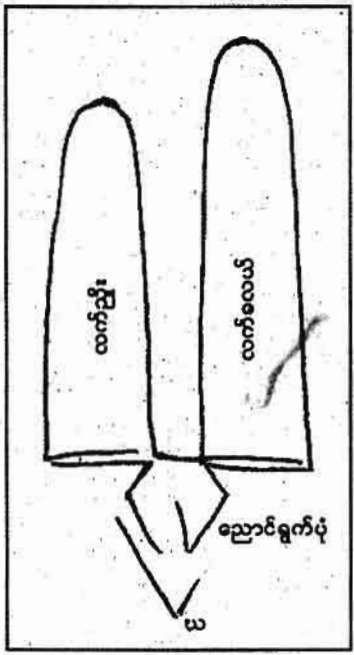
"ဂ"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနဲ့ အသက် လမ်းကြောင်း (၁ ဒသမ ၅)စင်တီမီတာ ခန့်ရှိခြင်း၊ လမ်းကြောင်းထိပ်မှာ ကြိတ် ခွဲနဲ့ အတက်လမ်းခွဲငယ်များရှိခြင်း၊ ဦးခေါင်းလမ်း တစ်ဆစ်ချိုးကွေးပြီး အဆုံးမှာ ကြိတ်ပုံရှိခြင်းတွေကို တွေ့ရ တယ်။

***
ရည်ညွှန်းချက် ပြည့်စုံခြင်း၊ စေ့စပ်သေရာ ခြင်း၊ ညက်ညက်ထက်ပြက်ခြင်း၊ ကြံ့ခိုင်

ဖန်ရှည်ကောင်းခြင်း၊ တွေးခေါ်ထုံပြတ်မှုနှင့် ခြင်းဆိုတဲ့ ပင်ကိုပီတိတွေနဲ့ ပြည့်စုံပယ်။

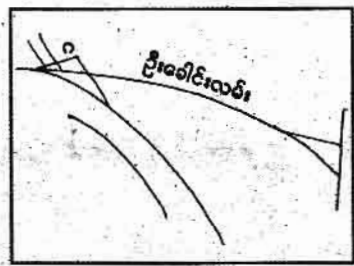
"ဃ"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ကြားမှာ ညောင်ရွက်ပုံသင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ် တယ်။

***

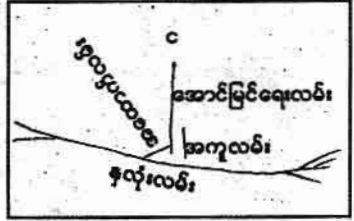
ပင်ချိန်ရာတစ်ခုခြင်း၊ ပင်ကျယ်ထပ်ခြင်း၊ ထိဆူ ကြီးပေါက်ခြင်း၊ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးခြင်း၊ အလှူ အတန်းကြီးများပြုခြင်း၊ ငွေကြေးစွဲစွဲ ချမ်းသာပြည့်စုံခြင်းတွေထဲက တစ်ခုထက် မက ဖြစ်တတ်တယ်။

"င"အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ်အောက် နှလုံးလမ်း

ကြောင်းအထက်မှာ အောင်မြင်ရေးလမ်း ထင်ရှားပြီး အထောက်လမ်း အကူ လမ်းတွေရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

***

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ အကူအညီကောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းတွေ ရရှိပြီး လုပ်ငန်း စီးပွား အောင်မြင်ကျော်ကြား ကြီးပွားချမ်းသာ စေနိုင်တဲ့ သင်္ကေတ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်ခုံမှာ အဖျက်လမ်းတွေ လုံးဝ မရှိဘဲ ထောင်တက်နေတဲ့ လမ်းနဲ့ ညောင်ရွက်ပုံ မင်္ဂလာအခြေအရံ ရှိခြင်း က မြေယာနဲ့ စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတွေနဲ့ အကျိုးပေးစေနိုင် တယ်။

ဓာတ်သတ္တုများလဲ အထက်ပါ သင်္ကေတများနဲ့ နီးစပ်တူညီတဲ့ လက္ခဏာရှင် ဖြစ်မယ်ဆိုရင် စိုက်ပျိုး ရေးသုံး ဆေးပစ္စည်းဆိုင်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်သူပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ် တဆက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း။ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတတ်ခြင်း၊ နှလုံးအဆိမ့်၊ အသည်းအဆိမ့်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ကော်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေ ချပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိပူနီခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလဲထိုင်းမှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနဲ့ဆိုခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်မြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအံ့မသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ တွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလဲထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းသေးငယ်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသန်း

အမှတ်-၅၂/၃၅၆၊ ဖေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ပုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၂

မုံရွာဆရာမိုး - ပုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၄၈ နတ္ထပျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

• ရွှေရင်သော်စေတီတော်မှ လျှောက်တော်မူရင်ပွားတော်

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဂျိုးပုဇော်ဂါယာတော်များ (၁၃)

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ရွှေရင်သော်စေတီတော်

နောက်ထပ် ဘာဝတော အရဟ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။]

ဟံဗုဒ္ဓံ ဒေဝိယာ၊

ရွှေရင်သော် ဣတိ စေတီယံ။

သုကယေယံ သုပါကဝံ

သုဗ္ဗတံ အဟံ ဟအံ။

ပိဋိအသံထွတ်

ဣတိ = အိတိ

သုပါကဝံ = သုပါကတံ

သုဗ္ဗ = ဝန်ဒေ

မြန်မာပြန်

ပုဂံရာဇဿ၊ အမရပူရ၊ ပြည်မသနင်း

ပုဂံမင်း၏။

ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား ကြီးငယ်တို့

သည်။

သုပါကဝံ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်

ထင်ရှားလှသော။

ယံ ရွှေရင်သော် ဣတိ စေတီယံ၊

အကြင် ရွှေရင်သော်တည်းဟူသော

စေတီမြတ်ကို။

သုကယေယံ၊ ကောင်းမွန်စွာ

တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြလေကုန်ပြီ။

တံ၊ ထိုရွှေရင်သော် စေတီတော်မြတ်

ကြီးအား။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်

အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ “.....”နေရာတွင် ရှိခိုး

ကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်ပါ။]

အာဒရံ၊ ရိုသေကြည်ဖြူ အာရုံယူ

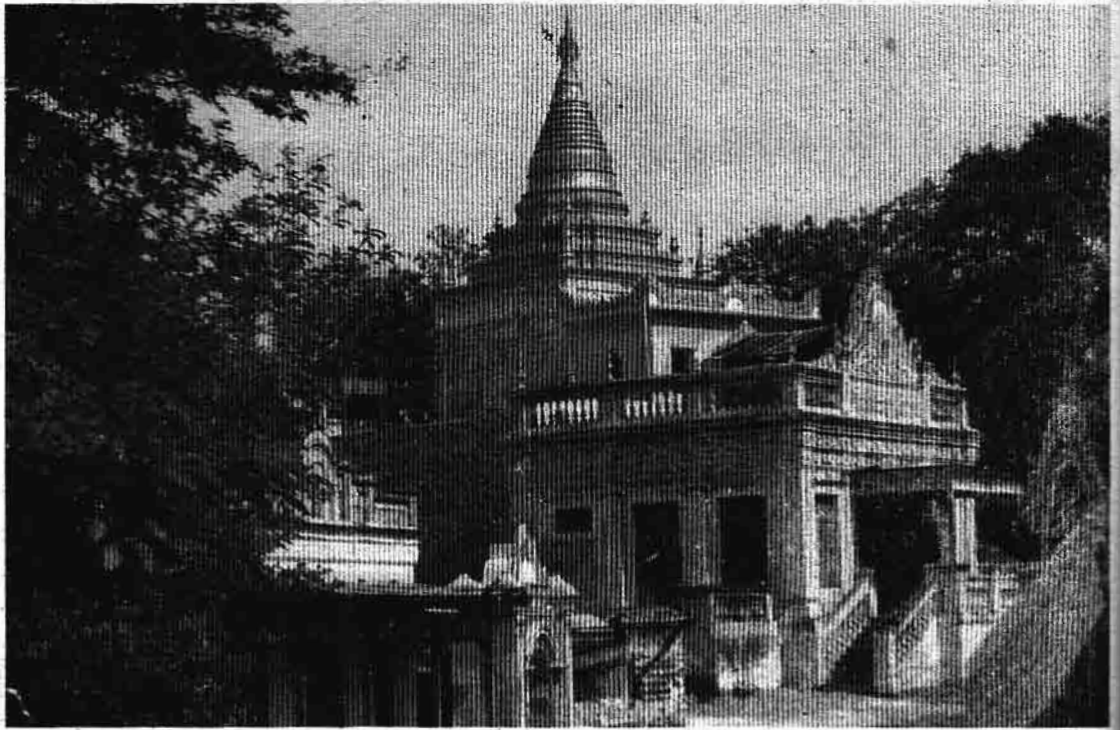
လျက် သုံးလူတို့နတ် မြတ်ထက်မြတ်

သား မြတ်ဘုရားအား သုံးပါ ဝန္တနာ

ရိုသေစွာဖြင့် သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး ကျွန်ုပ် ရှိခိုး

သည် ကောင်းကျိုး ခပ်သိမ်းပြည့်စေ

နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း ၄၉

◆ တွင်သွင်တော်တော်နှင့် လျှောက်တော်မှ ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖံပင်တော်မှသာ အာရုံ

သောဝ်။

မီးဆယ့်တစ်တန် ငြိမ်းရာမှန် နိဗ္ဗာန် အောင်မြို့ ရောက်စေသောဝ်။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၁၂၀၈ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

အမရပူရနန်းစံ ပုဂံမင်း၏ မိဖုရား များ။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆွမ်းဦးပုညရှင် စေတီတော်သို့အသွား ကားလမ်း၏ လက်ယာဘက် ရွှေရင်မျှော်တောင် ကုန်းထက်တွင် တည်ရှိပါသည်။

ပွဲတော်ရက်

သီးခြား သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိပါ။

ဒေသင်မြေနေရာ

ရွှေရင်မျှော် ဓမ္မာရုံအတွင်း ရုပ်ပွား ၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော် အရှေ့ဘက်။

အာစောင့်အာဇာနည်

ရွှေရင်မျှော် ဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

ရှေးခေတ်မင်းများသည် ဘုရား တည်ခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်း အစ ရှိသော သာသနာတော် အထောက် အကူပြု ကုသိုလ်များ ပြုလုပ်သောအခါ တွင် လုပ်ငန်းခွင်ရှိရာသို့ မိဖုရားကြီး၊ ငယ်များကို မိမိနှင့် လိုက်ပါခွင့်ပြုလေ့ မရှိပေ။

မိဖုရား မောင်းမမိသံများသည် လမ်းခုလတ် တစ်နေရာတွင် စောင့် မျှော်နေရစ်ကြရလေသည်။ ထို့အတူ ပုဂံမင်း၏ မိဖုရား မောင်းမမိသံများ သည် မိမိတို့ ရောက်ရှိနေရာ အရပ်မှ မင်းကြီးရှိရာအရပ်သို့ မျှော်မှန်းကြည့်ရှု သော နေရာတွင် အထိန်းတော်၊

အကြီးတော်ချုပ်မှ အမှတ်တရအဖြစ် “ရွှေရင်မျှော်စေတီတော်” အား တည်ထားခဲ့လေ၏။

ရှေးအခါက “ရွှေလင်မျှော်စေတီ” ဟု အမည်ရခဲ့သော်လည်း ကာလ ရွေ့လျား၍ “ရွှေရင်မျှော်စေတီတော်” ဟူ၍ ယနေ့တိုင် အမည်တွင်နေလေ ၏။

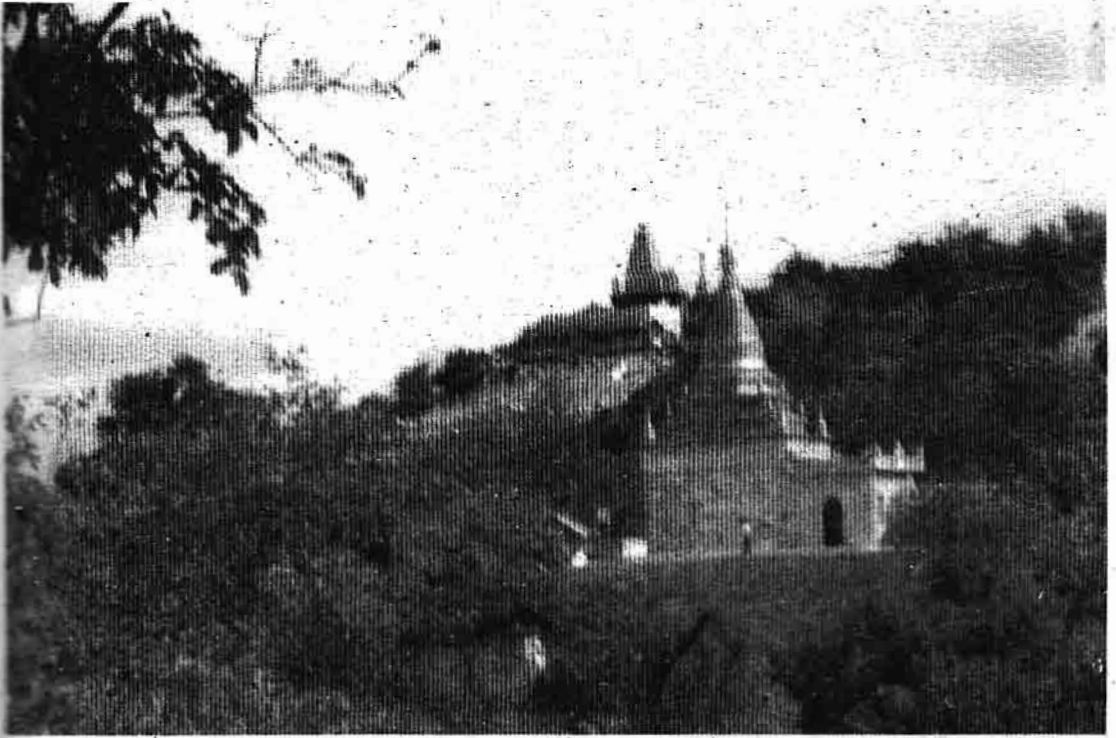
ရွှေရင်မျှော်စေတီတော်အား လမ်း နှစ်သွယ်ဖြင့် သွားရောက် ပူးမြော်နိုင် ကြလေသည်။ ဥမင်(၃၀) ဂူတန်းရှည်မှ လမ်းတစ်သွယ်အားဖြင့် အလွယ်တကူ သွားရောက်နိုင်၍ ရွှေရင်မျှော်ချောင် အတွင်းရှိ လိုဏ်ဂူတော်မှတစ်ဆင့် ရွှေရင်မျှော်စေတီတော်သို့ တက်ရောက် နိုင်ကြလေသည်။

လိုဏ်ဂူတော်၏ မြောက်ဘက်ဂူ အဆုံးတွင်

အောင်ချမ်းသာအေး F.7B. March, 2014.

www.burmeseclassic.com

◆ သွင်သွင်တော် အထက်ခြေကွင်းနှင့် ဥမင်သုံးထပ်ပုဇွန်တံ

◆ သွင်သွင်ပိုက်ကွင်းမှ ပန်းပွဲကား

◆ သွဂုင်သျှင်လိုင်ဂုတော်အား အခြေမှ တွေ့မြင်ရသောပုံ

◀ သွဂုင်သျှင်အဝီတော်မှ ထောင်မြေ ရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြင်ရပုံ

ဗုဒ္ဓ ဓာတ်နန်းအတွင်းရှိ	အရ ထူးခြားမှုများကို	လက်ငင်း
ရုပ်ပွားတော်ရှေ့၌ အိဋ္ဌာန်	ရရှိနိုင်ကြလေ၏။	
ဝင်ပါက မိမိတို့၏ ပါရမီ	အိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ကြရာ၌	တစ်ဦး
အရ သီလ၊ သမာဓိ၊ သစ္စာ	နှင့်တစ်ဦး မတူကွဲပြားသော	အတွေ့

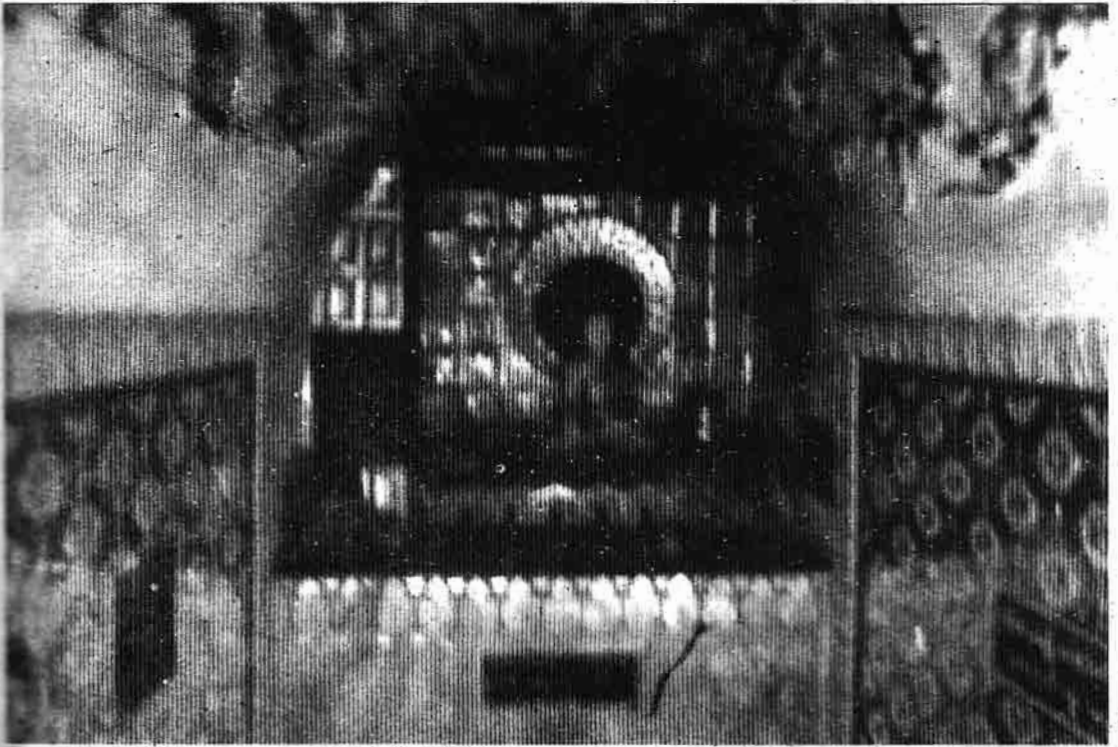
◆ သွဂုင်သျှင်လိုင်ဂုတော်တွင်

ဆရာထောင်တို့မြင်အား တွေ့မြင်ရပုံ

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ရွှေရင်မျှော်ရိုက်အတွင်း ထောင်ချမ်းလာထား ဓာတ်နန်း

အကြံ အာရုံထင် ခံစားမှုများကို မလွဲ
မသွေ ရရှိခံစားနိုင်သော နေရာထူး
ဖြစ်လေ၏။

လိုဏ်ဂူတော် အတွင်းနံရံများတွင်
(ဗုဒ္ဓ)ဓာတ်တော်များ သရုပ်ဖော် ရေး
ဆွဲထားသော ခေတ်နှောင်း ပန်းချီ
ဆက်ရာများကိုလည်း ကြည့်ရှု
သေ့လာနိုင်ကြလေသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူတော်အတွင်း အမှောင်
နန်းထဲမှတစ်ဆင့် လက်ခြေ စသည်တို့
ဖြင့် စမ်းတဝါးဝါး လှေကားများကို
ဖြည်းနှေးစွာ တက်ရောက်သောအခါ
သည်းလှုပ်ရင်ဖို ခံစားရင်း ရွှေရင်မျှော်
ဓာတ်တော်သို့ ပျော်ရွှင်စွာ ရောက်ရှိ
နိုင်လေသည်။

ရွှေရင်မျှော်ဓာတ်တော်၏ အာရုံခံ
ထိထိအတွင်း စံပယ်တော်မူသော
နံရံများတော်မြတ်၏ ရှေ့တည့်တည့်
နေရာသည် အောင်မြင်နေရာ ဖြစ်

သောကြောင့် လိုအပ်သော ဆုတစ်ဆု
ကို ရည်မှန်း၍ အဓိဋ္ဌာန်ယူနိုင်ကြလေ
၏။

စေတီတော်၏ အောက်ခြေတောင်
ဘက်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သက်
လောင့်သက်သာ လျောင်းတော်မူ
ရုပ်ပွားတော်ကြီးကလည်း ဂန္ဓာဓိလမ်း
ခရီး၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းများကို ပြေ
ပျောက်စေနိုင်ပေ၏။

ရွှေရင်မျှော် ဓာတ်တော်မြတ်ကြီး
သည်ကား ဂန္ဓာဓိလမ်းခရီးအတွက်
ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းများကို အေးငြိမ်း
စေသော မေတ္တာစခန်းတစ်ခု ဖြစ်လေ
သည်။

ရေခြားမြေခြားတွင် သွားရောက်
အလုပ် လုပ်ကိုင်နေကြသော အမိအဖ
ခင်ပွန်းများအတွက်ဖြစ်စေ... ◆

ဝေးမြေတစ်နေရာတွင် ကြာညောင်း
စွာ ရောက်ရှိနေသော ချစ်ခင်သူများ

အတွက်ဖြစ်စေ...

မိမိတို့မိသားစုအတွင်းမှ နှစ်လ
ကြာမြင့်စွာ ခွဲခွာနေကြသော ညီအစ်ကို
မောင်နှမများ သားချင်းများအတွက်
ဖြစ်စေ...

စိတ်အခန့်မသင့်၍ စိတ်ကောက်
မပြေနိုင်ဘဲ နိုးလျက်နှင့် ဝေးနေရသူ
များအတွက်ဖြစ်စေ၊ ခံစားမှုများ ပြေ
ပျောက်စေရန်ဖြစ်စေ...

ရွှေရင်မျှော်အောင်မြေမှာ အောင်
သပြေ၊ ရေချမ်း၊ အမွှေးတိုင်၊ အလင်း
တိုင်များ ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း...

ရွှေရင်မျှော်ဘိုးဘိုးကြီးအား မေတ္တာ
ပို့ အမျှဝေခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းများ
ပြုလုပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်သော နေရာထူး
ဖြစ်လေသည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ထမနဲ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်နက်နဲပုံများကို ကျွန်တော် သိရှိခဲ့ရတာကြာပါပြီ။ ထမနဲ့ ထိုးပြီး အကျိုးရှိအောင်လဲ လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ကယားပြည်နယ်၊ ဖားဆောင်းမြို့နယ်က မော်ချီးသတ္တုတွင်းမှာ သတ္တုတွင်းအင်ဂျင်နီယာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်ဝန်းကျင်က ဖြစ်ပါတယ်။

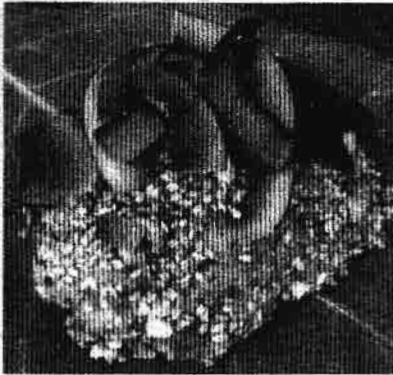
ထိုစဉ်က မော်ချီးသတ္တုတွင်းမှာ "တဘက်တင်မောင်" လို့ နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ ဆရာဦးတင်မောင်ထံမှာ ကျွန်တော် ဗေဒင်ပညာ သင်ယူခဲ့ပါတယ်။ ဆရာဦးတင်မောင်ထံက ထမနဲ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်နက်နဲပုံများကို သင်ကြားပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထမနဲ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်နက်နဲ ထူးခြားပုံတွေကတော့...

- (၁) မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာ ရာသီပွဲအဖြစ် ပြုလုပ်ခြင်း
- (၂) ကာလဒါနပြုခြင်း
- (၃) ကံ၊စိတ်ဥတုအာဟာရ ပူဇော်သော ကျန်းမာရေးဓာတ်စာဖြစ်ခြင်း
- (၄) တစ်နှစ်မှ တစ်ခါသာ ပြုနိုင်သော အထူးယတြာ ပြုနိုင်ခြင်း
- (၅) ရဟုဂျီဟ်စားသူများအတွက် လျှို့ဝှက်ယတြာ ပြုနိုင်ခြင်း
- (၆) ရဟုသက်ရောက်သူများအတွက် လျှို့ဝှက်ယတြာ ပြုနိုင်ခြင်း
- (၇) ချက်ချင်းလက်ဝင်း အကျိုးရှိစေခြင်း ထုအချက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးတော့ ထမနဲ့မှာ ပါဝင်တဲ့ အဆာပလာတွေကလဲ ခုနစ်ရက်သားသမီးကိုယ်စားပြုတဲ့ ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နံ့သင့်အစားအာစာတွေ ဖြစ်နေပြန်ပါတယ်။

- (၁) အုန်းဆန် (တနင်္ဂနွေနံ့)
- (၂) ကောက်ညှင်းဆန် (တနင်္လာနံ့) ကြက်သွန်ဖြူ (တနင်္လာနံ့)

လျှို့ဝှက်နက်နဲ 'ထ' ထမနဲ့နှင့်

ယတြာစီရင်စို

ကောဇမြေမြတ်စီနီ

- ချင်း (တနင်္လာနံ့)
- (၃) ဆီ (အင်္ဂါနံ့)
- (၄) ရေ (ဗုဒ္ဓဟူးနံ့)
- (၅) မြေပွေလှော် (ကြာသပတေးနံ့)
- (၆) သကြား (သောကြာနံ့)
- (၇) နှမ်းလှော် (စနေနံ့)

တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေရဲ့ နေ့နံ့အစာတွေ စုပေါင်းစီမံတဲ့ စားကောင်းသောက်ဖွယ်ကို ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာအား လှူဒါန်းခြင်း၊ မိတ်သက်မှုများနဲ့ ပျော်ရွှင်စွာ စီမံဆောင်ရွက် စားသောက်ခြင်းဟာ အင်မတန် ကုသိုလ်ထူးပါတယ်။

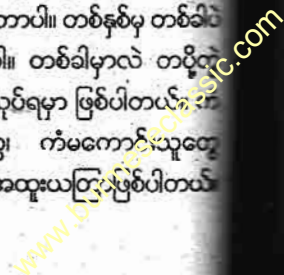
ကုသိုလ်ထူးတွေကို ရစေနိုင်မှာလဲ မလွဲပါဘူး။ လောကီပညာယတြာ အနေနဲ့ ထူးထူးခြားခြား စီမံဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်လဲ ထူးခြားတဲ့ အကျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်။

ပါဝင်တဲ့ အဆာပလာတွေရဲ့ အာဟာရ စွမ်းအားတွေ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ထမနဲ့ဆိုတဲ့ အစားအစာဟာလဲ အလွန် ထူးကဲတဲ့ အရသာတွေနဲ့ ပြည့်စုံလို့ နေပါတယ်။ ချမ်းအေးလှတဲ့ ဆောင်းရာသီ တပို့တွဲကာလနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ ဓာတ်စာလဲ ဖြစ်နေပြန်ပါတယ်။

တပို့တွဲလမှာပဲ ပြုလုပ်တဲ့ ဒီထမနဲ့ကို ဘုရားရှင်နဲ့ သံဃာတော်တွေကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ မိဘဆရာဆွေမျိုးသားချင်း၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေကို ကျွေးမွေးခြင်းဟာ "အလွန်မြတ်တဲ့ ကာလဒါန" ဖြစ်ပါတယ်။ အကျိုးလဲ အလွန်ကြီးပါတယ်။

"ဓမ္မုဒီပါ လက်ယာတောင်ကျွန်း၊ ဩဘာနိမိတ်ထွန်း"၊ "ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ" ဆိုတဲ့အတိုင်း "ထ၊ ထမနဲ့ တပို့တွဲ" လို့ သူငယ်တန်းဖတ်စာလေးက နိမိတ်ဖော်ညွှန်းပေးနေပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ လောကဓံတရားတွေနဲ့ အမြဲရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်နေရတဲ့ လူ့ဘဝမှာ ကံမကောင်း အကြောင်း မလှလို့ နိမ့်ပါး "လဲ" ကျနေသူတွေ "ထ" နိုင်အောင် တပို့တွဲလမှာ ထမနဲ့ထိုးပြီး ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ လုပ်ဖို့ကို အသိပေးနေတာပါ။ တစ်နှစ်မှ တစ်ခါပဲ လုပ်နိုင်တာပါ။ တစ်ခါမှာလဲ တပို့တွဲလပြည့်မှာ လုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အနိမ့်နေသူတွေ၊ ကံမကောင်းသူတွေ လုပ်သင့်တဲ့ အထူးယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နှစ်မှ တစ်ခါသာ လုပ်ရတဲ့ အထူးယတြာဖြစ်လို့ တပို့တွဲလပြည့်နေ့ မတိုင်ခင်မှာ လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ စုထားရပါမယ်။ သူများရောင်းတဲ့ ထမနဲကို ဝယ်ပြီး မလုပ်ပါနဲ့။ ကိုယ့် အိမ်မှာ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်လုပ်တဲ့ ထမနဲ ကိုသာ ယတြာအဖြစ် လှူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထမနဲထိုးတာကတော့ အနည်းဆုံး ကောက်ညှင်းဆန် နို့ဆီဘူး(၄)ဘူး လုပ်ရမှာပါ။ ကောက်ညှင်းဆန်(၁) ပြည် (၂)ပြည် စသည်ဖြင့် ကိုယ်တတ် နိုင်သလောက် များများလုပ်နိုင်ရင်လဲ ပိုကောင်းပါတယ်။

မိဘဆရာတွေ၊ မိသားစုတွေကို တွေးနိုင်ရုံမက အသိုင်းအဝိုင်း အပေါင်း အသင်းတွေကိုပါ ကျွေးနိုင်ပါတယ်။ သဒ္ဓါအား၊ ပညာအား ညီမျှအား ကောင်းတာနဲ့အမျှ အကျိုး ကြီးမားနိုင် သိတယ်။ လူအများ ပါဝင်လုပ်ဆောင်မှ ထမနဲ ကောင်းကောင်း ရနိုင်ပါတယ်။

ထမနဲထိုးပုံ အဆင့်ဆင့်ကိုတော့ နေရာမှာ ရေးမပြတော့ပါဘူး။ ယတြာ မြှုပ်တဲ့ပုံ လိုရင်းရောက်အောင် ဖော်ပြ သေးပါမယ်။

တပို့တွဲလပြည့်နေ့နံနက် အရှုဏ် ထက်ချိန်မှာ ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူပါ။ နို့ဘူး ဘုရားရှင်အား မိမိအိမ်နေရာသို့ ပို့ပါ။ ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။ ပြီးလျှင် ထမနဲတစ်ပွဲနဲ့ သောက်တော်ရောက် တွဲတစ်လုံးပေါ်မှာ ခင်းကျင်းပြင်ဆင် ပြီး ဘုရားရှင်အား “သက်တော် ဆင်သွားအာရုံပြုပြီး” ကပ်လှူပါ။ ဆရာတော် သံဃာတော်များကို ကပ်လှူ ဆင်တပ်လှူပါ။

(၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာမှ ဆုတောင်း၊ အပူဝေပါ။ သာဓုခေါ်ပါ။ ဆုတောင်း ရာတွင် တိတိကျကျ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ

လျှောက်ထားရပါမယ်။ ယုံကြည် လေးနက်စွာ ဆုတောင်းပါ။ မိမိ တစ်ဦး တည်း လွတ်လပ်စွာ ကပ်လှူ ဆုတောင်း နိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

ပြီးမှ ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ သွား ကာ သံဃာတော်များအား လှူပါ။ သံဃာ့ဒါနအဖြစ် လှူပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲဖြင့် မလှူသင့်ပါဘူး။

ပြီးရင် မိဘတွေ၊ မိသားစုတွေ၊ အသိုင်းအဝိုင်းမိတ်ဆွေတွေကို ကျွေး ပါ။ အိမ်နီးနားချင်းတွေကို ကျွေးပါ။ **(ကံနိဋ်နေသူတွေ ကံမြင့်ကံပွင့် လာ ပါလိမ့်မယ်)**

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြန်မာ့ရိုးရာမဟာ ဘုတ်ဗေဒင်ပညာမှာ လက်တွေ့ အသုံး ချလို့ရတဲ့ လျှို့ဝှက်ယတြာတွေ ရှိပါ တယ်။ **ရာဟုဂြိုဟ်စား ကြုံနေသူ တွေ၊ ရာဟုသက်ရောက်ကြုံနေသူ တွေအတွက် လျှို့ဝှက်ယတြာ ကတော့ အခုပြောတဲ့ တပို့တွဲလပြည့် နေ့ ထမနဲလှူခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။**

အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း လှူတာ ကျွေးမွေးတာတွေအပြင် “**ရာဟုဂြိုဟ် မင်း**”ကိုလဲ ပေးလှူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရာဟုဂြိုဟ်စား (သို့မဟုတ်) ရာဟု သက်ရောက် ကြုံနေသူတစ်ဦးဟာ တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှာ ရာဟုဂြိုဟ်မင်း ကို မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဖိတ်ပါ။ ဖြူလုပ်ရမယ့် အချိန်ကတော့ အရှုဏ်တက်အချိန် ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူပြီးချိန်မှာ ဖြစ် ပါတယ်။

ဘုရားစင်အောက် တစ်နေရာမှာ စားပွဲပိုင်းတစ်ခုချပြီး စားပွဲပေါ်မှာ အလင်းတိုင်တစ်တိုင်၊ အမွှေးတိုင် တစ်တိုင်ထွန်းပါ။ ထမနဲတစ်ပွဲ၊ သောက်ရေသန့်တစ်ခွက် ပြင်ဆင်ထား ပေးပါ။ ပြီးလျှင် ရာဟုဂြိုဟ်မင်းအား ပေးလှူပါ။ ပေးလှူပုံကတော့...

‘အရှင်ရာဟုဂြိုဟ်မင်း ကျွန်တော် (သို့ မဟုတ်) ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ (လိပ်စာအပြည့် အစုံပြော) အိမ်ဂေဟသို့ ကြွတော်မူပါ။ (၃- ကြိမ်ပြောပါ။) အရှင်ရာဟုဂြိုဟ်မင်းအား ကြံ ရာဟုထမနဲကို ပေးလှူပါတယ်။

ကျွန်တော် (သို့မဟုတ်) ကျွန်ုပ်အား ရာဟု ဂြိုဟ်နှင့် ဖတ်သတ်သော ဘေးရန်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိအောင် စောင့်ရှောက်တော်မူပါ။ (၃ကြိမ် တိတိ ပြောပါ။)

ကျွန်တော် (သို့မဟုတ်) ကျွန်ုပ် ပြုပြုလှူလှူ ကုသိုလ်တွေကိုလဲ အရှင်ရာဟုဂြိုဟ်မင်း အား အပူပေးဝေပါတယ်။ အပူ...အပူ... အပူ...သာ...သာ...သာ...သာ’

(၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာလျှင် ပြန်ကြွနိုင်ရန် ရာဟုဂြိုဟ်မင်းအား ပြန်ခို့ပါ။

‘အရှင် ရာဟုဂြိုဟ်မင်း နေထိုင်ရာဌာနသို့ ပြန်ကြွနိုင်ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်အားသာစွာ ပြန်လည် ရောက်ရှိနိုင်ပါစေ’ လို့ ဆိုပါ။

ရာဟုဂြိုဟ်မင်းအား ပေးလှူထား သော ထမနဲကို မိမိနဲ့ မိသားစုများ စားပါ။ ဘေးကင်း ကျန်းမာစေပါမယ်။ ကံမြင့် ကံပွင့်လာပါလိမ့်မယ်။

ထူးထူးခြားခြား မကြာခင် အချိန် အတွင်း အလုပ်အကိုင်ကောင်းတွေ ရလာခြင်း၊ အကြံအောင်ခြင်း၊ လာဘ်ရွှင်ခြင်း၊ ငွေဝင်ကောင်းခြင်း၊ ငွေအစုလိုက်အပုံလိုက် ဝင်ခြင်းတွေ မလွဲမသွေ ကြုံတွေ့ ခံစားရပါလိမ့် မယ်။

ယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေး နက်နက် မပျက်မကွက်သာ လုပ်ကြည့် ပါလို့ အကြံပေး တိုက်တွန်းလိုက်ပါ တယ်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့

သမားတို့စေးတိုက်

ပုထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ပေးသောပြာ၊ ဤဆေးသည်

ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အမြဲကျော်လေဆေးလျက်သာ၊ အဖျားရောဂါ၊ အမျိုးမျိုးကို

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မှုရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး သမားတော် ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ ငိုလ်ကြီး) နီးအိကျင်သိန်းသိသာစု(သမားတို့ ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၁၁ Y၀၉၀၉၅

ငှက်ဖျားနှင့် အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ချွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်ပမတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာဆေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၁၁ Y၀၉၀၉၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အဝန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ့သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း၊ စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ဖျိုအန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်အေးအေးပူပူ

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ပေး ၀၉၁၂ Y၀၉၀၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွေးကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံပြည့်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွေးသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေဆင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခေါ်နှင်းရှင်းကြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၉၁၁ Y၀၉၀၉၅

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဗ္ဗယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝက်သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိတ်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းဇော်၏

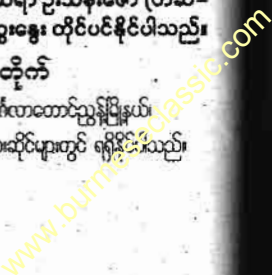
သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အမြဲကျော်လေဆေးလျက်ဆား ၀၉၁၁ Y၀၉၀၉၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချွပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနုရာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားမှာ၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပုထုတ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ- ၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုစေးတိုက်

အပုတ်(၇၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၅၀၆၃၀ အပြိုပြိုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ထန်းပင်တဲရွာမှ

ထူးခြားရုပ်ပွားနှင့် ကြေးစည်

ဆတ်သွားကျေးရွာမှ တောင်တွင်း
ကြီးသို့အပြန် ချောင်းနက်ရွာ မရောက်
မီ လမ်းဘေး၌ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးတစ်ခု
တွေ့ရသည်။

စောသိလ

ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ကျင်းပခဲ့သည့်
ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုပြပွဲ ဒုတိယဆု
ရတနာသိဒ္ဓိအုပ်ပွားတော်
ထန်းပင်တဲရွာဦးကျောင်း
ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထား
သည့် လမ်းကလေးအတိုင်း ဝင်ရောက်
ကြည့်ရာ လမ်းအဆုံးတွင် ကျောင်းဝင်း
ဆစ်ခု တွေ့ရသည်။

ဝင်ရောက် လှည့်လည်ကြည့်ရာ
ရတနာရှင်လူ အရိပ်အယောင် မမြင်ရ
ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် မြင်တွေ့ရတတ်
သော ဆွမ်းကျွန်ဟင်းကျွန်များ စား
သောက်မည့် ခွေးတစ်ကောင်တစ်ပြီးမှ
ဝင် မမြင်ရသဖြင့် ပြန်ထွက်ကာ ရွာ
တွင်းသို့ ဝင်ရောက် မေးမြန်းကြည့်
သည်။

‘ဒေါ်ကြီး ထန်းပင်တဲ ရွာဦးကျောင်း
ဆိုတာ ဘယ်မှာရှိသလဲ’

‘အို...ကျော်ခဲ့ပြီလေ။ ရွာအဝင်က
ကျောင်းကြီးပဲ။ ဘုရားဖူးလာကြ
သလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျောင်းမှာ တစ်
ယောက်မှ မရှိဘူး။ ကျောင်းတံခါးလဲ
ပိတ်လို့’

‘ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး တစ်ပါး
တည်းရှိတာ။ ကထိန်ကြွသွားလို့နေမှာ။
တဲ့ မောင်ဟိုသင်း ဘုရားဖူးလာသတဲ့။
သော့ယူပြီး လိုက်ပြပေးပါဦး’

F.8A. March, 2014.

ထူးခြားရုပ်ပွားတော် ကျောက်တော်တော်

ဘီလီယက်ပိုင်းမှ အရွယ်လတ်ပိုင်း
အမျိုးသားတစ်ဦးက လိုက်ပါ ကူညီပေး
သည်။ ကျောင်းသို့ရောက်သော်
အောက်ထပ်တွင် လူတစ်ဦး တွေ့ရ
သည်။

‘ခုနက ဘယ်သွားနေတာလဲ’
‘ရေသွားချိုးတာပါဗျာ’
သို့ဖြင့် ကပ္ပိယပါ လိုက်ပါ၍
ကျောင်းအပေါ်ထပ် ခန်းမကြီးကို လော့
ဖွင့်ပေးသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းခန်းခေါင်းရင်းဘက် ဘုရားဆောင်သို့ ရောက်သောအခါ ထူးခြားသော ဟန်တော်ဖြင့် စံပယ်တော်မူသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

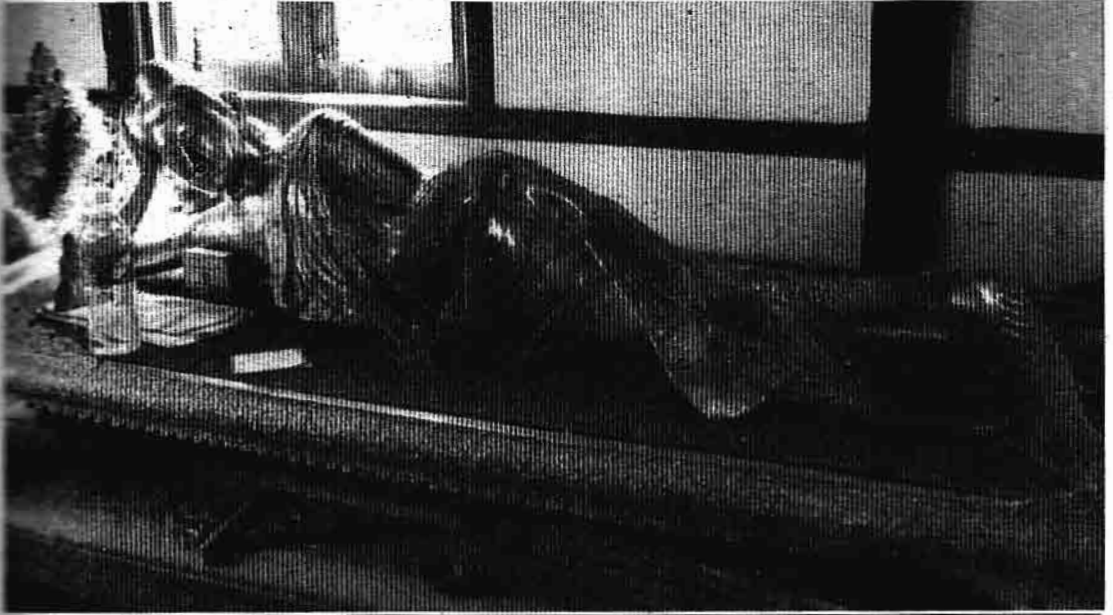
ကျောင်းခန်းခေါင်းရင်းဘက် ဘုရားဆောင်သို့ ရောက်သောအခါ ထူးခြားသော ဟန်တော်ဖြင့် စံပယ်တော်မူသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။
ဘုရားရှင် ဝါလီလေယျတော၌ သီတင်းသုံးစဉ် ယသော်ဒေဝီ အဖူးအမြော်ခံယူစဉ်တို့တွင် စံပယ်တော်မူလေ့ရှိသော ခြေနှစ်ချောင်းကို ပလ္လင်အောက် အလိုက်သင့်ချကာ သက်သောင့်သက်သာ စံပယ်တော်မူဟန် ဖြစ်သည်။

သို့သော် လက်နှစ်ဖက်ကိုမူ အလိုက်သင့်ချထားသော ပြည်တော်ဝင် ရုပ်ပွားတော် မဟုတ်ပါ။
လက်ယာလက်တော်ကို အနည်းငယ် ဆန့်ထုတ်ကာ လက်ဖဝါးကို ရှေ့သို့ (ဖူးမြော်သူဘက်သို့) လှည့်၍ လက်ချောင်းများကို ထောင်ထားသည်။ အဘယမုဒြာနှင့် လက်ဝဲလက်တော်မှာမူ လက်ဝါးကို ပခုံးခန့်အထိ ပင့်မြှောက်လျက် လှန်ထားကာ လက်ချောင်းများ နောက်သို့ ဖြန့်ကားထားသည့် ဝိမှယမုဒြာလက်ဟန်

တော် ဖြစ်သည်။
မြန်မာ့ရေမြေတွင် ရှားပါးလှသော မုဒြာလက်ဟန် ပေါင်းစပ်ပူဇော်ထားသည့် ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ ဤတစ်ဆူသာ ဖူးတွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။
(နိုင်ငံရပ်ခြား ကမ္ဘာတစ်လွှားသို့ လှည့်လည်ရောက်ရှိဖူးသည်ဟု မဆိုလိုပါ။ စာနယ်ဇင်းများမှ လေ့လာခွင့်ရသော ရုပ်ပွားတော်များအနက် အိန္ဒိယ၊ တိဗက်၊ တရုတ်၊ ဂျပန် ဒေသများ၌သာ တွေ့မြင်ရကာ မြန်မာ့ရေမြေတွင် စာနယ်ဇင်း၌ပင် မမြင်ခဲ့ရ ယခုတစ်ကြိမ်သာ ကိုယ်ထိ လက်ရောက် မျက်မြင်ဖူးတွေ့ရခြင်းကို ညွှန်းပါ၏။)
ဝိမှယမုဒြာရုပ်ပွားတော်ကို ကိုးကွယ်သူသည် လူရှင်ရဟန်းတို့၏ အံ့ဖွယ်သရဲ ချီးမွမ်းထောမနာ ခံရခြင်း၊ လှန်ခိုးကြီးခြင်း၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန်ပြုရာ၌ မလေးနက်

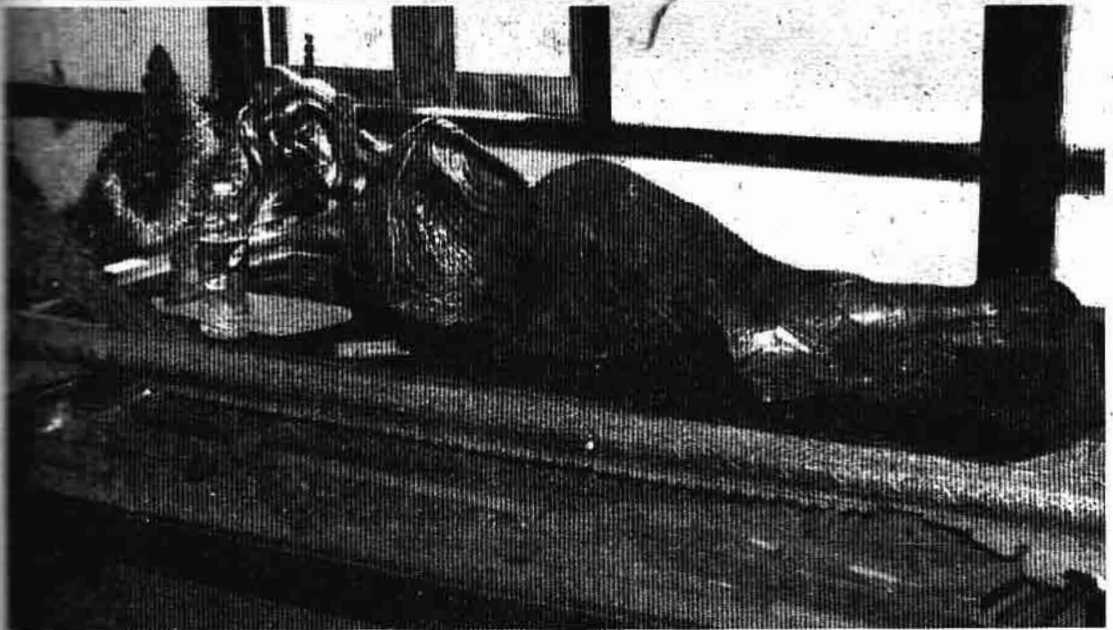
www.burmeseclassic.com

◆ လျှော်ထောက်မူ ပထမအကြိမ်မှာရင်

◆ ဒုတိယအကြိမ် မှုဖြောင့်ဖြောင့် ပြောင်းလဲပွားလည် စွက်နာသန်တော်

အောင်မြင်ခြင်း၊ အစွမ်းသတ္တိထက်မြက်ခြင်း အကျိုးများ ခံစားရနိုင်ကြ၍... အဘယမုဒြာရုပ်ပွားတော်ကို ကိုးကွယ်သကား မုဒြာ၏ အနက်သဘောအရ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တော်ကိလေသာ ကင်းစင်တော်မူ

သော အနန္တဖိနပ်တော်မူသောကြောင့် “န ကုတောဘယံ” ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ဖွယ် တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့ပြီဟူသော ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို သိစေလို၍ လည်းကောင်း၊ မကြောက်ရွံ့ကြလင့်၊ ဘေးအန္တရာယ်

အပေါင်းမှ အသင့်အား ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် ကာကွယ်ပေးနေပါသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း လက်တော်ဖြင့် ညွှန်းဆိုပြတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။
‘ဥပ္ပဇ္ဈယျ ဘယံ၊ ဆိတ္တိတက္ကံ၊ လောကံ၊ သောဝါ’

www.burmeseclassic.com

မတ်ဂပ်တော်များ

‘မကြောင့်ကြလနှင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြောက်သိစွေညှင်းထခြင်း တစ်စုံတစ်ရာ မမြင်လှနှင့် ကိုးကွယ်ကာထားရာ နေ့ခြောက်စွာ ရှိတယ်ဦး’

ဟူသော ဓမ္မေသုတ်ပရိတ်တော်ဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူနေဟန် ဖြစ်သည်ဟု သုတေသီတို့ အဆိုအမှတ်ပြု၏။

လောကဓံ အဆိုးတရားတို့နှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရသူတို့ကို မတုန်လှုပ်ခြင်း၊ သောကကင်းခြင်း၊ ကိလေသာ မြူကင်းခြင်း၊ ဘေးရန်ကင်းခြင်း တည်းဟူသော မင်္ဂလာများ ရရှိရန် သရုပ်ပြသော လက်ဟန်မုဒြာ ဖြစ်သည်။

မုဒြာနှစ်ခုပေါင်းစပ်၍ ဖော်ပြပါ အကျိုးသွားများ ပေါင်းစပ် ခံစားနိုင်ကြပေသည်။

ထိုမှအနီး ကျောင်းခန်းနံရံထောင့်ကပ်လျက် ညောင်စောင်းပေါ်၌

လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ ပကတိ အရွယ်အစားနှင့် ညောင်စောင်းထက် ပူဇော်ထားသဖြင့် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရသကဲ့သို့ ခံစားရစေသည်။

လက်ယာနံတောင်းဖြင့် လျောင်းကာ လက်ယာလက်ဖဝါးအုံး၍ တစ်စုံတစ်ရာကို လေးနက်စွာ ကြံဆနေဟန် လျောင်းတော်မူ မြတ်ဘုရားဖြစ်သည်။

ဤလျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်အား နေရာပြောင်း၍ ဖူးမြော်ပါလျှင် ဟန်တော် ပြောင်းလဲ၍ အပူအဖော်ခံယူတော်မူသည်ဟု ဆိုသဖြင့် အနည်းငယ် နောက်ဆုတ်၍ ဖူးမြော်သောအခါ ပြုံးတော်မူဟန် (ကြံဆတွေးတောသည့် အမေးပုစ္ဆာအဖြေရရှိဟန်)ဖြင့် ဖူးတွေ့ရလေသည်။ ယင်းနောက်

မတ်ဂပ်တော်အချို့ ဖူးမြင်ရသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဟောတော်မူပြီး၍ တာဝတိံသာမှ သက်သာနဂိုရ်မြို့သို့ ဆင်းကြွတော်မူသော ဟန်တော်ကို ရည်ရွယ်ထုလုပ်ပူဇော်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်။

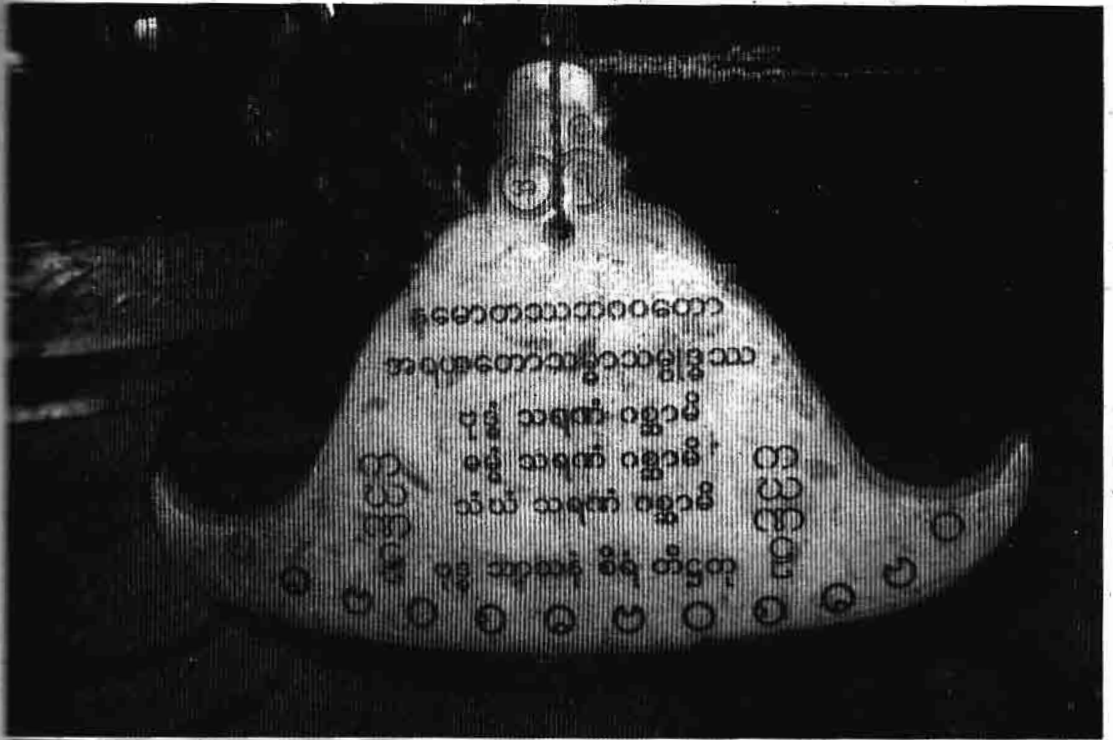
သင်္ကန်းအနားရေးကို လက်တော်ဖြင့် ကိုင်တွယ်သုံးသပ်ဟန် စိဝရဟတ္ထမုဒြာဖြင့် ဖူးတွေ့ရသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်ကို အဦးအစဖြစ်လိုသူ၊ ပညာအရာ ထူးချွန်ကြီးမြတ်လိုသူတို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်၍ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမှုကို ရရှိနိုင်ကြသည်။

အကြောင်းသော်ကား မြတ်စွာဘုရားရှင် သက်သာနဂိုရ်ပြည်သို့ ဆင်းကြွတော်မူရာတွင် ပထမဦးစွာ ဖူးတွေ့၍ ခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက်ရ

www.burmeseclassic.com

သရဏဂုဏ်ကြီးစည်

သူမှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြစ်လေသည်။(ဘုဒ္ဓကုဏ္ဍလင်္ဂ မဟာသုတ ဝိနိကျမ်း၊ ပထမတွဲ၊ စာမျက်နှာ-၁၂၉ ခုင် ကြည့်ကြပါ။)

အဦးအစ ဖူးတွေ့ခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ပညာအရာတွင် ထောင့်ရပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ အထက်ပါအတိုင်း အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမှုကို မျှော်ကိုးနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားခန်းတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကပ္ပိယနှင့် ကူညီပို့ဆောင်ပေးသူ ရွာခံတို့အား မေးမြန်းကြည့်ရာ ဤသို့ ဖြေကြ၏။

‘ဆရာတော်မှပဲ သိပါလိမ့်မယ်’
‘လမ်းထိပ်က ဆိုင်းဘုတ်မှာ ဂျပန်နိုင်ငံ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုပြပွဲ ဒုတိယဆုလို့ ရေးထားတယ်။ ဘယ်တုန်းက ကျင်းပတာလဲ’

‘ကြာလှပြီ မ.ဆ.လအစိုးရ လက်ထက်ကတည်းကပါ။ ကျွန်တော်တို့လဲ ကောင်းကောင်း မမှတ်မိဘူး’

လူလတ်ပိုင်းအရွယ်များ ဖြစ်ကြလေရာ သူတို့ငယ်စဉ် ကလေးသူငယ်ဘဝတွင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ကျောင်းခန်းအတွင်း မှတ်တမ်းကမ္ဘည်း တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့မမြင်ရသဖြင့် ရုပ်ပွားတော်များကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုကာ ပြန်ရန် ရှိခိုးကန်တော့စဉ် ဘုရားခန်းရှေ့ကြမ်းပြင်၌ ထူးခြားသော ကြေးစည်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

သရဏဂုံကြေးစည်

ကြေးစည်ထိပ်ပိုင်းတွင် အရဟံဟု ရေးထွင်းကာ အောက်မှ...

“နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”

“ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ”

“ဗုဒ္ဓသာသနံ ဝိရံ တိဋ္ဌတု”

ဟူ၍ ဆက်၍ ရေးသားထားသည်။

“က၊ ယ၊ ထ၊ ဌ” ကြီးလေးကြီး အက္ခရာများနှင့် စ.စ.ပ.စ မများလည်း တွေ့ရသည်။

ဆွမ်း ပန်း ရေချမ်း ဆီပီး ကပ်လှူဒါနပြုပြီးသောအခါတွင် ကြေးစည်တွင် ရေးထွင်းထားသည့်အတိုင်း နှလုံးသွင်းရွတ်ဆို၍ သရဏဂုံ တည်ဆောက်ကာ ကြေးစည်တီး အမျှပေးဝေရသည်။

လောကီလောကုတ္တရာ လိုရာကိစ္စတို့တွင် ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုများ ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြသည် ဆိုလေသည်။ ဘုရားဖူးညွှတ်သည်များကို ဂရုတစိုက် ကူညီပေးတတ်ကြသော ထန်းပင်တဲ ရွာသူရွာသားတို့အား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါသည်။

စောသိင်းလ

ဤအစီအရင်သည် ၁-ကြွင်း
မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် တနင်္လာသား
သမီးများအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

ကြည့်ပါ။

***

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရဆိုရင်
တနင်္လာသားသမီးများသည် ပုတီး
ဖွားဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါမယ်။

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပြောရရင်
တော့ တနင်္လာ(ပုတီး)သည် အထွန်း
စနေနဲ့ ပကွဲမိပါတယ်။

***

	၅	
(ပုတီး)	၃	၆
	၁	၂

(ကြွေးတင်)

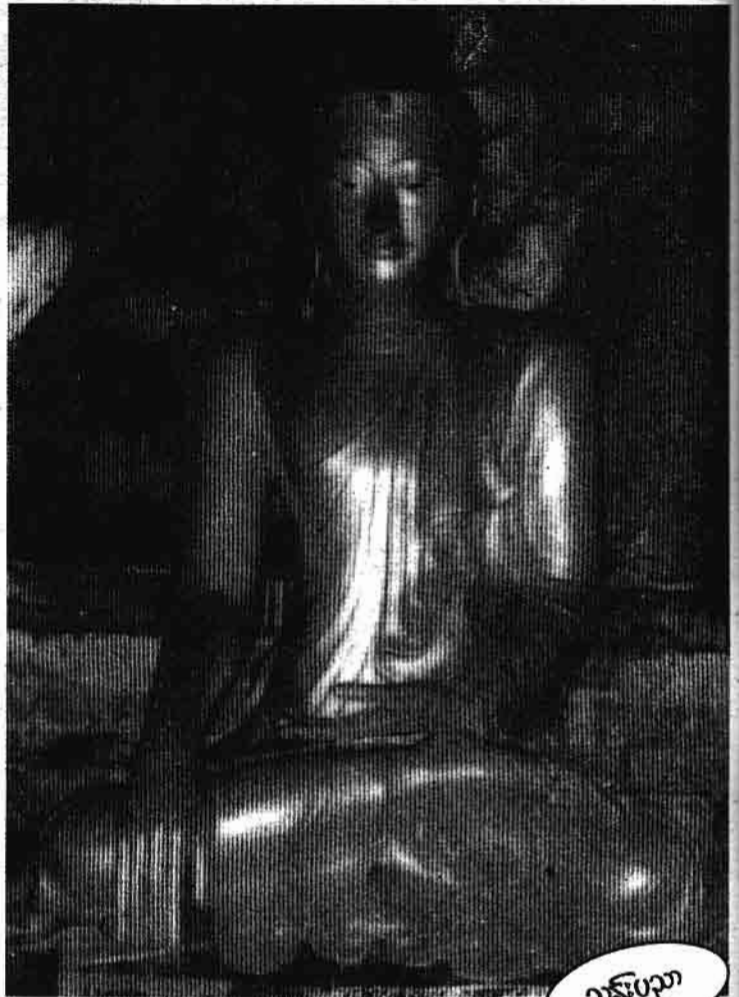
ဒါကြောင့် တနင်္လာသားသမီးများ
သည် စနေသက်ရောက်ကြတဲ့နှစ်များ
တွင်...

- ⊗ ထွေးကြေးပြဿနာပေါ်ခြင်း
- ⊗ ထွက်ခွာခြင်း
- ⊗ ထွေးအကျင့်အကျပ်ကျင့်ခြင်း
- ⊗ ကြွေးတင်ခြင်း

များ ကြုံရတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် စနေသက်ရောက်ကြတဲ့

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သနားပညာ

မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်နှင့်

လောဘိရုဇ္ဈေပင်

အစီအရင်

၁၂၊ ၂၀၊ ၂၈၊ ၃၆၊ ၄၄၊ ၅၂၊ ၆၀ စတဲ့
အသက်အပိုင်းအခြားများတွင် ဆောင်
ရွက်ရပါမယ်။

စနေနဲ့ တနင်္လာ ပညတ်ကြည့်ရင်

“ကြွေးတင်”လို့ ရပါတယ်။ ဒါကို
ပညတ်ကောင်းဖြစ်အောင် စနေနဲ့
တနင်္လာပညတ်ကို ကြည့်ရင် “ကံ
တက်”လို့ ရပါတယ်။

ဒါပြင် အောင်မြင်မှုရရှိအတွက် စနေ
 သနလာပညတ်ကိုကြည့်ရာ “တံခွန်”
 သို့ ရပါတယ်။ ဒါပြင် ငွေကြေးရ
 ထွယ်ခိုရာ ရုပ်ကို နာမ်ကုနည်းအရ
 သနလာအစ သောကြာအဆုံးသတ်
 ညွှတ်ကောင်းတဲ့ အမည်အဖြစ်
 “ကြေးသွန်း” လို့ ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကြေးသွန်း ရုပ်ပွားတော်
 (၂၆) နာ အားထုတ်ရပါမယ်။

ကြည့်ပါ။

ကြေး တင် = ၂ ၇

↓ ↓ ↓ ↓ (နံတု)

တ တက် = ၂ ၇ (ကက်ကင်း)

တံ ခွန် = ၇ ၂ (ကက်ကင်း)

တံ တက် = ၂ ၇ (ကက်ကင်း)

နည်းစဉ်ကို ပြောပါမယ်။

ကြည့်ပါဦး။

တနလာသားသမီးများသည် စနေ
 သက်ရောက်ကြုံသောအခါ၌ ဖြစ်စေ
 ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခက်အခဲ ကြုံတဲ့
 အခါများတွင်...

“ကြေးသွန်း” ရုပ်ပွားတော် ရှေ့
 ဆုတ်တွင်...

အလင်းတိုင်၊ နံသာတိုင်၊ ရေ၊ ပန်း
 တို့ကို သဒ္ဒါတရားအရ လှူဒါန်းနိုင်ပါ
 ထယ်။ ဘုရားရှိခိုး သီလယူ၊ မေတ္တာပို့၊
 အမှုဝေခြင်းများလဲ ပြုပါ။ သက်တော်
 ဆင်ရှားဘုရားကို အထူးအာရုံထားပြီး
 သွင်...

- ◆ သွေးနွှော ဆောင်ရွက်ပါ။
- ◆ ကြေးပန်းကန်ပြားအဖြစ်ရောင်တွင် “ကတ္တတ်
 ယို ထည့်ပြီး လှူပါ။
- ◆ တံခွန် (၃) ချောင်းလှူပါ။ (ရတနာသုံးပါး
 ဦးထိပ်ထား၍)
- ◆ ထားရံဂါထာကို (၁၅) ခေါက်ရွတ်ပါ။

◆ ဆုထောင်းပါ။

၁။ ဗုဒ္ဓိန် ဥဒ္ဓိဿ အဘိဟဋ္ဌာနံ စတုနံ ပစ္စယာနံ
 နသက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ
 တထာ မေ ဟောတူ။

၂။ အဘိနိပ္ပန္နော လာဘောစ၊ သီလောဏော
 စ မဟေသိနော၊ ခတ္တိယာပိ ပိယာယန္တိ
 တထာဝိသ အမတ္တကံ။

၃။ အဟာရေတိဝ၊ အဟာရုံ ဒေါဟာရမ
 ပတ္တကံ။
 အဟာရန္တံန ယဿာ အညာဘိစာ ဣဒိစ။

(၁၅-ကြိမ်)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဗုဒ္ဓိန်	=ဗုတ်ဇာန်
ဥဒ္ဓိဿ	=အုတ်ဒိတ်သ
အဘိဟဋ္ဌာနံ	=အဘိဟတ်တာနံ
စတုနံ	=စတုန်နံ
ပစ္စယာနံ	=ပစ်ဇယာနံ
နသက္ကာ	=နသက်ကာ
အန္တရာယော	=အန်တရာယော
အဘိနိပ္ပန္နော	=အဘိနိပ်ဖန်နော
ခတ္တိယာပိ ပိယာယန္တိ	=ခတ်တိယာပိ ပိယာယန်တိ
အမတ္တကံ	=အမတ်တကံ
အာဟရန္တံ	=အာဟရန်တံ
နပသာမ	=နပတ်သာမ
အညံ	=အင်ညံ
ဣဒိစိစ	=အိဒိစိစ

အနက်
 ၁။ ဗုဒ္ဓိန်၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ ဥဒ္ဓိဿ၊
 ရည်မှန်း၍။ အဘိဟဋ္ဌာနံ၊ ဆောင်
 ယူလာအပ်ကုန်သော။ စတုနံ
 ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။
 ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
 သူသည်။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်
 ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်

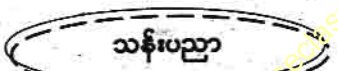
အား။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဟောတူ၊
 ဖြစ်ပါစေ။

၂။ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား။ လာဘောစ၊ လာဘ်လာဘ
 သည် လည်းကောင်း။ သီလော
 ဇောစ၊ ဂုဏ်တော်သတင်း ကျော်
 စောခြင်းသည် လည်းကောင်း။
 အဘိနိပ္ပန္နော၊ အလွန်ပြည့်စုံတော်
 မူပါပေ၏။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့
 သည်လည်း။ ပိယာယန္တိ၊ ချစ်ခင်
 ကြည်ညိုကြကုန်၏။ သေ-
 စသော၊ ထိုချစ်ခင်ကြည်ညိုခြင်း
 သည်။ အမတ္တကံ၊ အတိုင်းအရှည်
 မရှိ။

၃။ (၁၇၀ပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။)
 အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ မတ္တကံ-
 မတ္တကေန၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။
 အာဟာရေတိဝ၊ သုံးဆောင်တော်
 မူသကဲ့သို့။ ဒေါ-တထာ၊ ထိုအတူ။
 မတ္တကံ-မတ္တကေန၊ အတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်။ အာဟာရံ၊ အာဟာရ
 ကို။ အာဟရန္တံ၊ သုံးဆောင်သော။
 အညံ၊ အခြားသောသူကို။ အတီ
 တေစ၊ ရှေးအတိတ်အခါ၌ လည်း
 ကောင်း။ ဣဒိစိစ၊ ယခုအခါ၌
 လည်းကောင်း။ နပသာမ၊ မတွေ့
 မမြင်ကြရကုန်။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
 တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
 အောင်ရွှေ (မွှားစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာ
 ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယ
 ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)] မှ ပြန်ဆိုပေး
 ပါသည်။]

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၂၀၀၈၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)
ကြေးမြို့မြို့အောင်မိ တဆဝက (စာနယ်စင်း) ၁၆၉/၀၂၁၁

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ၇-လွှာ တက် လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဏီရယ်... မောလိုက် တာ... နောင်ဆို ၇-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဏီက ရယ်ကျဲကျဲလှုပ်ရင်း...

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမော ပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမော တွေ ပြေသွားစေရမယ်”

ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ၁၀ ဘရဏီ မျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်... ဆေးကလဲချိုချင်အရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ် တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ၇-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမား တော် ဦးကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဏီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ၇-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဏီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံး ကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဖွဲ့သည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန် စောင့်ရှောက်တာလို ပြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေ အတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ် လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေ ကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင် တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဏီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နား ထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာဖို့

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲခြင်း

ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ တိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြံရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲ နိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ဦးကွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်း နွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်း သံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နှာလန်ထစ လူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင် လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီး၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပိုမိုနုသောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံး သည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေ လဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်မိလို့ ဘရဏီရယ်...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃)၊ ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊ ၄/ရပ်ကွက်၊ ကြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ၁၆-၇၅၃၁၆၄ ၊ ၀၉-၉၇၉၈၃

၆၄ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မပူရင်း

www.burmeseclassic.com

ရန်ကင်း ကင်းစေသည့် ကောလင်းနယ်မှ

အောင်ဆန်းစိတ်စောင့်

ခပောက်စောင့် (၄)

ယခင်ပဉ္စ အဆက်

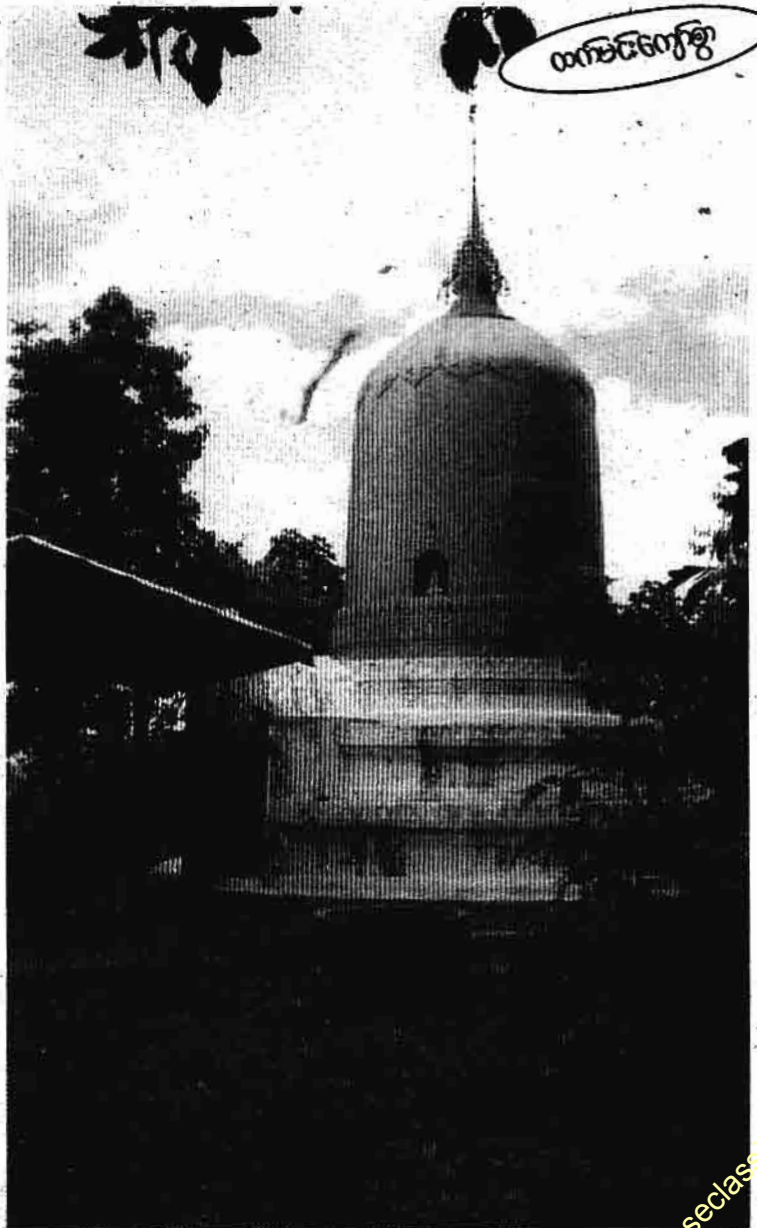
ဤမြို့နှင့် ရုပ်ပွားတော်များကို ဆွမ်းကောင်းမင်းမြတ်တို့သည် မိမိတို့နိုင်ငံကို တိုင်းတစ်ပါးရန်သူတို့ ဖယ်ပါး မနှောင့်ယှက်နိုင်ရန်၊ တိုင်းသူပြည်သူတို့၏ ယုံကြည်အားကိုးမှု ရစေရန် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် ထက်မြက်စွာ ပွားစေရန် ရည်ရွယ်၍ စီရင်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်ကို ပူဇော်ကိုးကွယ်သူသည် ရှေးအတိတ်က ကောင်းမှု နှစ်သင်းစေခြင်း၊ မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲမှု ပြေပျောက်ခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း တွေဝေမှောက်မှားမှု ပပျောက်၍ သနားတော်မူခြင်း စသည့် အကျိုးများ ရရှိစေသည်ဟု သိမှတ်ရသည်။

ဤမြို့ရုပ်ပွားတော်နှင့်အတူ ပါဝင်သော အလုပ်အကျွေး ညီတော် အနာရုပ်တုကိုလည်း မြင်တွေ့ရလေသည်။

ဗုဒ္ဓဘိဝေပေးတန်ဆောင်းမှ ပြန်ထွက်ကာ အထက်စောင်းတန်းအတိုင်း ဆက်တက်ခဲ့ရာ လက်ယာဘက်၌ မြို့တောင်သို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်ရသည်။ ယင်းမှလွန်သော် စောင်းတန်းတစ်ခုနှင့် တောင်ခါးပန်း၌ ဥမင်သော နေရောင်ကို စိတ်တိုင်း၍ တွေ့ရသည်။

ဥမင်တစ်ခုလုံးမှာ သံပန်းသံတံခါးတစ်ဆင့်သာ၍ အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ

ထက်မြက်စောင့်

ကောင်းစွာတော်စေတီ

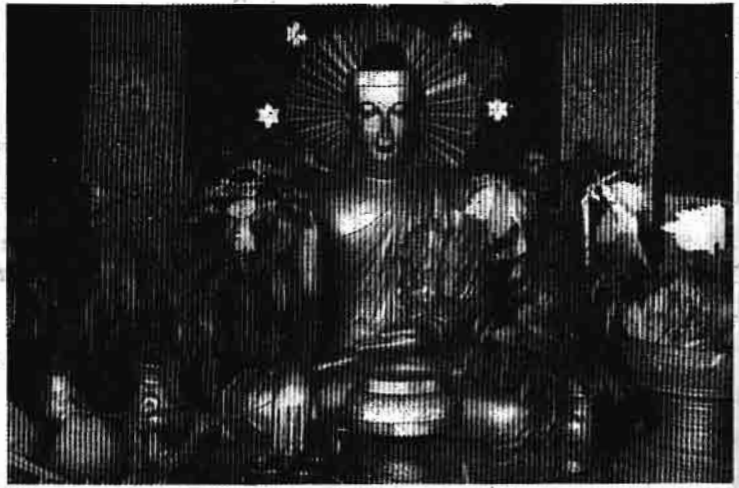
www.burmeseclassic.com

ရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။
တရားကျင့်လိုက်သူများဖြစ်သည်။

လူတစ်ရပ်စာ အမြင့်ရှိ၍ လေး
ထောင့်ကျကျ စနစ်တကျ ဖောက်လုပ်
ထားသည်။ အနှောင့်အယှက် ကင်းဝေး
အေးချမ်းစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်
သည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းလိုက်သူများ ဖြစ်ကြ
လေသည်။

ထိုမှ စောင်းတန်းလှေကားအတိုင်း
ပြန်လည်၍ တက်ရောက်ရာ စောင်း
တန်းနံဘေး စိုက်ထူထားသည့် အလှူ
ရှင်အမည် ကမ္မည်းများအနက် တစ်ခု
မှာ...

‘ခမောက်တောင် ဘုရားဖူးလာကြသော
တနင်္ဂနွေ တနင်္လာ အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသ
ပတေး သောကြာ စနေ သားသမီးများ
ကောင်းမှု’
ဟူ၍ ထူးခြားစွာ တွေ့ရလေသည်။
စောင်းတန်းကျေ တစ်နေရာတွင်
သီးခြားကုန်းတော်နှင့် ကောင်းမှုတော်

ရင်ပြင်အကျ အာရုံနံ့ ရုပ်ပွားတော်

စေတီကို ဖူးတွေ့ရသည်။ အပိုင်းပုံ
ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် စပါးပုတ်
သဏ္ဍာန်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

ထိုမှအထက်တွင် တွေ့ရသော စန္ဒာ
မုနိစေတီမှာ လေးထောင့်လိုက်
တစ်ထပ်ခံ၍ ရှစ်မြှောင့်ပစ္စယံနှင့်
ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်

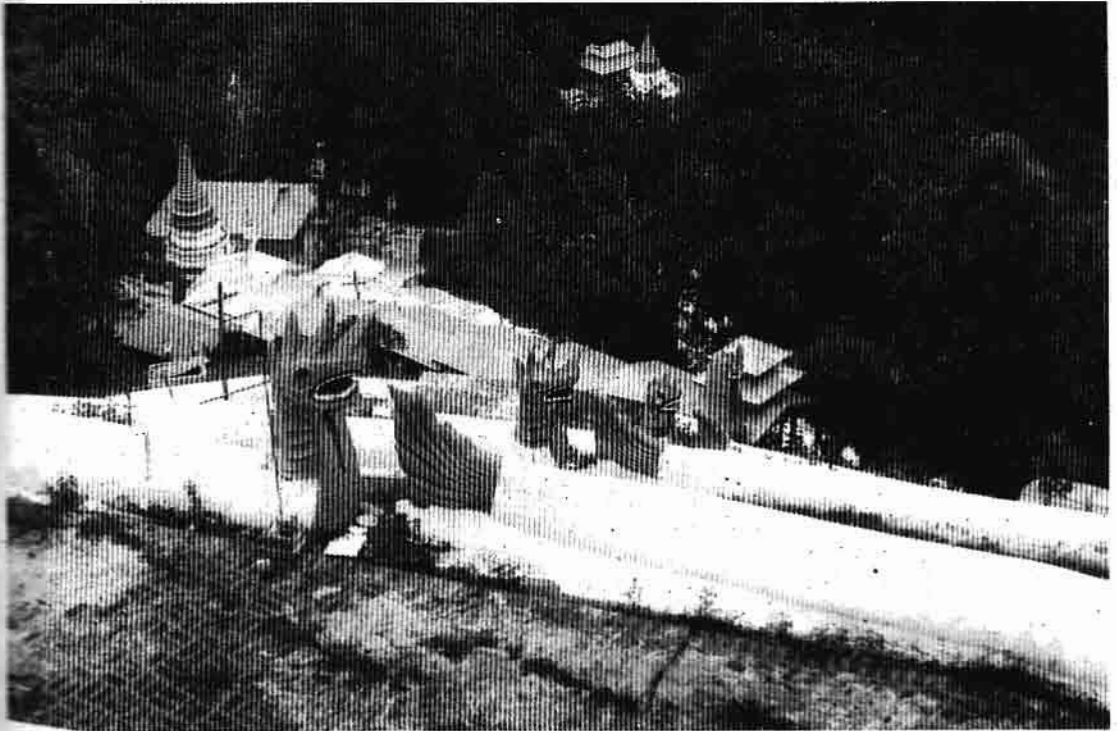
ထားသည်။ လိုက်အတွင်း၌ နှုတ်ခမ်း
တော်ပြုံးတော်မူဟန် တင်ပျဉ်ခွေ
ရုပ်ပွားတစ်ဆူ ပူဇော်ထားလေသည်။
ယင်းနောက်တွင်ကား အထက်
စောင်းတန်း ဆုံးပြီဖြစ်၍ နဂါးလေး
ကောင်ရံလင်းစ အတက်အစသို့ ရောက်
လေသည်။

နဂါးရံလင်းစ

www.burmeseclassic.com

◆ နဂါးလေတောင်ကို ထောက်ကိုင်(ဂျ)တောင်

◆ ရန်ပိုင်တော်စာဝင် တွင်နဂါးတောင်

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း ၆၇

ပြည်လုံးကျောက်ထီးစေတီငယ်

ရသေ့ကြီး ဦးစီသည် ခမောက်
တောင်ထိပ်စေတီတော်ကြီး တည်
ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ခြင်းကို ၁၃၁၅ ခုနှစ်၌
ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည့် အရဟံတ၊
အရိယာဝိဇ္ဇာ ဝိပဿနာကျင့်စဉ်
စာအုပ် စာမျက်နှာ (၁၅)တွင် ဤသို့
ဖော်ပြထားသည်။

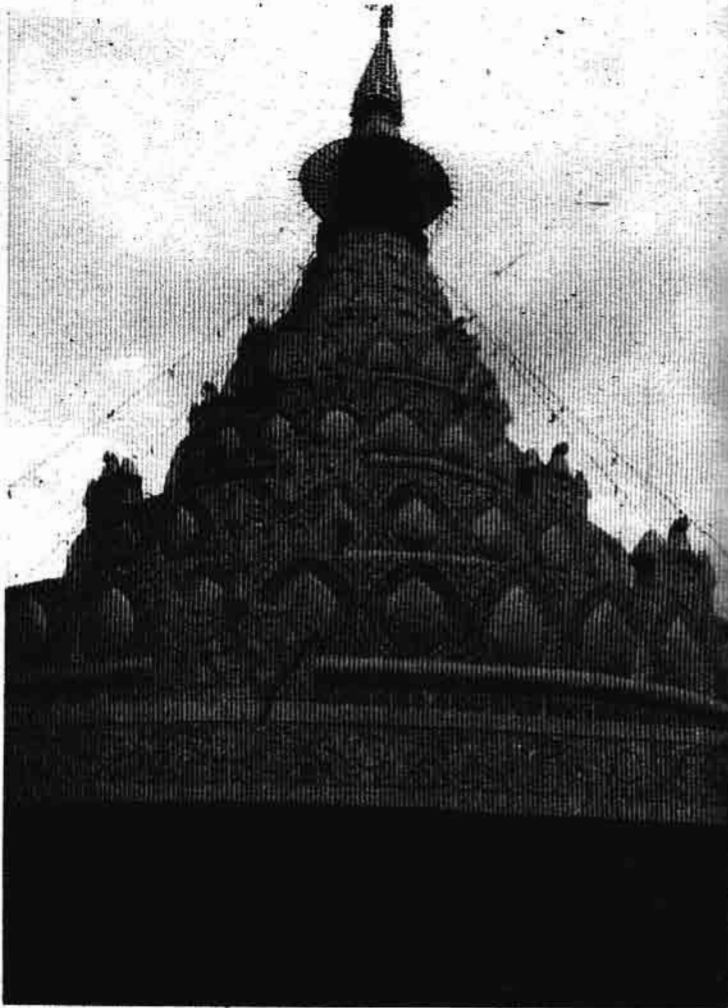
‘ကောလင်းမြို့ သေလာပဗ္ဗတမောက်
တောင်ညို အမြင့် (၉၉)လံရှိသော တောင်
ထိပ်မှ (၉)လံရှိသော အောင်စကြာနေင်း
ဘုရားကြီးသည် ပါပဂြိုဟ်လေးလုံး ဂြိုဟ်
သက်ပေါင်း (၃၆)အရ (၃၆)တောင်
(၉)လံပြည့် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ရန်ပြေဟန်ပြေ
အောင်စကြာ နေင်း လေးကျွန်းကျောက်ထီး
ဘုရား။

သောမဂြိုဟ်လေးလုံး ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း
(၇၂)အရ အောက်ပိုင်းသို့ (၇၂)တောင်ပြည့်
မပြီးစီးသေးသော ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ရန်ပြေ
ဟန်ပြေ အောင်စကြာ လမ်းလေးကျွန်း
ကျောက်ထီးဘုရား’

ဟူ၍ ရေးသားဖော်ပြထားသည်။
ထို့ပြင် ၁၃၁၃ ခုနှစ်က ရေးသားထုတ်
ဝေသည့် အရိယာဝိဇ္ဇာ မဟိဒ္ဓိကျင့်
စဉ်စာအုပ် စာမျက်နှာ(၄၀)၌...

‘ကသာဒီစတိတ် ကောလင်းမြို့ သေလာ
ပဗ္ဗတ ခမောက်တောင်ညိုတောင်ပေါ်၌
၁၃၁၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့မှ
စ၍ တောင်ထိပ်အထက် (၃၆)တောင်ပြည့်
အောင်စကြာ ပြည်ကျောက်ထီးတော်ကြီးကို
တစ်ရာ ၁၃၂ ခုနှစ် ပြာသိုလပြည့်ကျော်
(၁)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ နံနက် (၇)နာရီအချိန်
တွင် ပြီးစီး၍ မဟာပထဝီပြေကြီးက တော်လဲ
လျှင် ပုံတင်ဆတ်ပြီး ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့
အကြောင်း ကြားပါကြောင်း...

ပေါင်း (၁၀၈)တောင်ပြည့်အောင် အောက်
ပိုင်း (၇၂)တောင်ကို တောင်ကြီးအား ဘုရား

► ပြည်လုံးကျောက်ထီးစေတီတော်

လုံးပေါ်ရန် ဖြိုပြီးပါပြီ။ ဗုဒ္ဓသာယနာတော်
ပြတ်ကြီး အမြင့်ဆုံး ပွင့်လင်းသာယာတော်
မှုရန် ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓသာယနာဝင် အပေါင်းစုပေါင်း
မြှင့်တင်တော်မူကြပါမည့်အကြောင်း နှိုးဆော်
လိုက်ပါသည်’
ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။

ထိုအချက်များအရ (၉၉)လံ(အမြင့်
၃၉၆-တောင်၊ ပေပေါင်း-၆၃၀)ရှိသော
ခမောက်တောင်ကြီးကို စေတီပမာ
ပြုကာ အထွတ်ထီးတော်အဖြစ် (၁၀၈)
တောင်အမြင့်ရှိ စေတီတော်ကို တည်
ဆောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

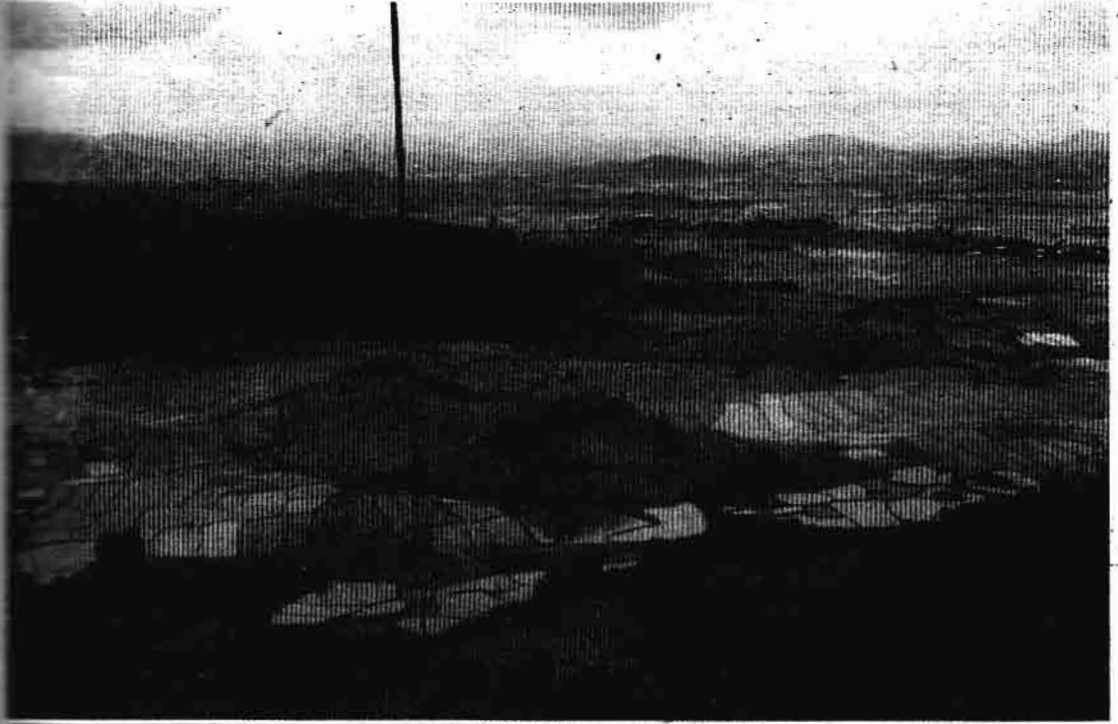
ထို့ကြောင့် ထိုစေတီကို ကျောက်ထီး
တော်ကြီး သို့မဟုတ် ကျောက်ထီး
ဘုရားဟု သုံးနှုန်းခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစေတီ၏ အထက်ပိုင်း (၃၆)
တောင်အထွတ်ကို ၁၃၁၁ ခုနှစ်၊
ကဆုန်လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့မှ စတင်
တည်ဆောက်ရာ ၁၃၁၂ ခုနှစ်၊ ပြာသို
လပြည့်ကျော်(၁)ရက် အင်္ဂါနေ့တွင်
ပြီးစီးကြောင်း သိရပေသည်။

အောက်ပိုင်း(၇၂)တောင်ကို တည်
ဆောက်ရန် မြေဖြို၍ စေတီလုံးဖော်ပြီး
ဖြစ်ရာ ကုသိုလ်ပါဝင်ကြပါစေ နှိုးဆော်

www.burmeseclassic.com

တောင်ထိပ်ကြည့်ရာ မြေကွေ့သော နဂါးကောင်ရွာ

အခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အောက်ပိုင်း (၇၂)တောင်ကို နဂါးလေးကောင်ရစ်ပတ်ကာ ဖိနှပ်တော် မူသောဆင့်အမြင့် တည်ဆောက်ရန် နည်းလမ်းသည်ဟု ဖော်ပြပါရှိသည်။

သို့သော်လည်း ကုန်းတော်(တောင် ထူတ်) အနောက်မြောက်ယောင်နှင့် မြောက်အရပ်တို့တွင် ချောက်ကြီးဖြစ် ထရာ အခက်ကြုံရကြောင်း သိမှတ်ရ သည်။

ယခု တွေ့ရှိရသော နဂါးကြီးမှာ အောက်ဆုံးအဆင့် ဖိနှပ်တော် ပြုလုပ် ထားသောနေရာ ဖြစ်ပေသည်။

ဣန္ဒာစရိယကျမ်းတွင် အလွန် ထရာ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသော စူဠာဒရနဂါးမင်း၊ မဟောဒရနဂါးမင်း၊ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း၊ ဥရဝေလနဂါးမင်း ထို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏(၁၀၈)ကွက် တော်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော

ခြေတော်အောက်သို့ ရောက်ကြရကုန် သည်ဟု ဖော်ပြထား၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ချေချွတ်၍ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိအယူမှားမှုများ ပျောက်ကွယ်ကြ သည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်လေရာ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၀၈)တောင်ရှိသော ဤကျောက်ထီး စေတီတွင် အနားသတ်အဖြစ် ဝန်းရံ နေသော နဂါးလေးကောင်သည် သင့် မြတ်လှသော ပူဇော်မှုဖြစ်သည်။

ဦးစီကလည်း ဣန္ဒာစရိယကျမ်း အပါအဝင် လောကီကျမ်းပေါင်း (၄၀) တို့ကို ပညာပေါက်ဆရာကြီးများထံမှ (၁၅)နှစ်ကြာ သင်ကြားမှတ်သားခဲ့ ကြောင်း သူ၏ လောကသိပ္ပဝိဇ္ဇာ အလင်းပြကျမ်းတွင် ဖော်ပြထား၏။

နဂါးရံသော လမ်းကလေးမှာ ကုန်း တော်တစ်ပတ် ပြည့်အောင် တည် ဆောက်နိုင်ခြင်း မရှိသေးသဖြင့် နဂါး

နှစ်ကောင်၏ ခေါင်းနှင့်အမြီးကြား လှေကားထစ်များမှသာ ဖြတ်ကျော် တက်ရောက်ခဲ့ရသည်။

ရသေ့ကြီး နှိုးဆော်ခဲ့သည့်အတိုင်း နဂါးပတ်ဖိနှပ်တော် (၄)ဆင့် အပြည့် ကောင်းမှုပြုမည့် ကုသိုလ်ရှင်များ မြန်စွာပေါ်ထွက်နိုင်ပါစေဟု ထပ်လောင်း ဆုတောင်းမိပါသည်။

ရှေ့တော်မှောက်သို့

တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဂဠုန်နှစ်ကောင်ရံသော မုခ်ဦး အထက် နဖူးစီး၍ 'ပြည်လုံးကျောက်ထီးစေတီ တော်'ဟူသော ဘွဲ့မည်ကမ္မည်းကို တွေ့ရသည်။ အနောက်ဘက်၌လည်း ဂဠုန်နှစ်ကောင်ရံ အဝင်တံခါးတစ်ခု ရှိပေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပညာစင် ၆၉

ပုဏ္ဏရိုက်ပင်လေး

အထင်မသေးနှင့်

ထုံးလေးလေး၊ ဆေးလေးလေး ဆိုသည့် စကားကို နေရာအနှံ့တွင် ကြားနေကြရသည်။ နားယဉ်ပါးသွားသည့်အတွက် ကွမ်းယဉ်ကျေးမှုအတိုင်း အတာ မည်မျှရှိသည်ကို စာရေးသူတို့ သိကြပါမည်။

ဤနယ်မှာ အမျိုးသမီးအချို့ပင် ကွမ်းစားကြ၍ ကွမ်းယာဆိုင်တွေ ရေတွက်မကုန်အောင်ရှိသည်။ ထုံးကောင်းကောင်း၊ မကောင်းကောင်း ကြာလျှင် ထုံးသည် ခံတွင်းကို ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ မကြာခဏ ထုံးပေါက်၍ ပေါက်တိုင်းလည်း ထမင်းစားပင် ပျက်တတ်ပါသည်။

ဘတ်ဂျက်အရ ဆိုင်ကွမ်းရှောင်၍ အိမ်ကွမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ကာလတစ်ခုအတွင်းမှာ ထုံး သုံးခါ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပေါက်ဖူးသည်။ စီးပွားရေးသမားတို့၏ ပြီးစလွယ် လုပ်ကွက်ကြောင့် စားနေကျဖြစ်တောင်မှ ထုံးက ဒုက္ခလှလှပေးသွား၏။

နှစ်ခါက စားဆေး၊ သောက်ဆေးတို့နှင့် သက်သာပါသည်။ နောက်ဆုံး အကြိမ်ကျတော့ အင်္ဂလိပ်ဆေးမျိုးစုံနှင့် မရ။ ညာဘက်အောက် အံသွားနားရှိ သွားဖုံးကို ထုံးစားကာ အပေါက်ကြီး ဖြစ်၍ နေသည်။

လည်ချောင်းက နာကျင်လှ၍ အဖတ်စားမရပါ။ အရည်လောင်း ထည့်ဖို့ရာပင် ပါးစပ်ကို ဖွန်းနှင့်ကလော် ထားရသည့်ဘဝ။ ကိုယ်တွေ့လည်း ပူကာ အဖျားက တစ်ရာကျော်ကျော် ရှိလာသည်။

ဟ၊ ထားရာမှ ဓာတ်မီးဖြင့်ကြည့်ရာ အောက်ဘက်အံသွားမှ စ၊ ကာ ခုနစ်ချောင်းခန့်အထိ သွားရင်းတွေ ပေါ်ကာ သွားဖုံးတွေ အဖတ်လိုက် ကွာကျနေ

သည်။ ပုပ်ရိကာ ရှေ့ဆက်ဆိုးဖို့သာ ရှိတော့သည့် အခြေအနေ။

ပြီးခဲ့သည့်နှစ်က လမ်းထဲမှ ကွမ်းသမားတစ်ဦး ဤသို့ဖြစ်ကာ ဆုံးသွားဖူး၍ လန့်နေစဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦး သတင်းလာမေးပြီး ဆေးနည်းပေးသွားသည်။

လူတကာ အထင်သေးစရာ ခြံစည်းရိုးပုဏ္ဏရိုက်ပင်၏ အစွမ်းက မည်သည့် ဆေးနည်းမျှ မတိုးသည့် ရောဂါကို သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာ ကိုယ်တွေ့ကြုံရ၍ မျှဝေပါသည်။

ဦးစွာ ပုဏ္ဏရိုက်ပင် ငါးပင်ခန့်ကို နပ်နပ်စဉ်ဖြီး ပြတ်ပါ။ ပြတ်ရည်ကို ဓာတ်ဘူးထဲ ထည့်ပြီးလျှင် တစ်ခွက်စာစီ ငိုနိုင်သလောက် အအေးခံကာ (ဖအေးလွန်းမပူလွန်း) ငုံရပါသည်။

နှစ်ခန့်မျှကြာသော် ထွေးပြီး ပြုတ်ရည် နောက်တစ်ခွက် ငုံရပါသည်။ ထွေးထုတ်တိုင်း သွေးပြည်တွေနှင့် အသားစတွေပါလာပြီး နေရသိုင့်ရ သက်သာလာပါသည်။ ပါးစပ်ဟ၊ ၍ ရလာပါသည်။

မကြာခဏ လုပ်ပေးရာ နှစ်ရက် အကြာ၌ လုံးဝ သက်သာလာပါသည်။ မည်သည့်ဆေးမျှ ထပ်မသောက်ပါ။

မကြာမီ အသားနုတက်လာပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားသည်မှာ အံ့ဩစရာပါ။

ထိုသို့ ကြုံရလျှင် ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်ပါ။ လက်တွေ့ သိရလျှင် တခြားသူကို မျှဝေအသိပေးပါ။ ကွမ်းမဖြတ်နိုင်လျှင်လည်း ထုံး ဆေးလွန်ကျူးစွာ မစားပါနှင့်။ ယုံကြည်စွာ လုပ်ပါ။

ဤစာရဖြင့် မိတ်ဆွေကြီး ကိုတင်ကြိုင်းအား ဂါရဝပြုပါ၏။

လေစာလျက်...

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှုန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ နှစ်ကုန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဆိုသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ ချုပ်ကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ခြံ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဆယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ဖြူစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော် 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ဆရာ့ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်ရွက်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိပ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ ဘာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ ဆောင်ရွက်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည့် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ အမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်းတာ'

'ညွှန်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

စကြာမင်း

သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းပူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ ဖခီ မသာ ထိုင်းနှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ ပွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလှုံ့နေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ ဖေလတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ။

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာညင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ။ ဘာဆေးလဲ' 'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးပါးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့ထုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ်နေတယ်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့မြို့ရေး

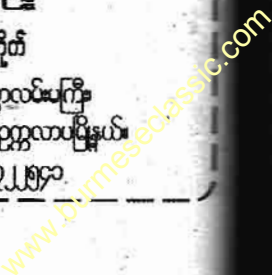
စကြာမင်း

တိုင်းရင်းဆေးတိုက်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟို

သက္ကရာဇ်တိုင်းအနီး၊ ပြောက်တူကုလားပြနယ်၊

ပန်းတလဲပင်၀၀၃၊ ၇၂၂၅၃၁

ဘုတလင်မြို့ ကြောင်ပန်းတောရနှင့် ပထမ ကြောင်ပန်းဆရာတော်ကြီး

ဇေယျဝယ်

အကြောင်းအရာ

၆။ ဘဝကောက်ကြောင်းများ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

‘သောက ဖြစ်ပြန်ပြန်ပျောက် ယဟုတ်
 သောက အကုန်လုံးထည့်လိုက်’
 သို့မိန့်၍ ကိစ္စက ပျားရည်နှင့်
 သောက ကပ်သဖြင့် ယူသောက်ရာ
 သောက နေဝဠပင် ရင်၌ တဒိန်းဒိန်း
 ဖြည့်ထားကာ နောက်သို့ လန်ကျ
 သောက သွားတော့သည်။ ကိစ္စက
 သောက တွင်း ရေစက်ကလေးများချ၍
 သောက သုံးရက်ခန့်ကြာမှ သတိ
 သောက သာသည်။
 သောက မျက်ခွေးများ ပိတ်နေ
 သောက ပုလွန်းလှသဖြင့် ရေကန်တွင်း
 သောက ရေစိမ့်နေရသည်။ နောက်
 သောက တစ်ကိုယ်လုံး အလွှားလိုက်
 သောက နှစ်ရက်ခန့်
 သောက အဖျားအနာ ကင်း
 သောက နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော်တွင်မှ အင်
 သောက ချီတံ၌ ပျံတော်မူခြင်း ဖြစ်လေ
 သောက (ကြောင်ပန်း သာသနာပြု
 သောက စာမျက်နှာ-၅၈)

ကြောင်ပန်းတောရသီရိ

ဘုတလင်မြို့ မြောက်ဘက်တွင်
 သောက အုတ်တိုက် သိမ်ကျောင်းကြီး
 သောက အပြင်နံရံ အထက်၌ ‘၁၂၇၈
 သောက ကြောင်ပန်း ပထမ ဆရာ
 သောက ကြီး သမုတ်ခဲ့သော သဒ္ဓမ္မဂုဗိ
 သောက သိမ်တော်ကြီး’ ဟု ကမ္မည်းထိုးထား
 သောက

▲ ကြောင်ပန်းဆရာတော် ဦးအုဒ္ဓက

ဦးပရမ၊ ဘုတလင်မြို့မှ ဆရာတော် တော်မူခဲ့သည်။
 ဦးသုဓမ္မ အပါအဝင် ဆရာတော်(၅)ပါး မူလ သိမ်အဆောက်အအုံကို
 နှင့်အတူ သီမာသမ္မတိက ဆောင် အဆင့်ဆင့် ပြုပြင်ခဲ့ကြရာ ယခုတွေ့

www.burmeseclassic.com

ရသည်မှာ လေးကြိမ်မြောက် အဆောက်အအုံ ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိ

ထိုမှ မြောက်ဘက်ရှိ လက်ရှိဆရာတော် ဦးအာလောက သီတင်းသုံးရာကျောင်းသို့ ရောက်ရှိကာ ဆရာတော်က ပထမဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်၊ ပြုစုခဲ့သော ကျမ်းများကို ထုတ်ပြပေးသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာကို ၁၂၂၂ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၃)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၁၀)နာရီတွင် ဖွဲ့ရွာခရိုင်၊ ဘုတလင်မြို့နယ်၊ ကျီးပင်ချောင်ရွာနေ ဦးမြ၊ ဒေါ်ဒွေးလှိုင်တို့မှာ မွေးဖွားခဲ့ကာ ငယ်မည် မောင်သံတူတွင်၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ မိဘနှစ်ပါးစလုံးသည် နေအိမ်သို့ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ကြွလာကာ တရားဟော၊ သီလပေးပြီးနောက် ရဟန်းတော်၏ ကိုယ်မှ အရောင်များ ထွက်လာကာ တစ်အိမ်လုံး ထိန်လင်းသွားသည်ဟု တူညီစွာ အိပ်မက် မက်ကြသည်။

သူငယ်ဘဝ အိပ်ပျော်နေစဉ် ပုခက်ပေါ်၌ ကျီးများ ဝိုင်းဖွဲ့နားနေကြသဖြင့် အလန့်တကြား ခြောက်လှန့်မောင်းထုတ်ကြသည်။ ကလေးမှာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မြဲ တွေ့ရသည်။

(၆)နှစ်အရွယ်တွင် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးမုနိန္ဒထံတွင် ကျောင်းအပ်ကာ (၁၄)နှစ်တွင် သာမဏေဖြစ်သည်။ ရှင်ကုဏ္ဍက ဘွဲ့မည်ရ၏။ (၁၇)နှစ်အရွယ်တွင် ဆရာတော်ဦးမုနိန္ဒ ပျံတော်မူ၍ ရှင်ကုဏ္ဍကလည်း အကြီးအကျယ် နာမကျန်း ဖြစ်သောကြောင့် လူထွက်ခဲ့ရသည်။

(၂)နှစ်အကြာတွင် ဖခင် ကွယ်လွန်သဖြင့် ညီမောင် သာပိုက်နှင့်အတူ တောင်သူလုပ်ကာ မိခင်ကို လုပ်ကျွေးရသည်။ ထိုအတောအတွင်း သင်္ကန်းပြန်ဝတ်ရန် ခွင့်တောင်းသော်လည်း မိခင်ထံမှ ခွင့် မရသဖြင့် စိတ်ပျက်နေရာမှ အသက်(၁၉)နှစ်အရွယ်တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ညောင်ပင်သာချောင်ရှိ ဦးဉာဏဝေ (လယ်တီဆရာတော်လောင်းလျာ)ထံသို့ တောလမ်းမှ တိတ်တဆိတ် သွားရောက်ခဲ့သည်။

ဦးဉာဏဝေသည် မန္တလေးမြို့၊ စံကျောင်းတိုက်တွင် စာချဆရာတော် အဖြစ်နေရာမှ ဝါပချိန်တွင် စစ်ကိုင်းသို့ လာရောက်နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးဉာဏသည် ရောက်သောနေ့၌ပင် သာမဏေ ဝတ်ပေးသည်။

မကြာမီ သတင်းကြား၍ မိခင်လာရောက်ကာ ငိုယိုခေါ်ယူသော်လည်း ဦးဉာဏ ဟောပြောနှစ်သိမ့်မှုကြောင့် လက်လျှော့ရသည်။

ထိုမှ ၁၂၄၂ ခုနှစ်တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ ညောင်ပင်သာချောင်၌ သစ်ဆိမ့်ဆရာတော်ကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ဦးဉာဏဝေ ဦးစီးကာ ရှင်ကုဏ္ဍကအား ရဟန်းခံပေးခဲ့သည်။

၁၂၄၄ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလတွင် မန္တလေးမြို့ကြီး မီးလောင်ပြီးနောက် ဦးဉာဏ ဖွဲ့ရွာသို့ ပြန်ကြွရာတွင် ဦးကုဏ္ဍကသည် ဆရာတော်ထံတွင် ခွင့်ပန်၍ ဆီးပန်နီကျောင်း၌ ဆက်လက် ပညာသင်ကြားနေခဲ့သည်။

ဆရာတော်ဦးဉာဏ လယ်တီတိုက် တည်၍ (၅)နှစ်အကြာ ၁၂၅၃ ခုနှစ်တွင် လယ်တီဆရာတော် မန္တလေးသို့ ကြွ၍ ဦးကုဏ္ဍကအား ခေါ်သဖြင့် လယ်တီသို့ လာရောက်ကာ (၆)နှစ်မျှ ကူညီ စာချပေးရသည်။

၁၂၅၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင် တောထွက်ရန် လယ်တီဆရာတော်ထံတွင် ခွင့်ပန်၍ ရေဦးမြို့နယ် ငှက်တောင်ဆရာတော်ထံ တစ်လကြာ နည်းခံယူသည်။

၁၂၅၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်နေ့တွင် မဟာမြိုင်တောအစပ် ဝက်ရဲတောကြွရောက်ကာ ကျွန်းပင်ခေါင်း၌ ဝိမာန်ကပ် ကျင့်ကြသည်။ နောင်တွင် ဝက်ရွာမှ ဦးဖိုးခြုံက နှစ်ပင်ကျောင်းဆော၌ တောတိရစ္ဆာန်ဘေး ကာကွယ်ရန် သစ်သားတိုင်များဖြင့် ဝင်းခတ်ခဲ့သည်။

မုဆိုး၏ ကျောကွင်း

ဝက်ရဲတောတွင် သီတင်းသုံးစဉ် ဝက်ရဲရွာ၊ မောက်တက်ရွာ(မြဝတီ) မြို့ကြီးစမွေးဇာတိ)နှင့် လယ်မွန်ရွာများသို့ ခုနစ်ရက်စီ လှည့်၍ ဆွမ်းခံကြသည်။

တစ်နေ့တွင် လယ်မွန်ရွာသို့ ဆွမ်းကြွရာ တောတွင်း၌ မုဆိုးထောင်ထာသော ကျောကွင်း၌ ခြေတစ်ဖက် မိမိ၏။

ကျောကွင်းကို မဖြတ်ဘဲ ရပ်နေခဲ့မိမိ ထောင်ထားသော ကျောကွင်းမှ တွင် သားကောင် မိမိ၊ မိမိ စစ်ဆေးလာသော မုဆိုးက တွေ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မဖြတ်ရဲသဖြင့် ချုံတွင်းမှ နေ၏။

နေအတန်မြင့်မှ ရွာမွန်ရွာမှ ဦးဖိုးဆိုသူ ဖြတ်လာသည်ကို တွေ့ရသော အခါ အကျိုးအကြောင်းပြောပြ၍ ဖြစ်ပိုင်းရသည်။

ဦးကုဏ္ဍကက ဦးဖိုးအံ့အား... 'မင်းပစ္စည်း ဟုတ်ရဲလား' ဟု မေးသဖြင့်... 'တပည့်တော် ဖွဲ့ညီတော့ ယဟုတ်...'

အရှင်ဘုရားကို ကြောက်
ငြိမ်းမြတ်ပေးစဉ်ပါ ခိုလှုံပိတုရား
ဟု ပြန်လျှောက်ရသည်။

ဆရာကောင်း ပြောသောအခါ အချိန်
ချိန်တော့သဖြင့် ကျောင်းပြန်ကာ
သင်တန်းရောင်း၍ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးရ
သည်။ ဒုက္ခ ထွေထွေထူးထူး မဖြစ်ပါ။
အားထုတ်ချိန် နည်းမည်စိုး၍ နှစ်ရက်
သင်ပါ သုံးရက်တစ်ခါ ဆွမ်းခံထွက်
ဆွေခိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကြောင့် ရုပ်
ဆစ်တရားတို့၏ လက္ခဏာရေးသုံးပါး
သိသနာဉာဏ်အား ပို၍ ထင်ရှားစေ
သည်ဟု ခံယူတော်မူလေသည်။

ဆရာ၏စစ်ကူ

ဆရာတော်သည် နှစ်ရက်ခြား
သင်ပါ သုံးရက်ခြားတစ်ခါမျှ ဆွမ်းခံစား
၍ အစိပ်မနေ အားထုတ်သော်လည်း
ဆန်းသလောက် ခရီးမရောက်
ကုန်မာရေးလည်း ထိခိုက်လာသော
အခါ လယ်တီဆရာတော်ကြီးထံမှ
စစ်ကူတောင်းရသည်။

“အရှင်ဘုရား ညွှန်ကြားဆုံးမ
ဆော်မူသော ပရမတ္ထဒီပနီကြီးကို
ဦးထိပ်ထား၍ အားထုတ်သော်
လည်း ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင် မပေါက်
နိုင်ဘဲ ရှိနေရကြောင်း” လူကြာမြင့်
စာရေး ကပ်စေသည်။

လယ်တီဆရာတော်ကြီးက စာကို
ဆင်ရသောအခါ “ဝက်ခဲတောက ငါ
ဆည့် မောင်ကုန္ဒက ခေါ်နေပြီ
ဇာတိ သွားမှပဲ” ဟု ဆိုလျက် စာပိုသူ
ဆရာတော် ချက်ချင်းပင် နေပူပူတွင်
ဝက်ခဲတောသို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

ဝက်ခဲတောတွင် လယ်တီဆရာ
ဆော်ကိုယ်တိုင် တစ်ဝါဆို၍ တရားပြ
ဆွမ်းခံကျွေးကာ ချီးမြှင့်ထောက်ပံ့

(ရတနာဒီပနီ - ၁၂၇ - ၄၂၀)

ရတနာဒီပနီကျမ်းကျောက်စာ

သဖြင့် ဦးကုန္ဒကသည် သက်န်းဖြင့်
မျက်စိ၊ နားများ ပတ်စည်းကာ မနေ
မနား အားထုတ်တော်မူရာ နာမ်အချက်
ကို ကောင်းစွာ ပိုင်နိုင်တော့သည်။
လယ်တီ ဆရာတော်ကြီးကား
လျောင်းသည့် ကုရိယာပုတ် ပယ်ဖျက်
ကာ နိဿိဒ္ဓိပုတ် ဆောင်၍ အာနာပါန
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အလွန်အမင်း ကြိုးစား
အားထုတ်လေရာ ဥဂ္ဂဟနိမိတ်အာရုံ
ကိုပင် ရတော်မူ၏။
ဝါကျွတ်သောအခါ နေ့ညမဟု

အလွန်အမင်း အားထုတ်တော်မူသဖြင့်
ရောဂါရ၍ ဆရာတပည့်နှစ်ပါး မကျန်း
မာကြောင်း သိရသောကြောင့် တပည့်
များ ရောက်လာကာ ဇွတ်အတင်း
ပင့်ဆောင်ကြသည်။
လယ်တီသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ
ဆရာတော်ကြီးကို ညအချိန် အရောင်
လင်းလင်းဝါဝါနှင့် ဖူးတွေ့ရသကဲ့သို့
မြေပြင်ကို မြေနှင့်မထိဘဲ စကြိုကြွနေ
သည်ကို မြင်တွေ့ရကြောင်း ပြောကြ
လေသည်။ (ကြောင်ပန်း သာသနာ့
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇၅

• ကုန္ဒကစေတီနှင့်ပိုင်ကြားခြင်း

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စာမျက်နှာ-၂၁၄၊ ၂၁၅) ဦးကုန္ဒကမှာ သုံးလခန့်ကြာအောင် သက်န်းဖြင့် စည်းထားသော မျက်လုံး မှ မျက်ရည်ရွှကာ နီနေသဖြင့် ဘုတ်လင် ဘိုတဲ၌ “တစ်လလောက် မျက်စိ ဆေးစားကုသဦး” ဟု လယ်တီဆရာ ဘော် မိန့်မှာခဲ့သဖြင့် တစ်လမျှ နေထိုင် ကာ ဝေဒနာ သက်သာလာသည်နှင့် ဝက်ရဲတောသို့ ပြန်ကြွလေသည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင်မှ ဝိဇ္ဇာဆေး ဘုဦး ပေးရခြင်းဖြစ်သည်။

**လယ်တီကြောင်ပန်း
ရဟန္တာကျောက်တိုင်**

ဆရာတော်သည် ဝက်ရဲတောတွင် (၆)နှစ်(၆)ဝါတိုင်အောင် အားထုတ်ပြီး နောက် ကြောင်ပန်းတောရသို့ ပြောင်း ရွှေ့ခဲ့ရာ ဆရာတော်ကျောင်းနေရာတွင် အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်ကို ၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် စိုက်ထူခဲ့ကြသည်။

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“လယ်တီကြောင်ပန်း ရဟန္တာ ကျောက်တိုင်” ဟု အမည်ပေး၍ မြေအောက်(၄)တောင်၊ မြေပေါ်(၉) တောင်၊ အရင်း၌ (၄)ပေ ပတ်လည်၊ အဖျား၌(၃)ပေ ပတ်လည်ရှိသော လေးထောင့်ကျောက်တိုင် ဖြစ်သည်။ အထက်တွင် လေးထောင့်ပြည့်စေတီ တည်ထားသည်။

ထိုစေတီတော်တွင် ကျွန်းနက်သား တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ကြောင်ပန်းတောရရှိ ကုန္ဒကစေတီ တော်တောင်ဘက်ပစ္စယံသို့ အလို အလျောက် ကြွလာသော ရဟန္တာ ဓာတ်တော် အဆူ(၂၀)တို့ကို ဌာပနာပြု ပူဇော်ထားသည်။

ကျောက်တိုင်၏ မြောက်ဘက် မျက်နှာတွင်...

မြောက်စောင် သာသနာ ထွန်းတောက်ပြ ကျွန်ုပ်တို့ လင်းစေသော်လ် အောက်တွင်...

ရှေးကံဟောင်းသည် ရေကြောင်းက ထွက် လာသော ရေနှင့်တူ၏။ လျှပ်လျှပ်သည့် ရေပင်၊ မခပ် စသည်တို့နှင့်တူ၏ ဟု ရေးထားသည်။

‘ကြောင်ပန်းဆရာတော် ဦးကုန္ဒက သည် ၁၂၅၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်နေ့ တင် ဤတောရ၌ စာသင်ဖက် သူငယ် ချင်း ဖြစ်တော်မူသော ဝက်ရဲကျောင် ဆရာတော် ဦးဃောသမထေရ်မြတ် ကြီးနှင့် ဝက်ရဲရွာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာ တို့ကို အမိမြု၍ ပဋိပတ်အလုပ် အား ထုတ်တော်မူသည်။

၁၂၆၂ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင် ကေုန္ဒက ရှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဆွမ်းခံကျွေးပြီး နာမပရိညာ ဝိပဿနာ အလုပ်ကို နည်းပြပေးတော်မူသည်။ ယင်းဝါတွင်း၌ပင် နာမပရိညာစခန်း ကို ဆုံးခန်းတိုင် ရောက်ပြီးမြောက် တော်မူခဲ့သည်’

စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထားလေသည်။

ကြောင်ပန်းတောရသို့

၁၂၅၆ ခုနှစ် ဝါကျွတ်သောအခါ ဝက်ရဲတော်မှ တောင်ဘက် လေးမိုင် ခန့်အကွာ ကူတော်၊ ကတိုး၊ ရွာမွန် သုံးရွာကြားရှိ ကြောင်ပန်းကုန်းခေါ် ကြောင်ပန်းတောရသို့ ကြွရောက်တော် မူသည်။

၁၂၆၂ ခုနှစ် ဝါကျွတ်ကာလတွင် လယ်တီဆရာတော်သည် တပည့် ဦးကုန္ဒကအား စစ်မေးဆွေးနွေးပြီး နောက် မိမိတပည့်၏ ဝိပဿနာဉာဏ် အမြင်ကို နှစ်သက်အားရတော်မူသဖြင့် ဝိပဿနာ သာသနာပြုရန် စေခိုင်း တော်မူသည်။

ဦးကုန္ဒကမှ တရားမဟောလို တစ်ကိုယ်ကောင်းသာ ရှန်းလိုကြောင်း ပြန်လျှောက်၏။ နှစ်ကြိမ်တိုင် ငြင်းဆန် နေခဲ့ရာ တတိယအကြိမ်တွင်...

'ကျုပ်လဲ တစ်တထည်း ကိုယ်လွတ်ရုန်း ယယ်ဆိုရင် ရုန်းနိုင်ပါတယ်ဗျာ၊ ပြန်မာနိုင်ငံမှာ ယိုပတ်တက်က အားနည်းနေလို့ပါ။ တစ်တထ နှစ်တထလောက်တော့ အရှုံးခံစမ်းပါဦး' ဟု ထပ်မံတိုက်တွန်းပြန်သဖြင့်...

'တပည့်တော် ဟောပါမယ်' ဟု ပဋိညာဉ်ပေးလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာအမိန့် ဦးထိပ်ရွက် မန်ဆင်ကာ ကြောင်ပန်းတောသို့ ဆောက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ကြောင်ပန်း တောရ၍ သီတင်းသုံးသဖြင့် ကြောင်ပန်း ဆရာတော် ဟု စ.တွင်ခဲ့သည်။

လက်ဖက်ကြေးတရား

ကြောင်ပန်းဆရာတော်သည် ထိုစဉ် တခေတ်အခြေအနေအရ ရုတ်တရက် တရားပွဲများ ကြေညာ၍ မဟောသေး သဲ တစ်ဦးကောင်း၊ နှစ်ဦးကောင်းမှ ရ၍ သိမ်းသွင်းခဲ့ရသည်။

ဒကာ၊ ဒကာမများ လှူဒါန်းသည်

◆ ကြောင်ပန်းတော

လက်ဖက်များကို စုထားကာ ဒကာ၊ ဒကာမများ အားလပ်သည့်အခါတွင် လက်ဖက်အုပ်ကို ပဝါဖြင့်ထုပ်၊ ရေနံ ဆီမီးခွက်တစ်လုံး၊ တောင်ငှေးတစ် ချောင်းဖြင့် ကူတော်ရွာ၊ ရွာမွန်ရွာ၊ ကတိုးရွာ တစ်ရွာရွာသို့ သွား၏။

ခင်မင်ရင်းစွဲ ဒကာအိမ်သို့ ရောက် လျှင် "ဘယ်သူ ဘယ်ဝါတို့ ရှိကြရဲ့ လား။ ခေါ်စမ်းပါကွယ်။ ငါ့မှာ လက်ဖက်တွေ စားမကုန်လို့ မင်းတို့ ကို ကျွေးရအောင် လာတာကွယ်" ဟူ၍ ဖော်ရွေစကားဆိုပြီး လက်ဖက် စားကြသည့်အခါ...

'မင်းတို့ လက်ဖက်စားတဲ့အခါ စဉ်း စားပြီး စားကြည့်ကွယ်။ လက်ဖက် ပါးစပ်ထဲရောက်ကြတော့ မာမှု၊ နူးညံ့မှု မတွေ့ဘူးလား'

'တွေ့ပါတယ် ဘုရား' 'အဲဒီ မာတဲ့၊ နူးညံ့တဲ့ သဘောက ဘုရားဟောပါဦးနဲ့ ပြောရရင် ပထဝီ တတ်ခေါ်တယ်။ ဗမာလို မြေတတ်ပေါ့ ကွယ်'

ဟု အစချီကာ...

ပူသဘော၊ အေးသဘော = တေဇော တတ်၊ မီးတတ်။

လှုပ်ရှားကြွရွတ်သဘော = ဝါယော တတ်၊ လေတတ်။

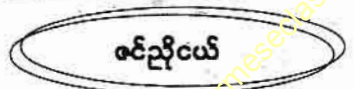
ဝေးဖွဲ့ယိုစီးတဲ့သဘော = အာပေါ တတ်၊ ရေတတ်

စသည်ဖြင့် တတ်လေးပါး အစုအဝေး ဖြစ်ကြောင်း စတင်ရှင်းပြသည်။

ထို့နောက် ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ အာဟာရဟူ၍ အဋ္ဌကလပ် ပရမတ်၊ ပညတ် ခွဲခြားပုံကို စဉ်းစားနိုင်သည် အထိ အထပ်ထပ် ရှင်းပြဟောကြား တော်မူသည်။

ညစဉ်ညတိုင်း ရွာသုံးရွာသို့ လှည့် ကာ ဒကာ၊ ဒကာမများကို ဟောကြား ၍ အတန်အသင့် နားလည်သဘော ပေါက်လာကြသောအခါ ကြောင်ပန်း ဆရာတော် တရားပြကောင်းသည်ဟု သတင်းပျံ့နှံ့ကာ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ကြောင်ပန်းကျောင်းသို့ လာရောက် နာယူသူ ပေါများလျက် ကြောင်ပန်း တရားဟူ၍ စတင်ကျော်ကြားခဲ့လေ သည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ဝင်ညိုငယ်

ဂဟေဆော်သူများ

ဆာဏ္ဍာန်

ဆေးတစ်လက်

ကျွန်တော်သည် မော်လမြိုင် အမှတ်(၄) အရက်ချက်စက်ရုံတွင် ဌာနမှူး(ကုန်ထုတ်)တာဝန် ထမ်းဆောင် နေချိန်ကာလဖြစ်သည်။ စက်ရုံအတွက် လုပ်ငန်းလိုအပ်ချက်အရ ပိုက်များ ဆက်ခြင်း၊ ဖာထေးခြင်းနှင့် အခြား လုပ်ငန်းအရ ဂဟေဆော်ရမည့် လုပ်ငန်းရပ်များ ရှိပါက ဂဟေဆော် လုပ်သား ဦးဝင်းထိန်မှ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ရပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လက်တည့်စမ်းသဘော ဖြင့် ဂဟေဆော်သည့် ဝန်ထမ်းများ လည်း ရှိကြသည်။ အတွေ့အကြုံ နည်းပါးသည့်အတွက် ဂဟေဆော်ပြီး နောက်နေ့တွင် မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံး နီရဲပြီး ရောင်ကင်းကာ ဖွင့်မရလောက် အောင် နာကျင်ကိုက်ခဲသည့် ဒဏ်ကို အလူးအလဲ ခံစားကြရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အရက်ချက် စတီးမန်း များ ရှိပွင့်များ ဂဟေဆော်ရသည့်အခါ ဆိုလျှင် နောက်နေ့ ဂဟေဆော်ဒဏ် ကြောင့် မျက်စိနာ ရောင်ကင်းပြီး လုပ်ငန်းခွင် ပျက်ကွက်မှုများ ရှိခဲ့သည်။ ခိုင်းစရာဝန်ထမ်း မရှိသလောက် ဖြစ်ခဲ့ ရသည်။

တစ်ရက် ရုံးခန်းတွင် လုပ်ငန်းရပ်များ ဆောင်ရွက်နေစဉ် ဘွိုင်လာဖာထေး ဂဟေဆော်ကျွမ်းကျင်သူ (ဘွိုင်လာ ပြင်ဆင်လိုင်စင်ရ) ဦးဟူစိန်မှ...

'ဌာနမှူး နေကောင်းရဲ့လာ။ မတွေ့ တာလဲကြာခဲ့ပြီ။ မတွေ့ဆို ကျွန်တော် ကလဲ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဘွိုင်လာပြင်ဆင် စရာရှိမှသာ တွေ့ရတယ်လေ'

ဟု စကားအချိုး ပြောနေခိုက် ကျွန်တော်မှ...

'အစ်ကိုကြီးရယ်... လုပ်သက်ရင့် ဂဟေဆော် ကျွမ်းကျင်သူတစ်ယောက်

အနေနဲ့ ဂဟေဆော်ဒဏ် ခံစားရသူများအတွက် ဆေးနည်းလေး ဘာလေး ရှိရင် ပေးခဲ့ပါဦး။

ကျွန်တော့်ဝန်ထမ်းတွေ ဂဟေဆော်ပြီးတိုင်း မျက်စိနာ ရောင် ကိုင်း နီရဲတဲ့ ဒဏ်ကို ခံစားနေရပါတယ်။ ဟု ပြောပြရာ...

'ဌာနမှူးကြီးရာ ဒါလေးများ လွယ် လွယ်လေးပါ။ စောစောက ပြောအရာ ပေါ့'

ဟု ပြောဆိုပြီး ဆေးမြီးတို ဆေး နည်းကို ပြောပြသည်။

သူ့ဆေးနည်းကို ရပြီးနောက်ပိုင်း ဝန်ထမ်းများ ဂဟေဆော်ပြီး မျက်စိ ဒဏ်ရာ ရလျှင် စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ဘဲ သူ ပေးသည့်နည်းဖြင့် မျက်စဉ်းခတ် ဆေးနှင့် သက်သာပျောက်ကင်းပြီး လုပ်ငန်းခွင်မပျက် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြ ပါသည်။

ဆေးနည်းကတော့...

မန်ကျည်းရွက်အနု လက်တစ်ဆုပ် စာမျှ ခူးပြီး ရေဆေးကြော၍ အရိုးများ ကို သင်ကာ အရွက် သပ်သပ်ထား ပါ။ ဆေးကြောပြီး မန်ကျည်းရွက်နုကို ဟင်းသောက်ပန်းကန်လုံးတွင် ထည့်၍ ထမင်းရည်ငှိုပြီးနောက် ထမင်းကို ပြန်ပြီး မနှပ်ခင် ထမင်းအိုးအဖုံးဖွင့်၍ ထမင်းထဲတွင် နှစ်ထားပြီး ထမင်းကို ဆက်လက်ပြန်နှပ်ပါ။

ထမင်းနပ်ပြီးဆိုလျှင် ဖိုမှချ၍ ထို

ပန်းကန်လုံးကို ထမင်းအိုးမှ နုတ်ယူ၍ မန်ကျည်းရွက်များကို ပိတ်စိမ်းပါးပါး တွင် ထည့်၍ အရည်ညစ်ယူပါ။

တစ်ဖန် ညစ်ပြီးသား မန်ကျည်းရွက် နု အရည်များကို ပိတ်စိမ်းပါးပါးဖြင့် ပြန်စစ်ယူပါ။ ထိုမန်ကျည်းရွက်အရည် ဖြင့် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် မျက်စဉ်းခတ်ပါ။ သက်သာပျောက် ကင်းသည့် ဆေးနည်းတစ်လက် ဖြစ်ပါ သည်။

ညီနောင် ဂဟေဆော်သမားများ ဂဟေဆော်ဒဏ် ခံစားရပါက အထက် ပါနည်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ကုသမှု ပြုကြနိုင်ပါရန် စေတနာ၊ မေတ္တာတရား ဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

[ဆေးနည်းပေးသူ မောင်ငံရပ်၊ ယုဇေလမ်းမှ ဘွိုင်လာပြင်ဆရာ ကြီး ဦးဟူစိန်အား ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်း တင်အပ်ပါသည်။]

လွမ်းသိန်းမိုး (နှင်းပုလဲ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ကြောမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
(စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဖော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ဘာထိုင်များ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ခြောက်တာပဲ'
 'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ငါ့ပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတန်းပဲ'
 'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆိုတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ညွန့်ပင်)တို့ ကုသကြ။ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကဲ့၊
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။
 ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆင်နွှဲအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'
 'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ဆရာ'
 'ထဲ... လာ သွားကြမယ်'

*****

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးပေးတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 ကျွမ်းကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောက်ောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနာအကြီးပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ဖြစ်ပေါ်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ကုသပေးနေရပါတယ်'
 'အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၃၇ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၃၇

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။
 ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားလှေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်လှေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

www.burmeseclassic.com

စကြာမင်းပေါင်းဝါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၀၈၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချည်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်ထွေးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလို့ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးမညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်က လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

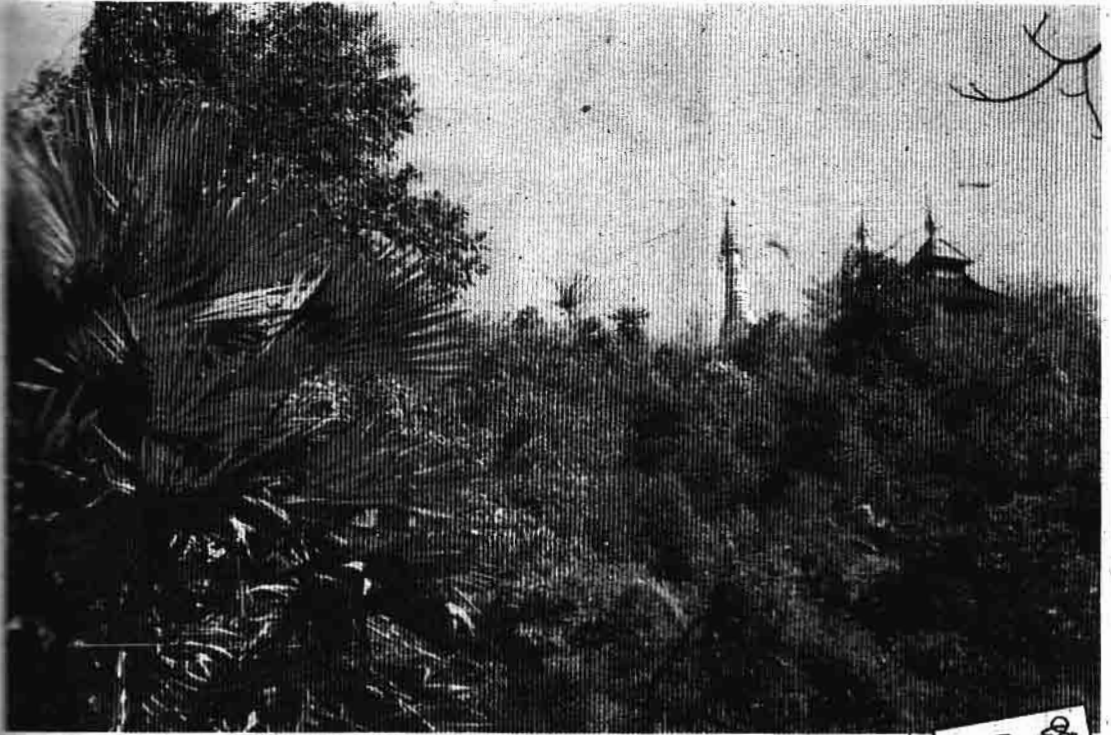
မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

www.burmeseclassic.com

သစ်ဖြူတောင် တောင်ထိပ်၌ တွေ့ရသောဝမ်းဖြင့် ဖေတီနှစ်ထုကို မှုမြော်အုဉ်

မောင်မောင်ခိုင်
(ထားဝယ်)

စပါးတောင်ခြေ အစိတ္တန်ပြုရာ

သစ်ဖြူတောင် အောင်မြေ (၁)

နေ့သစ်၏ အရုဏ်ဦးသည် သာယာ
အပျော်ဖွယ် ငှက်ကလေးများ၏ စိုးစိ
နိမိ စိုးစိုးစီအော်မြည်သံကြောင့် လှပ
သစ်လွင်နေသည်။ အရှေ့ဘက် စပါး
တောင်တန်းဆီမှ နေဝန်းကြီး ပေါ်ထွက်
ထားပြီး

ထားဝယ်မြို့၏ အရှေ့တောင်
ဘက် (၃)မိုင် (၁)မာလုံ ခရီးအရောက်
ချင် ကူးတို့ရွာ ရှိသည်။ ကူးတို့ရွာ
သည် အရုဏ်ဦးတွင် ငြိမ်သက်နေဆဲ
ပင်

ကူးတို့ရွာအဝင် ထားဝယ်-မြိတ်
ထားလမ်းမကြီး၏ ဝဲဘက် (အရှေ့
ဘက်) မြေနီလမ်းထိပ်၌ ပန်းနုရောင်
E.H.A. March, 2014.

သန်းနေသော မုခ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ
၏။

ဤမုခ်ဦး၌ “သစ်ဖြူတောင်
ကျောင်း၊ မင်းမြောက်ကုန်းကျောင်း၊
အရိုးတောင်ကျောင်း၊ လင်းလွန်းပင်
ကျောင်း” ဟူ၍ လမ်းညွှန်ထားသည်။

မြေနီလမ်းမကြီး၏ တစ်လျှောက်
ဖြတ်သန်းလာရာ လမ်းခရီးတွင်
ဥယျာဉ်ခြံမြေများဖြင့် အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်း လုပ်ကိုင်စားသောက်သူ
များ နေအိမ်အဆောက်အအုံများကို
မြင်တွေ့ရသည်။

အရှေ့ဘက်အစွန်သို့ ရောက်သော
အခါ လမ်းဘေးဝဲယာ၌ ရော်ဘာခြံကြီး

များဖြင့် အုပ်ဆိုင်း၍ ရှိချေ၏။

ရော်ဘာခြံကြီးများကို ဖြတ်ကျော်
လာရ၏။ လမ်းဘေးနှစ်ဖက်ရှိ ရော်ဘာ
ခြံကြီးများကြောင့် နေရောင်ခြည်
ပျောက်ကာ စိမ့်အေးလာသည်။

မြေနီလမ်းမကြီးနှစ်ဖက်ကို အုပ်မိုး
ထားသော ရော်ဘာခြံများကြောင့်
အလင်းပင် အားနည်းနေ၏။ တစ်ချက်
တစ်ချက်တွင် ကျေးငှက်များ လန့်ပျံ
ပြေးကြသံကိုလည်း ခဏခဏ ကြား
နေရ၏။

စိမ်းစိုပိုင်းပျနေသော စပါးတောင်
တန်းပေါ် နှင်းမြူများ အုပ်ဆိုင်းနေကြ
သည့် ကြားက နေရောင်ခြည်ဘန်းများ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း စာ

သည် နှင်းပဝါကို ထိုးဖောက် ဖြာဆင်းလာသည်။ နံနက်(၇)နာရီခန့်တွင် ကူးတိုရွာမှ သစ်ဖြူတောင်သို့ ခရီးထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

(၂) ဖာလုံခရီးခန့် သွားရောက်ပြီး သောအခါ မြေနီလမ်းမကြီး၏ လက်ဝဲဘက်၌ မင်းမြောက်ကုန်းကျောင်းဟူ၍ လမ်းညွှန်ထားသည်။ ရှေ့ဆက်၍ တစ်ကုန်းတက်၊ တစ်ကုန်းဆင်းကာ တောင်တက်ခရီးကို စက်ဘီးကလေးကိုယ်စီ စီးနှင်ကြရသည်။ ဘုရားပူးလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒစော ပြင်းပြနေ၍ မောရမှန်းပန်းရမှန်းလည်း မသိပါ။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြေနီလမ်းမကြီးသည် ညီညာ၍ လမ်းပြောင့်လာသည်။

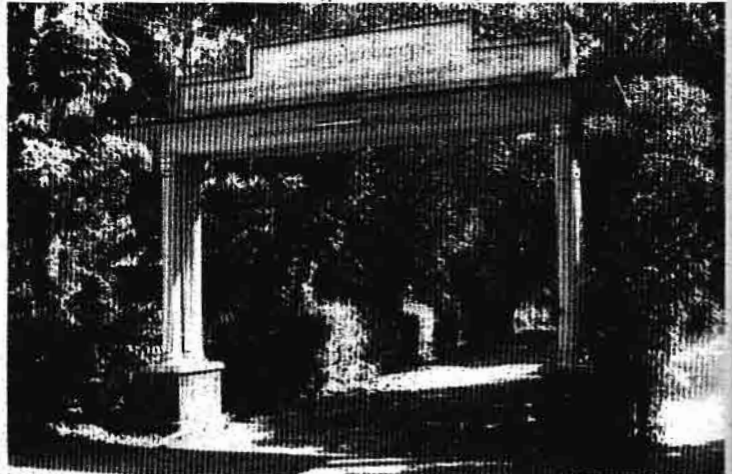
(၄) ဖာလုံခန့် ခရီးအရောက်တွင် လမ်းဆုံလမ်းခွဲ တစ်နေရာ၌ပင် “လင်းလွန်းပင်၊ အရိုးတောင်၊ သစ်ဖြူတောင်သို့” ဟူ၍ လမ်းညွှန်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ထိုလမ်းညွှန် (၃)ခု ရှိသည့်အနက် သစ်ဖြူတောင်သို့ ခရီးဆက်ကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ရှေ့ဆက်၍ပင် တစ်ဖာလုံခရီး စက်ဘီးစီး၍ စိမ်းစိုလန်းဆန်းနေသော ရော်ဘာခြံကြီးများကို တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ဖြတ်သန်းသွားကြပြန်ပါသည်။

ရော်ဘာခြံကြီးများ လွန်လာသည်နှင့် အလင်းက ဘွားခနဲ ရုတ်တရက် ပွင့်လာ၏။ မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်နေသော မြေနီလမ်းမပေါ်၌ အရှေ့ဖူးဖူးသို့ ဦးတည်၍ ခွဲထွက်သွားသော လမ်းခွဲကလေးကို အဝေးကပင် လှမ်း၍ မြင်နေရပါပြီ။

အရှေ့ဘက်သို့ ခွဲထွက်သွားသော လမ်းအတိုင်း ရှေ့ဆက်သွားလျှင် အရိုးတောင်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသည်ဟု သိရသည်။

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

◆ သစ်ဖြူတောင်ကျောင်း လမ်းညွှန်ကိရိ

◆ အရိုးတောင်၊ သစ်ဖြူတောင်၊ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်များ ထွေ့ရှာစဉ်

စာရေးသူတို့ မြောက်ဘက်သို့ ဦးတည်နေသော မြေနီလမ်းမအတိုင်းကိုက် (၁၀၀)ခန့်ရှေ့ဆက်၍ စက်ဘီးစီးနှင်းလာရာ သစ်ဖြူတောင် တောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိကြ၏။

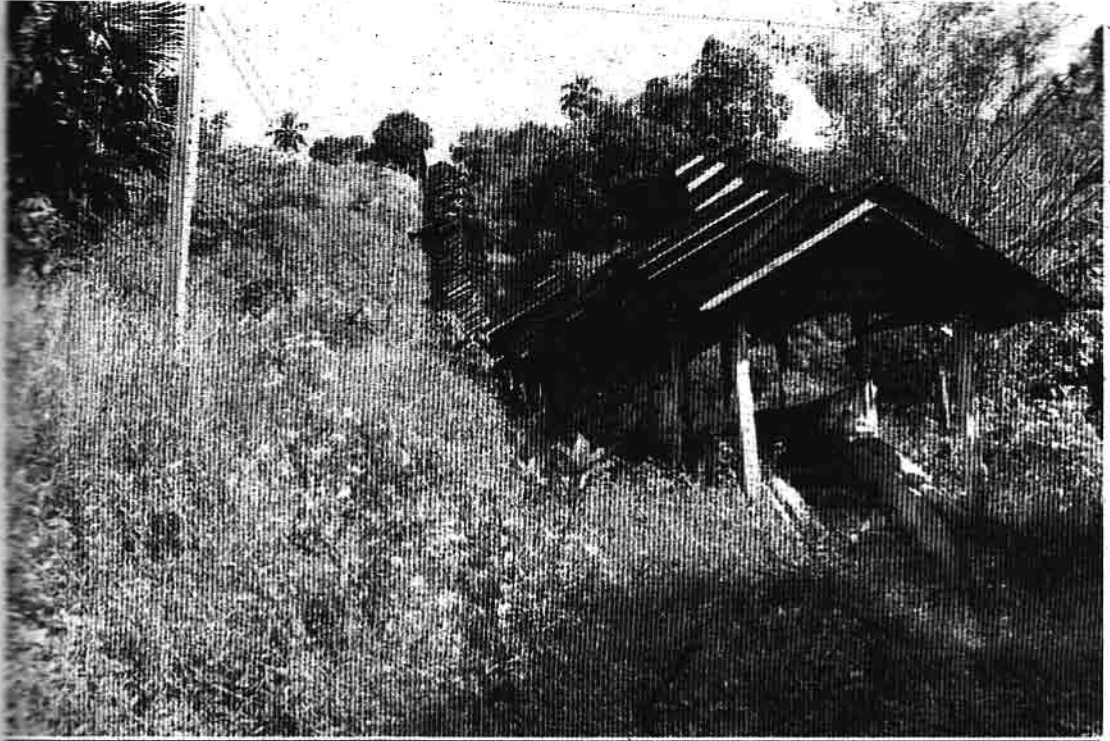
ဤတောင်ခြေမှ အရှေ့မြောက်မိုးကောင်းကင်ဆီသို့ လှမ်း၍ မော်ကြည့်လိုက်ရာ စပါးတောင်၏ တောင်စွယ်တစ်ခုဖြစ်သော သစ်ဖြူတောင် တောင်ထိပ်၌ ရွှေရောင် တဝင်းဝင်းဖြင့် စေတီနှစ်ဆူကို ကြည့်နူးစိတ်ချမ်းမြေ့စွာ ပူးမြော်နေရပါပြီ။

တောင်ခြေလမ်းဆုံ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ရှိရာ နေရာကပင် သစ်ဖြူတောင် တန်ဆောင်းလှေကားကြီးကို အဝေးကလှမ်း၍ မြင်ရသည်။

ထိုတောင်ခြေ၏ အနောက်ဘက်၌ သစ်ဖြူတောင် တောင်ပေါ်ကျောင်းသို့ အန္တရာယ်ကင်းရှင်း ချောမွေ့စွာ သွားရောက်နိုင်ရန် တောင်ပတ် ကွန်ကရစ်ကားလမ်းလည်း ရှိသည်။ သစ်ဖြူတောင် တန်ဆောင်းလှေကားထိပ်၌ စက်ဘီးကိုယ်စီ ထားခဲ့ကြရသည်။

တန်ဆောင်း လှေကားထစ်များကို F.113, March, 2014.

◆ သစ်မြေတောင် တန်ဆောင်လှူကားကြီးကို အထိစာ မြှောက်ပညာ မြှောက်ခြင်း

တစ်ထစ်ချင်း၊ တစ်ထစ်ချင်း၊ တစ်လှမ်းချင်း၊ တစ်လှမ်းချင်း ခြေချလျက် တက်ရောက်ကြရသည်။ ဤတောင်တော်သည် မတ်စောက်မြင့်မားလှသဖြင့် မောဟိုက်၍ လာချေသည်။

တစ်ထောက်နားနေ ဧရပ်ကလေးမှာ၌ စာစာစာ နားနေကာ အပန်းဖြေကြရသည်။ ဘုရားဖူးများ တစ်ထောက်နားနေ ဧရပ်ငယ်များတွင် ရပ်နားစဉ် တောင်ပေါ်မှ ပတ်ဝန်းကျင် အဝေးမှင်း ကြည့်ရှုကာ သဘာဝလေကောင်းလေသန့် ရှုရှိုက်ရ၍ မောပန်းထာသမျှ ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်လန်းသွားစေသည်။

တောင်တက်လိုက်၊ ဧရပ်ငယ်လေးမှာ၌ ရပ်နားလိုက်နှင့် တောင်ပေါ်သို့ ဆက်ရောက်လာလိုက်ရာ တန်ဆောင်းလှူကားထစ်ပေါင်း (၂၁၈)ထစ်နှင့် ဆတ္တနားနေ ဧရပ်ငယ်(၅)ဆောင်ရှိ

◆ သစ်မြေတောင် တောင်ပတ်ကားလမ်းကို မြင်တွေ့ရစဉ်

ကြောင်း မဟာသုတအဖြစ် ရေတွက်လေ့လာဖြစ်ခဲ့သည်။

နားနေဧရပ်များကို ၁၂၉၁ ခုနှစ်တွင် စေတနာရှင် ပြည်သူများက လှူဒါန်းခဲ့ကြကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

တောင်ပေါ် တန်ဆောင်းလှူကားထိပ်၏ လက်ဝဲနှင့်လက်ယာ မြေပြန့်၌ သံဃာတော်များ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြသည့် ဧရပ်နှစ်ဆောင်လည်း ရှိသည်။

ထိုဧရပ်နှစ်ဆောင်တို့ကို မရိတ်ငွေ

၁၅၆-၁၅၆ အကုန်ကျခံကာ သရက်
ချောင်းမြို့၊ သင်းကျွန်းရွာနေ ဦးရွှေချို၊
ဒေါ်မဲတို့က ၁၂၉၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်
လဆန်း(၃)ရက်တွင် အလှူဒါန
ကောင်းမှုပြုခဲ့သည်ကို သဒ္ဒါယုပိတ်
ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ကာ
ဗဟုသုတအဖြစ် လေ့လာမှုပြုခဲ့ရလေ
သည်။

တန်ဆောင်း လှေကားကြီးထိပ်၏
မြောက်ဘက်ရှိ သစ်ဖြူတောင် ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းပေါ်သို့ သွားရောက်
ကြသည်။ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးသည် ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်း ဘက်စုံပြုပြင်ရေး
လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပေးနေကြသူ
များအား လိုအပ်သည်များကို လမ်း
ညွှန် မိန့်ကြားနေပေသည်။

ရှေးဦးစွာ ကျောင်းဘုရားခန်း
အတွင်း ရှေးစဉ်ဆက် ဆရာတော်ကြီး
များလက်ထက်ကပင် ကိုးကွယ်လာခဲ့
သည့် မှန်ကျောင်းဆောင်အတွင်း ကိန်း
ဝပ်သည့် ထိုင်တော်မူ ကျောက်ဆင်းတု
တော်တစ်ဆူကို စာရေးသူကို ဖူးမြော်
ကြည်ညိုခွင့်ရကြသည်။

ထူးခြားသည့်မှာ မှန်စီရွှေချိုကျောင်း
ဆောင်၏ အမိုးပေါ်၌ ရွှေရောင် ဝင်းဝါ
စွာဖြင့် စေတီတစ်ဆူ တည်ထားပေ
သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစေတီသည်
ဘုရားရှင်အား ရည်မှန်း ကိုးကွယ်ထား
သော ဆင်းတု ရုပ်ပွားစေတီဖြစ်၍
ဥဒ္ဒါဿစေတီဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် ဦးပဉ္စင်းအား ဝတ္ထုအလှူ
ငွေများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းမှု ပြုကြပြီး
ဂါရဝပြု ရှိခိုးကန်တော့ကြသည်။

‘တပည့်တော်သည် စာပေ ဝါသနာ
ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည် အရှင်ဘုရား။
သစ်ဖြူတောင်ကျောင်း သမိုင်းကို သိရှိ
သမှု မိန့်ကြားပေးစေလိုပါသည် အရှင်
ဘုရား’

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

► မြင်းကားပတ်စောက်သော သစ်ဖြူတောင် တန်ဆောင်း လှေကားကြီးကို
တောင်တော်၏ ခါးတစ်ထက် တောင်ကန်မှ မြင်ရသည့် မြင်ကွင်း
◄ တန်ဆောင်းလှေကားကြီး၏ ခါးတစ်ထက်မှာ ဇေယျာကို
ထောက်ရှင်ပြည်သူများက လှူဒါန်းထားမှု မှတ်တမ်းထိုင်တော်

ဟု လျှောက်ထားသည်။
‘ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ဘွဲ့တော်က ဦးဝိသုတ
ဖြစ်ပြီး သက်တော်က (၅၆)နှစ်၊ ဝါတော်
က(၂၆)ဝါ ရပါပြီ။ ယခင်က ကူးတို့ရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး
ပါတယ်။

ကူးတို့စတုတ္ထဂိုဏ်းချုပ် သစ်ဖြူ
တောင် ကျောင်းဆရာတော် အရှင်
ဝါသဝရဲ့ တောရတည်ဆောက်တော်မူ
ခဲ့ရာ တောင်တော်ဖြစ်သလို ဤသစ်ဖြူ
တောင်ကျောင်းကြီးမှာ ကျောင်းထိုင်

ကာ သီတင်းသုံး နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီကာလ
က ဒကာ၊ ဒကာမများက ကျောင်း
ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကြလို့ ရေတွင်း
ရေကန်နဲ့တကွ ကျောင်းဆောင်များဖြင့်
စည်ကားခဲ့ကြတယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်လာတဲ့
အခါ ထားဝယ်မြို့မှ သူဌေးများနဲ့
ကျောင်းဒကာ၊ ကျောင်းဒကာမများ
စစ်ပြေးဘဝနဲ့ သစ်ဖြူတောင်မှာ လာ
ရောက် ခိုလှုံခဲ့ကြရတယ်။

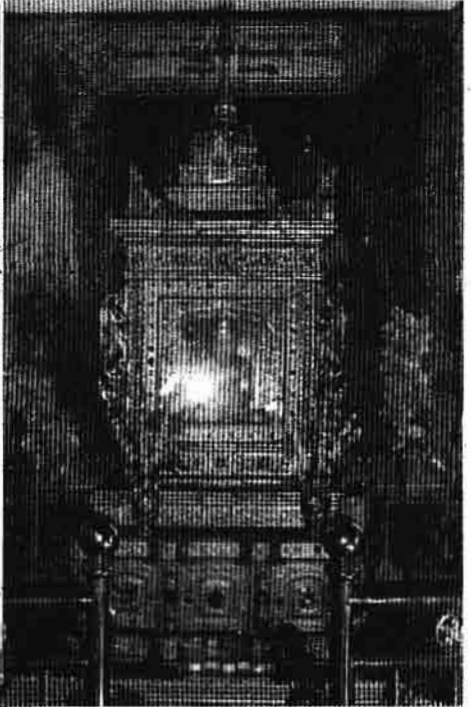
www.burmeseclassic.com

• ဆောင်တော် တန်ဆောင်လှူကာကြီး၏ သီရိတင်တော်မှ ထောင်ခြေ တန်ဆောင်လှူကာထိတို့ မြင်ရသည့် မြင်ကွင်း

• တန်ဆောင်လှူကာထိတို့ ရေပြကြီးနှင့်ဆောင်အတွက် လှူဒါန်းကုန်ကုဋ္ဌနှင့် အလှူရှင်များ၏ မှတ်တမ်းဆိုင်းဘုတ်

• ဂျပန်ကျောင်းဆောင်အတွင်း ဖြူထွေရသည့် ထိုင်တော်နှင့် ကျောက်ဆင်တန်းနှင့် ဣဝေတီဆောင်ကို ဖူးမြော်ကြည့်လိုက်စဉ်

ဘူး။
ဦးပဉ္စင်း ဒီကျောင်းမှာ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီး ဖြစ်လာမှ သစ်ဖြူတောင် တောင်ပေါ်ရှိ ဘုရား၊ စေတီ၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဧရပ်တွေကို ပြုပြင်ခြင်း၊ တိုးချဲ့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း လုပ်ငန်းများ ဆောက်ရွက်နေတာ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ ပါပဲ ဒကာ'

စာရေးသူတို့ ဘုရားကန်တော့ခြင်း ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ဦးဝိသုတအား ကန်တော့စဉ် ဘုရားခန်း နံရံ၌ ချိတ်ဆွဲ ပူဇော်ထားသော ဘုန်းတော်ကြီး၏ပုံတူ ပန်းချီကားကြီးများကို ဖူးတွေ့လိုက်ရ၍ ကြည်နူးပီတိ ဖြစ်ရသည်။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

မောင်မောင်စိုး (ထားဝယ်)

နက္ခတ္တမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း ၈၅

ဆောက်ပိုင်းကာလမှာ ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံများ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ကြမယ် ပုဂ္ဂိုလ်များ နည်းပါးကြောင်း ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ဆိုခဲ့ပြီး ကျောင်းထိုင်လျက်ရှိခဲ့ပြီး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးများ မမြဲကြပါ။

အခုဦးပဉ္စင်းဟာ ကျောင်းကို ရောက်စကဆိုရင် ကျောင်းအသုံး အဆောင်ပစ္စည်း မည့်သည့်ပစ္စည်းမျှ မရှိခဲ့ပါဘူး။ သစ်ဖြူတောင်ကျောင်းဟာ ရွာနဲ့ အလှမ်းဝေးတာကြောင့် ဆွမ်းဘောဇဉ် အခက်အခဲ၊ ရေအခက်အခဲ၊ မီးစက် အခက်အခဲ စတဲ့ အခက်အခဲများ ရှိတာကြောင့် ဒီကျောင်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီးများ သီတင်းသုံးတာ မမြဲကြပါ။

ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ

တင်းဆေးစေရန်

ခုတစ်လော အပျိုးသားများ အသက်အရွယ်ရလာလျှင် ဆီးကျိတ်ရောဂါ အဖြစ်များလာသည်ကို မကြာခဏ ကြားနေရပါသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးသော အဘိုးတစ်ယောက် ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ ဖြစ်လာတော့ ခွဲစိတ်ဒဏ်ကို မခံနိုင်သည့်အဆုံး ဆီးပိုက်နှင့်ပင် သေသည်အထိ နေသွားရသည်ကို ဝမ်းနည်းဖွယ် ကြားသိရပါသည်။

မကြာမီ စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီးသည်လည်း ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါ ဖြစ်လာပါသည်။ ဆီးလမ်းကြောင်းတွင် ပိတ်ဆို့မှုကြောင့် ဆီးသွားရခက်ခဲခြင်း၊ ဆီးသွားပြန်လျှင်လည်း ဆီးအနည်းငယ်ထွက်ဖို့ အရေး “တအင်းအင်း” နှင့်ညည်း၍ ညှစ်ထုတ်ရကြောင်း သိရပါသည်။

ကိုယ်မြို့တွင် ကု၍မရသဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ဆင်းရပါသည်။ ရန်ကုန် မသွားမီ ဆီးပိုက်တန်းလန်းနှင့် သွားရသည်ထိ ဖြစ်လာသည်။ ထိုအချိန်က သမားတော်ကြီး ဦးကျော်လင်းနှင့် ပြသပါသည်။

ဆရာကြီးက အဖေ့အသက်အရွယ်ကြီးပြီဖြစ်၍ ခွဲစိတ်ဒဏ်ကို ခံနိုင်မည် မဟုတ်၍ ဆီးလမ်းကြောင်းမှ ဆီးကျိတ်ကြီးနေသည်ကို သေးငယ်သွားအောင် ခြစ်ယူခြင်းဖြင့် ကုသပေးပါသည်။

ရောဂါအခြေအနေ ကောင်းမွန်ပျောက်ကင်းသွားသော်လည်း ဖခင်ကြီးမှာ ဤဒဏ်ကို အတော်ခံလိုက်ရပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားပြီဖြစ်၍ ဝမ်းသာရပါသည်။

အသက်အရွယ် မကြီးသေးသော်လည်း ဤရောဂါဖြစ်လာလျှင် ခွဲစိတ်ကုသခြင်းဖြင့် အောင်မြင် ကုသနိုင်ပါသည်။ သို့သော် အရွယ်ကြီးမှ ရောဂါဖြစ်လာလျှင် ကုသဖို့ ပို၍ခက်ခဲကြောင်း

သိရပါသည်။ သည်တစ်ခေါက် အိမ်နီးချင်း ဦးကြီး တစ်ယောက် ဆီးကျိတ်ရောဂါ ဖြစ်လာ ပြန်ပါသည်။ သူကတော့ တိုင်းရင်းဆေးကို လိုက်စုံစမ်းရာ ဦးကြီး အသိတစ်ယောက်က တိုင်းရင်းဆေးနှင့်သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း သိရ၍ ဆေးနည်းကို မေးရာ အောက်ပါအတိုင်း သိခဲ့ရသည်။

ထိုဆေးနည်းမှာ...

တစ်ပင်တိုင်မြွန်အပြစ်ဖြစ်သော ဆေးညှက် ဆန်ဆေးရည် သို့မဟုတ် ဆွေ၍နံနက် တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် လိမ်းရပါသည်။ ဆီးကျိတ်ရောင် ရာအပေါ်၌ ဆေးကို မြောက်ရင်း လိမ်းရင်း လိမ်းရပါသည်။

ယင်း တစ်ပင်တိုင်မြွန်ညှက်ပင် ဆန်ဆေးရည်နှင့်သွေး၍နံနက်တစ်ဖွန်၊ ညတစ်ဖွန်း သောက်လည်း ရပါသည်။

ထိုဆေးနည်းကိုရပြီး ဦးကြီးသည် နေ့စဉ်မှန်မှန် လိမ်းခြင်း၊ သောက်ခြင်း ပြုလုပ်လာရာ ခုဆို သက်သာနေပါပြီ။ ဆီးသွားရသည်မှာ အရင်လို မညစ်ရတော့ ရှောရှောရှူရှူ ဆီးသွားနိုင်ပြီး တအင်းအင်းနှင့်လည်း မညည်းရတော့ ဆီးမှာလည်း အနည်းငယ်စီ မသွားတော့ဘဲ များများသွားနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကြားရပါသည်။

လက်တွေ့ သက်သာ ပျောက်ကင်းလာပြီဖြစ်၍ ရောဂါမတိုးစေရန် ရှေ့လျှောက် ဆက်လက်၍ သောက်လည်း သောက်၊ လိမ်းလည်း လိမ်းရပါဦးမည်။

ဤဆေးနည်းသည် ဆီးကျိတ်ဝေဒနာရှင်များအတွက် သတင်းထူးသတင်းကောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆီးကျိတ်ရောင်ဝေဒနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်သော ဆေးဒါန ပြုအပ်ပါသည်။ ရောဂါနုသည့် အချိန်မှစ၍ စတင်ပြုလုပ်ပါက ပို၍ ထိရောက်မည် ထင်ပါသည်။

ရောဂါ အနုအရင့်အလိုက် ဆေးများကို သောက်ခြင်း၊ လိမ်းခြင်း နံနက်၊ ည မှန်မှန်ပြုလုပ်ရပါမည်။ အဓိကမှာ ဆေးလိမ်းရာ၌ တစ်ပင်တိုင်မြွန်ညှက်ကို ရအောင်ရှာလိမ်းခြင်း၊ သောက်ခြင်းကို ပြုရပါမည်။

ဤဆေးနည်းဖြင့် ဝေဒနာရှင်အပေါ် ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် ရည်ရွယ်လျက်...

သိရိ

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မှယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင်အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကင်းသို့ ဝိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုသ ကံတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ဓာတ်ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေး ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ။ “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

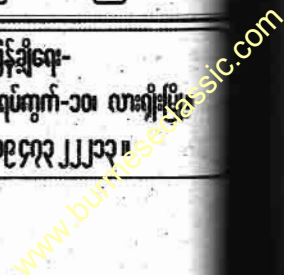
ကဲ ကျွန်တော်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခလွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်ပါသည်။ **ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသ်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်စုံအောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအနည်းခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာမကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လက်)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရှင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နွဲ့(ဂ)လမ်း မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
မုန်း-၀၁၆၃၀၉၁၊ ၀၉၇၂၂ ၄၃၀၉

ရုပ်ပြည့်နယ်မြင့်ချိုရေ-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတာလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
မုန်း-၀၈၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၂ ၂၂၂၃၃။

ယခင်လမှ အာဆာတ်

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ နွေရာသီ သီတင်းသုံးရာ

အင်ကြွင်းပင် သာသာဖြေဖျံ (၄)

ထက်မြက်စွာ

၁၉၂၅ ခုနှစ် (အသက် ၂၈ နှစ်) တွင် နေကုန်မြို့ အလယ်တော့ရ ဆရာတော် ဦးကောသလ္လကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ဖောင်းဘောင်သို့ ရောက်သည်။ နွေလေး မစိုးရိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဉာဏထံမှ မဇ္ဈိမပဏ္ဍိတအဋ္ဌကထာ တို့ သင်ယူခဲ့သည်။

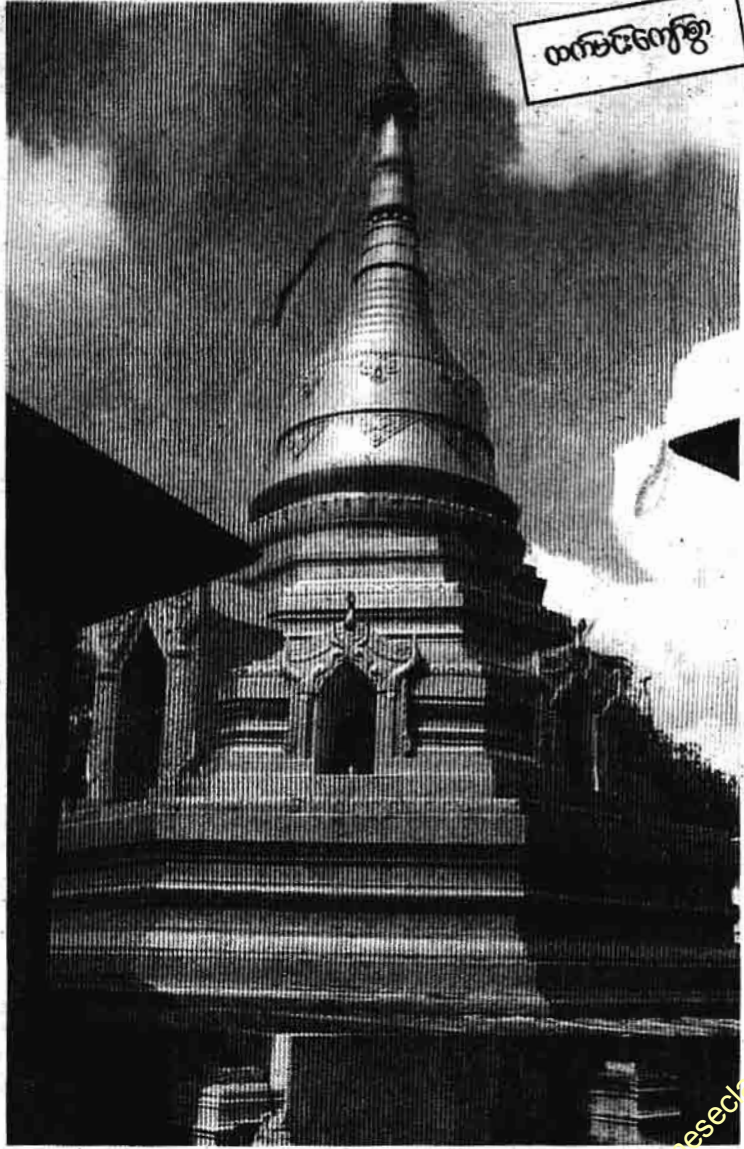
ဝေဘူ ဆရာတော်ကြီးထံတွင် နည်းခံ၍ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အား ဆုတ်သည်။ သီရိလင်္ကာဝန်ကြီးချုပ် ဆာဂျွန်ကိုတီလာဝါးလား အကူအညီ တောင်းသဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ကြီး အား သီရိလင်္ကာသို့ ပင့်ဆောင်ပေးခဲ့ရ သည်။

အာနန္ဒာမင်္ဂလာမဟာနာယကထေရ်

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ မဝတ္တရွာတွင် ၁၉၁၇ ခုနှစ်၌ မွေးဖွားသည်။ သီရိ ထကာမြောက်ပိုင်း ထရက်ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းတွင် ဘာသာပေါင်းစုံ စမ်းသပ် ဆိုက်စားရာမှ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်အဖြစ် အတိအလင်း ခံယူ သည်။

၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင် သီရိလင်္ကာ အရေပူရမဟာနိကာယ ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ထံ သာမဏေ ဝတ်ပြီးလျှင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကြွရောက်ကာ ဝေဘူ ဆရာတော်ထံမှ ဝိပဿနာ နည်းနာ နည်းလျက် သုံးနှစ်တာမျှ ကျင့်ကြံအား ဆုတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် သီရိလင်္ကာသို့ ပြန်ကာ အရေပူရမဟာနိကာယကျောင်း ဆရာ ဆော် အရှင် ဥဒ္ဓမိတဓမ္မရက္ခိတတိယ မဟာနာယကထေရ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု ကာ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ဆက်ရောက်သည်။

• တွင်္ဂာန်သို့တော်

www.burmeseclassic.com

• တွနက်သိုဝတီ အထပ်မြင့်ကွင်း

ဘဒ္ဒန္တ "အာနန္ဒမာလာ" ရဟန်းဘွဲ့တွင်၍ လူမည် အနာပီမန်နိုက် ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် မဟာစည်ဆရာတော်ကြီးထံ၌လည်း အာနာပါနသတိပဋ္ဌာန် ပွားများတော်မူခဲ့သည်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၌ စင်ကာပူနိုင်ငံ၌ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဒေါ်မေဇာပီ

အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ မစွပ်ကလာရစ်စာပင်စထရပ်စ်ပြန်သည်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့မှ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင် သူဌေးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် စင်ကာပူသို့ ရောက်ရှိကာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေ့လာခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ အိတ်တလီရဟန်းဦးလောကနာထနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကာ ဝေဘူဆရာတော်အား ပုစ္ဆာအမျိုးမျိုး မေးလျှောက်၏။ ဖြေကြားသည်ကို သဘောကျသဖြင့် ဆရာတော်၏

လမ်းညွှန်မှု ခံယူကာ သီလရှင်ဝတ်ဖြင့် လပေါင်း(၂၀)မျှ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ သုံးဋ္ဌာနစလုံး၌ လှည့်လည် အားထုတ်သည်။

အမေရိကန် ပြန်ရောက်သောအခါ သီလရှင်ဝတ်ဖြင့်သာနေ၍ တရားဟောတရားပြသည်။ ဆရာတော်အား ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့် အမေရိကန်လုပ် ပလိုင်းမောင့်ကားတစ်စီးပေးပို့လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဝေဘူဆရာတော် ရန်ကုန်သို့ ကြွရောက်သော အခါတိုင်းတွင် ဆရာကြီး ဦးဘလင်း၏ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဓမ္မဂိုဏ်းသို့ ကြွရောက်၍ နိုင်ငံခြားယောဦးများအား တရားဟောကြား၊ ညွှန်ပြပေးတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် နိုင်ငံခြားယောက်ျား သဘောပေါက်အောင် ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးလေ့ရှိရာ ဒေါ်မေဇာပီ၏ အမေးပုစ္ဆာ ဖြေကြားပုံကို သာဓကပြု တင်ပြပေးပါမည်။

'နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပျော်စရာ ရှိပါသလဲ'
'နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ငြိမ်းချမ်းတာပါ။ ပျော်စရာရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး'
'ဘာတွေ ငြိမ်းချမ်းတာလဲ'

'အကုန်လုံး ငြိမ်းအေးသွားတာပါ ဗျာ။ ပြောစရာပင် မကျန်တော့ပါဘူး'
'ဒါကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်ပါသလဲ'

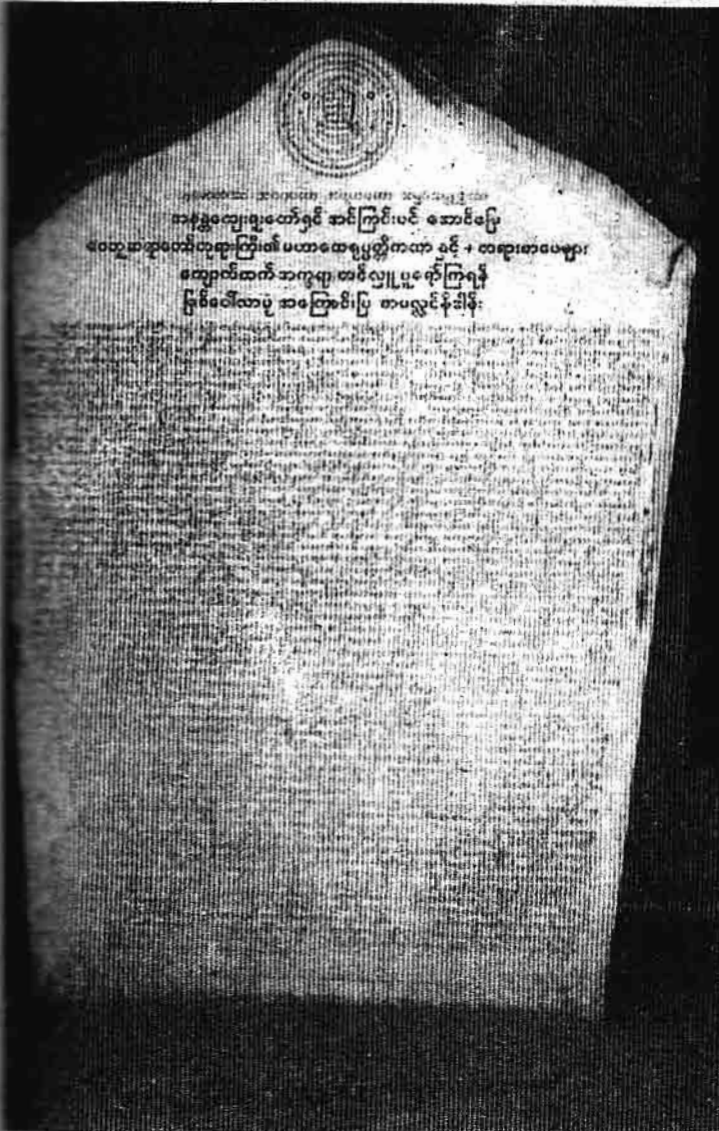
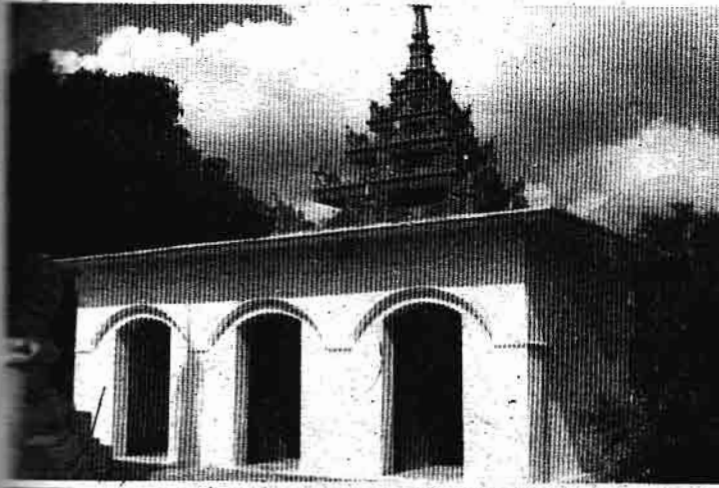
'အဲ ငါတို့က သကြားဟာ ချိုပါတယ်ဆိုရင် အခြားသူက သကြားချိုတာကို လက်တွေ့ သိနိုင်ပါ့မလား'
'ပယ်နိုင်ပါ့ကွာ'

'ဒါပေမယ့် သကြားချိုတာတော့ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား'
'ကြားဖူးပါတယ်'

'သကြားချိုမှန်း ကိုယ်တိုင် တကယ် သိအောင်ကျတော့ ဘာတွေ လုပ်ရမလဲဟဲ့'

'တကယ်လက်တွေ့ စားကြည့်ရမယ်။ စားကြည့်ရအောင်အတွက် ကြံတင်ပြီး ဘာတွေလုပ်လျှာလဲ ပြောပြ

တရားတရားစာတန်းတောင်တစ်ခု

စမ်းပါဗျာ
 'အစပထမ သင်္ကြာရှိလာအောင် ရှာရပါ
 တယ်'
 'အဲ ဟုတ်ပါ ပြီးတော့ကောဗျာ...'
 'သင်္ကြာရှိလာတော့ လက်တွေ့ စားကြည့်
 ရပါတယ်'
 'အဲဒီတော့ ချီတာ သိပြီ မဟုတ်
 လား'
 'ချီတာ သိပြီ'
 'အဲပေါ့ဗျာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်တွေ့
 သိအောင်ဟာ အဲရင်ရှာရမှာ ပြီးတော့
 စမ်းကြည့် စားကြည့်ရမှာဗျာ မရှိဘဲ
 နဲ့ကော သိနိုင်ပါ့မလား'
 'ဟယ်နိုယ်တူး'
 'သူများပြောတာနဲ့ သိနိုင်ပါ့မလား'
 'ဟယ်နိုယ်တူး'
 'သင်္ကြာချီလိုက်တာလို့ ပါးစပ်က
 ပြောနေတော့ကော သိနိုင်ပါ့မလား'
 'ဟယ်နိုယ်'
 'စိတ်က စဉ်းစားနေမယ်ဗျာ။ သင်္ကြာ
 ဟာ ချီတယ်ချီတယ်လို့ ဒီတော့ကော
 ချီတာ သိနိုင်ပါ့မလား'
 'ဟယ်နိုယ်'
 'အဲဗျာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုပါပဲဗျာ။
 သင်္ကြာဆိုတာ ကေန္တ ချီတာတော့
 ယုံကြည်တယ်နော်'
 'ယုံကြည်ပါတယ်'
 'သူများပြောလို့ ချီတာလား။
 ကိုယ်တိုင်က ချီမယ်လို့ ယုံကြည်တာ
 လား'
 'ချီမယ်လို့ ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်ပါတယ်
 ဘုရား'
 'ဒါဖြင့် ပြီးတာပါပဲဗျာ လက်တွေ့
 ချီအောင် လုပ်ဖို့ပဲ လိုတော့တာပါ။
 ဘုရားရှင် ဟောတဲ့ ချမ်းသာ ဆိုတာ

လဲ ဒီသဘောအတိုင်းဗျာ၊ ဒီလို သိရမှာ ဗျာ

(အရှင်မဏ္ဍလ၏ ဝေဘူဆရာတော် ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ် စာမျက်နှာ ၉၀၊ ၉၁)

ယခုအခါ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော်မူ၍ နှစ်ပေါင်း(၃၅)နှစ်ကျော် ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း နိုင်ငံရပ်ခြားမှ သုတေသီများ၊ လေ့လာသူများသည် ဆရာတော်ဇာတိ အင်ကြင်းပင်ရွာမှ နန်းဦးကျောင်းနှင့် ကမ္ပဋ္ဌာန်းကျောင်း များသို့ မပြတ် လာရောက်ဆဲ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

မိမိရောက်သောနေ့တွင် နိုင်ငံခြား ဧည့်သည်မောင်နှံနှစ်ဦး လာရောက် လေ့လာ၍ တိုက်ကြပ် ဆရာတော် အရှင်မဏ္ဍလနှင့် အတန်ကြာ ဆွေးနွေး ပြောဆိုနေကြသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရ လေသည်။

ရွှေချက်သို့စေတီ

အင်ကြင်းပင် နန်းဦးကျောင်းတိုက် အတွင်း လေ့လာကြည့်ညှိပြီးနောက် အရှေ့ဘက် မနီးမဝေးမှ အင်ကြင်းပင် ရွာသို့ သွားရောက်လျက် ရွှေချက်သို့ စေတီကို ဖူးမြော်သည်။ ဝေဘူဆရာ တော် မွေးဖွားရာ အိမ်မြေတွင် တည် ထားသောစေတီ ဖြစ်သည်။

ဝေဘူဆရာတော် ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားလာသော အချိန်တွင် သီတင်းသုံးရာ သုံးဌာနစလုံးသို့ လေ့လာကြည့်ညှိသူ များစွာ ရောက်ရှိ လာကြသည်။

အင်ကြင်းပင်သို့ ရောက်လာကြသူ များသည် ဆရာတော်မွေးဖွားရာ ခြံမြေ နေရာသို့သွားကာ အောင်မြေဟူ၍ အဆောင်ပြု ယူငင်ကြသည်။ ထို အကြောင်း ဆရာတော် ကြားသိသော

◆ ချိုဖရသော သိကြားကြောလွန်ရပ်

အခါ ဤသို့မိန့်၏။
'ဒီဆိုရင် ဒီလိုယုတ်ဘူးဟဲ့၊ ဒီဟာ ပူဇော် နေလို့ အကျိုးမများဘူး၊ ဘုရား တည်ထားမှ ရောက်လာသူတွေ ဘုရားပူဇော်ပါပဲ၊ ဟူ၍ ယံဆရာ အကျိုးစီးပွား များမှာဟဲ့ သို့ဖြင့် ၁၃၂၇ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၈)ရက်နေ့တွင် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပန္နက်ရိုက်၍ ရွှေချက်သို့စေတီတည် ထားခဲ့သည်။ စုပေါင်းအင်အားဖြင့်

တည်ဆောက်ခဲ့ရာ လဆုတ်(၄)ရက် နေ့တွင် ဉာဏ်တော်အမြင်(၂၇) တောင်ရှိ စေတီတော်ကြီး ပြီးစီး၍ ဝါဆို လဆန်း(၇)ရက်နေ့တွင် ထီးတော်တင် ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ စေတီတော်မှာ (၈)မြှောင့်ပုံရှိ၍ မုခ်(၈)မုခ်ဖြင့် ရုပ်ပွားငယ်(၈)ဆူ ပူဇော် ထားသည်။ စေတီဝင်းအလွင်း အနောက်ဘက်နှင့် မြောက်ဘက်တို့

www.burmeseclassic.com

ရွှေချက်သိုစေတီနှင့် ဆရာတော် လှူခဲ့သည့် ဇာတုဦး

ရှေ့ဆရာတော် ဟောကြားခဲ့
သည့် တရားများကို ကျောက်ထက်
ဆရာတင်ကာ တန်ဆောင်းများဖြင့်
ပုံနှိပ်ထားသည်။

တန်ဆောင်းထောင့်ရှိ တန်ဆောင်း
ဆရာတင် ခရုသင်းကိုင် သိကြားရုပ်တု
ထည့်ပြီး ကြေးသွန်းရုပ်တုဖြစ်သည်။
ဆရာတော်ပါ ဖိုဆောင်ပေးသည့် ဦးမင်း
တော်က ဤသို့ပြောပြသည်။

ဦးကြာရုပ်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် နှစ်ဆယ်
ခန့်က လူတစ်စုက ခိုးထုတ်သွားတယ်။
ထိုအချိန်ကတော့ ယူလေးယောက်
ထဲမှာ ဦးမင်းအောင်လေးလဲပါလို့ရုပ်တုကို
ဆွဲပြီး ထွက်ပြေးကြရတယ်။ နံနက်လင်း
မှာ ရွာသားတွေတွေ့ပြီး ပူလနေရာကို
ဆွဲကြတယ်။
ဆရာတင် ဆက်လက်၍...

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့်ရင်းဖြစ်ခဲ့
တဲ့ ဆရာတော်ဘိဝံသ ပုံတော် မူမခင်

ပြောပြဖူးတယ်။ ရွှေချက်သိုစေတီပြုရင်
အမေသေတောင် ထားရစ်ခဲ့တဲ့’

‘ဘယ်လို အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေရှိလို့
လဲ’

‘ဝေဘူဆရာတော်ကြီး တောထွက်
တုန်းက ရွှေစက်တော်၊ ပုဂံ၊ ပုပ္ပါးဒေသ
တွေကို ရောက်ခဲ့တာ တပည့်တွေကို
ပြောပြတတ်ပါတယ်။ တောတောင်ထဲ
မှာ ပိဇ္ဇာစော်ဂျီတွေနဲ့ တွေ့ပုံတွေလဲ
မိန့်ကြားတတ်တယ်’

‘ဦးပဏ္ဍလရေတဲ့ စာအုပ်မှာလဲ တွေ့ရပါ
တယ်။ စာပျက်နာ(၃၆)မှာ ပိဇ္ဇာတွေက
ရွှေငွေ အပုံလိုက်ကြီးပြတာ ယခုရုပ်ပိတူး
လို့ ပြင်ခဲ့လား’

‘ဟုတ်တယ် ဒကာတစ်ယောက်က
ဓာတ်လုံးတစ်လုံး လာလှူတယ်။ ကိစ္စ
ပြီးပါပြီဆိုပြီး လှူသွားသတဲ့။ အဲဒီ
ဓာတ်လုံးကို ရွှေချက်သိုစေတီ တနင်္လာ
အရင်မှာ ဌာပနာ ပြုထားတယ်တဲ့။

နောက်ပြီး စနေထောင်မှာလဲ ငွေသား
အစစ် ဓားတစ်လက် ရှိသတဲ့’

‘စေတီပြုတော့ကော ဒါတွေယူလို့
ရမှာလားဗျာ’

‘ဦးအာစာရက စကားအဖြစ် ပြော
တာပါ။ ဒီလိုထူးခြားတဲ့ ပစ္စည်းတွေရှိ
ကြောင်း အသိပေးတာပါ’

ရွှေချက်သိုစေတီတော်အား ပူဇော်
ကန်တော့ပြီးနောက် စေတီမြောက်
ဘက် ရွာပြင်လမ်းမှ နန်းဦးကျောင်းသို့
ပြန်လာကြရာ စေတီနှင့် မနီးမဝေးတွင်
ရေပိကြီးတစ်ဆောင် မြင်ရသည်။ အနီး
၌ မီးတင်းကုပ်ခေါ် ဆွမ်းချက်ဆောင်
လည်း ပါရှိသည်။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ပေပုတီး ချုပ်ဖြားဆိုင်အကလေးများ

သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါရန်

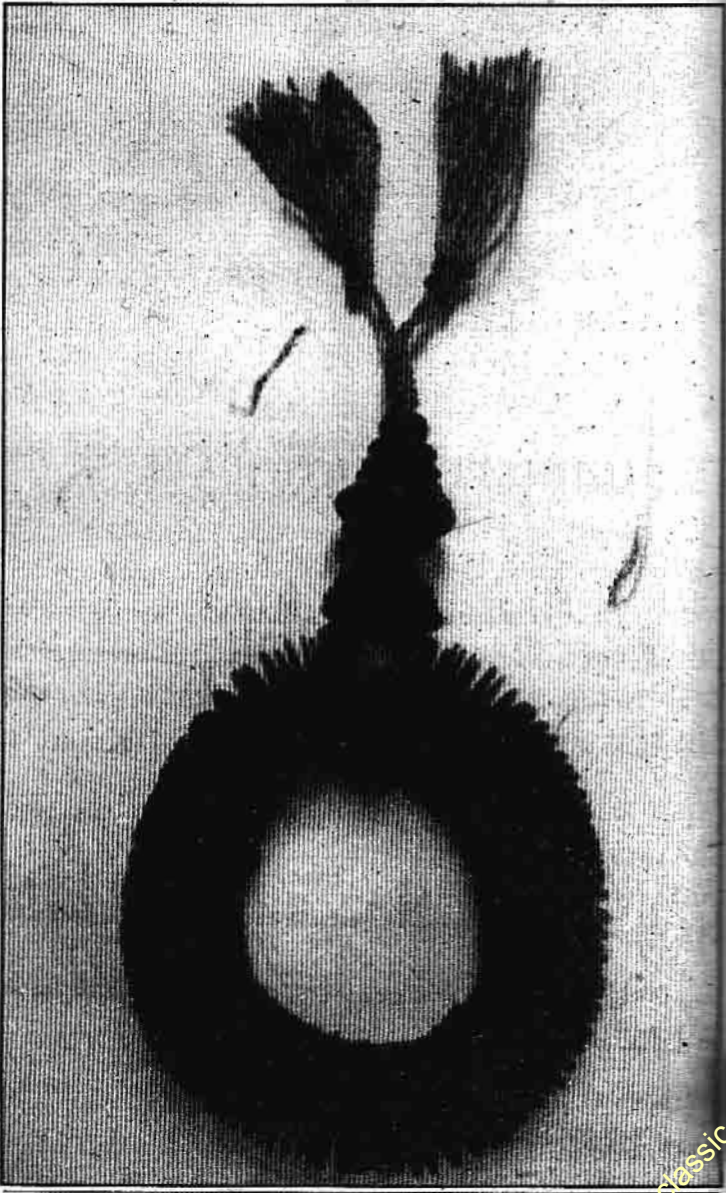
၃၀၁ (စီးကုန်း)

စိပ်ပုတီးသည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် အချို့ဘာသာ ကိုးကွယ်သူတို့ စိပ်ပုတီးကို အသုံးပြုကြသည်။ ယခုအခါတွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ သူတော်စင်များ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်အများစုမှာ ဘုရားတရား ဂုဏ်တော်ကို ရည်မှန်း၍ ရွတ်ဆိုပွားများရန် စိပ်ပုတီးကို အသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် အာရုံ မပြန့်ပွားအောင်၊ ရွတ်ဆိုသော ဂါထာတော်၏ ခေါက်ရေကို မှတ်သားရန် အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်ပြီး စိပ်ပုတီးကို သိမ်ဝင်ခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းဖြင့် အလေးအမြတ် ထားကြသည်။

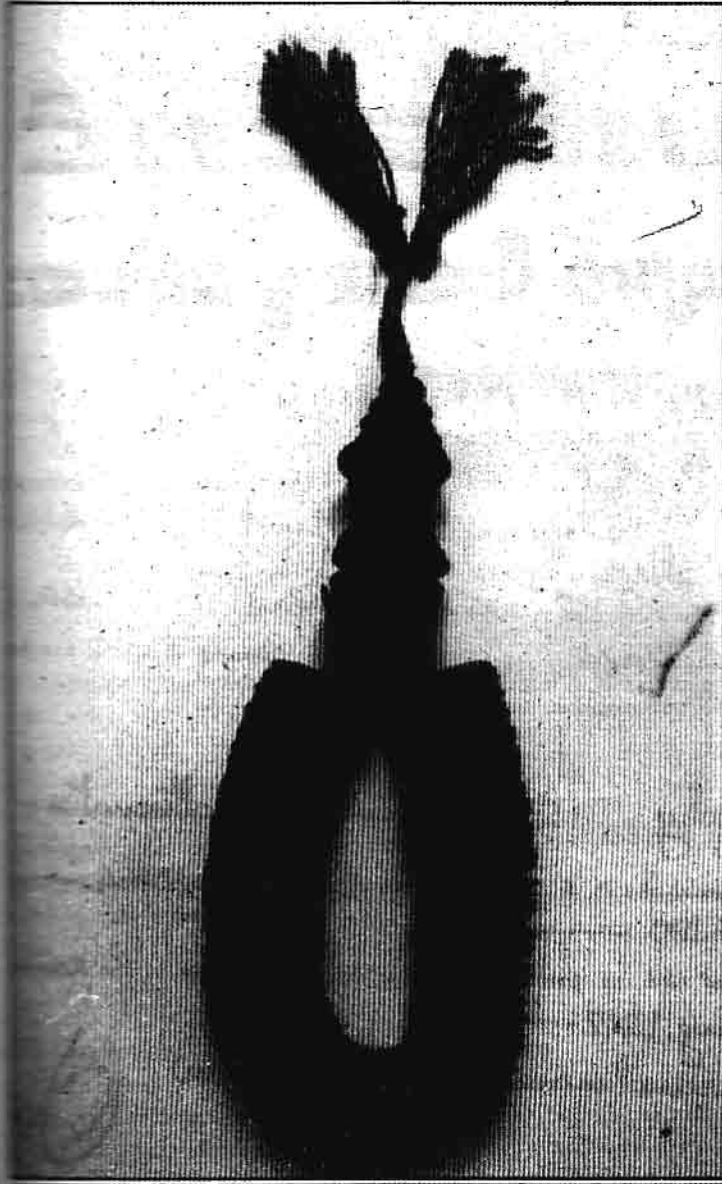
နေအိမ်တွင် ဘုရားစင်၊ အိမ်ခေါင်းရင်းဘက် စသည်တို့၌သာ ချိတ်ဆွဲသိမ်းဆည်းပြီး အသုံးပြုချိန်မှာလည်း သန့်ရှင်းသောအဝတ် အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးတို့မှာ ခင်း၍ အသုံးပြုကြသည်။

စိပ်ပုတီးအရွယ်အစား အကြီးအသေး အမျိုးမျိုး ရှိကြသည်။ အသားကိုလည်း အမျိုးမျိုး အသုံးပြုကြသည်။ နေ့နံအလိုက် ဆီးသား၊ ပိတောက်သား စသဖြင့် ပြုလုပ်သကဲ့သို့ ကရမက်၊ နံ့သာဖြူသား ပုတီးများ၊ ကျောက်စိမ်းပုတီး၊ ဖန်ပုတီး၊ ပလတ်စတစ်ပုတီး

◆ ပေပုတီး

ပုတီး

ပုတီးသည် စသဖြင့် အမျိုးမျိုး ရှိကြ
ပုတီးလုံးရေမှာလည်း အများဆုံး
ပုတီးလုံးပုတီးမှ အနည်းဆုံး (၉)လုံး
အထိရှိသည်။ ပုတီးလုံး အကြီး
မှာလည်း အရွယ်အစား အမျိုး
မျိုးရှိကြသည်။
ပုတီးလုံးများမှာ အရွယ်တူ ပုတီးလုံး

များအဖြစ် ပွတ်လုံးဆွဲထားခြင်းဖြစ်
သည်။
နှစ်ဆယ့်ခုနစ်လုံး ပုတီးတစ်လုံး
တွင် အလုံးကြီး(၅)လုံး၊ အသေး
(၁၉)လုံးနှင့် အဆုံးတွင် အလတ်
(၃)လုံး ပါရှိသည်ကို တွေ့ဖူးပါ
သည်။
ပထမဆုံး အနန္တောအနန္တငါးပါး

အတွက် ငါးလုံးစီရှိ၍ အသေး(၁၉)လုံး
ကို အရဟံစိပ်ပြီး အဆုံးသတ်သုံးလုံး
မှာ မေတ္တာပို့ စိပ်ရကြောင်း သိရှိရပါ
သည်။

အများအားဖြင့် စိပ်ပုတီးများမှာ
အလုံးများ ဖြစ်ကြသော်လည်း စာရေး
သူ၏ ဘိုးဘွားပိုင် ပုတီးတစ်ကုံးမှာ
အချပ်ပြားစိုင်းကလေးများ သီကုံး
ထားပြီး ပုတီးခေါင်း တပ်ဆင်ထားပါ
သည်။

ထိုပုတီးမှာ ပေပင်၏ အသီးဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော ပေပုတီးဖြစ်သည်ဟု
သိရပါသည်။ အရွယ်ညီ ပေသီးများမှ
အချပ်ပြားကလေးများရအောင် လှီး
ဖြတ်၍ အလယ်တွင် အပေါက်ဖောက်
ပြီး ကြိုးဖြင့် သီကုံးထားသည်။

ပုတီးခေါင်းကို အချပ်ပြားအကြီး
အသေးဆင့်၍ စေတီပုံသဏ္ဍာန် ပြုလုပ်
ထားသည်။ အပြားအရေအတွက်မှာ
တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ် (၁၁၁)ပြားရှိ
သည်ကို တွေ့ရသည်။ အပြား၏
အရွယ်မှာ အချင်းဝက် (၀ ဒသမ ၈)
လက်မခန့် ရှိသည်။

ပုတီးလုံးများကဲ့သို့ မြန်မြန်စိပ်၍
မရချေ။ ထိုပုတီးမျိုးတွင် မည်သို့
သော အကြောင်းခြင်းရာ ရှိသည်ကို
မသိရသော်လည်း မသိသေး မမြင်
ဖူးဘူးသေးသူများ၊ လူငယ်များ
အတွက် ဗဟုသုတ ဖော်ပြလိုက်ပါ
သည်။

သိရှိသူ စာဖတ်ပရိသတ်များမှ
နက္ခတ္တဇာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေး
သားပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်
ပါသည်။

အဝါ(စီးကုန်း)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိပြည့်လှစေဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

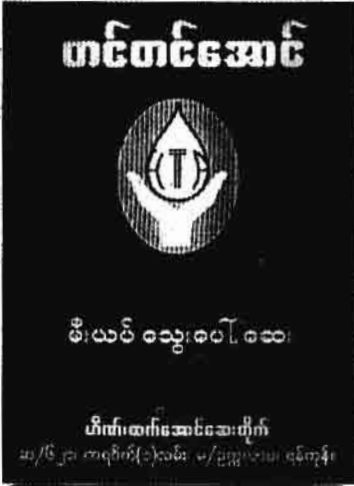
အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၈)

'ကူထွီယာ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိပြည့်လှစေဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလများမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချုပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပစ်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

မီးယပ် သွေးပေါ်ဆေး

ဟိန်းထက်အောင်ဆေးတိုက်

၁၁/၆၂၁ တရုတ်(၁)လမ်း ၁/ဥက္ကလာမာ ရန်ကင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၅၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါ၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း။

အသားအရေ ညစ်ထေးမဲ့ခြောက်ခြင်း နှစ်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနံ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိပြည့်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်း ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သားသမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့ သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာတွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေးပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတို့စေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးဖွင့်ကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ ကင်းစင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ခုခံလိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံသွေးနေ့ဦးဆေးကုသမှုပံ့ပိုးပေးမယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိပြည့်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိန်းထက်အောင် ဆေးတိုက်
 အမှတ် (ဆ/၆၁) ကရဝိက် (၁)လမ်း ဆရာကွက်၊
 (ပြောက်ပုတ္တလားဆေးကြီးအနီး) ပြောက်ပုတ္တလားမြို့နယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (ပိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

မိုးကောင်း

ဒေသရာဇာကြီး

၏ ထူးခြားမှုများ

ဒေါ်လှနုပီဇွတ်
(B.Sc, H.G.P, Dip Ed)

ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးကောင်းမြို့၊ ဆေဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ ဒေဝဆရာတော်ကြီး ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်တစ်ပါး (သက်တော် ၁၀၀-ကျော်) ဖြစ်ပါသည်။ မလွန်တော်မူသည်အထိ ရောဂါ ခြင်းပြင်းထန်ထန် ခံစားခဲ့ရခြင်း မရှိပါ။ သစ်သီးဆွမ်း (မီးလွတ်)သာ ဘုဉ်းပေး ခဲ့ပါသည်။ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ဩဂုဏ် ကြီးပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကိုယ်ရန်မှာ သင်းပျံပါသည်။ ပျံလွန်တော်မူသည် အထိ သာသနာပြုရာ၌ အလွန်မတန် နိဗ္ဗာန်ထုတ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ မေတ္တာကြောင့် အလွန်အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ဒေဝဆရာတော်ကြီးသည် ကိုရင် အဝမှစ၍ လောကုတ္တရာ စာပေများ သာမက လောကီပညာ ဗေဒင်၊ အင်း၊ ဂါထာ၊ မန္တန်များကို သင်ကြားခဲ့ရပါ သည်။ ဆရာကောင်းများစွာ တွေ့ကြုံ ခဲ့ရုံကို ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ဗေဒင်၌ ဖတ်ကျမ်းလှသည်မှာ စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့ပါ။

ခုကဲ့သည့်က ဆရာတော်ကြီးအား ခြစ်ပျက်သမျှ မပြောရပါ။ ဆရာတော် ရွေ့ရောက်လျှင် ဆရာတော်က အဖြစ် အပျက်အစုံကို အစအဆုံး ပြောပါ သည်။ အိမ်သူ/အိမ်သားများ ဆကြောင်းကိုပါ ပြောပါသည်။ ဆရာ တော်ကြီးပေးသော ကုသိုလ်ကံအက် အစီအမံများမှာ စွမ်းလှပါသည်။

တွေ့ကြုံဖူးသူတိုင်း များပါ သည်။

ဆေးဝါး စွမ်းသည်မှာ လည်း ပြောပြမကုန်ပါ။ သေမည့်သူ ပင်နာ၊ ကံနာကို လည်း ခွဲခြားသိနိုင်တာပါ။

နတ်များ၊ နဂါးများ၊ ပရလောကအား များကိုလည်း မေတ္တာဖြင့် အောင်နိုင်ခဲ့ သည်မှာလည်း အံ့ဖွယ်ရာပါ။

မိုးကောင်းမြို့၊ ဒေဝကျောင်း၌ သီတင်းသုံးစဉ် သာသနာပြုတော်မူပါ သည်။ သက်တော်(၇၀)လောက်၌ ဝေဘူဝေဘာတောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးခဲ့ပါသည်။ မိုးကောင်းမြို့မှ ခြောက်မိုင်ကျော် ဝေးပါသည်။

နှစ်ပေါင်း(၄၀)လောက်က တော အတိ ပြည့်နေတာပါ။ ဆရာတော် သာသနာပြုသောအခါမှ အခြောက် အလှန့်ကြီးခြင်း၊ တောကောင်များကြီး ခြင်းတို့ ရှင်းလင်းသွားတာပါ။

တောင်ခြေရင်းမှ စ၍ တန်ဆောင်း၊ စေတီ၊ ဇရပ်၊ ကျောင်းများ ဆောက် လုပ်ခဲ့ပါ၏။ တောင်ပေါ်မှ ကြည့်လျှင် မိုးကောင်းမြို့ကိုသာမက အနီးအနား မြို့ရွာဝန်းကျင်အရပ်များကို မြင်နိုင်ပါ သည်။

ဝေဘူဝေဘာတောင်၌ သာသနာပြု ရာ၌ အခက်အခဲများစွာကို ဆရာတော်

ကြီး ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ စရဏအား၊ မေတ္တာတော်တို့ဖြင့် တွန်းလှန်ခဲ့ပါ သည်။ သာသနာပြုရာ၌ ဆရာတော် ကျေးဇူးပြုခဲ့သူများသာမက သိုက်ပိုင်း ဆိုင်ရာ၊ နတ်ပိုင်းဆိုင်ရာများကလည်း ကူညီပံ့ပိုးပါသည်။ (ဆရာတော်၏ စကားအသွားအလာကို ထောက်၍ သိုက်ပိုင်းက ကူညီကြောင်း ကောက်ချက်ချရပါသည်။)

ကျေးဇူးသိသူ လူသားများက ငွေကြေးလှူခြင်း ပြုကြပါသည်။ အခက်အခဲများကိုတော့ ပရလောက သားများက ကူညီကြပုံရပါသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလက အဖြစ် အပျက်ပါ။ မိုးကောင်းမြို့မှ ဖားကန့် (ကျောက်စိမ်းထွက်ရှိရာ ဒေသ)သို့ သွားသော လမ်းမကြီး ရှိပါသည်။ ထိုလမ်းမကြီး၌ ကျွန်းတောတံတားကြီး ရှိပါသည်။ မိုးကောင်းမြို့ကို ရစ်ခွေ စီးဆင်းနေသော နန်ရင်းချောင်းကို ဖြတ်ကူးသော တံတားကြီးပါ။

သင်္ကြန်မတိုင်မီ တံတားပေါ်၌ ဖြတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူမီ ၉၇

www.burmeseclassic.com

သွားသူများက ချောင်းအတွင်း၌ မြွေကြီးများ မြူးထူးပျော်ပါးနေသည်ကို တွေ့ခဲ့ကြပါသည်။ ရေချိုးဆင်းသူ၊ အဝတ်လျှော်သူ တံငါလှေများကလည်း တွေ့ကြ၍ ကြောက်လန့်ကြပါသည်။ တံတားပေါ်မှာ မြွေကြီးများကို စောင့်ကြည့်သူများကလည်း မပြတ်မလပ်ပါ။ မြွေကြီးများ၏ ခေါင်းများ၊ ကိုယ်များ၊ အခြားများကို တွေ့မြင်ပြီး တံတားပေါ်၌ ည မဖြတ်ခဲ့ကြပါ။

သင်္ကြန်ပြီးသောအခါ ဆရာတော်ရှိရာ တောင်ပေါ်သို့ လူစိမ်းတစ်ဦးနှင့် နောက်ပါများ ရောက်လာကြပါသည်။ ထိုလူစိမ်းက ပန်းပွင့်ပါသော အပင်ကို ဆရာတော်ထံ ဆက်ကပ်ပါသည်။ ထိုအပင်ကို မြင်သည်နှင့် ဆရာတော်က သိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပင်ကို မိုးကောင်းမြို့၌ စိုက်ခွင့်ပြုပါရန် ပန်ကြားလာပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ခွင့်မပြုပါ။ အကြောင်းမှာ လူစိမ်းသည် အင်းတော်ကြီးအိုင်မှ နဂါးဖြစ်ပါသည်။ (ကချင်ပြည်နယ်၊ အင်းတော်ကြီးအိုင်နှင့် ရေလယ်ဘုရား၏ ထူးခြားမှုများကို မြန်မာနိုင်ငံက သိပြီးဖြစ်ပါသည်။ ရောက်ဖူးသူများက အင်းတော်ကြီးအိုင်ဖြစ်လာပုံ၊ နဂါးများ လူတို့ရွာကို အင်းဖွဲ့ကြပုံကို သိပြီးဖြစ်ကြပါသည်။)

အင်းတော်ကြီးအိုင်၌ နဂါးများ နေရာကဉ်းကဉ်းလာ၍ မိုးကောင်းမြို့၌ အင်းဖွဲ့လိုကြောင်း အထိမ်းအမှတ်ပါ။ (နန်ရင်းချောင်းသည် အင်းတော်ကြီးအိုင်နှင့် တစ်ဆက်တည်းပါ။) ဆရာတော်ကြီးက လက်မခံပါ။

ထိုလူများကို ဆရာတော်ကြီးက တရားဟောပါသည်။ မေတ္တာဖြင့် ဆုံးမခြင်းပါ။ ပြီးလျှင် ခွင့်မပြုနိုင်ကြောင်း

အမိန့်ချမှတ်ပါသည်။ လူသားများကို ခေါင်းတုံး တုံးပြီး စိပ်ပုတီး(၃)လုံး ဆွဲခိုင်းမည်ဟု ပရိယာယ်ကြွယ်ဝစွာ အကြောင်းပြန်ပါသည်။ (ထူးခြားသော ဆရာတော်ကြီး၏ စွမ်းအားကိုတော့ မည်သူမျှ မသိနိုင်ပါ။)

ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်ချက်အရ ကလေးငယ်တိုင်း၊ ခေါင်းတုံး၊ တုံးပြီး ဆရာတော် ဝေပေးသော စိပ်ပုတီး(၃)လုံးစီ လည်ပင်းမှာ ဆွဲရပါသည်။ လူကြီးများကတော့ အဖြူ၊ အညိုဝတ်စုံ ဝတ်ကြရပြီး ရာသက်ပန်သရဏဂုံဆောင်ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမျိုး၍ ရဟန်းခံပွဲများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ သံဃာများကို ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူခြင်း၊ အရပ်တိုင်း ပရိတ်ရွတ်ပွဲများ ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ မိုးကောင်းမြို့ကို အင်းဖွဲ့လိုသော နဂါးများ ယနေ့အထိ အင်းမဖွဲ့နိုင်သေးပါ။

ဝေဘူဝေဘာတောင်ပေါ်၌ နဂါးသိုက်အတွက် ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများ ရှိပါသည်။ အခြားသိုက်နန်း အဆောက်အအုံများလည်း ရှိပါသည်။ သိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာများက ဆရာတော် သာသနာပြုရာ၌ အကူအညီပေးကြကြောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ အနီးကပ်ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောပြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘုရားတည်ရာတွင် ဌာပနာသွင်းခဲ့သော တကောင်းဓာတ်တော်များသည် အလွန်မတန် ထူးခြားပါသည်။ ဆန်ကွဲစေ့ပမာဏလောက်သာ ရှိပါသည်။ ဆန်ကွဲစေ့ ဓာတ်တော်များ၊ ပုလင်းများဖြင့် ထည့်ထားသော အခါ လုံးထွေးသွားပြီး တစ်စေ့ချင်းခွဲ၍ မရတော့ပါ။ စာရေးသူထံ၌ ရှိပါသေးသည်။

အင်းဖွဲ့ရန်လာသော နဂါးများလာ

သည်နှစ်မှစ၍ ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်ကြာသောအခါ ထူးခြားမှုနှစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ပထမဖြစ်ရပ်မှာ မိုးမိုးမိသားစုတွင် ဖြစ်လာပါသည်။

မိုးမိုး၏ သားလေးမှာ ငါးနှစ်မျှရှိသော်လည်း စကားမပြောပါ။ နည်းမျိုးကုသော်လည်း မပြောပါ။ ဒေဝဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက် ဖူးမြော်ရန် စာရေးသူက အကြံပေးပါသည်။

ဝေဘူဝေဘာ တောင်ခြေရင်း၌ပင် သားလေးက ထူးခြားမှု ပြုလာပါသည်။ တောင်ခြေရင်း ကျောက်တုံးကြီး (အိမ်တစ်လုံးစာလောက်) အောက်ချိုင့်ခွက်ထဲသို့ ငုံ့ကြည့်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာတော်ရှေ့မှောက် ရောက်သောအခါ ငိုလည်းငို စကားလည်း ပြောပါသည်။ နဂါးဘဝမှ လူဖြစ်လာကြောင်း ပြောကြားနိုင်ပါသည်။ ယနေ့အထိ အသက်ရှင်နေပါသည်။ စကားကောင်းစွာ ပြောနိုင်ပါသည်။ ထူးခြားမှုကတော့ အလွန် အအိပ်ကြီး၊ အစားကြီးခြင်းပါ။

ဒုတိယဖြစ်ရပ်မှာ ဦးသောင်းမြင့်မိသားစုတွင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဦးသောင်းမြင့် (မိုးကောင်း-ဖားကန့်လမ်းတွင် ကားစီးရင်း) ငွေများစွာ ပျောက်ဆုံးခဲ့ရပါသည်။ ငွေများကို သားရေခါးပတ်တွင်ထည့်ပြီး ခါး၌ ချည်ထားရင်း ပျောက်သွားပါသည်။ ရဲစခန်း၌ ကားပေါ်ပါ ခရီးသည်များကို စစ်ဆေးရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ကြရပါ။ ဒေဝဆရာတော်ကြီးထံ အကူအညီ တောင်းခံခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက မရနိုင်တော့ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက ဦးသောင်းမြင့်ထံ၌ ရှိနေသော သမီးငယ်(ငါးနှစ်)သည် နဂါးဘဝမှ လာသူဖြစ်ကြောင်း မိန့်ပါသည်။

သမီးငယ်ကိုခေါ်၍ မိသားစု ဆရာ
ဆော်အား သွားရောက် ဖူးမြော်ပါ
သည်။ တောင်ခြေရင်း ကျောက်တုံး
ကြီး၏ အောက်ခြေချိုင့်ဝှမ်းကို ပြေး
သွားပြီး ငုံ့ကြည့်ပါသည်တဲ့။ “သမီး
အခုတဲ့နေရာ” ဟုလည်း သူ့အဖေကို
ဆိုပါသည်တဲ့။

ဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်သော
အခါ နဂါးဘဝမှ လူ့ဘဝသို့ လာ
ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ (ဆရာ
ဆော်ကြီးမှ နဂါးများစွာမှ လူသား
များစွာ ဖြစ်လာသူများ ရှိခဲ့ကြောင်း
ဆိုကြား မိန့်ခဲ့ဖူးပါသည်။)

ဆရာတော် အသက်(၈၀)ကျော်၌
မူလကျော်မုနိမြတ်စွာဘုရားကို သွား
ဆရာက ဖူးမြော်ခဲ့ပါသည်။ ရခိုင်ပြည်
အထိ ကျောက်တော်ကြီး၌ စံမြန်းနေ
သော ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ပါ။ လေ
ကြောင်းဖြင့် သွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ဘုန်းမာစွာဖြင့် ဆရာတော်ကြီး ပြန်
ကြွလာခဲ့ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား
မူလ ရခိုင်ဘုရင် အသနားခံလျှောက်
သော သွန်းလုပ်ခဲ့သော ဘုရားဖြစ်

ကြောင်း မိန့်ပါသည်။ သိကြားမင်း
ကိုယ်တိုင် သွန်းလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ယခု
မန္တလေးမြို့၌ စံမြန်းနေသော မဟာမုနိ
(ဘုရားကြီး)ကို သိကြားမင်းက ပထမ
ဆုံး သွန်းလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဒုတိယ သွန်း
လုပ်သောဘုရားမှာ (ရခိုင်ဘုရား)
ကျောက်တော်ကြီး ရှင်ကျော်မုနိ ဖြစ်ပါ
သည်။ တတိယသွန်းလုပ်သော ဘုရား
မှာ ပြည်မြို့တစ်ဖက်ကမ်း ရွှေဘုံသာ
မုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ် ဖြစ်ပါသည်။
နောက်ဆုံးသွန်းလုပ်သော ဘုရားမှာ
လွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင်မုနိ (ပြည်
တော်ပြန်ဘုရား) ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ ရင်ငွေတော်လှူ ဘုရားများ
ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရှင်ကျော်မုနိဘုရား
ကို ဖူးမြော်သောအခါ မယုံကြည်
လောက်သော ထူးခြားမှုရှိခဲ့ကြောင်း
တော့ ပြောပြပါသည်။ (အကြောင်းစုံ
ကိုတော့ ဖွင့်ဟ မမိန့်ကြားပါ။)

ရှင်ကျော်မုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်
ဓာတ်ပုံပေါင်းတစ်ရာ (အသက် တစ်ရာ
ကို ရည်ရွယ်ပုံရပါသည်။)ကို ဒကာ/မ
များကို ပူဇော်စေခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ

ထံ၌ ရှိနေပါသေးသည်။ ဆရာတော်
ကြီး၏ကျေးဇူးပါ။

ဆရာတော်ကြီး ပပျံလွန်တော်မူမီ
ကပင် တပည့်ရင်းများအား မှာကြား
စီမံခဲ့ပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ ပျံလွန်
တော်မူမီ သစ်သီးဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း
(ရက်အတန်ကြာ)လည်း မပြုပါ။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူ
သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပါပြီ။
သို့သော် ဆရာတော်ကြီး သာသနာပြု
ခဲ့သော တောင်မှာ စည်ကားမြဲပါ။
တပည့်များက အဆောက်အအုံများ
ပြုပြင်ဆဲ။ ဆောက်လုပ်ဆဲပါ။ ဆရာ
တော်ကြီးအား တိုင်တည်ပြီး ဆု
တောင်းကြမြဲပါ။ လိုရာဆုများလည်း
ပြည့်နေဆဲပါ။ တသသ သတ်ရနေ
ကြဆဲပါ။ (ဒေဝဆရာတော်ကြီး
အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်ကို စာရေး
သူ သတိရနေဆဲပါ။)

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ
(B.Sc, H.G.P, Dip Ed)

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို
ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်ဝိသိန်း
စာတည်းချုပ်

ကုက္ကိုကုန်းရွာကျောင်းတိုက်ဝင်း အတွင်းမှ

ပွဲနိဂဏ်
(နတ်တလင်း)

ဘုန်းကြီးကျောင်း ငှက်ပျောပင်

စာရေးသူသည် သရက်ကုန်းရွာသို့ ရောက်ရှိလိုက် ပေါင်းတည်မြို့အပိုင် ကုက္ကိုကုန်းရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်း ဝင်းအတွင်းတွင် ငှက်ပျောပင်တစ်ပင် မှ အဖီးတစ်ရာကျော် ငှက်ပျောခိုင် တစ်ခိုင် ထွက်နေကြောင်း သတင်း စကား တစ်ဆင့်ကြားခဲ့ရသည်။

ကုက္ကိုကုန်းရွာသည် စာရေးသူနှင့် အနော်ရ်မီးသော ရွာမဟုတ်ပါ။ စာရေး သူ၏ မိတ်ဆွေ (လယ်သမားတစ်ပိုင်။ စက်ပြင်ဆရာတစ်ပိုင်။ တွဲဖက်လုပ်ကိုင် သူ) ကိုကြုံ၏ ရွာဖြစ်၍ သူ့ဆီ စက်ပြင် သွားခေါ်ရင်း ခဏခဏ ရောက်ဖူးပါ၏။

ယခုတလောမှသာ စက်ကိစ္စ အထွေအထူးမရှိ၍ ကိုကြုံနှင့် မတွေ့ ဖြစ်သလို ကုက္ကိုကုန်းရွာလည်း မရောက်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းပင်။

(၂-၁၀-၂၀၁၃)နေ့က ငှက်ပျောခိုင် သတင်းကြားသိခဲ့ရ၍ (၃-၁၀-၂၀၁၃) ကြာသပတေးနေ့တွင် စာရေးသူသည် သားတော်မောင်ကို အဖော်ခေါ်ကာ ဘုန်းကြီးကျောင်းရှိရာသို့ ဆိုင်ကယ် တစ်စီးဖြင့် ထွက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သားအဖနှစ်ဦးသား နတ်တလင်းမြို့ မှ ရန်ကုန်-ပြည် ကားလမ်းမကြီး အတိုင်း ဆိုင်ကယ် မောင်းနှင်လာရာ မကြာမီ ဘိုးသာအောင် ကုန်းတံတား ကြီးကို ကျော်၍ ပေါင်းတည်မြို့

၁၀၀ နက္ခတ္တဓမ္မင်ဒြိယဓမ္မဇင်

◆ ရွာသားသခိုင်ဝင် မဟာအာဇာနည်ဘောင်ဝေတီဘက်မြို့

ဆိုင် ကျောင်းကုန်းရွာထိပ်ဆီသို့
ရောက်လာသည်။

လမ်းမကြီး၏ ဘေးဘက်ရှိ
ကျောင်းကုန်း ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့်
ကပ်လျက် မြေနီလမ်းသည် ကုက္ကို
ကုန်းရွာသို့ သွားသောလမ်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုမြေနီလမ်းမှာ ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုး
ရေးအဖြစ် မြို့နယ်စည်ပင်
ရေးအဖွဲ့က ဦးဆောင်ဖောက်
ဆင်းထားခြင်းဖြစ်၍ ညီညာပြန့်ပြူး
သော လမ်းကြောအတိုင်း သက်သာ
ညီညောင်းစွာ မောင်းနှင်နိုင်ခဲ့သည်။

မြေနီလမ်းအတိုင်း (၄)ဖာလှဲခန့်
ဆင်းနိုင်လိုက်ရုံနှင့် မကျည်းပင်ရွာ
ခေတီတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရပြီ ဖြစ်
သည်။ ခေတီတော်ကြီးသည် "မဟာ
အတုလရန်အောင်" ဟူသော ဘွဲ့
အမည်ရပြီး ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊
ဆနောက်ပိုင်းရှိ ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင်
ခေတီတော်ကြီးများတွင် တစ်ဆူ အပါ
အဝင်ဖြစ်သည်။

မဟာအတုလရန်အောင် ခေတီ
တော်ကြီးနှင့် ကပ်လျက်တည်ရှိသည့်
ကျောင်းတိုက်သည် မကျည်းပင်အုပ်စု
ကုက္ကိုကုန်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
အဖြစ်ဖြစ်သည်။

စာရေးသူတို့သားအဖသည် ကုက္ကို
ကုန်းကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိသည်
နှင့် ရှေးဦးစွာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
ကြီး ဦးဩဘာသကို ဖူးမြော်ကန်တော့
ကြည့်သည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော်(၈၀)
ခန့်အထိ (၆၀)ရှိ မထေရ်ကြီးတစ်ပါး
ဖြစ်၏။ စာရေးသူက...

အရှင်ဘုရားတို့ ကျောင်းဝင်း
အတွင်းက အဖီးတစ်ရာကျော်
ငှက်ပျော့ခိုင်အကြောင်း မှတ်တမ်းတင်
ဆောင်းပါးရေးသားမယ့် နတ်ထလင်း

◆ ကုက္ကိုကုန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးဩဘာသ

စာရေးဆရာအသင်းမှ အဖွဲ့ဝင်း ဒကာ
ကြီး ဖြစ်ပါကြောင်း'

လျှောက်ထားရသည်။ ဆရာတော်
ကြီးသည် ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်လှ
သည် မဟုတ်သဖြင့် စာရေးသူတို့အား
များများ မမိန့်ကြားနိုင်ပါ။

ဆရာတော်ကြီးကို မှတ်တမ်းတင်
ဓာတ်ပုံရိုက်ရန်ကိုပင် ကံပွယ်ဒကာကြီး
ဦးမောင်နု၊ ကိုရင်ကြီးနှင့် ကျောင်း
သားများက ဝိုင်းဝန်းတုံ့ထူ၍ ပလ္လင်

(ထိုင်ခုံ)ပေါ် တင်ပေးရသည်။

ဆရာတော်ကြီးကို မှတ်တမ်းတင်
ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးသောအခါ ဘုန်းတော်
ကြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ အဖီး
တစ်ရာကျော်ငှက်ပျော့ခိုင်ကို ကြည့်ရှု
လေ့လာကြသည်။

ငှက်ပျော့ပင်မှာ သာမန် ကျောက်
စိမ်းငှက်ပျော့ပင်အရွယ် (၈-ပေခန့်)
သာရှိသည်။ အပင်လုံး(ပင်စည်)လည်း
အလွန် သန်မာ ထွားကျိုင်းလှသည်

▲ အဖီးတစ်ရာကျော် ငှက်ပျော့ခိုင်းကို အနီကပ် ထွေ့ရစဉ်

◆ အံ့ဩဖွယ်ထူးခြားသည့် အဖီးတစ်ရာကျော်ငှက်ပျော့ခိုင်း

မဟုတ်။

သေးငယ်သော သာမန်ငှက်ပျော့ပင်၏ အဖူးမှ အဖီးတစ်ရာကျော် ထွက်လာခြင်းဖြစ်၍ အံ့ဩဘာနန်းဖြစ်စရာပင်။ ငှက်ပျော့ဖီးများသည် တစ်ဖီးနှင့်တစ်ဖီး ခပ်စိပ်စိပ် ကြိတ်ကြိတ်တိုးလျက် ရှိနေရာ ငှက်ပျော့ခိုင်အတွင်းသို့ လေဝင်ပေါက်ပင် မရှိပေ။

ငှက်ပျော့ပင်အမြင့်ထက် ကျော်လွန် ရှည်လျားသော ထိုငှက်ပျော့ခိုင်ကြီး၏ အလေးချိန်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းနိုင်ရန် သစ်သားခွထောက်များဖြင့် ကူထောက်ပေးထားရသည်။

အဖီးတစ်ရာကျော် ကျလာပြီးသည်အထိ အဖူးမှ ငှက်ပျော့သီးများ ဆက်ထွက်ဆဲဖြစ်ရာ မြေကြီးနှင့် မလွတ်

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော့သဖြင့် အောက်တည့်တည့်တွင် တွင်းတူးပေးထားရသည်။ အပင်ပတ်လည်ကိုလည်း ရာမေတ်ကာလျက် အထူးတလည် ဂရုစိုက်ရန် ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ကြားထားသည်။

စာရေးသူသည် ငှက်ပျော့ခိုင်နှင့် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီးလျှင် ငှက်ပျော့ခိုင်အကြောင်း ကပ္ပိယဒကာကြီးနှင့် စကားပြောဖြစ်ကြ၏။

ကပ္ပိယဒကာကြီး ဦးမောင်နု၏ ပြောပြချက်အရ ထိုငှက်ပျော့သီးမျိုးသည် အလွန်ထူးခြားသည့် ဆေးဝါးအာနိသင် ရှိကြောင်း၊ အတွေ့အကြုံရှိသူ သက်ကြီးရွယ်အိုများက နတ်ဩဇာသီးဟုပင် ခေါ်ဆိုကြကြောင်း၊ ထိုငှက်ပျော့သီးမှည့်ကို ပျားရည်နှင့်

စိမ်၍ ဆေးအဖြစ် ခိုဝဲပါက အားအင်ပြည့်ဖြိုးကာ ကျန်းမာသက်ရှည်နိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီး ငှက်ပျော့ခိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် ထူးခြားသော အသုံးဝင်မှုများ၊ ဆေးဖက်ဝင်မှုများကို ပိုမိုသိရှိသူ ပညာရှင်များရှိပါက ဆက်လက် ထုတ်ဖော် ရေးသားကြပါရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် လေးစားစွာ တောင်းဆိုအပ်ပါသည်။

ညွှန်ဝင်း(နတ်တလင်း)

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနှစ်ကာလ

ကြံတိုင်းအောင်

ဆောင်တိုင်းမြောက်စေဖို့

နံရံကပ် ရုပ်ပုံကားချပ်များ အရောင်းဆိုင်တွင် မြင်း(၈)ကောင် သန်မာဖျတ်ဖျတ်စွာ ပြေးလွှားနေပုံနှင့် (馬到成功) Mǎ Dào Chéng Gōng "မာတောက်ချင်းကုန်း" ဟူသော စာတန်းကို တွေ့ရှိနိုင်ကြသည်။

ထိုရုပ်ပုံကားချပ်ကို အိမ်ခန်း၊ ဧည့်ခန်း၏ တောင်ဘက်နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲ(ကော်ကယ်)ထားရန် ဖြစ်သည်။

နှစ်သစ်ကူးနှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့ မတိုင်မီတွင်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ဆန်းစဦးလ (တရုတ်ဗြူဒီနီတစ်လ)တွင် ဖြစ်စေ ချိတ်ဆွဲထားရသည်။

ထိုစာတန်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အရာရာအောင်မြင်ပြီးမြောက်သည်၊ ကြံတိုင်းဆောင်၍ ဆောင်တိုင်းမြောက်သည်ဟု ရည်ညွှန်းသည်။

မြင်းသည် တရုတ်လူမျိုးတို့ ဂုဏ်ယူစွာ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သော ပိုးထည်ထုတ်လုပ်ငန်းတွင် အဓိက သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးယာဉ်ဖြစ်သည့်အပြင် တရုတ်နိုင်ငံသို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ရောက်ရှိ ထွန်းကားနိုင်ရေးအတွက် ပိဋကတ်ကျမ်းစာများ ဖင့်ဆောင်ရာ၌လည်း အထူးပြုပါဝင်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် မြင်းကို အထွတ်အမြတ်ပြုကာ (မာတောက်ချင်းကုန်း)ဟု တင်စားသုံးနှုန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ "မြင်းရောက်ပြီ၊ အောင်မြင်ပြီးမြောက်ပြီ" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

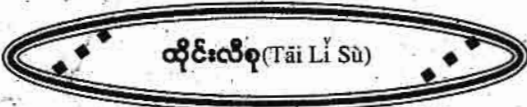
မြင်းပိုးသည် နှစ်ကာလဖြစ်လေရာ ထိုရုပ်ပုံနှင့် အညွှန်းစာတန်းသည် ကောင်းစွာသက်ဝင်၍ သင်၏ အိမ်ဂေဟာအတွင်း ဝင်ရောက်နေထိုင်ကြသူတိုင်းအတွက် ကြံစည်လုပ်ကိုင်သမျှ ကိစ္စအဖြာဖြာ အောင်မြင်ပြီးမြောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

မိမိတို့ မွေးသောနှစ်၏ ပုံရိပ်အရ အထူးပြုလိုပါက...

ကြက်ပုံရိပ်နှင့် တက်ပုံရိပ်တို့သည်	→	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စတင် ချိတ်ဆွဲပါ။
နွား၊ နဂါး၊ သိတ်၊ ငွေပုံရိပ်တို့သည်	→	စနေနေ့
ကျားနှင့် ယုန်ပုံရိပ်တို့သည်	→	ကြာသပတေးနေ့
မြွေနှင့် မြင်းပုံရိပ်တို့သည်	→	အင်္ဂါနေ့
ပျောက်နှင့် ကြက်ပုံရိပ်တို့သည်	→	သောကြာနေ့

ထို့တွင် စတင် ချိတ်ဆွဲနိုင်ကြပေသည်။ တောင်အရပ်၌ ချိတ်ဆွဲရခြင်းကား နှစ်သခင် မြင်း၏ မူလမီးဓာတ် ပိုင်စိုးရာဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

မြင်းနှစ်ကာလ သုခအဖြာဖြာ ပြည့်စုံကြ၍ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်ကြပါစေ...

www.burmeseclassic.com

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ

နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ပုစိပ်တင် - ၀၁၁၄၂၅ ၀၀၈၇၆၆ ဂျင်စင် ၇၂၅၁၁၊ တအာထလဟိုး (ဒဂူ)

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသိဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဓိးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။”

“နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အိပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးဆက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတို့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။”

“ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရှည်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရမှာပေါ့။”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ဝမ်းရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”

“သားတော်ကြီး ပုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါဆို ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။”

“ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ ရှေးအောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွံ မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲပမုန် စမောပန်းခြင်း မှားတေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန်းခြင်းတို့အဟုက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

“ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်း တစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။”

“အစီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရောဂါတစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသာ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ပုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးရုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားသေချာပါတယ်။”

“ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးရုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါမည်။”

ပင်ရင်း

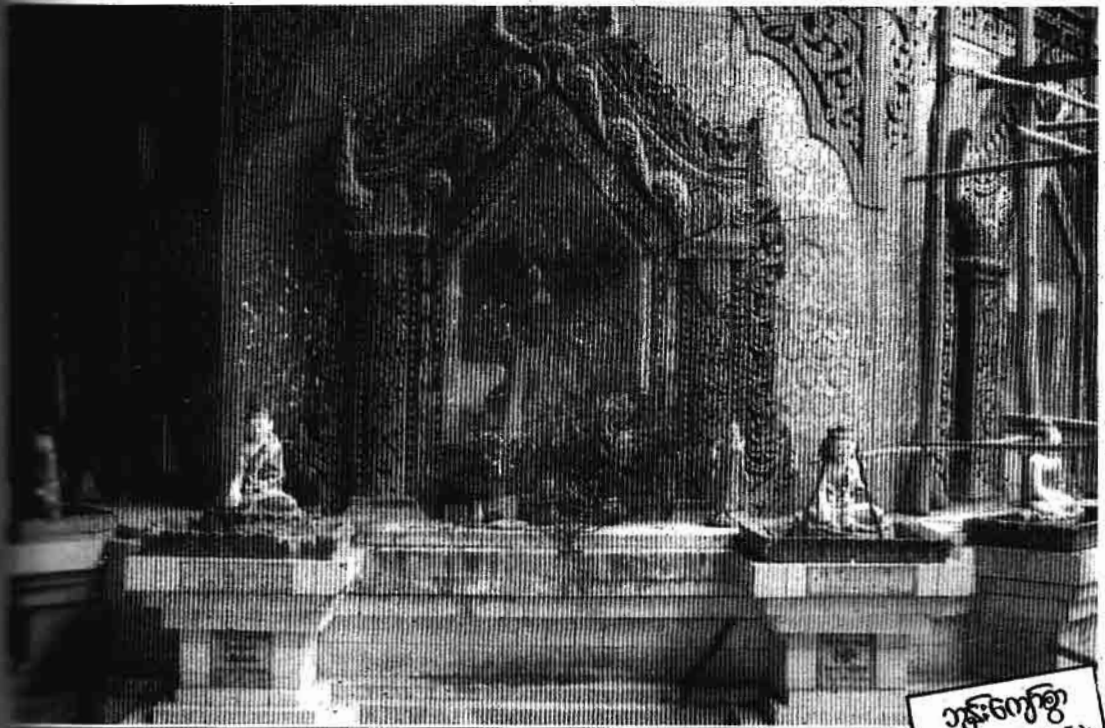
ပုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၈/၂၅) သောဝိလ်မာမြို့၊ မြောက်ပုဂံ၊ ဟုမ္မာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဝမ်းထ - ၆၃၀၀၇၊ ၀၉ - ၅၁၀၈၆၃

ပြောင်း၍ ဖော်လံတံဆိပ်

သိင်္ခရာ

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စံရွာမြို့ ဘုန်းစိုးရုပ်မှ

အိုးတန်းပေးတော့ပါပြီ

နှင့် စေတီတော် (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်

အိုးတော်တွင် လက်ရှိကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဦးကောနအား ဖူးတွေ့ ဆရာတော်ထားသည်။ ဆရာတော်သည် ဦးကောနထက်ကပင်လျှင် ဘုန်းစိုး ကျောင်းသို့ သာမဏေဘဝဖြင့် ရောက် ကြွလာ တလုံးစေတီ ခဏ္ဍာသိမ်တွင် စေတီဆောင်သို့ ရောက်ရှိတော်မူ ပြန်

သွင်း ခုနစ်တွင် တလုံးတောရခေါ် အိုးတော်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်

BMA, March, 2014.

အပြစ် တာဝန်ယူကာ ၁၃၅၄ ခုနှစ်မှစ၍ နှစ်စဉ် ဝါတွင်းတရားပွဲများ၊ လယ်တီ ဝိပဿနာတရားစခန်းများ ဦးဆောင် ကျင်းပပေးခဲ့ရာ ၁၃၅၅ ခုနှစ်တွင် (၁၈)ကြိမ် ပြည့်မြောက်ပြီဟု သိရသည်။ ဆရာတော်က ဤသို့ မိန့်ကြားတော် မူသည်။

‘ကျန်းတော်မှာ ဘဂ္ဂိဂုတ်မောင်နှမ ရှိတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဘုန်းကြီးတော့ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး။ ထူးထူးခြားခြား သတိထား မိတာတစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ (၂၅)ပေပြင့်တဲ့ တလုံးစေတီတော်ကြီး ကာလကြာရှည်မှုနဲ့ ဝလျှင်အစ်တွေကြောင့် ယိုယွင်းလာတော့

၁၃၄၈ ခုနှစ် (၁၅)ပေ ဉာဏ်တော်အပြင် အထိ တိုက်ပြိုပွင့်ပွင့်ကြတယ်။ တစ်ပြိုင်နက် လိုလို ကျောင်းလုပ် သာသနိက အဆောက် အအုံတွေ လျှော့ချခဲ့ကြတယ်။

ထီးတော် မတင်မီကာလမှာ ဆောက်လုပ် သမျှ အဆောက်အအုံတွေ ပအောင်ပြင်ဘူး။ ဟိုရှေ့မှာမှာ ပျော်ထောင်ကျောင်းကြီးတစ် ဆောင် ဆိုရင် အားလုံး ပြီးစီးကာမှ လေပြင်း ပုန်တိုင်းတိုက်ပြီး လုံးဝ ပြိုပျက်သွားတယ်။ စေတီထီးတော် တစ်ပြီမှပဲ အပြင်နေရာတဲ့ ကျောင်းလုပ် အဆောက်အအုံကြီးတွေ ဖြစ်ပြောက်တော့တယ်’ ကျယ်ပြန့်လှသော ကျောင်းပင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

www.burmeseclassic.com

အတွင်း မန်ကျည်းပင်အချို့ကို ရှင်းလင်းကာ ကျောင်းရေခံများ၊ တစ်ပါးစာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆောင်များ တည်ဆောက်ထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဆက်လက်၍လည်း ဆွမ်းစားကျောင်းကြီးတစ်ဆောင်၊ သံဃာများ (ယောဂီသံဃာအပါအဝင်) သီတင်းသုံးရန်(သ)ဆောင်၊ လူယောဂီများအတွက် အဆောင်(၇၀)နှင့် ကုဋီ အိမ်သာ ရေချိုးခန်းများ ဆောက်လုပ်ရန် ဗုဒ္ဓသာသနာ့နဂ္ဂဟအဖွဲ့က ကြိုးပမ်းနေကြောင်း သိရသည်။

စေတီတော်၏ မူလဖြစ်စဉ်တော်ကို မသိရသော်လည်း ဦးမျိုးတင့်အောင်က သူ ကြားသိရသမျှ ပါးစပ်ရာဇဝင်ကို ထပ်ဆင့်ဝေငှသည်။

ဖြစ်စဉ်တော်

မြတ်စွာဘုရားရှင် ထင်ရှားပွင့်တော်မူစဉ် သာဝတ္ထိပြည် ပဿေနဒီကောသလမင်းက ကပိလဝတ်ပြည် မဟာနာမမင်းထံ သမီးတောင်းရာ သမီးအစစ်ကို မပေးဘဲ ကျွန်မမှ မွေးသော "ဝါသာခတ္တိယာ" သတို့သမီးကို ပေးသည်တွင် မိဖုရားမြှောက်၍ ဝိဇ္ဇုဇ္ဈာမင်းသားကို ဖွား၏။

အရွယ်ရောက်၍ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ သွားရာ၌ ကျွန်မသားဟု နှိမ်ချသည်ကို ကြုံရသဖြင့်...

‘နောင် ငါ ယင်းဖြစ်လျှင် ဤသူတို့၏ လည်ချောင်းသွေးဖြင့် ခြေဆေးအံ့’

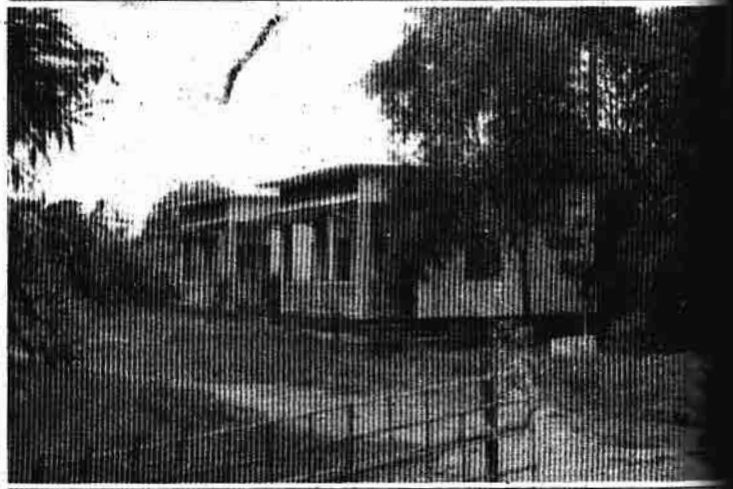
ဟု ကြုံးဝါးသည်။ မင်းဖြစ်သော် ရန်ငြိုးထားသည့်အတိုင်း သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ကို ဖျက်ဆီးရန် စစ်ဆင်၍ သွားရာ ဘုရားရှင် တားမြစ်သဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင် ပြန်လာရ၏။

လေးကြိမ်မြောက်တွင် ဘုရားရှင်

၁၀၆ နာဂတ္ထရာဇင်မြည်မဂ္ဂဇာနိ

• ဘန်ဒိုကျောင်းတိုက် မူဠိ

• တစ်ပါးကျောင်းကမ္မဋ္ဌာန်ဆောင်အချို့

မတားမြစ်တော့သဖြင့် ကပိလဝတ်သို့ ချီကာ နို့စို့ကလေးမျှ မကျန်အောင် အကုန်သတ်လေသည်။

ကြွင်းကျန်ရစ်သော သာကီဝင်မင်းမျိုး အနည်းငယ်မှာ ဘေးလွတ်ရာသို့ ရှောင်ရှားရလေရာ သကုဏ္ဍလမင်းသားနှင့် နောင်တော်နှစ်ပါးသည် ဖိုင်တောင်သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုမှ သလ္လဝတီမြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်း၌ ညအခါ မီးရောင်ဖြစ်သဖြင့် လူသူရှိနိုင်သည်ဟု

မှန်းဆကာ ရောက်လာကြသည်။ မြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်း မြေညီသောမြင့်၌ စီးတော်ဆင်မ ဝပ်တွားသဖြင့် ဓာတ်တော်မွေတော်များနှင့် ဓာတ်တော်ပါး စီရင်ဌာပနာပြုကာ စည်းခုံစေတီတည်၏။

နောင်းလူတို့ မွမ်းမံကြသဖြင့် အခါ မုံရွာမြို့လယ် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီးအဖြစ် ဖူးတွေ့နိုင်သည်။ ထိုမှ ကမ်းပါးပြတ်နေရာ(ယ

◆ ဘုန်းရီတောင်ဆရာတော် ဦးဇနက
◆ ဖက်ကတညွှင် ဦးမျိုးတင်အောင်

ဘုရားလှစေတီ၏ အနောက်တောင်
ထောင့်အရပ်)၌ စေတီတစ်ဆူ၊
မန်ကျည်းကိုးပင်တော၌ စေတီတစ်ဆူ
(ယခု တလုံးစေတီ)၊ ရှောက်ခါးအရပ်၌
စေတီတစ်ဆူ(ယခု မြဝတီရပ် မိုးကောင်း
စေတီ)တို့ တတ်ကိုးပါး စီရင်၍ ဌာပနာ
ပြု တည်ထားခဲ့ကြလေသည်။

ဤသမိုင်း သိရှိရပုံကိုလည်း ဦးမျိုး
တင်အောင်က ဤသို့ ပြောပြသည်။
‘လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၅၀)လောက်က ပုံရူ
ပိကဒီရန်ကျောင်းမှာ ဖိုထိုးတဲ့ ဆံရှည်ဆရာ
တော်တစ်ပါးရှိတယ်။ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ
ဦးစန်းလွင်ဆိုတဲ့ လူက ဆံရှည်ဆရာတော်
ဆိုမှာ ပီသွေးသယ် ဖိုဆွဲ ကုလုပ်ပေးရင်းက
ဆရာတော်ရဲ့ လွယ်အိတ်ထဲက ဒီဘုရား
သမိုင်း စာအုပ်တွေပြီး ကူးယူထားတယ်လို့
ပြောပါတယ်။ ဒါကို ပြန်ပြောပြတာပါ’

ဆရာတော်၏ ဓမ္မဒါန

တလုံးဆရာတော် ဦးဝါယမိန္ဒသည်
ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို အထူးပြု
စီးဖြန်း အားထုတ်တော်မူခဲ့ကြောင်း
သိရှိရကာ ဘုန်းစိုးကျောင်းတိုက်
လက်ရှိဆရာတော် ဦးဇနက၊ က ဂုဏ်
တော်ကိုးပါးကို နှလုံးသွင်းရန် အနက်
မြန်မာပြန်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဓမ္မဒါန
ပြုတော်မူသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်(၉)ပါး

အ,ရဟံ = ကိလေသာ ကင်းစင်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ = ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌
ပင် မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသော
မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ = ပူဇော်အထူးကို ခံယူ
တော် မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ = သီစရာ အားလုံး
ကို အမှန်အတိုင်း ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်
သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၇

◆ ကျောင်းတိုင်းရှိ ကာမဂုဏ်

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော = အသိ ဉာဏ်ရော အကျင့်သီလပါ ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား။

သုဂတော = ကောင်းသောစကား၊ မှန်ကန်၍ အကျိုးရှိသော စကားကို ဆိုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

လောကဝိဒု = သတ္တလောက၊ ဩကာသလောက၊ သင်္ခါရလောက လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အနုတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ = ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို အတု မရှိ ဆုံးမတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

သတ္တာဒေဝမနုဿာန် = နတ်လူ တို့၏ ဆရာတစ်ဆူ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ = သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင် လည်း သိတော်မူ၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း သိအောင် ဟောတော်မူသော မြတ်စွာ

ဘုရား။
ဘဂဝါ = ဣဿရိယဘုန်းတော်၊ ဓမ္မဘုန်းတော်၊ ယသဘုန်းတော်၊ သီရိဘုန်းတော်၊ ကာမဘုန်းတော်၊ ယယတ္တဘုန်းတော် ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

တိုက်တွန်းချက်

တလုံးစေတီတော်အား မူလဉာဏ် တော်အမြင့် (၂၅)ပေမှ (၄၅)ပေအမြင့် သို့ တိုးမြှင့်ကာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ အာရုံတန်ဆောင်း(၈)ခု မွမ်းမံလျက် ၁၃၄၈ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်တင်လှူခဲ့ ရာ ပါဝင်ခဲ့ကြသော ကောင်းမှုရှင်တို့ သည် လုပ်ငန်းစီးပွား တိုးတက်အောင် မြင်ကာ မြင့်မားသော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြကြောင်း အမည်၊ နေရပ်၊ လုပ်ငန်းနှင့်တကွ သိရှိရသည်။
ယခုအခါ စေတီတော်ကိုင့်၍ (၇၂

ပေ ဉာဏ်တော်အမြင့်သို့ တိုးမြှင့် မွမ်း မံလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။
ထို့ကြောင့် 'တ'သမျှ အား'လုံး ပြည့်စုံစေသည့် တလုံးစေတီတော် မွမ်းမံမှုတွင် ဒါနပြု ကုသိုလ်ပြုခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း...

ဂုဏ်များ သမုတိရုံကြား သာသနာ့အောင်မြင် တလုံးစေတီတော်တွင် သီလကုသိုလ်၊ ဘာသာ ကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် လည်း ကောင်း...

ပုံရွာမြို့ ဘုန်းစိုးရပ်ကွက် ဘုန်း ကျောင်းတိုက်ခေါ် အိုးတလုံးတော်တော် တစ်ခါတစ်ခေါက် ကြွရောက်ကြပေ တိုက်တွန်းရပေသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ထက်မြက်စွာ

မြင်းလုံးပန်းနှင့်

မီးသီးစု စည်းလုံးစေသည့်

မြင်းလုံးပန်း

ခွေးရပ်ကျေးရွာမှ ကျောက်ပန်းတောင်အတက်လမ်းအစ ညောင်ကုန်းတောင်ခါးပန်းတွင် အနီရောင် ပန်းပွင့်ကလေးများ စုရုံးကာ လုံးဝိုင်းနေသည့် အပင်စုစုကလေးကို တွေ့ရသည်။

မြင်းလုံးပန်းဟု ခေါ်သည်ဆို၏။ ခတ္တာနွယ်ပင်ဖြစ်ကာ အရွက်မှာ

မြင်းလုံးပန်းနှင့် မူတီးထွက်ပုံ

ကိုယ်ရံကြီးရွက်နှင့်တူ၏။ ဗြဲကံနှင့် အလျား သေးငယ်သည်သာ ကွာခြား ဖြစ်၏။

ကိုယ်ရံကြီးမှာ အလျား နှစ်တောင် ခန့်၊ ဗြဲကံ တစ်မိုက်ခန့်အထိ ရှိတတ် သော်လည်း ခြင်းလုံးပန်းမှာ အလျား တစ်တောင်၊ ဗြဲကံ လက်သုံးသစ်ခန့် သာ ရှိ၏။ (ကိုယ်ရံကြီးအငယ်စား) ကိုယ်ရံကလေးနှင့်လည်း မတူပါ။ ကိုယ်ရံကလေးရွက်မှာ ကြဲရွက်နှင့် ဆင်တူလေသည်။

ခြင်းလုံးပန်းသည် ဖူးတံထိုး၍ ဖူးတံထိပ်မှ အပွင့်ကလေး (၃၀)ကျော် ခန့် စုဝေးဝိုင်းပတ်ကာ တစ်ပြိုင်နက် ပွင့်လေ့ရှိသည်။

ကိုယ်ရံကြီးအပွင့်ကဲ့သို့ သေး၍ ရှည်သော်လည်း စုပေါင်းကာ ခြင်းလုံး ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသောကြောင့် တစ်ပွင့် ချင်း ခူးယူလေ့လာကြည့်မှ သိနိုင် သည်။

အရောင်မှာ အနီဖြစ်၏။ ကိုယ်ရံကြီး ပွင့်ကဲ့သို့ တစ်ပွင့်ပြီးမှ တစ်ပွင့်ဆင့်၍ ပွင့်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်ပြိုင်တည်းပွင့် ခြင်း ဖြစ်သည်။

ခြင်းလုံးပန်းကို အိမ်ထောင် မိသားစုအတွင်း စည်းလုံး ညီညွတ်ရေး အတွက် နိမိတ်ယူ စိုက်ပျိုးတတ်ကြ သည်။ အပင်များမှ ဖူးတံများစွာ စုစု ဝေးဝေး ပွင့်လေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

စိုက်ပျိုးလို၍ မျိုးဥမျိုးပင် တောင်း လာပါကလည်း လိုလိုလားလား စွန့် လှူကြသည်။ သားမြေးအစဉ်အဆက် တည်တံ့ရှည်ကြာခြင်း သဘောဆောင် သည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ယူဆကြ လေသည်။

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က ထားဝယ်ဒေသ သို့ စာပေခရီး ရောက်ခဲ့စဉ် ရှင်တောင်း ပုံစေတီအနီး နေအိမ်တစ်အိမ်၏ မျက်နှာစာတွင် စိုက်ပျိုးထားသော ခြင်းလုံးပန်းပင်များ တွေ့ခဲ့ရကာ သူတို့ သည်လည်း ဤကဲ့သို့ပင် နိမိတ်ယူ စိုက်ပျိုးထားကြောင်း သိခဲ့ရလေသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ဒဏ်ရာများနှင့် အပူကြောင့်

သွားနာခြင်း

သက်သာစေဖို့

နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ၏ လမ်း ညွှန်ချက် အားပေးကူညီမှုကြောင့် ယခု အခါ တိုင်းရင်းဆေးများ ပြန်လည် ပေါ်ထွန်းလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များက တိုင်းရင်းဆေး ဆိုလျှင် အထင်သေးတတ်ကြပါသည်။ တိုင်းရင်းဆေးထဲတွင် ဆေးဦးတိုသည် လည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ နေရာဒေသအလိုက် ဆေးဦးတို အမျိုးမျိုး ရှိကြပါသည်။

အချို့ဒေသတွင် ပိစပ်ရွက်ကို မွှေးနံ ပင်ဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။ ဆေးဦး တိုတွင် ပိစပ်ရွက်မှာ အသုံးဝင်ပါသည်။ ချွန်ထက်သောက်ရိယာ (သို့

မဟုတ်) အရာဝတ္ထုတစ်ခုခုဖြင့် ထိခိုက် ဒဏ်ရာရ သွေးထွက်လျှင် ပိစပ်ရွက် သတ္တုရည်ညှစ်ပြီး ဒဏ်ရာပေါ် လိမ်း ပေးပါ။

ထို့နောက် သတ္တုရည်ညှစ်ထား သော ပိစပ်ရွက် အဖတ်များဖြင့် အုံ ပြီး ပတ်တီးစည်းထားပါ။ သွေးတိတ်ပြီး ဒဏ်ရာပြည်တည်ခြင်း၊ ယောင်ခြင်း မရှိဘဲ အမြန်ဆုံး ပျောက်ကင်းပါသည်။ အပူအားကြီး၍ အပူကန်ခြင်း

ကြောင့် သွားနာခြင်း၊ သွားလှုပ်ခြင်း၊ သွားကိုက်ခြင်းများကို ပိစပ်ရွက် လက်နှစ်ဆုပ်ခန့်ကို ရေဖြင့် သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျို၍ ယင်းရေ ခပ်နွေး နွေးဖြင့် ငုံ့လိုက်၊ ထွေးလိုက် လုပ်ပါက ပျောက်ကင်းသက်သာပါသည်။

ကျေးတု သဒ္ဓ မဂ်လံ
ဦးမောင် (ရွှေညောင်)

အဆိုကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဖိုဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ သီလစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား သီလပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ကျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် ကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း။ သွေးသစ်လည်း မပေါ်။ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ဖြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊ သထက် ဝ၊ လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊ လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစီပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ထက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ရောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ၊ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊ လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ငြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ဖို့ပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ဖော် လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်။”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ”

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာ့ဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်။”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်။”(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၅၂၄။

www.burmeseclassic.com

ပဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

သနပ်ပညာ

အိမ်မိမိ၊ ရိုးကြီး၊ ဝိသုဒ္ဓါရုံ
ဆရာတော်ကြီး၏တပည့် ငါးတွဲရ
ဘာမကောကျော် ပဌမကျော်တွဲရ
အရှင်ဝေဇာလင်္ကာရအား

ဂါရဝပြခြင်း

အရှင်မြတ်သည် ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊
မုန်လပြည့်ကျော်(၁၂)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့
တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်
ဆရာဆိုင် (ဝ)ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်
နှင့် ဖြစ်ပါတယ်။

လေ့လာကြည့်ပါ။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

(ဝ)ကြွင်း မဟာဘုတ်

အရှင်မြတ်သည် ဝ,ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့အတွက် အင်္ဂါ
ဘာလဲဖြစ်သောကြောင့် ပညာရပ်
အလိုအားဖြင့် မရဏာဖွား ဖြစ်ပါတယ်။
 ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်တတ်မယ်။
 သိမ်တံ့မှာ ကြောက်စရာ အန္တရာယ်
များ ကြုံတွေ့မယ်။
 အနာရောဂါ များပြားမယ်။
 ချွေချာမယ်။
 သိမ်ရွယ်စဉ် သေဆုံးတတ်ပြီး မသေ
ခဲ့ရင်တော့ ရွှေထီးဆောင်းရမယ့်
အကြီးအကဲဖြစ်လို့ ဆိုပါတယ်။

◆ ဝိသုဒ္ဓါရုံသာမဏေကျော်
ပဌမကျော်တွဲရ အရှင်ဝေဇာလင်္ကာရ

ပုတီးအိမ်မှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်(၁-နေ့)
ရှိတဲ့အတွက်...
ဟိုးလေးတကြော်ကြော် အောင်မြင်
မှုမျိုး မဖြစ်တတ်ပါဘူး။ သို့သော်လဲ
ပုတီးသဘောက ရွှေလျားတဲ့သဘောမို့
မိမိတို့ မွေးရာဒေသမှာတော့ မကျော်
ကြား၊ မအောင်မြင် မထူးခြားနိုင်ပေ
မယ့် တစ်မြို့၊ တစ်ရွာ၊ တစ်နယ်ရပ်ခြား
မှာတော့...
 ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရခြင်း၊
 ထူးချွန်ခြင်း၊
 အောင်မြင်မှု သရဖူဆောင်းနိုင်ခြင်း၊
 ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခံရခြင်း
တို့ ဖြစ်စေပါတယ်။

တစ်ဖန်...
ဘင်္ဂအိမ်မှာ စနေဂြိုဟ်
(၀-နေ့)ရှိတဲ့ အတွက်
ပညာရပ် သဘောအရ
ကတော့ စနေဂြိုဟ်ကို
အထက်မှာထီး၊ အောက်
မှာမီးဆိုတဲ့ စကားစဉ်အရ
ပြောရရင်တော့...
 ပူပင် ကြောင့်ကြ
ရမှုများခြင်း၊
 လူမျိုးခြားများနဲ့ အကျိုး
မပေးတတ်ခြင်း၊
 ပြဿနာ အမျိုးမျိုး
ကြုံတွေ့ရခြင်း၊
 စိတ် အနှောင့်အယှက်
များခြင်း
တို့ပါပဲ။

အင်္ဂါဂြိုဟ်သည် မရဏ
ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြင်းထန်လွန်းပါ
တယ်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုများ
ခြင်း ရှိပါမယ်။ ရဲရင့်ပြတ်သားစိတ်ကို
ပိုင်ဆိုင်ထားပါတယ်။ တစ်ဖွတ်ထိုး
စိတ်လဲ ရှိပါမယ်။
ကောင်းရင်လဲ ကောင်းပြီး မကောင်း
ပြီးဆိုရင်လဲ အားမနာတမ်း ပြောဆို
ဆက်ဆံတတ်တဲ့အတွက် ဒေါသစိတ်
ကို လျှော့ပြီး မေတ္တာစိတ်ကို တိုးခြင်းကို
ပြုသင့်ပါတယ်။
ပုဒုဟူးဂြိုဟ်သည် အမိပတိဂြိုဟ်
ဖြစ်တဲ့အတွက်...
အပေါင်းအသင်း၊ လူအဖွဲ့အည်း။

ကျောက်စိမ်းဂမုန်းကွင်းထိုး

လက်ဆောင်

မောင်မောင်လွန်း (ခုံ)

စာရေးသူထံသို့ မကြာခဏ ရောက်လာလေ့ရှိသော တူဝမ်းကွဲတော်သည် ကိုကျော်ဝင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား ခရီးသွားလာနေသူတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

တစ်နေ့တွင် တူဖြစ်သူ ကိုကျော်ဝင်းသည် စာရေးသူထံသို့ နံနက်အစောကြီး ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်...

‘ဦးလေးထွန်းအတွက် လက်ဆောင်ပါလာတယ်’

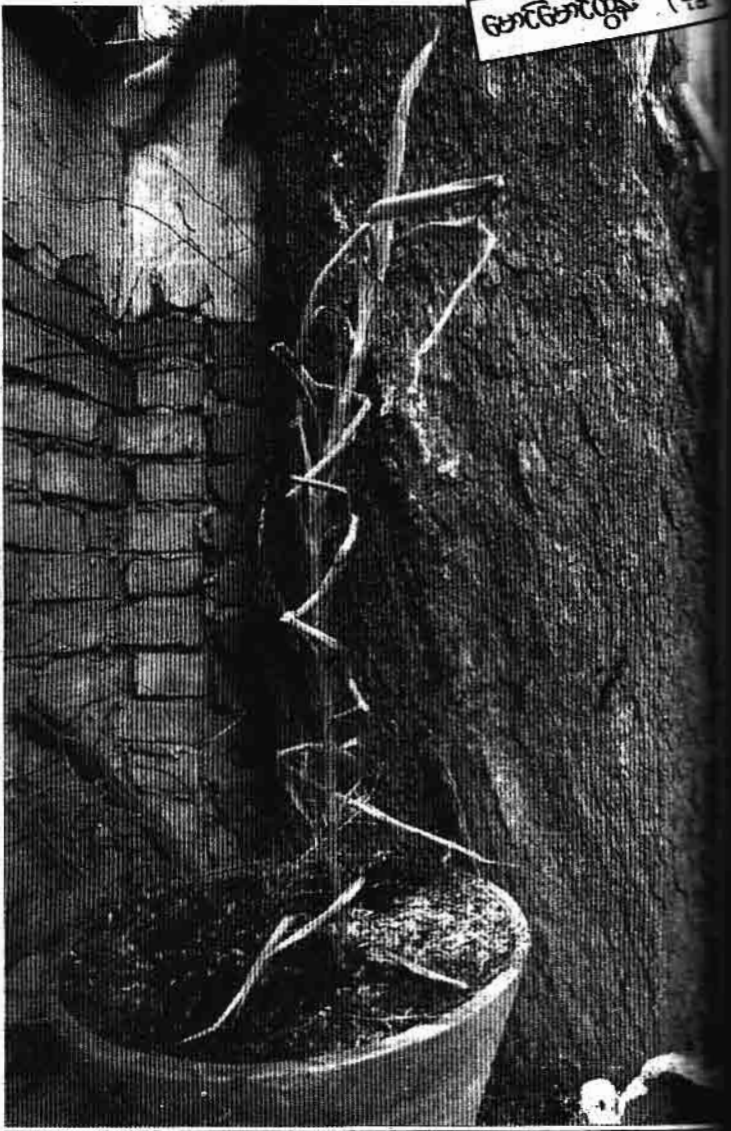
ဟု ပြောကာ ကျောက်စိမ်းဂမုန်းခေါ် ဇော်စိမ်းဂမုန်း ခေါ် နှစ်တစ်ရာပင်တစ်ပင်ကို ပေးပါသည်။

ထိုအပင်မှာ ရိုးရိုးသာမန် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင် မဟုတ်ဘဲ ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်စိမ်းဂမုန်းကွင်းထိုးပင်ဖြစ်သည်။

စာရေးသူလည်း တူ ကိုကျော်ဝင်းပေးသော ကျောက်စိမ်းဂမုန်းကွင်းထိုးပင်အား အသေအချာ ကြည့်ရှုသောအခါ အပင်၏ အဖျားလေးတွင်သာ ကွင်းထိုးနေသည် မဟုတ်ဘဲ အပင်၏ အောက်ခြေမှစ၍ အရွက်များမှာ တစ်ရွက်နှင့်တစ်ရွက် လူပြုလုပ်ထားခြင်းမရှိဘဲနှင့် သူ့အလိုအလျောက် ကွင်းဖျား ထိုးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

စာရေးသူလည်း ထို ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်စိမ်းဂမုန်းကွင်းထိုးပင်အား အိမ်တွင် အသင့်ရှိနေသော ပန်းအိုးထဲသို့ စိုက်လိုက်ပြီး ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူလိုက်ကာ တူဖြစ်သူ ကိုကျော်ဝင်းအား...

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်

‘ဒီ ကျောက်စိမ်းဂမုန်းကွင်းထိုးပင်ကို မင်း ဘယ်က ရတာလဲ’

ဟု မေးသောအခါ ဒီတစ်ခေါက် သူ ကချင်ပြည်နယ်ဘက်ကို သွားခဲ့

ရာတွင် အင်းတော်ဒေသတွင် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်အား အမြောက်အမြား စိုက်ပျိုးထားသည့် မြို့ထဲ ရောက်သွားခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

သို့နှင့် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်များထဲ ထူးခြားစွာ ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်စိမ်းဂမုန်း ကွင်းထိုးပင်ကို ဆွေရီရသဖြင့် ဦးလေးထွန်း ဆောင်းပါး ဆရာရန် ယူလာခဲ့ပြီး လာ၍ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

စာရေးသူလည်း ကျောက်စိမ်းဂမုန်း ကွင်းထိုး ရရှိသောကြောင့် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းကွင်းထိုးပင်မှ ကွင်းထိုးနေသည့်အတွက် မည်သို့သော ကောင်းကြောင်း ဆိုးကြောင်းများကို သိရှိလိုသောကြောင့် စာရေးသူထံတွင် ရှိနေသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းများထဲတွင် ရှာဖွေကြည့်ပါသည်။

ထိုအခါ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ခုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၂၇၇)နှင့် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ ခုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၂၈၅)တို့ထဲတွင် ဆရာ ကျောင်းတော်ရာ မောင်လှ ရေးသားထားသော "ထူးထူးခြားခြား ကွင်း(ဂွင်း)များ ထိုးနေသည့် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင်" ဟူသော ဆောင်းပါးနှင့် ဆရာ ဓာတ်ပုံမောင်

မောင်အေး ရေးသားထားသည့် "ထူးဆန်းစွာ ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်စိမ်းဂမုန်း" ဟူသည့် ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှုလိုက်ရပါသည်။

ဆရာ ကျောင်းတော်ရာ မောင်လှ ရေးသားထားသည်မှာ သူ၏မိမိ၏ဆွေတစ်ဦးအိမ်တွင် ကျောက်စိမ်းဂမုန်းကွင်း(ဂွင်း)ထိုးသည့်အတွက် အိမ်ကို သွပ်မိုးနိုင်သည်။ စားရေးသောက်ရေး ကျန်းမာရေး အရင်ကထက် ပိုကောင်းပြီး အဆင်ပြေလာသည်။

သူ၏ သမီးဖြစ်သူမှာလည်း ဘတ်စကက်ဘော နိုင်ငံလက်ရွေးစင် အရွေးခံရပြီး နိုင်ငံခြားကို သွားရသည် ဟု ရေးသားထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

ဆရာ ဓာတ်ပုံမောင်မောင်အေးက တော့ သူ၏ "မောင်မောင်အေး-အိမ်ဂျစ်တယ် ကာလာဓာတ်ပုံ" ဆိုင်လေးမှာ လွန်ခဲ့သောလများက အတော်လေး အခြေအနေ ဆိုးခဲ့ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ပတ်(၇-၈ရက်)ခန့်ထိ ဝင်ငွေ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မရခဲ့သည့် ရက်များပင် ရှိခဲ့ကြောင်း...

သူ၏အိမ်မှ ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင် ကွင်းထိုးသောအခါ တစ်စတစ်စဖြင့် အခြေအနေများ တိုးတက်လာကာ မင်္ဂလာပွဲ အခမ်းအနားတစ်ခုကိုပင် လက်ခံရရှိရုံကဲ့သို့လှ ကာလာလိုင် စင်လေးများလည်း ရိုက်ကူးလာရသည့် အပြင် ဝီနိုင်း(VENYL)ပုံကြီးအချို့ပင် လုပ်လာခဲ့ရပါသည်ဟု ရေးသားဖော်ပြထားပါသည်။

ဆရာကျောင်းတော်ရာ မောင်လှနှင့် ဆရာ ဓာတ်ပုံမောင်မောင်အေးတို့ နှစ်ဦးစလုံးက ကျောက်စိမ်းဂမုန်းပင် ကွင်းထိုးသည့်အတွက် ကောင်းကြောင်းများကို ရေးသားဖော်ပြထားပေးသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်ကို စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိနိုင်ကြစေရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

[ကျောက်စိမ်းဂမုန်း ကွင်းထိုးပင် ပေးသော တူ ကိုကျော်ဝင်းအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။]

မောင်မောင်ထွန်း(မှီခွာ)

စာမျက်နှာ (၁၀၃) မှ အဆက်

လူရေးလုပ်ငန်းများကိုအထူးချပြပါ။ လူကောင်းတွေနဲ့ ခြုံရသလို လူလိမ် များနဲ့ ဆိုတွေ့ တတ်ပါတယ်။ အပေါင်းအသင်းများကြောင့် ပြဿနာဖြစ်ရခြင်း၊ ရန်များခြင်း၊ ထိခိုက်ဆက်ဆံရခြင်း စိတ်ဆင်းရဲရမှုများ ကြုံတွေ့ရတတ်သဖြင့် အပေါင်းအသင်းက အလွန်ပဲ အရေးကြီးပါတယ်။
သောကြာဂြိုဟ်သည် အထွန်းဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက်...
ကော၊ပြောကောင်းပါမယ်။ လူ့ခွန်လူ့ခင်များမယ်။ အထူးအတော့ ဆန်တင်ဘက်လိင်များရဲ့ ကြည့်ညိုမှုအပိုင်း အထူးဂုဏ်ရရှိလိမ့်မယ်။ ပင်ကိုက အလှအပန် အနုပညာကို အသိနာထုံမယ်။
တနင်္လာဂြိုဟ်(၂-လာ)သည် သိုက်ဂြိုဟ်ဖြစ်ပြီး ကြာသပတေး(၅-တေး)သည် ရာဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဆူကြဲအခက်အခဲ ကြုံတွေ့ရပါမယ်။ သို့ရာတွင် တနင်္လာ

(၂-လာ)ဂြိုဟ်သည် သိုက်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့အတွက် မကြာခင်ပဲ ပြေလည်သွားတတ်ပါတယ်။
ကြာသပတေးဂြိုဟ်သည် ရာအိမ် ဌာနကောင်း၍ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက်...
* ပညာရေး၌ ထူးချွန်ခြင်း
* ဇနီးဖြစ် ကောင်းကျိုးရခြင်း
* ပရိယတ္တိစာပေနှင့် အကျိုးပေး ကောင်းခြင်း
* အတွေးအခေါ် စိတ်ကူးစိတ်သန်း ကောင်းခြင်း
ထို့ကြောင့် အရင်မြတ်သည်ပါးဘွဲ့ရ သာမဏေကျော်ဘွဲ့၊ ပထမကြီးတန်းကို တစ်နိုင်ငံလုံးပထမရရှိ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ပဌမကျော်ဘွဲ့ကို ရရှိကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။
အေးပါဇေ အောင်ပါဇေ
သန်းပညာ

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်

နန်းချီထူး
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ယခင်လမှ အဆက်

ရှေးခေတ် ဂမ္ဘိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ နီဇိုင်းလက်ရာများ (၄)

ဆင်ထားပါသည်။
ဤပုံ(၁၀)နီဇိုင်းလက်ရာမှာ အနည်းငယ် အနုစိတ် ဝတ်ဆင် ထုံးစံထားသည်ဟု ပြောရလေ့ ပင်။

*** (၁၀)
ပုံ (၁၁) နီဇိုင်းလက်ရာသည် ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော် ဝတ် လိုက်ပတ်လက် ယာဘက်နံရံ မှန် လက်ဝဲဘက်မှ ကျောက် ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၄၈)လက်ရာ ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော နီဇိုင်းလက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ သည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ တွင်လည်း ဦးခေါင်းပိုင်း တော့ပေ။ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၃၁)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၂၈)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအမြင့် (၁၃)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။
ပုံ(၁၁) နီဇိုင်းလက်ရာမှာ တဘက် (ပုဆိုးပိုင်း)ကို ပန်းနှစ်ဖက်တွင် ခြေ ထားပြီး တဘက်စ တစ်ဖက်ကို ညာ ဘက်တွင် ဖြန့်ကားချထားပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင်လည်း လက် ကောက်ကြိုး တစ်ဖက် သုံးကွင်း ဝတ်ဆင်ထားကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အင်္ကျီကို အပေါ်၌လည်း ရင်သား လုံအောင် ဝတ်ဆင်ပြီး အောက်တွင် လည်း တင်ပါးဖုံးအောင် ဝတ်ဆင်ထား ပါသည်။ အင်္ကျီအောက်နား အထက် နားတွင် အနားသတ်ဖောင်းများဖြင့်

*** (၁၀)
ပုံ (၁၀) နီဇိုင်းလက်ရာမှာ ထုက္ကန့် သိမ်ပုထိုးတော် အဝင်လိုက်ပတ် လက်ယာဘက်နံရံ မှန်ညာဘက်မှ နံပါတ်(၄၉) ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော နီဇိုင်းလက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၆၄)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၃၃)စင် တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၁၅)စင် တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ဤရုပ်ကြွတွင် လည်း အဆင်တန်ဆာများ ဖုံးရေတိုက် စားမှုကြောင့် ပျက်စီးနေပါသည်။

ဖောင်းတော်(မင်္ဂလာ) အနေအထား ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အတွင်းဝန် လက်ယာအမတ် ရုပ်ကြွဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွ၌ လည်ပင်းလည်း ကျိုးနေသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မင်္ဂလာတော်ကို ခန့်မှန်းရေးဆွဲ၍ ရသည့်အလျောက် ပွင့်ဖတ်အထပ်ထပ် နှင့် ဖောင်းလုံးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားထောင်လုံးများ ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ တဘက်ကို ဘယ် ဘက်ပခုံးပေါ်တွင် တင်၍ ညာဘက် ချိုင်းအောက်မှ ပတ်၍ သိုင်းထားပါ သည်။ တဘက်စနှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊

လက်ယာတွင် ဖြန့်၍ ချထားပါ၏။ တဘက်ကို အစင်းကြောင်းကလေး များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြားဖူးတစ်ဖူးဖြင့် ပူဇော်နေပါသည်။ ခါးတွင် ခါးပတ်ကြိုး အပြားကို ပတ်ထားပါသည်။ ခါးပတ် ကြိုးအပြားတွင် ဖောင်းနှစ်ဆင့်ကြား၌ ခပ်စောင်းစောင်း အစင်းကြောင်း ကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါ သည်။

ဣန္ဒြေကာအပြားကို ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက် တင်ထားပါသည်။ ပုဆိုး အနားစကိုလည်း အောက်အနားကို ဖောင်းနှစ်ဆင့်ခါပြီး၊ ဖောင်းနှစ်ဆင့် နှင့်အပေါ် ဖောင်းတစ်ဆင့်ကြားတွင် အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှ

www.burmeseclassic.com

ပုံ-၁၁

ပုံ-၁၂

အလှဆင်ထားပါသည်။
 ပေါင်ပေါ်တွင် ခါးပတ်ကြိုးစနစ်စကို
 အပြားလိုက်ချထားပြီး အဖျားကို
 ဆံ့မြတ်ဖွားကလေးများဖြင့် အလှဆင်
 ထားပါသည်။ ထာဘီ(လုံချည်)တွင်
 ထည်း အောက်အနား ရစ်ဖော်၍ ဝတ်
 ဆင်ထားပါသည်။
 ဤပုံ(၁၁)ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ အမျိုး
 သား ဒီဇိုင်းလက်ရာဖြစ်ပြီး အတွင်းဝန်
 ထက်ယာကတော်ရုပ် ဖြစ်သည်ဟု
 ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ
 ခိုင်ခံ့ ယဉ်ယဉ်သာ တွေ့ရှိရပါသည်။
 * * * (၁၂)
 ပုံ(၁၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ထူကွန့်
 သိမ်ပုထိုးတော် ဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်
 ယာဘက်နံရံ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ
 နံပါတ်(၅၁)လက်ရာကို ကူးယူ ရေးဆွဲ
 ထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင်
 ဖြစ်ပါသည်။
 မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင်
 အပေါ်ပိုင်း မတွေ့ရှိရတော့ပေ။
 ထို့ကြောင့် ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၃၁)
 ဝက်မီတာခန့်၊ အကျယ် (၃၆)စင်တီ

မီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၁၅)စင်တီ
 မီတာခန့် ရှိပါသည်။
 ပုံ(၁၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ တဘက်
 (ပုဆိုးပိုင်း)ကို ဘယ်ဘက်ပခုံးပေါ်တွင်
 တင်၍ ညာဘက်ချိုင်းအောက်မှ သိုင်း
 ထားပါသည်။ တဘက်စနစ်ခုစလုံးကို
 ဒီဇိုင်း၏ နောက်ကျောတွင် ထက်၊
 အောက် ဖြန့်၍ ချထားပါသည်။
 တဘက်စအဖျားကို ဆံ့မြတ်စ
 အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှ
 ဆင်ထားပါသည်။ တဘက် ထက်၊
 အောက် အနားနှစ်ဖက်ကို အနားသတ်
 ဖောင်းရစ်ဖြင့် အလှဆင်ထားပါ၏။
 လက်နှစ်ဖက်တွင် လက်ကောက်
 တစ်ဖက်သုံးကွင်း ဝတ်ဆင်ထားပါ
 သည်။
 ခါးတွင်လည်း ခါးပတ်ပြားကြိုး ပတ်
 ထားပြီး ခါးပတ်စတစ်ကို ရှေ့တွင်
 တွေ့ရှိရပါသည်။ ခါးပတ်စ အဖျားတွင်
 ဆံ့မြတ်စ အစင်းကြောင်းကလေးများ
 ဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။
 ခါးပတ်ကြိုးကို ထက်၊အောက်
 ဖောင်းနှစ်ဆင့်ခံပြီး ဖောင်းနှစ်ဆင့်ကြား

တွင် ရပ်စောက်အစင်းကြောင်းကလေး
 များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ပေါင်
 ပေါ်တွင် ဣန္ဒြေကာအပြားကို အပြား
 လိုက် ချထားပါသည်။
 ပုဆိုး(ဒယော)ကိုလည်း အောက်
 အနားတွင် အဆင့်သုံးဆင့် အရစ်ရစ်
 ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။
 ဤပုံ(၁၂) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ
 ယောက်ျားရုပ်အဖြစ်သာ ခန့်မှန်းနိုင်ပြီး
 မည်သည့်ဝန်ကြီး ဖြစ်သည်ကို
 ဖောင်းတော် မတွေ့ရှိရ၍ မခန့်မှန်းနိုင်
 ပါ။ ဤဒီဇိုင်းလက်ရာတွင်လည်း ရိုးရိုး
 လေးသာ ဆင်ယင်ယုံဖွဲ့ထားသည်ကို
 တွေ့ရှိရပါသည်။
 * * * (၁၃)
 ပုံ(၁၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ထူကွန့်
 သိမ်ပုထိုးတော် ဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်
 ယာဘက်နံရံမှ လက်ဝဲဘက်မှ
 ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၅၀)ကို
 ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာ
 ပင် ဖြစ်ပါသည်။
 မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင်
 မျက်နှာချောမွတ်နေပြီး လည်ပင်းကျိုး

နေပါသည်။ အဆင်တန်ဆာတချို့လည်း ချောနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၆၄)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၂၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၂၅)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၁၃) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ဆံထုံးပုံစံအနေအထားမှာ ပန်းစိုက်ဆံထုံး ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးကြီး ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ တဘက်ကို ညာဘက်ပန်းတွင် တင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တဘက်စ တစ်ဖက်ကိုလည်း ညာဘက်ဘေးတွင် ဖြန့်ချထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူး ပူဇော်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်စလုံး၌ လက်ကောက်ပြားကြီးတစ်ဖက် တစ်ကွင်းစီ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ အင်္ကျီကို ရင်သားဖုံးအောင် ဝတ်ဆင်ထားပြီး အင်္ကျီ

၁၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောက်နားလည်း တင်ပါးဖုံးအောင် ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီအောက်နားတွင် အရစ်ဆင့်ကလေးဖြင့် အနားသတ်ထားပါသည်။ ပေါင်ပေါ်တွင် ခါးပတ်ကြိုးစနစ်ကို အပြားလိုက် ချထားပါသည်။

ထင်္ဂါ(လုံချည်)လက်ရာမှာ နတ်ပြီးအောက်နားကို အဆင့်ကိုးဆင့် တွေ့ရှိရပါသည်။ ရိုးရိုးအဆင့် အုတ်စီ အဆင့်ဝါးထရကာ အဆင့်နှင့် အစင်းကြောင်းကလေး အဆင့်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။

ဤပုံ(၁၃) အမျိုးသမီးလက်ရာ ဒီဇိုင်း ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုမှာ အနုစိတ်လှသည်ဟု ပြောရမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

* * *(၁၄)

ပုံ(၁၄) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် ထူထွန်းသိမ်ပုထိုးတော် ဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်ယာဘက်နံရံမှ မှစ်ဘယ်ဘက် နံပါတ်(၁၄)ရုပ်ကြွ မိန်းမကျောက်ဆစ်လက်ရာကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၅၆)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၂၆)စင်တီမီတာခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၁၀)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်း ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုများ ရေတိုက်စားမှုကြောင့် ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူး ပူဇော်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တဘက်စတစ်စကို လက်ယာဘက်အောက်တွင် ဖြန့်၍ ချထားပါ၏။

အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးအောင်ထိ ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အင်္ကျီအောက်စကို အဆင့်နှစ်ဆင့်ဖြင့်

အနားဖော်ထားပါ၏။ ပေါင်ပေါ်တွင် ခါးပတ်စ နှစ်စနှင့် ခါးပတ်ကြိုးခေါက်တစ်ခေါက်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ကြိုးစအဖျားများကို ပန်းဖွားဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ထင်္ဂါ(လုံချည်) အောက်နားကိုလည်း အဆင့်နှစ်ဆင့်ဖြင့် အနားသတ် ဖော်ထားပါသည်။

ဤပုံ(၁၄)ဒီဇိုင်းလက်ရာ အမျိုးသမီးရုပ်မှာ ရိုးရိုးနှင့် ယဉ်ယဉ်လေးသော ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဒီဇိုင်းလက်ရာများမှာ မြောက်ဦးခေတ် အေဒီ(၁၆)ရာစု ဝတ်ဆင်ထုံးဖွဲ့မှုများကို ဖော်ပြသော ဒီဇိုင်းလက်ရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ထာဝရဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ

ကျန်းမာရေးအတွက် အထွတ်အမြတ်များ

အမျိုးအစား	ဝမ်းတွင်းအာဂီ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရုပ်	မိတ်ဖက်	ကျွဲသို့	ကံပွင့်နေ့
အပူ	အပူ	အပူ	၃	ဂုံ	အပူ	အပူ	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
အပူ	အပူ	၁	ပဲအချိုဖျိုး	အပူ	အပူ	ပြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ ယောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
အပူ	အပူ	၁	ပဲအချိုဖျိုး	အပူ	အပူ	ပြောက်	ယောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
အပူ	အပူ	၆	ဆန်	အပူ	အပူ	အပူ	ဝက်၊ ဆိတ်၊ ယုန်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
အပူ	အပူ	၇	ဆန်	အပူ	အပူ	အပူ	ကြက်၊ နွား၊ ငွေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
အပူ	အပူ	၇	ဆန်	အပူ	အပူ	အပူ	နွား၊ ငွေ၊ ကြက်	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
အပူ	အပူ	၂	ကောက်ညှင်း	အပူ	အပူ	အပူ	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	နေ့သားသီး	တနင်္လာနေ့
အပူ	အပူ	၄	ဂုံ	အပူ	အပူ	အပူ	ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
အပူ	အပူ	၄	ဂုံ	အပူ	အပူ	အပူ	နဂါး၊ ယောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
အပူ	အပူ	၉	ပြောင်း	အပူ	အပူ	အပူ	ကျား၊ ပြင်း၊ ငွေ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
အပူ	အပူ	၈	ကောက်ညှင်း	အပူ	အပူ	အပူ	ပြင်း၊ ငွေ၊ ကျား	တနင်္လာသားသီး	နေ့နေ့
အပူ	အပူ	၈	ကောက်ညှင်း	အပူ	အပူ	အပူ	နွား၊ ငွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	နေ့နေ့

မတ်လတွင် ကြက်နှစ်ဖွား၊ နွားနှစ်ဖွားနှင့် ကြက်နှစ်ဖွားတို့မှာ ကျန်းမာရေးအတွက် အထွတ်အမြတ်များ ရှိပေသော်လည်း အထွတ်အမြတ်များ ရရှိရန်အတွက် အထွတ်အမြတ်များကို စားသုံးရမည်။

ဤအတွက် ကြက်နှစ်ဖွားတို့ကို စားသုံးရန် အထွတ်အမြတ်များ ရှိပေသော်လည်း အထွတ်အမြတ်များ ရရှိရန်အတွက် အထွတ်အမြတ်များကို စားသုံးရမည်။

ကြက်နှစ်ဖွားတို့သည် အထွတ်အမြတ်များ ရှိပေသော်လည်း အထွတ်အမြတ်များ ရရှိရန်အတွက် အထွတ်အမြတ်များကို စားသုံးရမည်။

အထွတ်အမြတ်များ (၃)ဂဏန်း၊ အပူ၊ အထွတ်အမြတ်များ ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေနိုင်ပါသည်။

ဤသောအရသာရှိသည့် ဆေးဝါးများကို စားသုံးရမည်။

စားဖွယ်တို့က ကျန်းမာရေး အထောက်အပံ့ ပေးလိမ့်မည်။

ယုန်နှစ်ဖွား၊ ဆိတ်နှစ်ဖွားနှင့်

ဝက်နှစ်ဖွားတို့မှာ မိတ်ဖက်ပုံရိပ်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကျန်းမာရေးကိစ္စအရေးအကြောင်းရှိပါက သောကြာသားသီးက ကူညီပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ကြာသပတေးနေ့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ်ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေးများ ဤအတိုင်း ကောက်ချက်ချကြစေလိုပါသည်။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းဇီ (Hu Jinqi)

ကြော့ဇွဲဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်တန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရှင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

နွယ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'
'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'
'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'
'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'
'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'
'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။
အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး စာစ်နေ
(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'
'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိမ်နေစဉ်အလိုလို သုက်
လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသူ အိမ်ထောင်ရေးရာသို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ
ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို
၁၂၀ နှစ်ကျရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော့ဇွဲခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'
'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ
ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ
တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်ဆာတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆)၊ သုတေသနလမ်းပေါ်၊ သွန်းမှတ်တိုင်းအနီး၊
(၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြနယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄၁

ကိုကြီးကောင်း

စိတ်သဒ္ဓါစွာလျှင် ကြံသမျှထူးစေသည့်

ပိဗ္ဗသုက္ကဒေဝင်

သံတော်ဦးဆောင်ချက် (၄)

ခံယူရသော

သင်္ခါလဗုဒ္ဓ အာဆတ်

ကာလကြာ၍ ဆွေးမြည့် နှစ်သိသွားသော တည်ပင် အား ဝိဇ္ဇာဆရာတော် ဦးသာသန အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် သင်္ခါလဗုဒ္ဓပေါက်လာသောတည်ပင် ဖြစ်သည်။

ကျောက်သပိတ်ကြီးမှာစ၊ဦး ကာလက မရှိခဲ့ပါ။ သပိတ်ကွဲ ညည်ပင် သာသနာမြေ စတင် ဖြစ်တားလာ၍ အောင်သိဒ္ဓိ နိဗ္ဗာန် တည်ဆောက်ပြီးချိန် မှစ၍ ဖြစ်သည်။

ဒေါသန်းဝိုင်းသည် ဆရာတော်၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖြင့် ခုနစ်ရက်သားသမီး နှစ်ဦးမှာ ဒုက္ခအခက်အခဲမှ ကယ်တင် ဆောင်ရွက်လျက် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အဖွဲ့ရည် တည်တံ့ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

သစ်နေ့တွင် ဗိမာန်အတွင်း ရွာသား အဖွဲ့နှင့် စကားပြောဆိုနေစဉ် ကပ် သူသားသော မြသပိတ်လေးလုံးမှာ နေ့ဆင်းနောက်ဆင့်ပင် အစိတ်စိတ် ချွတ်ခွာ အက်ကွဲသွားလေသည်။

အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသဖြင့် ဒေါသန်းဝိုင်းခမျာ ချွန်းပွဲချ ငိုကြွေး ဆူညံသည်။ ထိုစဉ်...

“အဖေ့ ဒါ ကောင်းတဲ့နိမိတ် အစိတ် ချွတ်ခွာ ကျွဲပြားနေကြတဲ့ ပါရမီရှင်တွေ အဖေ့မှာလာပြီး စုစည်းပယ်နိမိတ်။ ဒီလို

• ထောတမည် ဆိုင်းဘတ်များကြားမှ ရုပ်ပွားတော်များနှင့် သင်္ခါလဗုဒ္ဓပေါက်ကြီး တည်

ပြန်ဆုံမှ သာသနာတော် စည်ကားပြန်ပွား အောင် ပြုစုနိုင်ပေ။ တည်ပင်ပေါက်အနား မှာ သပိတ်ကြီးတစ်လုံးလှုပ်ပြီး မြသပိတ်ကွဲ အစအားလုံး ထည့်လိုက်ပါ။

ဟူသော အသံကြားရသဖြင့် ဤ ကျောက်သပိတ်ကို ပြုလုပ်၍ မြသပိတ် ကွဲများ စုစည်းထားလိုက်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

ထိုကဲ့သို့ မြသပိတ်များ အက်ကွဲစဉ် က ရောက်နေကြသူများမှာ ဘောဂ ရွာသား (ချမ်းသာခြင်းနိမိတ်)၊ ပါရမီ ရွာသား (ဖြည့်ဆည်းခြင်း)၊ ရွာစီကုံး (ညီညာခြင်း)၊ ဒန်းပင်တဲ (သက် သောင့်သက်သာရှိခြင်း)၊ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း)တို့ ဖြစ်ကြရာ ရွာအမည် ပညတ်အရ ကောင်းမွန်လှသည်။ ဒန်း ပင်တဲရွာသား အမည်မှာ ဦးဆုခိုင်ဖြစ် လေရာ တောင်းသောဆုနှင့် ခိုင်မာ

ပြည့်စုံခြင်း နိမိတ်ကိုလည်း ဆောင်စေ သည်ဟု ယူဆကြလေသည်။

အခြားနေရာထူးများ

သပိတ်ကွဲတည်ပင်အနီးမှ အရှေ့ ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ရာ ဒယ်အိုး သဏ္ဍာန် မြေကွက်ကျယ်ကြီး၏ နှုတ်ခမ်း၊ မြေပြင်ထက် ပတ်လည်တွင် ဘုရားရှင် သာသနာတော် ထွန်းဖား ပျံ့နှံ့ရာ တိုင်းပြည်၊ နိုင်ငံ၊ ဒေသများ၏ အမည်များကို ကမ္မည်းဆိုင်းဘတ် စိုက်ထူထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

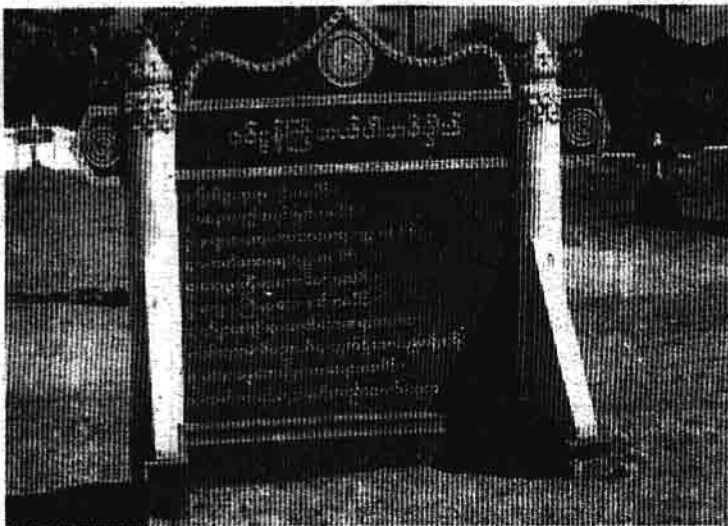
ဒေသအမည် ဆိုင်းဘတ်များ အကြား ရုပ်ပွားတော်အချို့ ပူဇော်ထား ကာ တစ်နေရာ၌ “ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးအဓိဋ္ဌာယ်” ဟူသော ကမ္မည်းစာတိုင်ကြီးကို မြင်ရသည်။ ကုသိုလ်ကြီးမားလှသော မဗ္ဗုဇာ

◆ သာသနာထက် ပိုနှံ့ခဲ့ရာ တိုင်းဒြားများ

◆ ဝင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးတက္ကသိုလ်

ကုသိုလ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုခေါင်းစဉ် အောက်တွင်...

- ၁။ မြတ်စွာဘုရားရှင်အပေါင်း
- ၂။ ပစ္စေကပုဒ္ဓိ အရှင်ပြတ်အပေါင်း
- ၃။ အစ္စသာဝက၊ ယောသာဝက၊ ရဟန္တာ အပေါင်း
- ၄။ ပကတိသာဝက ရဟန္တာအပေါင်း

၁၂၂ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိခြေညီမဂ္ဂဇင်း

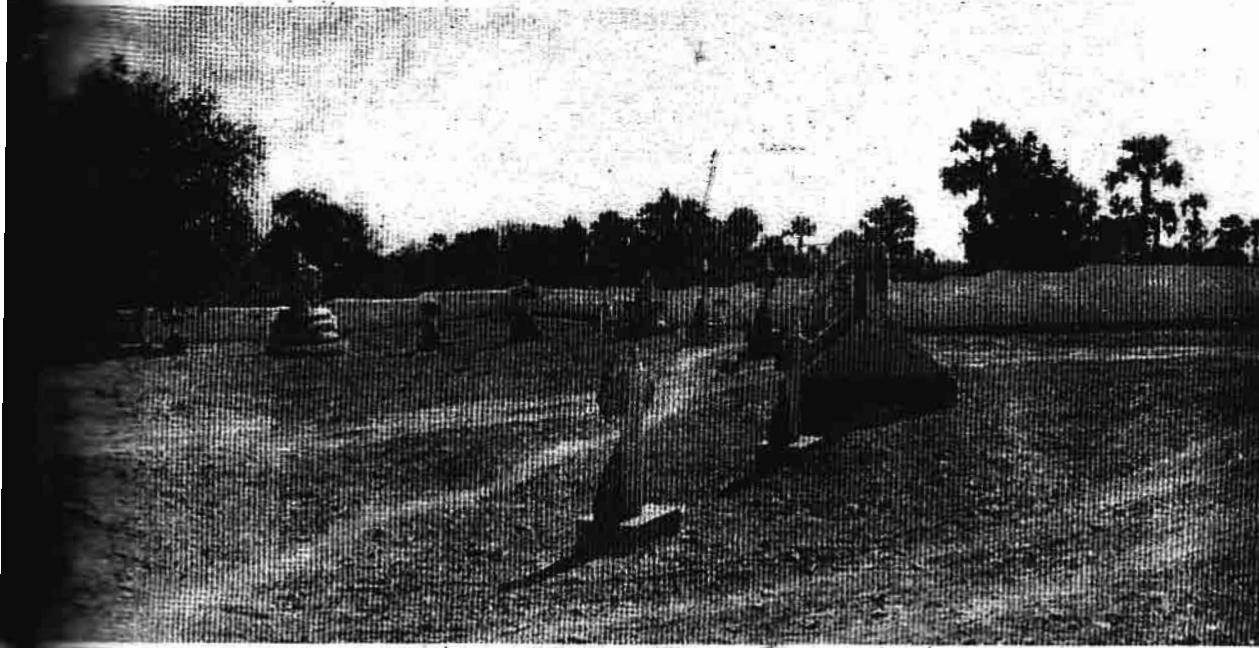
- ၅။ ကျေးဇူးကြီးမားသော ပိခင်အပေါင်း
- ၆။ ကျေးဇူးကြီးမားသော ဖခင်အပေါင်း
- ၇။ လိပ္ပာစေရန် ဆုံးမတတ်သော ဆရာ အပေါင်း
- ၈။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဆည်းပူးလျက်ရှိ သော လူ၊ ရဟန်း၊ အရိယာအပေါင်း
- ၉။ တရားဓမ္မ ဟောပြောပေးညွှန်သော ဆရာ

အပေါင်း

- ၁၀။ ထမ်းတစ်လုတ်၊ ရေတစ်ပူတ် စသည် ထောက်ပံ့ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း
- ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေသည်။
- ဤဝင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မမေ့လျော့ခြင်း၊ ယင်းတို့အပေါ်၌ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်များရှိလျှင် ပျောက်ပါစေကြောင်း ဘုရားရှင်ထံတွင် ရိုနှိုးတောင်းပန်ခြင်း စသည်တို့ ပူဇော်ပါက အောက်ပါအကျိုးကျေးဇူးများ ခံစားရနိုင်ပေသည်။
- ၁။ အရပ်တစ်ပါးသွားလည်း အစားအယူပျားပါခြင်း
- ၂။ ရောက်ရာအရပ်၌ လေးစားပူဇော်ခံခြင်း
- ၃။ ရန်သူမျိုးငါးပါး မရှိပျက်ခြင်း
- ၄။ ချစ်ခင်သူပေါများခြင်း
- ၅။ ယုံကြည်ဖက်ဖက်အလယ်၌ တင့်တယ်စွာ နေနိုင်ခြင်း
- ၆။ ကောင်းသောဂုဏ်သတင်း ကျော်ငြိမ်းခြင်း
- ၇။ အခြံအရံ ပြုတ်ရှိခြင်း

www.burmeseclassic.com

သာသနာထက် ပိုနှစ်ခြိုက် တိုင်းဌာနများ

- ငွေပြည့်သော တိရစ္ဆာန်၊ စိုက်ပျိုးသော သီးနှံ ဖြစ်ထွန်းခြင်း။
- ဘေးဒုက္ခရောက်ခဲ့သော် အကူအညီ အစို့အတွယ် ရရှိခြင်း။
- သားသီးနှင့် စီးပွားစွာ ကောင်းမွန် ဖြစ်ထွန်းခြင်း။

ထိုမှ အောင်သိဒ္ဓိမိမာန်ဆီသို့ ဆွတ်လာခဲ့ရာ ဝိမာန်အပြင်ဘက် အရှေ့တောင်ထောင့် ကပ်လျက်တွင် ဘောဓိညောင်ပင်တစ်ပင်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် အပြင်ထွက်လာသော သာသနာ့အကျိုးဆောင် ဒေါ်သန်းဝိုင်းနှင့် တွေ့ဆုံသဖြင့် ဗောဓိပင်အကြောင်း မေးမြန်းကြည့်သည်။

အင်္ဂုဏ်အလျောက်

ပေါက်လာကြသော သစ်ပင်များ

‘ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးက ကျွန်မတို့ ဆောက်ခါစက ပင်ပေါက်ကလေးပေါ့။ ညောင်ပင်မှန်းလဲ မသိဘူး။ ပေါင်းပင် အမှတ်နဲ့ ရှင်းပစ်လိုက်တာ။ နွား

ကျောင်းသားကလေးက ကောက်ယူပြီး လာပေးတယ်။ အဲဒီအခါ ဆရာတော် ဆီက...

‘ဒါ ဘုရားရှင်ပွင့်တော်ပူတဲ့ ဗောဓိညောင်ပင်၊ ယိုဘောဂစေတီ ထိုက်တယ်။ စိုက်ထားပါ။ အကိုင်းကိုင်း ဖြာထွက်ပယ်။ သာသနာ အနှစ်ငါးထောင်တည်ပယ် နိဂိတ်ကောင်းပဲ’ လို့ အာရုံနဲ့ ပြောသံကြားရတယ်။ ဒါနဲ့ စိုက်ထားလိုက်တာ။ ခုတ်ပစ်လို့ သုံးရက်ကြာနေတဲ့ ညှိုးရော်ရော် ညောင်ပင်ကလေးက အမြစ်သစ်ထွက်ပြီး အခုလို အကိုင်း(၅)ကိုင်းဖြာတဲ့ ပင်ပျိုကြီး ဖြစ်လာတာပဲ။ ညောင်ပင်ကြီး အမြစ်တွယ် ရှင်သန်လာတော့ ပန်းပင်၊ နှင်းဆီပင်၊ အုန်းပင်၊ ဒန်းပင်တွေ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ဒီမှာပဲ ဝိုင်းပြီး စိုက်ထားလို့ မိန့်ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ရန်ကုန်က ဧည့်သည်တော်တစ်ယောက် ယူလာပေးတယ်။ နှင်းသီးပင်တဲ့။ သတ္တဝါအများ အေးမြကြပါစေဆိုတဲ့ နိမိတ်။ နောက်

တော့ နှင်းဆီပန်းအဖြူပင်။ ပန်းပင်က တပည့်ဒါယကာတွေ မပင်ပန်းရအောင် နှင်းဆီဖြူပန်းပွင့်ကို စိတ်နှလုံး သန့်စင်အောင်တဲ့။

ဆက်ပြီး ဒန်းပင်၊ ဒန်းပင်တ ဆရာတော်ရဲ့ နံတော်ကိုယ်စား စနေဖြစ်တဲ့ အပြင် ဒန်းဆိုတဲ့အတိုင်း တပည့်သာဝကတွေ စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်မယ်တဲ့။

အုန်းပင်ကတော့ ကန်တော့ပွဲအုန်း။ သာသနာပွဲ ထိုးထားတဲ့ အုန်းသီးစိမ်းကနေ ပွဲထိုးပြီး သုံးရက်အကြာမှာ အစို့ထွက်လာလို့ စိုက်ထားလိုက်တယ်။ သတ္တဝါတွေရဲ့ အမှီအတွယ်ဖြစ်အောင် အုံးရအောင်တဲ့။ ဘဝ၊ ရာထူး၊ အလုပ်အကိုင်လဲ အုန်းပင်လို မြင့်မားအောင် လို့ ဆိုပါတယ်’

မိမိရောက်ရှိချိန်တွင် ထိုအပင်ငါးပင်အနက် “နှင်းဆီ”ပင်မှာ အဖြူရောင်ပန်းများ ပွင့်လန်းနေသည့်အတိုင်း တွေ့ရသည်။ “နှင်းဆီ”မှာ “ဗဟဇ”

အောင်ဇာတ်ကိန်းသည်ဖြစ်ရာ ဤ ဒေသတွင် အောင်ပန်း တဝေဝေ ပွင့်လန်းခြင်းနိမိတ် ဟု ယူဆရပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့်

ထူးခြားသော

ပန်းနိမိတ်

သပိတ်ကွဲ တည်ပင် သာသနာမြေတွင် ကြည်ညို လေ့လာစရာအချို့ကို လေ့လာ ပြီးနောက် အကျိုးဆောင် ဒေါ်သန်းဝိုင်းအား နှုတ်ဆက်၍ ခရီးဆက်ရန် ပြင်ဆင်သော အခါ အရှင် သီလာစာရက...

'ဝိဇ္ဇာဆရာတော်ရဲ့ တပည့် ဦးဓမ္မနန္ဒက ပြောတယ်။ ခင်ဗျား နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပါတဲ့။ ကျုပ်ကလဲ ရပါတယ်ပေါ့။ အခု ကျိန်းနေပြီထင် တယ်။ ကျုပ်တို့ကို အေးအေးဆေးဆေး သုံး လေးရက်လောက်နေမယ် မှတ်နေ တယ်။ သွားမယ်ဆိုရင် နှုတ်ဆက်သွား မှ ကောင်းမယ်ထင်တယ်'

ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် ကျိန်းစက်နေ သော ထိုဦးပွင့်ကို အားနာစွာဖြင့် နှိုးလေသည်။ ဦးဓမ္မနန္ဒမှာ မင်းလှမြို့ မဟာဇေယျ ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံး၍ ဆရာတော် ဦးနာဂသေန ၏ တပည့်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ ထေရုပ္ပတ္တိ ကျောက်စာကမ္မည်းကို ဤဦးပွင့်က ပင် မှတ်တမ်းတင်ပေးခဲ့သည်ဟု သိရ လေသည်။

'အေးဗျာ၊ ပြောမယ်ဆိုရင် ရက်ကြာ ကြာနေမှ တောင်းမယ်'

'တပည့်တော်တို့ နယ်လှည့်စာ သမားအနေနဲ့ တစ်နေရာမှာ တစ်နေ့ တစ်ပွန်းတည့်ထက် ပိုပြီး နေလေ့ မရှိပါဘူး။ တစ်လချင်း ရှေးပြီး တင်ရ

◆ ဒါကိုင်ပြာသည့် ဆာခိညောင်

လို့ပါဘုရား'

'ဒါဖြင့်လဲ ထူးခြားတဲ့ပန်းနိမိတ်ပဲ ပြောရတာပေါ့။ ရန်ကုန် (၉)မိုင်မှာရှိတဲ့ အရိယဝံသကျောင်းမှာ ဝါဆိုတုန်းက ဝါဆိုပန်းအဖြစ် ကပ်လှူထားတဲ့ နင်းဆီ ပန်းတွေ သုံးရက်လောက်အကြာ လဆုတ်(၃)ရက်ဆိုပါတော့။ သူ့ သဘာဝအတိုင်း ညှိုးရော်ကုန်တာပေါ့။

ဒါနဲ့ ပန်းအသစ်ဝယ်ပြီး နောက်တစ် နေ့ မနက်မှာ လဲမယ်လို့ ကြည့်လိုက် တော့ ညှိုးနေတဲ့ပန်းတွေက အခုမှ အပင်ကခူးလာသလို လန်းလန်းဆန်း ဆန်း ဖြစ်နေသမျှ။ မင်းလှ၊ မဟာ ဇေယျကျောင်းမှာ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်တုန်း ကလဲ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရပါတယ်။

ပြီးတော့ အရိယဝံသကျောင်းထဲမှာ တည်ထားကိုးကွယ်တဲ့ အောင်ချမ်းသာ ကိုးနင်းစေတီ တည်ပြီးတဲ့အခါ တပည့်ဒါယကာတွေက ကြက်မောက် ပန်းပင်တွေ လာလှူကြတယ်။ ဆရာ တော်ကြီး ဦးဆောင်ပြီး စေတီဝန်း

ကျင်မှာ စိုက်ထားလိုက်ပါတယ် အချိန်တန်တော့ ပွင့်၊ ညှိုး ကြွတာပေါ့။

ဒါကို ဦးပွင့်တို့က ညှိုး ခြောက်သွားတဲ့ အပင်တွေ ရှိ လင်းပစ်ကြတာပေါ့။ လေး၊ ငါး ရက်လောက်ကြာတော့ မရှင်း ဖြစ်ဘဲ ကျန်နေခဲ့တဲ့ အပင် ခြောက်တွေက စိမ်းစိမ်းစိုစို လန်းဆန်းလာပြီး အချိန်ရာသီ မဟုတ်ဘဲ ထပ်ပြီး ပူးပွင့်ကြ တာ။ ပန်းတွေက တစ်လ လောက်ကြာအောင် လန်းဆန်း နေတယ်။

ဒါက ဆရာတော်ကြီး ပတ်သက်တဲ့ ထူးခြားမှုတွေထဲ က ပန်းနိမိတ်တချို့ပါ။ တစ်

ဆက်တည်း ပြောရရင် ပါရမီရင် ဒေါ်သာသနသီရိ။ အဲဒီနာမည်က ဆရာတော်ကြီးပေးတာ။ ဒေါ်သန်းဝိုင်း ကို ဆိုလိုပါတယ်။ သူ တွေကြုံရ နဲ့ဆွမ်းလို့ပါပဲ။

သိပ်မကြာသေးဘူး။ ၁၃၆၉ ခုနှစ်မှာ ပါ။ ကျုပ်တို့က ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝေ ချတော်မူတဲ့နေ့မှာ နှစ်ပတ်လည်အခါ အနား ကျင်းပပူဇော်လေ့ရှိပါတယ်။ (၁၀)နှစ်မြောက်ဖြစ်တဲ့ 'အဲဒီနေ့' ရေစက်ချတဲ့အခါ အလယ် ရေစက် ခွက်ထဲက ရေတွေက နွားနို့တွေ ဖြစ် နေတယ်။ မလှိုင်တွေလဲ ပါတယ်။ အချိန်ရရင် တခြားဖြစ်စဉ်တွေ အများ ကြီး ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ ဒကာကြီး ကလဲ တာဝန်နဲ့ဆိုတော့ ကဲ သွားပေးဦးတော့ဗျား'

အကြံပေးအပ်ပါသည်

ဦးဓမ္မနန္ဒအား ဂါရဝပြု နှုတ်ဆက်ခဲ့ နောက် ဝိဇ္ဇာဘုရား ပရိဝုဏ်ပု ထွက်နှု

ရထားပေါက်သော ဘန်၊ ဘုန်း၊ နှင်းလီနှင့် နှင်းလီပင်များ

နှင်းလီပင်ဖြူတယ်

နှင်းတောမရွာသို့ ခရီးဆက်ကြသည်။
 နှင်းတောမရွာ၌ ခေတ္တနားနေကာ
 ထက်စက်ရည် သောက်ပြီးသောအခါ
 အမဲပြပေးသော မုံရွာမိတ်ဆွေ ဆိုင်
 ကယ်နှစ်စီးက မုံရွာသို့ လှည့်ပြန်ကြ၍
 နှင်းလီစာရနှင့် မိမိတို့ ဆိုင်ကယ်
 မိမိတို့ အရာတော်မြို့ဆီသို့ ဦးတည်
 သွားခဲ့ကြသည်။
 သန်းတောတောရ ခြေရာတော်
 ဆီတို့အား လှေလာပူဇော်ပြီးနောက်
 ရွာသို့ရောက်သော် ညဉ့်မှာ အတန်

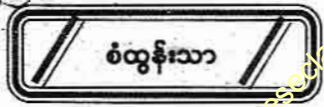
ပင် ရင့်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် ဦးပဉ္စင်း
 နှင့် မဆုံဖြစ်တော့ချေ။ နောက်တစ်နေ့
 နံနက်တွင် ဒေါ်မေအုတ်ကျောင်းသို့
 သွားရောက်တွေ့ဆုံသောအခါ...
 'မနေ့က ဝါးတောမကနေ လှည့်ပြန်
 သွားကြတဲ့ ဒကာတွေ ဆိုင်ကယ်ဘီး
 ချော်လို့ တစ်ယောက်က ဆိုင်ကယ်
 ဦးထုပ် ကွဲသွားတယ်။ ဦးထုပ်သာ
 မပါရင် မတွေးဝံ့စရာဘဲ။ တစ်ယောက်
 ကတော့ ခြေဆစ်လွဲသွားသတဲ့'
 ဟု ပြောသည်။

'ဘယ်နေရာမှာ ဖြစ်တာလဲဘုရား'
 'ဝါးတောမနားက သစ်သားတံတား
 ကလေး ရှိပါရောလား'
 တောင်ကုန်းငယ်နှစ်ခုကြား ရေဆင်း
 မြောင်းကလေးကို လူနှင့်စက်ဘီးများ
 သွားလာနိုင်ရန် တန်းခံ၍ (၃x၂)
 လက်မ (၆x၃)လက်မ သစ်ပြားခင်း
 ထားသော တံတားကလေး ဖြစ်သည်။
 အရှည်တစ်တောင်၊ အကျယ်
 တစ်တောင်ခန့်သာ ရှိပါမည်။

'ဝိဇ္ဇာဘုရားဖူးသွားရင် အမက်လာကိစ္စ
 ပပြောမဆိုဘူးတဲ့။ ဒေသခံတွေ ယုံကြည်
 ကြတာပါ။ အဲဒီလူတွေက သူတို့ လုပ်ကိုင်
 စရာရှိတဲ့ အသုဘကိစ္စတွေကို ဘုရားမှာ
 ဆွေးနွေးနေကြလို့ ကျွန်တောင် သတိ
 ပေးခဲ့သေးတယ်။

အများစုနဲ့ မဆန့်ကျင်သင့်ဘူးလို့ တစ်
 ဖက်က တွေ့ကြည့်တော့လဲ သူတို့ကုသိုလ်
 အကုသိုလ်ကံအကျိုးကြောင့် ဖြစ်တာ
 တိုက်ဆိုင်ပူလို့လဲ ဆိုနိုင်တာပေါ့ဗျာ'

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ဝိဇ္ဇာဘုရားဖူး
 မြော်ရန် သွားလာရောက်ရှိသောအခါ
 ဒေသခံတို့၏ ယုံကြည်မှုကို မဆန့်
 ကျင်သင့်ပါဟု အကြံပေးအပ်ပါသည်။
 မိမိတို့ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသော ဘဝ
 အခက်အခဲ၊ အမောအပန်းများ ပြေ
 လျော့စေရန် ဝိဇ္ဇာဆရာတော်အား
 လျှောက်ထားမေးမြန်းလိုလျှင် ဖြစ်စေ၊
 ဘုရားဖူး ဒေသန္တရဗဟုသုတ ရှာဖွေ
 လို၍ဖြစ်စေ ဝိဇ္ဇာဘုရားသို့သွားရန်
 မုံရွာ၊ အရာတော်မြို့မှ ဝါးတောမ
 ရွာသို့၊ ထိုမှတစ်ဆင့် မှော်တော
 အုပ်စု ချမ်းသာကုန်းရွာအနီးသို့
 မြေသား ကားလမ်းလေးအတိုင်း သွား
 ရောက်နိုင်ကြပေသည်။

www.burmeseclassic.com

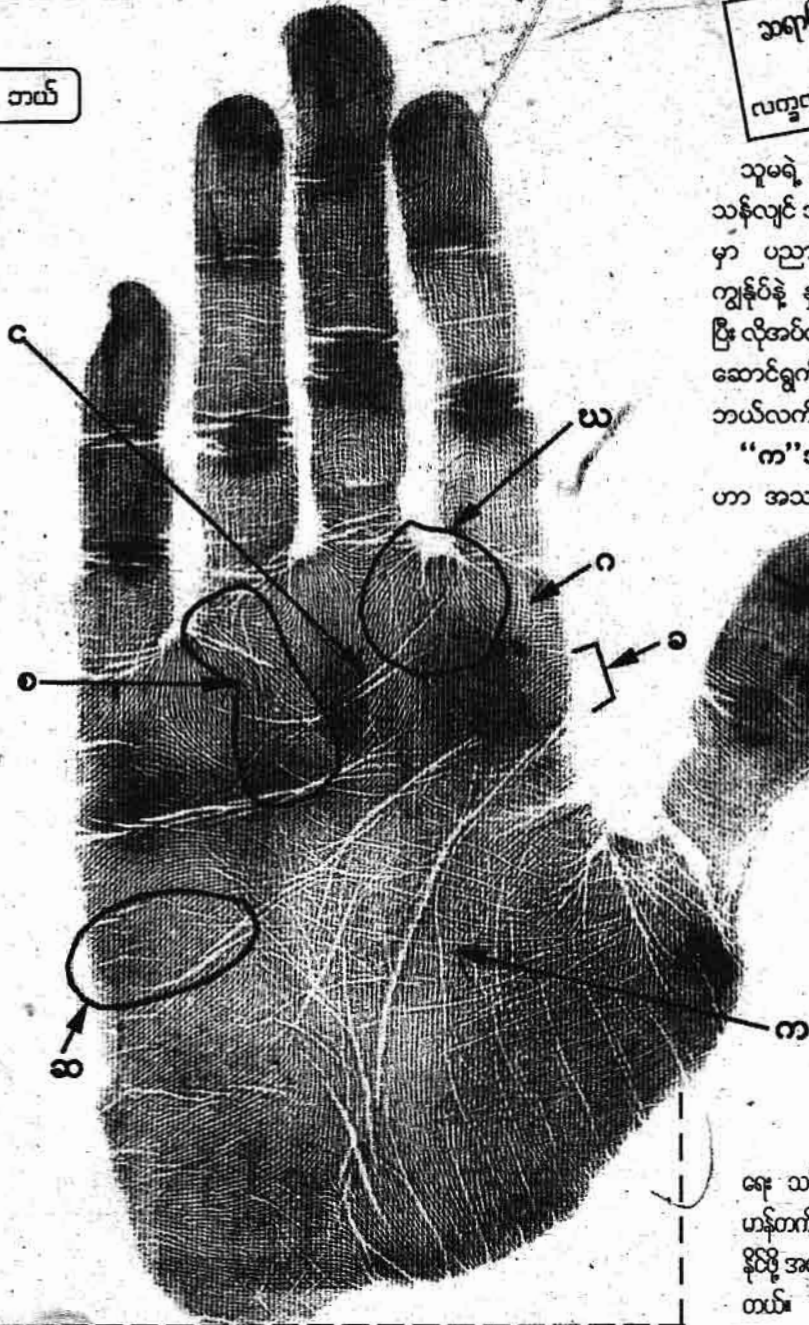

ပထမအင်္ဂါရပ်နိယာမ

နှင့် လက္ခဏာ

ဘယ်

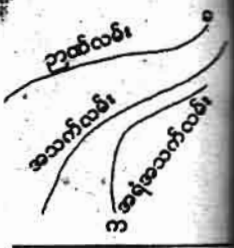
ဆရာကြီးနော်ရမြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

သူမရဲ့ အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် သန်လျင် အစိုးရနည်းပညာကောလိပ်မှာ ပညာသင်ယူနေစဉ်ကတည်းက ကျွန်ုပ်နဲ့ နှစ်စဉ် လာရောက်တွေ့ဆုံပြီး လိုအပ်တဲ့ အစီအရင်တွေ တောင်းဆိုဆောင်ရွက်လေ့ ရှိပါတယ်။ သူမရဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံကို ကြည့်ပါ။

“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းဘက်မှာ အရံအသက်လမ်းကြောင်း ထပ်ရှားရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

***

ဒါဟာ ကျန်းမာဆေးကင်း အညံ့အပျက်တွေ ကာကွယ်ပေးခြင်း ဖြစ်စေတဲ့အတွက် ယူရေး သင်ယူ ခန့်လမ်းကို အားပြုမာန်တက်ပြီး ဆုံးသည့်အထိ လျှောက်ပိုင်ဖို့ အထောက်အပံ့ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်တယ်။

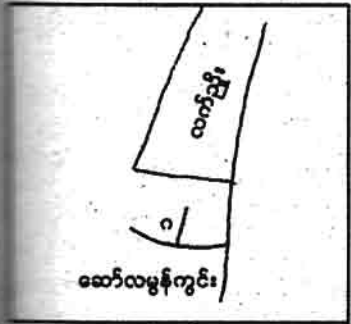
၁၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရုဇင်း

“ခ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အဖျားနဲ့ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းအဖျား လက်ညှိုးအောက်က ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့ဆက်သွယ်တဲ့ နေရာက စတင်ထွက်ပြီး အဖျားတွေဟာ (ဝ ဒသမ ၅)စင်တီမီတာခန့် တွာဟာနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရည်မှန်ချက် အလွန်ပြည့်မာခြင်း တက်ကြွလှုပ်ရှား သွက်လက်လှုပ်ရှားသော ဉာဏ်ရည် ဖြစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေပါတယ်။

“ဂ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်ညှိုးရင်းကပ်လျက် ထောင်ဆိုက်မျဉ်း ထင်ရှားရှိနေခြင်းဖြစ်တယ်။ ဆော်လမွန်ကွင်းနဲ့ ထိနေတယ်။

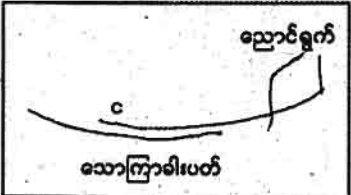
ဒီဆက်တန်း ရှိသူတွေဟာ ပညာရေးမှာ အကူအညီရရှိနိုင်ကြတယ်။ ဘွဲ့ထူးရက်သူတွေ ပညာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရုတ်တရက် ဖယ်

“ဃ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဆက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်နဲ့ ဆက်သွယ်အောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့တို့မှာ ညောင်ရွက်သင်္ကေတနေခြင်းဖြစ်တယ်။

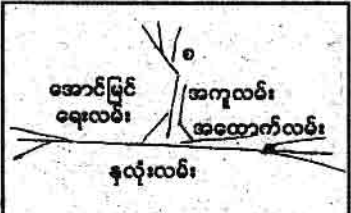
ဒါဟာ ပညာရေးမှာ ဘွဲ့ထူးရက်သူတွေ ဆွတ်ခူးရရှိခြင်း၊ မင်းကျွမ်းဝင်ခြင်း၊ ရာထူးမြဲတ မြဲယားတိုးတက်ခြင်းတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်။

“င” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့ကို ဆက်သွယ်ထားတဲ့ သောကြာခါးပတ်လမ်း နှစ်ထပ်ရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

စာလင်ခန်းထဲမှာ စာအလွန်ကြီးစားတတ်သူ လူတော်စာရင်းဝင် ဖြစ်စေတဲ့ သင်္ကေတပုံစံ၊ စာကျိုးလို့ ခေါ်ရလောက်အောင် ဒီပုံမှာရော ကျောင်းမှာပါ စာအုပ်နဲ့ပျက်နာ ပစ္စာတမ်း ပညာကြိုးစားလေ့ရှိသူ ဖြစ်ပေမည်။ သောကြာခါးပတ်ဟာ ညောင်ရွက်သင်္ကေတနဲ့ ဆက်စပ် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့အတွက် ပိုပြီး အားရှိပါတယ်။

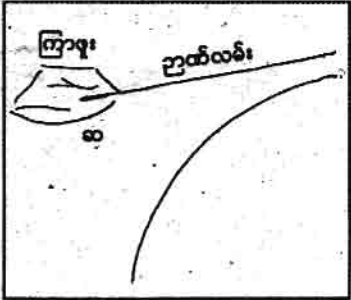
“စ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာဟာ လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နဲ့က အောင်မြင်ရေးလမ်း၊ အကူလမ်း၊ အထောက်လမ်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်မှု ရယူဖို့ အကူအညီကောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံမယ့်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဆ” အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ

ဟာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း မြောင့်တန်း ရှည်လျားပြီး လက်ဖဝါးစောင်းအထိ ကြာဖူးသင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

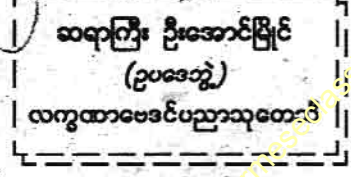
သန့်ရှင်း အတွက်အချက်ကောင်းခြင်း၊ ပညာရေးမှာ ဘွဲ့ထူးရက်သူတွေရပြီး သင်ယူလိုသမျှ အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခြင်းတွေ ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

သူမဟာ ဉာဏ်ရော ဝီရိယပါ အားကောင်းတယ်။ ကံကိုလဲ ယုံတယ်။ B.Tech မှ BE တန်း တက်ရဖို့၊ BE မှ ME တန်း တက်ရဖို့တွေ အတွက်လဲ ယတြာအစီအရင် တောင်းခံဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။

ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယဆိုတဲ့ အကြောင်း (၃)ပါး ညီညွတ်စွာ ပေါင်းစပ်နိုင်တဲ့ အတွက် ယခုဆိုရင် မဟာအင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ (ME) တန်းမှာ တက်ရောက် ပညာသင်ယူနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

ကြောပင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁၅R ၀၀၆၀၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ

မင်္ဂလာပါများ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး

ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်ညှောက်ကိတ်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ခေါ်လာတာ

ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညှာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ

ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ

အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်ညှာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်ညှာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ထင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ

ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုဝဲပါ

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မပြုခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကြွေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်ညှာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်ညှာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါအပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ခိုဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်

ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဦး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်

အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအရွတ် ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး အမျိုးသား၊ အ သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ခိုဝဲကြပါ။ အကြံပြုပါရစေ

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းကြီး၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး၊
ပြောက်တ္ထုသပိဋ္ဌိမ်း၊ ဖုန်း ၇၂၂၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

▲ ချမ်းသာကြီးစေတီတော် ဖရိုဏ်

ကျောင်း (LL.B)

ချွန်ခဲသော(၃)နှစ်ခန့်က ရောဝတီ
 သေကြီးမှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်
 သူကိုယ်တိုင်ချမ်းသာကြီးပွား
 ညီဆိုသော ကိုယ်တွေ့အဓိဋ္ဌာန်
 ကျွန်ုပ်၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
 မှတ်သားထားခဲ့သည်။
 မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခု၊
 ကဆုန်လပြည့်ဝန်းကျင်မှာကျွန်ုပ်
 သားရ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး
 ခရီးထွက်သည့်အခိုက် ထို
 နေ့ကို ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။
 ချမ်းသာကြီး စေတီတော်မြတ်
 အရပ်ထောင့်တွင် ဖယောင်း
 အမွှေးတိုင်ဖြစ်စေ (၈)တိုင်
 ချမ်းသာကြီး ဂါထာတော်ကို
 ရွတ်ပွားပူဇော်ရသည်။

ထူးခြားသော
ချမ်းသာ အဓိဋ္ဌာန်

ချမ်းသာကြီး ဂါထာတော်
 တို့ပိ သေဋ္ဌာ လောကသို့ တို့ပိ လောက ဖဟိဒ္ဓိကော၊
 လောကာဟံ မင်္ဂလံသေဋ္ဌံ လောက ပိပံ ပဝါဟနံ၊
 ယေ တဿ ဖယံ ဘန္တေ၊ ပုညကမ္ပံ ကရောယံ၊
 ရတနံ တွေဝ ယာစာပိ ဒုက္ခပုတ္တံ ပစောစယံ၊
 ရာဇာပိ သဗ္ဗသတ္တေသု ယဒိ ဖေတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဈယံ၊
 စေံ သတိ ဖမ သိဒ္ဓိ ဘာတု မံ သဗ္ဗ ပိယံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်	တဿ	= တတ်သ	
သေဋ္ဌာ	= သစ်ထော	မံလံဘန္တေ	= မယ်ရှန်ဘန်တေ
လောကသို့	= လောကသမိန်	ပုညကမ္ပံ	= ပုန်ညကမ်ပံ
ဖဟိဒ္ဓိကော	= ဖဟိတ်မိကော	ဒုက္ခပုတ္တံ	= ဒုတ်ခပ်ပတ်တံ
မင်္ဂလံသေဋ္ဌံ	= မင်ဂလံသစ်ထံ	သဗ္ဗသတ္တေသု	= သပ်သတ်တေသု

မေတ္တ = မစ်တံ
 ဥပ္ပဇ္ဇယံ = အုပ်ပစ်ယေ
 သိဒ္ဓိ = သိတ်ဝိ
 သဗ္ဗ = သပ်ပ

အနက်အဓိပ္ပာယ်

တုံဝိသေဋ္ဌောလောကသ္မိ = သင် ဘုရားရှင်သည်သာလျှင် လောက၌ အမြင့်မြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူပါပေသည်။

တုံဝိလောကာမဟိဒ္ဓိကော = သင် ဘုရားရှင်သည်သာလျှင် ဗြဟ္မာလူနတ် သုံးရပ်သော တန်ခိုးရှင်အပေါင်းထက် အဆလွန်ကျူး အထူးအားဖြင့် ကြီး သော တန်ခိုးရှိတော် မူပါပေသည်။

လောကပါပံ ပဝါဟနံ = လောက ညစ်ကျူး မကောင်းမှု ဟူသမျှတွေကို ဖျက်ဆီးကာ ရေမျောပစ်ပြီးသော။

လောကာဟံ မင်္ဂလံ သေဋ္ဌံ = လောက၌ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ အလွန်ချီးကျူးအပ်မြတ်သော (သင်ရှင် တော်မြတ်ဘုရားကို) အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ သည်။

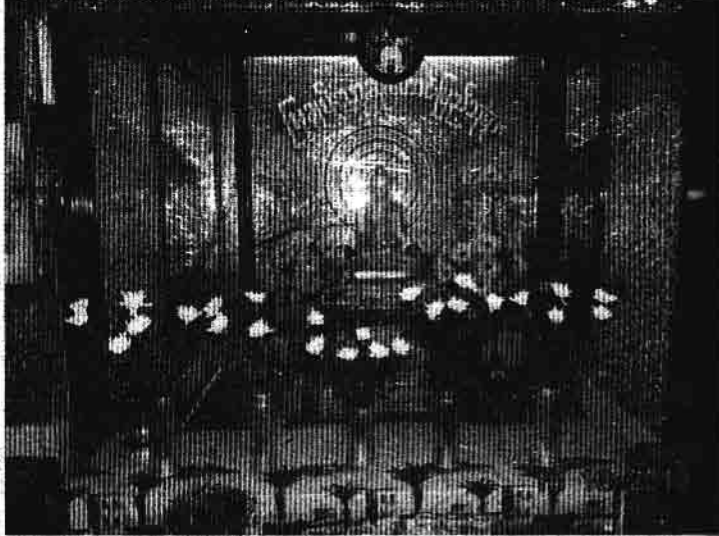
ယေတဿ မယံ ဘန္တေ = အရှင် ဘုရား ထိုတပည့်တော်အား အောင် ခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာသည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

ပုညကမ္ပံ ကရောမဟံ = အကျွန်ုပ် သည် ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုလုပ်ပါ သည်။

ဒုက္ခပုတ္တံ ပမောစယံ = ဆင်းရဲ ဒုက္ခရောက်နေသူ လူအပေါင်းကို ကယ် တင် လွတ်မြောက်စေလို၍။

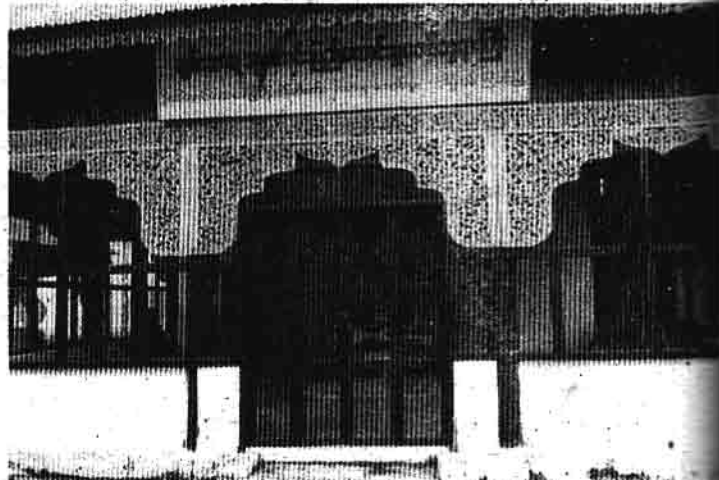
ရတနံ တွေဝ ယာဇာဓိ = (လောကီ ရတနာဆယ်ပါး) ဥစ္စာရတနာကို သာလျှင် တောင်းပါသည်။

ရာဇာဝိသဗ္ဗသတ္တေသု ယဒိ မေတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇယံ = အစိုးရမင်းသည် လည်း သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့၌ ကျောသား ရင်းသားမခွဲခြားဘဲ မေတ္တာတရားကို

မြန်မာ့သောတော်ဆက် ထုတ်ကော်ပြောဘုရား

ရှမ်းသာရာထုထောင်ပြည့်ထောင်မှုတော် ဘုရားကြီး

သာ အကယ်၍ ဖြစ်စေအံ့။

ဝေဝသတိ မမ သိဒ္ဓိ = ဤသို့ ဖြစ်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်အား ပြီးမြောက် ခြင်း သိဒ္ဓိဟူသမျှ အဝဝသည် ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

ဘဝတု မံ သဗ္ဗဝိယံ = ကျွန်ုပ်အား ဗြဟ္မာနတ်လူခပ်သိမ်းတို့၏ ချစ်ခင်မြတ် နိုးခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မှတ်ချက်။ ။ ပါဠိလို (၁)ခေါက်၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် (၁)ခေါက်တွဲ၍ ရွတ်ရသည်။ စုစုပေါင်း (၈)ခေါက်စီ

ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအားဖြင့် မြချမ်းသာ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား ရုပ်ပွားတော် တွင် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်ဖြစ်စေ အမွှေးတိုင်(၃)တိုင်ဖြစ်စေ ထွန်းလှူ ချမ်းသာကြီးဂါထာတော် ပါဠိလို အနက်အဓိပ္ပာယ် (၃)ခေါက်ရွတ်ပွား ပူဇော်ရသည်။

တတိယအားဖြင့် ချမ်းသာ ဆုတောင်းပြည့်ကောင်းမှုတော် ဘုရား ကြီးရှေ့တွင် ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်

18 2013

◆ ချမ်းသာကြီးစေတီတော် ယိုဏ်းမှ တရား(၄)ဆူ ဂန္ဓကုဋိတော်

ဖြစ်စေ၊ အမွှေးတိုင်(၃)တိုင်ဖြစ်စေ နှုန်းလှူ၍ ချမ်းသာကြီးဂါထာတော် ဝိဇ္ဇာသို + အနက်အဓိပ္ပာယ် (၃)ခေါက် နှုတ်ပွား ပူဇော်ရသည်။

ထေတုတ္တအားဖြင့် ဘူမိဗဿမုဒြာ ဆိုင်တော်မှ ဘုရားရုပ်ပွားတော် (၂)ဆူ ဆွဲ မှက်နှာချင်းဆိုင် စုစုပေါင်း (၄)ဆူ နှုတ်ပွားပူဇော်ရသည်။ ဂန္ဓကုဋိအတွင်း ရုပ်ပွားတော် (၁)ဆူစီရှေ့မှာ အမွှေးတိုင်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ပွားတော် (၁)ဆူစီရှေ့မှာ ချမ်းသာ ကြီးဂါထာတော် ဝိဇ္ဇာ+အနက်အဓိပ္ပာယ် (၃)ခေါက်စီ စုစုပေါင်း(၄)ခေါက် နှုတ်ပွားပူဇော်ရသည်။

ထို့နောက် “ကုသိုလ်အဖို့ကို ဤ ဘုရားပံရိဝဏ်ရှိ အစောင့်အရှောက် အဖို့လ်များအားလုံး အမှုပြုကြပါစေ” အမှုတန်း ပေးဝေခြင်း ပြုရသည်။

လိုရာဆုတောင်းရန် အထူးမလိုပါ။ ဘုရားပံရိဝဏ်အတွင်း အလှူခံဌာန တွင် ဖြစ်စေ၊ အလှူခံပုံးတွင်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ် တတ်နိုင်သမျှ အလှူငွေ ထည့်ရ သည်။

ဤအဓိဋ္ဌာန်ကို ဒေသခံ မြို့သူ မြို့သားများအနေဖြင့် နေ့စဉ် တစ်နေ့ (၁)ကြိမ် မည်သည့်အချိန်တွင်မဆို ဝင်နိုင်သည်။ မိမိသက်စေ့ အကြိမ် အရေအတွက် ပြည့်အောင်ဝင်ရသည်။

ရပ်ဝေး မြို့သူ မြို့သားများအနေဖြင့် တစ်ပတ်(၁)ကြိမ်ဖြစ်စေ၊ တစ်လ (၁)ကြိမ် ဖြစ်စေ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်သည်။ စုစုပေါင်း အနည်းဆုံး(၉)ကြိမ် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရန်လိုအပ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် အကြိမ် သက်စေ့ဝင်နိုင်လျှင် ပိုကောင်းသည်။

ယခုဖော်ပြခဲ့သော ချမ်းသာကြီး စေတီတော်မြတ်မှာ ဧရာဝတီတိုင်း

ဒေသကြီး၊ ကြမ်းမြို့တွင် ရှိပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည့် ဘုရားရုပ်ပွားတော် များမှာလည်း ချမ်းသာကြီးစေတီတော် ပံရိဝဏ်အတွင်းမှာပင် ရှိကြပါသည်။

အထက်ပါ ချမ်းသာအဓိဋ္ဌာန်၏ ထူးခြားချက်မှာ အဓိဋ္ဌာန်မဝင်မီကတည်း က အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေစဉ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး သည့် နောက်ပိုင်းအထိ ဆင်းရဲနွမ်းပါး ဒုက္ခရောက်နေသူများကို မိမိတတ်နိုင် သမျှ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ လှူဒါန်းပေးရ မည် ဖြစ်သည်။ “များများပေးမှ များများရ” ဟူသော အဆိုအမိန့်ကို လက်ခံကျင့်သုံးရန် ဖြစ်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ (LLB)

www.burmeseclassic.com

ဂျိုးကြာလွင်ပြင်အရောက်တွင် မိုးသည် ရုတ်ခြည်း ရွာချလိုက်ပါသည်။ ထီးပါသဖြင့် တော်သေးသော်လည်း လေပါသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးပင် ရွှလု ခမန်း ဖြစ်သွားပါသည်။

နားနောင်ချောင်းရေ အလျဉ်မှာ တောင်ကျချောင်းမို့ ရေစီးသန်လှပါသည်။ ချောင်းကူးတံတားသို့ပင်လျှင် ရေစီးရိုက်သံမှာ ပြင်းထန်ပေစွ။

မကျီးပင်ကုန်း အရောက်တွင်မူ လေအားက ပါးသွားသလို မိုးအားလည်း စဲသွားပါသည်။ နားနောင်ကျောင်းသို့မပြေးရုံတမယ် သွက်သွက်ကလေး လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ပါသည်။

တောင်လုံညိုသည် ခေါင်းမြီးခြံထားသည်မှာ မဖော်သေး။ စာရေးသူနားနောင်ကျောင်း အရောက်တွင် ရွှေခွန်တဘုရားဓမ္မာရုံတွင် ဆရာတော်ဦးကလျာဏအား အခန့်သင့် တွေ့ရပါသည်။ စိန္တုနေသော စာရေးသူအား ကြည့်လျက်...

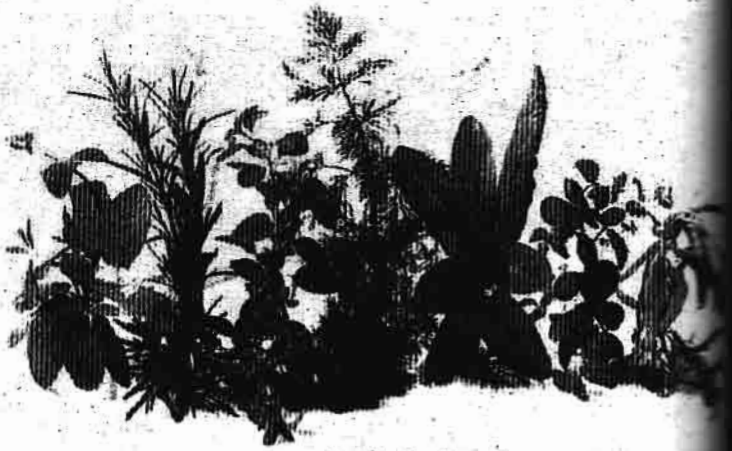
'ဒကာ တစ်ကိုယ်လုံး ရွှဲခဲ့တာပါလား။ ရေခွေးအိုးရုံမှာ မီးလှုံလိုက်ပြီ။ ဇာတိဝင်ဆေးလေး ဆီးကင်းခန့်သောက်'

စာရေးသူလည်း ဆရာတော်ပေးသည့် ဇာတိဝင်ဆေး ဆီးကင်းခန့်ကို ရေခွေးပုပုနှင့် သောက်လိုက်ပြီး ရေခွေးအိုးရုံသို့သွားကာ မီးခဏမျှ လှုံနေလိုက်ပါသည်။

မိုးမိလာသော စာရေးသူမှာ ဆေးကြောင့် ကိုယ်တွင်းပိုင်းတွင် နွေးသွားသလို စိုလျက်ရွှဲလျက်ရှိသော အင်္ကျီပုဆိုးတို့မှာလည်း ခပ်ဖန့်ဖန့် ခြောက်သွေ့သွားပါသည်။

ဓမ္မာရုံသို့ရောက်လာပြီး ဆရာတော်အား ဦးချကန်တော့ပါသည်။ ဆရာ

၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ညှပ်သတ်ညှပ်တင်

အပင်စိုက်လျှင်

ထိခိုက်လေ၏

မောင်ထိန်း
(အင်းတော်)

တော်သည် အင်္ဂါပိဇ္ဇာကျမ်းရင်းလင်္ကာကြီးကို ကြည့်နေပါသည်။

'အရှင်ဘုရား အင်္ဂါပိဇ္ဇာမှာ ညှပ်သတ်နဲ့ ညှပ်တင်ကို တပည့်တော်ကို ရှင်းပြပေးပါဦး ဘုရား'

ဆရာတော်သည် စာရေးသူအမေးကြောင့် ဖက်လက်စ စာအုပ်ကို ဘေးချလျက် ပြန်လည် ရှင်းလင်းမိန့်ဆိုပါသည်။

'ဒကာ နေ့ရနစ်နေ့သားအလိုက် တိုင်ထုလိုက်ပါ။ မွှေနှံ ကတ္တားပြုပျံရတန်း အထက်နဲ့ တန်းအောက်ပြုပျံတို့ဟာ ညှပ်သတ်ကိန်းနဲ့ ညှပ်တင်ကိန်းပဲ။ တန်းအောက်က တန်းအောက်ကို စုံရင် ညှပ်သတ်ကိန်း၊ တန်းအောက်ကနေ တန်းအောက်ကို ဆန်ရင် ညှပ်တင်ကိန်းခေါ်တယ်။

ပကောင်းပူကို ဖယ်ချင်ရင် ညှပ်တင်ကိန်းသုံးတယ်။ ညှပ်သတ်ကိန်းကျတဲ့ အပင်တွေဆိုရင် အင်္ဂါပိဇ္ဇာအဖို့ ညှပ်သတ်ကိန်းကျတဲ့ အပင်ကို ဖယ်ရတော့။

ဥပမာ ဖုတ်ဝင်သူကို ဖုတ်ထုတ်သြဇာနဲ့ ထုတ်ရတယ်။ ဖုတ်ဆီပညတ်ဟာ ကြာသပတေးနံ ကြာပတေး နံတိုင်ကို ထူကြည့်ရင် မယ်'

စာရေးသူမှာ ဆရာတော်ပြောသည့်အတိုင်း ထူလိုက်ပါသည်။

J
၆
၃ ဇာ
၅ ဖုတ်
၁ သြ
၄
၀

ဖုတ်ထုတ်လျှင် ဖုတ်ဝင်သူအိပ်ရာအောက်တွင် သြဇာရွက်ထဲက ဖုတ် တာရှည်မနေနိုင်ဘဲ ထွက်သွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

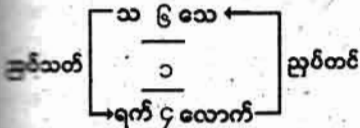

အပင်စိုက်အပ်၊ မစိုက်အပ်နှင့်
ဆတ်သက်၍ ဆရာတော် ရှင်းပြသည့်
အတိုင်း တနင်္ဂနွေအစ စနေအဆုံး
စတိုင်များကို အောက်ပါအတိုင်း ထူ
ထိက်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသား

၅

၂

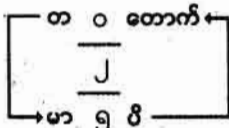
၀

၃

တနင်္လာသား

၆

၃

၀

၄

အင်္ဂါသား

၀

၄

၁ အယ်

၃

၆ သစ်

၂

၅

ဗုဒ္ဓဟူးသား

၁

၅

ကြာသပတေးသား

၂

၆

၃ စာ

၅

၁ ဩ

၄

၀

သောကြာသား

၃

၀

ရင် ၄ ရီ → ၀၅

၆

၀တ် ၂ ချယ် → ၀

၅

၁

စနေသား

၄

၁

ပင် ၅ ပန်း

၀

စိမ်း ၃ စိန်

၆

၂

စဉ်	နေ့သား/သင်္ခါ	ရှောင်ရမည့်အပင်	ရှောင်ရမည့်အရပ်မျက်နှာ
၁	တနင်္ဂနွေ	လောက်သေ/သရက်	အရှေ့ပြောက်ထောင့်
၂	တနင်္လာ	တမာ၊ ပိန္နဲ၊ ပိတောက်၊ ဗာဒံ	အရှေ့အရပ်
၃	အင်္ဂါ	သစ်အယ်	အရှေ့တောင်ထောင့်
၄	ဗုဒ္ဓဟူး	ခတ္တာ၊ ခံတက်၊ အိမ်ကြီး	တောင်အရပ်
၅	ကြာသပတေး	ဩဇာ	အနောက်အရပ်
၆	သောကြာ	ချယ်ရီ၊ ခရေ၊ ရင်ခတ်၊ ဝုဂါ	မြောက်အရပ်
၇	စနေ	ပင်စိမ်း၊ စိန်ပန်း၊ စံပယ်၊ ညည်းပန်း၊ ဆူပုပ်	အနောက်တောင်ထောင့်

အိမ်ဝင်းအတွင်း၌ အထက်ဖော်ပြပါ နေ့သားအလိုက် အပင်များ မတော် တဆ ရှိနေပါက ဖယ်ရှားရန် လိုပါ မည်။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာ ရေးတို့တွင် တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု ဒုက္ခ ပေးတတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်တစ်အိမ်တွင် တနင်္လာသား၊ နှင်းဖြန်မာကြီးများ အဆိုအရ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများရှိပါက မစိုက်ထား

သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်

(၂)

ယခင်လက ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ်တွင် ကျင့်ဆောင် ရွတ်ပွားရမည့် နမောတဿလေးပါး၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများမှာ များစွာ ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။

ယင်း၌ ဂန္ထိရတတ်စွမ်းအင်များ အပြည့်ပျော်ဝင်လျက်ရှိ၏။ မည်သို့ ရှိသည်ကို ဆက်လက်၍ ရေးသား ဖော်ပြပါဦးမည်။

နမောတဿ လေးပါးတို့တွင် နှစ်လုံး ခြားထိုင်းခြားတိုင်း သုံးလုံး မြောက်တိုင်း မြောက်တိုင်းသော စာလုံး များ တူနေကြသည်ကို စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ရာ တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

သုံးလုံးမြောက်စာလုံးများ တူနေကြ ၍ နမောတဿဘုရားရှိခိုးသည် တစ်ဆယ့်ရှစ်လုံး ရှိပေရာ တစ်ဆယ့်ရှစ် ကို သုံးဖြင့်စားပါက ရလဒ် ခြောက်ရ၍ ခြောက်လုံးတိတိ တူနေသည်ကို တွေ့ရှိ ရသည်။

* * *

န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	ပ္ပာ	ယ	မ္မ	ဒ္ဓ	ဿ
၀	ပ္ပာ	တ	ရ	ဒ္ဓ	ဂ	ယ	မော	အ	မ္မ	ဘ	တော	န	တော	ယ	ဿ	ဟ	ဿ
ယ	တော	တ	မ္မ	ဟ	ဂ	န	ပ္ပာ	အ	ဿ	ဒ္ဓ	တော	ဝ	မော	ယ	ရ	ဘ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	ပ္ပာ	ယ	မ္မ	ဒ္ဓ	ဿ
		↓			↓			↓			↓			↓			↓

“နမောတဿ” လေးပါးတွင် “နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ” တည်း ဟူ သော ဘုရားရှိခိုး(၁၈)လုံးစလုံး လေးပါးစလုံး၌ ပါဝင်ပါသည်။

(၇)လုံးမြောက်စာလုံးများဖြင့် ပြန် စီစဉ်သောကြောင့် စကားလုံးများ နေရာရွေ့၍ တည်ရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်း(၁၈)လုံး၌ နေရာရွေ့ပြောင်း၍ မရဘဲ မူလနေရာအတိုင်း စာလုံး ခြောက်လုံး တည်မြဲနေပါသည်။

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘုန်းပြုသူတော်တို့၏ (ဂန္ထိရတတ်စွမ်းအင်)

ထို စာလုံးခြောက် လုံးတို့မှာ တ၊ ဂ၊ အ၊ တော၊ သ၊ ဿ ဟူ သော စာလုံးခြောက်လုံး တို့ဖြစ်ကြသည်။ လေး ပါးရှိ၍ ထိုစာလုံး ခြောက်လုံးတို့တွင် တစ်လုံးချင်း စိစစ် လျှင် ထိုတစ်လုံးသည် လေးလုံးတန်း၍ တည်နေသည်ကို တွေ့ရမည်။

ယင်း လေးလုံး တန်းနေခြင်းသည် ပင် စတုရလောကပါလနတ်မင်းတို့၏ ဘုရားရှိခိုးဟု ထောက်ခံသကဲ့သို့ ရှိ

မပြောင်းရွှေ့ဘဲ တည်သော စကားလုံး မှာ (၆)လုံးရှိ၍ တစ်လုံးမှာ လေးကြိမ် ရှိသောကြောင့် စုစုပေါင်း ၆x၄=၂၄ လုံးရှိသောကြောင့် ပဋ္ဌာန်း၂၄ ပစ္စည်း ဟိတ်ဝင်နေကြောင်း တွေ့ရှိရမိ မည်။

ထို့ကြောင့် သတ္တဋ္ဌာနကျင့်စဉ် ကျင့် ဆောင်သည့်အခါ အောက်ပါအတိုင်း အပြည့်အစုံ ရွတ်ပွား ကျင့်ဆောင်ရမိ မည်။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သပ္ပာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
 ဝပ္ပာတ ရဒ္ဓဂယမော အပ္ပတတော နတော သဿဟဿ။
 သတောတပ္ပဟနပ္ပာ အဿဒ္ဓတော ဝေ သရတဿ။
 နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သပ္ပာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
 စတုတ၊ စတုဂ၊ စတုအ၊ စတုတော၊ စတုသ၊ စတုဿ၊ သ္မာဟ။
 နက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက် ပါဠိ။ ။ ဝပ္ပာတ ရဒ္ဓဂယမော သပ္ပာတော နတော သဿဟဿ။

တော့သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းဂါထာလေးပါးကို နောက်ဆုံး “စတုတ၊ စတုဂ၊ စတုအ၊ စတုတော၊ စတုသ၊ စတုဿ၊ သ္မာဟ” ဟူသော စာကြောင်း တစ် ကြောင်း ထပ်မံ ဖြည့်စွက် ရွတ်ဆိုပေး မည်ဆိုပါက နမောတဿ ဘုရားရှိခိုးမှ သည် လောကီပညာအတွက် လိုတရ လိုရာသုံး ဂါထာတစ်ပုဒ် ဖြစ်လာပါ မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နေရာ

သတ္တဝါ။ ဝယ်ဟာ ရက်ဝသမော သစ်ပု
နတော သတ်သဟတ်သ
သတော တမ္ပဟ်နမ္ပာ
သဒ္ဓတော ဝမော သရဘဿ။

ရှေးဆရာအရှင်တို့၏ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
အတိုင်း စနစ်တကျရေးသွင်း
ဆောင်ထားလျှင် လွန်စွာ အစွမ်းထက်
ပါသည်။
* * *

မ	ပျ	တ	သ	တ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	တ	တော	သ	ပျ	သ	ပျ	ဒ	သ
ပ	ပျ	တ	ရ	ဒ	ဂ	သ	မော	အ	ပျ	တ	တော	န	တော	သ	သ	တ	သ
သ	တော	တ	ပျ	တ	ဂ	န	ပျ	အ	သ	ဒ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	တ	သ
မ	မော	တ	သ	တ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	တ	တော	သ	ပျ	သ	ပျ	ဒ	သ

သတ္တဝါ။ သတော တပ်ပုဟဂန်မာအတ်
သတ်တော မောသရဘတ်သ

သိဒ္ဓိဝင် သတ္တဌာနကျင့်စဉ်သည်
ဗျာဟိဒ္ဓိကျင့်စဉ်ထက် ဖြစ်သည်။
သင်္ဃာဗျာဟိဒ္ဓိကျင့်စဉ် ကျင့်ဆောင်
မှုတ်ပွားရမည့် နမောတဿ၏
သဘောသဘာဝ လျှို့ဝှက်နက်နဲမှုရှိပုံ
ကို ဦးစွာသိရှိ နားလည်အောင် သိရှိ
နိုင်စေရန်အတွက် ရှင်းပြနေခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းဂါထာကို ဉာဏ်ရှိသလို လိုရာ
အခါအခါ အသုံးပြုနိုင်ပါ။ ဘေး
အန္တရာယ်ကင်းဖို့၊ လာဘ်ရွှင်ဖို့၊
ကျန်းမာဖို့၊ အမှုကိစ္စပြေလည်ဖို့၊
အနိစ္စကိစ္စ အရာရာ၌ လိုတရ အသုံးချ
နိုင်ပါသည်။

အချို့က "ဥုံ" ဟု ကြိုက်သည်ဟု
ဆိုလျှင် ဦးစွာ "ဥုံ" ဟု ရွတ်ပြီး
နောက် ဂါထာတစ်ခေါက်
ရွတ်တိုင်း ရေမှ ဥုံခံပြီး ရွတ်သွားပေး
ပါ။

ရွတ်ပွားကျင့်ဆောင်သူအဖို့ အကျိုး
ကြီးမားသကဲ့သို့ ထိုနမောတဿ
သမာပဒကို စတုရန်းကွက်ကလေးများ
အတွင်း ထည့်သွင်း၍ ဆောင်ထားလျှင်
ထည့်သွင်းကြီးပါသည်။

ဂဏန်းများကိုဖြစ်စေ၊ အက္ခရာပုဒ်
များကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရားဟော ဂါထာများ
ကိုဖြစ်စေ စတုရန်းကွက်အတွင်း၌

လောက၌ ဓာတ်စွမ်းအင်များစွာ
ရှိပါသည်။ ဗုဒ္ဓဓာတ်၊ ဓမ္မဓယတ်၊ သံဃာ
ဓာတ်၊ နေဓာတ်၊ လဓာတ်၊ မေတ္တာ
ဓာတ်၊ သစ္စာဓာတ် အစရှိသဖြင့် ဓာတ်
စွမ်းအင်များစွာ ရှိသည့်အနက် ဗုဒ္ဓ
ဓာတ်စွမ်းအင်သည် အကြီးမားဆုံးဖြစ်
၏။

မြန်မာဂန္ထီရလမ်းစဉ်တွင် ဗုဒ္ဓဓာတ်
စွမ်းအင် တစ်နည်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓါ
နုဿတိကျင့်စဉ်ဖြင့် သိဒ္ဓိဗျာဟိဒ္ဓိစနစ်ကို
တက်လှမ်းကြပေသည်။

နောင်တွင် ယင်းဓာတ်စွမ်းအင်တို့
နှင့် ပတ်သက်၍ နင်းဓာတ်စွမ်းအင်၊
ကက်ကင်းဓာတ်၊ နံတူဓာတ်၊ ရက္ခ
ဓာတ်၊ ဒေဝဓာတ်၊ သိုက်ဓာတ်တို့နှင့်
ပတ်သက်၍ ဂန္ထီရမျက်လုံးအမြင်
ရှိကြစေဖို့ ထုတ်ဖော် ရေးသားပေးပါ
ဦးမည်။

ယခုလောက်ဆိုပါက သိဒ္ဓိဝင်သတ္တ
ဌာနကျင့်စဉ်အတွက် လိုအပ်သော
နမောတဿဂန္ထီရကို သိရှိ နားလည်
သဘောပေါက်ပြီဖြစ်၍ နောက်လ၌
ကျင့်ပုံကျင့်နည်းအား ရေးသားတင်ပြ
ပါတော့မည်။

စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာဖြင့်
လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဘုန်းပြည့်တေဇာဟိန်း
(ဂန္ထီရနယ်မြေ)

စာမျက်နှာ (၁၃၃) မှ အဆက်

သင့်ပါ။
တိုက်ဆိုင်မှု ရှိလေသလား အယူ
အမှတ်ထားမိလေသလားမသိ။ စာရေး
သူ ကသာတွင် နေခဲ့စဉ်က မသိ၍
ပိန္နဲပင် စိုက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ပိန္နဲသီး စားပြီး
အစေ့ပစ်ထားရာမှ အပင်ပေါက်ခဲ့ပါ
သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ တနင်္လာသားဖြစ်
သလို စာရေးသူသည်လည်း တနင်္လာနံ
ဖြင့် အမည်မှည့်ထားသူဖြစ်ရာ ဖခင်
ကြီး ကျန်းမာရေး ညံ့ခဲ့သလို စာရေးသူ
လည်း ကျန်းမာရေး ညံ့ခဲ့ပါသည်။

ပိန္နဲသီး သီးသည့်နှစ်မှာပင်
အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အိမ်
ရောင်းခဲ့ရပြီး အင်းတော် ပြောင်းရွှေ့
ခဲ့ပါသည်။ အင်းတော်တွင်လည်း ပိန္နဲ
သီးစားပြီး အစေ့ပစ်ထားရာမှ ပိန္နဲသီး
ပင်ပေါက်ပြီး ပိန္နဲသီး သီးလာသည့်အခါ
လက်ရှိနေအိမ်ကို ရောင်းပြီး အသစ်
မြေဝယ်ပြီး ဆောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးက ဖခင်
တတ်၍မဟုတ် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ ပိန္နဲပင်ကို
အကြောင်းပြုပြီး မှတ်မှတ်သားသား
သိရှိသဖြင့် ယခုနေအိမ်ဝပ်၍ ပိန္နဲပင်ကို
စိတ်နာသည်ဟု ပြောကာ မစိုက်တော့
ပါ။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် တိုက်
ဆိုင်သည်မှာ မိခင်ကြီး၏ အမည်မှာ
လည်း တနင်္လာနံ ဖြစ်နေပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကလျာဏနှင့် တွေ့မှ
ညှပ်သတ်နှင့် ညှပ်တင်အကြောင်း
လေ့လာသင်ယူသည့်အခါ တိုက်ဆိုင်
ကြည့်ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ စာဖတ်သူများ
သုစောသန ပြုလုပ်လိုပါက ထပ်ဆင့်
ရှာဖွေ လေ့လာသုတေသန ပြုသင့်ပါ
သည်။

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလံ
မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

တိုင်ရင်းဆေးစက်ကုမ္ပဏီ-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထိုင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းထွတ် ချက်စားနေကြတာပါ။” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမမားရဲပါဘူး။” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတော့အစား။ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့။” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ။ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မမထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့။” “ဟင် ဟုတ်လား။ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနို့နဲ့ မမကိုလဲ ပြောအုန်းလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး။” “စိတ်ချလက်ချသားစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့ များများသာထည့်” “ဟားဟား။ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတို့ကတွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော ရော ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအပြုဆောင်ထား သင့်တဲ့ **သုခင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**”

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

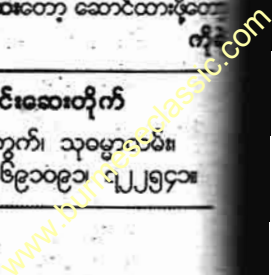
“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ ပြန်အုန်းနို့နဲ့ အစားပြောရတော့ ကျော်ပါပေါ့လား။ ပြန်အုန်းနို့နဲ့ ပြန်အုန်းနို့” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး။ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းခေါ်ရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းနို့ပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရိုက်ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ မိန်းကန်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း၊ ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော် ဒါပေး...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း။
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၂၂၅၄၁။

“ဦး”ဆိုတဲ့ အမိပွား၊ ကျွန်ုပ်က
အထက်သို့ ဖွင့်ဆိုချင်ပါတယ်။ “ဦး”
တယ်ဆိုတာ “နေရာကောင်းတစ်ခု
ရယူလိုက်ခြင်း” ပိုင်ဆိုင်လိုက်
ခြင်းဟု...

ကျွန်ုပ်ရဲ့ အဘိုးက ကျွန်ုပ်ကို ပြော
ခဲ့တယ်။

တစ်ဖွယ် ထွေရာလေးပါ။ စကားများစွာ
ဦးစပ်ကို (အဘိုးက အဘိုးရဲ့ ပါးစပ်ကို
ထက်ညှိုးထိုးပြန်ရယ်) ဒီအတွက်ပဲ အသုံးပြု
နေကြတာများတယ် လူလေးရ။

ဒီတော့ စားချင်ရာစား ပြောချင်ရာ
ပြောတာတို ဦးစပ်လေးကို ထိန်းသိမ်းတဲ့
အနေနဲ့ တစ်လတစ်ခါ မွေးနေ့တိုင်း
ဦး ၃ ဦး အစိဋ္ဌာန်ကို ထိန်းရင် အကျိုးများ
ပဲ လူလေး။

ဒီတော့ သေသေချာချာ မှတ်ထား
ဦး လူလေး။ ဦးတယ်ဆိုတာ နောက်
အားတူးနေော်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးတယ်
ဆိုတာ ကောင်းတယ်။

ဦး (၃) ဦး ဂမ္ဘီရအစိဋ္ဌာန်တွင် ကျွန်ုပ်
ဆိုရဲ့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
ဦးစားဖွား ဟောတဲ့ တရားတော်
အထွတ်အမြတ်အထွတ်တင်ပြီး ပူဇော်တာ
ဖြစ်ပါတယ်။

• မိခင်ကို ရည်စူးပြီး ဦးဦးဖွားဖွား
ဟောတဲ့ တရားဦးက “ပဋ္ဌာန်း
တရား”

• ဓမ္မဝင်္ဂါဦးကို ဦးဦးဖွားဖွား
ဟောတဲ့ တရားဦးက “ဓမ္မစကြာ
တရား”

• ဘုရားယတနသတ္တာဟတွင် ဦးဦး
ဖွားဖွား လူသားနှစ်ဦးကို ချီးမြှင့်
တဲ့တရားဦးက “သရဏဂုံ”

• အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဦး (၃) ဦး
အစိဋ္ဌာန်ကို...

• နံနက်နေထွက်ချိန် (နံနက် ၅ နာရီ

BUA, March, 2014.

ဦးကိုဦး

ဦး (၃) ဦး

ဂမ္ဘီရ အစိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

မှ နံနက် ၇ နာရီ)တွင် ဘုရားကို
ရည်မှန်းပြီး အဖြူရောင် မွှေးသော
ပန်းများ လှူပြီးနောက် ပဋ္ဌာန်း
ပစ္စယုဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသ ပါဠိတော်
ကို (၃-ခေါက်) ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

* နေ့လယ်မှန်းတည့်ချိန် (နံနက် ၁၁
နာရီမှ နေ့လယ် ၁ နာရီ)တွင် ဘုရား
ကို ရည်မှန်းပြီး ပန်းရောင် မွှေးသော
ပန်းများ လှူပြီးနောက် ဓမ္မစကြာ
ပါဠိတော်ကို (၃-ခေါက်) ရွတ်ဆို
ပူဇော်ပါ။

* ညနေ နေဝင်သည်ဆာချိန်
(ညနေ ၆ နာရီ မှ ည ၈ နာရီ)တွင်
ဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး သပြေပန်းများ
ကပ်လှူပြီးနောက် သရဏဂုံ၃၀
ပါဠိတော်ကို (၃-ခေါက်) ရွတ်ဆို
ပူဇော်ပါ။

- သရဏဂုံ ၃၀ ပါဠိတော်
- ဇာတိ ဖိရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣပ္ပမိ
ဇာတိ ဖိရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဣပ္ပမိ
ဇာတိ ဖိရိယန္တံ သံဃံ သရဏံ ဣပ္ပမိ
- ဆောဂ ဖိရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣပ္ပမိ

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ

အိမ်မက်ပျက်စရာပုဒ်များ (၃၆)

ဖောက်စက်

စာရွက်များ ဖြင့်တွဲရန်ဖောက်သည့် စက္ကူဖောက်စက် အင်ဂျင်ယာများ အသုံးပြုသည့် ကြယ်သီး ရိုက်သီးများတပ်ရန် အဝတ်စက်ဖောက်သည့် ကိရိယာ၊ မော်တော်ကား၊ ဝယ်ရှော့တွင် ကတ်ထုစက္ကူ၊ ရာဘာစပျားကို ဖောက်သည့် ကိရိယာ သားရေထည်များတွင် ဖောက်သည့် ကိရိယာအားလုံး အကျုံးဝင်ပါသည်။

အထောက်အထားနှင့် ကိရိယာဖောက်စက်ကို မြင်မက်ရာ၌...

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်ပါက...

စီးပွားလုပ်ငန်း တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည် ကျန်းမာရေးကြောင့် မိသားစု ဝင်ငွေလျော့ပါးမည်။ သို့မဟုတ် ဖော်ကားမော်ကား ပြောဆိုပြုမူခြင်း ခံရတတ်သည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အိမ်ရာ ကြင်ရာ အတည်တကျ ရှိရမည်။

✦ မိန်းမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ကာယိဓန္တရ ထိပါးခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားအမြတ်အစွန်း မြောက်မြားစွာ ရှိရမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အလျှံပယ် ထွက်ရှိမည်။

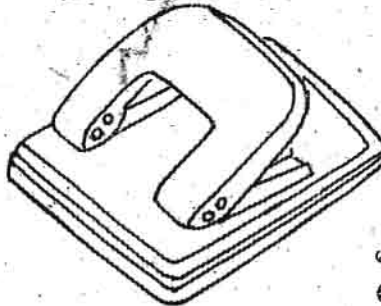
✦ ဝန်ထမ်းက မြင်မက်လျှင်...

လုပ်အားခ၊ လစာ တိုးတက်ရရှိမည်။

✦ အလုပ်လက်မဲ့ သို့မဟုတ်

၁၃၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

လက်ခံကျိတ်

မြင်မက်လျှင်...

မင်္ဂလာပွဲ အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်မည်။

✦ စက္ကူသို့မဟုတ် သားရေတွင် အပေါက်ဖောက်ရသည်ဟု မြင်မက်က...

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်လျှင်...

ဩဇာ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းမည်။

✦ နေီးသည်က မြင်မက်လျှင်...

အမနာပ ပြောဆို ရှုတ်ချခြင်း ခံရတတ်သည်။

✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ပညာရေး နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်က...

ခရီး ဖင့်နှေးမည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှု ကြုံရမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...

ရာသီဥတု ပိုးမွှားရောဂါ ဖျက်ဆီး၍ သီးနှံအထွက် ယုတ်လျော့မည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မိန်းမကိစ္စ အရှုပ်အထွေး ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ရောဂါသည် ခင်ပွန်းနှင့် အိမ်ထောင်ကျကိန်း ရှိသည်။

အလုပ်ထုတ်ပယ်ခံရသူ မြင်မက်ပါက...

အလုပ်အကိုင်အသစ် ရှာဖွေတွေ့ရှိမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်လျှင်...

စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ခိုကိုးနိုင်မည် နေရာ ရရှိမည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်က မြင်မက်လျှင်...

ကလေးမျက်နှာမြင်ရာ၌ အခက်အခဲ ကြုံမည်။

✦ ကျောင်းသူက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ ခြေချော်လက်ချော် ဖြစ်တတ်သည်။

✦ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ဖြေဆိုထားသည့်စာမေးပွဲ၌ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ဆေးဝါးကောင်း တွေ့ရှိ၍ ဝေဒနာပျောက်ကင်းမည်။

✦ ထိမ်းမြားလက်ထပ်မည့် သတို့သမီး သို့မဟုတ် သတို့သားက

- ✦ သားရေနယ်သမား၊ ဖိနပ်ချုပ် သမားက မြင်မက်လျှင်...
အလုပ်အကိုင် အတည်တကျဖြစ်၍ အောင်မြင်ကြီးပွားမည်။
- ✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
မတော်တဆဖြစ်မှုဘေး သတိ နှိပ်စားရန် လိုသည်။
- ✦ အရာရှိအရာခံက မြင်မက် လျှင်...
ရာထူးအာဏာသက်တမ်း ရှည် ကြာမည်။
- ✦ သတ္တုပစ္စည်းတွင် အပေါက်ဖောက်ရသည် ဟု မြင်မက်လျှင် အခက်အခဲကြုံတွေ့ရမည် နှိပ်စား ဖြစ်သည်။
- ✦ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...
ဦးပွားရေး ကျပ်တည်းမည်။
- ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိမ်သူအိမ်သား နာဖျားတတ်သည်။
- ✦ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...
လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော အမှုကိုစွ နှိပ်စားမည်။
- ✦ ဆေးသမားဆရာဝန်က မြင်မက် လျှင်...
ထိုဒေသ၌ ကူးစက်ရောဂါဘေး ဖြစ်တွေ့မည်။
- ✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
နီးသားစားပြဘေး သတိထားပါ။
- ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ကုန်ပစ္စည်း အဝယ်မှား၍ ဆုံးရှုံးမှု ဖြစ်ပွားမည်။
- ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...
ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်၍ သီးနှံပျက်စီး မည်။
- ✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...
စာမေးပွဲ ကျတတ်သည်။

✦ လူမမာရောဂါသည်က မြင်မက် လျှင်...

ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာ ကြာရှည်မည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင် လွယ်ထားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခွဲစိတ်၍ မွေးဖွားတတ်သည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မကောင်းသောမိန်းမကြောင့် ဒုက္ခ ရောက်မည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အမျိုးသမီးရောဂါ ကြီးမားစွာ ခံစားရတိန်း ရှိသည်။

✦ စက္ကူ သားရေ သတ္တုစသည်တွင် အပေါက် ဖောက်ရသောလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးရ သည့်ဟု မြင်မက်လျှင် ထပ်ပွတ်ခေါင်းပါး၍ ဒုက္ခကြီးမားလိမ့်မည်။ ကျား မ ပျို အိ လုပ်ငန်းမရွေး အဟောမှာ အတူတူဖြစ် သည်။

စန္ဒရား

✦ စန္ဒရားကို မြင်မက်ခြင်းသည်...

မှောင်မိုက်သောကာလ လွန်မြောက် ၍ ရောင်နီပေါ်ထွန်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

အိမ်တွင်းရေး အကျပ်အတည်း အားလုံး ပြေပျောက်သွားမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ခင်ပွန်းသည် လုပ်ငန်း အဆင်ပြေ၍ အိမ်တွင်းရေး သာယာအေးချမ်းမည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ဖူးစာမက် တွေ့မည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မိဘထံသို့ လက်ဆောင်ရောက်လာ မည်။ (တောင်းရမ်းလက်ထပ်သူ ပေါ် ပေါက်မည်ဟု ဆိုလိုသည်။)

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ အခက်အခဲမရှိဘဲ အောင်မြင်မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ဆုံးရှုံးမှုများ အစားထိုး ပြန်ရမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်ပါက...

ဆုံးရှုံးသွားသော လယ်ယာမြေ ပြန် ရမည်။

✦ စန္ဒရားတီးသံကို အိမ်သူအိမ်သားများက နားထောင်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင် မိသားစု ဝင်ငွေတိုးပွား၍ ပျော်ရွှင်ရမည်။

✦ ဇနီးသည်က စန္ဒရားတီးသံကို နားထောင်ရသည်ဟု မြင်မက် ပါက...

ခင်ပွန်းသည် ကျန်းမာရေး ကောင်း မွန်၍ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သော မိသားစု ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ရမည်။

✦ ခင်ပွန်းသည်က နားထောင်ရ သည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

လုပ်ငန်း အောင်မြင်မည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

အလုပ်အကိုင် ဝင်ငွေကောင်းမွန် မည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

စေ့စပ်လက်ထပ်လိုသူ ပေါများ မည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်ပါက...
အရောင်းအဝယ်ကိုစွ အမြတ်အစွန်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရဘဲ ခရု

ကြီးမားစွာ ရရှိမည်။

❖ ဆင်ပွန်းသည်က ကိုယ်တိုင် စန္ဒရာတီရ သည်ဟု မြင်ကွင်းပုံ အသုံးစရိတ် ကြီးလေးနေမည်။

❖ ဇနီးသည်က ကိုယ်တိုင် စန္ဒရာ တီးရသည်ဟု မြင်မက်ပါက... အခြားမိန်းမတစ်ယောက်နှင့် အခြေ အတင် စကားများ ငြင်းခုံရတတ်သည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... လိင်နှင့်ပတ်သက်သောရောဂါ ခံစား ရဖွယ် ရှိသည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်... ကြံ့ဆုံရသမျှ လူအားလုံးနှင့် မသင့် မမြတ် ဖြစ်ရတတ်သည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်... အလွယ်လိက်မိ၍ အခက်ကြုံရဖွယ် ရှိသည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်သူက မြင်မက် လျှင်... ဆေးမှား၍ ဝေဒနာတိုးပွားမည်။

❖ ရုတ်တရက် စန္ဒရာပျက်သွားသည်ဟု မြင်ကွင်းပုံ ပကောင်သတင်း ကြားရတတ် သည်။

❖ ခင်ပွန်းသည်က မြင်မက်လျှင်... စီးပွားအလုပ်အကိုင်အတွက် စိတ် မချမ်းမြေ့ဖွယ် သတင်းစကား ကြားရ လိမ့်မည်။

❖ ဇနီးက မြင်မက်လျှင်... မိသားစုဝင် တစ်ဦးဦးအတွက် စိတ်မကောင်းစရာ ကြားရတတ်သည်။

❖ စန္ဒရာကို ကြိုညှိရသည်ဟု အိမ်ထောင် ဦးစီးက မြင်ကွင်းပုံ မိတ်ဆွေဟောင်း အရင်အရာတို့နှင့် အသွားအလာ အဆက် အဆံ့ ပြတ်တောက်မည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်... မိန်းမဖော်ချင်း စိတ်သဘော မတိုက် ဆိုင်၊ မခေါ်မပြော နေဖြစ်မည်။

❖ စန္ဒရာဝယ်ရသည်ဟု မြင်မက် လျှင်... သားသမီး အိမ်ထောင်ကျတတ် သည်။

❖ စန္ဒရာရောင်းရသည်ဟု မြင် မက်သော်...

အိမ်ထောင်စီးပွား ပျက်ပြားနိုင် သည်။

❖ ရန်သူ မသင့်မြတ်သူအား စန္ဒရာ လက်ဆောင်ပေး သည်ဟု မြင်မက်လျှင်...

ဘဝအခက်အခဲများ ကြုံရနိုင် သည်။ တရားတစ်ဘောင် ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းရတတ်သည်။

❖ တစ်ဦးတစ်ယောက်က မိမိအား စန္ဒရာ လက်ဆောင်ပေးလာသည်ဟု မြင်မက် လျှင် ဖရိုဖဖြောင့်သော မိတ်ဆွေ လက်ပွန်းတီး ချွေးကပ်လာခြင်း ကြုံရ နိုင်မည်။

ဤရှင်းတမ်းလေးခုမှာ အိမ်မက်အ တွက် သူ ပုဂ္ဂိုလ်မခွဲခြား အားလုံးအတွက် နိမိတ်ဖတ် ရှင်းလင်းထားခြင်း ဖြစ် သည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၃၇)မှ အဆက်

- တောက ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- တောက ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ ဝိဝိတ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ဝိဝိတ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ဝိဝိတ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ ယာဝဇီဝံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ယာဝဇီဝံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ယာဝဇီဝံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ မရဏ ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- မရဏ ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- မရဏ ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ မရဏ ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ

- မရဏ ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- မရဏ ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ အနုပတ္တ ဟု ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- အနုပတ္တ ဟု ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ အနုပတ္တ ဟု ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- အနုပတ္တ ဟု ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- အနုပတ္တ ဟု ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ အနုပတ္တ ဟု ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- အနုပတ္တ ဟု ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- ❖ နိဗ္ဗာန ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ
- နိဗ္ဗာန ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ

နိဗ္ဗာန ကာလံ ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ

❖ နိဗ္ဗာန ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ

နိဗ္ဗာန ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ

နိဗ္ဗာန ကာလံ ဖရိုဖဖြောင့် ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ

ဟုတ်ပေလိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အလုပ်ကောင်းများ အခွင့်အလမ်း ကောင်းများ မမျှော်လင့်ဘဲ တိုက်ရိုက် စွာ ရလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ဦးစီးအဓိဋ္ဌာန်ရဲ့ ကုသိုလ်ထူးများကို ထပ် ထပ်နေမိပါတော့ကယ်။

အရင်ဦး၍ ထူးပါစေ။

ဦးကိုဦး

ဥက္ကဋ္ဌကုန်းပင်ကို

သန်သန်ပျိုးစိုက်ပါ

တစ်နေ့တွင် တစ်ရွာတည်းသားဖြစ်
သူ ကိုစံရွှေတစ်ယောက် ကျွန်တော်၏
အိမ်သို့ရောက်ရှိလာပြီး ကျွန်တော်
အား...

‘ကိုသန်းဆောင် ခင်ဗျား ဒီနှစ်
ကန်စွန်း စိုက်သေးလား’

သူ ပြောသည်မှာ နွေဘက်တွင်
ကိုင်းထဲမှာ စိုက်သော ဥက္ကဋ္ဌကုန်းကို
ပြောခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က...

‘ဟုတ်ကဲ့ စိုက်တယ်၊ ကိုင်းထဲမှာ
အခြား အသီးအပင်တွေအပြင် သူ့ကို
ဒီ ထည့်စိုက်တော့ တစ်ဖက်က
အထောက်အကူ ရတာပေါ့ဗျာ’

‘အေးဗျာ ခင်ဗျားစိုက်တဲ့ ကန်စွန်း
တွေက ဥလဲ ချောမောတယ်၊ ပိုးလဲမပါ
သူ့ ကျွန်တော်လဲ မနှစ်က စိုက်ပါ
ဘယ်ဗျာ။ ကန်စွန်းက ဥတော့ ဥပါ
ဘယ်၊ ဒါပေမယ့် ကန်စွန်းဥတိုင်း
ဒီတွေပါတော့ စားလို့မရ၊ ရောင်းလို့
မရ ဖြစ်ရတယ်။ ကျွန်တော်စိုက်တဲ့
မြေနေရာက မသန့်လို့လားတော့
မသိဘူး’

သူကောားကြောင့် ကျွန်တော်က...

‘ခင်ဗျားစိုက်တာ ကိုင်းမြေမှာ စိုက်
တာ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်လဲ ကိုင်း
မြေမှာ စိုက်တာပါပဲ။ တစ်မြေတည်း
ဘယ်ရောတည်းပဲဗျာ။ မြေမသန့်လို့တော့
မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားစိုက်တဲ့
ကန်စွန်းမျိုး မသန့်လို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်’

ကျွန်တော်စံကားကြောင့် ကိုစံရွှေမှာ
တွေ့ဝေသွားပြီး...

ကျွန်တော်တော့ သူများ ပျိုးထားတဲ့
ကန်စွန်းမျိုးတွေကို ဝယ်ပြီးစိုက်မိတယ်။
ခင်ဗျား ပြောသလို မျိုးမသန့်လို့ ဖြစ်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ သူများဆီက မျိုးဝယ်စိုက်လို့
ကတော့ စိတ်ချရမှာ မဟုတ်ဘူး။
အားမယ့်နှစ်ကျရင် ကန်စွန်းစိုက်ဦးမယ်
ဗျာ။ သူများဆီက မျိုးပင်ကိုတော့

လိုက်ရှာပြီး ဝယ်မစိုက်ချင်တော့ဘူး။
ကန်စွန်းပျိုးပင်သန်သန် စိုက်နိုင်ဖို့ နည်း
နာလေးပေးပါဦးဗျာ’

ကိုစံရွှေက ကျွန်တော် ပြောသည်ကို
လက်ခံယုံကြည်ပြီး လုပ်ကိုင်ဖို့ နည်းနာ
ကို တောင်းခံလာပါသည်။

‘ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်ပျိုးနဲ့ ကိုယ်ပျိုးပြီး
စိုက်တာဆိုတော့ ပြောပြပါမယ်။ ကန်စွန်း
ပျိုးရင် ပျိုးပယ်နေရာက ရေမဝတ် ကုန်း
ပြင်တဲ့နေရာ ဖြစ်လို့တယ်။ အဲဒီနေရာမှာ
မပျိုးမီ နွေလ အခါကတည်းက ရှင်းလင်းပြီး
နှစ်ခါလောက် မိန့်ထားပါ။

ကိုယ်ပျိုးပယ် ကန်စွန်းကတော့ ဥချောပြီး
ပိုးကင်းတဲ့ ဥဖြစ်ပေ။ ပျိုးတဲ့ အချိန်ကျတော့
မြေထဲပျိုး ပျိုးပေတော့။ အဲဒီပျိုးပင်တွေကို
စိုက်ရင် ဥတွေဟာ ပိုးမပိုင်တော့ပါဘူး။

နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ စိုက်ပျိုးတဲ့ မြေတွေ
ကလဲ မြစ်ကမ်းအသေ မြေပေါ်ဖြစ်လို့

မြေသန့်ပါတယ်။ စိုက်တဲ့နေရာမှာ စနစ်ကျန
ပြီး ထယ်ရှေးထွန်းရှေး ကောင်းကောင်းနဲ့သာ
စိုက်ပါ အောင်မြင်ပါတယ်’

ကျွန်တော်က ပြောပြတော့ ကိုစံရွှေ
မှာ နားလည် သဘောပေါက်သွားပုံရ
သည်။

‘ဟုတ်ပြီဗျို လာမယ့်နှစ်ကျရင်ကော့
ကိုယ်ပျိုးတဲ့ ကန်စွန်းနဲ့ပဲ ကိုယ်စိုက်
တော့မယ်။ ခင်ဗျား လုပ်နည်းကိုင်းနည်း
ပြောပြတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

ကိုစံရွှေမှာ အားတက်ရွှင်လန်းစွာနှင့်
ပြန်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်သည်
ကိုစံရွှေအား ဥက္ကဋ္ဌကုန်းပျိုးပင် သန်သန်
စိုက်နိုင်ရေးအတွက် ပြောပြလိုက်ရ၍
ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်ရပါတော့သည်။

ကိုမောင်ကျော်လှိုင်(မအူပင်)

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ရေး

လက္ခဏာအမြင်

ကြည့်ပါ။
○ သောကြာခါးပတ် ဖြစ်ပါတယ်။ (၁)

စိတ်အတက်အကျ မြန်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

○ ရည်ရွယ်ချက် လမ်းကြောင်း များကို ဥပဒ်လမ်းများ ဖြတ် ထားတယ်။(၂)

ရည်ရွယ်ထားသမျှ ပျက်ပြားစေခြင်း နဲ့ ဘဝအခြေအနေ နိမ့်ပါးသွားစေခြင်း ရဲ့ သင်္ကေတပါ။

○ ဖွာလန်ကြံနေတဲ့ နှလုံးလမ်း ကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။(၃)

ဒီနှလုံးလမ်းကြောင်းသည် တေဇော လမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့အတွက် အပူ သောကကြံခြင်း၊ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ ကြံခြင်း၊ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ အိမ်ထောင် ကျခြင်း၊

အိမ်ထောင် ပျက်ရခြင်း ကို ဖြစ်စေ တယ်။

○ ကံလမ်းကို ဥပဒ်လမ်း များစွာက ဖြတ်ထား ပါတယ်။(၄)

အလုပ်ပျက်၊ အလုပ် ရပ်နား၊ ပညာသင် တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်ကြောင်း ပြပါတယ်။

○ ကံလမ်းကို နှံ့ယောဇဉ်လမ်းက ထိထားပါတယ်။(၅)

သံယောဇဉ် တွယ်တာစရာနဲ့ ကြုံခဲ့ ရကြောင်း ပြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ...

ပညာတစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ အိမ် ထောင်ပျက်ခဲ့ရတဲ့ လူငယ်တစ် ခဏှ နက္ခတ္တဗေဒကျမ်းအရ

ယောက်ရဲ့ လက္ခဏာကို ဗဟုသုတ အဖြစ် တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။
သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း
(B.Saရွှေဘို)
(လက္ခဏာ-မဟာဘုတ်သုလေသီ)

အစားအသောက်များ

ကင်းဝေးစေရန်

ဤက အအေးနာ အပူနာရယ်လို နှစ်မျိုး
တို့ကိုယ်။

အပူပို ပြောတာက အပြင်ပန်း
အပူကို ကြည့်ပြီး ပြောတာသာ ဖြစ်
တယ်။

ထိုင်းဆရာတွေက လူရဲ့ အသားအရေ
ပေါ်မှာ ဝက်ခြံကို ပြင်ရုံနဲ့ ဒီလူရဲ့ အတွင်းက
ဆေးပေးနာကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြတယ်။

ဆေးဆရာကြီး ဦးချစ်ပန်း ရှိစဉ်
ပြောခဲ့သော စကားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးက ဆေးပညာနှင့် ပတ်
သက်၍ ကျွန်ုပ်အား အချိန်ရသလို
ပြောပြပေးခဲ့ပါသည်။

ခိုလှုံသရီးက ဆရာ ဖြစ်နိုင်ချေရှိ
ပြောနေရတာ ဒေါ်စောရွှေရဲ့
ဒေါ်စောရွှေမှာ ကျွန်ုပ်အဖေ ဖြစ်ပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ယခုအခါ ကဗျာ၊
ဗျာ ပြဇာတ်၊ ဆောင်းပါးများ ရေးနေ
သည့်အထက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော့ ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဆရာ
တော့ မဟုတ်ပါ။ ဗေဒင်ဆရာ၊ စာရေး
ဆရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဗေဒင်ပညာနှင့်
ထိုင်းဆေးပညာများ ဆက်စပ်နေ
ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးချစ်ပန်းကိုယ်တိုင်က
ဆေးနည်းနှင့် တွက်ချက်ကြည့်ပြီးမှ
ဆေးကုသည်ကို ကြုံခဲ့ဖူးရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဒေါ်ဖွားစိန်ဆိုသူ နေ
ကောင်းသူကို ဗေဒင်နည်းအရ
တွက်ချက်ကြည့်မိပါတော့သည်။

**-ဒေါ်ဖွားစိန် အသက်(၆၀)နှစ်
-တနင်္ဂနွေသမီး**

အအေးသွေး ကျနေ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရပါ
သည်။

ထိုနည်းမှာ တစ်နှစ်တာ
အအေးသွေး၊ အပူသွေး
မည့်သည့်သွေး ဖြစ်သည်
ကို သိနိုင်သော နည်းဖြစ်ပါ
သည်။

ဤနည်းမှာ **အအေးသွေးကျလျှင်
အပူစာ စားရပါမည်။ အပူသွေးကျ
လျှင် အအေးစာ စားရပါမည်။**

**အအေးစာ၊ အပူစာများကို သီးခြား
တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။**

ဗေဒင်နည်းအရ တွက်ကြည့်လျှင်
ဒေါ်ဖွားစိန်မှာ အအေးသွေး ကျနေ
သည့်နှစ်၌ အအေးစာ လွန်ကဲစွာ
စားမိလာနဲ့ တူပါသည်။

ကျွန်ုပ် စာဖတ်သူများ တစ်နှစ်တာ
မည့်သည့်သွေး ကျရောက်နေကြောင်း
သိနိုင်ရန် ပညာလက်ဆင့်ကမ်းလိုက်
ရပါတော့သည်။

ရောက်ဆဲအသက်တည် (၈)နှင့်စား
အကြွင်း ပွေးနွှင်အလွန်မှ လက်ယာရစ်
ရောက် ရောက်သည့် ပြုတ်သက်နှင့် မေလူ
ပြုတ်သက်ပေါင်း (၇)နှင့်စား...

- ◆ (၁, ၃, ၆) ကြွင်းလျှင် အပူသွေး။
  - ◆ (၄) အလယ်အလတ်
  - ◆ (၂, ၅, ၀) အအေးသွေး
- ဒေါ်ဖွားစိန်၊ တနင်္ဂနွေသမီး
အသက်(၆၀)နှစ်**

၆၀ ÷ ၈ = ၄ ကြွင်း ရှေ့တစ်ခွင်
တနင်္လာမှစရ စနေခွင်မှာ ကျ၏။
ထို့ကြောင့် စနေဂြိုဟ်သက် ၁၀၊
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် ၆ (၁၀+၆=၁၆)
၁၆÷၇=၂ ကြွင်း ထို့ကြောင့် အအေး
သွေးကျ၏။

ဆေးများမှာ အာနိသင် ရှိပါသည်။
နာပုံချင်း မတူသော လူများအတွက်
အနာနှင့်ဆေး တည့်အောင်ပေးမှ
ဘေးကင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေး အစာ မှားယွင်းခြင်း ကင်းကြ
ရန် စေတနာဖြင့် လေ့လာမိသမျှ တင်
ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာအားလုံးကို ဦးထိပ်တင်ပါသည်။

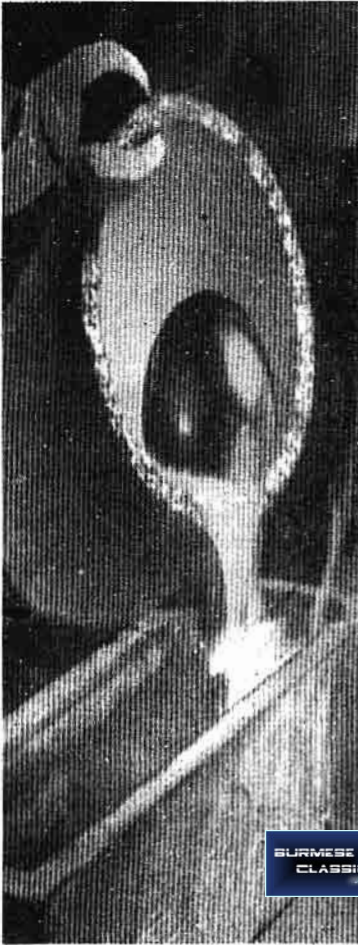
ကျော်မိုးလွင် (ဝါးခယ်မ)

နက္ခတ္တဗေဒင်မြတ်ဗုဒ္ဓအင်း ၁၄၃

အပူသွေး၊ အအေးသွေး
သိစေနိုင်သောနည်း

* ၁	၂	၃
၆		၄
၈	၅	၀

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .COM

အန္တောထုံ

နှင့် ရွှေခြောက် နောက်လေး ထုံတည်နည်း

ဒီလို အကျင့်အကျ သက်သာတဲ့နည်းများရှိရင် ကျွန်တော်တို့လဲ လိုချင်ပါတယ်။ အားနာလိုအပ်တာပေးတာ၊ လွယ်မယ်၊ အပန်းပဲကြီးတူးဆိုရင်တော့ သူတို့တောင်းထားတဲ့အတိုင်း နုကတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက ဖော်ပြပေးလိုက်ပါဌာ'

ဟု တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ကြပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်က သုံးခဲ့ဖူးဖူးနယ်၊ အဖောင်ကျေးရာ အနောက်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးတိဿထံမှ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်အသုံးပြုနေသော အန္တောထုံနှင့် ရွှေခြောက် နောက်လေး ထုံတည်နည်းကို ဆရာတော်၏ မူရင်းအတိုင်း အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင် သုတေသီများနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်များပညာ ဗဟုသုတရရှိစေရန် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အန္တောထုံ ပြုလုပ်နည်းမှာ...

ဒန် (၁၅) ကျပ်သား၊ နာ (၁၅) ကျပ်သား၊ နံပါတ် (၈) လုံတွင် နာ (၁၅) ကျပ်သားကို မီး အေးအေးနှင့် ပျော်ရုံကျို၊ ဒန်ကို အတုံး အခဲကလေး ပြုလုပ်ထားပါ။ နာအရည်ထဲကို တစ်တုံးချင်း ထည့်ပြီး တစ်တုံး အရည်ပျော်မှ နောက်တစ်တုံး ထပ်ထည့်ပါ။ ဒန်အားလုံး အရည်ပျော်စွားလျှင် ထုံးထွက်တွင် ဆွဲချ အအေးခံ။

ကျွန်းသားသီးသွေးပွန်းကိုသိပ် ဖော်ပေးလျှင် သုံးအုပ်၊ ဓာတ်ကိုသုံးအုပ် ခါးတိုက် သုံးအုပ်ထပ်ထည့်ပြီး အအေးခံ၊ တစ်ဖန် လုံတွင် ထည့်၍ အရည်ပျော်ရုံ ကျို။ သဲခွက်တွင် ဆွဲချ၊ မခဲတဲတဲပွန်း ညွှန်သားဖြင့် ထုံခွက်နှိပ်။ ပြဒါး(၁)ကျပ်သားတင်လျှင် အလွယ်တကူ ခဲပါသည်။

ရွှေခြောက် နောက်လေးထုံ

ဒန် (၆) ကျပ်သား။

ရွှတ် (၄) ကျပ်သား။

ရွှတ်ကို အရည်ပျော်ရုံ ကျို။ ဒန်ကို အတုံးအခဲကလေး ပြုလုပ်ထား။ ထုံးတုံးချင်းထည့်။ အားလုံး ပျော်သွားလျှင် သဲခွက်တွင် ဆွဲချ။ ကျွန်းသားသီးသွေးပွန်း အုပ်ပြီး မီးလျှံ၊ မီးစီး(၉)အုပ်ခန့် ထိုး၊ လုံကို သဲခွက်တွင် ဆွဲချ။ ဥန်သားဖြင့် လုံခွက်နှိပ်။ ပြဒါး(၁)ကျပ်သားတင်လျှင် အလွယ်တကူ ခဲပါသည်။

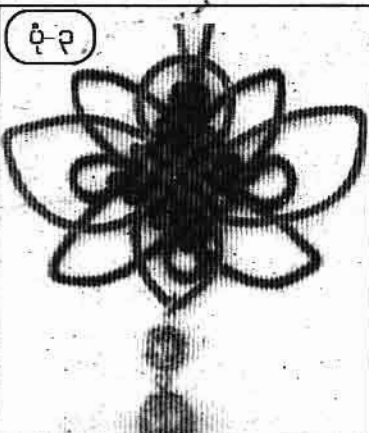
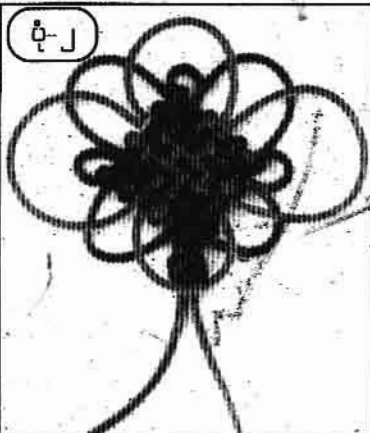
ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်ကြပါစေ။

ဝိစွာမဟိန္ဒိ သရာဠိးသန်းမြင့်
(တိုင်းရင်းဆေး)

စာရေးသူထံသို့ အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင် သုတေသီများမှ ပြဒါးကို အမြန်ဆုံး နည်းဖြင့် အခဲပြုနိုင်ရန်နှင့် ဓာတ်ဖိုး၊ မီးသွေးဖိုး၊ လုံဖိုးပါ အကုန်အကျ သက်သာသောနည်းများ ရှိပါက နုကတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြပေးပါရန် မန္တလေးမြို့နှင့် ရခိုင်ပြည်နယ် စစ်တွေမြို့မှ စာဖြင့် တောင်းခံထားကြပါသည်။ ခင်မင်ရင်းနှီးကြသော အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင်အချို့မှလည်း...

'ဒါ ဟတ်တာပေါ့ဗျာ၊ မီးသွေးဖိုး လုံဖိုး ဓာတ်ပစ္စည်းဖိုးတို့ဟာ ဈေးကြီးလို့ ကျွန်တော်တို့ဆို ပိုနားကပ်ဖို့ တဖြည်းဖြည်းခဲယဉ်းလာပြီ။ ငွေကုန်ကြေးကုလဲ သက်သာ လူလဲ သက်သာဆိုရင် အလွန် ကောင်းပေါ့ဗျာ။

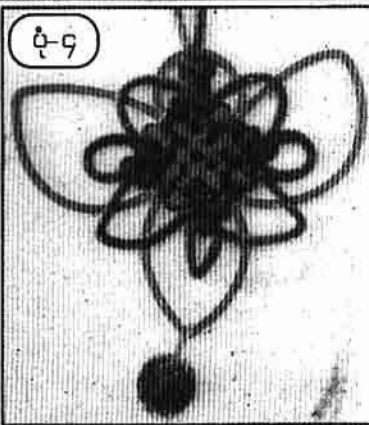
ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြိုးထုံးပညာ (၈၈)

ယခင်လမှ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း(၈၈)
红花绿叶
 Hong Hua Li Ye

ဟုတ်ကဲ့

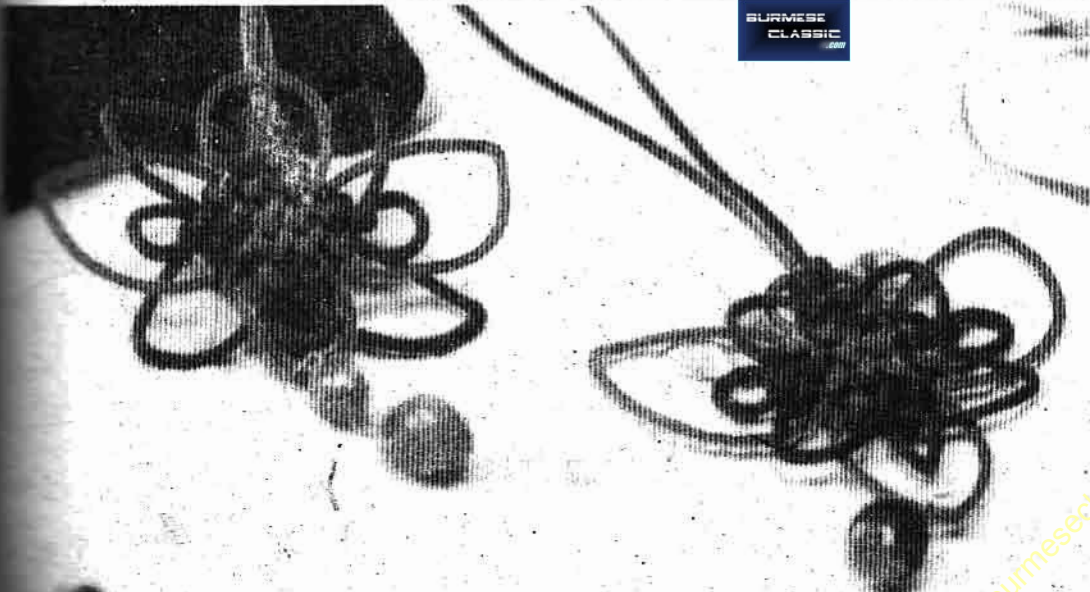
ဒေသတွင် ပေါက်ရောက်သော ပန်း
 တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ သူ၏ အရွက်များမှာ
 အစိမ်းအနီ ရောယှက်၍ လှပသော
 ပုံစံရှိသည်။

အနီး ဟွား လို့ မှည့် ဆူးပန်းစိမ်းရွက်
 "ဆူးပန်းစိမ်း" သည် သမပိုင်း

ကျောက်စိမ်းနှင့် ပတ္တမြား တွဲဖက်
 ထားသည့် ကျောက်မျက်အဆင်

• ပုံ(၅)ပင်၊ ယန် လည်ခွဲတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

တန်ဆာနှင့် ပုံသဏ္ဍာန် တူသဖြင့် အလေးအမြတ် ထားကြသော နိမိတ် ကောင်းသည့် ပန်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ထို “ဆူးပန်းစိမ်းရွက်” ပုံစံ ကြီးထုံး ပြုလုပ်ကာ လည်ဆွဲအဖြစ် ဖန်တီး ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ပုံ(၁) ကြိုးအနီစဖြင့် ချည်ထုံးရသည်။ ရတနာပန်းတောင်း ချည်နည်း နှင့် ကြယ်သီးပုံချည်နည်းတို့ တွဲဖက် အသုံးပြုပါ။

ပုံ(၂) ကြိုးအစိမ်းဖြင့် ပေါင်းစပ် ထုံး ချည်သောအခါ အသပြာချည် နည်းကို သုံးပါ။

ပုံ(၃) ပုံ(၂)ကို စောက်ထိုးလှန်ကာ အလယ်၊ ကြိုးစိမ်းတွင် အလို ရှိရာ ဆွဲသီးကို တပ်ဆင်ပါ။ ဤတွင် ပုတီးစေ့(၂)လုံးတွဲ ဆွဲသီး

ကို တပ်ဆင်ထားသည်။ “ယင်း” သဘောဆောင်၍ အဖော်စုံခြင်း၊ နူးညံ့ သိပ်မွေ့ခြင်း၊ တည်ငြိမ်ခြင်း စသည့် “ယင်း”၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော် ဆောင်သည်။ အစိမ်း၊ အပြာရောင်တို့ ဖြင့် ဖော်ပြလေ့ရှိ၏။

ပုံ(၄) ပုတီးစေ့တစ်လုံးတည်းသော ဆွဲသီးကို တပ်ဆင်ထားသည်။ “ယန်း” သဘောဆောင်၍ လုံးချင်း၊ သန်မာခြင်း၊ သွက် လက်ခြင်း စသည့် “ယန်း” အနက်အဓိပ္ပာယ်များကို ကိုယ် စားပြုသည်။ အနီရောင်၊ အဝါ ရောင်တို့ဖြင့် ဖော်ပြလေ့ရှိ သည်။

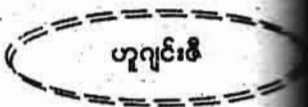
နေအိမ်အလှဆင်ခြင်း၊ တစ်စုံတစ် ယောက်သို့ အခမ်းအနားပွဲလမ်းသဘင်

အတွက် လက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်တိုင် ဆင်ခြန်းခြင်းတို့တွင် ဆိုင် ယင်း၊ ယန်း အနက်အဓိပ္ပာယ်များ ရွေးချယ်ရန်ဖြစ်သည်။

မဟော်သဓာနှင့် အမရတို့ လည်း ပဟေဠိ ဝှက်နိုင်သည်။

“ယန်း” ဆွဲသီးနှင့် လည်ဆွဲ အဖော်မရှိ တစ်ကိုယ်တည်းဟု ဆို၍ “ယင်း” ဆွဲသီးနှင့် လည်ဆွဲ အခြေဆုပ်လက်နယ် အဖော်မရှိ ဖြစ်သည်ဟု အသိပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပုံ(၅) သည်ကား ယင်း၊ ယန်း ဆွဲ သီးများနှင့် လည်ဆွဲတစ်စုံ ဖြစ်သည်။

မတ်လအတွင်း ရရန် ဝင်ရန်ရှိသော ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ အဆီး အတားမရှိ သွက်လက်စွာ ဝင်ရောက် နိုင်စေရန် မိမိတို့၏ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါအတိုင်း လုပ်ဆောင်နိုင်ပါ သည်။

***

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက်

ငွေကြေး လာဘ်လာဘ

ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် လူအများ ကိုးကွယ် ပူဇော်သည့် ဧတီပုထိုးတစ်ဆူသို့ သွား ကာ မြောက်အရပ် သောကြာပျိုဟ်တိုင်

မွေးနှစ်	ခုနေ့	အရပ်မျက်နှာ	အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လှူငွေရန်
ကြွက်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ခွား ကျား	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ယုန်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
နဂါး မြေ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ပြင်း	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ဆိတ်၊ မျောက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ကြွက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
မွေး ဝက်	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့

ဥပမာ။။ နွားနှစ်တွင် မွေးသူသည် အောင်သပြေ၊ ကံကော် စသည် နိမိတ် ကောင်းသော အညွန့်အခက် (၁)ညွန့်

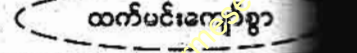
အနီးမှ ကပ်လှူကာ ငွေကြေး လာဘ် ပစ်သကာတို့ ဝေဝေဆာဆာ လွယ် လွယ်ကူကူ ဝင်ရောက်နိုင်ပါစေ

ကြောင်း သမ္မာဒေဝ နတ်အထိမ်း တိုင်တည်ဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါသားသမီးတစ်ဦး၏ အ အခဲ လိုအပ်ချက်များကို ကူညီ ဆည်းပေးခြင်းဖြင့် ပိုမိုလှေ ထိရောက်စေနိုင်ပါသည်။

သစ်ညွန့်၊ သစ်ရွက်ကိုသာ ပြုပါ။ ပလတ်စတစ်ပန်း၊ စတုရ စသည့် (ယင်း)ဓာတ်ဆောင် ပစ္စည်း အသုံးမပြုပါနှင့်။ နှစ်သခင်မှာ ဓာတ်ဆောင် မြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပေတည်း။

လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းနိုင်

ကြေးမိုးကြီးသွား မင်းလေးပါး (၂)

မြေတောင် သစ်တောင်ကြာ

ယခင်လမ အာဆာက

အင်္ဂါရတ်မီးအတတ်၊ လျှို့ဝှက်အပ်
ထည့်သွား၊ အထွတ်အမြတ်ပညာ၊
ဆစ်ထိုင်တည်းနဲ့တော့ ဘယ်တတ်မလဲ
သေးသေး။

ဒါပေမယ့် ဖိုးဟန် ယောက်ျား၊
အားမလျှော့ဘူး။ အပတ်တကုတ်
အားထုတ်လို့ရှာကြို။ သင်သမျှကိုအံ၊
နိတ်နိတ်နဲ့ ဖျော်မှန်း။ လက်တစ်ကမ်း
အလို။ ဆရာဆိုတာက ကိုယ့်ရှေ့မှာ
အသင့်။ မြင့်တင်ပေးမယ့် အနေ
အထား။ ဘာများ လိုသေးလဲ။ သဲကြီး
ခဲကြီး ကြီးစားဖို့သာ လိုတော့တာ

ကိုယ့်ဝန်တာ။
'ကဲ မင်းကို မေးတယ်။ ကြေးမိုးကြီး
သွားကို ဘယ်လို သတ်မလဲ ပြောစမ်း'
'ကြေးမိုးကြီးသွားဆိုတော့ စနေ၊
မြေနဂါး အနောက်တောင် ဒန်(ကြေး)
ဆေးဒန်းဒုတ္တာဆိုတော့ ဒုတ္တာနဲ့ သတ်
မယ်ဘုရား'
'ဓာတ်တူပေါ့ ဟုတ်လား'
'မှန်ပါ့ ဘုရား'
'ကြာတယ် ဖိုးဟန် လိုပေါင်းများစွာ
ထိုးရလိမ့်မယ်'
'ကန့်နဲ့သတ်မယ် ဘုရား'
'နဲတူ သတ်မယ်ပေါ့'
'တင်ပါ ဘုရား'
'နောက်ရော'
'ဘုမ္မိနဲ့သတ်မယ် ဘုရား'

'နောက်တစ်ခု'
'ဓာတ်မိတ်အန္တော နာနဲ့ သတ်မယ်
ဘုရား'
'ဆက်ပြောကြည့်စမ်း'
'အမြစ်၊ အညွန့်၊ ဆပွတ်
သွတ်မယ် ဘုရား'
'ဘင်နာဂွတ်လား၊
ဝေက်သာ ယမ်း
ကျောက်ချဉ်လား'
'မှန်ပါ့'
'ဘာမှန်ပါ့လဲ နောက်
တစ်မျိုး'
'မြွေလေးစင်း မင်းလေး
ပါး'

'ဖိုးဟန်ရေ... မြွေလေးစင်း
မင်းလေးပါးနဲ့ သတ်တာက မှန်လဲမှန်
မြန်လဲ မြန်ကွ'

'အလွယ်လေးပါဘုရား... ဓာတ်
တူရယ်၊ ကြိုရန်းရယ်၊ ဆပွတ်ရယ်၊
နဲတူရယ်၊ သတ္တဗီသရယ်'

'ဖိုးဟန် မသိတဲ့သူအဖို့တော့ ခက်
သဟော့။ ဘယ်လောက် ခက်သလဲဆို
ရင် ကြေးမိုးကြီးသွားရဖို့တောင် ခက်
တယ်။ အတော်ခက်တာနော်။ ကြေးမိုး
ကြီးသွားကလဲ (၈)မျိုးရှိတယ်ကွ'
ကြေးမိုးကြီးသွား (၈)မျိုးကို ဆရာ
တော် ဦးကလျာဏ ပါဠိရွတ်လိုက်၊
အနက်ပြန်လိုက်နဲ့ မိန့်ကြားသွားလိုက်
တာ ဖိုးဟန်မှာ မျက်စိသူငယ် နား
သူငယ်၊ ရလဒ်ကတော့ မမှတ်မိတော့
တာဘဲ။

စာရှုသူများခင်ဗျား... မမှတ်မိတာ
ကို မသိပါဘူးလို့ မောင်ဖိုးဟန် ဝန်ခံပါရ
စေ။ တောင်းပန်ပါတယ်။

မှတ်မိသမျှကတော့ မြန်မာလိုပါပဲ။
ရွှေနဲ့ကြေးရောတဲ့ ကြေးမိုးကြီးသွား၊
ငွေနဲ့ကြေးရောတဲ့ ကြေးမိုးကြီးသွား၊
ရွှေ ငွေ ကြေးရောတဲ့ ကြေးမိုးကြီးသွား

သွပ်ရောတဲ့ ကြေးမိုးကြိုးသွား၊ ခဲရော
တဲ့ ကြေးမိုးကြိုးသွား စတာတွေပဲ။

**ရွှေနဲ့ကြေးရောတဲ့ ကြေးမိုးကြိုး
သွားက အကောင်းဆုံးပဲတဲ့။**

ဆရာတော် ကြေးမိုးကြိုးသွားဋီကာ
ချဲ့လိုက်တာ ဖိုးဟန်မှာ နားထောင်လို့
မပြီးဘူး။ မှတ်သာ မမှတ်မိတာ။

ဆရာတော် စကားဆုံးတော့ ပြုံးပြီး
မိန့်တော်မူတယ်။

'မင်း လိုချင်နေပြီလား'
တဲ့။

မောင်ဖိုးဟန်တို့ မြန်လိုက်ပုံများ
ပြုံးခဲတဲ့ ဆရာတော်စကား ကြား
တော့...

'မှန်ပါဘုရား'

ဆရာတော် နိဗ္ဗာန်မတ် အဆုံးသတ်
လိုက်တာက...

'ကြေးမိုးကြိုးသွားရှာ'

ဖိုးဟန်လေ အဲဒီနေ့ကစလို့ ရှာလိုက်
တဲ့ ကြေးမိုးကြိုးသွား။ မနားမနေ သွား
လေရာတိုင်း မဆိုင်းမတွေ့ တွေ့သမျှ
လူတွေကို မေး။

ဝေးစွာ ခြောက်ပါ။ တချို့က ကြေးမိုး
ကြိုးသွားဆိုတာ ကြားတောင်မကြား
ဖူးဘူး။ မြင်ဖူးဖို့များ မမျှော်မှန်းနဲ့။

ဒါပေမယ့် ဖိုးဟန်မှာ ကံကောင်းတာ
တစ်ခုရှိတယ်။ ဖိုးဟန် လိုချင်ရင် ရတာ
များတယ်။ ကြိုးစားမူလဲ ပါတာပေါ့။
ကြိုးလိုက်တဲ့ လုံ့လပီရိယ။

လိုချင်တာတွေ ရတဲ့အကြောင်း
နှစ်ထောင်းအားရ ရေးမပြတော့ပါဘူး။
ရှိပါစေတော့ ရှိစေတော့။

လောဘတွေက တိုက်တွန်း။ လိုချင်
စိတ်တွေက ယိုဖိတ်ကျ။ ကြေးမိုးကြိုး
သွားအကြောင်းသာကြား ဘယ်လောက်
ဝေးဝေး ဝေးဝေး။ ခရီးကြမ်း မွန်းတည့်
နေပြင်ပြင်အောက်မှာတောင် အရောက်
သွားတဲ့ ဖိုးဟန်။

ကံခေတော့ မဟန်ပါဘူး။ ပြန် ပြန်
သာ လာခဲ့ရဲ့။ ဘာမှမရ။ အလဟဿ။
အချည်းနီး။

ဖိုးဟန်ကြီးတော့ ခံရပြီ။ ဒါပေ
မယ့်...

ကံဆိုတာက နာဂန်ထတတ်
တယ်။ နန့်တန့်တန့် ပျံတန့်တန့်။

မဟန်ရင် အကုသိုလ်ကံက တစ်
ကွက်။ ဟန်ရင် ကုသိုလ်ကံက တစ်ချက်။
အကုသိုလ်ကံက ခင်များများ ကုသိုလ်
ကံဆိုတာ နည်းနည်းပါးပါး။ ဆွဲထား
နိုင်မှ တော်ကာကျမယ်။

အခုလဲ ဖိုးဟန် ကံကောင်းပြီ။ ခရီး
မဝေး။ အနီးလေး။ ကပ်ခါလေး သရက်
တစ်ပင်ရွာကလေး။ တရုတ်မှော်ကနေ
တစ်တိုင် မရှိတရှိဝေး။

သရက်တစ်ပင်ရွာမှာ ဆရာစော
ရှိတယ်။ ဖိုးဟန်က ကိုကြီးစောလို့
ခေါ်တယ်။ ကိုကြီးစောကလဲ စကားများ
ပြောရင် မောင်ဖိုးဟန်တဲ့။ ခေါ်ဟန်က
ညီရင်းအစ်ကို တစ်ယောက်လို သိပ်ချစ်။
အနှစ်ပါလိုက်တဲ့ မေတ္တာ။

မမေ့ပါဘူးဗျာ... ကိုကြီးစောရဲ့
ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် အင်းဝိဇ္ဇာ
ဘာဘလေး။

မောင်ဖိုးဟန် ကြေးမိုးကြိုးသွား ရှာ

လိုက်တာ မကြာပါဘူး (၆)လ။ တနင်္ဂနွေ
မှော်ကို ဆေးကုဖို့ ရောက်လာ
ဆရာစော။ ကိုကြီးစော။

ကိုကြီးစောက ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း
ဆရာတော် ဦးကလျာဏကို အစ်ကို
ခေါ်တယ်။ ဆရာတော်က မောင်ဖိုးဟန်
တဲ့။ မမေးဘဲ သိခဲ့ရတာက ညီအစ်
တွေ။ အခုမှမဟုတ် ဟိုအရင်ကတည်းက
က အသိ။

အဲဒီနေ့က မနက်ထမင်း
ကျောင်းအဆင်း ထမင်းစားပြီး ဖိုးဟန်
အိမ်အပြန် ဥသျှစ်ပင်ကျောင်းကိုအသိ
မြင်လိုက်ရတာက ကိုကြီးစော...

ညီအစ်ကိုတွေ ပြောကြတဲ့စကား
ဖိုးဟန်က ကြားမဝင်ဘူး။ နားထောင်
သက်သက် စွက်ဖက်မှုမရှိ။

ကျောင်းတက်ခါနီးတော့ ဆရာ
တော်ကို ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့အထိ
မောင်ဖိုးဟန် ဆွမ်းစားကျောင်းသော်
အဆင်း။ ကိုကြီးစောပါ ဆင်းလိုက်ထ
တယ်။ အပေါ့သွားမလို့။

အတော်ပဲ... ကိုကြီးစောကို ဖိုးဟန်
က ဆတ်ဆတ်ဆော့ဆော့ မေးလိုက်
တယ်။

'ကိုကြီးစော ကြေးမိုးကြိုးသွား
ဘူးလား'

'တစ်ပဲသားလောက်ရှိပါ့ဗျာ။ ဘာ
လိုချင်လို့လား။ နောက်တစ်ပတ်
တော့ ယူလာခဲ့မယ်'

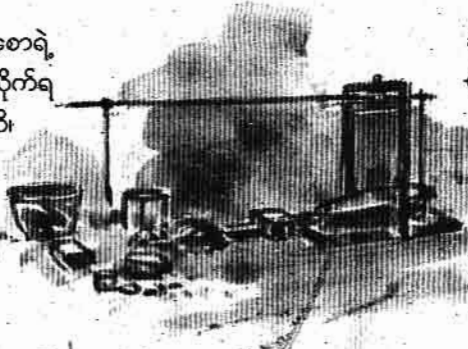
'အဲဒီလောက်နဲ့ မရဘူး ကိုကြီးစော
ရဲ့ တစ်ကျပ်သားလောက် လိုချင်တာ
'ရှိတဲ့သူဆိုက ဝယ်ပေးမယ် တစ်
သားကို ငွေတစ်ဆယ်'

'ဝယ်မယ်ဗျာ ယူလာခဲ့ပါ'

မောင်ဖိုးဟန် ဟန်ကျသွားပြီ ဘာ
အေးချမ်း စိတ်ရွှင်လန်းပြီ လိုချင်တာ
ဝမ်းမြောက်လှပြီ။ ပီတိတွေက ပြာ
စည်။

ဒါပေမယ့်ဗျာ... ကိုကြီးစောရဲ့
နောက်တစ်ပတ်က စောင့်လိုက်ရ
တယ်။ ဖိုးဟန်မှာတော့ နေမထိ
ထိုင်မသာ။ ကိုကြီးစောက
ကြာလိုက်တာ မလာသေး။
ဘာကိစ္စအရေး အလေးပေးလို့
ဆောင်ရွက်နေ။ တစ်လနေနေ
တစ်လ ဆန်းဆန်း။

မှန်းဆလို့ မရတဲ့နေ့မှာတော့ ရောက်
လာပါပြီ ကိုကြီးစော။ မနက်အစော
ကြီး ဖိုးဟန် ထမင်းကြမ်းစားအပြီး
ကျောင်းသွားဖို့တောင် မနီးသေးတဲ့
အချိန်။

အိမ်ရှေ့မှာ လှည်းရပ်တော့
မတ်တတ်ပါ။ အိမ်ပေါ်တောင် မတက်
ဘူး။ လက်ထဲမှာ ဆုပ်ထားတာလေးကို
ပေးတယ်။

ကြေးမိုးကြိုးသွား (၆)မူးသား။
ဖိုးဟန် မြောက်မြောက်ကြီး ပေးလိုက်
ပါတယ် ငွေ(၆၀)။ ကိုကြီးစော ကျေးဇူး
ကြီးလှပါပေတယ်။

ကိုကြီးစောမျော ရေနေ့လေး
တောင် မသောက်ဘူးဗျာ။ လှည်းပေါ်
ကို ကျောကယာ ပြန်တက် ယင်းမူ
တုန်းကထွက် စိန်ဒိုင်အထိ ခရီးဆက်ရ
မတဲ့။

ကိုကြီးစော လှည်းထွက်တော့
မောင်ဖိုးဟန် ကျောင်းတက်ဖို့ သွားပြီ။
သူ့လက်ထဲမှာ အထုပ်ကလေး
တစ်ထုပ်။ ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်။

ခါတိုင်းလာနေကျ အချိန်ထက် စော
နေလို့ ဆရာတော် အံ့ဩနေပုံပေါ်
တယ်။ ဖိုးဟန် ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်အပြီး
ခေါင်းအမော့...

'ကနေ့ စောလှချည့်လား'
တဲ့။

ဟုတ်တယ်၊ စောတာပေါ့။ ဆရာ
တော် ဆွမ်းကိစ္စမပြီးသေး၊ ဘုဉ်းပေးနေ

တုန်းရှိသေး။
ဖိုးဟန် အင်္ကျီအိတ်ထဲ လက်နှိုက်၊
ထုတ်လိုက်တယ်။ အထုပ်ကလေး
ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း ဖွင့်ပြီးသွား။
ဆွမ်းစား စားပွဲပေါ်ကို တင်။ မြင်ရုံနဲ့
သိလိုက်တဲ့ ဆရာတော်...

- 'မင်း ဘယ်ကရသလဲ'
- 'ကိုကြီးစောဆီက ဘုရား'
- 'မောင်စော ဝယ်ပေးတာလား'
- 'ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား'
- 'ဘယ်လောက်သား'
- '(၆)မူးသား ဘုရား'
- 'ဘယ်လောက်လဲ'
- '(၆၀)ဘုရား'

'မနက်ဖြန် မင်းလေးပါး တစ်ကျပ်
သားစီ ကားကိုမှာလိုက်'

'မှန်ပါဘုရား'
ဖိုးဟန် ဝမ်းသာလုံးဆို့ပြီး လိုချင်
တာကို ရတော့မယ်။ ပညာတွေလဲ
ရတော့မယ်။ ရင် တဒိတ်ဒိတ် ခုန်နေ
ပြီ။

လူတကာ မတတ်တဲ့ အပိုရတ်
မီးအတတ် နည်းပညာတစ်ရပ်ကိုတော့
မောင်ဖိုးဟန် လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ဆုပ်ကိုင်
နိုင်တော့မယ်။

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကာယသိဒ္ဓိ
သိရှိကျွမ်းကျင် လက်ထပ်သင်တာ မြင်
ရတော့မယ်၊ တွေ့တော့မယ်။ အာစရိယ

ဝါဒ မောင်ဖိုးဟန် ရတော့မယ်။
ချက်ပြီးပြုတ်ပြီး၊ ခူးပြီးခပ်ပြီး၊ ပြင်ပြီး

ဆင်ပြီး ထမင်းပွဲ လက်နဲ့ နှိုက်စားလိုက်
ရုံလေးပဲ။

ကိုယ်တိုင်သာရှာရင် ကြာမယ်။
တလည်လည်။ နည်းမှန်
လမ်းမှန်တွေ့ဖို့ ကတော့မလွယ်။
အခုတော့ အခက်အခဲမရှိ၊ အလွယ်
တာကူ ဆရာကူတော့မယ်။

တစ်ဝက်တစ်ပျက် ပြီးမြောက်သိဒ္ဓိ
ပေါက်နေတဲ့ ဆရာတော်၊ ဥသျှစ်ပင်
ကျောင်းဆရာတော် ဦးကလျာဏ။
ရက်မြတ်ရက်ရာဇာ ပြာသိုလ။
မီးစလို့ တင်မယ့်နေ့။ မမေ့နဲ့နော်၊
ကျောင်းကိုလာခဲ့။ ကျောင်းလဲ ပိတ်
သာ။ စနေနေ့ ရက်အား မင်းလေးပါးနဲ့
ကြေးကို သတ်မယ်။

အဲဒီနေ့ အရုဏ်တက်စကတည်းက
မောင်ဖိုးဟန် ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်နေပြီ။
ဘယ်နယ်တုန်း သွားချင်နေတာ လမ်း
ပေါက်ရှာနေတာ။

ထမင်းကြမ်းစားအပြီး ဥသျှစ်ပင်
ကျောင်းကိုသွား ဆရာတော်က ဆွမ်း
စားနေတယ်။ မုန့်ဟင်းခါးဆွမ်း။

မောင်ဖိုးဟန် ကျောင်းကိုရောက်
တာနဲ့ ဆွမ်းစားကျောင်းအောက်ဆင့်
သင့်ရာကထိုင်၊ ဆရာတော်ကို ရှိခိုး
ဦးနှိမ် (၃)ကြိမ်ဦးချ။

ဆရာတော် ဆွမ်းကိစ္စပြီးတော့
ခဏနေ။ စကားထွေထွေကို လျှောက်
ထား။ မိန့်ကြားသမျှ နာခံ။ ပြုရန်
ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်။

မနက်(၈)နာရီထိုးတော့ ဆရာတော်
ထိုင်ရာကထပြီ။ ဖိုရုံဆီအသွား
နောက်ပါးက မောင်ဖိုးဟန်။ မကျန်ခဲ့
ဖို့ ထက်ကြပ်လိုက်၊ ကပ်လို့ ကပ်လို့
လိုက်။

ဖိုရုံကိုသော့ဖွင့်လို့ ဝင်လိုက်တော့
မီးသွေးအသင့်၊ ဖိုအသင့်၊ မင်းလေးပါး
တစ်ပါးစီ အထုပ်ကလေးတွေ့ကာလဲ

အသင့်။

ဆရာတော်က မင်းလေးပါးကို တစ်ပါးစီ သံဆုံနဲ့ ထောင်းခိုင်းတယ်။

မထောင်းခင် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်(၉)ပါး တစ်ပါးပါးကို အာရုံပြုထားလို့ အမိန့်ရှိ ပြန်တယ်။ မောင်ဖိုးဟန် အရဟံ ဂုဏ်တော်ကို ရွတ်တယ်။ ဂုဏ်တော်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ပုံတော် ပေါ်လာတယ်။

မင်းလေးပါးကို မှုန်ညက်နေအောင် ထောင်းတယ်။ ဆရာတော် စိတ်တိုင်း ကျသွားတော့ အထောင်းရမ်း။ သတင်း စာ စက္ကူထဲမှာ မင်းလေးပါးကို ထည့်ပြီး တော့ မွေ့။ လေးပုံ ပုံတယ်။ (၃)ပုံကို ပုလင်းအဖြူထဲ ထည့်တယ်။

ကျန်တဲ့ တစ်ပုံကို ထပ်ပြီး (၄)ပုံ ပုံ ပြန်တယ်။ အဲဒီ(၄)ပုံထဲက (၁)ပုံကို စောက်လုံနံပါတ်(၃)ထဲကို ထည့် တယ်။ အဲဒီအပေါ်က ကြေးမိုးကြိုးသွား (၆)မူးသားကို တင်တယ်။ အခုမှ ကြည့် မိတယ်။ အညှီမတက်ဘူး။ **နီဝါရောင် အသွေ့။**

သူ့အပေါ်က ကျန်တဲ့ လေးပုံသုံးပုံ ကို တင်တယ်။ ဇော်မံ အန္တာပိတ်။ ဖားဖိုနာပေါက် အောက်နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဇော်မံ အန္တာပိတ်တဲ့ လုပ်ိတ်အပုံးညီ အောင်ထား မီးလျှံ ကစားတော့တယ်။

ဂုဏ်တော်ပွားထား။ ဂုဏ်တော်ပွား ထားဆိုတာကိုလဲ မနားတမ်း အမိန့် ရှိတယ်။

ဖိခွင်မှာ မီးဝိုင်းလာပြီဆိုတာနဲ့ ဖိဆွဲ တာ ပြောင်းပြီး ဆွဲခိုင်းတော့တယ်။ ဖားဖိုအောက်မေး လှုပ်ရုံကလေး။ လေပြည့်လေညှင်းလေး။ လေပျော လေး။

ဖားဖိုအောက်မေး လှုပ်ပြီး ထွက် လာတဲ့ နှာပေါက်လေက ရှူခနဲ... ရှူခနဲ။ လေ မဆက်ဘူး။ လေတို လေပြတ် ဖြတ် ဖြတ်ပြီး လေသွင်း။

၁၅၀ နဂုဏ်တော်ခြေစာပုဂံ

ဖိခွင်အတွင်းမှာ ရှိတဲ့ မီးကလဲ ရဲခနဲ ဖြစ်လာလိုက်၊ အားနည်းသွားလိုက်။ တစ်ကျော့စီပြန်... တစ်ပြန်စီကျော့ လေပျောလေညှင်း လေသွင်းပုံက...

မီးတစ်အုပ်အကျမှာ ဖိခေက ရပ်ခိုင်း တယ်။ ဆရာတော် မီးအခြေအနေကို ကြည့်တယ်။ ဖိခွင်အထက်ကို ညာ ဘယ်လက်ခုပ်နဲ့ ဖမ်းပြီးတော့ ဖိလေကို နမ်းကြည့်တယ်။

ဖိုးဟန်တော့ ဘာအနံ့မှ မရပါဘူး။ ပုံမှန်။

ဆရာတော်က ဖိုကို ဆက်ဆွဲခိုင်း တယ်။ မီးသွေးထပ်ထည့် ခိုင်းတယ်။ မီး(၅)အုပ်ကျခါနီးမှာ မီးရောင်ပြောင်း သွားတယ်။ ရပ်လိုက်ဆွဲလိုက် မီး(၅) အုပ်ကို(၂)နာရီကျော်။

မီးရောင်က စထိုးတုန်းက မီးခိုး ရောင် နောက် အဝါပျော့။ မီး(၂)အုပ် အကျမှာ အဝါရင့်။ ကြည့်နေရင်း အဝါ ရောင်က ရင့်ရင့်လာတယ်။ ချက်ချင်း မီးရောင်မှိုင်းသွားပြီ။ ဓာတ်ပြုတဲ့ အနံ့ ထွက်လာတယ်။ မှုန်နေအောင်တော့ မနဲဘူး။ အနံ့တော့ ပြင်းတယ်။ ဆရာ တော်က ချက်ချင်းပဲ။

'မင်းလေးပါးတော့ ဓာတ်ပြုပြီ ချော် ဖွဲ့တော့မယ်။ ဆက်မဆွဲနဲ့တော့ ဖိုရပ်' လို့ အမိန့်ရှိတယ်။ ဖိုးဟန်ဖိဆွဲတာ ရပ်လိုက်တော့...

'ဖိခွင်ထဲကို မီးသွေးထည့်၊ ဖိခွင် လွန်သွားအောင်ထည့်'

ဆရာတော် လမ်းညွှန်မိန့်ကြားတဲ့ အတိုင်း ဖိုးဟန် မီးသွေးတွေ ထည့် တယ်။ ဖိခွင်နှုတ်ခမ်းအလွန် မီးသွေး တစ်ခဲထု တက်သွားတော့ လက်က ပြုပြီး ရပ်ခိုင်းတယ်။

မီးသွေးအုပ်ပြီးလို့ ခဏအကြာ မင်းလေးပါးအနံ့က တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားတယ်။ အင်္ဂါရတ် သမ္ဘာရင့်

ဆရာတော်ရဲ့ မီးနေမီးထား။ အဲဒီနေ့တော့ ဖိခွင်ထဲမှာပဲ လုံတဲ့ ပစ်ထားလိုက်ပြီ။ အလိုချမ်းလိုက်ပြီး မနက်(၈)နာရီ ကျော်ကျော် ကတည်းက ဖားဖိုလေးကို ဆွဲခိုင်းလိုက် ရပ်လိုက်။ ရပ်လိုက် ဆွဲခိုင်းလိုက်နဲ့ အလိုချမ်းတဲ့အချိန် နာရီကြည့်လိုက် တော့ နေ့လယ် (၁၁)နာရီ ထိုးခါနီးနေ ပြီ။

အချိန် တော်တော်ကြာတာပဲ။ ဓာတ်ထိုးချိန် (၂)နာရီခွဲ။

လက်တွေ့ကို ဆပ်ပြာနဲ့ တိုက်ချွတ် ဆေးကြောနေတုန်း ဆရာတော်က...

'မင်း အိမ်မပြန်နဲ့တော့။ ကျောင်းမှာ စား၊ ဆွမ်းတွေ ဆွမ်းဟင်းတွေ အများ ကြီး ကျောင်းမှာပဲ စားသွား'

လို့ အမိန့်ရှိတယ်။ ဟုတ်တယ် ဆွမ်းနဲ့ ဆွမ်းဟင်းက အလျှံပယ်၊ ညှိသည်များ (၃)ယောက်လောက် ကတော့ လောက်လောက်ငမေ မတောင့်မတ၊ မကြောင့်မကြ ကျွေးမွေး ညှိခံနိုင်တယ်။

ဆရာတော်တစ်ပါးတည်း အတွက် ကတော့ ရဟန်းဒကာ ဦးချစ်စိန် ဒေါ်စောခင်တို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လှူတဲ့ ဆွမ်းတစ်အုပ်နဲ့တင် မကုန်နိုင် မခနဲ နိုင်။ လျှံလို့ လန်လို့။

အသားဟင်းက အမြဲတမ်း (၂)ခွက် ဟင်းချိုနဲ့ချစ်ချည်ဟင်း။ ငါးပိရည်ကျ တို့စရာအစုံ၊ ရေခဲခွေးနဲ့ မြည်းဖိုက အချိုအချဉ် ခဲဖွယ်သစ်သီး လက်ဖက် နမ်းအကြော်။

တော်ရုံတန်ရုံ သဒ္ဓါတရားမဟုတ်၊ ကြီးမားလိုက်တဲ့ ဒါနအလှူ၊ နေ့တိုင်း လှူ။

မောင်ဖိုးဟန် ထမင်းစားပြီးတော့ ဆရာတော်ဝေယျာဝစ္စနဲ့ ကျော့... အတွက် ဆောင်ရွက်ဖွယ်မှန်သမျှကို

ဆက်ကိုင်။ မမောနိုင် မပန်းနိုင်။ ညနေ
ခြောက်ရက်တိုင်ပါလေရော အိမ်အပြန်
နောက်ကျ။

အိမ်က ဒကာမကြီး ဒေါ်မြရွှေ
တော့ မညည်းမည။ ဆီးမဆူ။

ဖိုးဟန်အပေါ် စေတနာထား မေတ္တာ
ပွားလို့ သစ္စာတရားကြီးမားလှတဲ့
အိမ်သူ။

တနင်္ဂနွေနေ့ မနက်မှာလဲ ဥသျှစ်ပင်
ကျောင်းကို စောစောသွားတယ်။ ဆရာ
တော် အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးအပြီး
ဆစ်နာရီလောက်အကြာမှာ ဖိုခွင်ဝင်
တယ်။

ဖိုခွင်ထဲမှာ လုံကလေးက မနေ့က
အလိုချမ်းခဲ့တဲ့အတိုင်း ငုတ်တုတ်
ကလေး။

လုံကို ဆွဲထုတ်။ ဖိုခွင်ကိုရှင်း မီးလျှံ
အနေ လုံကိုထားပြီး မီးတင်တယ်။
မီးပေးမီးယူမှုတ။ ဖိုဆွဲချက်ကလဲ
သာယာဖြည်းညင်း။ ပြင်းခဲ့တစ်ခါ။
ပျောက်ကတစ်လှည့် လုံလေးကို လှည့်
လှည့်ပြီး ထိုးတယ်။ မနက် သဝေထိုး။
ညနေ(၉)။

မီးရောင် အဝါနုကနေ အရင့်ဘက်
ကူးလာတယ်။ ဆက်ဆွဲတယ်။ လက်
မလွှတ်ဘူး။ ရပ်မထားဘူး။ အခိုး
မထွက်ဘူး။ အနံ့မရဘူး။

ပန်းရောင် အများကွပ်ပြီး တက်လာ
တဲ့ မီးရောင်ပါ။ မီးကြီး နှိပ်စက်တာ
ခံရပြီ။ ဓာတ်ငြိမ်ပြီ။

ဆရာတော်ရဲ့ အဂ္ဂိရတ်မီးပညာက
အံ့ဩစရာ မီးကို နိုင်နင်းလိုက်တာ။
ဆရာတော်က ဖိုဆွဲတာရပ်ခိုင်း
တယ်။ ဓာတ်လှုပ်ရှားမှု မတွေ့ရဘူး။
ချက်ချင်း ညှပ်တိုလေးနဲ့ လုံကို ဆွဲ
ညှပ်ပြီး နည်းနည်းလေး အပေါ်ကို
ဆွဲတင်တယ်။ စပါးလုံးတစ်ထောက်
နီးနီး အများကြီးမဟုတ် ဆရာတော်

ပညာပေးတဲ့ လုံနေလုံထား။
လုံဘေးမှာ မီးသွေးညှပ်။ တည့်မတ်
ပြီး ငြိမ်အောင် ထားခိုင်းတယ်။ ဖိုမဆွဲ
ခိုင်းဘူး။ လုံပေါ်က မီးသွေးမီးခဲ ညှိ
လာတဲ့အထိပဲ။

မီးသွေးအညို မှိုင်းအကျမှာ ဖိုဆွဲခိုင်း
တယ်။ မီးပိုင်းလာတဲ့အချိန်မှာ မီးသွေး
ထပ်ထည့်ခိုင်းတယ်။

ဖိုဆွဲနေရင်း ဓာတ်ပြုတဲ့အနံ့ကို ရှု
ခိုင်းတယ်။ ဆရာတော်က အခုအချိန်
အထိ လုံထဲက ဓာတ်ကို စိတ်မချသေး
ဘူး။ လက်လွှတ်တော်မမူဘူး။ အထူး
ဂရုစိုက်။

မောင်ဖိုးဟန် ဖိုခွင် မီးညွန့်အပေါ်
ဘက် ညှာလက်နဲ့ ဝှေ့ယမ်းလို့ ဖမ်းဆုပ်
အနံ့ခံကြည့်တယ်။ အနံ့မရပါဘူး။
ဆရာတော်က...

'မင်းလေးပါးဆုပစ္စည်းကြီးကြီးပွားကို
ဓာတ်ပြုနေပြီ
တဲ့။

ဖိုချက်ကိုတော့ နာနာနှက်ဖို့ ဝေးလို့။
သာသာလေးမှ သာသာလေး။ တစ်
ချက်ချင်း မှန်မှန်။ မြတ်ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်
အရဟံကိုလဲ ရွတ်ခိုင်းလို့။

ဖိုးဟန်စိတ်က ဘယ်ကိုမှ မပျံ့
မလွင့်။ အရဟံဂုဏ်တော်ရွတ်ပွားခြင်း

ဖြင့် ကုသိုလ်တွေရလိုက်တာ မျက်စိ
တစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း အနန္တ
သရေ။

နေ့က မြင့်မြင့်လာတယ်။ ဖိုရုံပေါ်က
သရက်ပင်အာဝါသ အပူသက်သာ
အေးမြပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် နေ့ဆွမ်း
ဘုဉ်းပေးချိန်နီးပြီ။

ဖိုခွင်မီးကိုရင် လုံကို နှပ်ထားလိုက်
ပြီ။

ကနေလဲ ဖိုးဟန် ကျောင်းမှာပဲ
ထမင်းစားရတယ်။ ဒါပေမယ့် မနေ့က
လောက် နောက်မကျဘဲ အိမ်အပြန်
စောတယ်။

အိမ်အပြန် ဖိုးဟန် ဝတ်ဖြည့်တော့
ဆရာတော်က...

'ဖိုခွင်ဝင် မီးတင်တဲ့ အဆင့်ဆင့်
မင်း လက်တွေ့ မြင်ပြီးပြီ။ မီးနေမီးထား
သာ မမှားစေနဲ့။ ကိုယ်တိုင် ဖိုခွင်ဝင်
လို့ရပြီ။ အမြန်မပြီးချင်နဲ့ စိတ်ဆန္ဒ
မစောနဲ့ "အဂ္ဂိရတ်ဆိုတာ စိတ်ရှည်
ရတယ်"။

'မှန်ပါ ဘုရား'

'မင်း ကျောင်းတက်တဲ့ နေ့တွေမှာ
အခု မီးတင်သလိုပဲ မီးတင်သွားမှာ။
ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့။ လာမယ့် စနေနေ့
မှာ ချော်အသစ်တင်မယ်'
ဆရာတော် မိန့်ကြားတဲ့ စကား
အဆုံးမှာ ဖိုးဟန် အိမ်အပြန်လမ်းကို
စပြီ။

တနင်္လာနေ့ရောက်တော့ ဆရာ
တော်ဆီကိုဝင်၊ ဆွမ်းစားကျောင်း
အောက်ဆင့်ကထိုင် ရှိခိုးဦးချက်တော့
မိန့်ဆိုမယ့်စကား နာကြား ဝပ်တွားလို့
ရှိသေး။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

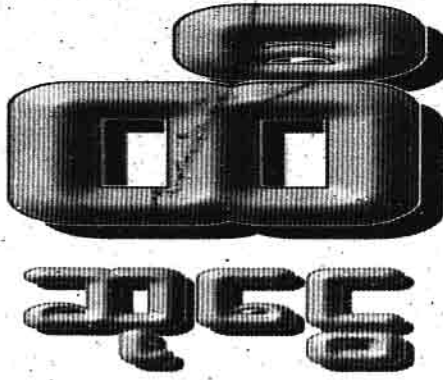
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

မတ်လတာကာလ အောင်ဘာလေ ထိပွင့်ပွင့် ဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်နိုင်စေရန် ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းခြေများကို ၁၊ ၅၊ ၁၁၊ ၂၅ အကွရာတို့နှင့် တွဲဖက်၍ ကံစမ်းကြည့်ပါ။

ဂဏန်းတူ၊ ဂဏန်းထပ်များ အလိုရှိပါက ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈ တို့အနက် နည်းဆုံး နှစ်လုံးနှင့်အထက် ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။

မွေးနှစ်အရ ကံလာဘ် ပွင့်စေမည့် အခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုလိုပါက အောက်တွင်ကြည့်ပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် စာတံကြီးငါးပါး စိုးမိုးမှုနှင့်အောင်ဘာလေ

* * *

မွေးနှစ်	ကံပွင့် ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	၃	အစိမ်း	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ခွေး၊ ကျား	၁	အပြာ	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ယုန်	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
နဂါး၊ မြွေ	၇	ရွှေဝါ	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
မြင်း	၂	မြေဝါ	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ဆိတ်၊ မျောက်	၄	အစိမ်းနှင့်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ကြက်	၉	အနီ	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
မွေး ဝက်	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့

သည်။ မိမိ၏ နေအိမ် အလုပ်ခန်း၏ အရှေ့အရပ်တွင်ရှိသောဆိုင် ဖြစ်သင့်သည်။ တွဲဖက်စပ်တူထိုးလိုပါက သောကြာသားသမီးတစ်ဦးဦးနှင့် တွဲ၍ ကံစမ်းထိကံမြှင့် ယတြာပြုလိုပါက...

ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်တည်ရာ၏ ဌာနမလကို ရယူလိုပါက...

မီးရထားသံလမ်း၊ မီးရထားတွဲပြင်၊ ခေါင်းပြင်အလုပ်ရုံ၊ ပန်းပဲမို၊ စက်ရုံကြီးများ၊ မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းများ အရောင်းဆိုင်၊ ဖန်ထည်မှန်ထည်ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်၊ စက်သုံးဆီ ဓာတ်ငွေ့အရောင်းဆိုင်များအနီး ဖွင့်လှစ် နေရာငါးချသော ထိဆိုင်၊ မြင့်မားသော အဆောက်အအုံများထက်၌ ရောင်းချ

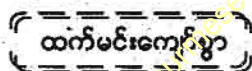
သော ထိဆိုင်များတွင် ကံစမ်းသင့်သည်။

ထိုအရောင်းဆိုင်များ၌ အထက်ဖော်ပြပါ ကံအခွင့်အလမ်းများနှင့် တွဲဖက် ကံစမ်းခြင်းဖြင့် ပိုမို၍ ထူးခြားနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ...

ကြွက်နှစ်ဖွားတို့သည် သုံးထပ်၊ သုံးလွှာရှိ ထိဆိုင်သို့မဟုတ် ဆိုင်ခန်းအမှတ်တွင် (၃)ပါသောဆိုင်တွင် အစိမ်းနုရောင်ပစ္စည်းကို အဆောင်ပြု၍ ကြာသပတေးနေ့တွင် ကံစမ်းနိုင်

အနီရောင်ကြက်လျှာ (၉)ခုကို လူအများကိုးကွယ်သည့် ဘုရားစေတီတစ်ဆူတွင် တောင်ဘက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှနေ၍ ကပ်လျှာကာ လိုရာဆုတောင်းပါ။ ထိုပစ္စည်းအရ ကံပွင့်သောနေ့တွင် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ဥပမာ။ စာတံကြီးငါးပါး အကူအညီဖြင့် ထိကံထူးနိုင်ကြပါစေ။

ဝါးလုံးအတွင်းမှ ဖူးတွေ့ထိုသော

ရွှေဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်

နှင့် ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းရှား

ရွှေဆင်းတု (ကောင်စု)

စာရေးသူသည် ယခု ရေးသား
ဆင်ပြမည့် ဇာတ်လမ်းပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ
ဦးကျော်မြင့်နှင့် တစ်ရွာတည်း နေထိုင်
ကြသူများဖြစ်ပါသည်။ ဦးကျော်မြင့်
သည် စာရေးသူတို့ရွာသို့ ရောက်လာ
သည်မှာ (၂၇)နှစ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်သော်
လည်း သူ့အိမ် သူ့နေရာမှ ရွာထဲရှိ
အခြားအိမ်များသို့ သွားလာလည်ပတ်
ဆတ်သူ မဟုတ်သဖြင့် ယခု ရေးသား
ဆင်ပြမည့် ဘုရားရှိမုန်း မသိကြပါ။

ဆရာဦးကျော်ဇောက ဦးကျော်မြင့်
အိမ်ကိုရောက်ရှိပြီး သူတို့ ဆရာအချင်း
ချင်း စကားစပ်မိကြ၍ ဦးကျော်ဇောမှ
ဆစ်ဆင့် စာရေးသူ သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူလည်း ကြားသိရပြီဆို
တော့ တစ်နေ့မှာ ကင်မရာလေးနှင့်
ဦးကျော်မြင့်အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဝါးလုံးအတွင်းမှ ရရှိသည်ဆိုသော
ရွှေဆင်းတုရုပ်ပွားတော်လေးကို ဖူး
မြင်ကန်တော့ပြီး စာရေးသူက
ဦးကျော်မြင့်ကို မေးမြန်း သိရှိရသည်
မှာကို အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြလိုက်
ပါသည်။

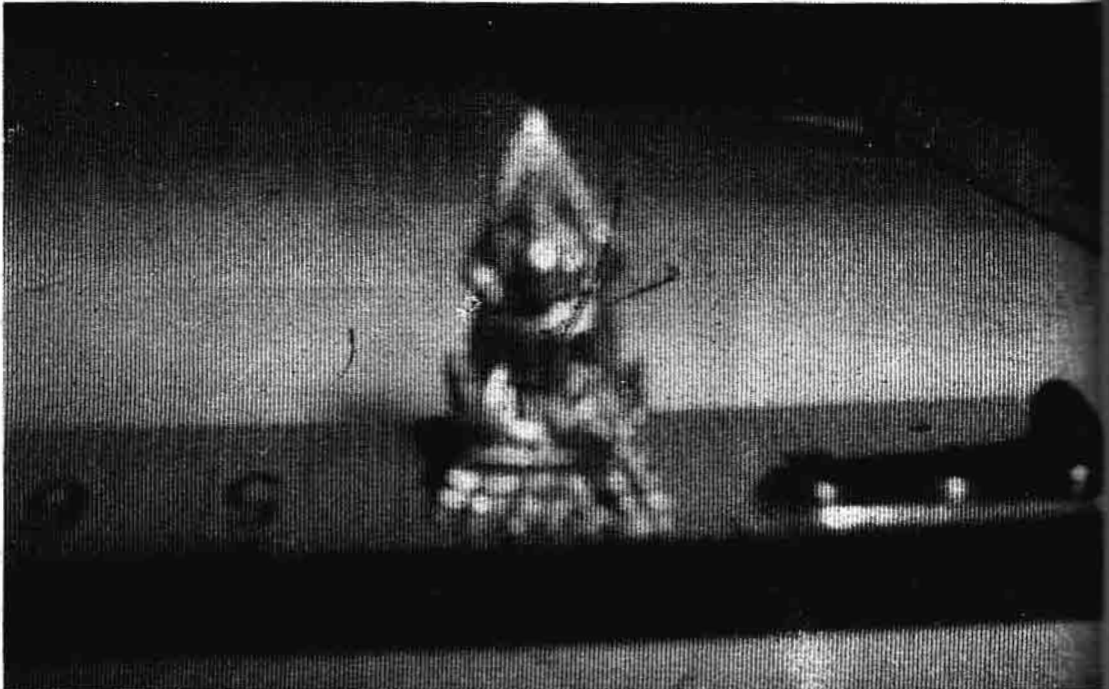
ရွှေဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်လေး၏
ဉာဏ်တော်

ရွှေဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်လေး၏
ဉာဏ်တော်အမြင်မှာ အောက်ခြေ
ရွှေဆင်းတု နောက်ကျောဘက်တော်မှ
E.20A.March, 2014.

◀ ရုပ်ပွားတော်အကြီး၏ ဘယ်လက်တော်ထိမှ ရွှေဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်

တံကဲအပါအဝင် တစ်လက်မခန့် ဉာဏ်
တော်မြင့်တော်မူပါသည်။
ပလ္လင်အောက်ခြေမှာ လက်ကွယ်ခန့်
ရှိပါသည်။ ဘူမိဖယသုဒြာဟန် ရုပ်ပွား
တော်ဖြစ်ပြီး ရွှေသားဖြင့် သွန်းလုပ်
ပူဇော်ထားသည်ဟု ယူဆရပါသည်။
ကိုင်းကြည့် ပူဇော်နေတုန်းကတော့
သတိမထားမိသော်လည်း ဇာတ်ပုံထဲ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျောင်း သွေ

www.burmeseclassic.com

မှာ ပလ္လင်တော်၏ ရှေ့ဘယ်ဘက် အောက်ခြေတွင် အပေါက်တစ်ပေါက် ပါရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ရှုပ်ပွားတော်လေးသည် ပလ္လင်တော် နှင့် တံကဲတော်တို့ပါ တစ်ဆက်တည်း သွန်းလုပ် ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သီလင်းလင်းမှ ဌာ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူ မှ ထင်ထင်ရှားရှား၊ မိုးခြေတို့ရှိကြပြီး အနီးကပ် ခွဲယူရိုက်ကြည့်ရာတွင် ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူလုံးတွင် တူညီသော ကျင်းပုံပုံများသာ ကြည့်ရပါမည်။

စာရေးသူ၏လက်တွင် တင်၍ (ကိန်းဝပ်၍)အနီးကပ် ရိုက်ယူထား သော ပုံတော်ကို တင်ပြပေးလိုက်ပါ သည်။

ရွှေဆင်းတုရှုပ်ပွားတော်လေး
စတင် ဖူးတွေ့ရပြီ

ဦးကျော်မြင့်သည် အသက်(၃၉)နှစ် အရွယ် ၁၉၈၅ ခုနှစ်က ဆက်သွယ်ရေး အဆင့်(၁)ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး သန်လျင်မြို့၊ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းရှိ ၁၅၄ နံရံရှေ့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြည်ပအသံဖမ်းရုံးတွင် ရေဒီယိုအော် ပရေတာ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည်။

ထိုဒေသတွင် နှစ်ဆောင်တွဲ မြေစိုက်တိုက်ခန်း (လိုင်းခန်း)တွင် သမီးကြီးအပါအဝင် မိသားစုသုံး ယောက် နေထိုင်ကြပါသည်။

ထိုကာလ၏ နေ့တစ်နေ့ အလုပ် အားရက်မှာ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဦးသာ အေး၏ နေအိမ် ဆောက်လုပ်ရာတွင် သွားရောက် ကူညီဆောက်လုပ်ပေးနေ ပါသည်။ ဦးသာအေး၏ နေအိမ်မှာ ဝါးအိမ်ဖြစ်သွားသဖြင့် တိုင်ကအစ အခင်းအကာတို့ကို ဝါးများဖြင့် ပြုလုပ် ပြီး ခနိမိုးအိမ်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်က ကြမ်းခင်းရန် ဝယ်ပုံ ထားသော ဝါးလုံးများထဲမှ တစ်လုံးစီ ယူ၍ လွှဲဖြင့်ဖြတ်ကာ ဓားမဖြင့် ထက် ခြမ်းခွဲပေးရပါသည်။

ထိုသို့ဖြတ်ခွဲနေစဉ် ဝါးလုံးတစ်လုံး အတွင်းမှ မထင်မှတ်ဘဲ ရွှေရောင်ဝင်း နေသော ရှုပ်ပွားတော်လေးကို ဝါးခွဲ

လိုက်၍ ထွက်ကျလာသည်ကို မြင်တွေ့ ရသဖြင့် ကောက်ယူကာ အိတ်ကပ်ထဲ ထည့်ယူလာခဲ့ပါသည်။ နောက်နေ့က မှ ဦးသာအေးကို ပြောပြရာ “မင်း ပူဇော်ထိုက်လို့ရတာ ရှိရှိသေသေ လေးလေးစားစား ဂရုတစိုက်ထား ပြီး ပူဇော်ပါ” ဟု ပြောပါသည်။

နေအိမ်အရောက်တွင် ရှုပ်ပွားတော် လေးကို ရေစင်သပ္ပာယ်၍ အမွှေးနံ့သာ များဖျန်းပက်ကာ ခေါင်းရင်းအုတ်နံနံ တွင် သံပြားဖြင့် ကပ်ဆွဲထားသော ဘုရားစင်ပေါ် တင်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပါ သည်။

ဒီနောက်ပိုင်းတွင် ဘုရား၊ တရား အလုပ်ကို ယခင်ကထက် ပိုမို အလေး ထား ပြုလုပ်ချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ ပါသည်။

သို့နှင့် နံနက်နှင့် ညအချိန်များတွင် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ နံ့သာ စသော တို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ နံနက်ပိုင်းမှာ နွမ်း နှင့် သစ်သီးဆွမ်းများ ကပ်လှူခြင်း၊ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ခြင်း သမထ

ပိယသနာ တရားထိုင်ခြင်း စသည်
ဘုရား၊ တရားအလုပ်များကို ယခင်က
ထက် အချိန်ပေး၍ ယုံကြည်သဒ္ဓါ
များများစွာဖြင့် ပြုကျင့်နေမိပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်အကြီးကို
ဆုတောင်းရရှိပုံ

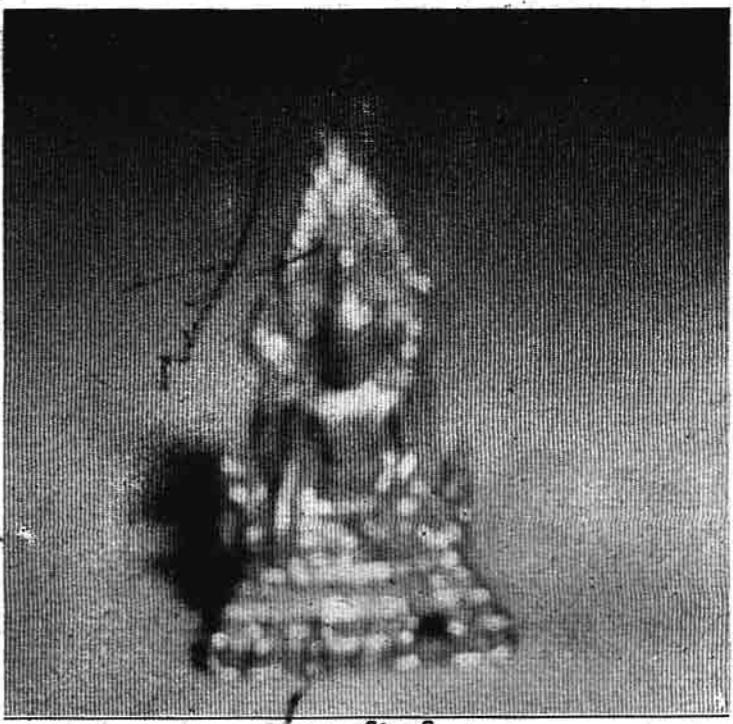
ဦးကျော်မြင့်သည် နေ့စဉ် ဘုရားရှိ
နံ့ခြင်း၊ အာရုံပြုတရားထိုင်ခြင်းတို့ ပြု
ထုပ်ရာတွင် ဘုရားစင်ပေါ်တွင်ရှိသော
ဆွဲဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်လေးမှာ
ဉာဏ်တော်သေးငယ်၍ အောက်မှ
ဆိုင်ဦး ပူဇော်ရာတွင် ထင်ထင်ရှားရှား
မူးတွေ့ရသဖြင့် အားမလိုအားမရ
ဖြစ်နေမိရာ တစ်နေ့တွင် ဘုရားမှာ
ဆုတောင်းပါသည်။

'ဘုရားတပည့်တော်သည် ဣဆင်းတု
ရုပ်ပွားတော်လေးကို ပြင်ပြင်ထင်ထင် ပူဇော်
ထိုပါသဖြင့် ပုံတော်ကြီးမားသော ရုပ်ပွား
တော်တစ်ဆူ ထပ်မံ ရရှိရပါလိမ့်။ ဘုရား'
ဟု ဆုတောင်းမိပါသည်။

ဦးကျော်မြင့်တို့ မိသားစုသုံးဦးသည်
အပိတ်စဉ်(၃/၄)ရက်တစ်ခါ ကျိုက်
ဆိတ်ဘုရားဈေးသွား၍ ဈေးဝယ်ထွက်
ဆွဲ ရှိပါသည်။ ဈေးဝယ်ထွက်တိုင်း
သည်း ကျိုက်ခေါက်ဘုရား ရင်ပြင်
တော်ပေါ်မှာ တံမြက်စည်းလှည်း
သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်လေ့ ရှိပါသည်။

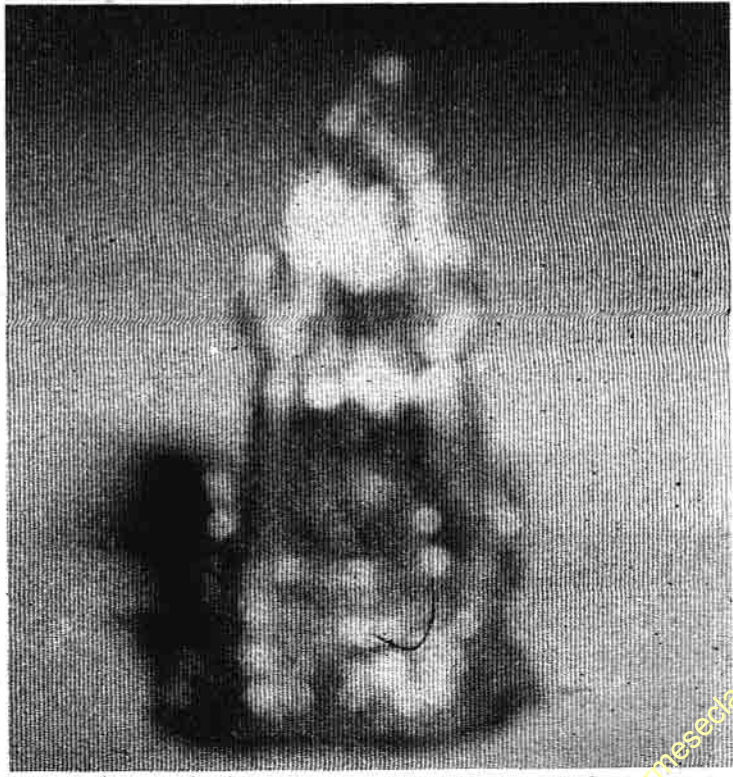
ဤလိုနှင့် တစ်နေ့မှာ ဦးကျော်မြင့်
ကျိုက်ခေါက်ဘုရား ရင်ပြင်တော်ပေါ်
တံမြက်စည်းလှည်းနေရင်းက
အထူးစေတီကြီး၏ အောက်ဆုံးပစ္စယံ
အပေါ်တွင် (၇)လက်မခန့်ရှိ တစ်ဖက်
တစ်ရပ် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ဖူးမြင်
တွေ့ရှိရသဖြင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်
အားကုန်နေသည်ထင်၍ ရုတ်တရက်
ရုတ်တရက် ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ဤအကြောင်းကို လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်

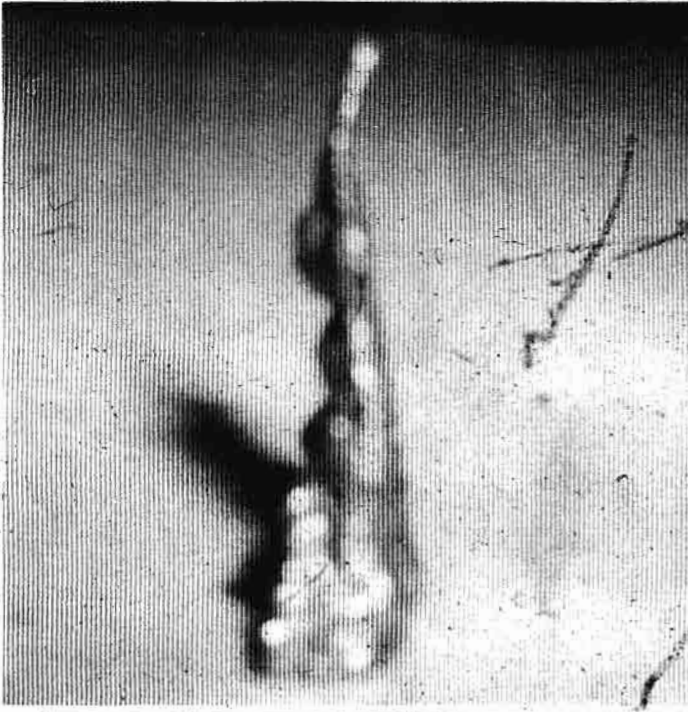

ရုပ်ပွားတော်

အောက်ကျောက်တော်

• ဘေးဘက်မှတော်

• ဦးကျော်မြင့်

သူငယ်ချင်းကို ပြောပြရာ "ဒါ မင်း ပူဇော်ထိုက်လို့တွေ့ရတာ သွားပြန်ယူ ချေ" ဟု ပြောသဖြင့် ဘုရားပေါ်ပြန် သွားကြည့်ရာ မူလအတိုင်း ရှိနေသေး သဖြင့် မိမိနေအိမ်သို့ ပင့်ဆောင်လာ ခဲ့ပါသည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ (၇)လက်မခန့်ရှိ မွေစကြာမုဒြာဟန်ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်ပြီး ဖိုင်ဘာကို တစ်ဖက်ဖောင်းပုံ လောင်းထု လုပ်ပူဇော်ထားသည်ဟု ယူဆရပါ သည်။

နေအိမ်အရှောက်တွင် ရေစင် သပ္ပာယ်လျက် အမွှေးနံ့သာများ ဆွတ် ဖျန်းကာ ဘုရားစင်မှာ ပူဇော်ထားရှိပါ သည်။ ထိုအခါကြမှ ရွှေဆင်းတုတော် ရုပ်ပွားတော်လေးကိုလည်း ရုပ်ပွား တော်ကြီး၏ ဝဲဘက်လက်တော်ပေါ် တွင် တင်ထားပူဇော်ရသဖြင့် ကြမ်း ပြင်မှထိုင်၍ ထင်သာမြင်သာ ပူဇော်ခွင့်

ရရှိပါတော့သည်။
ရုပ်ပွားတော်အကြီး၏ ဝဲဘက်ခြေ သလုံးတော်ပေါ်ရှိ သင်္ကန်းတော်ပေါ် တွင် (Swastir)ဆိုသည့် စာသား ရေးထိုးထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါ သည်။

တရားထိုင်နေစဉ် ထူးဆန်းသော
ဖြစ်ပေါ်မှုများ

ဦးကျော်မြင့်သည် ရုပ်ပွားတော် နှစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရရှိပြီးသည့် နောက် ပိုင်း ဘာသာရေးအလုပ်များကို ယခင် ကထက် စိတ်အားထက်သန်စွာ ပိုမို ဂရုစိုက် အလေးထား ပြုလုပ်ဖြစ်ပါ သည်။

နေ့စဉ် နံနက်(၄)နာရီ အိပ်ရာမှထ၊ မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး ဘုရားမှာ ရေချမ်းကပ်၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင် (မှတ်မှတ်ရေ ထိုစဉ်က

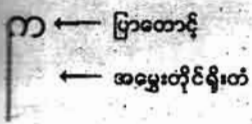
ရွှေဒါးအမွှေးတိုင် ဖြစ်ပါသည်။) ထိုး ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ ဝိသီလခံယူကာ ဂုဏ်တော်ပုထိုး ပတ်စိပ်ပြီးနောက် သမထ၊ ဝိပဿနာ တရားထိုင်ပါသည်။

နံနက်(၅:၃၀)နာရီမှာ တရားဖြင့် တခြားပြုဖွယ်ကိစ္စများကို ဖြေရှင်း သည်။ ညပိုင်းတွင်လည်း ည(၈) မှ (၁၀)နာရီခန့်အထိ အထူးအတိုင်း ဘာသာရေးအလုပ်များ ပြုလုပ်ပါသည်။ ဤသည်မှာ ဦးကျော် မြင့်၏ နိစ္စဝင် ပြုကျင့်မှုများပင် ဖြစ် သည်။

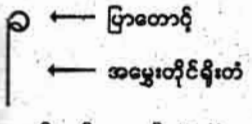
ထိုကဲ့သို့ ပြုကျင့်နေစဉ် အတွင်း ထူးဆန်းသည့် ဖြစ်ရပ်များ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ကြုံတွေ့ ပြီး သည်။ ပထမဆုံး ထူးဆန်းမှုမှာ မှာ ထွန်းညှိပူဇော်ထားသည့် တရား တည်းသော အမွှေးတိုင်မှ မီးခွံ

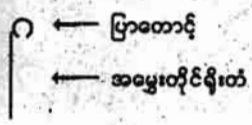
အောက်ပြာတောင့်များသည် အောက်
ဘက် ကြွေကျမသွားဘဲ "က"ကြီး
အကွရာ ဖြစ်ပေါ်၍ နေပါသည်။

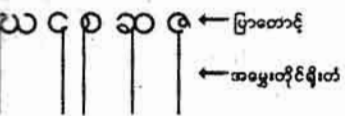
ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးမှ ကြွေကျသွားပါ
သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် "ခ" အကွရာ
ပေါ်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် "ဂ" အကွရာ
ပေါ်ပါသည်။

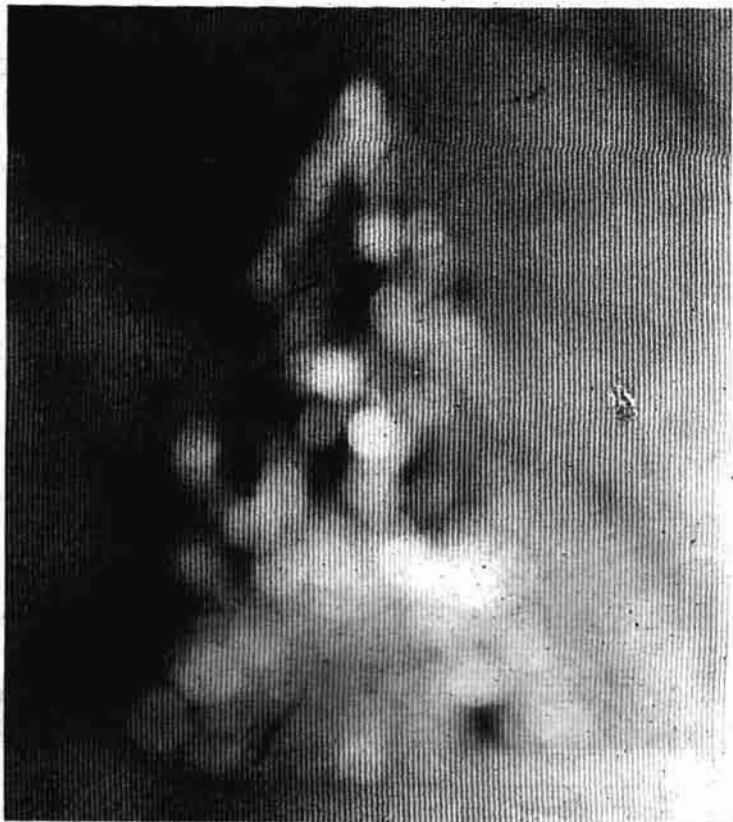
"ဂ"ပြာတောင့် အမွှေးတိုင်ရိုးတံ
သည်အားဖြင့် တစ်နေ့တစ်လုံး ပေါ်
သွားရာ (၃၃)ရက်မြောက်မှာ ဗျည်း(၃၃)
လုံးစလုံး ကုန်အောင်ပေါ်ပါသည်။

ဒုတိယ ထူးဆန်းမှုမှာ အမွှေးတိုင်
အငွေ့များသည် အပေါ်သို့ ထောင်
တက်မသွားဘဲ အမွှေးတိုင်၏ ဘေး
နှစ်ဖက်သို့ မှုတ်ထုတ်လိုက်သလို ပန်း
ထွက်ပါသည်။ ပြာလည်း ကြွေကျသွား
ခြင်း မရှိပါ။

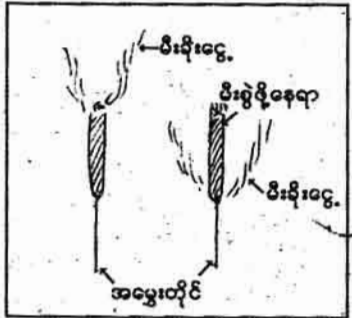
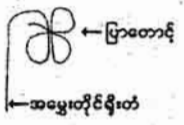
တတိယ ထူးဆန်းမှုကတော့ အမွှေး
တိုင် မီးစွဲနေသည့် နေရာကနေ အငွေ့
မထွက်ဘဲ မီးမရောက်သေးသည့်
အောက်ဘက်မှနေ၍ မီးခိုးများ ထွက်
နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

* * *

လက်ထဲတွင် ပုံကြီးချွဲ ရိုက်ကူးရာတွင် မှလဲလှဲသရဖူရှိခြင်းပေါ်နေသော
ထွထွင်းတူရိုင်းများတော်

ယင်းနောက်ရက်များတွင် ထူးဆန်း
မှုများ တစ်မျိုးပြောင်း၍ ဖြစ်ပေါ်လာ
ပြန်ပါသည်။ ပထမတွင် အမွှေးတိုင်ပြာ
သည် ကြွေကျမသွားဘဲ ယခုလိုပုံမျိုး
ပေါ်နေပြန်ပါသည်။

(၂/၃)ရက်ဆက်တိုက် ဤပုံမျိုး
ချည်း ပေါ်နေသဖြင့် ဘာသာရေး
ကျင့်စဉ်များ ပြုလုပ်နေသည့် ဦးသာ
အေးကို ပြောပြမိပါသည်။ ဦးသာအေး
မှာ အလုပ်က တွင်ခုံလုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်ပြီး
ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ဖိုထိုးခြင်း စသည့် ဓာတ်
လှိုင်းလိုက်စားသူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး
ဘာသာရေး ဗဟုသုတလည်း ကြွယ်ဝ
သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသာအေးက ရှင်းပြရာတွင်...
'အဲဒါ ပုဂ္ဂိုလ်ထိုင်းဆိုင်ရာက ကာယကံ
ရှင် မင်းကိုပေးတဲ့ "စ, ဝ, ဗ, ဝ" အင်း
ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအင်းပြာကိုယူပြီး ရေစိမ်
သောက်လိုက်'

ဟု ကျွန်တော့်ကို ပြောသည်နှင့်
"စ, ဝ, ဗ, ဝ" အင်း ဖြစ်ပေါ်နေသော

နက္ခတ္တရာဇာတ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၅

သက်တော်သိက စာ

အင်းပြာကို ရိုသေစွာယူ၍ ရေဖြင့် ဖျော်သောက်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါမှ ဤပုံမျိုး ထပ်မပေါ်တော့ပါ။

“စ,ခ,ဗ,ဝ” အင်းပြာကို သောက်ပြီး နောက်ရက်တွင် အမွှေးတိုင်ပြာက ဖြူပုံမျိုး ထပ်ပေါ်ပြန်ပါသည်။ ဦးသာအေးကိုပြတော့ “နဘယ်အင်း” ဟု ပြောပါသည်။

ထိုအင်းပြာကိုလည်း ရေဖျော်၍ သောက်လိုက်ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ တတိယအကြိမ် အမွှေးတိုင်ပြာက ဖြူပုံမျိုး ပေါ်ပြန်ပါသည်။ ဦးသာအေးက “အရဟံ” အင်းဟု ဆိုပါသည်။ ဤ အရဟံအင်းပြာကိုလည်း ရေဖြင့်ဖျော်၍ သောက်လိုက်ပါသည်။

အထက်ပါ “စ,ခ,ဗ,ဝ” အင်းပုံ၊ “နဘယ်” အင်းပုံနှင့် “အရဟံ” အင်းပုံ တို့ ပေါ်ပြီးနောက် အမွှေးတိုင်ပြာများ သည် ထူးဆန်းသည့်ပုံများ မပေါ်

တော့ဘဲ သမားရိုးကျ အတိုင်းကြွေကျ သွားကြပါသည်။

ထူးဆန်းသော နေရာများသို့
ရောက်ရှိခြင်း

အထက်ပါ ကိစ္စရပ်များဖြစ်ပေါ်ပြီး နောက် ရက်များမကြာမီမှာပင် ဦးကျော် မြင့်သည် တရားထိုင်နေရင်းက အမွှေး တိုင်ပြာများကို မြင်ယောင်ရင်း မိမိ အာရုံတွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံ လွန်တော်မူပြီး တေဇောဓာတ်လောင်ပုံ၊ တေဇောဓာတ် လောင်ပြီးနောက် ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်သွားသလဲ စသည် တို့ကို သိလိုသည့်ဆန္ဒများ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ဆန္ဒများဖြစ်ပေါ်နေစဉ်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးသည် သူညာဘက်ဘေးမှာ လာရပ်ပြီး ဦးကျော်မြင့်၏ ညာလက်

မောင်းကို ကိုင်ကာ ကောင်းကင်ထက် သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

ကောင်းကင်ယံတွင် တိမ်တိုက်များ ကြား အတန်ကြာ လွင့်မြောသွားရပြီး နောက် ဉာဏ်တော် ကိုးတောင်ခန့်ရှိ ရွှေရောင်တွေဝင်းနေပြီး ရွှေတိဂုံဘုရား စေတီပုံသဏ္ဍာန်ရှိသော ဘုရားစေတီ တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ဘုရားစေတီ၏ ပတ်ပတ်လည် ပရိဝုဏ်တွင် ဗြဟ္မာများ၊ နတ်များ သူတော်စင် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အဖြူ ရောင်ဝတ် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အညိုရောင်ဝတ် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ် များ၊ သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာများ အစရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူ့အကန်နှင့်သူ စေတီအနီးမှာနေ၍ နောက်ဘက်သို့ ဖန်အောင် အတန်းလိုက် အနေ အထားဖြင့် ရင်ပြင်တော်အပြည့် လက်အုပ်ချီ ရှိနိုးပူဇော်နေကြသည်ကို

ထက်စားမှနေ၍ တွေ့မြင်နေရပါသည်။

ဦးကျော်မြင့်၏လက်မောင်းကို ကိုင်ဆောင်သူပုဂ္ဂိုလ် (ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အတ္ထာန်ကို မမြင်ရပါ)က မိန့်ကြားရာမှာ ယခု တွေ့မြင် ဖူးမြော်နေရသော သူများစေတီသည် စုဠာမဏိဘုရားစေတီဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားရှင်းပြပေးပါသည်။

ဦးကျော်မြင့်သည် စုဠာမဏိဘုရားအာရုံပြု ဦးသုံးကြိမ်ချ ရှိခိုးလိုက်သည့်အချိန်မှာ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဦးကျော်မြင့်၏ လက်မောင်းကို သွတ်လိုက်ပါသည်။

ဦးကျော်မြင့်ကလည်း ဤအချိန်မှာ မိမိရုပ်ခန္ဓာမှာ သတိပြန်ဝင်လာတော့သည်။ မကြာမီ တရားဖြုတ်ပြီး ဤ ထူးဆန်းသည့်အဖြစ်အပျက်ကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်နေမိပါတော့သည်။

ထိုသို့ ကြုံတွေ့ရပြီးနောက် မကြာမီတစ်ရက်တွင် ဦးကျော်မြင့်သည် သူတော်စင် နေရင်းက “သူတော်စင်၏လံဆိုတာ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှာလဲ” ဟု စိတ်ဆန္ဒတစ်ခု အာရုံမှာ ဖြစ်ပေါ်နေမိပါသည်။

ထိုအခါမှာ ယခင်တစ်ကြိမ်က နတ်တို့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ဖူးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ဦးကျော်မြင့်၏ ညာဘက်ဘေးမှာ လာရပ်ပြီး ဦးကျော်မြင့်၏ ညာလက်မောင်းကို ကိုင်ကာ ဆင်းကင်ခရီးဖြင့် ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါသည်။

ဦးကျော်မြင့်သည် ဝေဟင်ကနေ ထွက်သွားသည့် ကြည့်မိရာ လူနေအိမ်များ၊ အိမ်ကွင်းများ၊ တောအုပ်များ၊ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်များတို့ကို ကျော်ဖြတ်

သွားနေတာကို မြင်တွေ့နေရပါသည်။ အချိန်အတန် ကြာသွားရပြီးနောက် အလွန်မြင့်မားသည့် တောင်ကြီးတစ်လုံး၏ ထိပ်နားရှိ တောအိမ်ပန်းမြေပြန့်လေးပေါ်ကို ဆင်းသက်ရပါသည်။

ခေါ်ဆောင်လာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက မိမိလက်မောင်းကို လွှတ်ကာ ထိုတောင်သည် ဟိမဝန္တာတောင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပြီး စတောင်ကြီး၏ ဘေးတွင်ရှိသော ဂူပေါက်ကြီးဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။

ဂူပေါက်ကြီးမှ တစ်ဆင့်ဂူအတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဂူကြီးမှာ အတန်အသင့် ကျယ်ပြန့်ပြီး ဂူခံများ မှီရောင်စုံကျောက်သားများမှ အလင်းရောင်များ ဖြစ်ပေါ်နေပြီး ယင်းအလင်းရောင်ဖြင့် များပြားလှသော ဆင်းတုတော်များကို လည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း ဘုရားဖူးလျှောက်ရင်း သွားနေရာမှ ငါးပေခန့်ရှိ ဂူပေါက်တစ်ခုဆီ ရောက်သွားပါသည်။ ယင်းဂူပေါက်မှ အပြင်တွင် အောက်ခြေထိ အောင် မမြင်ရသော အလွန်တရာ နက်ရှိုင်းသည့် ချောက်ကြီးတစ်ခု ရှိပါသည်။

ထိုအလွန်တရာ နက်ရှိုင်းသည့် ချောက်ကြီးအလွန်တွင် တောအုပ်ကလေးတစ်ခုကို လှမ်းမြင်နေရပါသည်။

ထိုတောအုပ်ကလေးတွင် ဆယ်ပေဆယ်ငါးပေခန့် အမြင့်ရှိသော သစ်ပင်ကလေးများသည် မဏ္ဍပ်တိုင်ကလေးများသဖွယ် ပေါက်ရောက်နေခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုတောအုပ်ကလေး၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် ပြောင်းရှင်းနေသည့် တောင်ကမူလေးတစ်ခု ရှိသည်။

ထိုတောင်ကမူလေးပေါ်တွင် ရွှေရောင်ဝင်းနေသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ခု

စံပယ်တော်မူနေစဉ်ကို မြင်နေရပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်သည် တင်ပုညခွေထိုင်တော်မူလျက် တရားဟောနေသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပြီး ဉာဏ်တော် (၃/၄)ပေခန့် ရှိပါသည်။

ရွှေရောင်ဝင်းနေသည့် ဆင်းတုတော်၏ ရှေ့နောက်ပဲခွာ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရွှေဆုံးမှ ရဟန်းတော်များ၊ ထက်၊အောက် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ထက်၊အောက်ယောဂီရောင်ဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ အစရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရွှေဆင်းတုရုပ်ပွားတော်အား ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပြီး တင်ပုညခွေထိုင်လျက် တရားကျင့်နေကြတာကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဦးကျော်မြင့်ကို ခေါ်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ...

‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ယင်း တွေ့ရင် မြင်ဖူးချင်နေသော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်တယ်’

ဟု မိန့်ကြားပေးပါသည်။ သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အမျိုးသားများကိုသာ တွေ့ရှိရကြောင်း ဦးကျော်မြင့်က သတိထားမိပါသည်။ တောအုပ်ကြီးသည် သဘာဝအတိုင်း အလင်းရောင်များ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုသို့ တွေ့မြင်ရပြီးနောက် ဦးကျော်မြင့်သည် မိမိခန္ဓာတွင် သတိပြန်ရလာခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဦးကျော်မြင့်သည် အစိုးရပင်စင်စားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကျင့်စဉ်စရန်းများ ကျင့်ကြံ အားထုတ်လျက် ရှိပါသည်။

စဝေနာကင်းပျောက် ချမ်းသာ ရောက်ကြပါစေ။

စေနာမိုး(တောင်ငူ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတာယ်”
 “ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”
 “ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာပြင်ဆိုတာ အနီးကီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။
 ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၉၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
 မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၉၂)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၄/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ် ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဆစ် ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင်ထိ ချိတ် ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးခါး တောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံတောင် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကျွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက်ပိုင်းများ လေးလံ သောင်ညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်းခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါးခြင်း၊ အနီးကီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ဆီ အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု တွေ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လုံး သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့

ဆရာပြင်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်၊
 ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

ကြားဖန်

ကြေးမုံ ကြည့်ညို

ဒီဂျော့နိုး
(စာရင်းစစ်အရာရှိ-ငြိမ်း)

အမိဗုဒ္ဓအောင်ပိုင်တော်မူပါမိရင်ဘုရား

◆ အမိဗုဒ္ဓအောင်ပိုင်တော်မူပါမိရင်ဘုရား

ဤသော ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ
အပြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော
ဆင်းတုတော်များတွင်
ပိုင်တော်မူ ငါးစီးရှင် အမိဗုဒ္ဓ
အောင်ပိုင်တော်မူ ရုပ်ရှင်တော်
ပိုင်ဘုရား"လည်း တစ်ဆူ အပါ
ဆင် ဖြစ်ပါသည်။

အခြင်ရန် အကြောင်းဖန်

ဤတော်ရုံးဝန်ထမ်း မိသားစုများ
အဆိုင်ရာ နေပြည်တော်၊ ဇေယျသီရိမြို့
ဆင် ကံ့ကော်အိမ်ရာ၊ တိုက်အမှတ်
၂၅၅ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊
အောက်ဆည်မြို့နယ်၊ ဆယ်ရွာမှ
ပိုင်တော်မူ ငါးစီးရှင် အမိဗုဒ္ဓအောင်
အောင်ပိုင်တော်မူ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်
အရှင်သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
၁၅ ရက်နေ့တွင် ကြွချီ၍ တစ်ညတာ
အိပ် အပူဖော်ခံပါသည်။
ဘုရားမကြွမီ သုံးရက်အကြို
အောက်ကပင် ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးလှ
အောင် တိုက်တွင် နေထိုင်ကြသူ
အထမ်း မိသားစုတို့အား ရုပ်ရှင်တော်
မြတ်ကို တိုက်မိသားစုများအနေဖြင့်
အဆောင်ထားကြောင်း စုပေါင်း ပူဖော်
ပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် ပြောလာပါသည်။
အရေးသူအပါအဝင် တိုက်ခန်း(၂၄)
အထမ်း မိသားစုများကလည်း ဝမ်းမြောက်
အသားစွာဖြင့် အဘက်ဘက်မှ ကူညီ
အောင်ရွက်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်
ပြန် ပြောကြားခဲ့ကြပါသည်။
အရေးသူနှင့်တကွ တိုက်တွင်းရှိ
အထမ်းများ ထိုရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကို
အိမ်ကပ် ပူဖော်ခွင့် ရခဲ့ကြသည်။
ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးလှဝင်းမိသားစုက
အရေးရှင်အား ပင့်ဆောင်မှုကို ဦးစီး
ညွှန်ကြားပြု ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အပြင်
အရေးရှင်ပူဖော်ပွဲကိုလည်း ယင်း

မိသားစုကပင် တာဝန်ခံ ပြုလုပ်ခဲ့ပါ
သည်။

ပူဖော်ခွင့်ရရန် မလွယ်ကူခြင်း
ထိုရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား ဖော်မိသို့
နုပျာပျော်ခြေညီမဂ္ဂလင်း ၁၆၁

www.burmeseclassic.com

◆ ထယ်ရွာဆရာတော် ဦးစာကျ
(မူလဆရာတော်)

ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခွင့် ရရန်မှာ မလွယ်ကူလှပါ။ ပင့်ဆောင်ပူဇော်လိုပါက နှစ်လ၊ သုံးလခန့် ကြိုတင်၍ ဂေါပကအဖွဲ့မှ ရက်စဉ်အလိုက် စီစဉ်ပေးသည့် အတိုင်းသာ ပင့်ဆောင် ပူဇော်ကြရပါသည်။

စာရေးသူတို့ တိုက်ကမူ ကံကောင်းထောက်မစွာ ကြိုတင် စာရင်းပေးခြင်း မပြုရဘဲ အကြောင်းသင့်ကာ အချိန်တိုအတွင်း ပူဇော်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဤသည်ကပင် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်၏ အစောင့်အရှောက်များနှင့် တိုက်သူတိုက်သားတို့၏ ပဋ္ဌာန်းဆက်ဟုပင် ယူဆရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်ရှင်တော်မြတ် ကိန်းဝပ်ရန်
နေရာပြင်ဆင်ခြင်းနှင့်
ပင့်ဆောင်ခြင်း

ရုပ်ရှင်တော်မြတ် ကိန်းဝပ်ရန် နေရာကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြု၍ ပင့်ဆောင်သူညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးလှဝင်း၊ ဇနီး

၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ယာဘက်ပန်ဆီနု ဖန်နှင့် တင်ပွင့်တင်ညိုကြီးလာပုံ
◆ နှင်းဦး၊ ကြာပန်ကဲသိပ္ပံလာပုံ

အော်ခင်အေးကြူ၊ သား မောင်သန်ဇင်ဦး တို့ နေထိုင်ရာအခန်းဖြစ်သည့် အခန်း (၁၁)တွင် ခမ်းနားထည်ဝါစွာ ပြင်ဆင်ထားရှိပါသည်။
ရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ကြသူများ ပူဇော်ကြသည့်နည်းတူ စာရေးသူတို့တိုက်မလည်း အောက်ပါလှူဖွယ်ရာ ပစ္စည်းများကို အသင့် ပြင်ဆင်ထားရှိကြပါ

သည်။	၁။ ပန်း	(၉)ပျိုး
	၂။ အလင်းဆိုင်(ဆီပီ)	(၉)တိုင်
	၃။ အပွေးတိုင်	(၉)တိုင်
	၄။ သောက်တော်ရေ	(၉)ခွက်
	၅။ ရေသန့်	(၉)ပုလင်း
	၆။ ပဲလိပ်စာပန်း(အဖူး)	(၉)ခိုင်
	၇။ သစ်သီး	(၉)ပျိုး
	၈။ ယို	(၉)ပျိုး

• မြို့ကြွားနဲ့ ပလ္လင်ထက်မှ ဟိန်နို ခြံထောက်မှုနေပုံ

• သက်လတ်လွတ်ဆွမ်း (၉)ပွဲ
ထို့နောက် အစဉ်အလာအားဖြင့်
ဆာသနာပွဲ(ဘုရားပွဲ ၁ပွဲ)နှင့် ဘုရား
ဆောင်သိုက်နန်းမှ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်
အုန်းငှက်ပျောပွဲ(သိုက်ပွဲ ၁ပွဲ) ပြင်ဆင်
မည်သည်။ ယင်းအပြင် ဆင်ပြောင်ငါး
မိအား အမှတ်အသားထား၍ ကြိုရိုးတို
များကိုလည်း ထည့်သွင်း ပြင်ဆင်ထား
မိရပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၃)ရက်
နေ့ ညနေ(၃)နာရီတွင် ရုပ်ရှင်တော်
မြတ် ခေတ္တခဏ ကိန်းဝပ်ရာ နေပြည်
ဆော် ဘူးကျွဲမြို့ဦးကျောင်းမှ သွား
ဆောက် ပင့်ဆောင်ပါသည်။

ရုပ်ရှင်တော်မြတ် ကြွလာသော
အထိ တိုက်သူတိုက်သားများက တိုက်

ရှေ့လမ်းမပေါ်မှ ကြိုဆိုကြပါသည်။
ထိုမှတစ်ဆင့် ပူဇော်ခံရာ တိုက်ခန်း
သို့ ပင့်ဆောင်ရာ ဘုရားရှင် ကြွချီသည့်
နတ်လမ်းတစ်လျှောက် အလှူရှင်
ဦးလှဝင်း၊ မိသားစု ပန်းပေါက်ပေါက်
နှင့် ငွေစက္ကူများ ကြပ်ကပ်၍ ပူဇော်ပါ
သည်။

တစ်ညတာ ကိန်းဝပ် အပူဇော်ခံခြင်း

ရုပ်ရှင်တော်မြတ်သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဇန်နဝါရီလ(၃)ရက်နေ့ ညနေ(၃)နာရီ
တွင် ကြွချီတော်မူ၍ တစ်ညတာ ကိန်း
ဝပ်အပူဇော်ခံပြီး ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်
နေ့ ညနေ(၅)နာရီတွင် ခေတ္တခဏ
ကိန်းဝပ်ရာ နေပြည်တော် ဘူးကျွဲမြို့ဦး
ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ကြွချီပါသည်။

ရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား ပူဇော်ကြခြင်း

ရုပ်ရှင်တော်မြတ် ဗုဒ္ဓပူဇာယန
သဘင် ဆင်ယင်ရာ တိုက်ခန်းရတနာ
ပလ္လင်ထက် ကိန်းဝပ်တော်မူပြီးနောက်
ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အချိုရည်တို့ဖြင့်
လှူဒါန်းပူဇော်ကြပါသည်။ အနီးအနား
ရှိ တိုက်များမှလည်း ပန်း၊ အမွှေးနံ့သာ
လှူဒါန်းဖွယ်ရာ အဖြာဖြာတို့ဖြင့် လာ
ရောက်ပူဇော်ကြပါသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် စာရေးသူ
ငယ်စဉ်က နှုတ်တက်ရခဲ့သော နတ်
ယဉ်ဖြင့် နတ်ဒေဝါများကို ပင့်ဖိတ်ပါ
သည်။ လာရောက် ကြည့်ညိုသူများက
ဩကာသ ကန်တော့ချိုးဖြင့် ရတနာ
သုံးပါးအား ရှိရှိပြီး ငါးပါးသီလံ သံယုကြ

ပါသည်။

စာရေးသူကပင် ဆရာဦးသုခ ပူဇော် သည် အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုး (၁၁)ပုဒ်၊ စစ်ကိုင်းတောင် ဝိဇ္ဇာလင်္ကာရ ဆရာ တော် ပူဇော်သည် ဘုရားဖြစ်စဉ်တော် ဘုရားရှိခိုး၊ ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တသာရ ပူဇော်သည် ယမကပြာဋိဟာ ဘုရား ရှိခိုးတို့ဖြင့် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး ပဋ္ဌာန်း ပစ္စယုဒ္ဒေသ၊ ပစ္စယနိဒ္ဒေသတို့ကို ရွတ် ဆိုပူဇော်ပါသည်။

ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး အမျှအတန်း ပေးဝေသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပလတ် စတစ်ပန်းဖူးများ ပွင့်အာလာပါတော့ သည်။

ညဘက်တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးမှ ဝတ်အဖွဲ့က ပရိတ်ကြီး၊ မေ့စကြာ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ်၊ မေတ္တာပိုများကို ရွတ်ဆို၍ ပူဇော်ကြပါသည်။

ညောင်ကျေးမွေးခြင်း

ဇန်နဝါရီလ(၄)ရက်နေ့တွင် ရုပ်ရှင် တော်မြတ်အား ပူဇော်ရာ တိုက်ခန်းသို့ သံဃာတော်များကို ယဇ်ပိတ်၍ နေ့ဆွမ်း ကပ်က ပရိတ်တရားတော်များ နာယူ ကြပြီး လှူဒါန်းမှုအစုစုအတွက် ရေစက် သွန်းချ အမှုဝေကြသည်။

ဇန်နဝါရီ(၃)ရက်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား လာရောက် ကြည့်ညိုကြသည့် ညောင်ပရိသတ်ကို မနု အချိုရည်တို့ဖြင့် ညောင်ခြင်း ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ကြာဇံချက် ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နေ့လယ်တွင် ထမင်း၊ ဟင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ညောင်ခဲကျေးမွေးပါသည်။

အံ့ဩကြည်ညိုဖွယ်ရာ အဖြာဖြာ

ပွင့်တော်ပူငါးစီးရှင် အစိဋ္ဌာန်အောင် ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်၏

၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးထင်သာ
(လက်ရှိထိုင်းနိုင်ငံအစိုးရအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆရာတော်)

ထူးဆန်းအံ့ဩ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာအဖြာ ဖြာတို့မှာ အလွန်ပင် များပြားပါသည်။

ပင့်ဆောင်ပူဇော်ကြသူတိုင်း တစ်မျိုး မဟုတ်တစ်မျိုး ထူးခြားမှုကို ဖူးမြင်ရ ကြောင်းနှင့် ဆန်းကြယ်သောအဖြစ်တို့ ကို ကြုံတွေ့ရကြောင်း ပြောဆိုကြပါ သည်။ ယင်းတို့၏ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း များအရလည်း သိရှိရပါသည်။ (ကိုယ် တွေ့မှတ်တမ်းပါ သာကေတစ်ခု)

ပင့်ဆောင်ပူဇော်သည့် အိမ်တိုင်း တွင် တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ထူးခြားမှုများ ရှိကြပြီး အများဆုံးမှာ အိမ်တိုင်းလိုလို ပင် ကပ်လှူထားသော ပလတ်စတစ် ပန်းများ ပွင့်အာလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်ထူးခြားမှုများမှာ တူတာရှိသလို မတူတာလည်း ရှိပါသည်။ အများအား ဖြင့် ကွဲပြားခြားနားကြပါသည်။

မျက်ခြင်ဒိဋ္ဌ ဖူးတွေ့ရသည်

အံ့ဩကြည်ညိုဖွယ်

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၃)ရက်

ညနေတွင် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသနှင့် ပစ္စယနိဒ္ဒေသ တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး အမျှအတန်း ပေးဝေသောအချိန်တွင် ကပ်လှူထား သော ပလတ်စတစ်ပန်းဖူးများ ပွင့်အာ လာခြင်း၊ ကံ့ကော်အိမ်ရာအတွင်း ခွေးများသည် ညစဉ်လိုလို အူထွက် သော်လည်း ထိုညက ခွေးများ အူထွက် လုံးဝမကြားရခြင်း၊

ဇန်နဝါရီလ(၄)ရက်နေ့ နံနက်တော် စောတွင် ဦးလှဝင်းအခန်းဘေးရှိ အိမ် ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးထားသော ငွေ့မိ ရှိမှ ငွေပန်းများ ပွင့်နေခြင်း(ယခင် မပွင့်ခဲ့)။

နေ့လယ်ဆွမ်းကပ်ပြီး၍ တရားချိန်တွင် တရားနာနေသူ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးအား ပြင်ပ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဝင်ရောက်ပူးကပ်ကာ ပျော်၍ ဘုရားဝင်ဖူးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဘုရားပင့်အကားများကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း သာသနာ့ဝန်ရ၍ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ပြောကာ ပြန်ထွက်သွားခြင်း၊ ထိုညနေ ရုပ်ရှင်တော်မြတ် ပြန်ကြည့်ပလွှတ်တော်မှ ပင့်သည့်အချိန်တွင် ပြေးတော်မူသည်ကို ပူဇော်နေစဉ် လူအများ ဖူးမြင်ကြရခြင်းတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အံ့ဩစရာများ၊ လွန်ထူးဆန်း

ရုပ်ရှင်တော်မြတ် မကြုံမီ ဇန်နဝါရီလ(၂)ရက်နေ့ ညနေတွင် တိုက်အမျိုးသမီးများ ကြာဇံချက် ချက်ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ပလတ်စတစ်ပန်းဖူး(၉)ခိုင်ကို ဝယ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုညနေကပင် ကြိုတင်၍ ပန်းဖူးတွင် စိုက်ကာ ပြင်ဆင်ထားရှိပါသည့် (၃)ရက်နေ့ ရုပ်ရှင်တော်မြတ် ကြည့်ညိုသည်အခါ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည်။

ထိုပန်းဖူးများသည် မဋ္ဌာန်းဒေသနာ တော်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီးသည်နှင့် နှင်အာလာကြတော့သည်။

လူတို့ အတုလုပ်ထားသော ပလတ်စတစ်ပန်းသည် ဈေးဆိုင်ပေါ်တွင် ဆောင်းနေသော် လည်းကောင်း၊ အိမ်ဆွယ်ခန်းများ၊ အခမ်းအနားများ စသည်တို့တွင် ပြင်ဆင်ထားရှိသော်လည်းကောင်း ပွင့်ရိုးထုံးစံ မရှိပါ။ အဖူးအငုံစုံစုံ ပြုလုပ်ထားလျှင် ဖူးငုံနေသည်။ အပွင့်ပုံစံ လုပ်ထားလျှင် ပွင့်နေသည်။ အသက်မရှိသော ပန်းအတုသာဖြစ်၍ မွှင်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား ဆက်ကပ်၍ မွှင်ရင်တော်မြတ်၏ ရင်ငွေ့လှုံသော အခါမှသာ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ယောဂမပါဘဲ ပွင့်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပလတ်စတစ်ပန်းဖူးများ ပွင့်အာလာခြင်းသည် အံ့ဩဘာနန်း ထူးဆန်းဆူးပါသည်။

ရုပ်ရှင်တော်မြတ်၏

သမိုင်းကြောင်း

ရုပ်ရှင်တော်မြတ်၏ အတိတ်သမိုင်းကြောင်း တိတိကျကျ မသိရပါ။ ဦးမောင်မောင် ပြုစုသော သမိုင်းအကြမ်းချုပ်တွင်မူ "သက္ကရာဇ် ၇၀၃ ခုနှစ်တွင် ပင်းယထီးနန်းကို စိုးစံတော်မူသော ပင်လယ်စားငါးစီးရှင် ဆရာရွာမင်း၏ ကောင်းမှု ဖြစ်နိုင်ကြောင်း မှတ်သားနိုင်ပေသည်" ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

မုက်မောက် သမိုင်းကြောင်းအရ ဆင်ပြုရပါမူ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆရာကံဆည်မြို့နယ် အတွင်းတွင် "မြို့သာ" ရွာရှိသည်။ ထိုရွာ၏ ဆရာကံထောင်ဘက် (၅)မိုင်ခန့် အကွာတွင် ဆယ်ရွာရှိပါသည်။ ဆယ်

ရွာကျောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးဇာဂရသည် ရဟန်းပျိုဘဝကပင် ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူကို ကြည့်ညိုစိတ်ဖြင့် အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ်ကာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ထားခဲ့သည်။

မြို့သာရွာဦးကျောင်းမှ ဆရာတော် ဦးဒေဝိဿရသည် - ဆရာတော်ကြီး ဦးဇာဂရထံ ရောက်တိုင်း ထိုရှေးဟောင်းဘုရားနှစ်ဆူမှ တစ်ဆူကို ပူဇော်ခွင့်ပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် တောင်းခံခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးဦးဇာဂရ သက်တော်ကြီးရင့်၍ အိုမင်းလာသောအခါ မြို့သာရွာဦးကျောင်းမှ ဆရာတော် ဦးဒေဝိဿရကို ပင့်ဖိတ်၍ ရှေးဟောင်း ဘုရားနှစ်ဆူအနက် ကြိုက်နှစ်သက် ရာတစ်ဆူကိုပင့်၍ ကိုးကွယ်နှစ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် ဦးဒေဝိဿရသည် ဘုရားနှစ်ဆူအနက် မပြုပြင်ရသေးသော ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူကို မြို့သာရွာဦးကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုရုပ်ပွားဆင်းတုတော်မှာ ငါးစီးရှင်ဘုရားပင် ဖြစ်သည်။

ငါးစီးရှင် ဆင်းတုတော်မြတ်သည် မြို့သာရွာဦးကျောင်း၌ ကိန်းဝင်စံပယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ် ဆရာတော် ဦးဒေဝိဿရ၏ ပြုပြင်မွမ်းမံမှုများကြောင့် ပုံတော်တွင် ဖူးမြင်ရသည့် အတိုင်း တင့်တယ် သပ္ပာယ်တော်မူ လျက် ရှိပေသည်။

နေအိမ်တွင်
ပျားစွဲလျှင်

ပျားစွဲခြင်း(ပျားအုံဖွဲ့ခြင်း)သည် ကောင်းသောနိမိတ်ဟု ဆိုကြသော်လည်း နေအိမ်အဟာ ပရိဘောဂများ၌လာ ရောက်၍ စွဲကပ်၊ အိမ်ဖွဲ့ပါက အိမ်သားများ၊ အထူးသဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် ကလေးသူငယ်များအတွက် အန္တရာယ်ပေးနိုင်သဖြင့် ပျားများကို ပြောင်းရွှေ့သွားစေလိုကြသည်။

မီးခိုးခိုင်းတိုက်၍ ပျားဖွပ်ခြင်းမှာ ဒုစရိုက်အမှု၊ အကုသိုလ် များလှသဖြင့် မပြုလိုကြပေ။ မုံရွာမြို့၊ ခတက္ကနိရွာ အနီးရှိ ဗောဓိတထောင်ဆရာတော်က ဤသို့ ပြုစေပါသည်။

လေးကျွန်းစကြာ ရပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်ကြီး (၁၅)ထပ်အမြင့်သို့ ရောက်သောအခါ ဓာတ်လှေကားတိုက်၏ အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် အုံဖွဲ့နေသော ပျားတစ်အုံကို တွေ့ရ၏။ အရွယ်အစား အတန်ပင် ကြီးမားလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သံချည် သံကွေး ပညာရှင် ဦးရဝေက ဆရာတော်ထံ သွားလျှောက်၏။ ဆရာတော်က ဤသို့မိန့်၏။

'မြင်းအိုး အသစ်တစ်လုံးယူပြီး ရေကြည်ထည့် ကြက်သွန်ဖြူသုံးပု၊ ထမ်းလျက်သုံးခဲ ကိုယ်ထည့် အနှုတ်ဆေးမှာ ဝါခြင်းသုံးလေး ခုကန်လှန်းပြီး အိမ်အောက်ကို ပျားအုံအောက်မှာ ထားလိုက်ပါ'

ဦးရဝေလည်း ဆရာတော် ခိုင်းသည် အတိုင်း ပြုလုပ်ရာ နောက်တစ်နေ့တွင် ပျားများ မရှိကြတော့ဟု ဆိုလေသည်။ (ဗောဓိတထောင် ဆရာတော်၏ ဘဝ သမိုင်းမှတ်တိုင်များစာအုပ် စာမျက်နှာ-၁၃၅ တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။)

[ဗောဓိတထောင် ဆရာတော် ဦးနာရဒအား ရှိခိုးကန်တော့ပါအပ်သည်။]

ထွေးမောင်

ပွဲတွေ

ထိုးမန်းဂါတာ

ဒီဂျော့စ်ဘလီ (B.Aဂ္ဂ) မန္တလေး

စာရေးသူသည် ရိုးရာတိုက်ခိုက်ရေး မညာရပ်များကို ဝါသနာထုံလေ့ရှိ၏။ အထူးသဖြင့် ရိုးရာလက်ဝှေ့ပွဲကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားသည်။ ရိုးရာလက်ဝှေ့ပွဲများကိုလည်း မန္တလေးမြို့နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်လက်ဝှေ့များ လက်မပွတ်တမ်း သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ့ရှိသည်။

ရိုးရာလက်ဝှေ့အဖွဲ့နည်းပြ ဆရာများနှင့်လည်း အထိုက်အလျောက် ရင်းနှီးပါသည်။ စာရေးသူ ရိုးရာလက်ဝှေ့ပွဲများကို ဝါသနာပါသည် အလျောက် မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ ရိုးရာလက်ဝှေ့ အားကစားသမားများ လေ့ကျင့်ရာ နေရာများသို့လည်း အခါအားလျော်စွာ သွားရောက် ကြည့်ရှုလေ့ရှိသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ရွှေလက်သီး ရိုးရာလက်ဝှေ့အဖွဲ့သည် ထင်ရှားခဲ့သော မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဝှေ့အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး စာရေးသူ မကြာခဏ သွားရောက် ကြည့်ရှုလေ့ရှိသဖြင့် အသင်း အုပ်ချုပ်သူ နည်းပြဆရာကြီး ဦးတိုးမြင့်နှင့်လည်း ရင်းနှီးခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့သော ညနေပိုင်းတွင် ရွှေလက်သီးလက်ဝှေ့အဖွဲ့၏ လေ့ကျင့်ရာ အားကစားကွင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရာ ရိုးရာလက်ဝှေ့ အားကစားသမားများ၏ အကြောလျော့လေ့ကျင့်ခန်း လက်သီးလေ့ကျင့်ခြင်းများ၊ ခြေခတ်၊ ဒူးတိုက်၊ တံတောင်ရိုက်မှအစ အားသွန်ခွန်စိုက်လေ့ကျင့်နေသည်မှာ မြန်မာ့ရိုးရာတိုက်ခိုက်ရေးပညာအတွက် ဂုဏ်ယူ

စရာဖြစ်သည်။ ထိုအထဲမှ အရွယ်ငယ်ငယ် အသက် (၁၆)နှစ်ခန့်ရှိ မည်ဟု ခန့်မှန်းရသော ရိုးရာလက်ဝှေ့ကျော် မြန်နွာ၏

လေ့ကျင့်နေမှုကို သတိပြုမိသည်။ သင်တန်းဆရာကလည်း ရိုးရာလက်ဝှေ့နည်းစနစ်များကို မမောနိုင်၊ မမန်းနိုင် သင်ကြားပေးနေသည်။ မြန်နွာကလည်း စနစ်တကျ သတ်လုံး၊ သတ်ပေါက် စုံလင်စွာဖြင့် လေ့ကျင့်နေသည်မှာ အားရစရာ ဖြစ်သည်။

ချိတ်ဆွဲထားသော (၆)ပေခန့် အရှည်ရှိသော သဲအိတ်ကြီးကို တဝုန်းဝုန်းဖြင့် ထိုးလိုက် ခတ်လိုက်ဖြင့်လည်း လေ့ကျင့်နေပြန်သေးသည်။ တစ်နေ့တာ သင်ကြားပို့ချမှုများပြီးစီးမှ ဆရာဦးတိုးမြင့်က စာရေးသူက နှုတ်ဆက်စကားပြောရင်းဖြင့်...

'ကိုကျော်ဆောင်း စစ်ကိုင်းကောင်းမှုတော်ဘုရားပွဲမှာ မြန်မာ့လက်ဝှေ့ပွဲပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူလိုက်ခဲ့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ရေငတ်တုန်း ရေအဝသောက်ရသလို ဝမ်းသာသွားသည်။ ချက်ချင်းပင်...

'ဆရာတိုးတို့ သွားမယ့်ရက် ရောက်ရင် ပြောပါ။ ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့မယ်' ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် စကားစမြည်ပြောပြီး စာရေးသူ နေထိုင်

ရာ မြောက်ပြင် ထားဝယ်ရပ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာ့ရိုးရာလက်ဝှေ့ကျင်းပမည့် ကောင်းမှုတော် ဇေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဘုရားပွဲတော် ကွင်းမည့် အချိန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဝါသနာပွဲတော်သို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လူရောက်ကြသော ပရိသတ်ကြီးသည် ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလှသည်

စာရေးသူသည် စေတီတော်မြတ်ကြီးထံ ဦးစွာ ရှိခိုးဦးတင်ကန်တော်၌ ရိုးရာလက်ဝှေ့ရုံအတွင်းသို့ ခပ်ငုတ်သုတ် ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာ့ရိုးရာလက်ဝှေ့ပွဲကြီးတွင် လက်ဝှေ့ကျော်များ စတင်ကာ ထိုးသတ်နေပါသည်။

ရင်ခုန်လှိုက်မောစွာ ကြည့်ခင်းသော လက်ဝှေ့ကျော်မြန်နွာနှင့် လက်ဝှေ့ကျော်မျိုးချစ်တို့၏ အတွဲအဖွဲ့ ပရိသတ်များ အားပါးတရ အားပေးခြင်းခံရသော တွဲဆိုင်းဖြစ်သည်။ မြန်မာ့လက်ဝှေ့ကျော်မျိုးချစ်သည် ဒွေဆရာအုန်း၏ တပည့်ဖြစ်သည်။ ဆရာအုန်းသည် သျှောင်ထုံးနှင့်ဖြစ်ပြီး ယင်းတို့ကိုပုံကို ဝတ်ထားပြီး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိလှသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီးဦးတိုးမြင့်နှင့် စာရေးသူ...
...အနိုင်ရရှိရေးအတွက် လက်တွေ့...
...အားမလိုအားမရ ဖြစ်...
...သော်လည်း... မျိုးချစ်အား...
...လက်သီး၊ ဝိုက်လက်သီးမှအစ...
...မကျန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ထိုး...
...သည်။

မျိုးချစ်၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးသည်...
...ရောင်နေသော်လည်း ကွဲမသွားပေ။
...သည် မျိုးချစ်၏ ကုပ်ကို လက်...
...ဖက်ဖြင့် ချုပ်ကိုင်ပြီး ညာဖူးဖြင့်...
...နိုင်နိုင် ဝိုက်လိုက်သည်။
...သော် မျိုးချစ်၏ မျက်နှာကား...
...ခဲ့ပေ။

ဤအံ့ဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်ချိန်...
...လားပြည့်ပြီဖြစ်သဖြင့် သရေပွဲ...
...အဆုံးသတ်ခဲ့ရမည်။ စာရေးသူ...
...လွန်စွာ အံ့ဩမိသည်။ ခုလို...
...သီးထိုးချက်၊ ဒူးတိုက်ချက်များ...
...တောင်ရိုက်ချက်များဖြင့် မျက်နှာ...
...လုံး ထိမှန်ခံရသော လက်တွေ့...
...မျိုးချစ်သည် ဘာကြောင့် မကွဲ...
...ဟု အံ့ဩမိသည်။ စူးစမ်းလို...
... မေးမြန်းလိုစိတ်များ ပြင်းထန်လာ...
...သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဆရာအုန်းနှင့်...
...ကျော် မျိုးချစ်တို့နှစ်ဦးထံသို့...
...ကပ်သွားပြီး မိတ်ဆက်စကား...
...ပြီး ဆရာအုန်းအား...

ဆရာကြီး ဘာဖြစ်လို့ မျိုးချစ်...
...မျက်နှာ မကွဲတာလဲ’
...ဟု တိုက်ရိုက်မေးလိုက်ပါသည်။
...ဆရာအုန်းလည်း အံ့အားသင့်သွားပြီး...
...စာရေးသူအား ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့...
...သွားခဲ့ပြီး နှစ်ယောက်သား ရင်ဖြင့်...
...တွင် တင်ပျဉ်ခွေကာ ထိုင်ချလိုက်

သည်။ ဆရာအုန်းက...
‘ဆရာလေးရဲ့ “တစ်ပွဲထိုးထုံးမန်း” လို့ ခေါ်...
...ကွမ်းယာဆိုတာ စားတဲ့ဆို ပိုကောင်း...
...ထုံးကို အလုံးပြုလုပ်ပြီး ဂါထာဖြင့်...
... (၃၇) ခေါက် မန်းတယ်။ အရိပ်မှာ အခြောက်...
...လုပ်ပြီး ထုံးလုံးလေးများ ခြောက်ရင် ပုလင်း...
...ထဲမှာထည့်ပြီး ဆောင်းထားတယ်။ အသုံးလို...
...ရင်တော့ အဲဒီထုံးလုံး (၃) ထုံးကို ဂါထာ (၇)...
...ခေါက်ထပ်မန်းပြီး ဆောက်လိုက်တယ်။...
...ဆောက်ပြီးရင်တော့ လက်သီးပျော့နဲ့ တစ်...
...ခုတ်တာတောင် ပြုတ်ဘူး’

ဟု ပြောပြသည်။ ထပ်မံ၍ အံ့ဩမိ...
...ပါသည်။ တစ်ဆင့်စကား၊ တစ်ဆင့်နား...
...သာ ကြားဖူးသည်။ အခုမှ ကိုယ်တိုင်...
...မြင်ဖူးသည်။ ထို့ကြောင့်...

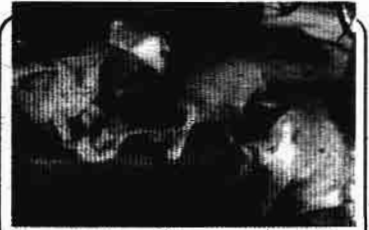
‘ဆရာကြီး အဲဒီဂါထာကို ပြောပြ...
...ပါလား။ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် သုံး...
...ကြည့်ချင်လို့ပါ’

ဟု ဆရာအုန်းအား ပြောလိုက်...
...သည်။ ဆရာအုန်းသည် မဆိုင်းမတွ...
...ပင် အသင့်ပါလာသော လွယ်အိတ်ထဲ...
...မှ ခဲတံနှင့် ဗလာစာအုပ်ကို ယူကာ...
...အောက်ပါအတိုင်း ဗလာစာရွက်ပေါ်သို့...
...ဂါထာကို ရေးချလိုက်ပါသည်။

‘ဥံ ထီ ထ ပ ရှံ ဥံ ထီ ထ ယှို’
...အထက်ပါဂါထာကို (၃၇) အုပ်...
...မန်းပြီး အသုံးပြုခြင်းဖြင့် မြန်မာ့ရိုးရာ...
...အစဉ်လာ တစ်ပွဲထိုး ဆေးနည်းအဖြစ်...
...သုံးပြုနိုင်ကြောင်း ပြောပြသည်။

အထက်ပါ တစ်ပွဲထိုး ထုံးမန်းဂါထာ...
...ကို စီရင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါးပါးသီလ...
...ကို တတ်အားသမျှ လုံခြုံအောင်...
...စောင့်ရမည်ဟု ဆရာကြီးမှ ပြောပြခဲ့...
...ပါကြောင်း ထပ်လောင်းကာ ဖော်ပြ...
...လိုက်ပါသည်။

ဦးကျော်ဆောင်း (B.A)g
မန္တလေး

ကြောင်ခုတင်

ဝဲ့ အကျိုးကျေးဇူးနဲ့ အထွေအကြံ

စာရေးသူရဲ့ အိမ်မှာ ကြွက် အလွန်...
...သောင်းကျန်းလာတာကြောင့် ကြောင်...
...တစ်ကောင်ရှာပြီး မွေးမြူထားလိုက်ပါ...
...တယ်။ ကြောင်က ကြောင်မဖြစ်နေလို့...
...အချိန်တန်တော့ ကြောင်ကလေးတွေ...
...မွေးလာပါတယ်။ ကြောင်ကလေးတွေ...
...ကလေးကောင်ဖြစ်ပြီး အထီးနှစ်...
...ကောင်၊ အမနှစ်ကောင် ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ကို အလည်လာတဲ့ ဧည့်သည်...
...များက ကြောင်ကလေး လေးကောင်...
...ဖြစ်လို့ ကြောင်ခုတင် ဖြစ်တယ်။
“လာဘ်ဝင်လိမ့်မယ်” လို့ ဆိုပါတယ်။
တိုက်ဆိုင်မှုလို့ပြောရရင် ဒီကြောင်...
...ကလေးတွေ မွေးလာပြီးမှ နန်းသည်က...
...အောင်ဘာလေထီ တွတ်ဝင်တယ်။

သိပ်မများပါဘူး။ ငါးသောင်းတည်းပါ။...
...ဒါပေမယ့် တစ်သက်လုံး ထိထိုးလာခဲ့...
...တာ အသက် (၆၀) နှစ်ရှိပြီ ထိလာပေါက်...
...တာ ထူးခြားချက် ဖြစ်နေပါတယ်။
နောက်တစ်ခုက စာရေးသူ လွန်ခဲ့...
...တဲ့ (၂၀) နှစ်နီးနီးက ရောင်းခဲ့တဲ့အိမ်ကို...
...နာမည်ပြောင်းကိစ္စ လိုက်လုပ်ပေးလို့...
...လက်ဖက်ရည်ဖိုးငွေ ခြောက်သိန်းခွဲ...
...လိုက်ပြန်သေးတယ်။ အရင်းမစိုက်...
...အချောင်ရလိုက်တာမို့ ကြုံတောင့်...
...ကြုံမိ ထူးခြားချက်လို့ ပြောနိုင်ကြောင်း...
...ပါခင်ဗျား...။

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီ-အေ)

ခေါင်းပူး ခေါင်းကုတ် ကျောက်

သက်သာစေသည့် အလွယ်တကူ နှိပ်ထွက်များ

စာရေးသူအနေဖြင့် ခေါင်းပူးခေါင်း
ကိုက်ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်း
သက်သာခဲ့သော မြန်မာ့ရိုးရာ ကုသနည်း
တစ်ခုကို ဖော်ပြလိုပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၅)ရက်
နေ့က စာရေးသူနေအိမ်သို့ ရန်ကုန်
တိုင်းဒေသကြီး၊ မှော်ဘီမြို့နယ်
နည်းပညာတက္ကသိုလ် ကျောင်းရှေ့
ထိပ်တန်းစားသောက်ဆိုင်နှင့် အမျိုး
သမီး(သီးသန့်) ဘော်ဒါဆောင်ပိုင်ရှင်
ဦးထွန်းထွန်းတစ်ယောက် ကိစ္စတစ်ခု
နှင့် ရောက်ရှိလာပါသည်။

နံနက်(၆)နာရီခန့် မှော်ဘီကနေ၍
ကားစီးလာရသောကြောင့် ခေါင်းပူး
ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ကာ ဇက်ကြောကို
လက်နှင့် ဖိနှိပ်ပေးနေသည်။

စာရေးသူက...
'ကိုထွန်းထွန်း ခေါင်းပူးနေတာ
လား'

ဟု မေးရာ ကိုထွန်းထွန်းက...
'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို၊ ခေါင်းလဲပူး
တယ်။ ကိုက်လဲကိုက်တယ်။ ဇက်ကြော
လဲ တက်နေတယ်'

ဟု ဆိုပြီး မျက်စိကိုလည်း စုံမှိတ်
ထားသည်။

'ငါ ဆေးသွားဝယ်လိုက်ဦးမယ်
ခဏစောင့်ပါ'

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟု ပြောပြီး အိမ်ကအထွက်တွင်
သာယာမြို့သစ် (၁၃)လမ်းက လျှပ်စစ်
ဌာန အငြိမ်းစား ဦးမြင့်အောင်နှင့်
ဆုံတွေ့ကြသည်။

ဦးမြင့်အောင်က...

'ဆရာဗိုလ် ဘယ်ကို သွားမှာလဲ'

ဟု မေးရာ...

'ကျုပ်ညီတစ်ယောက် ခေါင်းပူး
ခေါင်းကိုက်ဖြစ်နေလို့ မြို့ထဲသွားပြီး
ဆေးဝယ်မလို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

'ဆရာဗိုလ် ဆေးမဝယ်နဲ့တော့
ဒီရောဂါကို ဆေးမပါဘဲ ကျုပ်ကုသပေး
မယ်။ ချက်ချင်း သက်သာရမယ်'

ဟု ပြောပြီး အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်လာကြ
သည်။

ဦးမြင့်အောင်က ခေါင်းပူးခေါင်း
ကိုက်နေသည့် ကိုထွန်းထွန်းကို
ပက်လက်အိပ်စေပြီး ခြေနှစ်ချောင်း
ကို ဆန့်ခိုင်းသည်။ ခြေမထိပ်မှနေ
လက်ခလယ်နှင့် ဖိနှိပ်ပြီး ပွတ်ခြေ
သည်။

ခြေမပြီး ခြေညှိ၊ ခြေခလယ်
စသည်ဖြင့် ခြေငါးချောင်းလုံး နှိပ်ခြေ
ပေးသည်။ ယာခြေထောက်ပြီးလျှင်
ဘယ်ခြေမှ ခြေချောင်းများကိုလည်း
အထက်ပါနည်းအတိုင်း နှိပ်ခြေပေး

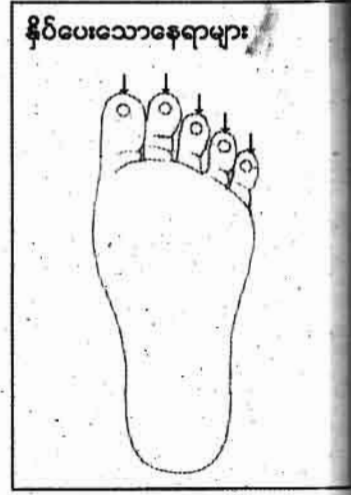
သည်။
(၁၀)မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ
ကိုထွန်းထွန်း၏ ခေါင်းပူးခေါင်းကိုက်
ဇက်ကြောတက်သောရောဂါ (လဲ) ခံ
ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ကိုထွန်းထွန်းက ဦးမြင့်အောင်အား
ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ငွေ(၃၀၀၀)ကျပ်
ကို ကန်တော့ဦးချ ကျေးဇူးဆင်
သည်။

စာရေးသူက ဦးမြင့်အောင်၏ ဇနီး
ကုသနည်းကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်
အစွမ်းထက်လှသော မြန်မာ့ဆေးကုသ
နည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တစ်ဆင့် လွယ်ကူသက်သာစွာ က
နိုင်ကြစေရန် စေတနာ့မှန်ဖြင့် ရေး
ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ခြေဖဝါးတွင် နှိပ်ပေးရန် နေရာ
ကို ခြေဖဝါးပုံတွင် အမှတ်ပြထား
သည်။

* * *

နှိပ်ပေးသောနေရာများ
[မှတ်ချက် ။ ။ သာယာမြို့သစ်
(၁၃) လမ်းမှ ဦးမြင့်အောင်အား
ကျေးဇူးတင် ပါသည်။]

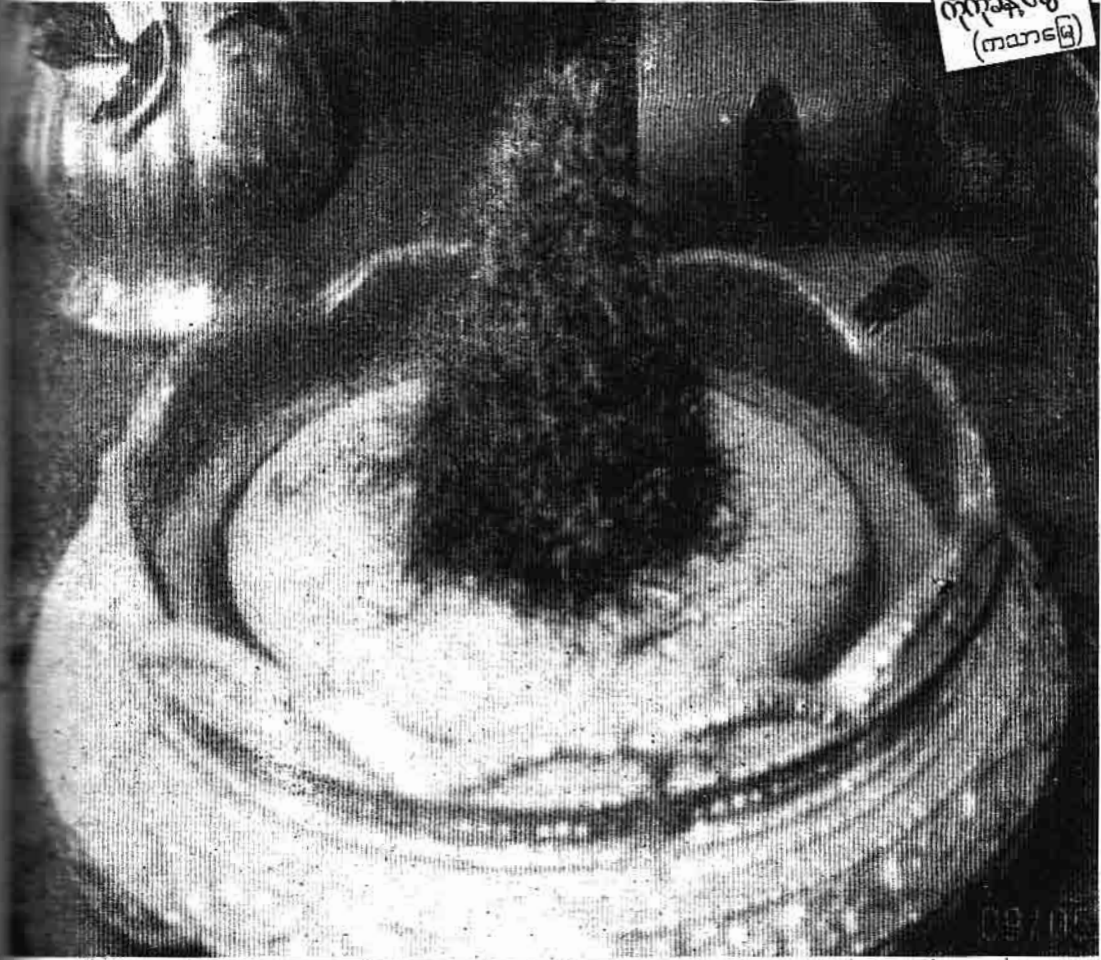
ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

သက်တော်ရှည်

ရာဇဂြိုဟ်တောင် ဆရာတော် ၏ ဆံတော်ပွား

ဝိပဿနာ
(ကသာမြေ)

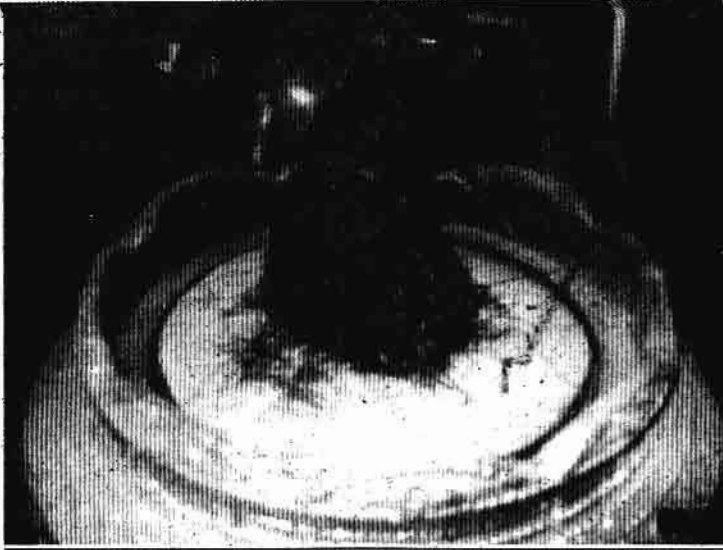
● ရာဇဂြိုဟ်တောင် ဆရာတော်၏ ဆံတော်ပွားကို ဣ.တဠ်တဠ်မှ ဖူးတွေ့ရပုံ

တသာမြို့၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရော
မိဗြစ်ကြီး ရစ်ခွေစီးဆင်းနေပြီး
အောက်ဘက်တွင် ရာဇဂြိုဟ်တောင်
ဆရာတော်တောင်တန်းဟုလည်း ခေါ်
သည်။ သွယ်တန်းလျက် ရှိပါသည်။

ထိုရာဇဂြိုဟ်တောင်ပေါ်၌ သီတင်း
သုံးလျက်ရှိသော ဆရာတော်ကြီး
ဘဒ္ဒန္တစန္ဒောဘာသသည် သက်တော်
ရာကျော်ရှည်ပြီး သာသနာတော်
အကျိုးကို ရွက်ဆောင်လျက် ရှိပါ

သည်။
ရာဇဂြိုဟ်တောင် ဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တစန္ဒောဘာသသည် တစ်ပါးတည်း
ကေစာရီကျင့်၍ တရားအားထုတ်နေ
ရာ တစ်ခါတစ်ရံ၌ စာရေးသူ၏မိတ်

www.burmeseclassic.com

◆ ရာဇဂြိုဟ်တောင် ဆရာတော်၏ ဆံတော်များကို
ထားစောင့်အာဇာနည်များနှင့် ဗုဒ္ဓတူရင်

ဆွေ ဦးစင်ကိုမင်းက သွားရောက်ပြီး
ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုပေးကြောင်း
သိရပါသည်။

ဦးစင်ကိုမင်းဆိုသူမှာ စာရေးသူနှင့်
ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးဖြစ်
ပြီး သူ၏မိခင်ကြီး ဒေါ်တင်ရီမှာ ကသာ
မြို့ အမှတ် (၆)ရပ်ကွက် စိတ္တသုခလမ်း
၌ နေထိုင်လျက်ရှိကာ ရာဇဂြိုဟ်
တောင်ဆရာတော် ကသာမြို့ထဲသို့
ဆင်းလာလျှင် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ လှူဒါန်း
လေ့ရှိ၏။

တစ်နေ့တွင်...

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ ဦးစင်ကိုမင်း
က ရာဇဂြိုဟ်တောင် ဆရာတော်ကို
ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုပေးပြီး ပြန်ကာ
နီးတွင် ဆရာတော် ခေါင်းရိတ်၍
ကျနေသော ဆံတော်အနည်းငယ်ကို
မြင်တွေ့ကာ အဝတ်ဖြူသန့်သန့်နှင့်
ထုပ်၍ နေအိမ်သို့ ယူဆောင်လာခဲ့
ပါသည်။

ဦးစင်ကိုမင်း ယူဆောင်လာခဲ့သော
ဆံတော်များကို မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်တင်ရီ
က ပုံတွင် မြင်တွေ့ရသည့် ရွှေရောင်

ကလပ်ကလေးထဲသို့ ထည့်ကာ အစိမ်း
ရောင်ဖန်ပေါင်းချောင် (ဆံတော်ပွား
ဘေးစောင်းအနေအထား နိုက်ကူးထား
သည့်ပုံ၌ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။)ဖြင့်
အုပ်၍ ဘုရားစင်တွင် တင်ထားလိုက်
ပါသည်။

ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်ကြာ
သည့် (အင်္ဂါနေ့)ညတွင် ဒေါ်တင်ရီ
သည် အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ပါ
သည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် ရာဇဂြိုဟ်တောင်
ဆရာတော် ကြွလာပြီး အိပ်ပျော်နေ
သည့် ဒေါ်တင်ရီကို နှိုးကာ...

‘ဒကာမကြီး ထပြီး ဘုရားစင်ကို
လိုက်ကြည့်ပါဦး’

ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ဒေါ်တင်ရီ
လည်း ဘုရားစင်ရှိရာသို့ ဆရာတော်
နောက်မှ လိုက်ပါလာခဲ့ပါသည်။

ဘုရားစင်သို့ ရောက်သောအခါ
အစိမ်းရောင် ဖန်ပေါင်းချောင်ထဲမှ
ရောင်စုံအလင်းစာန်းများ ဖြာထွက်နေ
ပြီး ဆရာတော်၏ အနည်းငယ်မျှသော
ဆံတော်များသည် လှုပ်ရှားနေကြသည်

ကို တအံ့တူသြ မြင်တွေ့ရပါသည်။
ထို့နောက်...

ဆံတော်များသည် တဖြည်းဖြည်း
နည်းရာမှ များလာပြီးနောက် အဆင်
သို့ စု၍ တက်လာခဲ့ရာ လက်မထက်
ဆစ်စာ အနေအထားအရောက်တွင်
ရပ်တန့်သွားပါသည်။

ဒေါ်တင်ရီလည်း တအံ့တူသြ
နေရာမှ နံဘေး၌ရှိသော ဆရာတော်
ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဆရာတော်
မမြင်တွေ့ရတော့ဘဲ ပျောက်နေသဖြင့်
ဟိုဟိုဒီဒီ လိုက်ရှာနေစဉ် အိမ်ထဲ
နီးသွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

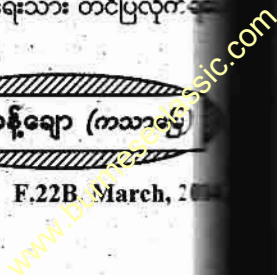
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့...

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မျက်နှာ
မသစ်သေးဘဲ ဘုရားစင်သို့ ပြန်
ကြည့်လိုက်ရာ ရာဇဂြိုဟ်တောင်ဆရာ
တော်၏ ဆံတော်များသည် အိပ်မက်
ထဲကအတိုင်း ပွားပြီး လက်မတင်ဆစ်
စာခန့် မြင့်တက်နေသည်ကို မြင်
ရပါတော့သည်။

အူထက်ပါ အကြောင်းအရာများ
ကို...

ကသာမြို့ အမှတ် (၆)ရပ်ကွက်
စိတ္တသုခလမ်းနေ ဒေါ်တင်ရီမှ စာရေး
သူအား ပြောပြသောအခါ စာရေးသူ
လည်း ဆံတော်ပွားပုံတော်များ
တပည့်မလေးတစ်ဦးအား အသိ
ကင်မရာငယ်လေးဖြင့် ဓာတ်ပုံခိုက်
ခိုင်းပြီးနောက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ ဖြစ်
သိရှိနိုင်ပါရန်အတွက် ဆောင်းပါး
ပုဒ်အဖြစ် ရေးသား တင်ပြလိုက်
သတည်း။

ကိုကိုခန့်ချော (ကသာမြို့)

ရက်ပုပ်ရက်ဆိုး အဆိုက်ဖြေနည်း

မြန်မာပြက္ခဒိန် လဆန်း/လဆုတ်
ရက်နှင့် နေ့နံပါတ်ခြင်း (၁၃)ဖြစ်လျှင်
“ဝါရမိတ္တ” ဟု ခေါ်၍ မကောင်းသော
ရက်ပုပ်၊ ရက်ဆိုး ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဥပမာ လဆန်း(၆)ရက်သည်
နေ့နေ့ဖြစ်လျှင် ၆+၇ = ၁၃ ဖြစ်ရာ
ဝါရမိတ္တ ဆိုသည်။

အလားတူပင် လဆန်း သို့မဟုတ်
ဆုတ်(၇)ရက်နေ့သည် သောကြာ
ဖြစ်လျှင် (၈)ရက်နေ့သည် ကြာသ
တေး၊ (၉)ရက်နေ့သည် ဗုဒ္ဓဟူး၊
(၁၀)ရက်နေ့ အင်္ဂါ၊ (၁၁)ရက်နေ့
တနင်္လာ၊ (၁၂)ရက်နေ့ တနင်္ဂနွေ ဖြစ်
ကြပါက ဝါရမိတ္တရက်များ ဖြစ်ကြ
သည်။

ဝါရမိတ္တကဲ့သို့ ပြဿဒါးနေ့များ
သည်လည်း မကောင်းသော ရက်ပုပ်
ရက်ဆိုးဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်ကြ
သည်။

ပြဿဒါးပ မှတ်ကြ “ထွန်းပေါ်”
ဆိုင်ခူးတော်၊ “လှသော်” ဆုန်သို့
ဆင်း “အင်းကြင်း” တွဲကျွတ်ယုန်၊
“ရေရန်” မုန်းဆိုပေါင်း အပေါင်းရက်
သည်။

‘ပုဂ္ဂလော အနန္တော ပုဂ္ဂလံ အဟံဝန္ဓာပိ သပ္ပဒါ’

မြူးသော်က

တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး
ရွတ်ဆိုပွား၊ ဘေးများကင်း
ကွာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာ။

⊙ **အင်္ဂါကြို**။ သံဃာ
ဂုဏ်၊ အာရုံပြုကာ
ပူဇော်ပါ။

‘သံဃာဂုဏော အနန္တော
သံဃဂုဏံ အဟံဝန္ဓာပိ သပ္ပဒါ’

သံဃာ ဂုဏ်ကိုးပါး၊
ဘေးများကင်းကွာ၊
ရွတ်ဆိုပွား၊
ကိုယ်ကျန်းမာ။

⊙ **ဗုဒ္ဓဟူးကြို**။ မိဘဂုဏ်၊ အာရုံပြု
ကာ ပူဇော်ပါ။

‘မာတာပိတုဂုဏော အနန္တော မာတာပိတု
ဂုဏံ အဟံဝန္ဓာပိ သပ္ပဒါ’
မိဘဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့
ပူဇော်ပါ။

⊙ **ကြာသပတေးကြို**။ ဆရာဂုဏ်၊
အာရုံပြုကာ ပူဇော်ပါ။

‘အာစရိယဂုဏော အနန္တော အာစရိယ
ဂုဏံ အဟံဝန္ဓာပိ သပ္ပဒါ’
သင်မြင်ကြား ဆရာအားလုံး၏
ကျေးဇူးကို အောက်မေ့ပူဇော်ပါ။

ဒါနပြု၍ အမျှဝေပါ။ ဘေးရန်ကင်း၍
နဂဏ္ဍရာခင်ခြင်၍ပုဂ္ဂလံ အဟံဝန္ဓာပိ သပ္ပဒါ

အဆိုက်၊ တန်ခူး၊ နတ်တော်လများတွင် ⇨ ထွန်းပေါ် = စနေ၊ ကြာသပတေး
ဆုန်၊ ပြာသို၊ တော်သလင်းလများတွင် ⇨ လှသော် = ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ
ဆီတို့တွင်၊ သီတင်းကျွတ်၊ နယုန်လများတွင် ⇨ အင်းကြင်း = တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ
ဆန်ဆောင်မုန့်။ ဝါဆို၊ တပေါင်းလများတွင် ⇨ ရေရန် = ရာဟု၊ အင်္ဂါ
ပြဿဒါးနေ့များဖြစ်ကြသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ရက်ပုပ်ရက်ဆိုးများ
အဆိုက်အဖျက်ကို ပျောက်စေရန်
အောင်ပန်းတောရ ပဉ္စမနာယက
ဆရာတော်ဦးနန္ဒိယက ဤသို့ မိန့်ကြား
ဆော်မူသည်။

⊙ **တနင်္ဂနွေကြို**။ ဘုရားဂုဏ်၊ အာရုံ
ပြုကာ ပူဇော်ပါ။

ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ ရွတ်ဆို
ပွား၊ ဘေးများကင်းကွာ၊ ကိုယ်ကျန်း
မာ။

⊙ **တနင်္လာကြို**။ တရားဂုဏ်၊ အာရုံ
ပြုကာ ပူဇော်ပါ။

‘ပုဂ္ဂလော အနန္တော ပုဂ္ဂလံ အဟံဝန္ဓာပိ သပ္ပဒါ’

ကျန်းမာမည်။

❶ သောကြာကြို၊ မျိုးမိတ်ဂုဏ်၊ အာရုံပြုကာ ပူဇော်ပါ။

'ယဟဉ္စတိဂုဏော ဗဟုပကာရော၊ ယဟဉ္စတိဂုဏ် အဟံဝနာမိ သဗ္ဗဒါ' ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတို့၏ ကျေးဇူးကို အောက်မေ့တုံ့ပြန်ပါ။

ကင်းကွာ ကိလေသစ။

ဤသို့ ပူဇော်ရှုပွားပါက ပြဿဒါး၊ ဝါရမိတ္တရက်ဆိုးများ ပျက်ပြယ်စေသည်။ ရက်ရာဇာနေတွင်လည်း ကောင်းသော အခြင်းအစွဲ မင်္ဂလာတို့ သူ့အလိုအလျောက် ရောက်လာနိုင်ခြင်း

နယုန်ပွင့်စ အင်းဝဝါဆို

သာလိုဝါခေါင် ပြတောင်တော်သလ္လံ သီတင်းကျွတ်စနေ အေးလုံတန်ခူး လက်သုံးနတ်တော် ပွဲတော်ပြာသို မင်းညိုတပို့တွဲ လှည်းအုံတပေါင်း အပေါင်းအောင်ရာ၊ ရက်ကောင်းရာ * * *

တန်ခူးလတွင်	⇨ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး	ကဆုန်လတွင်	⇨ စနေ၊ ကြာသပတေး
နယုန်လတွင်	⇨ ကြာသပတေး၊ အင်္ဂါ	ဝါဆိုလတွင်	⇨ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး
ဝါခေါင်လတွင်	⇨ သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး	တော်သလင်းလတွင်	⇨ ကြာသပတေး၊ စနေ
သီတင်းကျွတ်လတွင်	⇨ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး	တန်ဆောင်မုန်းလတွင်	⇨ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး
နတ်တော်လတွင်	⇨ ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ	ပြာသိုလတွင်	⇨ ကြာသပတေး၊ စနေ
တပို့တွဲလတွင်	⇨ ကြာသပတေး၊ အင်္ဂါ	တပေါင်းလတွင်	⇨ ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္ဂနွေ

ဒါနပြု၍ အမျှဝေပါ။

❷ စနေကြို၊ ကုသိုလ်ဂုဏ်၊ အာရုံပြုကာ ဆင်ခြင်ပါ။

'ကုသလာဓပျော သုစိပါက ဓမ္မနိဿတ္တ နိဂ္ဂိုဝိ သဘာဝိ၊ ဒါနသီလတာဝနာ ကုသိုလ်စေတနာ တရားပွားရှုပါ။ ဘေးများ

မျှော်ကိုးစောင့်စားနေခြင်းဖြင့် မရရှိနိုင်ရာ။ အထက်ပါအတိုင်း ရှုပွားပူဇော်ပါလျှင် လုပ်ကိုင်သမျှ လုပ်စွန်းအဖြာဖြာ အောင်မြင်ရာသည်။

[ကြောင်းပန်းဝိပဿနာ သာသနာ့သမိုင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများစာအုပ် မျက်နှာ(၇၀၈)မှ ထုတ်နုတ် နုတ်ချုပ်သည်။]

ရက်ရာဇာဋ္ဌေးရန်
တန်ခူးလာလှ ထွန်းပကဆုန်

ခြင်းသော်တာ

သတ္တဝါများထဲတွင် မြွေမှ အဆိပ်ရှိသည်ဟု ထင်ကြသော်လည်း ရေထဲမှ သတ္တဝါ ဥပမာ ငါးသတ္တဝါများသည်လည်း အဆိပ်ရှိကြ၍ သတ်ပြုမှုရန် ရေးသားပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ငါးကျည်း၊ ငါး...

အဆူး စူးသော်

စာရေးသူသည် မြစ်ကျွန်းပေါ်ဒေသ ဖျာပုံမြို့ဇာတိ ဖြစ်သဖြင့် ပင်လယ်နှင့် နီးစပ်လွန်းရကား ရေသတ္တဝါများနှင့် မစိမ်းလှပါ။

ငယ်စဉ်က ချောင်းမြောင်းများတွင် သူငယ်ချင်းများစု၍ ငါးများတံဖြင့် ငါးမျှားပြီး ရသည့်ငါးများကို အဆင်ပြေသလို ကင်ချက်စားကြပါသည်။

များသောအားဖြင့် ရရှိသော ငါးများက ငါးပူတို့၊ ငါးရုံပေါက်၊ ငါးစင်ရိုင်းများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ငါးစင်ရိုင်းရရှိပါက ငါးမျှားတံဖြုတ်ရာတွင် အထူး သတိထားရပါသည်။ အဖြုတ်မတတ်လျှင် ငါးစင်ရိုင်းငါး စူးပါက လက်မှာ ရောင်ရမ်းကိုင်ပြီး (၃,၄)ရက်ခန့် ခံစား ရပါသည်။ တချို့ဆိုလျှင် အဖျားဝင်ပြီး ဆေးထိုးရပါသည်။

စာရေးသူတို့ ပင်လယ်ပိုင်းတွင် ပင်လယ်ငါးရူ စူးပါက တစ်ရေတက် တစ်ရေကျ ခံစားရပါသည်။ ထိုအခါတွင် ပင်လယ်တွင် ငါးကွမ်းရှုပ် လိုက်ကြ

သဂျ နန္ဒတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၁၅၅) ထိ

ထိုက်တက်စားရမ်း

ဟာတ်တ - ကော့ဇီဗျူဟော့

လမ်းပန်းတွေက ကောင်းနေပါသည်။ လမ်းပန်းက သာယာလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် အားလပ်သော ရက်အချိန်တွင် အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

တစ်ခဏမျှ လျှောက်မိသောအခါ အသက် (၇၀)ခန့်ရှိ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားသော မုတ်ဆိတ်မွေး ဖြူဖြူရှည်ရှည်၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ဖြူဖြူရှည်ရှည်၊ ဆံပင်ဖြူဖြူရှည်ရှည်နှင့် လည်ပင်းတွင် မုတ်ဆိတ်လွယ်လျက် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လမ်းလျှောက်လာသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကို တွေ့ရပါသည်။

အနီးသို့ ရောက်လာသောအခါ ကျွန်တော်၏ရှေ့တွင် ရပ်လျက် အေးငြိမ်သောလေသံဖြင့်...

'ဒီအနားမှာ မြေကွက်တွေ ရောင်းထားလို့ ကြားရပါတယ်။ ဝယ်ချင်လို့ ဘယ်နေရာမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်'

ဟု မေးမြန်းပါသည်။

'ဪ ဟုတ်ပါတယ်။ အခု တက္ကသိုလ်ဘက်ကို လမ်းဖောက်ထားတဲ့ သိရိအောင်မြေရပ်ကွက်ရဲ့ ဒီဘက်လမ်းဘေးတစ်လျှောက် မြေကွက်လပ်တွေကို ရောင်းနေပါတယ်'

'ဈေးနှုန်း ဘယ်လိုရှိပါသလဲ'

'အဲဒါကတော့ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေကို မေးကြည့်ပါခင်ဗျား။ ဆရာကြီးက ဘယ်က လာခဲ့တာလဲ ခင်ဗျား'

ဟုတ်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို

ဟာတ်တမြို့တွင် တစ်ခါမှ မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူးခြင်း မရှိပါ။

'ကျုပ်က နယ်လှည့်ပြီး ဘုရားအပြိုအပျက်တွေကို ပြန်လည်ပြုပြင် သာသနာပြုနေတဲ့သူပါ'

'အမည် သိပါရစေလားဗျာ'

'ဘိုးတော် ဦးကရင်လို့ခေါ်လို့ မှတ်ယူလို့ ရပါတယ်'

ဟု ဖြေပါသည်။

'ဪ ဪ ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ'

'မြေကွက်မြေလွတ် ရောင်းမယ်ဆိုတဲ့ နေရာကို သွားချင်ပါတယ်။ လိုက်ပြန်ရင် လိုက်ပြလား'

'ဟုတ်ကဲ့ လိုက်ပြနိုင်ပါတယ်'

ကျွန်တော်က မြေနေရာရှိရာသို့ ခေါ်အောင်သွားပြီး ပြသလိုက်ပါသည်။

အပြန်တွင် ထွေရာလေးပါး စကားများ ပြောဆိုလာရင်း အင်္ဂါရတ်အကြောင်း ပါလာပါတော့သည်။

'ဆရာကြီးမှာ နည်းနိဿယ ကောင်းများရှိရင် ကျွန်တော့်ကို မျှဝေပါလား ဆရာကြီး'

ကျွန်တော်က ဝါသနာအလျောက် ပညာရရန် တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

'ဝါသနာပါလို့ လိုချင်ဆန္ဒရှိရင် ပေးပါတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ထိုသွားလမ်းဘေးရှိ အသိဖြစ်သော ကွမ်းယာဆိုင်သို့ဝင်ကာ ကွမ်းယာဝယ်ပြီး နေရာတစ်နေရာယူ

၍ ဘိုးတော် ဦးကရင် ပြောပြသော အင်္ဂါရတ်ဆိုင်ရာ ထုံလုပ်နည်း ရေးမှတ်ထားလိုက်ပါသည်။

'ကဲ ရေးမှတ်ပြီးပြီ။ လက်တွေ့အောင်မြင်အောင် လုပ်ပေးတော့။ ကျုပ်နဲ့ နောက်တွေ့ချင်လဲ တွေ့ဦးမှာပေါ့။ ကျုပ် ဒီနည်းတွေကို လူတိုင်း မပေး။ မပြောဘူး'

ဟု ပြောကာ ထိုနေရာမှ ထ၍ ထွက်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်ပင်လျှင် မည်သည့်စကားကိုမှမဆို၊ မပြောလိုက်ရပါ။ ယခု (၂) နှစ် ကျော်လေပြီ။ ဘိုးတော် ဦးကရင်ကို နောက်ထပ်တစ်ဖန် ထပ်၍ မတွေ့ရတော့ပါ။

ဘိုးတော် ဦးကရင် ပြောပြနည်းပေးသွားသော ထုံစပ်လမ်း စားလမ်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ခေါ်ဝါသနာတူ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ရေးသားအသိပေးလိုက်ပါသည်။ ဆောင်

ရွက်အောင်မြင်နိုင်ကြပါစေ။

ဘိုးတော် ဦးကရင် ပြောပြသော နည်းနိဿယမှာ...

ထုံလုပ်နည်း

- * ပီးပေါက်လက်ချား နှစ်ဆယ်ထား စိန်ကား နီနီ တစ်ဆယ်ကျပ်။
- * ရည်သံရာ ရောကြိတ်ကာ လုပ်ပြီး (ဆီး)စေ့ နေ့မှာထပ်။
- * ကျိုတစ်ကျပ်သံ အလုံနှင့် မကျန်အကုန် ပေါက်၍ကပ်။
- * သံလေးတစ်မှာ ထန်စိကာ တပ်ပြီး ပေါက် ပေါက်မှတ်။
- * ဘော်တစ်ကျပ်တွင် တစ်ပူးထဲ ထုံစဉ်ထပ်၍ ဖြစ်အောင်ခပ်။
- * ငါးကျပ်အနံ့မှာ တစ်ပူးသာ ပစ်ကာရေစပ် စားလမ်းမှတ်။
- * မည်းမည်းပြာပြာ သံရောင်ပြာ သံမှာမကောင်း ပျက်ပြိုမှတ်။
- * သံဖြူသံနီ အသွင်ညီ တောင်းသည်ထိုထုံ အောင်ပြိုမှတ်။
- * အလိုရှိသူ လုံလကူ မီးပူရကျိုး ဝက်နံနပ်။ ထိုလက်ကားအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုလက်ကားကို လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ပြောပြခဲ့ပါသေးသည်။
- * လက်ချားမီးပေါက် (၂၀)ကျပ်သား။
- * စိန်နီ (၁၀)ကျပ်သား တို့ကို သံရာရည်နှင့်ရော၍ အညက် ကြိတ်ကာ နေလှန်းရပါသည်။ ခပ်ထပ် ထပ်တွင် ဆီး (၆)စေ့ခန့်လုံးပြီး ခြောက် အောင် နေလှန်းရပါသည်။

သံနုနုကောင်းကောင်း (၁)ကျပ် သားကို သင့်တော်သောလုံတွင် ကျိုရ ပါသည်။ ပျော်သောအခါ အထက် က ဆေးလုံးတစ်လုံးစီ ကုန်အောင် ပေါက်၍ ထိုးရပါသည်။ ဆေးကုန်လျှင် ဆက်လက်၍ သံလေးတင်အထိ ထိုးရ ပါသည်။ အကယ်၍ သံအလေးမတင်

ဘဲ ပိုနေလျှင် ချက်ပစ်ရပါသည်။ သံလေးတင်သောအခါ ၎င်းသံကို ထုံနိုင်ရပါသည်။ ၎င်းထုံနိုင်ပြီး သံတွင် ပြဒါးတင်ရပါသည်။ ထိုအခါ ပြဒါးသည် ပေါက်ပေါက်ပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်ကာ မီးနေ၍ သေပါတော့သည်။

ဘော်စင် (၁)ကျပ်သားကို ပျော် အောင် ကျိုပြီး ထိုထုံကျပြဒါး တစ်ပူး သားကို ပေါက်ပေးရပါသည်။ ထိုဘော် လည်း ဘော်သေဖြစ်ပါတော့သည်။ ထိုဘော်သည် ထုံသား ဖြစ်ပါတော့ သည်။

ထိုအဆင့်သို့ ရောက်သောအခါ ဒန် (၅)ကျပ်သားကို ကျို၍ ထိုဘော်ထုံ သား တစ်ပူးသား ပစ်ပေါက်၍ စားလမ်း စပ်လမ်းအဖြစ် အသုံးပြုရမည်ဟု ၎င်း လင်းပြောပြသွားပါသည်။

သံသည် ထိုးပြီးသောအခါတွင် ထုံ မနိုင်မီ၌ အရောင် မည်းမည်းပြာပြာ အရောင် ဖြစ်နေလျှင် ထိုသံ မကောင်း။ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရန် မသင့်ဟု ဆိုပါသည်။

သံသည် ထိုးပြီး ထုံမနိုင်မီအခါ၌ အရောင် ဖြူဖြူနီနီအရောင် ရှိနေလျှင် သံကောင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသံဖြင့် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်လျှင် အောင် မြင်မည် ဖြစ်ကြောင်းတို့ကိုလည်း ပြော ပြသွားပါသည်။

ဤရွေ့ဤမျှ ဤနည်းနိဿယဖြင့် ဘိုးတော် ဦးကရင် နည်းပေးသွားသော သံထုံစားလမ်း တစ်ခန်းပြီးစီးပြီ ဖြစ်ပါ တော့သည်။

အားလုံး အောင်မြင်၍ ကောင်းသော အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟင်္သာတ ကောင်းစေ့ကျော်

စာမျက်နှာ (၁၇၂) မှ အဆက်

သော ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများသုံးသည့် ထန်းလျက်ကို ငုံ့ပြီး ပျစ်လာသည် နှင့် ငါးရုစူးထားသော အနာပေါ်သို့ အုံ့ထားရုံနှင့် သက်သာ ပျောက် ကင်းပါသည်။ ဒါက ရခိုင် တိုင်းရင်း သား ဆေးနည်းတိုပါ။

နောက်တစ်နည်းက ဈေးထဲတွင် ဈေးရောင်းကြသော ငါးသည်မများက ပေးသောနည်းကား ငါးကျည်။ ငါးခု ငါးစင်ရိုင်း၊ စူးလျှင် ငါးဖယ်မျက်လုံး ကိုထုတ်၍ ရှေးစူးသော ဒဏ်ရာပေါ် သို့ ဖိအုံ့ချလိုက်လျှင် ပျောက်ကင်း သက်သာစေသည်။

ယခု စာရေးသူ၏အဘွား ဒေါ်ရွှေဝင်း ၏ အိမ်ရှင်မနည်း တစ်နည်းကတော့ ငါးကျည်း၊ ငါးရု စူးလျှင် ငါးဆူး အဆိပ်ပြေဆေးက ငါးပိရည်ကျ ထားသော အိုးထဲတွင် ပွက်ပွက်ဆူ၍ ရွှေးထွက်သောအခါ အဖုံးကိုဖယ်၍ ငါးအဆူးစူးသော လက်ကို ငါးပိရည် အဖိုးအငွေ ထွက်နေသော အိုးအပေါ် မှ စတီ လက်ကို ဖောက်ထိုး စက္က ဝိုင်းလောက် ထားလိုက်ပါ။ (ငါးပိရည် အိုးထဲ လက်နှစ်ရိုင်းခြင်း မဟုတ်ပါ။)

အပေါ်ယံမှ အခိုးရွေးများ ထွက်နေ ခိုက်မှ လက်ချားစူးသောဒဏ်ရာ ဆေး ရွေးဖြင့်ပေါင်း၍ ကုသခြင်းဖြင့် ပျောက် ကင်းသက်သာပေးပါသောကြောင့် ငါး ချောင်က အိမ်ရှင်မနည်း ဖြစ်သည့် အတွက် ငါးအဆူး အဆိပ်ပြေစေသည့် အတွက် ဝေတနာထား တင်ပြလိုက် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျော်စင်ဖြူ

အခေါက်ရွှေ သန့်စင်နည်း

အဖောက် (ရတနာ)

ငွေကြေးသတ္တုများအား ရွှေရည်စိမ်
အကြောင်းကို လွန်ခဲ့သော
အနည်းငယ်က ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။
အထပ်ပတ်၍ အခေါက်ရွှေရအောင်
သန့်စင်နည်းအကြောင်း ဖော်ပြလို
ပါသည်။

ရွှေသန့်စင်နည်းကို မဖော်ပြမီ
ငွေသတ္တုများ၏ အရည်အသွေး
အခေါ်အဝေါ်များအကြောင်း အနည်း
ငယ် ရှင်းပြချင်ပါသည်။

တခြား မည်သည့်သတ္တုမှ ရောနှော
အခြင်းမရှိသော သန့်စင်သည့်
ငွေသတ္တုအား ဘော်ငွေဟု ခေါ်၏။
သို့သော် ဘော်ငွေသည် ပျော့ပျောင်း
သဖြင့် လက်ဝတ်တန်ဆာနှင့် လူ့အသုံး
အဆောင်ပစ္စည်းများ ပြုလုပ်လျှင်
အကြမ်းမခံနိုင်ချေ။

ထိုဘော်ငွေထဲသို့ ကြေးသတ္တု
အနည်းငယ် ရောစပ်မှသာ မာကျော
သဖြင့် လက်ဝတ်တန်ဆာနှင့် လူ့
အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများကို စိတ်
တိုင်းကျ ပြုလုပ်သုံးစွဲနိုင်၏။

ထို့အတူ တခြားမည်သည့်သတ္တုမျှ
ရောနှောထားခြင်း မရှိသော သန့်စင်
သည့် ရွှေသတ္တုအား အခေါက်ရွှေဟု
ခေါ်၏။

အခေါက်ရွှေသည်လည်း ပျော့
ပျောင်းသဖြင့် မူလသဘာဝအတိုင်း
လက်ဝတ်တန်ဆာများ ပြုလုပ်ဝတ်
ဆင်၍ မကောင်းပေ။ ငွေ(သို့မဟုတ်)
ကြေးသတ္တု အနည်းငယ်မျှ ရောစပ်မှ
သာ မာကျောလာပြီး လက်ဝတ်တန်
ဆာများ ပြုလုပ်ရန် သင့်တော်၏။

ငွေနှင့် စပ်သည့်ရွှေကို "အဖန်စပ်
ရွှေ"ဟု ခေါ်ပြီး ကြေးနှင့် စပ်သော
ရွှေကို "အငန်စပ်ရွှေ"ဟု ခေါ်ကြ၏။
အဖန်စပ်ရွှေသည် အဖြူရောင်ဘဏ်
များပြီး အငန်စပ်ရွှေသည် အနီရောင်

တက်များ၏။

ရွှေအလေးချိန် (၁)ကျပ်သားသည်
(၁၆)ပဲသားနှင့် ညီမျှ၏။ သန့်စင်သော
အခေါက်ရွှေ (၁)ကျပ်သားတွင် ရွှေ
သတ္တုစစ်စစ် (၁)ကျပ်သားအပြည့်(၁၆
ပဲသား) ပါဝင်သောကြောင့် (၁၆)ပဲ
ရည်ရွှေဟု ခေါ်ကြ၏။

အခေါက်ရွှေ(၁)ကျပ်သားမှ (၁)ပဲ
သားနုတ်ပြီး ငွေ(သို့မဟုတ်)ကြေးသတ္တု
(၁)ပဲသား ပြန်ရောထားသော ရွှေ
အလေးချိန် (၁)ကျပ်သားတွင် ရွှေ
သတ္တုစစ်စစ်(၁၅)ပဲသားသာ ပါသော
ကြောင့် ယင်းကို (၁၅)ပဲရည်ရွှေဟု
ခေါ်၏။

ထိုအတူ အခေါက်ရွှေ(၁၄)ပဲသားနှင့်
ငွေ(သို့မဟုတ်) ကြေးသတ္တု(၂)ပဲသား
ရောစပ်ထားသော ရွှေ(၁)ကျပ်သားကို
(၁၄)ပဲရည်ရွှေဟု ခေါ်ကြ၏။

ငွေထည်၊ ကြေးထည် စသော
သတ္တုများကို ရွှေရည်စိမ်ရာတွင် အသုံး
ပြုသောရွှေသည် သန့်စင်သော
အခေါက်ရွှေဖြစ်ရန်လိုကြောင်း တင်ပြ
ပြီးဖြစ်၏။

ရွှေရည်စိမ်နည်းကို သင်ယူစဉ်က
အိမ်တွင် အခေါက်ရွှေ မရှိ၍ ကျွန်တော်
၏ဖခင်က ဤနည်းဖြင့် ပြုလုပ်ပြခဲ့
ခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်၏ ဖခင်သည် ရွှေပန်း
ထိမ်လုပ်၏။ ပြုလုပ်ရသော အထည်
ပစ္စည်း (လက်ဝတ်တန်ဆာ)များမှာ
(၁၅)ပဲရည်ဖြစ်၍ ကျလာသော တံစဉ်း

စာအမှုန့်များကို ပြန်ကျိုသောအခါ
(၁၅)ပဲရည်ပင် မပြည့်တော့ချေ။

ထို့ကြောင့် အခေါက်ရွှေ (၁၆)ပဲ
ရည်ရအောင် ယခုဖော်ပြသော နည်း
ဖြင့် ကျွန်တော်၏ ဖခင်က ပြုလုပ်ပြခဲ့
၏။

ပြုလုပ်နည်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

သန့်စင်လိုသော အရည်ညှ့် ရွှေများကို
ယူပါ။ ထိုရွှေအလေးချိန်ထက် (၂)ဆ
ခွဲရှိသော ငွေသတ္တုကိုယူပါ။ ကြေးနီ
အနည်းငယ်ကိုလည်း ရှာဖွေထားပါ။
ယင်းသုံးမျိုးကို လုံတွင် ထည့်၍
မီးပြင်းပြင်းဖြင့်ကျိုပြီး အရည်လည်
အောင် စောင့်ပါ။ အင်တုံဇောက်တစ်ခု
ထဲတွင် အုတ်နီခဲပိုင်းတစ်ခုခံ၍ ရေများ
များ ထည့်ထားပါ။

လုံတွင် ထည့်ကျိုထားသော ပစ္စည်း
များ အရည်လည်လာပါက ရေထည့်
ထားသော အင်တုံဇောက်ထဲရှိ အုတ်နီ
ခဲပိုင်းပေါ်သို့ ကြက်မြီးတန်း လောင်း
ချပါ။

ထိုအခါ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး သုံးမျိုးစပ်
သတ္တုရည်များသည် အုတ်နီခဲပိုင်းပေါ်
ကျရောက် စဉ်ထွက်၍ ရေထဲတွင်
သေးငယ်သော ဥစိတ်လေးများအဖြစ်
ကွဲထွက်သွား၏။

ယင်းဥပစိတ်များကို အခြောက်ခံ၍ ကြွေလှေ့(သို့မဟုတ်) ကြွေရည်သုတ် သံလေ့တွင် ထည့်ကာ ဘော်စားငရဲ မီးဟု ခေါ်သော နိုက်တြစ်အက်ဆစ် မြှုပ်အောင် လောင်းထည့်ပါ။

[မှတ်ချက်။ ။ ကျွန်တော် ဖော်ပြ သောနည်းမှာ နန်းကြိတ်စက်ရှိသော နေရာများ၌ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး သုံးမျိုး စပ် သတ္တုကို နန်းကြိတ်စက်တွင် အပြားခတ်နိုင်ပြီး ကတ်ကြေးဖြင့် အစသေးလေးများ ကိုက်ဖြတ်ကာ ဘော်စားငရဲမီး (နိုက်တြစ်အက် ဆစ်)တွင် မြှုပ်အောင်ထည့်၍ ပို၍ လွယ်ကူစွာ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။]

ကြွေလှေ့အောက်မှ မီးမျှိုးမျှိုးဖြင့် အပူပေးပါ။ အထူးသတိပြုရန်မှာ ကြွေ ရည်သုတ် သံလေ့သုံးပါက ကြွေရည် ကွာ၊မကွာ စစ်ဆေးပြီးမှ သုံးပါ။

ကြွေရည်ကွာနေပါက ယင်းနေရာရှိ သံကို ငရဲမီး(နိုက်တြစ်အက်ဆစ်) စား ပြီး ပေါက်ထွက်တတ်၍ဖြစ်၏။ မီး အပူပေးလျှင် ငရဲမီး(နိုက်တြစ်အက် ဆစ်)အတွင်းက စိမ်းပြာဝါနီအရောင် ရှိသော အခိုးများ ထွက်လာပါလိမ့် မည်။

ယင်းမှာ ငရဲမီး(နိုက်တြစ်အက်ဆစ်) သည် ဥပစိတ်များထဲတွင် ရှိနေသော ငွေ၊ ကြေးနှင့် အခြားသတ္တုများကို စားနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

ငရဲမီး(နိုက်တြစ်အက်ဆစ်) နည်းပြီး အရည်ပျစ်လာလျှင် ယင်းကို သွန်ယူ ထားပြီး နောက်ထပ် ငရဲမီး(နိုက်တြစ် အက်ဆစ်) ထပ်ထည့်၍ အပူပေးပါ။ ထပ်မံ၍ ငရဲမီး(နိုက်တြစ်အက်ဆစ်) နည်းပြီး ပျစ်လာလျှင် ပထမအတိုင်း ငရဲမီးများကို သွန်ယူထားပြီး အသစ် ထပ်မံထည့်ပေးပါ။

နောက်ဆုံး၌ ငရဲမီး(နိုက်တြစ်အက် ဆစ်) နုတ္တရောင်ခြည်မထွက်

ဆစ်)များ ကြည်လင်ပြီး ရေအရောင် အတိုင်း ဖြစ်လာပါက ကြွေလှေ့အတွင်း ၌ ယင်းနက်သောအရောင် ရှိသည့် အရာဝတ္ထုများ ကျန်နေသည်ကို တွေ့ရ ပါမည်။

ယင်းသည် ရွှေနစ်များဖြစ်၏။ ယင်း တို့ကို လုံတွင် ထည့်၍ ကျိုလိုက်ပါက သန့်စင်သော ပုရပိုက်ခေါက်ရွှေကို ရရှိ ပါမည်။

သွန်ယူထားသော ငရဲမီး(နိုက်တြစ် အက်ဆစ်) ရည်ဟောင်းများအတွင်း၌ ငွေ၊ ကြေးနှင့် အခြားသတ္တုများ ရော နော ပျော်ဝင်လျက်ရှိကြ၏။ ယင်းတို့ အထဲမှ ငွေသတ္တု(ဘော်)နှင့် ကြေး သတ္တုများ ပြန်လည်ရယူပုံကို ဖော်ပြ ပါမည်။

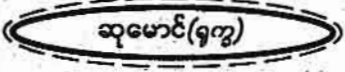
သွန်ယူထားသော ငရဲမီး(နိုက်တြစ် အက်ဆစ်)ရည်ဟောင်း အတွင်းသို့ ကြေးနီချောင်း တစ်ချောင်းကို ထည့် ပေးထားပါ။

မကြာမီ ငရဲမီးရည်ဟောင်းအတွင်းရှိ မမြင်ရသော ငွေမော်လီကျူးလေးများ သည် တောက်ပသော ဘော်ငွေမှုန် အစုအဝေးအဖြစ် ကြေးနီချောင်းတွင် လာရောက် ကပ်တွယ်ကြလိမ့်မည်။

ငရဲမီးရည်ဟောင်းအတွင်းသို့ သံ ချောင်း တစ်ချောင်းကို ထည့်ပေးထား ပါ။ ထိုအခါ ငရဲမီးအတွင်းရှိ မမြင်ရ သော ကြေးမော်လီကျူးလေးများသည် ကြေးနီမှုန်အစုအဝေးအဖြစ် သံချောင်း တွင် မကြာမီ လာရောက် ကပ်တွယ်ကြ ပါလိမ့်မည်။

ရွှေဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူ အားလုံး လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဆန္ဒမှန်ဖြင့်...

ကလေးများအတွက် သန်ကျဆေး

နစ်စဉ် ဝါဆိုဝါခေါင်လရောက်လျှင် မိဘတို့က ကလေးများအား သန် ပေးလေ့ရှိကြပါသည်။ နိုင်ငံခြားသန် ဆေးများ ရှိသကဲ့သို့ မြန်မာ့တိုင်းရင်း ဆေးများလည်း ရှိပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်တင်ပြမည့် သန်ကျ ဆေးမှာ လိမ်းဆေးဖြစ်ပါသည်။ ဆေး သောက်ရန် ကြောက်တတ်သော ကလေးများအတွက် အလွန်သင့်လျော် လှပါသည်။ ထို့ပြင် ဘေးထွက်ဆိုးကူး လုံးဝကင်းသဖြင့် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အသုံးပြုစေချင်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သားများကို ငယ်ရွယ်စဉ်အခါက လက်တွေ့လုပ် ဆောင်ခဲ့ဖူးသော ဆေးနည်းတိုလေး ဖြစ်၍လည်း အောက်ပါအတိုင်း ငါ့ အပီသုများအတွက် ရေးသားလိုက်ပါ သည်။

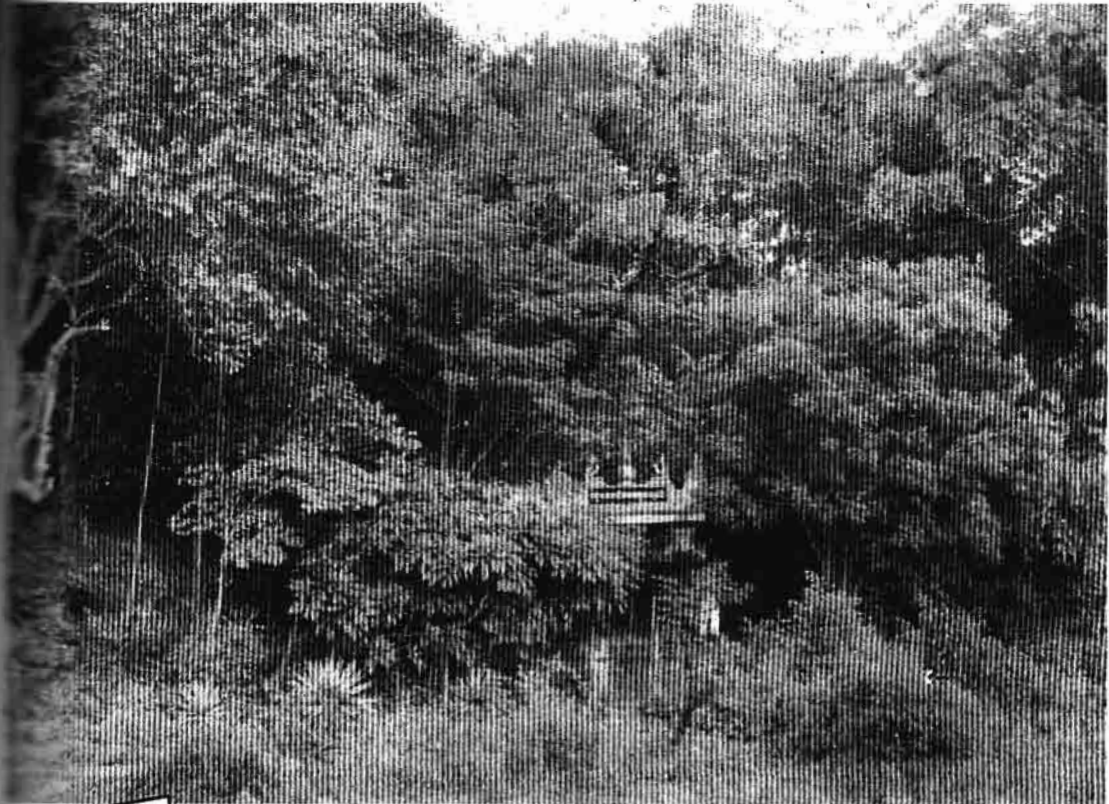
- ၁။ တုပ္ပရာဇာပြစ်
- ၂။ နန်းလုံးကြိတ်ပြစ်
- ၃။ ဖရုံလီးအညှာ

အထက်ပါတို့ကို သွေး၍ ကလေး ၏ ရင်ဘတ်နှင့် ဗိုက်တို့ကို ညအိပ်စက် မဝင်မီ လိမ်းပေးပါ။ လည်ပင်းဆူထုံး (၃)ရစ် တားပေးပါ။ သန်ကျ ပါးစပ်မှ ထွက်မလာနိုင်စေရန် (ဆေး ထုံးစံအတိုင်း) တားဆီးထားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ

ဦးအေးရွှေ (ကနောင်)

တောရအထိခြင်တွင်

ဝေဒနာ

မြတ်သဏေတို့ စံတော်မြန်းသည်

ထုံးတောင်ဖြေ ဘာစခန်းဆီသို့ (၁)

ယခင်လမှ အဆက်

နိဒါန်း

တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ် ရွှေသမင်
မြို့ဟောင်းမှ ထုံးတောင်တောရ
အကြောင်း တစေ့တစောင်း ရေးသား
ထားသည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ရှု
သူဖြင့် စာတည်းချုပ်က တောင်တွင်း
ကြီးသို့ရောက်လျှင် သွားရောက်
လေ့လာရန် လမ်းညွှန်ခဲ့သည်။
လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်ကာလက
သွားရောက်လေ့လာရန် အားခဲပါသော်

လည်း အခါမဲ့မိုးကြောင့် လည်းလမ်း
များ ပျက်နေသဖြင့် မရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။
ထို့ကြောင့် မုတ်သုန်ဆုတ်စအချိန်တွင်
ဒုတိယမို့ ကြိုးစားခြင်းအဖြစ် ထပ်မံ
သွားရောက်ခဲ့သည်။
တောင်တွင်းကြီးမြို့ အရှေ့ဘက်
ထိပ်ရှိ ကန်တော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်
ကန်ပေါင်အတိုင်း ကွေ့ပတ်သွားပြီး
နောက် ကျောက်ခင်း လမ်းကြမ်း
ကလေးကို ကျော်ဖြတ်လိုက်သော
အခါ ညီညာသော မြေလမ်းကို တွေ့ရ
သည်။

ကျောက္ကာရွာကျောင်း ဆရာတော်
ဦးစီးဖောက်လုပ်ထားသော မြေလမ်း
ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ လမ်းအသုံးပြုခ
အဖြစ် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးလျှင် ငွေ(၁၀၀)
ကျပ် ပေးရလေသည်။
နွားလည်းများလည်း သွားလာ
သဖြင့် ရွံ့ဗွက်အချို့ ရှိသော်လည်း
သုံးရက်ဆက်တိုက် မိုးပြတ်ခဲ့သဖြင့်
မြေကြောတင်းကာ အဆင်ပြေစွာ
မောင်းနှင်နိုင်သည်။
ကျောက္ကာရွာ လမ်းခွဲအဆုံးတွင်
ငမင်ရွာဦးသို့ ရောက်သည်။ ရွာတွင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ဆရာတော် ဦးတော့ဖိုယ နှင့် နန်းရွှေ (၇)ရက်အကြာတွင် ဝိနာကုတားမည့် နံ့ထောက်

ဝင်ကာ ရွာလယ်လမ်းအဆုံးတွင် အရှေ့ဘက်(လက်ယာဘက်)သို့ ချိုး ကွေ့သွားခြင်းဖြင့် ငမင်ချောင်းထိပ်သို့ ရောက်လေသည်။ တောင်တွင်းကြီးမှ (၆)မိုင်ခန့် ကွာဝေးပါသည်။

ရွှေသမင်မြို့ဟောင်း

ငမင်ရွာကြီးကား ရှေးအခါက ခံတပ်မြို့ကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်ဆို၏။ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၉၁ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးတိုင်း ကာလိဂ်ရာဇ်မင်း၏ သားတော် မင်းပြောင်သည် ယခု တောင်တွင်းကြီး ၁၇၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

မြို့ တည်ရာနေရာတွင် ရတနာတင်း တိမ်မြို့တော်ကြီး တည်ကာ စိုးစံလေ ရာ နေပြည်တော်၏ တောင်ဘက် (၅)တိုင်အကွာ စစ်တားမြို့(ယခု ဆတ် သွားရွာအနီး)ကို တည်ကာ အမတ် ငကျော်ကို လည်းကောင်း...

အနောက်ဘက် (၅)တိုင်အကွာ တွင် ဒုဋ္ဌပူရမြို့(ယခု ပိဿနီးရှေး ဟောင်းနယ်မြေ)ကို တည်၍ အမတ် ငဝေကို လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက် (၅)တိုင်အကွာတွင် လှလင်မြို့(ယခု မြို့သစ်အနီး)ကိုတည်ကာ လှလင်

အမတ်ကိုးလည်းကောင်း...

အရှေ့ဘက် (၃)တိုင်အကွာ တွင် ရွှေသမင်မြို့ကိုတည်၍ အမတ် ငဝေ တာကို လည်းကောင်း အုပ်ချုပ်လေ သည်။

ရွှေသမင်တို့ ပျော်စရာ ဌာနေကြမ်း မိဂပတန၊ ရွှေသမင်မြို့ ခေါ်ခြင်း ဖြစ် သည်။ ယင်းမှ သမင်မြို့၊ ယခုအခါ ငမင်ရွာဟု တွင်ကြောင်း ထုံးတော် အရှင်ဓမ္မပီယ(မြောင်)က မိန့်ကြားလေ မှုသည်။

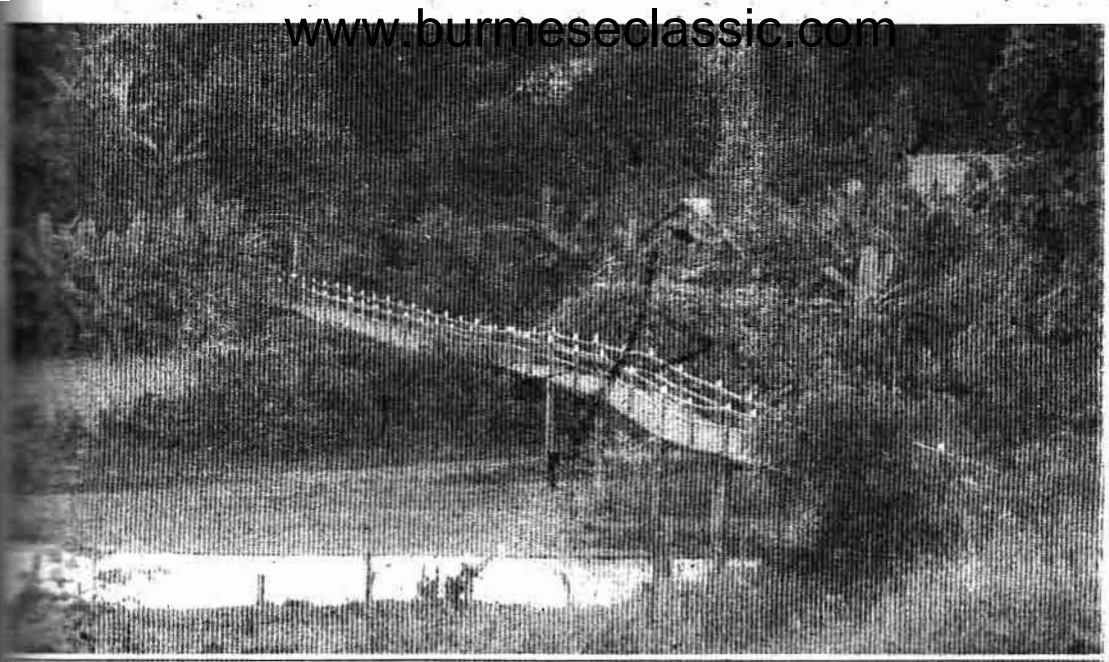
ငမင်ရွာတွင် ဆိုင်ကယ်အိမ်၌ ထုံးတောင်ဆရာတော် အကြောင်း စုံစမ်းရာ ရွာသားတစ်ဦးက “အဖ အချိန်ဆိုရင် ဆရာတော် တရားထိုင် လို့ ပြီးပါပြီ။ ဖူးတွေ့နိုင်ပါတယ်” ဟု ပြောပြသည်။

ငမင်ရွာမှ ငမင်ချောင်းကူးတံတား ကို ကျော်ဖြတ်ကာ ယာခင်းကတော် တစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်ရသည်။ ချောင်း တံတားမှာ (၁၈-၂-၂၀၀၈)တော် ဖွင့်လှစ်သည့် သစ်သားတံတားဖြစ်၍ (၃၅၀)ပေ ရှည်လျားပါသည်။

ထုံးတောင်တော်ရမှ လက်ရှိဆရာ တော် အရှင်ကုမာရသည် သက်တော် (၇၅)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ယခု တိုင်ပင် နေစဉ် ဆွမ်းခံကြွမြဲဖြစ်သ ငမင်ချောင်းကို ဖြတ်သန်းသွားရသည့် တံတားမရှိမီက ချောင်းကူး (ချောင်းရေကြီးလှုံခြင်း)လျှင် ချောင်း ထိပ်တွင် ရပ်စောင့်ရသည်။ အချိန်တန် ၍ ရေမကျ၊ ဖြတ်ကူး၍ မရလျှင် ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွ၍ သပိတ်ဆေး ဖြင့် ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးရသည်။

နေမလွဲမီ ချောင်းရေ လျော့နည်း ကျဆင်းသွားပါက ဒကာ ဒကာမများ ဆွမ်းချိုင့်များဖြင့် လာကမ်းသတ်လည် လက်မခံတော့ချေ။

◆ ဝယ်ချောင်းနှင့် ထွာပင်တံတားရွာ

◆ လက်ရှိဆိုင်တောင်ထောင့်တော် ဦးကျော်

ထမ ထုံးတောင်ဆရာတော် ဦးစိုးတောဇနိယသည်လည်း ဤဆယ့်ပင် ကျင့်ကြံ အားထုတ် ဆက်မဆဲသည့် စံနမူနာပြု စုတင် ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း သိရ သေးသည်။

ထုံးတောင်တောရ

ဝယ်ချောင်းကူး တံတားကို ကျော်ဖြတ်၍ (သ)မိနစ်မျှ လျှောက် ဦးသောအခါ အင်တေလေ့ကား သစ်ပန်းနှင့် မုခ်ဦးတစ်ခုကို တွေ့ သည်။ “ထုံးတောတောင်မူ ချောင်း” ဟူ၍ ကမည်းတင်ထား သည်။

မုခ်ဦးလေ့ကားမှတက်၍ လှမ်း မှတ် ကြည့်လိုက်သောအခါ သစ်မှတ်ထားသကဲ့သို့ တောင်တက် သစ်ကို မတွေ့ရဘဲ မြေညီ အင်တေ လင်ထမ်းကိုသာ တွေ့ရသည်။ ထို သစ်ကလေးအတိုင်း တောင်ခြေကို ဆွဲခိုက်ကာ အတန်ကြာအောင် ဆွဲခိုက်ရသည်။

တောတောင် သစ်ပင်ရိပ်ကြောင့် အေးမြလှသည်။ တစ်မိုင်နီးပါးမျှ လျှောက်ပြီးမှ ကုန်းမြင့်ထက်တွင် စေတီတစ်ဆူ ဖူးမြင်ရသည်။

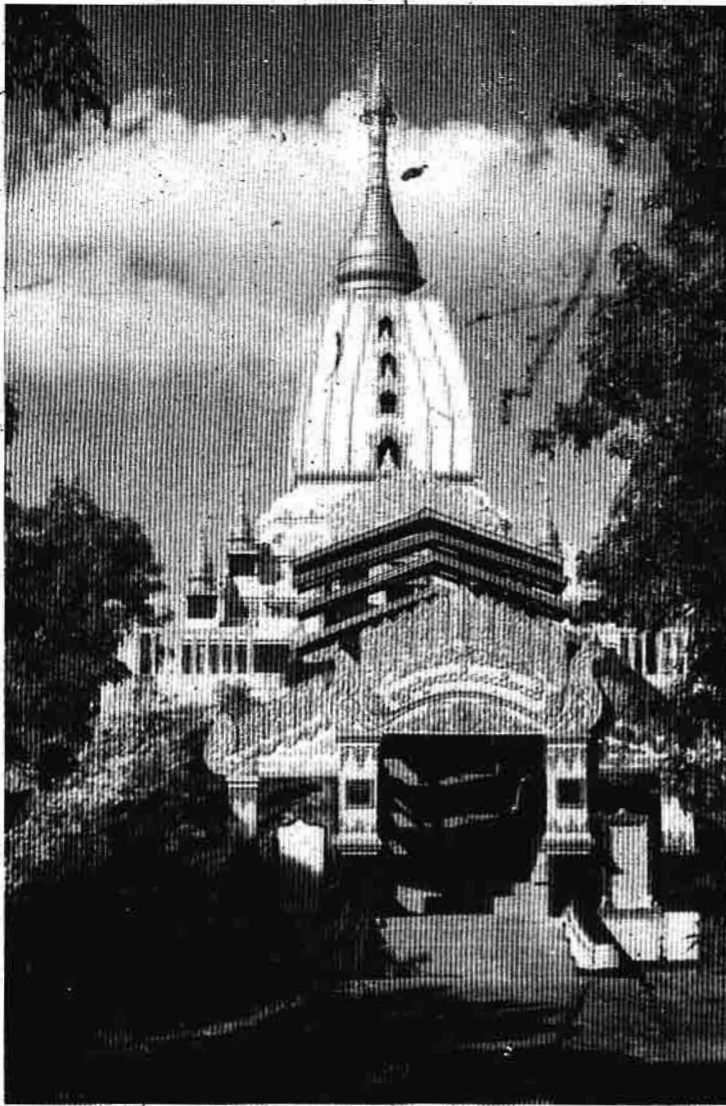
မုခ်ဦးမှ စတင်သော အင်တေပတ် လမ်းသည် စုစုပေါင်း ပေ(၅၀၀၀)ရှိ ကြောင်း သိရလေသည်။ စေတီအထက်

မုခ်ဦး၌ ရွှေဘုံတောင်စေတီဟု ရေးထိုး ထား၏။

ရွာသားအများ ကောင်းမှုဖြစ်၍ “ရွှေဘုံတော်စေတီ” ဟု ဘွဲ့မည် ကပ် လှူခဲ့ကာ နောက်တွင် “ရွှေဘုံတောင် စေတီ” ဟု ပြောင်းလဲမှည့်ခေါ်သည်ဟု သိရသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၉

ရွှေဘိုဘောင်စေတီ

ရွှေဘိုဘောင်စေတီ

ပထမ ထုံးတောင်ဆရာတော် ဦးတေဇနိယသည် ဆွမ်းခံကြရာမှ အပြန်တွင် ငမင်ချောင်းမှ ကျောက်တုံး ကြီးတစ်တုံးကို နေ့စဉ်သယ်လာလေ့ ရှိသည်။ လှည်း(၁၀)စီးစာမျှ ရသော အခါ ရွာသားများက မေးသဖြင့် “ကျောင်းရှိရင် စေတီရှိသင့်သည်” ဟု မိန့်ကြားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရွာသားများ စုပေါင်းကာ ၁၈၈၀ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်ဗဂ္ဂဇ်:

ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ၁၃၁၃ ခုနှစ်တွင် စတင် တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ စေတီရင်ပြင်မှာ အနည်းငယ် မြင့်မားသဖြင့် စောင်းတန်းလှေကားဖြင့် တက်ရသည်။ ရင်ပြင်တော်အရှေ့ဘက်၌ လျောင်းတော်မူ တန်ဆောင်းရှိ၍ စံပယ်တော်မူသော လျောင်းတော်မူ ကိုယ်တော်မှာ ခါးအထက်ပိုင်း မတ်မတ် ရှိသောပုံဟန် ဖြစ်သည်။

ထားဝယ်နယ်ဘက်တွင် တွေ့ရသော ရှိသော ဆွမ်းခြားသည့် ပူဇော်ကြီးသည်။ မြောက်ဘက်တန်ဆောင်း အတွင်း၌ကား ပါဒစေတီတော် ခြေတော်ရာတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည့် တောင်ခွင်သာသနာပိုင် အသိအမှတ် ပြုသည့် မူအတိုင်း စက်လက်ဆောင် ဖန်တီးတော်သုံးထပ် ပူဇော်ကြီးသည်။

မြောက်ဘက်မှနေ၍ စေတီတော် ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် ကွမ်းတောင် အတွင်း ဝင်ရောက်နိုင်သော လှေကား ရှိသည်။ စေတီတော်မှာ ပစ္စယံသုံးဆင့် အထက် ကွမ်းတောင်ပေါက်ကွမ်းတောင်အထက်မှ ခေါင်းတော် မှောက်စေတီငယ် ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လှေကားမှတစ်ဆင့် ကွမ်းတောင် အတွင်း ဝင်ရောက်ကြည့်သောအခါ စေတီတစ်ဆူ၏ ဖောင်းရစ်အင်္ဂါ ကြာမှောက်ကြာလှန်နှင့် ထီးတော် ဖူးမြင်ရသည်။ အရံစေတီတော် ထီးတော်တို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ပထမဆရာတော်ကြီး ဦးတေဇနိယ စတင် တည်ထားသော မူလစေတီ အရံစေတီများ၏ အထက်၌ တည်ရှိသည်။ မူလစေတီအား ငုံ့၍ ဖူးမြင်ရသော ကွမ်းတောင်ပေါက်ကို အသစ်မွမ်းမံတည်လုပ်ခြင်း ကြောင်း သိရသည်။

မုခ်ဦးကမ္ဘည်းတွင် ၁၃၇၂ ခုနှစ် ရေးထိုးထားရာ ၁၃၇၂ ခုနှစ်တွင် ကြောင်း ယူဆပွယ် ရှိလေသည်။ စေတီတော်တစ်ဆူ၏ အထက် ဖောင်းရစ်တော်၊ ထီးတော်တို့ ငြိမ်းဆင်တက်ရောက်မှသာ အစွဲ ဖူးမြော်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ လိုက်လံ အတွင်း စိတ်အေးချမ်းစွာ

မြောက်ခြင်းက ထူးခြားသော
မြောက်မှုပီတိကို ခံစားရစေသည်။
ထို့ကြောင့် တရားဆရာ လမ်းညွှန်
သည့် ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော် စက်လှည့်
ပုစော်ခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း
ဖွဲ့ခြင်းကာ ထုံးတောင်တွင် မှီတင်းနေ
ဆိုင်ကြကုန်သော ဝေနေယျတို့အား
ကုသိုလ်အမျှပေးဝေခဲ့လေသည်။

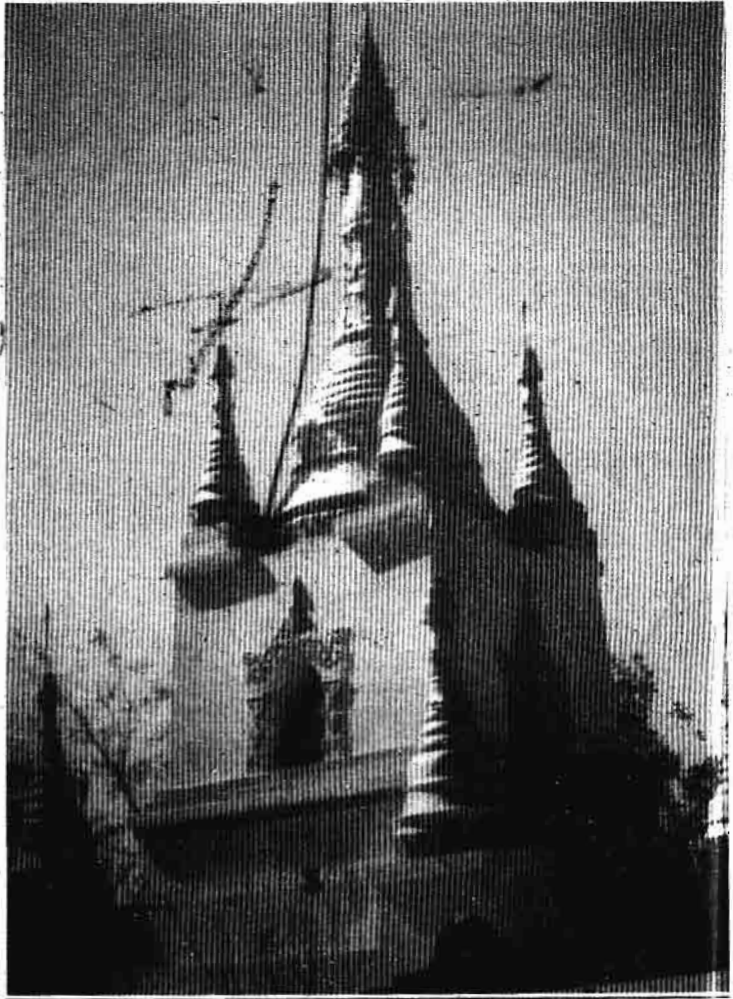
ထူးခြားသော အောင်မြင်

ကွမ်းတောင်လိုဏ်သို့ တက်ရောက်
ရာ နတ်လမ်းလှေကားရင်းတွင် မကန်း
နှစ်ကောင် ပြုလုပ်ထားရာ မကန်းရုပ်
ခံအောက်တွင် ဂဝံရုပ်များ တန်ဆာ
ဆင်လေ့ ရှိသော်လည်း ဤစေတီ၌မူ
ဆင်ရုပ်များ ခံထားသည်ကို ထူးခြားစွာ
မြင်တွေ့ရသည်။

ထုံးတောင်သည် ထုံးဖုတ်သည့်
ထုံးကျောက်များ ပေါများသည့် တောင်
ဖြစ်၍ ထုံးတောင်တွင်သည် ဆို၏။
စနေဦးစီးသော ထုံးတောင်တွင် ဗုဒ္ဓဟူး
နံ ကိုယ်စားပြု ဆင်ရုပ်ကို အောက်ခံပြု
ထားသည်ဖြစ်ရာ လီတေစတုရန်း
အောင်ဓာတ်ဆောင်သည်ကို တွေ့ရ
၏။

သိကြားမင်းကပင် ရှုံးနိမ့်မည်ဟု
နိမိတ်ဖတ်ထားသည့် အခြေအနေမှ
ကံကြမ္မာ တစ်ဖက်ပြောင်းကာ အောင်
နိုင်ခဲ့သည့် နန္ဒီသေနထုံးဖြစ်သည်။
(နန္ဒီသေနထုံးကို အကျယ်သိလိုပါ
က မုံရွာမြို့ အရှေ့လယ်တီတိုက်
ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍလ ပြုစု
သည့် မဟာသုတဒီပနီ၊ ပထမတွဲ၊
စာမျက်နှာ(၇၃၂)တွင် လေ့လာနိုင်
ပါသည်။)

ထို့ကြောင့် ထူးခြားသော အောင်မြင်
စေတီ၌ ဘာဝနာကုသိုလ်ပြုခွင့် ရခဲ့
ခြင်းအတွက် အထူး ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်

◀ တွာတောင်စေတီ မူလပုံအတိုင်း

မိသည်။

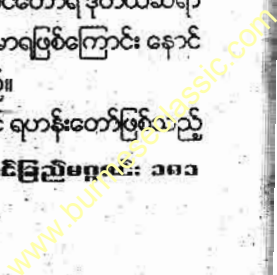
တောရဗျာဠာဝယ်

ရွှေဘုံတောင်စေတီ ကုန်းတော်မှ
ပြန်လည်ဆင်းသက်ကာ အင်္ဂတေလမ်း
အတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ လျှောက်လာ
ခဲ့ရာ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသော ရသကို
ခံစားရသည်။

စာတည်းချုပ် လမ်းညွှန်မှုကြောင့်
ရောက်ရှိခဲ့ရသော ဘီးလင်းမြို့နယ်
ကေလာသတောင် အနောက်ဘက်ရှိ
ကျွန်းကလေးတောရကဲ့သို့ပင် ကျေးငှက်
တိရစ္ဆာန်အချို့နှင့် သစ်ရွက် လေတိုးသံ

မှလွဲ၍ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ မြင်တွေ့ရ
သမျှ ကျောင်းဆောင်အားလုံး တံခါး
စေ့ရုံစေ့၍ သော့ခတ်ထားခြင်း မရှိပေ။
လမ်းကလေးအဆုံးတွင် နှစ်ထပ်
တိုက်ကျောင်း အောက်ထပ်အခန်း
အတွင်း ကုလားထိုင်ပေါ်၌ စာရွက်
တစ်ရွက် ဖတ်ရှုနေသော ဆရာတော်
ကြီးတစ်ပါး တွေ့ရသဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့
သည်။ ထုံးတောင်တောရ ဒုတိယဆရာ
တော် အရှင်ကုမာရဖြစ်ကြောင်း နောင်
တွင် သိရသည်။

ကလောင်ရှင် ရဟန်းတော်ဖြစ်သည့်

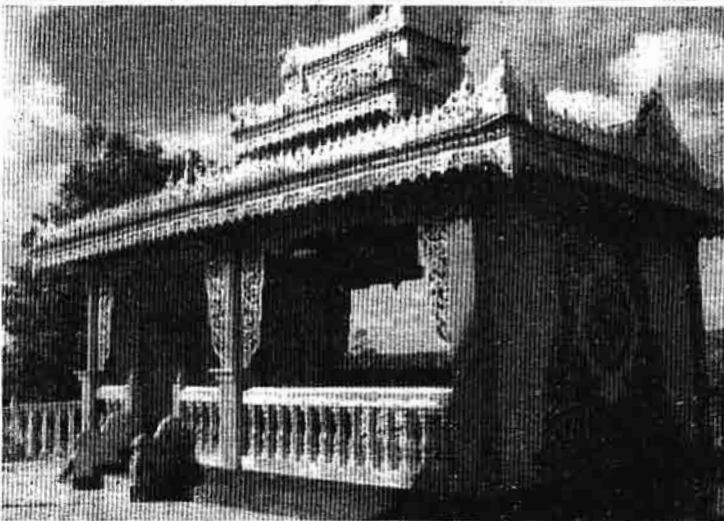

◆ အရှေ့ဘက် တန်ဆောင်မှ လျှောက်တော်မှ

◆ မြောက်ဘက် ပိဋကတ်တန်ဆောင်

ထုံးတောင် ဦးဓမ္မပိယနှင့် ဖူးတွေ့လိုကြောင်း လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးက “ရှေ့ပိဋကတ်တိုက်ထဲကို သွားပါ” ဟု လမ်းညွှန်မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ပိဋကတ်တိုက်

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူသည့် နှစ်ထပ်တိုက်ကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင်ရှိ၍ သုံးခန်းပတ်လည် တိုက်

အကျ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း

ကျောင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ၁၃၄၅ ခုနှစ်တွင် တောင်တွင်းကြီးနှင့် ငမင်၊ ချိုင်း၊ ကျောက္ကာ ကျေးရွာများမှ ဒါယကာများ စုပေါင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားသည်။ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ နိကာယ်ငါးရပ်၊ ပါဠိတော်၊ နိဿယ၊ မြန်မာပြန် အစုံအလင် ထေရဝါဒ စာအုပ်မျိုးစုံ စုဆောင်းထားရှိသည်။

၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် ဦးတေဇနိယ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက်

ထုံးတောင်တောရကျောင်းကို ဦး ဦးကြီးများ ဆွဲကွပ်လက်ထိန်းသိမ်း သီတင်းသုံးကြသည်။ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် နတ်မောက်မှ စာသင်သား ရဟန်း သီတင်းသုံးသည်။ မျက်စိဝေဒနာအငြင်းပွားဆုံးပင်ဆေးမြစ် ရှာဖွေရင်း ထုံးတောင်တောရသို့ ရောက်ရှိရာ သဘောတူညီသဖြင့် ထိုနှစ် တန်ခူးလမှ စတင် သီတင်းသုံးသည်။ နေ့ ပရိယတ် ပြုပဋိပတ် လုပ်ငန်းဖြင့် မြိုးခြံခေါင်းပုံ နာကျင်ကြအားထုတ်၏။

စာဖတ်ဝါသနာ ကြီးလှသဖြင့် ဒါနများ စုပေါင်း၍ ဤပိဋကတ်တိုက် ဦးကို ဆောက်လုပ်ပြီး စာအုပ် စုဆောင်းလှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုရဟန်းတော်သည် ဥပုသ်နေ့ကို သီလပေး၊ တရားပြု၊ တရားဟော၍ ၁၃၄၆ ခုနှစ်အထိ သီတင်းသုံးခဲ့သည်။ ယင်းနောက်တွင် ပျော်ဘွယ်မြို့ သူ့ဝိပဿနာ၊ ရွှေပြည်သာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိဇယအဖြစ် ထင်ရှားလေသည်။

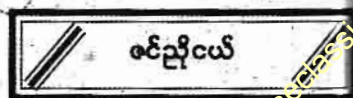
ပိဋကတ်တိုက်တွင် အရှင်ဓမ္မပိယကို ဖူးတွေ့လျှောက်ထားသော အလို့ငှါ လမ်းညွှန်ရှင်ပြပေးတော်မူသည်။

ထုံးတောင်တောရ

ပထမဆရာတော် ဦးတေဇနိယ

ဆရာတော် လောင်းလှ မောင်ထွန်းပကို နတ်မောက်မြို့နယ်၊ သီးကုန်းရွာနေ ဦးဘိုးထင်၊ ဒေါ်မယ်တုတ်တို့မှ ၁၂၆၂ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်၍ စနေသားဖြစ်သည်။ မွေးချင်း(၅) ဦးအနက် တတိယမြောက်ဖြစ်သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စင်ညိုငယ်

ကာလကဏ္ဍီနှင့် ကတိုးဆောင်းပါးပါ

နံပေါအင်း

နှင့် ပတ်သက်၍

နေ့လစဉ်
(ကောလင်း)

သည် နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်နှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း နည်းလမ်းပြပို့ပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်သည် အသက်ရှည်ကျန်းမာစေ၊ အန္တရာယ်ကင်းစေ မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ လေဘေး၊ ခိုးသူဘေး စသည့် ရန်သူမျိုးငါးပါးဘေးမှ ကင်းလွတ်စေ၊ ကာလရောဂါဆိုးများ သာမက လူပြုစားခြင်း၊ နတ်ပြုစားခြင်း တို့မှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေသော အကျိုးအာနိသင်များ ရှိကြောင်း ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ရှိခဲ့ပါသည်။

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်
(တနင်္ဂနွေနေ့များ ဆရာတော်ကြီး၏ သံဃာတော်)

၁၈၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
အမှတ်(၃၂၆)၊ စာ(၂၀၆)
မဂ္ဂဇင်းရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင်
ဆောင်းပါးရှင် အေးရွှေ(ဖီးကုန်း)၏
နံပေါအင်းကို ရည်ညွှန်း၍
ဆောင်းပါးကို ရေးသားပါသည်။
နံပေါအင်းကို ဖော်ပြပေးဖို့ မေတ္တာ
ထားသောကြောင့် တင်ပြဆေးနွေး
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဆောင်းပါးရှင်က “မှတ်ချက်
အရ ဆေးကို ပထမဆင့်၊ ဒုတိယဆင့်
ဆင့်စွာ စုဆောင်းပြီးသည်နှင့်
ဆေးဆောင်မုန်းလပြည့်ည ကြယ်၊လ၊
ကွတ်တာရာ ခုံသည်ကာလ၌
ဆောက်ပျဉ်၍ ထိုနေ့၏ နံပေါအင်း
ကို ရေးကာ မန္တန်ရွတ်ဆို၍ ဆေးကြိတ်
သည်ဟု အတိုး၏ လက်ရေးမူပါ
ဆောင်း ရေးသားတင်ပြခဲ့သော်လည်း
နံပေါအင်းကို မသိပါ” ဟု ရေးသားခဲ့ပါ
သည်။
ဆရာ ဤစာရေးသူ တင်ပြသည်မှာ
ဆည်း တတ်သိပညာရှင်အနေဖြင့်
ထုတ်ဘဲ စေတနာအရင်းခံ၍ တင်ပြ
ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ နာမ်ပေါ
နံပေါ ပျက်လာ ပြောင်းလာခြင်းသာ
ဖြစ်၍ အဓိပ္ပာယ်တူပါသည်။ နာမ်ပေါ
အင်းအစစ် ဟုတ်၊ မဟုတ် မသိပါ။
ဆရာတော် သိသည်မှာ နာမ်ပေါ
အင်းတော် ဖြစ်ပါသည်။
ဤ နာမ်ပေါ နဝင်းတော်ကို
ဆရာ ပြည့်နှစ်ခန့်က ရန်ကုန် ပညာ
ဆောင်ပြစာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့သော
“ရွှေနံပေါအင်း ဆရာတော်ကြီး
ပြောတာသ” ပုံစုံစတာမှ ထပ်ဆင့်
ထုတ်ဝေ ဖော်ယူရရှိခဲ့ပါသည်။
ဆောင်းပါးတွင် ရက်သတ္တပတ်ဆိုရာ
အားများနှင့် ပတ်သက်၍ တနင်္ဂနွေ

သား ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်စားပြု
နာမ်ပေါနဝင်းတော်ကို မှတ်တမ်းထားပါ
သည်။
အင်းကို ကူးယူခြင်းတွင် ကူးသည့်
အခါ နဝင်းတော်၏အပေါ် ဘယ်ဘက်
ထောင့် (၁)ဂဏန်းနေရာတွင် မိမိ
မွေးနာမ်ကို (ဥပမာ အဂါသားဆိုလျှင်
(၃)ဂဏန်းကို) ရေးသွင်း၍ ပုံပါအတိုင်း
လက်ယာဘက်သို့ ၄,၅,၆,၇,၈,၉,၁၀,၁၁,၁၂
ဟု လည်းကောင်း၊ အောက်ဘက်သို့
၄,၅,၆,၇,၈,၉,၁၀,၁၁,၁၂ ဟု လည်းကောင်း ရေး
သွင်းရမည်။
အတန်းတိုင်းတွင် အလျားလိုက်
ရေး ထောင်လိုက်ပါ (၃)ဖြင့် စလျှင်
(၃)ဖြင့် ဆုံးရမည်။ အခြား နေ့နာမ်
များအတွက်လည်း အလားတူ ရေးပါ
ဟူ၍ ဖော်ပြထားရာ ဤ စာရေးသူက
ကျန်(၆)နေ့အတွက် ခဲယဉ်းစွာ အင်း
ကွက်များ ရေးသွင်းထားပါသည်။
ဆောင်းပါးရှင် အေးရွှေ(ဖီးကုန်း)
ဆောင်းပါးပါ နံပေါအင်း ဟုတ်၊ မဟုတ်
မသိပါ။ သိသူများ ရေးသားကြပါရန်
မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။
ရွှေနံပေါအင်း ဆရာတော်ကြီး
ပြောတာသသည် အပျော်တော်ပျောက်၍
အလင်းတော်ရောက်ရန် (၉)နဝင်းတော်များ
(၉)နဝင်းတော်ယတြာများ ချထားတော်မူ
ပါသည်။
ထိုနဝင်းတော်များ ယတြာများအနက်မှ
နာမ်ပေါနဝင်းတော်ကို တင်ပြလိုပါသည်။
ရွှေနံပေါအင်းဆရာတော်ကြီး ပြောတာသ

၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂
၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃
၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄
၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်
(တနင်္လာသား ကိုယ်စားပြု)

၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃
၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄
၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်
(ကြာသပတေးသား ကိုယ်စားပြု)

၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂
၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃
၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄
၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်
(အင်္ဂါသား ကိုယ်စားပြု)

၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄
၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်
(သောကြာသား ကိုယ်စားပြု)

၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂
၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃
၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄
၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်
(ဗုဒ္ဓဟူးသား ကိုယ်စားပြု)

၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂
၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂	၃

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်
(စနေသား ကိုယ်စားပြု)

နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်ဖြင့် အထူး
ယုံကြည်ချေရန်
ရောဂါဝေဒနာကြီးသူများ အခက်အခဲ
အကျပ်အတည်း အချုပ်အနှောင်များနှင့်
၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြံတွေးနေသူများအတွက် ယင်နဝင်းတော်
ကို သန့်ပြန်သော စက္ကနာပြုပေးပိုင် ကုသ
ပေး
ကုသမှုသည်အခါ အားလုံးသော ခုနစ်ရက်

သား၊ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့သည် မိခင်တို့၏
မွေးနပ်အတွင်း ရေသွင်း၍ပြုလုပ် ယင်နဝင်း
တော်အသစ်ကို မိမိခေါင်းအုံးထဲတွင် ထည့်
အိပ်ပါ။

တစ်ရက်ပြည့်သောအခါ ယင်နဝင်းတော်
ထုတ်ယူ၍ လက်ဖြင့်ချေပြီး သန့်ပြန်သော
နေရာတွင် စွန့်ပါ။

ထိုသို့ သုံးရက်ဆက်တိုက် ဆောင်ရွက်
လိုရာဆုကို တောင်းပါ။ လိုရာဆုအား
ပြည့်စုံလိုမည်ဖြစ်ကြောင်း စက္ကနာတော်အား
ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ အင်ဒို
ရှိခဲ့ပါသည်။

ဤသို့လုပ် ဆရာတော်ကြီးသည် ခုနစ်
သား၊ ခုနစ်ရက်သမီး အပေါင်းတို့ကို ဘဝ
သုံးပါးမှ ကယ်တင်တော်မူလျက် ရှိကြောင်း
ဤ နာမ်ပေါ်နဝင်းတော်တို့သည်
ရက်သတ္တပတ်(၇)နေ့ (သို့မဟုတ်
(၇)နေ့သားသမီးတို့အတွက် တိုင်း
အောင်မြင်ပေါ်လွင်စေလိုခြင်းကို အထူး
ကျေးဇူးပြုပေးဟု ဆိုလိုမည်ဟု စာအုပ်
ယူဆပါသည်။

စာရှုသူများအတွက် အကုသိုလ်မရှိ
တစ်ဖုံ သက်ရောက်လိမ့်မည်
ယုံကြည်ပါသည်။ နံပေါ်အင်
တိုက်ရိုက်သိရှိသူ ပညာရှင်များ
ထပ်ဆင့်ဖော်ပြပေးကြဖို့ ရေး
ရပ်ခံရပါသည်။

နေနီလင်း(ကောသင်း)

၇- စဉ်တိုက်သည့်အိမ်ကို

သွားရောက်ခြင်း

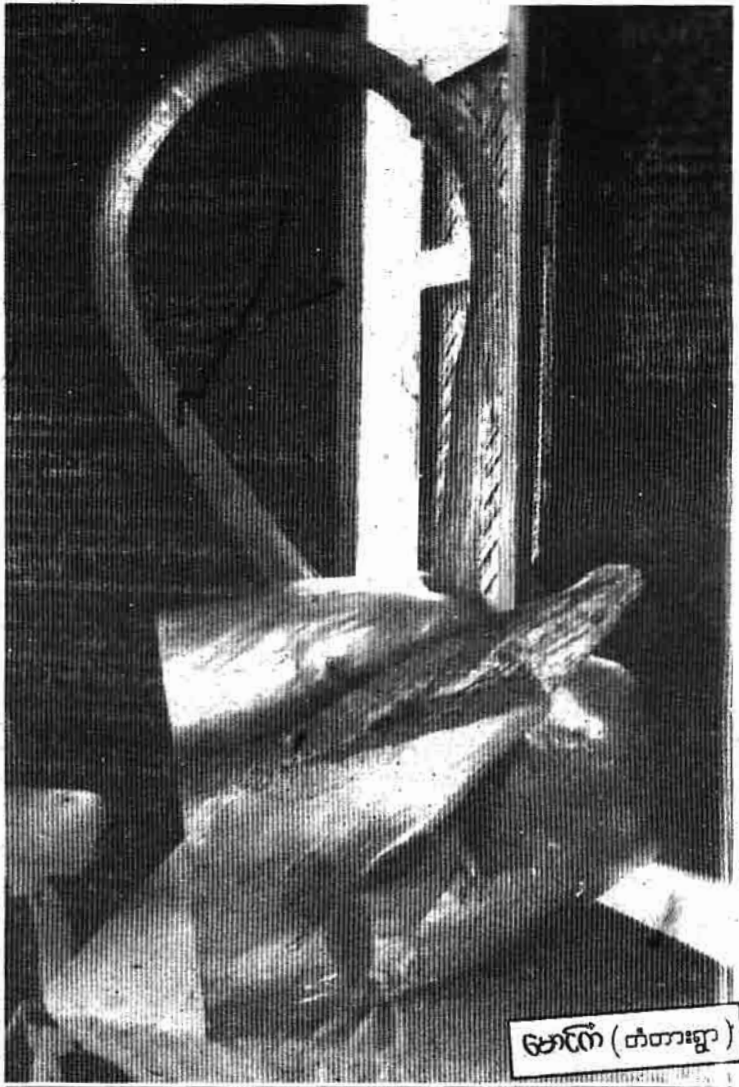
ဝန်ထမ်းဘဝ နယ်ပေါင်းစုံ လှည့်
ဆည်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရင်း တွေ့
ကြုံရသည့် ထူးခြားသည့် ဖြစ်စဉ်များ
ကို အလှဉ်းသင့်သလို ရေးသားဖော်ပြ
ခဲ့ရာ ယခုအကြိမ်တွင် ညအချိန် ၇-
စဉ်တိုက်ပြီး နေအိမ်ကို ခဲများဖြင့်
ခေါက်ခဲ့သည့် အိမ်ကို ကျွန်တော်နှင့်
တာဝန်ရှိ အရာရှိများ သွားရောက်ပြီး
ဆောင်ကြည့်ခဲ့ပုံကို ဖော်ပြပါမည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပေါင်းတည်မြို့
တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် တစ်
ရက်တွင် ရုံးဝန်ထမ်းများက ဘူတာ
နောက်ကျောရှိ အိမ်(၁)အိမ်တွင်
ညအချိန် ၇-စဉ်တိုက်ပြီး ခဲများဖြင့်
ပစ်ကြောင်း၊ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် ပစ်လေ့
ရှိကြောင်း၊ (၂)ရက်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း
ပြောကြားရာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ တာဝန်
ရှိသည့်အပြင် ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်
ဝင်စားသောကြောင့် ကျွန်တော်မှ
အဆောင်ကာ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး၊
မြို့နယ်လ.ဝ.ကမှူး၊ မြို့နယ် မီးသတ်
ဦးစီးမှူး စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ စုရုံးကာ
၇-စဉ် တိုက်သည်ဆိုသော နေအိမ်သို့
ညမောင်ရီသန်းချိန်တွင် ချီတက်ခဲ့ကြပါ
သည်။

ဘာရယ်ညာရယ်မဟုတ် မြို့နယ်မှူး၊
သို့သော်လည်းကောင်း၊ ယူလာသလို
ဆောင်ရွက်ပုံအချို့ကိုလည်း လက်နက်
များ ယူလာစေပါသည်။

ထိုအချိန် (ရ.ယ.က)အဖွဲ့က
ကျွန်တော်တို့ကို အိမ်ခြံဝင်း မြေကွက်
ထပ်တွင် စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်၊ ရေခွေး
ကြမ်းတို့ဖြင့် ဧည့်ခံပါသည်။ ရောက်
သည်နှင့် စတင် ဖြစ်သည်မှ ဖြစ်မျက်
သမျှကို မေးပါသည်။

F.24A, March, 2014.

မောင် (တံတားရွာ)

တရုတ်အောင် ဘုန်းတော်ကြီးတောင်းမှ သစ်သောက်နွယ်ထင်ပုံ

ပျားစာပေ

ပြောချင်ပြချင်

ပြောပြချက်အရ လွန်ခဲ့သော (၂) ည(၉)နာရီလောက်ထိသာ ပစ်ပြီး
ရက်ခန့်မှစ၍ ညမောင်ရီသန်းချိန်မှ
စကာ အိမ်နံရံကို မြေခဲ၊ ကျောက်ခဲ
များဖြင့် ပစ်ကြောင်း၊ မိနစ်ပိုင်းခြား၍
(၁)ညလျှင် (၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ်ပစ်
ကြောင်း၊ ခဲအကြီးအသေးစုံကြောင်း၊
ည(၉)နာရီလောက်ထိသာ ပစ်ပြီး
နောက်ပိုင်းအချိန်များတွင် မပစ်တော့
ကြောင်း၊ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကျွေး၍ ပရိတ်
ရွတ်ခြင်း၊ နတ်ဆရာ ပယောဂဆရာ
များဖြင့် ထိန်းချုပ်သော်လည်း မရင်
ကြောင်း ပြောကြားပါသည်။

နက္ခတ္တဗေဒခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၈၅

ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ လူထုမှလည်း ခြံတွင်းခြံပြင် လာရောက်ကြည့်ရှုနေရာ လူတော်တော်များပါသည်။ အိမ်ပေါ်တွင်မှ တစ်ဦးမျှ မနေပါ။ ရေနေ့သောက်ရင်း၊ စကားပြောရင်းနှင့် အချိန်တော်တော် ကြာသွားသည်အထိ ခဲတစ်လုံးမျှ မကျသေးပါ။ ကြည့်နေသူအချို့ကလည်း “ဒီည လူကြီးတွေ လာကြည့်နေလို့ မပစ်တာ” ဟု အမျိုးမျိုး ဝေဖန်နေကြပါသည်။

ည(၉)နာရီလောက် ရောက်သောအခါ ဒီညတော့ မပစ်တော့ပါဘူးဟု ပြောဆိုပြီး လူထုကို နှုတ်ဆက်ကာ အဖွဲ့လိုက် ပြန်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ခြံပြင်သို့ ရောက်သည်နှင့် “ဖုန်း” ဆိုသော အသံကို ကြားရပြီး လူထု၏ ဆူညံအော်ဟစ်သံ ကြား၍ ခြံထဲသို့ ပြန်ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ ခြံတွင်းရောက်လျှင် တစ်ဦးက ယခုပစ်လိုက်သော ခဲကို ပြပါသည်။ မြေသားခဲ ဖြစ်ပါသည်။ နို့ဆီခွက်ခန့်ဖြစ်ပါသည်။ ခေတ္တမျှရပ်၍ စကားပြောပြီးနောက် အချိန် အတော် နောင်းပြီဖြစ်၍ ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ထိုည ထပ်မပစ်တော့ဟု သိရပါသည်။

နောက်ရက်များတွင်တော့ ဆက်ပစ်နေသည်ဟု ကြားရပါသည်။ ထပ်မသွားဖြစ်တော့ပါ။ နောက် (၃)ရက်ခန့် ကြာသောအခါ အဆိုပါ ၇-စဉ်တိုက်ပြီး ခဲနှင့်ပစ်နေသော ပရလောကသားကို ကျွမ်းကျင်သောဆရာဖြင့် မောင်းထုတ်၍ ထွက်ခွာသွားကြောင်း၊ လုံးဝမပစ်တော့ကြောင်း ကြားသိရ၍ ဝမ်းသာမိပါသည်။

နှင်ပုံနှင့်နည်းမှာ ကျွန်တော် နားမလည်သော နည်းများဖြစ်၍ ရှင်းလင်းစွာ မရေးတတ်ပါသောကြောင့် ရေးသားဖော်ပြခြင်း မပြုတော့ပါ။ ၇-စဉ်တိုက်သည့်အိမ်ကို ကိုယ်တိုင်

သွားရောက် စောင့်ကြည့်ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံတော့ ကိုယ်တွေ့ ရခဲ့ပါသည်။

ဆက်လက်ပြီး ထူးခြားသည့် ပစ္စည်းတစ်ခုအကြောင်း ပြောပါမည်။ ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားမြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ရုံးဝန်ထမ်းများ၏ သတင်းပေးမှုကြောင့် ရောဝတီ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တရုတ်တောင်ကို ရုံးပိတ်ရက်တွင် ရောက်ခဲ့ပါသည်။

တရုတ်တောင်သည် ဗလမင်းထင်တံတားကို ကျော်ပြီးနောက် ဘယ်ဘက်သို့ ချိုးလိုက်ပါက (၂)မိုင်ခန့်သွားလျှင် တောင်ခြေသို့ ရောက်ပါသည်။ တောင်ခြေတွင် ကား၊ ဆိုင်ကယ် ရပ်ထားပြီး တောင်ပေါ်သို့ လှေကားထစ်များ အတိုင်း တက်ရပါသည်။

ဆောင်းရာသီ ရုံးပိတ်ရက် ရာသီဥတုက သာသာယာယာ ဝန်ထမ်းများဖြင့် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ သွားရသောကြောင့် လွန်စွာ ပျော်ရွှင်မိပါသည်။ တောင်ပေါ်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် ရောဝတီ မြစ်ကြီးကို တွန့်လိမ်ကွေ့ကောက်စွာ တွေ့မြင်ရာ ကြည့်၍ပင် ကောင်းလှပေသည်။

တရုတ်တောင်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းမှာ မြစ်ကြီးနားမြို့၊ ကချင်စုရပ်ကွက်မှ တရုတ်လူမျိုးတစ်ဦး သာသနာ့ဘောင်ဝင်ပြီး ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေသော တောင်တော်တွင် ယာယီကျောင်းသစ်ခန်းဆောက်လုပ် သီတင်းသုံးခဲ့ရာမှ ဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘူမိနက်သန်မှန်သော သာသနာ့မြေနေရာဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း အချိန်တိုအတွင်း ဘုရား၊ ပုထိုး၊ စေတီ၊ ကျောင်း၊ တန်ဆောင်းတို့မှာ အံ့ဩဖွယ်

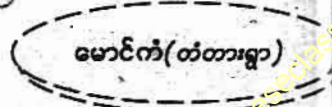
ရာကောင်းအောင် တိုးတက်လာသောကြောင့် တရုတ်တောင်ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

တောင်တော်ပေါ်တွင် မူလဆရာတော်၏ ပုံတူရုပ်တုကို ကြည့်ညှိဖွယ် ဖူးတွေ့ရပါသည်။ ဆရာတော်မှ ပျံလွန်တော်မူပြီဟု သိရပြီး တည ဆရာတော်မှ တောင်တော်ကို ဆက်လက်သာသနာပြုလျက် ရှိသည်ကို သိရပါသည်။

တောင်တော်ကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ အုတ်သရီစိနှင့် ပုံသွင်းဆင်းတော်မျိုးစုံ၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘဘိုးမင်းခေါင်ပုံများအပြင် အခြားပုံစံအမျိုးမျိုးတို့လည်းရှိရာ ဓာတ်ပုံပုံစံတမ်း အများအပြား မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများအနက် ဆရာတော်ကျောင်းစားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသောပုံမှာ ထူးခြားလှပါသည်။ နွယ်ပိတ်များတွင် နွယ်ဝင်များကို မကြာခင် တွေ့ဖူးသော်လည်း သစ်ပင်ကို ဖောက်ပြီး နွယ်ပိတ်က ဝင်နေသည့် သစ်ဖောက် နွယ်ဝင်ကိုမူ တွေ့ရခဲလှပါသည်။

တရုတ်တောင်မှ ဆရာတော်ကျောင်းရှိ သစ်ဖောက်နွယ်ဝင်ကို ဖတ်သူများ ကြည့်ရှုနိုင်ပါရန် ဓာတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ ရောက်ရှိလျှင် ဗလမင်းထင်တံတားထိပ်မှ (၂)မိုင်ခန့်သာ ဝေးသော စိမ်းလန်းသာယာပြီး ကြည်နူးစရာ ကောင်းသော တရုတ်တောင် သာသနာ့မြေကို မသိ၍ မသွားလိုက်ရ မရှိရအောင် စေတနာကောင်းဖြင့် ရှေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အဖျောင့်ပယောဂ ဟူသမျှ

ရွာချ အရဟံ

အံကြွယ်

ဤအဖြစ်အပျက်လေးကို အခါသင့် အခွင့်သာပါက ရေးသားတင်ပြသွားရန် စိတ်ကူးရှိခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်ပါသည်။ အခုတော့ အခါအခွင့်သင့်ပြီဟု သိနိုင်ပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ် နက္ခတ္တဇာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၂၄)တွင် ဆောင်းပါးရှင် ခြုံလေးကျော်၏ “ကျွန်တော်အဖေ ပြောဖူးသည် ထူးဆန်းသည့် ကြောင်နက်ကြီး” ဝတ္ထုဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

ထို့ပြင် ဆောင်းပါးအဆုံးတွင် စာတည်းချုပ် ဆရာဦးကျော်မိုးသိန်း၏

“ကြောင်ကြီး၏ဖြစ်ရပ်မှာ အပရိနေခြင်းလား၊ သို့မဟုတ် ကြောင်အမြဲတေကြောင့်လား ဆိုသည်ကို တွေ့ကြုံဖူးသူ စာဖတ်ပရိသတ်များမှ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန်” ပန်ကြားချက်အရလည်းကောင်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့်က တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်လေးကို တင်ပြခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံလေးမှာ ဂမ္ဘီရပစ္စည်း အပြုတေ

ကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ပရလောကသားများ၏ ပယောဂကြောင့် အပရိခဲသော ဖြစ်ရပ်လေးသာ ဖြစ်ပါကြောင်း ကြိုတင် အသိပေးအပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့ အပရိခဲခြင်း အဖြစ်အပျက်လေးကို ဖော်ပြပေးသွားမည့် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

အချိန်ကာလမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့် ၁၉၈၄ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ နေရာမှာ ကယားပြည်နယ်၊ နက္ခတ္တဇာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၂

လျှင်ကော်မြို့နှင့် (၂)မိုင်ခန့်သာဝေး
သည့် ချီကယ်ရွာတွင်
ဖြစ်ပါသည်။

ချီကယ်ရွာမှာ ကျေးရွာ
(၇)ရွာပေါင်းထားသည့်
ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။
ရွာသားအများစုမှာ
ကယားတိုင်းရင်းသားများသာ
ဖြစ်ပြီး (၉၀)ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိပါသည်။

ကယားတိုင်းရင်းသားများမှာ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာနှင့် ရိုးရာနတ် ကိုးကွယ်ခြင်း
တို့ ရှေးပဝေသဏီကပင် လက်ခံ
ယုံကြည်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုစဉ်က ချီကယ်ရွာမှာ မြို့နှင့် နီး
သော်လည်း လုံခြုံရေးသည် ယခုလို
စိတ်ချအေးချမ်းမှု မရှိသေးဘဲ မျက်နှာ
စိမ်းများ သွားလာရန် ခက်ခဲသည့်
အခြေအနေမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါတွင်မူ လျှင်ကော်မြို့နှင့်
တစ်ဆက်တည်းဖြစ်၍ တိုးတက်စည်
ပင် ခေတ်မီသော ရွာကြီးအဖြစ်
ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် လျှင်ကော်မြို့
ရှိ ဦးစီးဌာနတစ်ခုမှ ဝန်ထမ်းများဖြစ်
ကြပြီး ဝန်ထမ်းအိမ်ရာဖြစ်သည့်
အိုးအိမ်ဦးစီးဌာနပိုင် တိုက်(၆)လုံးတွင်
နေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ (ယခုမူ
တိုးချဲ့လျက် တိုက်တန်း (၁၄)လုံးထိ
ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။)

တခြားမြို့ရွာများမှ လာရောက်
တာဝန်ထမ်းဆောင်သူများ ဖြစ်ကြ
သဖြင့် အတူနေ မိသားစုများ မပါဘဲ
လူပျိုလူလွတ်ရော အိမ်ထောင်သည်ပါ
ယခုလို တိုက်တန်း(၁)ခုတွင် စုပေါင်း
နေထိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်အုပ်စုအဝင်
ကိုင်းသိန်း(ဂန့်ဂေါ)၊ ကိုင်းမောင်
(ညောင်တန်း)၊ မောင်မောင်မြင့်(ကျောက်

ပန်းတောင်း)၊ သိန်းဦး(ရေစကြို) (၅)ဦး
တို့မှာ ရာထူးအမျိုးမျိုးဖြင့် တစ်ဌာန
တည်း၏ ဝန်ထမ်းများ ဖြစ်သည်နှင့်
အညီ စည်းလုံးညီညွတ် ချစ်ခင်စွာ
ညီရင်းအစ်ကိုပမာ နေထိုင်ခဲ့ကြပါ
သည်။

ရုံးပိတ်ရက်များဆိုလျှင် အပျင်း
လည်းပြေ ဝမ်းစာလည်းရအဖြစ် ဘီလူး
ချောင်းနှင့် နောင်ယားကန်တွင် ငါးများ
ခြင်း၊ ထေးငှားလျားကန်တွင် ခရုနို့က်
ခြင်း၊ လေယာဉ်ကွင်း အနီးတစ်ဝိုက်
တွင် ငှက်ပစ်ထွက်ခြင်းတို့ဖြင့်သာ
အပျင်းဖြေရလေ့ ရှိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အပျော်ဆုံးရက်များ
မှာ ကယားပြည်နယ် ပွဲတော်နေ့ ဒေသ
ရိုးရာပွဲတော်များဖြစ်သည့် “ကူထိုးဘိုး”
ခေါ် “တံခွန်တိုင်ပွဲတော်နေ့”၊ “ဒီးကူ”
ခေါ် “ကောက်ညှင်းထုပ်ပွဲတော်”
ကာလများ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရက်များတွင် ကယားတိုင်းရင်း
သားရွာများ၌ စာမင်းဟင်းများ အလှူ
ပယ် စားသောက်နိုင်သလို ခေါင်ရည်
ကို တဝသောက်ရကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု တင်ပြမည့် အဖြစ်အပျက်လေး
မှာ ဒီးကူ ခေါ် ကောက်ညှင်းထုပ်ပွဲ
ကျင်းပရာ ချီကယ်ရွာမှအပြန် ငှက်ပစ်
ရာတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခုသော ရုံးပိတ်ရက် စနေနေ့

တွင် ချီကယ်ရွာသားဖြစ်သော လုပ်ငန်း
ကိုင်ဖက် တစ်ရုံးတည်းသား ကိုထွန်း
၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ သူတို့ရွာထဲ
ပြုလုပ်သည့် ဒီးကူးခေါ် ကောက်ညှင်း
ထုပ်ပွဲကို သွားရောက်

ခဲ့ကြပါသည်။

ရိုးရာခေါင်ရည်ကို အ
သောက်လျက် နေ့လယ်

ထမ်းကို ကြက်သား ဝက်သား
စားသောက်ကြပြီး မွန်းတည့် (၁၂)နာရီ
ကျော် ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

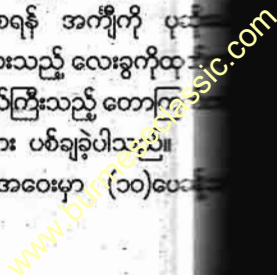
ခေါင်ရည်လေးထွေထွေနှင့်
မပြန်ချင်သေးသဖြင့် ရောက်ထမ်း
ရောက်ခိုက် တောလည်ငှက်ပစ်ကြရာ
သဘောတူကြပြီး ရွာ၏ အရှေ့ဘက်
တောအစပ်ကို ဦးတည်ထွက်ခဲ့ကြ
သည်။

ရွာပြင် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်သည့်
အခါ အင်ပင်ကြီးအောက်တွင် နေထိုင်
နားနေ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရှုရာ
ရာ ကယားတိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်
၏ အဓိက ဘာသာရေးပွဲတော်ဖြစ်
ဖြစ်သော ကူထိုးဘိုး ခေါ် တံခွန်
နတ်ပွဲ ကျင်းပရာ နတ်ကွင်းသို့
အနီး ရောက်နေကြကြောင်း တွေ့
သည်။

ခေါင်ရည် အတော်ပင်
သောက်မိထားကြသဖြင့် အားသန်
အပေါ့အပါး သွားခြင်းကိုလည်း
နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ပြုမိခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ထဲတွင် လေးနဲ့
တွင် လက်အဖြောင့်ဆုံးဖြတ်
မောင်မောင်မြင့်မှ ခါးကြားတွင်
လူမမြင်စေရန် အင်္ကျီကို ပုဆိုး
ဖုံးဝှက်ထားသည့် လေးခွက်ထုတ်
အတန်ငယ်ကြီးသည့် တောကြောင်
ကောင်အား ပစ်ချခဲ့ပါသည်။

အကွာအဝေးမှာ (၁၀)ပေခန့်

ဦး ပစ်ကွင်းကောင်းလှသဖြင့်
တောကြက်ကြီး၏ ရင်အုံကို ထိကာ
ပစ်ပင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျလာခဲ့ပါသည်။
ချက်ကောင်းကို ထိမှန်ခြင်းဖြစ်ရာ
ဤတစ်ချက်ဖြင့်ပင် တောကြက်ဖမှာ
ဆွဲဆွဲသွားခဲ့သည်ကို အားလုံးမြင်
ဆွဲခဲ့ကြပါသည်။ တောကြက်ဖကြီး
(၆၀)ကျပ်သားခန့်ရှိရာ ကျွန်တော်
ဦးတင်တစ်နှစ်စာအတွက် ဖူလုံနေပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

တောကြက်များမှာ ပေါများပြီး ပစ်
ကွင်းကလည်း ကောင်းလှသဖြင့်
မောင်မောင်မြင့်မှာ နောက်တစ်ကောင်
ခံနိုင်ရန် လေးခွကို ချိန်ရွယ်နေစဉ်
ထမ်းတစ်ဖက်မှ အသက်(၁၅)နှစ်ခန့်
ဇုင်ယတစ်ဦးသည် ဖြတ်သွားရာမှ...
'အစ်ကိုတို့ ဘာလုပ်ကြတာလဲ ဒီနေရာမှာ
ဂှက်ပစ်ရတာ။ နတ်ကွင်းပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ဂှက်တွေကို ဘေးပေးထားတာပဲ။ ရွာက
လူတွေတွေ့ရင် ခင်ဗျားတို့ ပြဿနာတက်
လိမ့်မယ်။ ဒီနေရာက ပြေလဲကြမ်းတယ်။
မတော်တရောတွေ ဖြစ်တတ်တယ်နော်'
ဟု လှမ်းအော်သတိပေးခဲ့ပါသည်။
ဒီတော့မှ ကျွန်တော်တို့လည်း
ကြက်သေကို ဘယ်လိုလုပ်ရမည် မသိ
ဖြစ်နေစဉ် မောင်မောင်မြင့်က...

'ကျွန်တော် ခါးပုံစကြီးကြီး လုပ်ပြီး ကြက်ကို
ထည့်ခဲ့ပယ်ဗျာ။ ဘယ်သူမှ မမြင်နိုင်ပါဘူး'
ဟု ပြော၍ သူ့ခါးပုံစထဲတွင် ကြက်
သေကိုထည့်ကာ လာလမ်းအတိုင်း
ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

အတန်ငယ် လျှောက်မိ၍ နတ်ကွင်း
နယ်နိမိတ် ကျော်လာသည့်အခါ ခါးပုံစ
ထဲမှ ကြက်သေသည် ခေါင်းပြုထွက်
လာကာ "အောက်အီးအီးအွတ်" ဟု
တွန်လာသဖြင့် ကျွန်တော်တို့မှာ
အံ့အားသင့်ကာ မျက်လုံးပြူးကုန်ကြ
ပါသည်။

မောင်မောင်မြင့်သည် ကပျာကယာ
ခါးပုံစထဲမှ ကြက်ကို ထုတ်ယူသည့်
အခါ ရင်အုံကိုမှန်၍ တစ်ခါတည်း
အသက်ပျောက်သွားသည့် တောကြက်
မှာ လည်ဆံမွေးထောင်ပြီးလျှင် မောင်
မောင်မြင့် လက်ခံအား နှုတ်သီးဖြင့်
ထိုးဆိတ်လိုက်သည်ကို မြင်တွေ့လိုက်
ရသဖြင့် ကြောက်လန့်တကြား နောက်
သို့ ခုန်ဆုတ်မိကြပါသည်။

ခဏနေမှ သတိဝင်လာပြီး ကြက်ကို
ဝိုင်းရိုက်ကြပါတော့သည်။ ခေါင်းတစ်ခု
လုံး ကြေမွသွားသည့်တိုင် တောင်ပံကို
တဖျပ်ဖျပ် ရိုက်နေခဲ့ရာ ကျွန်တော်တို့
မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်ပြီး ကြောက်ဒူး တုန်လာကြပါ
သည်။

ထို့ထက် ပိုဆိုးသည်ကား ကြက်
ဆိတ်ခံထားရသော မောင်မောင်မြင့်၏
လက်ခံမှာ အဆမတန် ရောင်ရမ်းလာခဲ့
ပြီး မျက်နှာကြီးမှာလည်း အထိုး
အကြိတ် ခံထားရသူတစ်ဦးပမာ အဖု
အထစ်များဖြင့် ကြည့်မကောင်းအောင်
ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာလည်း
ယောင်ချာချာဖြင့် အသိစိတ်ပျောက်နေ

သည့်ပုံတွေ့ရရအံ့ မဟန်တော့ဘူးဟု
သိရှိလာပြီး ရွာအဝင်က အနီးဆုံးအိမ်
ကို မေတ္တာရပ်ခံ၍ မေတ္တ ခိုလှုံခွင့်
တောင်းခဲ့ရပါသည်။

အိမ်ရှင်က လိုလိုချင်ချင်ပင် ဝင်ခွင့်
ပြုပြီး မောင်မောင်မြင့်ကို ကြည့်၍...

'ဟ မင်းတို့ဟာက နတ်ကိုက်၊ စုန်းကိုက်၊
တရွှေကိုက်တာပဲ။ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာလဲ။
အမှားတစ်ခုခု လုပ်ခဲ့ကြပြီထင်တယ်။ ငါ့ကို
ပြောပြစမ်း'

ဟု မေးလာရာ တံခွန်တိုင်နတ်ကွင်း
နားတွင် မအောင့်နိုင်၍ အပေါ့အပါး
သွားမိပုံ၊ တောကြက်ပစ်ခဲ့ပုံ၊ သေနေ
သည့် တောကြက်က ထ၊ တွန်နေပုံ၊
နှုတ်သီးနှင့် ဆိတ်ပုံများကို တစ်ယောက်
တစ်ပေါက် ရှင်းပြခဲ့ကြပါသည်။

'အေး မင်းတို့ တော်တော်ပိုက်တဲ့ကောင်
တွေပဲ။ ရိုးရာလေ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာကိုလဲ
မသိ ရိုးရာကို ကွယ်ပွဲတွေကိုလဲ နားမလည်
ဆိုတော့ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ရပြီပေါ့။

ကဲ...ကဲ...လဲယာ တံခွန်တိုင်နတ်ကြီးကို
သွားတောင်းပန်ရအောင်။ ငါ့ကိုယ်တိုင်
လိုက်ပေးမယ်။ ပြန်လာမှ လုပ်သင့်တာ
လုပ်ကြတာပေါ့'

ဟု ပြော၍ သူက ဦးဆောင်ကာ
ကျွန်တော်တို့အားလုံး နတ်ကွင်းဆီသို့
ပြန်သွားကြပါသည်။

ရောက်သည့်အခါ အိမ်ရှင်ဦးလေး
ကြီးမှ နတ်စင်(ကျမ်းကျိန်စင်)ရှေ့တွင်
လက်အုပ်ချီကာ ကယားဘာသာဖြင့်
ရွတ်ဆိုပြီးနောက် စင်ပေါ်ရှိ ရေ
တကောင်းထဲမှ ရေအား မောင်မောင်
မြင့်ကို သောက်စေပါသည်။

လက်ခံနှင့် မျက်နှာတို့ကိုလည်း ရေ
ဖြင့် "တောက်" ပေးခဲ့ရာ မောင်မောင်
မြင့်မှာ "အင်း" ခနဲတစ်ချက် ညည်းကာ
ပုံမှန်အနေအထား ရောက်လာသည်ကို
အံ့သြဝမ်းမြောက်ဖွယ် သွေ့ရှိရပါ

သည်။

အိမ်ရှင်ဦးလေးက
ကျွန်တော်တို့ကို နတ်စင်ရှေ့၌
ကန်တော့စေပြီး...

'အိုက်အဲလေးများဖြစ်သည့် ကျွန်တော်
တို့အား ခွင့်လွှတ်ပါ။ ယင်၍ မှာခြင်း ဖြစ်ပါ
သဖြင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ သည်ခွင့်လွှတ်ပါ
ရန်နှင့် နောင်တွင် ယခုလို မဆင်မခြင်
ရိုင်းပျ စော်ကားသည် အပြုအမူမှီး မလုပ်
တော့ပါကြောင်း'

သူက တိုင်ပေး၍ ကျွန်တော်တို့က
ရွတ်ဆိုကာ တံခွန်တိုင်နတ်ကြီးအား
တောင်းပန်ခဲ့ရပါသည်။

မောင်မောင်မြင့်သည် သတိ ပြန်ဝင်
လာပြီဖြစ်သော်လည်း လက်ခုံနှင့်
မျက်နှာမှာ ရောင်ကိုင်းနေသေးရာ
ဦးလေးကြီးမှ သူ့အိမ်သို့ခေါ်ကာ ဘုရား
စင်ထက်မှ ပရိတ်ရေဖြင့် လိမ်းပေးပြီး
ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုလည်း ရွတ်ဆိုမန်းမှုတ်
ပေးခဲ့ပါသည်။

ပရိတ်ရေပုလင်းထဲမှ ရေကိုလည်း
အခြားပုလင်းထဲသို့ ပွားကာ အရောင်
အဖော့ မပျောက်မချင်း လိမ်းရန်
မှာကြားပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ပေးလိုက်
ပါသေးသည်။

ခေါင်းတစ်ခုလုံး ကြေမွနေသော
တောကြက်မှာ အတောင် တဖျပ်ဖျပ်
ခတ်နေသေးသဖြင့် အိမ်ရှင်ဦးလေးမှ
ဂါထာရွတ်ဆို မန်းမှုတ်လျက် ပရိတ်
ရေဖြင့် လောင်းလိုက်မှ ငြိမ်သွားခဲ့ပါ
သည်။

ထို့နောက် ကြက်သေကို မူလနေရာ
သစ်ပင်ရင်းတွင် တွင်းတူး၍ မြှုပ်ပစ်ခဲ့ရ
ပါသည်။

အိမ်ရှင်အား ကျေးဇူးတင်စကား
ပြောကာ ကျွန်တော်တို့လည်း ဖြန်လာခဲ့
ပါသည်။ တစ်ပတ်ခန့် ကြာသည်အခါ
မည်သည့်ဆေးဝါးမျှ မလိမ်းဘဲ ပရိတ်

ရေလိမ်းခြင်းဖြင့်သာ မောင်မောင်မြင့်
၏ ရောင်ရမ်းနေမှုများ ပျောက်ကင်းခဲ့ရ
ပါသည်။

ထိုသို့ ပျောက်ကင်းပြီးနောက် ရုံး
ပိတ်ရက် တစ်ရက်တွင် အိမ်ရှင်ဦးလေး
ကြီးအား ကန်တော့ရန် ပုဆိုးတစ်ထည်
နှင့် မုန့်ထုပ်များဝယ်ကာ ကျွန်တော်
တို့အဖွဲ့ ချီကယ်ရွာသို့ ပြန်သွားခဲ့ကြပါ
သည်။

အိမ်ရှင်ဦးလေးကို အိမ်တွင် အခန့်
သင့် တွေ့ရှိရသဖြင့် ပါလာသော ပစ္စည်း
များဖြင့် ကျေးဇူးကြီးလှပါကြောင်း ပြော
ဆိုပြီး ကန်တော့ကြပါသည်။

ဦးလေးကြီးမှလည်း...
'သူ့အမည်မှာ ဦးစီးရယ်ဖြစ်ကြောင်း စစ်ပု
ထမ်းဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မကွေးပြည်တွင် နှစ်
အတန်းကြာ နေခဲ့ဖူးကြောင်း...

မင်းတို့အဖွဲ့မှာ ကန်သတ်နယ်ပြေ နတ်
ကွင်းနယ်နိမိတ်တွင် သူ့အစွယ်အဖွဲ့ အခြံ
အနံကို သတ်ခဲ့ကြသလို မဆင်မခြင် အပေါ့
အပါးများပါ သွားခဲ့ကြသဖြင့် နတ်ပကြိုက်တဲ့
အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ကြတာဖြစ်ကြောင်း...

ဆောင်းပုဒ်နှင့် ဘုရားပရိတ်တန်းတော်တို့
လက်ငြိမ်းကြောင်းသာ အသက်အန္တရာယ်
ဘေးမှ လွတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း နောင်အခါ

ရိုးရာဝေဒနာတပ်နှင့် ယုံကြည်
အလေးထားကြရန်ဖြစ်ကြောင်း
ဆုံးမစကားများ ပြောကြား
သည်။

'အေး မင်းတို့က လူငယ်တွေ
တော့ အတွေ့အကြုံကလဲ နည်း
တယ်။ အမှောင့်ပယော
အပမှီတာတို့၊ ဖမ်းတာ
ဖုတ်ဝင်တာတို့ ခင်
မယုံမရှိနဲ့။ ကိုယ်က မယုံရင်
မစော်ကားရဘူး။

သူတို့ကလဲ တတ်သမျှ ခု
ကွယ်ကြမှာဖြစ်သလို တတ်နိုင်
တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ကြမှာပဲ။ သူတို့
နိုင်တာကတော့ မေတ္တာလက်
အမြတ်ဆုံးရတနာသုံးပါးပဲပေါ့။ မင်း
ကို လိမ်းဖို့၊ သောက်ဖို့ ပေးလို
ပရိတ်ရေက ဘုရား၊ တရား၊ သ
ရတနာမြတ်သုံးပါးရဲ့ တန်ခိုးရိုင်း
အာနဘော်တွေပါလို့လဲ ပယော
ပျောက်ကင်းရတာပဲ။

နောက်ဆိုရင် အမှောင့်အ
တွေ့ အပမှီ ဖုတ်ဝင်တာတွေ မပြင်
ဖို့ ငါတူတို့ကို ဦးလေး မကွေး
တုန်းက မြသလွန်ဘုရားမှာ ဖူး
ရတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ချီးမြှင့်
တဲ့ "အရဟံ(၈)ချက်" ဂါထာ
ကြီးကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးလိုက်
ပယောဂဟူသမျှကို နိုင်သလို
တစ္ဆေ့ အစိမ်းသရဲများ ပူးကပ်
ဒီဂါထာကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆို
လူနာကိုတိုက်ရင် ဖျန်းပေးရင် မ
ဆိုးဝါးတွေ ပြေးရတော့တာပဲ။
ငယ် မျက်နှာကို ပရိတ်ရေနဲ့ တေး
ပေးတုန်းက ဒီဂါထာတော်ကို ရွတ်
ဖျန်းပက်ပေးခဲ့တာပေါ့'
ဟု ဦးလေးဦးစီးရယ်က နှစ်
ရွတ်ပြု ရေးပြခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

ယုံကြည်လေးမြတ်စွာဖြင့် ကူးယူ
ရေးသားပြီးလေး ဦးစီးရယ်ကို ကန်တော့
ဆက်ဆံကာ ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

ဤကား ကျွန်တော် တွေ့ကြုံခဲ့ဖူး
သည့် အပရိခြင်း (ဝါ) ဖုတ်ဝင်ခြင်း
အရပ်လေးအား ပြန်လည် တင်ဆက်
ပေးရပါသည်။

ဦးလေးဦးစီးရယ်မှ ပြန်လည် ချီးမြှင့်
သည့် "အရဟံ(၈)ချက်" ဂါထာ
တော်ကိုလည်း ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ လိုအပ်
သလို အသုံးချနိုင်ပါရန် ဝေဖန်အဖြစ်
ဆင်ဆင့် ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ရပါသည်။

ပဿောဂနိုင်သည့်

အရဟံ(၈)ချက်ဂါထာ

အရဟံ နာမသမ္ပန္နံ အရဟံ ဂုဏ
ထာတိကော။

အရဟံ ပကတောလောကေ အရဟံ
သရိဋ္ဌယော။

အရဟံတိ နာမေနိပိ အရဟံ ပိပိ
ဇာတယိ။

အရဟတ္တဖလံ ပတ္တော၊ အရဟံ နာမ
နယော။

အနက်

အရဟောနာမ၊ အရဟမညီတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ **သမ္ပာ
သမ္ပန္နံ၊** အလုံးစုံသော တရားတို့ကို
မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိ
တော်မူပါပေ၏။ **အရဟော၊** သံသရာ
စက်၏ အကန့်အကွက်တို့ကို ချိုးဖျက်
တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဂုဏလာဘိကော၊ ဂုဏ်တော်(၉)ပါး
အစထား၍ များပြားထင်ပေါ် ဂုဏ်တော်
အနန္တ ရရှိတော်မူပါပေ၏။ **လောကော၊**
လောကသံပြော ဘုံသုံးရွာ၌။ **အရဟော၊**
ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာခြင်းကို။ **ပက
တော၊** ပြုတော်မူအပ်ပါပေ၏။ **အရ
ဟော၊** ကိလေသာရန်သူတို့ကို သတ်
ဖြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
မာရဝိဇ္ဇယော၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်
မြင်တော်မူပါပေ၏။ **အရဟောတိ**

နာမေနပိ၊ အရဟောဟူသော အမည်
တော်ဖြင့်လည်း။ **အရဟော၊** မကောင်း
သော အမှုကြံပြောပြရာ ဆိတ်ကွယ်ရာ
မရှိသည် ဖြစ်၍။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။
နကာရယံ၊ ပြုတော်မမူ။ **အရဟတ္တ
ဖလံ၊** အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ **ပတ္တော၊**
ဆိုက်ရောက်တော်မူသော။ **အရဟော
နာမ၊** အရဟမည်တော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။
နမော၊ ညွတ်ကိုင်း ရိုကျိုးလက်စုံမိုး၍
ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြေစာရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

စာမျက်နှာ (၁၉၂)မှ အဆက်

ယင်း မောက်မနှင် ရောင်းလိုသည့်ကားကို (၁၀)ချက်ရှိကိစ္စ ရောင်း
ထွက်ပါစေ ရေးကောင်းရပါစေ စသည် ဆုတောင်းလျက် ရိုက်ပါ။
မှတ်ချက်။ ။ တနင်္လာနေ့ နံနက်သာလျှင် ဓာတ်ရိုက်
ခွင့်မရှိ။ ကျန်နေ့များ မရိုက်ရပါ။

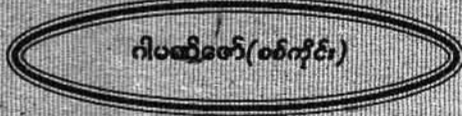
အထက်ပါ အစီအရင်ကို အင်္ဂုစွာ ပညာအရ ဖွင့်ဆိုပြရ
သည့် ကားသည် တနင်္လာနေ့ဖြစ်၍ မူလတနင်္လာနေ့ကို ကြိုရန်
ဆင်လျက် ကြောင်လျှာကို ယူစေပါသည်။

ယင်း ကြောင်လျှာသားကို ယောက်မ ပြုလုပ်စေခြင်းမှာ
အသံ ထွက် ပညတ်တိုယူ၍ ရောင်းလျှင် မ၊ မညီသဘော
ဖြစ်လေသည်။

(၁)အကွရာ ရေးသားခြင်းမှာ ထွက်စေလိုသောအရာ
ဖြစ်၍ တြိရန်းနဲ့ အထွက်(လ၊ဝ)အကွရာကို ယူစေပါသည်။
ယင်းနောက် နေထွက် အချိန်ကို ယူ၍ "ကားရောင်း

ထွက်ပါစေ" ဟု စသည်ဖြင့် ဆုတောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
(၁၀)ချက်ရိုက်ခိုင်းခြင်းမှာ ဆ. နိ သဘောအရ စနေဂြိုဟ်
သက် (၁၀)နက်ကို ရိုက်စေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးဆရာကြီးများ၏ ဉာဏ်အမြော် အမြင်တို့ဖြင့်
တီထွင်ကြံဆ၍ ပြုလုပ်ပေးသော လက်သုံးအစီအရင် ဖြစ်ပါ
သဖြင့် ကားပိုင်ရှင်များ ကား အရောင်းအဝယ်သမားများ
ကြောင်လျှာ ယောက်မဖြင့် ကော် အဆင်ပြေစေနိုင်
သော အစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။ ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်ပါရန်
စေတနာရှေ့ထား၍ ပညာကို ဝေငှလိုက်ပါတော့သတည်း။

ကားရောင်းလိုလျှင်

တစ်နေ့တွင် ကိုမျိုးနိုင်ဆိုသောသူ သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့်အတူ ကျွန်ုပ် ထံသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

‘ကိုမျိုးနိုင် လာထိုင်ကြဗျာ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပဋိသန္ဓာရပြုလျက် ဖိတ်ခေါ်လေလျှင် နှစ်ဦးသား ဝင်ထိုင် ကြပြီး...

‘သူက ကိုအောင်အောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကားပွဲစား ဆိုပါတော့’

ဟု ပါလာသည့် လူစိမ်းအား ကိုမျိုးနိုင်မှ မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။

‘ဟုတ်ကဲ့ဗျာ... ကားပွဲစားဆိုတော့ အလုပ်အကိုင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ စားဝတ် နေရေး အဆင်ပြေထင်ပါ’

ဟု ကျွန်ုပ် လိုက်လျောညီထွေ နှုတ်ဆက်လိုက်လေလျှင်...

‘မထင်ပါနဲ့ခင်ဗျာ... အခု လပိုင်းတွေ မှာ အရောင်းအဝယ်တွေ အေးနေ တယ်ဗျာ။ ဈေးအတက်အကျကလဲ မမှန်တော့ လုပ်ရကိုင်ရတာ တော်တော် ခက်နေတယ်ခင်ဗျာ။ ဒါကြောင့် ကိုမျိုးနိုင် ရဲ့ ညွှန်းဆိုမှုအရ အစ်ကို့ဆီ ရောက် လာတာပါ’

ဟု ကိုအောင်အောင်မှ ပြောလေ ၏။

‘ကိုမျိုးနိုင်က ဘာများ ညွှန်းလို့လဲ ဗျာ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...

‘ဒီလို ကိုဂါကြီးရ သူက ကား အရောင်းအဝယ် လုပ်တယ်လေ။ အခု သူ့လက်ထဲမှာ ရောင်းရခက်နေတဲ့ ကားရှိနေလို့ ဈေးမှန်နဲ့ ရောင်းထွက် အောင်ပေါ့။ ယတြာအစီအရင် လုပ်ချင် တယ်ဆိုလို့ စကားစပ်မိကြတာနဲ့ အစ်ကို့ဆီ ခေါ်လာရတာပဲ’

ဟု ကိုမျိုးနိုင်မှ ပြောလေ၏။

‘ကျွန်တော်က ကားအကြောင်း တော့ နားမလည်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်

ယောက်မဆောင်

ဂါမလိခေ (စစ်ကိုင်)

ရောင်းရခက်တယ်ဆိုတော့ ပစ္စည်း မကောင်းလို့လား’

ဟု မေးလျှင်...

‘မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျား ရောင်းသူ ဝယ်သူ နှစ်ဖက်ပြေလည်ရင် ပြီးကြတာ ပါပဲ။

အခုဟာကတော့ ကားလဲ ကောင်း ပါတယ်။ ဈေးနှုန်းကလဲ သင့်ပြီး ဝယ် လက်တွေနဲ့ တွေ့ပေမယ့် တစ်မျိုး မဟုတ်တစ်မျိုး အကြောင်းပေါ်ပြီး ပျက်ပျက်သွားလို့ပါ ခင်ဗျား’

ဟု ကိုအောင်အောင်မှ ပြောလေ ၏။

‘ကိုင်း... ဒါဖြင့်ဗျာ ဒီနေ့က စနေနေ့ ဆိုတော့ နှစ်ရက် အချိန်ရတယ်ဗျာ။ မိတ်ဆွေကလဲ ကားအရောင်းအဝယ် အမြဲတမ်း လုပ်နေမှာပဲ ဆိုတော့ ဒီ နှစ်ရက်အတွင်း “ကြောင်လျှာ” သား ရှာပြီး “ယောက်မ” တစ်ခု လုပ်ပေ တော့ဗျာ။ အဲ... ယောက်မကို (၆) လက်မ လုပ်လိုက်ပါ။ အဲဒီကိစ္စကိုတော့ လက်သမား လုပ်တတ်တဲ့ ကိုမျိုးနိုင် ကို ခိုင်းရင်ရပြီပေါ့။ ယောက်မ ရပြီ ဆိုရင် နက်ဖြန်ခါ ကျွန်တော့်ဆီ လာခဲ့

ကြတော့ဗျာ’
ဟု ပြော၍ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါလေ သည်။

နောက်ရက်တွင် ယင်းတို့နှစ်ဦး ရောက်လာလျက် ကြောင်လျှာသား ပြုလုပ်ထားသော ယောက်မပေး ကျွန်ုပ်အားပေးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ရောင်းထွက်စေသော ယတြာ အရင်ကို ကျနစွာ ပြုလုပ်ပေးလို တော့သည်။

ဤအစီအရင်သည် ကားအရောင်း အဝယ်သမားများနှင့် ကိုယ်ပိုင်ကား ရောင်းလိုသူတို့အတွက် ဈေးနှုန်း စွာဖြင့် အလွယ်တကူ ရောင်းထွက် စေသော အစီအရင် ဖြစ်ပါသဖြင့် အရင် ပြုလုပ်ပုံကို ရေးသားဖော် လိုက်ပါသည်။

ကားရောင်းထွက်စေရန် အစီအရင်

- ၁။ ကြောင်လျှာသားကိုရှာ၍ ယူပါ။
- ၂။ ယင်း ကြောင်လျှာသားကို (၆) လက်မ အရွယ်အစား ယောက်မတစ်ခု ပြုလုပ်ပါ။
- ၃။ တနင်္လာနေ့ နံနက်(၇)နာရီအချိန်တွင် ယောက်မတွင် (၀) အက္ခရာကို လေ့လာ ရေး၍ ပြီးလျှင်...

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၁ ပြည့်နှစ်၊ သြဂုတ်လထုတ် နက္ခတ္တဇာတ်ပြင် မဂ္ဂဇင်းတွင် "ဆန်းကြယ်သော ပညာရပ်များ" ဆိုင်းစဉ်ဖြင့် နတ်လေချွန်အကြောင်း ဆွဲအတွဲအကြိုကို ရေးသားကာ ဖြည့်သည့်ပညာရပ်မျိုးပင် ဖြစ်စေကာမူ တိမ်ကော ပပျောက်မသွား ဆင့်ပါ။ ပြန်လည် ဖော်ထုတ်သင့် ဆည့်ဟု ယူဆမိပါသည်။)ဟု စာရေးသူ သုသုသ၏ ဆန္ဒကို ဖော်ပြထားသည့် ဆောင်းပါးအား ဖတ်ရှုလိုက်ရပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော နတ်လေချွန်အကြောင်း အမှတ်ရလာသည်။ အလယ်တန်းကျောင်းသူဘဝက ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သူ ဒေါ်သန်းက သမီးအမှတ်ဖြင့် မွေးစားကာ အဝတ်ဆင်၊ ထမင်းကျွေး၊ ကျောင်းထားပေးသဖြင့် အင်းစိန်မြို့တွင် နှစ်အတန်ကြာ ဆောင် နေထိုင်ခဲ့ရသည်။

ထိုကာလအတွင်း ဒေါ်သန်း၏ ဆင်ပွန်းသည် ဦးဂုက်လာ ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ကြိုပစ်ကောက်မြို့သို့ သွား၍ လေချွန်နတ် မေးကြသည်။

နှစ်ထပ် ပျဉ်ထောင်အိမ်တစ်လုံး၏ အပေါ်ထပ်တွင် နတ်မေးသူ ဆယ့်လေး၊ ငါးဦးခန့် ထိုင်နေကြသည်။ ညမှောင်စအချိန် ဖြစ်သော်လည်း မီးထွန်းရ၊ လူများမှာ စကားမပြောရဘဲ အိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေကြရသည်။ မြောင်းပေါက်တစ်ပေါက်ကိုမူ တံခါးဖွင့်ထားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားချိန်တွင် အာတ်ခုံပေါ် ကွယ်လွန်သွားသော နာမည်ကျော် မင်းသားကြီးတစ်ဦး၏ သားများ ရောက်နှင့်နေကြသည်။ သူတို့ဖခင်ကြီး ရေးလက်စ ဇာတ်ထုပ်အား ဆက်လက်ရေးသား အပြီးသတ်ရန်

နန်းသိဖြူဝင်း

တပည့်နှင့် ဆက်သွယ်ပေးသူ

မေးမြန်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်းသားကြီးအသံကို ဇာတ်ပွဲတွင် နားထောင်ရသည့်အတိုင်း ကြားနေရသည်။ သို့သော် အချိန်ကြာမြင့်စွာ မပြောနိုင်ပါ။ တစ်ခဏကလေးနှင့်ပင် ပြန်သွားလေရာ အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ယူရသည်။ တစ်ကြိမ်ခေါ်လျှင် ငွေတစ်မတ် (၂၅)ပြား ပေးရသည်ဖြစ်ရာ သူတို့၏

လက်ထဲတွင် တစ်ဆယ်ကျပ်တန် ငွေစက္ကူများ အထပ်လိုက် တွေ့ရသည်။ အချိန်အတန်ကြာသောအခါ အခြားသူများကို အားနာသဖြင့် နောက်တစ်နေ့မှ ထပ်လာပါဦးမည်ဟု ပြောဆို၍ ပြန်သွားကြလေသည်။

ယခုကား သုံးရက်မြောက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ရေးလက်စ ဇာတ်ထုပ်အပြီး သတ်ရန် ရက်မည်မျှ ကြာအောင် မေးမြန်းရေးသားရသည်ကို စိတ်ဝင်စားမိသော်လည်း နောက်ထပ်မရောက် ဖြစ်တော့သဖြင့် မသိလိုက်ရချေ။

မကြာမီ ဒေါ်သန်းအလှည့်ရောက်သည်။ သေသူအမည်၊ ကွယ်လွန်ပြီး

သောအချိန် (နှစ်ကာလ)နှင့် မြှုပ်နှံ
သင်္ကြန်ရာသီချင်း စသည် မေးမြန်းပြီး
နောက် နတ်ဆရာမက...

လွန်ခဲ့သော (...)နှစ်က ကွယ်လွန်၍(...)
သင်္ချိုင်းတွင် သင်္ကြန်သို့ ဦး(...) ခဏ
ကြွလာပါ။ ဒီမှာ ဒေါ်(...)က မေးချင်လို့တဲ့
ဟုဆိုလိုက်ရာ မကြာမတင်ကလေး
မှာပင် စူးရှသော လေချွန်သံ ထွက်ပေါ်
လာပြီးနောက်

**“အာတန်။
အာတန်။”** ဟု တရုတ်သံဝဲဝဲဖြင့် ခေါ်
လိုက်သော ဦးဂုဏ်လာ၏အသံကို
ကြားကြရသည်။

သွားလေသူ ခင်ပွန်းသည်၏ အသံ
ကို နားနှင့် ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရ
သဖြင့် ဒေါ်သန်းမှာ စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ
တရှုပ်ရှုပ် ငိုကြွေးလေတော့သည်။
အချိန် အနည်းငယ်အတွင်း အသံ
ပျောက်သွားသဖြင့် ငွေတစ်မတ် ထပ်
ထည့်ကာ တစ်ခေါက် ပြန်ခေါ်ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် အသံကြားလိုက်၊ ငိုလိုက်
နှင့် ကျပ်တန်တစ်ရွက် ကုန်သောအခါ
ဆရာမက **“ငိုချည်းမနေနဲ့လေ မေး
ချင်တာ မေးမှပေါ့”** ဟု သတိပေး
သည်။

နတ်ဆရာမသည် အသက်(၆၀)
ကျော်ခန့်ရှိ၍ အရပ် မနိမ့်မမြင့်၊ ကိုယ်
ခန္ဓာပြည့်ဖြိုးသူဖြစ်ကာ စကားပြောရာ
တွင် နူးညံ့ညင်သာလှလေသည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်မူ စိတ်ထိန်း၍ ရ
သွားဟန်ဖြင့် **“ရှင်အဆင်ပြေရဲ့လား”**
ဟု ရှိုက်သံစွက်၍ မေးမြန်းသည်။

‘အေး အေး သမီးကော အိမ်ထောင်
ကျပြီလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ မောင်(...)နဲ့ မနှစ်က
နေရာချပေးလိုက်တယ်’

‘ကောင်းတယ်၊ အဲဒီလူ ရိုးတယ်။
အရက်လဲ မသောက်ဘူး’

သို့နှင့် အသံပျောက်သွားပြန်သည်။

၁၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ကံ ထပ်မေးဦးမှာလားရှင်’
‘တော်ပါပြီ ဆရာမရယ်၊ အဆင်ပြေ
တာ သိရရင် ကျေနပ်ပါပြီ’

နောက်ထပ်မေးသူမှာ မိတ္တီလာမှာ
အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။
ကွယ်လွန်သွားသည်မှာ (၁၀)နှစ်ကျော်
ကြာပြီ ဖြစ်နေသူ ခင်ပွန်းအား မေးခြင်း
ဖြစ်သည်။ အချိန် အတန်ကြာသည်
အထိ လေချွန်သံ မကြားရပေ။

‘သူ့တစ်ယောက်ကို ထွက်သွားပြီတဲ့၊ နှစ်တွေ
ကြာပြီဆိုတော့ ဘဝတစ်ခုခုမှာ ဝမ်းစားတာ
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

ထိုအဒေါ်ကြီး ပြီးနောက် ကျွန်မတို့
နှင့်အတူပါလာသော မောင်နှမ
နှစ်ယောက် အလှည့်ကျသည်။
လေချွန်သံကြားရပြီးနောက် မိန်းမ
ကြီးတစ်ဦး အသံပေါ်လာသည်။

‘ကလေးတွေ ရွာပြန်နောက်ကြပြီ
လား’

‘အမေမှာခဲ့တဲ့အတိုင်း ရွာပြန်ကြ
မလို့ပဲ၊ လမ်းစရိတ်မှ မရှိတာ။ အမေ
ရှိတုန်းက ပြဖူးတဲ့ ရွှေတွေလဲ မတွေ့
တော့ဘူး။ ဘယ်မှာ ထားခဲ့တာလဲ
အမေ’

‘တံခါးမကြီး ဘယ်ဘက်က၊ ခါးပန်း
ကရေရင် အပေါ်သုံးခုမြောက် ပျဉ်ချပ်နဲ့
တိုင်ကြားထဲမှာ ညှပ်ထားတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့အမေ၊ သမီးတို့ ရှာယူပြီး
ရွာပြန်မယ်။ အမေ့အတွက်လဲ အမျှဝေ
ပါ့မယ်’

ထိုမိန်းကလေးမှာ ကျွန်မနှင့်
အသက်တူအရွယ်တူ ဖြစ်သည်။
မှဆိုးမ မိခင်နှင့်အတူ အိမ်ငှားနေကာ
အသီးအနှံများ ရောင်းချစားကြသည်။

မိခင်ဆုံးပါးသောအခါ ဇာတိမြေ
ပဲခူးအနီးရှိ ကဝမြို့နယ်တွင်း ရွာ
ကလေးသို့ ဘကြီးများနှင့်အတူ လူ
မည်မောင်လေးနှင့်အတူပတ်ဝန်းကျင်

မှ ဝိုင်းကူ ကျွေးမွေးထားစဉ် ဒေါ်သန်း
က တူညီ ဒေါ်ဆောင်လာခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ထို့နောက်တွင် မေးစရာမရှိတော့
သဖြင့် ကျွန်မတို့အဖွဲ့ ဆရာမက နတ်
ဆက်၍ ဘူတာရုံသို့ ပြန်ခဲ့ကြ
သည်။

ယခုအခါ ကြို့ပင်ကောက်တွင်
ဆရာမ မရှိတော့ပေ။ အဆက်အနွယ်
များကလည်း နတ်ထိန်းဝါသနာ
မရှိသဖြင့် ပျောက်ကွယ်သွားပြီဟု သိ
သည်။

သို့သော် မြန်မာနိုင်ငံ မြို့ရွာ အထဲ
များများတွင် နတ်လေချွန် နတ်ထိန်း
များ ကျန်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်
အထူးသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်း
မြေလတ်ပိုင်းတွင် ပို၍တွေ့ရှိရသည်
ကျည်းကန်ရှင်ကြီး၏ ပုစ္ဆာသစ်
တစ်ထောင်ပါရှိသော စွယ်စုံကျော်ထင်
သတ်ပုံ ပုစ္ဆာကျမ်းကို ဖြေဆိုတော်မူ
သည့် ကျီးသံလေးထပ်ဆရာမ၏
အရှင် မုနိန္ဒာဘိဝေက...

‘လေချွန်နတ်သည် အထက်နတ်ဘုံ
ဖိဟန်ရ နတ်မဟုတ်၊ အောက်နတ်ဘုံ
သာ ထည့်သွင်းရမည်’

ဟူ၍ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်းတွင်
ဖော်ပြထားလေသည်။

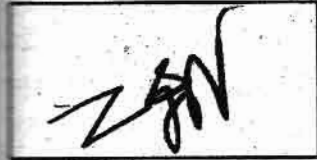
ထို့ကြောင့် နတ်လေချွန်သည်
ကာလများကတည်းက တည်ရှိခဲ့သော
နတ်ဖြစ်၍ လေချွန်နတ်မေးခြင်း ဝေ
သည်လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာ
ခဲ့ပြန်ကြောင်း သိရသည်။ သို့သော်
လေချွန်နတ်၏ နောက်ခံသမိုင်း
ကြောင်းမူ မသိရှိရသေးပါ။ ငွေ
နဲ့စပ်သူ သုတေသီများက ဖော်ပြ
ပေးကြစေလိုပါသည်။

နန်းခင်ဖြူဝင်း

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁) နေရာ
 ခေတ်ပြပေးလိုက်တာက ကျောက်
 ထိခါမြို့တတီး၊ အသက် သုံးဆယ်
 ဆယ် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါ
 သေး။

“သန္တာရွှေ”ဆိုတဲ့ နာမည်သုံးလုံး
 ဆဲက ရှေ့နှစ်လုံးဖြစ်တဲ့ “သန္တာ”ကို
 မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်
 ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရေးက ကံမကောင်းဘူး ဆရာ
 အိမ်ထောင်ကွဲတယ် ပုဆိုးမဖြစ်တယ်၊
 အိမ်ထောင်ဆက်ဖြစ်တယ်၊ ဒုက္ခသောက
 ဆွေ များတယ်၊ အိမ်ထောင်ရေး သာယာ
 ဖြစ်စေရန်ပြုတဲ့တာမျိုး ရရှိပါတယ်။

သူမ လက်မှတ်သင်္ကေတမှာ
 ဆက်ဘက် မျဉ်းပြိုင်တွေရှိပြီး လက်
 ဆံအဆုံးမှာ ထောင်လိုက် မျဉ်းပိတ်
 ဆာသလိုမျိုး ဖြစ်နေတာ သူမ ပြော
 စကားတွေအတွက် အဖြေပဲ ဖြစ်ပါ
 သေး။

သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က မြန်မာ
 သက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လ၊
 ဇန်နဝါရီလမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မူလ
 ဆာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်ချ
 ခြင်္သေ့ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါ
 သေး။

*** ဇယား-၁

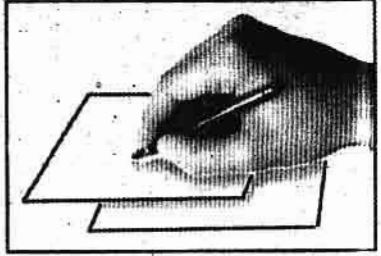
ဆရာမြို့မြောက်မြိုင်
 (ဥပဒေဘွဲ့)
 လက္ခဏာဗေဒနိမ္မည်သုတေသီ

တနင်္လာ အဓိပတိဖွားဖြစ်သူကို
 (ပဉ္စပွတ်+ဆပွတ်+အညွန့်) နာမည်
 ပေးနည်း မှန်ကန်ပါတယ်။ ပုတ်+ရာဇ
 = အနိဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ နာမည်ဖြစ်လို့ အတော်
 အသင့်ကောင်းပါတယ်။ နာမက္ခရာ
 တိုင်စဉ်လဲ မှန်တယ်။

သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ “သန္တာ =
 ၂၀”ဆိုတဲ့ ဂဏန်းတွဲ ရရှိတယ်။
 အချစ်ရေး/ အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
 နိမိတ် မကောင်းပါဘူး။

ဒီဂဏန်းရဲ့ အထိမ်းအမှတ်ဟာ အတောင်
 ပါတဲ့ နတ်သားဟာ ထပ်မံကို ပွတ်နေစဉ်
 ယောက်ျားတစ်ယောက်၊ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့
 ကလေးငယ်တစ်ယောက်တို့ဟာ သင်္ချိုင်းက
 ရုန်းထ လက်အိုင်ချို ဆုတောင်းနေပုံ ဖြစ်
 တယ်။

“သန္တာ”နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ်ရွေး
 ထိုးခြင်း မကောင်းပါဘူး။ “သ”
 အက္ခရာ သောကြာနံဟာ သူမမွေးနံ

တနင်္လာနဲ့ အတွင်းရန် = အိမ်ထောင်
 ရန် ဖြိုဟ်ဖြစ်တယ်။ “တ”အက္ခရာ
 စနေနံဟာ တနင်္လာရဲ့ ဘုမ္မိဋ္ဌာန ဖြစ်
 တယ်။ ဒါကြောင့် သူမရဲ့ဘဝမှာ ဒုက္ခ
 သောကတွေ များခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေး
 ကံမကောင်းခြင်းတွေ ကြုံရတာပါ။

နာမည်ရဲ့ နောက်ဆုံးစာလုံး“ရွှေ”
 ဟာ အင်္ဂါနံ၊ ရာဇဋ္ဌာန မွေးနံတနင်္လာရဲ့
 အညွန့်ပျိုဟ် “မ”အက္ခရာဆိုတဲ့ သင့်
 တင့် လျောက်ပတ်တဲ့ အရည်အချင်း
 တွေ ပြည့်နေတယ်။ ဒါကြောင့် “ရွှေ”
 ကို လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်တယ်။

*** မြန်မာ အင်္ဂလိပ်

ဇယား-၁

	အဓိပတိ		၂		၄
အတွန်း	သိုက်	ရာဇ	၄	၀	၃
မရဏ	ဘင်	ပုတ်	၁	၅	၆*

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

(နာမက္ခရာတိုင်)

- ❖ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား သင့်ပါ။
- ❖ အောက်ခြေပြား ငွေအိုးသဏ္ဍာန် တည်တည်ဆွဲပါ။
- ❖ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ် ရှစ်ခုပါ တဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ပါ။

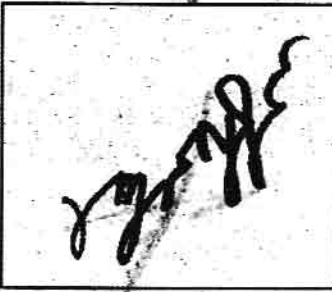
၂။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂) နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်က အသက်သုံးဆယ်ခန့် မှော်ဘီမြို့နယ် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ "ကျော်လှိုင်" ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာလို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်က ရှစ်တဲ့ မိန်းမတွေရော ကိုယ့်ကို ရှစ်တဲ့ မိန်းမတွေရော ပျားပျားပဲပျား ကြာတော့ စိတ်ညစ်လာရတယ်။ သူတို့အတွက် ငွေကုန်ပျားလွန်းလို့ ငွေလဲ မရဘဲတော့ အဲဒီအမျိုးသားရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် အောက်က မျဉ်းပြိုင် ထောင်လိုက် သင်္ကေတတွေ ပျားနေခြင်းက သူ့ စကားအတွက် အဖြေဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ၊ တနင်္လာနေ့ဖွား ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

* * * ယား-၂

တနင်္လာသိုက်ဖွားကို တနင်္လာ + ဝုဒ္ဓဟူး = သိုက် + အဝိပတိ = ဣဋ္ဌ + ဣဋ္ဌ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန် နာမည်ကောင်းဖြစ်တယ်။ အပြင်မိတ် ဂြိုဟ်တွဲလဲ ဖြစ်တယ်။ နာမည်တွင် အပြစ်ပြောစရာ မရှိပါ။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညှိခြင်း သာ အပြစ်တွေ့တယ်။ ထို့ကြောင့် ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် လှအောင် သာ ပြုပြင်ရေးထိုးသင့်ပါတယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား ရပါ။ အပြိုင်သင်္ကေတများ လုံးဝမရှိ စေရပါ။ ကြိုက်ပုံ ငွေအိတ် သင်္ကေတ ထည့်သင့်တယ်။

၃။

* * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃) နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်က တိုက်ကြီးမြို့နယ် အသက်ခြောက်ဆယ်ခန့် အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ "ခင်ဦး" ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာအက္ခရာ စာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း ဖြစ် တယ်။

'အလယ်မှာလဲ ကိုယ်က တာဝန်အဖြစ် ဆုံး အိမ်မှာလဲ တာဝန်အများဆုံး လုပ်ဆောင် စိတ်ပအား ကြီးစားလုပ်ရတယ်။ ငွေပြား အထိုင်အတော အပူပြုထားတဲ့ စိတ်ညစ်ရတယ်'

"ခ"အက္ခရာကို ခွက်မှောက် ဆွဲထားခြင်း၊ လက်မှတ်အထိ လုံးကြီးတင်ဆန်ခတ် အရွယ်အစား ကြီးကြီး ဆွဲထားခြင်း၊ လက်မှတ် အောက်မှာ ကြက်ခြေပုံရှိခြင်းတို့က သူမရဲ့ ဒုက္ခသောကများအတွက် အဖြေဖြစ်ပါတယ်။

ဇယား-၂

		အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	
မရဏ	ဘင်	(ပုတိ	

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

	၆	
၅	၄	
၃	၂*	
၁	၀	

၆ ၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)

(နာမက္ခရာတိုင်)

(ဝုဒ္ဓိ)

၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ တနင်္လာ
နားဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်၊ နာမက္ခရာ
တိုင်တို့ ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း
တွေ့ရှိရမယ်။

*** ဇယား-၃

တနင်္လာမရဏဖွားကို တနင်္လာ+
အနက်ရွေး = မရဏ + သိုက် = အနိဋ္ဌ
+ ဣဋ္ဌ နာမည်ပေးထားတာပါ။ မွေးနံ
ကို အမြစ်အုပ်နာမည်ဖြစ်လို့ နာမက္ခရာ
တိုင်စဉ် မှားပါတယ်။

ဒီနာမည်မှာ သိုက်ဌာနက တနင်္ဂနွေ
အက္ခရာစာလုံး "ဦး" တစ်လုံးတည်း
ထက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်ပါတယ်။

***

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရ
မို့ ငွေအိုးသင်္ကေတအောက်ပြား ပုံဆွဲ
မို့ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်ငါးခုပါတဲ့
မန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ပါ။

လုံးကြီးတင် သေးသေးဆွဲပါ။ ပွင့်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁)ရက်နေ့တွင်
ပွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီပွင့်ပွဲတွင်
ချက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိကဏန်းတူးများအား
အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါ
မည်။

အကြိမ် ၃၀၂
ဖော်လ ၃
ခုနှစ် ၂၀၁၄
၂၃၁၉ = ၁၅ = ၆

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား
ဆစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၆)
ဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်း
များပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ ရှေ့ဂဏန်း
များကို ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများပင် ရွေးချယ်
မည်။

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၃-၃	၅-၃	၆-၃	၉-၃
၃-၅	၅-၅	၆-၅	၉-၅
၃-၆	၅-၆	၆-၆	၉-၆
၃-၉	၅-၉	၆-၉	၉-၉

ဇယား-၃

	အဝိပတ်		၃		၅
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၅	၁	၄
မရဏ	ဘက်	ပုတ်	*၂	၆	၀

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)   (နာမက္ခရာတိုင်)

ဖတ်ငါးခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်ကတော့
တနင်္လာရဲ့ ဓာတ်မိတ်၊ ကြာသပတေး၊
အထွန်းဌာနကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။

ခိုင်မြဲခြင်းအတွက်ပါ။
(ယခုတစ်လ ဤမျှသာ)
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်...

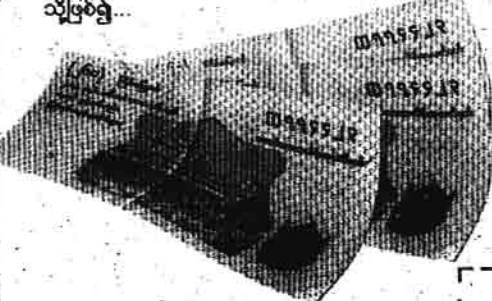
ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ

အတွယ် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

မှတ်ချက်။ ။ (...)ကွင်းအတွင်း ၃၊ ၆၊
၉ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
"အကြိမ်" ဂဏန်း မပါတ် "လ"
ဂဏန်းနှင့် "ခုနှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက
(၃ + ၂ + ၀ + ၁ + ၄) = ၁၀ = ၁ ရသည်။
သို့ဖြစ်၍ '၁' ဂဏန်းကို ပစ်ပယ်၍ မရပါ။
သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး
၃... ၃ ၅ ၆ ၉ ၁
၅... ၅ ၆ ၉ ၁ ၃
၆... ၆ ၉ ၁ ၃ ၅
၉... ၉ ၁ ၃ ၅ ၆

ဤလတွင် တနင်္ဂနွေနှင့် သောကြာ
သားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ တန်ခိုးကြီး
(အိုမဟုတ်) ရှေးဟောင်း ဘုရားတစ်ဆူအသို့
သွားရောက်ပြီး မိမိ မွေးနံအရပ်ထောင်ရှိ
မြတ်စွာဘုရားကို ရေသမ္ပါယ်ပြီး ဒီဝါတပတ်
အစချီ ဂါထာတော်ကြီးအား မိမိသက်စေ
စိပ်ပွားပူဇော်ပါ။

ပြီးနောက် မိမိ အိမ်ပတ်ဝန်း
ကျင်ရှိ စာသင်တိုက်သို့ သွား
ရောက်ပြီး ဆန်းဆေးဆေး ဆား
တစ်မျိုးနီး တတ်နိုင်သမျှ အလှူ
အတန်းပြုပြီးနောက် ထို နံရံ
ရန်ဖြစ်သည်။
အထူးဂဏန်း

◆ ၃၅၆၉၃ ◆ ၅၀၆၉၃၃
◆ ၆၅၃၆၉၅
ထိတ် ပွင့်ငါး

ဆရာရဲထက် (အု...)

ကင်ဆာဝေဒနာရှင်များ

နွမ်းပါးသူ

စေတနာဖြင့် အကြံပေး ဖွဲ့စည်းခြင်း

ခွဲစိတ်ခြင်း (ရွှေနှင်း)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ (၁၄၂)တွင် ဖော်ပြပေးထားသည့် သူတို့ဆီမှစာ...သိသူများ အကြံပေး စေချင်ဟူသော စာကို ဖတ်ရပြီး စာရေးသူမှ စေတနာထား မေတ္တာတရားဖြင့် အကောင်းဆုံး အကြံပြု နည်းလမ်းပေး တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ယင်းစာတွင် ပါသည့်အတိုင်း နွမ်းပါးသူ ကင်ဆာဝေဒနာရှင်အား အထူးပြု မှာကြားလိုသည်မှာ "စိတ္တံ စိတ္တောန နိယတောလောကော" ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ဒေသနာအရိုအတိုင်း လောကကို စိတ်က တည်ဆောက်ထားခြင်းကြောင့် ဝေဒနာရှင်သည် အရင်ဦးဆုံး စိတ်ဓာတ်ကို ခိုင်ခိုင်ထားပြီး စိတ်ဓာတ်မကျစေရန်အတွက် ရတနာသုံးပါးကို အထူး ယုံကြည်အလေးထားပြီး ကုသိုလ်တရားများကို နိုင်သလောက် မပြတ် ပွားများပေးရန် အထူးလိုအပ် လှပါသည်။

စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဆိုပြီး စိတ်ကို လွှတ်မထားရန် သတိပြု စေချင်ပါသည်။

"စိတ်တရား ခိုင်ခံ့လျှင် ရှင်တရား ကလည်း လွယ်လွယ် မပြိုလဲနိုင်ပါ"

စာမှာပါသည့် အနေအထားအရ လည်ပင်းတွင် အကျိတ်အဖုတစ်လုံး ပေါ်လာသည် ဆိုသော်လည်း မည်

သည့်နေရာတွင် ပေါ်လာသည်ဟု အတိအကျ ဖော်ပြထားခြင်း မတွေ့၍ အခြေအနေကို ခန့်မှန်းရ ခက်နေပါ သည်။

လည်ပင်းတွင် အကျိတ်ထွက်နိုင် သည့် ရောဂါများမှာ အခြေအနေအမျိုး မျိုးဖြင့် အကျိတ်အဖု ထွက်တတ်ပါ သည်။

ဥပမာ...

၁။ သိုင်းရွိုက်ဂလင်း ချိုယွင်းဖောက် ပြန်ခြင်းကြောင့်လည်း အကျိတ်အဖု ထွက်နိုင်ပါသည်။

၂။ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အခြားသော ကိုယ် တွင်းအင်္ဂါများမှာ ကင်ဆာဆဲလ် ဖြစ်တည်ပွားများလာပြီးမှ လည်ပင်း မှာ အကျိတ်အဖု ထွက်သည်လည်း ရှိပါသည်။

ဥပမာ ။ အဆုတ်၊ အစာအိမ်၊ အသည်း၊ စသည် ကလီစာပိုင်းမှာ ကင်ဆာ ဖြစ်တည်ခဲ့လျှင် တွေ့ရပါ သည်။

၃။ လည်ပင်းတွင် သီးသန့်ကင်ဆာဆဲလ် ပွားများလာပြီး အကျိတ်အဖု ဖြစ် သည်လည်း ရှိတတ်ပါသည်။

၄။ အထက်ပါတို့မှလွဲ၍ လည်ပင်း တစ်ဝိုက်တွင် အဆီကျိတ်ကဲ့သို့ မြင်းဖုသဘောမျိုးလည်း အဆီ အိတ်ဖွဲ့ပြီး ဖြစ်တတ်ပါသေးသည်။ သို့ပါသောကြောင့် မည်သည့်

အကျိတ်အဖု ဆိုသည်ကို သေချာ စစ်ဆေးစမ်းသပ်မှသာ အတိအကျ အဖြေထွက်လာနိုင်ပါသည်။

သို့သော် အတိအကျသိရန် စစ်ဆေး စမ်းမည်ဆိုလျှင် ငွေကုန်ကြေးကျ ယူ သည်ကို အကုန်မခံနိုင်ဟု ဆိုထား သဖြင့် အကောင်းမြင် စိတ်ဓာတ် ဖွေးပြီး ကုသ၍ ပျောက်ကင်းစေနိုင် သည့် အကျိတ်အဖုဟူသော ဝေဒနာရှင် ၏ စိတ်မှာ စွဲမြဲစွာ မှတ်ယူထားပြီး ယခု တင်ပြပေးလိုက်သည့် အကောင်း ဆုံး တင်ပြပေးလိုက်သည့် နည်းလမ်း များကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဝေဒနာရှင် မှ လိုက်နာကျင့်သုံးမည် ဆိုပါ သင့်အတွက် အကျိုးရှိမည်မှာ အမှန် ကေန် ဖြစ်ပါသည်ဟု စေတနာထား၍ ပြောကြားလိုက်ပါသည်။

ဝေဒနာရှင်အတွက် ရှာဖွေရ လွယ် ကူပြီး လုပ်ဆောင်ရန် မခက်ခဲသည့် နည်းကောင်းများကို တင်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

သို့သော် အလွယ်ရသည်ဟု ဆိုပြီး ပေါ့ပေါ့တွေးကာ အထင်မသေးစေရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။

[ကားပြင် နားလည်ကျွမ်းကျင်သူ

www.burmeseclassic.com

အင်းနစ် ဝပ်ရှောဆရာကဲ့သို့ပင်
တစ်နေ့ကုန် ဘယ်လိုမှ ပြင်၍ မရသည့်
အင်ဂျင်ကို နားလည်ကျွမ်းကျင်
သည့် ဆရာက ကားအင်ဂျင်ကို တူ
နဲ့(၃)ချက် ခေါက်ပေးလိုက်ရုံဖြင့်
အင်ဂျင်ကောင်းပြီး ကားစက်နီးသွား
သည့် ဥပမာကဲ့သို့ပင်...

နားလည်ကျွမ်းကျင်လျှင် တူနှင့်
ဆက်ရမည့်နေရာ အတိအကျကို တူ
(၃)ချက်ခေါက်ပေးရုံဖြင့် ကိစ္စပြီးသွား
သည်ကို အထင်သေးပြီး ဈေးဆစ်
ဆတ်ကြသည့် လူ့သဘာဝက ရှိနေ
ဆတ်ကြသည်ကို စာရေးသူမှ သတိပြု
၍ ဤသို့မှာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဝေဒနာရှင်သို့ တူ(၃)
ချက်ပေးလိုကပါသည်။

၁။ **ဒီနီကာ + ပျားရည်စစ်စစ် ဆတူ**
ရောစပ်ပြီး တစ်နေ့ကို (၂)ကြိမ်
မြင်းကျားစတီးဇွန်းနှင့် တစ်ခါ
သောက်(၂)ဇွန်း။ ရေခဲနှင့်
သောက်ပါ။ [သွေးတိုးကျပြီး အကျိတ်
မန်း ကြေစေပါသည်။]

၂။ **နန္ဒင်း + မြက်ပုန်ညှင်းညလတ်လတ်**
ဆတ် + ငရုတ်ကောင်း + စာသီးဆံ
+ ကွမ်းရွက်ခြောက် + တမာရွက်
ခြောက် ယင်းဆေး(၆)မျိုးကို
ဆတူစု၍ အမှုန့်ပြုပြီး ကွမ်းရွက်
သတ္တုရည်ဖြင့် တေ၍ ဆီးကင်းခန့်
အလုံးလုံး၍ နေရိပ်မှာ ခြောက်သွေ့
အောင်လှန်းပါ။ ပြီးလျှင် နံနက်၊ ည
ဆေး(၃)လုံးကို ရေခဲနှင့်သောက်
ပါ။ [ကင်ဆာမန်းကျိတ်ကို ကြေ၍
ထင်ဆာဆဲလ်ကို မပွားစေရန် အကျိုး
ပြုပါသည်။]

၃။ **ရွှေတလေးမြစ် (သို့) ဇီဝက**
ထက်ထောက် အပင်၏ အမြစ်
(သို့) အခေါက် ရရာတစ်မျိုးမျိုး
ကို အမှုန့်ပြုပြီး တစ်နေ့ ကော်ဖီဇွန်း

(၁)ဇွန်း တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်
ပါ။

သို့မဟုတ် ဇီဝကထက်ထောက်ပင်
၏ အခေါက်ကို တစ်ခါပြုတ်လျှင်
(၅)ကျပ်သားကို ရေမတိဇွက်ကြီး
(၃)ခွက်ထည့်၍ (၁)ခွက်ကျန် ပြုတ်ပြီး
တစ်ခါသောက် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်
(၁)လုံး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်သောက်ပါ။
ယင်းဆေးပင် မရပါက **သက်ရင်း**
ကတိုးမြစ်သွေး၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်
စတီးဇွန်းကြီး(၁)ဇွန်း သေ၇က်ပါ။

[ဝေဒနာရှင် နေထိုင်သော ဖျာပုံမြို့၊
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ယင်းဆေးပင်များ
အလွယ်တကူ ဖွံ့ဖြိုးနေနိုင်ပါသည်။]
[ကင်ဆာဆဲလ် အကျိတ်အဖု
အတွက် အကျိုးပြုပါသည်။]

လိမ်းဆေး

၁။ **နံ့သာဖြူ + စာသီး + နန္ဒင်းတက်**
+ ဆေးဒန်းအခဲ (၄)မျိုးကို
အရက်ဦးရည် ကောင်းကောင်းဖြင့်
သွေး၍ အကျိတ်အဖုကို တစ်နေ့
(၃)ကြိမ်လိမ်းပါ။

အထက်ပါ လိမ်းဆေးကို တစ်နေ့
(၃)ကြိမ်လိမ်းပြီး ကြားအချိန်တွင်
ကွမ်းရွက်ကို ဇီကင်ပြီး ယင်းအကျိတ်
အဖုပေါ်သို့ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် ကပ်ပေး
ပါ။

ညသောက်ရန်ဆေး

အပူအပုပ်ကြေဆေး မန်ကျည်းနှစ်
(၅)ကျပ်သား၊ ထန်းလျက်(၁၀)ကျပ်
သား၊ ချင်းခြောက်မှုန့်(၁)ကျပ်သား၊
ပွေးကိုင်းမှုန့် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်
(၅)ကျပ်သား၊ ပျားရည်(၅)ကျပ်သား၊
နမ်းဆီစစ်စစ်(၅)ကျပ်သား၊ ယင်းဆေး
(၆)မျိုးကို လက်ကော်ရအောင်ချက်ပြီး
ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးတိုင်း မြင်းကျား စတီး
ဇွန်းကြီး(၁)ဇွန်း ညစဉ် စားပေးပါ။

ဓာတ်စာ စားရန်

၁။ **ကန်စွန်းရိုးနီ** (လယ်ကန်စွန်း)-
ထန်းလျက် + မန်ကျည်းပုည သင့်ရဲ့
ထည့်၍ပြုတ်ပြီး ယင်းပြုတ်ရည်ကို
တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် လက်ဖက်ရည်
ပန်းကန်(၁)လုံး သောက်ပေးပါ။
၂။ **သင်္ဘောရွက် မနုမရင့်ကို** သတ္တု
ရည်ညစ်ပြီး တစ်နေ့ (၁)ကြိမ် (သို့)
(၂)ကြိမ် စတီးဇွန်း(၁)ဇွန်း သောက်
ပေးနိုင်ပါသည်။

ရှောင်ရန် အာဇာများ

ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ ငါးသလောက်၊
ဘဲဥ၊ တွင်းအောင်းသား၊ မီးမြှိုက်သား၊
တောကောင်သားများ၊ ပင်လယ်စာ၊
လိပ်သား၊ လိပ်ဥ၊ မျှစ်၊ မှို၊ တညင်းသီး၊
ဆူးပုပ်ရွက်၊ အီကုတ်ပိုး၊ သင်ပေါင်းပိုး၊
ပျားတူကောင်၊ ပဲငါးပိ၊ ပဲပုပ်၊ အုန်းနို့၊
ဒူးရင်းသီး၊ အပူစပ်ပြင်းသည့် အစာ
များ...

ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်
စေသည့် အစားစာများ၊ ကွမ်းစား
ဆေးလိပ်သောက် ဆေးငုံ အရက်
သောက်ခြင်းတို့ကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်
ပါ။

ကဲ...ဒီလောက်ဆိုလျှင်ဖြင့် ဝေဒနာ
ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် အဝေးရောက်
အကြံပေးချက် ပြည့်စုံပြီဟု ထင်ပါ
သည်။

စေတနာထား မေတ္တာတရားဖြင့်
အကြံပေးချက်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်
သုံးရန် တာဝန်မှာ သင်၏ တာဝန်သာ
ဖြစ်ပါတော့သည်။

[ဝေဒနာရှင် အမြန်ဆုံး ရောဂါ
ပျောက်ကင်းချမ်းသာ၍ နှလုံး
စိတ်ဝမ်း အေးချမ်းသာယာပါစေ။]

ဦးမင်းဝင်း(ရွှေစဝင်း)
နက္ခတ္တရောဂါခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၉

၂၀၁၄ ခုနှစ် သစ်သား(ယန်း)ဓာတ်ဆောင် မြင်းနှစ်တာတစ်လျှောက် အရောင်းအဝယ် သွက်လက် အဆင်ပြေစေဖို့အတွက် မိမိတို့၏ ဆိုင်ရှေ့ မြေပြင် သို့မဟုတ် ကွန်ကရစ်ခင်းပြင်တွင် (±)ဟူသော စာလုံးကို ရေးသားပါ။

မြေဖြူ၊ ခဲတံ စသည်ဖြင့် စာရေးတံ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနှစ်ကာလ

အရောင်းအဝယ်သွက်လက်ဆောင်

တစ်ခုခုကို သုံးနိုင်သည်။ စွဲမြဲစွာ ထင်ကျန်စေသည့် စာရေးတံများ မသုံးပါနှင့်။

အလွယ်တကူ ပျောက်ပျက်စေနိုင်သည့် တစ်ခုခုကို သုံး၍ ရေးပါ။ အပေါ်မှ ကန်လန်ဖြတ်မျဉ်းက ပို၍ ရှည်ရပါမည်။ တရုတ်ဘာသာဖြင့် Shi ရှိရုံ ဟုခေါ်သော စာလုံးဖြစ်သည်။

(𠄎) Mǎi မိုင်းဟူသော စာလုံးသည် ငွေကြေးပေး၍ ပစ္စည်းယူဆောင်လာခြင်း(ဝယ်ယူခြင်း)အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍...

(𠄎) Mài မိုက် ဟူသော စာလုံးသည် ပစ္စည်းပေး၍ ငွေကြေးယူဆောင်လာခြင်း (ရောင်းယူခြင်း) အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

ထို ရောင်းခြင်းနှင့် ဝယ်ခြင်း၌ အပေါ်မှ (±)ရှိရုံ စာလုံးသာ ကွာခြားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းစာလုံးကို ဆိုင်ရှေ့မြေပြင်၊ ကွန်ကရစ်ခင်းပြင်တွင် ရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။ ရောင်းဝယ်ခြင်းမှာ ပြောင်းလဲတတ်သော အနိစ္စတရားကို အားကိုးရသည်။

ပစ္စည်းတစ်ခုသည် ဆိုင်တွင် နိစ္စ

မြေပြင်ပေါ်က ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းမရပါ။ အရောင်းဝယ် ထိုင်းမိုင်းသည်။ ငွေသေသည်။ ငွေအိပ်သည်ဟု ညည်းတွားကြ၏။ ထို့ကြောင့် အနိစ္စ၊ ပြောင်းလဲခြင်းသဘောဆောင်၊ မြေဓာတ်ကို ရည်ညွှန်းလျက် မြေပြင် သို့မဟုတ် ကွန်ကရစ်ခင်းပြင်တွင် အနိစ္စအစိုးမရ ပျက်ပျောက်ရန် လွယ်ကူသော အဆိုပါ စာလုံးကို ရေးရခြင်း ဖြစ်သည်။

မြေဓာတ်ဆောင်သော မြေပြင်၊ ကွန်ကရစ်ခင်းပြင်များ မရှိပါကလည်း စိတ်ပျက်စရာ မလိုပါ။ ကျောက်သင်ပုန်းကွဲ၊ အိုးခြမ်းကွဲ၊ အုတ်ကြွပ်အစ၊ တုတ်ခဲအစ တို့သည်လည်း မြေဓာတ်ဆောင်ပါသည်။

ယင်းတို့အပေါ်တွင် ရေး၍ ဆိုင်ရှေ့၌ ချထားပါ။ လူတကာနှင့်၍ ပျောက်ပျက်သည်နှင့်အမျှ အရောင်းအဝယ်လည်း သွက်လက်လာပါလိမ့်မည်။

အင်္ဂါနေ့တိုင်း ပြုလုပ်ပေးပါ။ နံနက်ဆိုင်ဖွင့်စဉ် ပြုလုပ်သင့်သည်။

ယခုနှစ်စိုးမိုးရှင် မြင်းပုံရိပ်၏ မူလ ဝူယုင်းဓာတ်မှာ မီးဓာတ်ဖြစ်သည်။

အင်္ဂါနေ့သည် မီးဂြိုဟ်ရောင်ခြည်မှ ဖြစ်လေရာ မြင်းနှစ်တာတစ်လျှောက် အရောင်းအဝယ် စည်ကား သွက်လက်ခြင်းကို ဆောင်ကျဉ်းပေးပါလိမ့်မည်။ ယင်းစာလုံးကို လူ့ဖွဲ့ လူနယ် စံသော ဓာတ်မတော်သား၊ ကျောင်းဆရာ၊ ကျောင်းဆရာမ၊ ဆရာဝန်၊ သူနာဆွမ်းဆွဲဆရာမတို့အနက် တစ်ဦးတစ်ဦးနှင့် ဆွမ်းဆွဲဆရာမတို့ မြင်တွေ့ရပါက ထိုအတွက် လက်မလှည့်နိုင်သော အရောင်းအဝယ် စည်ကားတော့မည်။ ဝမ်းခြောက်တိုခြင်းနှင့် ခိုခြင်း (±) Shi ရှိရုံ ဟူသော စာလုံးသည် အထက်ပါ ပညတ်နာမ်အမျိုးမျိုးကို ညွှန်းဆိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဂုဏ်ငှာထပ်ကာ အကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းရ၏။ မြန်မာဝေဒ အယူအဆအနေဖြင့် “ဓာတ်တူနံတူ ဆေးဝါးယူ၊ နံတူထပ်၍ အသေရ” ဟု ဆိုကြပေသည်။

မြင်းနှစ်တာတစ်လျှောက် အရောင်းအဝယ် သွက်လက်၍ ကျက်သရေအောင် ပြုသင့်ကြပါစေ...

ကျေးဇူးနွဲ့ (ကျိုက်လတ်)

ဈေးကွက်ပြေလို့

ပြန်ထောက်

အစ်ခုသော ဥပုသ်နေ့တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် (ဆရာ၏အိမ်၌) ဆရာနှင့် ဆရာ စကားလက်ဆုံကျလျက် ရှိနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတပည့်နှစ်ဦး ပြောဆိုနေကြသော စကားများမှာ အထူးအရေးနှင့် ဖေဒင်ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခိုက် အိမ်တံခါးဝမှ “ဆရာ” ခေါ်သံကြား၍ နှစ်ဦးသားလှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အကျီအဖြူ ကော်လံကတုံး အိတ်တိုနှင့် အသက်(၅၀)ကျော် အရပ်အလှ လူကြီးတစ်ဦး ဝင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ညွှန်သည်လာပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ညွှန်သည်အား နေရာထိုင်ခင်းပေးကာ ဘေးဘက်တစ်နေရာတွင် ထိုင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

‘ဆရာ နေကောင်းတယ်နော်’
 ‘ဪ...အေး... နေကောင်းပါသည်ကွာ။ စံတင်ရေ မင်း ကျိုက်လတ်ပြန်ရောက်လာပြီဆို’
 ‘ဟုတ်တယ်ဆရာရဲ့။ အဲဒါ ကျေးဇူးအင်လွန်းလို့ ဆရာ့ကို ကျိုင်းတုံပြန်သက်ဆောင်တွေ လာပေးတာပါ’
 ‘ပြောပြောဆိုဆို ထိုလူကြီးသည် ဆရာ့လက်ထဲသို့ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဆက်တစ်ထုပ် လှမ်းပေးလိုက်ရာ ဆရာက
 ‘ဟာကွာ မလိုပါဘူးကွာ။ မင်းအမေအတွက်သာ ပြန်ယူသွားစမ်းပါ’
 ‘မဟုတ်ဘူးဆရာရဲ့ အမေအတွက် ဆက်သက်ပါပါတယ်။ ဒါက ဆရာ့အတွက်ပါ။ ဆရာ့အတွက် ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ ဝယ်လာတာပါ။ လက်ခံပါ ဆရာ’
 ‘အဲဒါတင်အမည်ရှိသော ထိုလူကြီး’

သည် ပါလာသော အထုပ်အား ဘေးဘက်ရှိ ခုံတစ်ခုံပေါ်သို့ လှမ်းတင်ထားလိုက်၏။

‘ဟိုမှာက နေရေးထိုင်ရေးရော၊ စားရေးသောက်ရေးရော အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ် ဆရာ။ ဒါပေမယ့် ဆရာရယ် ဒီမှာကျန်ခဲ့တဲ့ အမေအိုကြီးနဲ့ ညီမကို ဘယ်လိုမှ စိတ်မချနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ စိတ်က ကျိုက်လတ်မှာပဲ ရောက်ရောက်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အလုပ်ထဲမှာလဲ သိပ်စိတ်မပါတော့ဘူး။ ဟိုမှာ နေနေရတာက မပျော်ပိုက်တော့ဘူး။’

အဲဒါနဲ့ ညီမကို ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်တယ်။ ဆရာ့ဆီကိုသွား ငါ ကျိုက်လတ်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်ရောက်ချင်တယ်။ ပြန်ပြောင်းချင်တယ်။ အဲဒါ ဆရာ့ဆီက ယတြာအစီအရင်သွားမေး ပြီးရင် ငါ့ကို

ဖုန်းပြန်ဆက်ဆိုပြီး မှာလိုက်တာ။

အဲဒါနဲ့ ဆရာ့ညွှန်ကြားလိုက်တဲ့ အတိုင်း ကျွန်တော် ဂါထာကို နေ့တိုင်း သက်စေ့ရွတ်ပါတယ်။ ရွတ်ပြီးတိုင်းလဲ ဆရာမှာလိုက်တဲ့အတိုင်း ကိုယ်ရွတ်ဖတ်ခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကို တိုင်တည်သစ္စာဆိုပြီး ကျိုက်လတ်ကို ပြန်ရောက်ဖို့ကို နေ့တိုင်း ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ် ဆရာ။

အဲဒါ ဆရာရယ် တစ်လကျော်ကျော် လောက်လဲရွတ်ပြီးရော ကျွန်တော် ရုံးချုပ်က လူတစ်ဦးနဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ အဆက်အသွယ်ရခဲ့တယ်။ သူ့နဲ့တိုင်ပင်ပြီး သူ့ရဲ့အကူအညီကို ရယူပြီး သက်ဆိုင်ရာအထက်ကို ဝင်တွေ့ပါတယ်။

ဖောက်ဖျားသားတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိဘဲ မိခင် အိုကြီးအိုမနဲ့ ညီမငယ်လေးနဲ့အတူ နေနေရတဲ့အကြောင်း အခြေအနေအမူကို ဖွင့်ပြောပြီး

အကူအညီတောင်းခံ အသနားခံ ဝင် တွေ့ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ပဲ သိပ်မကြာပါဘူး။ ကျွန်တော် ဒီကျိုက်လတ်ကရုံးကို လက်ရှိ ရာထူး နဲ့ပဲ ပြန်ရောက်လာခဲ့တာ ဆရာရေး။ ဒီပြင်ဆိုရင် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအရ နှစ်နှစ်ချိပြီး နေ့၊ နေ့ရဦးမှာ။

အခုပေးလိုက်တဲ့ ဆရာရဲ့ ဂါထာ တန်ခိုးကြောင့် ရုံးချုပ်က မိတ်ဆွေ တစ်ဦးနဲ့ အဆက်အသွယ်ကောင်းရ ခဲ့တယ်။ အဲဒီ အဆက်အသွယ်ကောင်း ကြောင့်ပဲ သူ့ရဲ့ အကူအညီကြောင့်ပဲ ကျွန်တော် အခုလိုတစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အဆင်ပြေသွား တာပါဆရာ'

အေးပေါ့ကွာ ဘယ်လိုပဲ အဆင် ပြေပြေ ပြန်ရောက်လာရင် ပြီးတာပါ။ ဒီဂါထာက အခုလို တစ်ရပ်တစ်ကျေး ရောက်နေတာတွေ၊ နိုင်ငံရပ်ခြား ရောက်နေပြီး အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် အမိမွေးရပ်မြေကို ပြန်လာ ချင်တဲ့ သူတွေအတွက် အလွန် အစွမ်းထက်တာပေါ့ကွာ။

နေ့တိုင်း အနည်းဆုံး သက်စေ့ ရွတ်ရတယ်။ တစ်နေ့(၁၀၈)ခေါက် ရွတ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းတာပေါ့။ ကိုယ့်မြေ ကို မြန်မြန်ပြန်ရောက်လာတာပေါ့။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ အလေးအနက် ထားပြီးလုပ်ဖို့တော့လိုတယ်။ ဒါတင် ဘယ်ကဦးမလဲ ဒီဂါထာက ဘေး အန္တရာယ်အလွန်ကင်းတဲ့ ဂါထာကွ၊ မင်းဘေး၊ သူခိုးဘေး၊ ရေဘေး၊ မီး ဘေး၊ လက်နက်ဘေး အစရှိတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းငြိမ်း လွတ်ကင်းစေတယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၅-ခုနှစ် အတွင်းမှာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တွေဟာ မြန်မာနိုင်ငံကနေ ကြေးဆင်းတုတော်

အမြောက်အမြား သယ်ယူသွားပြီး ကြေးရည် သွန်းလောင်းကြရာမှာ ပြည်တော်ပြန်ဘုရားတစ်ဆူပဲ အရည် မပျော်နိုင်ဘဲ မြန်မာပြည်ကို ပြန်ရောက် ခဲ့ ပြန်ကြွလာခဲ့တယ်။

သူတို့တွေဟာ ပြည်တော်ပြန်ဘုရား ကြီးကို ဖြိုဖျက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ခဲ့ကြ ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီပြည်တော်ပြန် စမ္မဒဏ်ဂါထာကို ရွတ်တဲ့သူတွေဟာ တစ်ပါးသူတို့ရဲ့ ဖျက်ဆီးမှုလုပ်ရပ် တွေ၊ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြုံစည်၊ ပြောဆို၊ လုပ်ကိုင် ဆောင် ရွက်မှုတွေကနေ လွတ်မြောက်စေ တယ်။ ဘေးကင်း၊ ရန်ကင်း၊ အန္တရာယ်ကင်းစေတယ်ပေါ့ကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။ ဒီဂါထာကို တော်တော် သဘောကျသွားလို့ ကျွန်တော် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဆက်ပြီး တစ်သက်လုံး ရွတ်သွားတော့မှာပါ ဆရာ'

ထို့နောက် ဆရာသည် ထိုလူကြီး နှင့်အတူ စကားစမြည် ပြောဆိုနေရာ အချိန်အတန်ကြာသောအခါ ထို ဝန်ထမ်းအရာရှိလူကြီးသည် ဆရာကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားပြီး ကျွန်ုပ်

လည်း အချိန်လင့်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် ဆရာအား နှုတ်ဆက်ကာ အနား ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ပြည်တော်ပြန်ဘုရား

စမ္မဒဏ်ဂါထာတော်

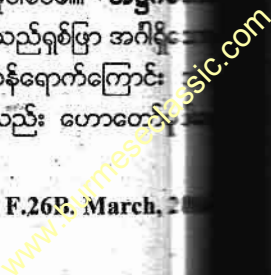
ဣတိပိ ပိဋကတ္တယံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ သတ္တဟောဋ္ဌင်္ဂေါ၊ အဋ္ဌိဝိကာ မရော ပဓာနံ၊ သဗ္ဗဿ ဣန္ဒြော၊ သ သူရိယော၊ ခြောက် နယော ဧတော ရာဇာယံ၊ စောရဇာယံ၊ ဥဒကဏ္ဍာ ဝာယံ၊ သတ္တဏ္ဍာယံ၊ သဗ္ဗဏ္ဍာယံ၊ ဧတော ဝေယတ မင်္ဂလံ အနိစ္စံ သင်္ခတံ၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၊ ဝေယဓ္မံ၊ ပိရာဂဓမ္မံ နိဗ္ဗာနံ ခမတိ။ (မှအစ)

အနက် ဣတိပိ-ဣတိနာ စ ကာရဇာ အကြွင်းအကျန်မရှိ ဟုတ်တိုင်းမှန် သိတော်မူတတ် ဤသို့သော သကတကြောင့်လည်း။ ပိဋကတ္တ ဝိဋ္ဌကသုံးပုံသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ် သုံးဘုံကြွင်း ကျော်ကြားခြင်း ဝိသ မူပါပေ၏။

အနိစ္စံ၊ ဖြစ်ပေါ်သမျှ မမြဲကြသော အနိစ္စတရားကို ထင်ရှားအောင် သိတော်မူပေ၏။ ဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာမရှိသော ဒုက္ခသာ ဟုတ်သည်ဟု သဘောတူ အောင် ဟောပြောတော်မူပါပေ၏။

အနတ္တံ၊ အတ္တမှောင်ရှုပ်ကို မရှိခြင်းပြီး အနတ္တအလင်း အရှင်းတရား ထင်လင်းအောင် ဟောတော်မူပါပေ၏။

သတ္တဟောဋ္ဌင်္ဂေါ၊ ခုနစ်ပါးတော်မူ ဗောဓိအင်ကို ထင်လင်းထုတ်ဖော် ဟောတော်မူပါပေ၏။ အဋ္ဌဂီတော သမာဒိဋ္ဌိ စသည်ရှစ်ဖြာ အဂါရိသော မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းကိုလည်း ဟောတော်မူပါပေ၏။

စတုပဓာနံ။ သဗ္ဗပ္ပဓာနံ၊ လေးပါး ဖြစ်တရားကို ထင်ရှားအောင် ဟော ဆော်မှုပါပေ၏။ **သဗ္ဗဿ၊** ကြွင်းမဲ့ ညဉ့် အလုံးစုံသော လောကကို။ **ဘုဒ္ဓော၊** သဗ္ဗညုတန်ခိုးဖြင့် အစိုးရ ဆော်မှုပါပေ၏။ **သဟဿသုရိယော၊** နေမင်းတထောင်မက ဆောင်သော အရောင်လည်း ရှိတော်မူပါပေ၏။ **မတ္တာနံ၊** မေတ္တာတော်ဘုရင် ဘုရား နှင့်တို့အား။ **နမော၊** ဂုဏ်တော်အတန် ဆန်ကို ယုံကြည်မှန် သဒ္ဓါတိုး၍ ရှိခိုး ခံ၏ ဘုရား။

ဩောင်း၊ အလုံးစုံ တောင်းဆိုသမျှ ညဉ့်ဝ အောင်မြင်ပါစေသတည်း။ **ဘာဿံ၊** မင်းကြောင့်ဖြစ်တတ် သောအရပ်ရပ်ကို လည်းကောင်း။ **စာရဿံ၊** သူခိုးကြောင့်ဖြစ်တတ် သောအရပ်ရပ်ကို လည်းကောင်း။ **ညကဿံ၊** ရေကြောင့်ဖြစ်တတ် သောအရပ်ရပ်ကို လည်းကောင်း။ **အဒ္ဓိဿံ၊** မီးကြောင့်ဖြစ်တတ် ဘေး အရပ်ရပ်ကို လည်းကောင်း။ **သတ္တ ဿဿံ၊** လက်နက်ကြောင့် ဖြစ်တတ် သောအရပ်ရပ်ကို လည်းကောင်း။ **အယျော၊** ကိုယ်ယုံမရောက် အလွယ် မှန်ပျောက်ကင်းပြီး အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ **ဇယတု၊** သုခကြည်လင် အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

မင်္ဂလံ၊ မကောင်းမှုကို ပယ်ခွင်းပြီး ကောင်းခြင်းစုံစွာ မင်္ဂလာအပေါင်း ဖြစ်သည်။ **ဟောတု၊** မုချယုံကြည် ဖြစ်ပါ စေသတည်း။ **အနိစ္စံ၊** ဘုရားဟောအပ် အနိစ္စမှန်ငြား ဖြစ်တရားကို လည်း ကောင်း။ **သင်္ခတံ၊** ကံ၊ စိတ်၊ ဥတုဟာ ကြောင်းလေးဖြာသည် ပေါင်းကာပြုပြင် သင်္ခတတရားကို လည်းကောင်း။ **ပဋိစ္စ သဗ္ဗပ္ပနံ၊** အကြောင်းကြောင့် အကျိုး

ဖြစ် အစစ်မှန်ငြား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား ကို လည်းကောင်း။ **ဓယဓမ္မံ၊** ကုန်ခန်း ပျက်ရသော ဓယဓမ္မကို လည်းကောင်း။ **ဝယဓမ္မံ၊** ဆုတ်ယုတ်ပြုန်း ပျက်စီးရ သော ဝယဓမ္မကို လည်းကောင်း။ **ဝိရာဂဓမ္မံ၊** ကင်းကွာမှန်လှ ဝိရာဂဓမ္မ ကို လည်းကောင်း။ **နိရောဓဓမ္မံ၊** ဥပါဒ်ပြီးလျှင် ဘင်ခဏ၌ ချမ်းရမှုန်ငြား နိရောဓတရားကို လည်းကောင်း။ **ဓမ္မတိ-ဓမ္မတု၊** အမှန်ယုံကြည် နှစ်သက်ကြပါစေသတည်း။

အိမ်မှ စိတ်ဆိုး၍ လည်းကောင်း၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လည်း ကောင်း ထွက်သွားကြသော ဇနီး မယား၊ လင်ယောက်ျား၊ သမီး၊ သား၊ တူ၊ တူမများနှင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမ လက်အောက်အမှုထမ်း အလုပ်သမား စသည်တို့ကို ယင်းတို့၏ အကျိုးကို ပေါင်ပေါ်တင်၍လည်းကောင်း၊ ပန်းပေါ် တင်၍ လည်းကောင်း ဂါထာကို ရွတ် ဖတ်ပေးပါ။

အကြွေးများ ရစရာရှိသော ကြွေးရှင် တို့သည်လည်း ဤဂါထာကို နေ့စဉ် (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပေးပါ။ မည် သည့် အကြောင်းကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာမှ ဓရှိပါလည်း နံနက် (၉)ခေါက်၊ ည (၉)ခေါက် နေ့စဉ်ပုံမှန် ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပေးသွားပါက အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ် ရှင်းလျက် ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာ ဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံပြည့်ဝစေမည် ဖြစ်ပါ သတည်း။

ဘဝ အစ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒစံ
(ကျိက်လတ်)

စာမျက်နှာ (၂၀၄)မှ အဆက်

တစ်ဖန် ကံ့ကော်ညွန့်သည် ငွေ ကြေးကို ကိုယ်စားပြုထားသလို ကံ့ကော်စေရန် နိမိတ်ဆောင်ခြင်း လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးမှ ဘုရားရှင်တို့ ရည်မှန်းထားသည့် လာဘ်လာဘကို မည်သည်မျှ နှောင့်ယှက်ခြင်းစွာ မပြု နိုင်ကြောင်း သစ္စာဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ ကြည့်ပါ။

ငွေ ကြေး = ၂၂
↓   ↓
ကြာ   ခံ   = ၂၂ (တော်ထုနံတု)
↓   ↓
ကံ့   ကော် = ၂၂
ပုတီးစိပ်ရမည်ဂါထာ။

ဗုဒ္ဓိန် ပြီးသည့် အထိဟောနံ စတုပ္ပယာနံ နသတ္တာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတု ဝဏ္ဏာ မေ ဟောတု။

ခက်ခဲသောဝါဒီအသံထွက်

ဗုဒ္ဓိန်   = ဗုတ်ဝါန်
ဥဒ္ဓိဿ   = အုတ်စိတ်သ
အဘိဟဏ္ဍာနံ   = အဘိဟတာနံ
ပစ္စယာနံ   = ပစ်စယာနံ
နသတ္တာ   = နသက်ကာ
အန္တရာယော   = အန်တရာယော
အနက်

ဗုဒ္ဓိန်၊ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှန်း၍၊ အဘိဟဏ္ဍာနံ၊ ယူဆောင် လာကုန်သော၊ စတုပ္ပယာနံ၊ လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့အား၊ ဂေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်၊ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းစွာ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်နိုင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ မေ၊ အကူနိုင်အား၊ ဝဏ္ဏာတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အေးမြရင်မှာ ရှိပါစေ။

သန်းခေါင်(ပညာရေး)

ငွေကြေး ရုပွယ်အောင်

◀ ကြာမ် ဣရပ်မှူးတော်

သန့်ဒေါ်
(ပညာရေး)

တစ်ခေါက်၊ အနက် တစ်
ခေါက် ရှိခိုးရမယ်။ ရှိခိုး
ရမယ့် ဂါထာကတော့...
သရဏကံရာ နောဟစ၊
အတ္တဒဿီစ ဝေယျတု၊
စန္ဒဝါရေ အဘိဇာတာ၊ ဟေ
နယုယာပိ သာဒေရံ၊
နဝေနာနေန ကမ္ပေန၊
ပေါရာဏကံ ဝိနယန္တု။
စတုန္ဒံ ဗုဒ္ဓစာလေမှ သဒ္ဓါ
သုဝီ ဘဝန္တုပေ။

လောကကြီးဝယ် လူရယ်လို့ ဖြစ်
လာတဲ့အခါ ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ တော်တော်
များကို သူက စိတ်တိုင်းကျ ဖန်တီးပေး
နိုင်တယ် မဟုတ်လား။ သူကတော့
ငွေပါပဲ။ ဒါကြောင့်လဲ ဒုတိယဘုရား
သခင်လို့ ဆိုထားကြခြင်းပါပဲ။ ဒီတော့
လဲ ငွေကြေးရလွယ်ဖို့ကလဲ အဓိက
လိုအပ်ချက်သဖွယ် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။
ဒါကြောင့် ငွေကြေးရလွယ်မယ့်
အစီအရင်တစ်ခုကို အာစရိယဝါဒအရ
တင်ပြပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကြေး
အခက်အခဲ အကွပ်အတည်း ကြုံတွေ့
တဲ့အခါ (၇)ရက်သားသမီးများအား
လုံးသည် ကြာခံဘုရားရုပ်ပွားတော်ရဲ့
ရှေ့မှောက်မှာ ပူဇော်ဂါရဝပြုရမှာ ဖြစ်
ပါတယ်။
ဦးစွာပထမ ကြာခံဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
ရှေ့တွင် ဂါရဝဖြစ်သော ထိုနံနည်းဖြင့်
ထိုင်ပြီးလျှင် ရှိခိုးကန်တော့ပါ။ ပါဠိ

ခက်ခဲယောပါဠိအသံထွက်
အတ္တဒဿီစ = အတ်ထဒတ်သီစ
ဝေယျဘူ = ဝစ်သဘူ
စန္ဒဝါရေ = စန်ဒဝါရေ
တေနမသာပိ = တေနမတ်သာပိ
ကမ္ပေန = ကမ်မေန
ဝိနယန္တု = ဝိနတ်သန်တု
စတုန္ဒံ = စတုန်နံ
ဗုဒ္ဓ = ဗုတ်စ
ဘဝန္တုပေ = ဘဝန်တုပေ
အနက်အဓိပ္ပါယ်
သရဏကံရာ၊ သရဏကံရာ
မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
အနောမာစ၊ အနောမဒဿီမြတ်စွာ
ဘုရားသည် လည်းကောင်း။ အတ္တ
ဒဿီစ၊ အတ္တဒဿီမြတ်စွာဘုရား
သည် လည်းကောင်း။ ဝေယျဘူ၊
ဝေယျဘူမြတ်စွာဘုရားသည် လည်း
ကောင်း။ စန္ဒဝါရေ၊ တနလာနေဋ်။

အဘိဇာတာ၊ ဖွားမြင်တော်မူကြ
တော၊ ထိုတနလာနေဋ်မှာ
လေးဆူတို့ကို။ အဟံ၊ တပည့်
သည်။ သာဒေရံ၊ ရိုသေစွာ။ နယု
ရှိခိုးပါ၏။ နဝေနာနေနတု
အသစ်ဖြစ်သော ဤရှိခိုးမှု ကုန်
စေတနာကြောင့်။ ပေါရာဏကံ
ဘဝက ဖြစ်ခဲ့ ပြုခဲ့ဖူးသော အကုန်
ကံကြွင်းကံစ ဟူသမျှသည်။ ဝိနယ
တစ်စမကြွင်း ကင်းရှင်း ပျောက်
စေသတည်း။

စတုန္ဒံ ဗုဒ္ဓတေနေ၊ တန
ဖွား ဘုရားလေးဆူတို့၏ တန်ခိုး
အာနုဘော်တော်ကြောင့်။
အကျွန်ုပ်အား။ သဒ္ဓါ၊ အခါ
သုခီ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ
သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်
ပြီးလျှင် ကံကော်ညွန့် (၁၅) ညွန့်
သက်တော်ထင်ရှား ဖြတ်ဘုရား
အာရုံထားပြီး လျှူဒါန်းပါ။

ကံကော်သား(၉)လုံး ပုတီး
ဖော်ပြမယ့် ဂါထာကို ပုတီး(၁၅) ညွန့်
ပါ။ ပြီးရင် မေတ္တာပို့ အမျှဝေငွေ
ခိုစာကျွေးခြင်း၊ ငါးစာကျွေးခြင်း
ကိုလည်း ဆောင်ရွက်ပါ။ ဝိဇာ
သော ငွေကြေးများ ပွင့်လန်းကာ
ချမ်းသာပါလိမ့်မယ်။
ဤအစီအရင်တွင် တနလာ
ငွေန်ဖြစ်သဖြင့် ပိတ်ဆိုနေ
ငွေကြေးများ ပွင့်လန်းလာ
အတွက် တနလာနေဋ်မှာ ဘုရား
ဆုကို ဦးစွာ ကန်တော့လို
ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

လက္ခဏာ ပပေအင်

အဖြေညီကြမ်း

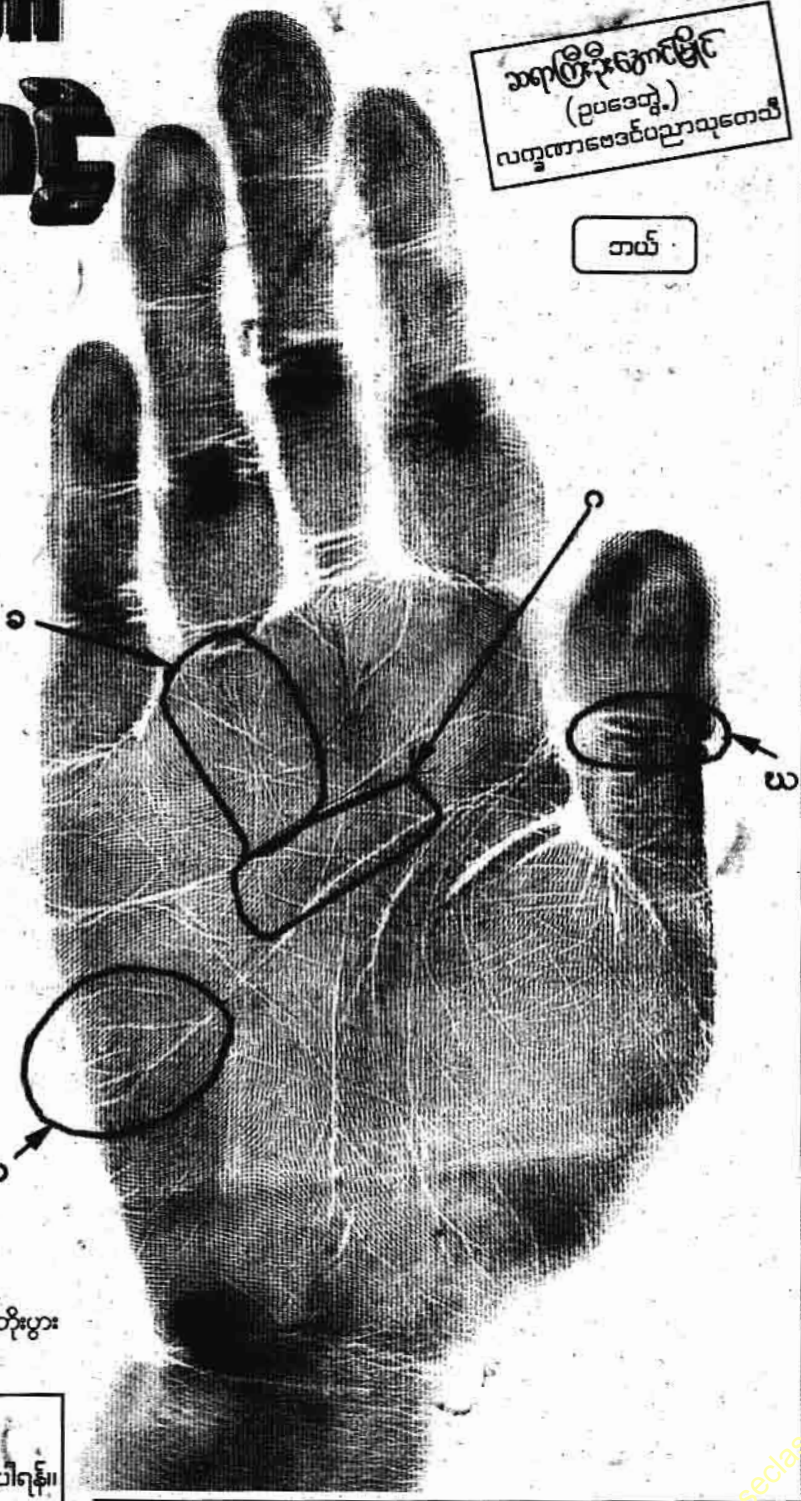
ဤဆောင်းပါးနှင့် အတူ
ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဘယ်
လက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်မှာ
အသက် လေးဆယ်ကျော်
အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်
ပါသည်။ လက်ဖဝါးပြင်နှင့်
လက်ချောင်းများကိုပါ သေ
ချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာ
စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ
မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

၁။ ဘဝမှာ နာမည်ဂုဏ်သတင်း
ထင်ရှား ကျော်ကြားနိုင်
သလား။

၂။ အလှူအတန်းကြီးများ ပေးရ
တဲ့ကံ ရှိလား။

၃။ ပညာသင်ကြားတဲ့ ဆရာမ
အလုပ် ပညာရေးဆိုင်ရာ
အလုပ်ပျိုးနဲ့ အကျိုးပေး
အောင်မြင်နိုင်သလား။

၄။ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေ ကျယ်
ကျယ်ဝန်းဝန်းနဲ့ နေနိုင်မှာလား။
မိမိတို့၏ အဖြေများကို
သီးခြား စာရွက်လွတ်တွင်
ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟောဠိ အဖြေ
များနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်
ပါက လက္ခဏာပညာသုတ ပိုမိုတိုးပွား
ရရှိ ကြပါလိမ့်မည်။

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေကျွမ်းကျင်)
လက္ခဏာပေးအင်ပညာသုတေသီ

ဘယ်

ပဟောဠိ အဖြေများကို
စာမျက်နှာ(၂၀၅)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

လှိုဏ်သုံး

ဗောဓိပက္ခိယအင်း

ရာသီဥစ္စာ ရောက်ကြောင်း
(မြည်-ဆည်မြောင်း)

ယခု စာရေးသူ တင်ပြသော ဗောဓိပက္ခိယအင်းမှာ ထွက်ရပ်ပေါက် သိဒ္ဓိရှင် မဟိဒ္ဓိရှင် ဝိဇ္ဇာများ စီရင်အသုံးပြုခဲ့သော ရှေးဟောင်းအင်း အမျိုးအစားပါ။ စာရေးသူဟာ ဂန္ထိရပညာဆိုင်ရာကို စိတ်ပါဝင်စားသောကြောင့် ဘိုးဘွား လူကြီးများရဲ့ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပိုင်းမှ ပြောဆိုချက်များကို ရှိသေစွာ ခွင့်တောင်း ကူးယူ မှတ်တမ်းပြုထား၍သာ ယခုလို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဗောဓိပက္ခိယအင်းကို စနစ်တကျ အသုံးပြုတတ်ရင် ဆရာတစ်ဆူလုပ် လို့ရကြောင်း သိရပါတယ်။ ထိုဗောဓိပက္ခိယအင်းဟာ စွယ်စုံအသုံးပြု၍ ရသောကြောင့် လိုတရအင်းပုံစံလို့ ခေါ်ရလောက်တဲ့အင်း ဖြစ်ပါတယ်။

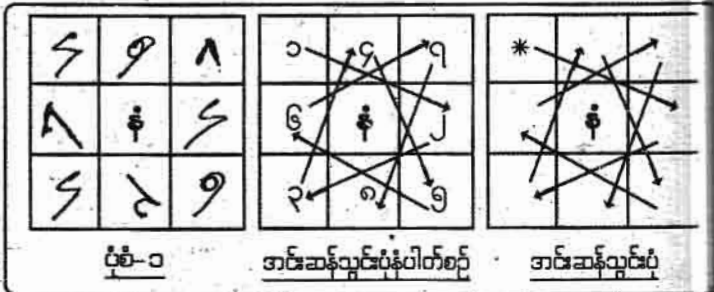
ဒါပေမယ့် စီရင်သူဟာ သီလ၊ သမာဓိ ကိုယ်ကျင့်တရား မပြည့်စုံဘဲ နဲ့တော့ စီရင်လို့ မရဘူးဆိုတာ ပြောပါရစေ။ အထက်က အချက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံရင် မည်သူမဆို စီရင်အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ ထိုအင်းကို စီရင်အသုံးပြုတော့ မယ်ဆိုရင် ဘုရားဆောင်ရှေ့မှာ စီရင်ရပါမယ်။ ဒါကြောင့် အောက်က အချက်အလက်တွေကိုလဲ ဆောင်ရွက်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

- ၁။ ဘုရားမင်းအသစ် ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း
  - ၂။ သီလ၊ ရေချမ်း၊ အမွှေးတိုင် တွန်းလှူပူဇော်ခြင်း
  - ၃။ ဘုရားရဟန္တာ သံဃာတော်များ အပျိုးထားပြီး ဝိဇ္ဇာများကို ရှိရှိကန်တော့ခြင်း
  - ၄။ ဝါပီလ သီလ မယူဆောက်တည်ခြင်း
  - ၅။ ယိနစ်သက်သော ပုံစံဖြင့် စိတ်ထည်ကြည်ရန် ဂုဏ်တော်ပွားများခြင်း
  - ၆။ ပေတ္တာတာဝန်ကို နာရီဝက်မျှ ပွားများခြင်း
- စတာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုကိစ္စတွေ မပြုလုပ်ခင် မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို
- ၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရေးချီးသန့်စင်ခြင်း ပြုလုပ်ရပါမယ်။ လျှော်ဖွပ်ပြီးသား သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရပါမယ်။ အင်္ကျီကို အဖြူရောင် ဝတ်ရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အင်းစီရင်တဲ့အခါ အင်းကျိုး၊ အင်းကန်၊ အင်းစောင်း၊ အင်းခွဲခြင်း၊ အင်းပေါက်ခြင်း မရှိစေရန်အတွက် ယခင်က အင်းအကြောင်းများ ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းတွေမှာ ရှာဖွေကြည့်ပါ။ ဗောဓိပက္ခိယအင်းဟာ ကိုးကွက်အင်းပါ။ အသုံးလဲ အရမ်းကျယ်ဝန်းပါတယ်။ အင်းပုံစံကတော့...

ဆင်နတ်ပုဏ္ဏက အစိမ်း မြေဘီထွက် စုန်းပင်းမြေပင်း သူရဲပင်းကို ဆေးထားသူတို့ မတွေ့ကြနိုင်ခြင်း၊ တွေ့ပါက ရေစိမ်သောက်က ပျောက်တယ်လို့ ပါပါတယ်။ ပယောဂနဲ့တွေ့ရင် လက်ဝဲဘက်တွင်း ဟာသပဒါးနဲ့ တွင်းနဲ့ တို့ကာ အင်းချပြီး နှာခေါင်း၊ ဦးခေါင်း

အင်းပုံစံကတော့ အထက်ပါအတိုင်းပါ။ အင်းကို အင်းကဏန်းပုံစံနဲ့ ဖြည့်သွင်းထားတာပါ။ အလယ်ကွက်နံက မိမိလိုရာ ရေးသွင်းနိုင်ပါတယ်။ အင်းရဲ့ အကျိုးသွားကတော့ သူပြုနတ်ပြု စုန်းတိုက်ဖုတ်တိုက် ဇော်ဂနီတိုက်တို့အပြင် အပရန် မြွေကျားနွား

တို့ကို သပ်ချပါလေ။ ကျန်းမာချမ်းသာပါ၏လို့ ဆိုပါတယ်။ မေ့စေတီမင်း လက်ထက်ကလဲ စီရင်သုံးစွဲတယ်လို့ မှတ်သားသိရှိတယ်။ ထို့အတူ ဗောဓိပက္ခိယအင်းဆန်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို စာဖတ်သူများ သိရှိစေရန် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

၁။ စတ္တာရောယတိပဋ္ဌနာတိဋ္ဌတု	၄ [သတိပဋ္ဌာန် (၄)ပါး]
၂။ စတ္တာရောသပ္ပပဋ္ဌနာတိဋ္ဌတု	၄ [သမ္ပပဋ္ဌာန် (၄)ပါး]
၃။ စတ္တာရောက္ခိပိဒါတိဋ္ဌတု	၄ [က္ခိပိဒါ (၄)ပါး]
၄။ ပဗ္ဗက္ခန္ဓိယနိတိဋ္ဌတု	၅ [က္ခန္ဓေ (၅)ပါး]
၅။ ပဗ္ဗဝလာနိတိဋ္ဌတု	၅ [ဒိုလ် (၅)ပါး]
၆။ သတ္တတောဇ္ဇဂီနိတိဋ္ဌတု	၇ [တောဇ္ဇင် (၇)ပါး]
၇။ အဋ္ဌမဂ္ဂဂီနိတိဋ္ဌတု	၈ [မဂ္ဂင် (၈)ပါး]
၈။ နဝလောကုတ္တရာနိတိဋ္ဌတု	၉ [လောကုတ္တရာတရား (၉)ပါး]

ယင်း အင်းဆန်ဂါတာတွေ ရွတ်ပြီး အင်းဆန်သွင်းရပါမယ်။ အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက် ကြုံတွေ့နေပါက သိမ်ဝင်သပိတ်ကွဲတွင် အင်းချပါ။ လိုသူ၏ နေ့နံကို အလယ်ကွက်တွင် သွင်းပြီး ထိုအလယ်ကွက်တွင် ဖယောင်းတိုင်မီးထွန်းကာ ဘုရားကို

မီးပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် အသုံးပြုကြ တယ်။ မီးထွန်းအင်းအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ရေစိမ်အင်းအဖြစ် လည်းကောင်း အသုံးပြုရုံသာမက မိမိနံသင့် သစ်သား တွင်ပါ ထိုအင်းကိုချပြီး လိုသလို အသုံး ပြုကြပါတယ်။

အသုံးပြုပုံမှာ ဈာန်လမ်းလှ၍ စာရေး သူပင် အကုန်အစင်မသိပါ။ တတ်သိ နားလည်သူများကို မေးမြန်းပြီး အသုံး ပြုပုံကို လေ့လာစုဆောင်း မှတ်သား လျက် ရှိပါတယ်။

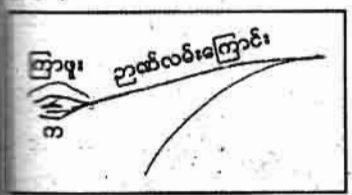
ထို့ကြောင့် မြန်မာတို့ရဲ့ ဂန္ထီရဆိုင်ရာ အင်းစမပညာများကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှ လေ့လာသိရှိသမျှ ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ပေးပါဦးမယ်လို့ ဆန္ဒပြုရင်း ဖြင့်...

[စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အထက် ဝိုင်း လူကြီးများ၏ လက်ဖက်ရည် ကြမ်းပိုင်းမှ ဗဟုသုတများကို အမှတ် တရ...]

ရသကန္တီရ ကျော်ဝင်းအောင်
(ပြည်-ဆည်မြောင်း)

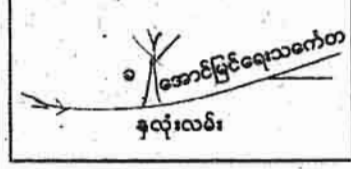
စာမျက်နှာ (၂၀၅)မှ အဆက်

သက္ကဏာပဇယဋ္ဌိ အခြေများ
၁။ အနုပညာ လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးနိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဉာဏ် လမ်းကြောင်းရှည်လျားပြီး အဆုံးမှာ ကြားဖူးသကော်တ ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်။ "က"အက္ခရာ

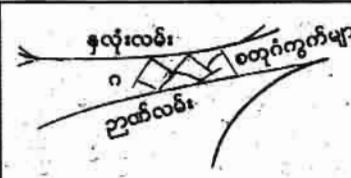

၂။ နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှား ကျော်ကြားနိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်သူ ကြယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံတွင် အောင်မြင်ရေးသကော်တများ ရှိခြင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်။ (နုလုံးလမ်း၏ အစပို သက်မှာရှိသည်။) "ခ"အက္ခရာ

***

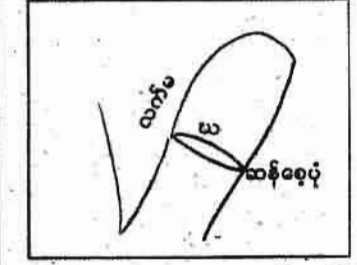
၃။ ကိုယ်ပိုင်တိုင်တာအိုးအိမ် ခြံမြေ ယာဉ်ကားများ ပြည့်စုံနိုင်ပါ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နုလုံးလမ်း ကြောင်းနှင့် ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကြား စတုဂံလွင်ပြင်မှာ စတုဂံကွက်များ ရှိ ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ "ဂ"အက္ခရာ

၄။ အစားအသောက် ကောင်းတွေ ကြိုက်တတ်သူ၊ စားသောက်ရ

သူဖြစ်နိုင်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ပ ဝထမနှင့် ဒုတိယအဆစ်ကြားမှာ "ယဝ"ဆန်စေ့ပုံရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်။ "ယ"အက္ခရာ

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ ပါစေ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေအဖွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာရေးသူ ချွေးမ၏ ယောက်မဖြစ်
သော ဒေါ်မြသီသည် ကသာမြို့နယ်၊
ဘွက်ရွာ အထက်တန်းကျောင်း(ခွဲ)မှ
အလယ်တန်းပြ ဆရာမတစ်ဦး ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်
(၂၀)ခန့်က ဘွက်ရွာအလယ်တန်း
ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဘွက်ရွာ
ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဦးမော်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ လက်ထက်တွင်
အထက်တန်းကျောင်း(တွဲဖက်) ရရှိ
ရေးအတွက် ဦးမော်နှင့် ပူးပေါင်းပြီး
အမှတ်(၂) အခြေခံပညာဦးစီးဌာန
(မန္တလေး)သို့ လျှောက်ထားခဲ့သည်။
စာရေးသူ ပြောင်းပြီး မကြာခင်ပင်
တွဲဖက်အထက်တန်းကျောင်း ဖွင့်ခွင့်ရ
ခဲ့ပါသည်။

မကြာသေးမီက ဆရာမ ဒေါ်မြသီ
သည် ဒုတိယမြောက် ကလေးအား
ကသာဆေးရုံတွင် ဗိုက်ခွဲမွေးပြီး
ချုပ်ရှိုးမဖြစ်မီ ဆေးရုံမှ ဆင်းခဲ့ရသဖြင့်
စာရေးသူ၏အိမ်တွင် တည်းခိုနေပါ
သည်။

တစ်ညတွင် စာရေးသူက ခင်မင်
ရင်းနှီးခဲ့ကြသော ဆရာ/ဆရာမများ
အား မာကြောင်းသာကြောင်းမေးရင်း
ရွာခံဆရာမ ဒေါ်အေးသန်းသည်
အလွန် အားကိုးရကြောင်း ပြောပြပါ
သည်။ ကလေးငယ်နှင့် နေရသည်ဖြစ်
၍ ကလေးအတွက် လိုအပ်သော မြန်မာ
ဆေး၊ အနောက်တိုင်းဆေးတို့ကို
အရန်သင့် ဆောင်ထားရန်လိုကြောင်း၊
ထို့ပြင် ပရိတ်ရေကိုလည်း ဆောင်ထား
သင့်ကြောင်း ပြောမိပါသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ ကျွန်မ
သားအကြီး ငယ်ငယ်နဲ့ ဘွက်ကို
ပြောင်းစ' ဆေးဝါးကလဲ မပြည့်စုံတဲ့

ကလေး အဆိုတော်အောင်

အပြင် ပရိတ်ရေဘူးလဲ ပါမသွားဘူး။
တစ်ညမှာ သားကြီးက ချောမရ ပြုမရနဲ့
ငိုပါလေရော။ ဆရာမဖြူဖြူခိုင်း၊ သီသီ
သန်းတို့လဲ လာချောကြတယ်။ ဘယ်
လိုမှ ချောမရဘူး'

ဟု မမြသီက ပြောပါသည်။
'နောက်တော့ ဘယ်လို လုပ်လိုက်
ရသလဲ'

ဟု စာရေးသူက မေးပါသည်။
'ရွာမှာတော့ ရွာခံဆရာမ ဒေါ်အေး
သန်းကိုပဲ အားကိုးကြရတာပေါ့။
ဆရာမ ဒေါ်အေးသန်းကို သွားခေါ်ကြ
တယ်။ ဆရာမ ဒေါ်အေးသန်း ရောက်
လာတော့ သဘောရိုးလား၊ မရိုးတာ
လား သိအောင် လုပ်ကြည့်ရဦးမယ်လို့
ပြောပြီး ကျွန်မကို သူက ခိုင်းတယ်'
'အင်း... ဘယ်လိုခိုင်းတာလဲ ပြော
ပါဦး'

'သနပ်ခါးကျောက်ပျဉ်ရယ်၊ သနပ်ခါးသွေး
လိမ်းဖို့ထားတဲ့ရေရယ်၊ ယောက်မရယ်
ယူခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ သနပ်ခါးကျောက်
ပျဉ်ပေါ် ရောက်ချပြီး ယောက်မကို လက်
နောက်ပြန် ဖယ်ပြီး သွေးခိုင်းတယ်။

သွေးပြီးသာအနည်ကို လက်နောက်ပြန်
ဖယ်ထားတဲ့အတိုင်း လက်ညှိုးနဲ့ သုတ်ယူပြီး
ကလေးနဲ့ နူးကနေ နှာယောင်အတိုင်း
ဆွဲခိုင်းတယ်။ ထူးဆန်းလိုက်တာ ဆရာ

ကြီးရယ်၊ ချက်ချင်းပဲ တာမှ မဖြစ်ဘဲ
ကလေးက အဆိုတော်သွားတယ်'
'သူ့အရပ် သူ့ဓလေ့နဲ့တော့
တယ်ဟုတ်ပါလား'

'ဆရာမအေးသန်းက ပြောသွား
သေးတယ်။ နောက်ကိုတုဲ သနပ်ခါး
ကျောက်ပျဉ်ရယ်၊ သနပ်ခါးသွေးထဲ
အခါသုံးတဲ့ ရေရယ်၊ ယောက်မရယ်ကို
ကိုယ်အိပ်တဲ့ နေရာနားမှာ အရန်သင့်
ထားတဲ့ မှာသွားသေးတယ်။

ကျွန်မလဲ အဲဒီလို လုပ်ထားတာ
ကလေးက နေမကောင်း ဖျားလို့နာလို့
ငိုတာပဲ ရှိတယ်။ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ
က ကျီစယ်လို့၊ တို့ဆိတ်လို့ ငိုတာနာလို့
မဖြစ်တော့ဘူး'

'ဒါလဲ မှတ်သားစရာ ကလေးအိမ်
များ သိထားဖို့ လိုတယ်'

ဟု စာရေးသူက မမြသီအား ပြော
လည်း ပြောရင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ဖြန့်ဝေရဦးမည်ဟု
စိတ်ကူးမိလိုက်ပါသတည်း။

(ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော ဆရာမ
ဒေါ်အေးသန်း ကောင်းရာ သုဂတီ
ရောက်ပါစေ)

ကသာ သင်းမွှေး

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျွန်းစာပါးစ တိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာ ဦးသီဟ

(ကဆ-၀၃၇၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သော

အသည်းခြောက်ရောဂါ

ကာတွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြားစွာ မောသိပ်တိုက်

အသည်းခြောက်ရောဂါဟာ ကျား/မ ရွေးဘဲ ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ပါ တယ်။ အများအားဖြင့် အရက်၊ ဆေး သိပ်လွန်ကျူးစွာ သောက်တတ်တဲ့ ချီးသားတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဝိပေမယ့် ခဲ၊ ပြဒါးပါတဲ့ ဆေးဝါးများ သောက်မိတဲ့ အမျိုးသမီးများလဲ အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်တတ်ပါ တယ်။

အဲဒီအသည်းခြောက်ရောဂါရဲ့ ဖြစ် တွေ့ကို ဂယနဏသိဖို့အတွက် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရောက်တဲ့ ဆရာ ကျန်းမာပါစေ တိုင်းရင်းဆေးကု ခန်းက ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေး နွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟက တိုင်းရင်းဆေး ကုကြီး ဦးဝင်းလေးနဲ့ တိုင်းရင်းဆေး ကုကြီး ဒေါ်လှသိန်းတို့ရဲ့သား ဖြစ် ပါတယ်။ ဆေးကုသက်(၁၅)နှစ်ခန့် ရှိပြီ ဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေး နွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည်တင်ပြ ချက်ရပါတယ်။

ဒီတစ်ပတ် ဆရာ့နဲ့ ဆွေးနွေးမှာ အတော အသည်းခြောက်ရောဂါ အကြောင်းကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟ(ကဆ-၀၃၇၈၀)

အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ပထမခြောက် ပေးပါဏာ*
၀' အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...
၁။ ပိုးအမျိုးမျိုးတို့ နှိပ်စက်ခြင်း။
၂။ အရက်၊ ဆေးသိပ် လွန်ကျူးစွာ သောက်သုံးခြင်း။
၃။ ခဲ၊ ပြဒါး ပါသော ဆေးများ သောက် သုံးခြင်း။
၄။ မှိုတက်သော အစားအစာ၊ အဆိပ် အတောက်ရှိသော အစားအစာများ စားသုံးခြင်း။

၅။ ဓာတ်ဆီမှထွက်သော အငွေ့၊ ဂက်စ်ငွေ့များ ရှူရှိုက်မိခြင်း (ရှူ ရှိုက်မှုများခြင်း)
စတဲ့ အကြောင်းအချက်များကြောင့် အသည်းခြောက်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
□ *ဆရာ့ဦး ရှင်းပြသလိုဦးဆရာ*
၀' အသည်းခြောက် ရောဂါကို အာယုဗေဒနည်းနဲ့ ပြောရရင် ကာလ၊ အတ္ထ၊ ကိုမိ၊ အာဂန္ဓာကလို့ ဆိုအပ်တဲ့ အကြောင်းတွေမှာ ကာယကံရှင်ဟာ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှား ပြုဖန်များလာတာ ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဓာတ်စုနှစ်ဖို့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၉

www.burmeseclassic.com

မညီညွတ်ဘဲ သွေးနဲ့အတူ ပျက်စီးပြီး ဒေါသသုံးပါး၊ မလ အညစ်အကြေးတို့ ညစ်နွမ်းလွန်မှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဖု၊ အကျိတ်၊ အခဲ၊ အနာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အသည်းရဲ့ ကောဋ္ဌာသအတွင်း တလောင်စည်းတွေ ပျက်စီးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒေသနာနည်းအရ ပြောရရင် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ညီညွတ်မှု မရှိဘဲ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှား၊ ပြုဖန်များခြင်းကြောင့် အာပေါဓာတ် ယုတ်လျော့ ခန်းခြောက်ပြီး ဝါယောဓာတ် ပူပူတဲ့ အတွက် ပထဝီဥပဋ္ဌိ အသည်းဟာ ပုံမှန် မဟုတ်ဘဲ ရောင်ခြင်း၊ ကြီးခြင်းကို အသည်းရောင်ခြင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အသည်းရောင်ပြီး အာကာသလွန်လာတဲ့အခါ အသည်းရဲ့နံရံနဲ့ အနားသားများ ခန်းခြောက် မာကျောစပြုလာပါတယ်။ အဲဒါကို အသည်းခြောက်ခြင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်

□ 'အသည်းခြောက်ကျော့ရဲ့ လက္ခဏာများကို ထောက်ပြီး ဖြောင့်ပြောပါဦး'

○ 'အသည်းခြောက်ကျော့ရဲ့ လက္ခဏာများကတော့...

- ၁။ မျက်စိဝါခြင်း။
- ၂။ အသားအရေ ညိုညစ် ခန်းခြောက်လာခြင်း။
- ၃။ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းလာခြင်း။
- ၄။ အစားအသောက် ပျက်လာခြင်း။
- ၅။ အားအင်ချည့်နဲ့လာခြင်း။
- ၆။ မောပန်းမူးဝေခြင်း။
- ၇။ အသည်းပေါ် လက်နဲ့ စမ်းကြည့်ရင် လိပ်ကျော့ကုန်းလို မာကျော့ကျော့ စမ်းမိခြင်း။
- ၈။ ဝမ်းဗိုက် ပူတင်းပြီး မအိမသာ ဖြစ်ခြင်း။
- ၉။ ခန္ဓာကြီးငယ်နဲ့အတူ ခန္ဓာကိုယ်

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောက်ပိုင်း ဖောရောင်ခြင်း

စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ အသည်းခြောက်ကျော့ရဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်

□ 'အသည်းခြောက်ကျော့ရဲ့ နောက်ထက်တွဲ ထိုကိစ္စများကို သိပါရအောင်'

○ 'အသည်းခြောက်ကျော့ရဲ့ ဖြစ်လာပြီဆိုရင် နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးတွေ ကတော့ ရေဖျဉ်းစွဲခြင်း၊ ဝမ်းအမည်းသွားခြင်း၊ သွေးအန်ခြင်း၊ မျက်လုံးဝါခြင်း၊ အသားများများ စားမိတဲ့အခါ သတိလစ်ချင်သလို ဖြစ်ခြင်း၊ အိပ်ဆေးသောက်လို့ဖြစ်စေ၊ မတည့်တဲ့ ဘယ်ဆေးတွေ သောက်မိရင်ဖြစ်စေ သတိလစ်ချင်သလို ဖြစ်တာတွေ စတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

အသည်း ခြောက်လာပြီဆိုရင် အထက်က ပြောခဲ့တဲ့ လက္ခဏာတွေ အပြင် ကိုယ်ပေါ်မှာ အနီစက်တွေ ပေါ်လာခြင်း၊ ယားယံခြင်း၊ ထိခိုက်ရင် ဖြစ်စေ၊ သွေးဖောက်ရင်ဖြစ်စေ၊ ဆေးထိုးရင်ဖြစ်စေ၊ သွေးယိုလွယ်ပြီး အညိုကွက်ကြီးတွေ ပေါ်လာခြင်း၊ ကြွက်သားတွေပျော့ပြီး အထိုင်အထ ခက်ခြင်း စတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေ ခံစားရတတ်ပါတယ်။ အဲဒီ အသည်းခြောက်ကျော့က တစ်ဆင့် အသည်းကင်ဆာကျော့ကို ကူးသွားနိုင်ပါတယ်'

□ 'ကျော့အဆန် ကျောက်လတ္တံ အသည်းခြောက်ကျော့ရဲ့ ထောက်ပြီး ကျော့အဆန်ကို ကျော့အဆန်ပဲ ထောက်ပြီး ဖြောင့်ပြောပါဦး'

○ 'အသည်းခြောက်ကျော့ကို ထုတ်တဲ့အခါ ပထမဦးဆုံး ဆေးလိပ်၊ အဆေးသောက်တတ်ရင် လုံးဝ ဖြစ်စေတယ်။ ဆေးလိပ်၊ အရက်ဖြတ်ပဲ ကုသပေးပါတယ်။ ဆေးရွက်ကြီးပါဝင် ကွမ်းကိုလဲ စားခွင့်မပေးပါဘူး။ ယခင်ခေတ်ပေါ် ကွမ်းယာထဲပါတဲ့ ဆေးစုံကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်စေပါတယ်။

အဲဒီအချက်အလက်တွေ လိုက်နာဆိုရင် ပထမ သုံးရက်မှာ မက်လင်း (၅)ကျပ်သားနဲ့ ထန်းလျက်(၁၀)ကျပ်သားကို သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ထုတ်အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးခန့် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် တစ်ခွက်ကြိမ် တိုက်ပါတယ်။

ဒုတိယသုံးရက်မှာ ကန့်ကွက်ကျပ်သားနဲ့ ထန်းလျက်(၁၀)ကျပ်သား ရောကျိုပြီး ဆားမီးဖုတ် နည်းနည်းထည့်ကာ အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးခန့်နက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် တစ်ခွက်ကြိမ် သုံးရက်ဆက်တိုက်ထုတ်

နောက်ထပ်(၆)ရက် တိုက်သွားအအေးခံထားတဲ့ ကျောက်ခဲနု ပြုတ်ရည်ထဲကို ဂလူးကိုစီ၊ ကုလားမ ထည့်ပြီး မက်ခွက် တစ်ခွက်ခန့် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် တစ်ခွက် (၂)ကြိမ် (၆)ရက် ဆက်တိုက်ထုတ်ပါတယ်။

ဆေးသောက်စဉ် ရက်များမှာ ထုတ်တဲ့အခါ ကနဦးပြုတ်ရည်နဲ့ ခြောက်စေတယ်။ လိမ်းဆေးအနေနဲ့ သားစစ်စစ်ကို သွေးဖျိုး ကြက်ဟင်းခါးသတ္တုရည်နဲ့ ရောကာ တစ်နက်လိမ်းစေပါတယ်။

အစားအသောက် အနေအထားဆင်ခြင်ပြီး အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကုသရင် အသည်းခြောက်ကျော့ဟာ တဖြည်းဖြည်း သိမ်း

ငှက်ကြီးဝန်ပို

သင်္ကေတများ၏

ဟုလည်း

ဘာသာစကား (၃၂)

“ထီးလှိုင်ငှက်” ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ငယ်ရွယ်သူ၊ သွေးဆူသော လူလင် ဆိုတဲ့အခါ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို သရုပ်ဖော်သည့် သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ထီးလှိုင်ငှက်သည် ချစ်သူ ကြင်ဖက်အပေါ်တွင် သံယောဇဉ်စူးနစ်စွာ အချစ်ပြုသည်။ တစ်ဦးမရှိလျှင် မိမိ၏ ရင်ကို (မိမိ၏) နှုတ်သီးဖြင့် ဖောက်ခွဲကာ သွေးစက်စက် ကျစေခြင်းဖြင့် အဆုံးစီရင်တတ်၏။

တစ်သက်၊ တစ်ချစ်၊ တစ်ဘဝအတွက် တစ်ဦးတည်းပေါ် ထားရှိသော မေတ္တာသရုပ်ဖော် ငှက်ဖြစ်သည်။ ဖြန့်ဟမှုတွင် အောက်ချင်းငှက်နှင့် ဆင်တူသည်။ အောက်ချင်းဖို၊ မ နှစ်ဆောင်တွဲလျက် ရှိရာမှ တစ်ကောင်သည် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် သေကျေပျက်စီးပါက ကျန်တစ်ကောင်သည်လည်း ဝေဟင်မှ ချီပြင်သို့ ကျွမ်းစိုက်ဆင်းကာ အဆုံးစီရင်လေ့ရှိသည် ဆိုလေသည်။)

အခြားသော မျက်နှာစာ၊ အသုံးချသည့်ဘာသာရပ်တွင်မူ လုပ်ရတ်ပညာအသက်တအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။ အဂ္ဂိရတ်ဆိုင်ရာ နက်နဲသော သင်္ကေတအဖြစ် (Alchemy) နှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စရပ်များတွင် ငှက်ကြီးဝန်ပိုထီးလှိုင်ငှက်ကို သင်္ကေတ ပြုကြသည်။

ငှက်ကြီးဝန်ပိုသည် တောကျီးကန်း (raven) နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် သင်္ကေတအမှတ်အသားဖြစ်သည် ဆို၏။

အနောက်တိုင်း အယူအဆတွင် “ကျီးကန်း” သည် တမလွန်လောက၏ စေတမန်ဖြစ်ကာ သေကောင်ပေါင်းလဲ လူမမာတစ်ဦး၏ အိပ်ခန်းပြတင်း၌ ကျီးကန်းနားနေခြင်း၊ ပျံဝဲခြင်းသည် “သေမင်းဖိတ်စာ” ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ ထိုလူနာသည် မလွဲမသွေ ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းရမည့် နိမိတ်ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

တောကျီးကန်းတို့မှာကား အရိုင်းအရိုင်း တောသတ္တဝါများ ဖြစ်ကြသည်။ အုပ်သင်းဖွဲ့၍ နေထိုင်ကြသည်။ ငရဲသား အပေါင်းအစုများဟု စာဖွဲ့ကြသည်။ အမက်လာ မကောင်းသော နိမိတ်ဆောင် ငှက်များ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ငှက်ကြီးဝန်ပိုသည် သုမင်္ဂလဆိုင်ရာ ဩဘာနိမိတ်ဆောင် သင်္ကေတ ဖြစ်ရသည်။ နာမကျန်းဖြစ်ခြင်း၊ ခက်ခဲနက်နဲသော ပြဿနာ၊ အကျပ်အတည်းများအတွက် လွတ်မြောက် ပြေလည်စေသော သင်္ကေတဖြစ်လေသည်။

အမွှေးနံ့သာ

ရှေးအကျဆုံးသော လူမှုအဖွဲ့အစည်း၏ သင်္ကေတများ အစုအဝေးတစ်ခုဖြစ်သည်။ အခြေအနေ တစ်ရပ်ကို အသိပေးခြင်း၊ ပုံဖော်ခြင်းကို လေသင့်ရာ လွှင့်မျောရောက်ရှိစေကာ

ဆက်သွယ်ပေးသည်။

ရှေးလူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် တိုက်ပွဲခေါ်သံ၊ တပ်လှန်သံအဖြစ် စူးရှသော အမွှေးနံ့သာကို လေအထက် လေအညာ၊ တောင်ထိပ်ကုန်းမြင့်နေရာမှ လွှတ်ထုတ်ပေးခြင်းဖြင့် အဖွဲ့သားအားလုံးသို့ နိုးကြားစေခဲ့သည်။ အသံတိတ် စစ်မိန့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

လူမျိုးအသီးသီးရှိ ဒေဝတာပုရာဏ်များအရ စံပြုသတ်မှတ်သော အမွှေးရနံ့ များစွာရှိရာ ရေမြေဒေသအလိုက် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ရာ၌ ကွဲပြားကြပါမည်။

မွှေးပျံသော ရနံ့သည် သတိရအောက်မေ့ခြင်း၊ အမှတ်တရရှိခြင်း၊ ဖိတ်ခေါ်ခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ လုံခြုံစွာ ထိန်းသိမ်းထားခြင်းဖြင့် ကာလအတန်ကြာ ကိုယ်စားပြုနိုင်သော အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်သည်။

ဤတွင် စိတ်တွင်းမှ ခံစားနားလည်မှုဖြင့် ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ သူ ပေးခဲ့သော နှင်းဆီပန်းသည် နှမ်းခြောက်ကောင်း ခြောက်နေပါလိမ့်မည်။

သို့သော် ထိုစဉ်က အဖြစ်သနပ်ပုံရိပ်များက အစဉ် လန်းဆန်းနေဆဲ နှင်းဆီရနံ့ မွှေးပျံဆဲ ဖြစ်သည်ကို ကာယကံရှင်၏ ခံစားမှုဖြင့်သာ သိနိုင်သည်။

ချစ်သူပန်ထားသည့် သို့မဟုတ် ပေးထားသည့် စံပယ်ကံ့သည် လေပြီ။ သို့သော် ရနံ့ကား မရှိသေးဟူသည်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကွဲသည်။

အမွှေးနံ့သာသည် လက်ဖြင့် ထိ
တွေ့ ဆုပ်ကိုင်၍ရသော သင်္ကေတ
မဟုတ်သော်ငြားလည်း သူ့တွင် ပုံပန်း
သဏ္ဍာန်၊ အရောင်အရေ၊ အတွင်းပွဲ့
စည်းပုံ၊ သတင်းစကား စသည်တို့
ပြည့်စုံစွာ ပါဝင်သည့် သင်္ကေတဖြစ်
သည်။

မိန်းမိတ်

* * *

ဤသင်္ကေတသည် လှုပ်ရှားရှင်သန်
နေသော ဘဝနေမှု၊ တက်ကြွသော
စွမ်းအင်နှင့် စကြဝဠာဆိုင်ရာ အဖွဲ့
အစည်း၊ အင်အားစု၏ ဆက်စပ်တည်
ပိုကာ ပုံမှန် ရွေ့လျားနေခြင်းတို့ကို
ကိုယ်စားပြုလေသည်။

ရစ်ငှက်

လှုပ်ရှားတက်ကြွသော သဘောရှိ၍
နေ၏။ ကိုယ်စားပြုသင်္ကေတတစ်ခု
လည်း ဖြစ်သည်။ လူသားများအား
အင်အားကို ဖြည့်ဆည်းထောက်ပံ့ပေး
သည်။

ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူ
အတွက် ရစ်ငှက်သည် ကောင်းသော
နိမိတ်ဆောင်၍ မကြာမတင် ကာလ
အတွင်း နာလန်ထူကာ ပြန်လည်
ကျန်းမာတော့မည်ဟု သတင်းပေးခြင်း
ဖြစ်သည်။

အလင်းရောင်နှင့် နေ့မင်း၏ ကိုယ်

စားလှယ်လည်းဖြစ်ရာ အပိုက်မှောင်
အတွင်းမှ ဒုက္ခရောက်နေသူတို့အတွက်
ကယ်တင်ရှင် သင်္ကေတလည်း ဖြစ်
လေသည်။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်လေ့တွင်
(朱雀)ကိုရီ(Zhi)ရစ်ငှက်သည် နေခင်း
အလင်းရောင်၏ အရှင်သခင် ဖြစ်
သည်ဆို၏။

မကောင်းသော ပါပအငွေ့အသက်
များ ရန်သတ္တရုများနှင့် ဒုစရိုက်မှုများ
ကင်းရှင်းကာ အိမ်ဂေဟာ သန့်ရှင်း
စင်ကြယ်ခြင်း၊ မင်္ဂလာဩဘာ နိမိတ်
ကောင်းပြည့်စုံခြင်းကို ဖန်တီးပေးသည့်
လာဘ်ကောင် ဖြစ်လေသည်။

◆ **ဖီးနစ်ငှက်(Phoenix)** (မှတ်ချက်။ ။

ဖီးနစ်ဟု မဖတ်သင့်ပါ။)

တာကစ်ရီလူမျိုးတို့က **ကာကော**
Kerke's.

ပါရှန်းလူမျိုးများက **ဆင်မူရတ်**
Simurgh.

စသဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

လင်းယုန်ငှက်နှင့် ပုံသဏ္ဍာန်တူကာ
ရစ်ငှက်၏ အရွယ်ပမာဏခန့်ရှိသည်။
မြင့်မြတ်သော နတ်ငှက်ဖြစ်သည်။ ချီအီ
မွှေးပျံသော သစ်စများဖြင့် အသိုက်
ပြုလုပ်နေထိုင်လေ့ရှိကာ နေရောင်ခြည်
၏ စွမ်းအင်ကို အပြည့်အဝ ရရှိထား
သော ငှက်ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဖီးနစ်ငှက်သည် ဖီးလောင်ကျွမ်း၍
ပြာကျသွားသော်လည်း ထိုပြာပုံမှ
တစ်ဆင့် မူလအခြေအနေသို့ ပြန်လည်
ဖန်ဆင်းနိုင်သည်။ သေမင်းကို
အိမ်မက်အဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်နိုင်သော
နတ်ငှက်ဖြစ်သည်။

တရုတ်လေ့တွင်လည်း ဖီးနစ်ငှက်
နှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူသော ဖွန်ဟွမ်း
(Feng Huang)ငှက်ရှိသည်။ ဖိုလ်ဝင်
နတ်ငှက်ဖြစ်သည်။ အရှေ့အနောက်

တောင်မြောက်နှင့် အလယ်ပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်ငါးမျက်နှာတွင် တောင်မြောက်
အရပ်ကို ပိုင်စိုးသည်။

ဖီးဓာတ်ကို အစိုးရသည် ဖြစ်
ခြောက်သွေ့ခြင်း၊ မိုးခေါင်ရေရှား
မြေအောက်၊ ရေအောက် ဖီးတောင်
ကို ပေါက်ကွဲစေ၍ ချော်ရည်
နုဂါးခိုးများ ဖုံးလွှမ်းစေခြင်း၊ [ငါး
သော မုန်တိုင်းများ သက်ရောက်
ခြင်းတို့ကို ဖန်တီးနိုင်သည်။

သို့သော်လည်း နှင်းခေါင်သို့
(ဆီးနှင်းမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်ခြင်း)
အအေးလွန်ကဲခြင်း၊ ကောက်ညစ်
နှင့် ရုက္ခလောကကို ထိပါးခြင်း ဖြစ်
သော မြောက်အရပ်မှ "စစ်သတ္တဝါ
ရွမ်းဂုဏ်" ရေဓာတ်အဆုံး
ထိန်းညှိပေးနိုင်သူဖြစ်သည်။

ဖွန်ဟွမ်းသည် ဖီးနစ်ကဲ့သို့ပင်
နိုင်သည့် ဖိုလ်ဝင်နတ်ငှက်ဖြစ်
နေမင်း၏ အထောက်အပံ့ကို ပြည့်
ရရှိထားသည်။ ယင်း(Yin) ဖီး
ဆောင် သင်္ကေတဖြစ်သည်။ (ဖွန်
ငှက်ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် စာပေ
ဟု မြန်မာတတ်ကြသည်။)

ထင်းရှူးပင်

အမြဲစိမ်း သစ်ပင်တစ်မျိုးဖြစ်
စိမ်းလန်းစိုပြည်ခြင်း သဘော
သည်။ ကမ္ဘာတည်သစ်ပင် သို့
ထာရ သက်ရှည်ပင်တစ်မျိုးဟု
ကြသည်။

အခါအားဖြင့် မြေဆီဖြာစာ
မွန်ခြင်း၊ ကျေးထောက်

အင်အား တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်း၊ အကူအညီ အပြည့်အဝ ရရှိခြင်းတို့ကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

တရုတ်လေ့တွင် “ထင်းရှူးပင်” ကို သက်သာချောင်ချိခြင်း၊ ပြေလေ့ရှုခြင်းအဓိပ္ပာယ်ဖြင့်လည်း သုံးနှုန်းကြသည်။ “ထင်းရှူးပန်း” (木花) စုန်ဟွား(Sōng Huā)ဟု ဆိုလျှင်ကား “ဆေးစိမ်ဆဲ”ကို ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်၍ ကိုယ်ခံ အားကောင်းစေကာ ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံစေသည့် ဆေးဖက်ဝင် အာဟာရ ဖြစ်သည်။ ဖိတန်(Pí Dàn) ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

မြောက်သိဒ္ဓိရှင် “လီထျေရှိုင်” (Li Tie Kuai) ကိုင်ဆောင်သော ပလုတ်တုတ် ကြေးမုံတွဲကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ နယ်မြေနှစ်ခု၏ ကြားခံကွင်းဆက် ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အလွန်ကွာဝေးသော်လည်း ဆက်စပ်နေသည့် နယ်မြေနှစ်ခုဖြစ်သည်။ ဥပမာ မိုးနှင့်မြေ၊ ရှင်သန်ခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်း၊ ပျော်ရွှင်မှုသုခနှင့် ဝမ်းနည်းမှုဒုက္ခ စသည်တို့ အကြားရှိ သည့် ကွင်းဆက်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယသိဒ္ဓိရှင် “လီထျေရှိုင်”သည် သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကို ချန်ရစ်ကာ ကောင်းကင်ဘုံသို့ အလည်သွားနိုင်သည်။ ကိုယ်ပွားဝိညာဉ်ကို မီးခိုးမျှင်အဖြစ် ပြောင်းလဲ၍ နေရာအနှံ့ ခြေဆန်လေ့ ရှိသည်ဆို၏။

ကောင်းကင်မင်းကြီးထံသို့ ဆက်သွယ်ပေးနိုင်၍ လူသာမန်တို့ မစွမ်းနိုင်သော ကိစ္စအချို့တွင် ယင်းသိဒ္ဓိရှင်က စွမ်းဆောင် ကူညီပေးနိုင်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေဖရုံ သို့မဟုတ် ဘူးသီးနှစ်လုံးတွဲ သင်္ကေတသည် အလှမ်းကွာဝေးသော နယ်မြေနှစ်ခု ဆက်စပ်ပေးရာ မျှော်လင့်ချက် ကွင်းဆက် ဖြစ်လေသည်။

ဟုဂျင်းဖီ

ရွှေဖရုံသီး သို့မဟုတ် ဘူးသီးနှစ်လုံးတွဲ တရုတ်လေ့မှ (Bā Xiāng) ပါးရှမ်းခေါ် သိဒ္ဓိရှင်(၈)ပါး အနက်မှ ဒုတိယ

စာမျက်နှာ (၂၀၀)မှ အဆက်

ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
 'အသည့်ခြောက်ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်တုံ့နည်းကတော့ အရက်ဆေးလိပ်၊ ကွမ်း လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ အစားအစာ အသီးအရွက် အသားများကို မချက်မီစေရင်စင် ဆေးပြီးမှ ချက်ရပါမယ်။ ခဲ၊ ပြဒါးပီ၊ ပပီကို တတ်သိနားလည်တဲ့ ဆေးဆရာ၊ ဆရာဝန်များနဲ့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးမှ ဆေးကို စားရပါမယ်။
 မှီတက်သော ငရုတ်သီးပုန်များ သိုးသောဟင်းများ အလိပ်အတောက်ရှိသော အစားအစာများ ဥပမာ-လှသားများအတွက် အကျိုးပြုစာတိများ လုံးမပါဘဲ ကျောက်ကပ် ပျက်စီး စေတဲ့ တညင်းသီးကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်စေပါတယ်။
 တတ်ဆီငွေ့၊ ဂက်စ်ငွေ့၊ ဆေးလိပ် မီးခိုးငွေ့များ မရှူရှိုက်မိစေဖို့ အကာအကွယ်များနဲ့ နေထိုင်ဖို့စတဲ့ နည်းစနစ်များကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရင် အသည့်ခြောက်ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်ပြုသား ဖြစ်ပါတယ်။
 'အနုစုတင်စိမာယ် ဆရာ'
 ○ ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...
 ဆရာ ဦးသီဟ
 တွန်းဟပ်ခေ ထိုင်းခေါင်းဆေးခန်း
 အမှတ် (၁၂) သယုလမ်း (၆၀) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း-၀၉-၅၂၀၀၆၆၀၉၊ ၀၉-၇၃၀၈၅၅၀၊ ၀၉-၅၁၅၅၇၇၀

စာမူ...
 ဦးကျော်စိုးဆီနိုး
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၄၃ (၂၆)လမ်း
 ဝန်းတံတန်းမြို့နယ်
 ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း-၀၁၂၄၂၀၇၅

ဆရာကြီး မင်းယက္ခ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၂၅)

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

သခင်ပုမှ အဆက်

ကောင်းလေစွ ကောင်းလေစွ။ ထိုသို့ ကြော်ငြာဆလိုက်ထိုးရန် အကြံရသော သူငယ်ချင်း ဆန်နီကိုပင် ကျွန်းတင်ရသေးသည်။ ရာကျော် ဒီကောင်ဘာတွေ လာပြောတာပါလိမ့်။ သူပြောတာ ခုအထိ ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်သေး။

လာချေပြီ။ လာပါချေပြီ။ မွန်သူရဲကောင်း စစ်သည်တော်(၆)ဦးနှင့် တပင်ရွှေထီး တစ်ယောက်တည်း တိုက်ကွက်။ ဓားတစ်လက်သမား၊ ဓားနှစ်လက်သမား၊ တုတ်ရှည်သမား၊ တုတ်တိုနှစ်ချောင်းသမား၊ လှံရှည်

သမား၊ လှံတိုနှစ်ချောင်းသမားတို့ တပင်ရွှေထီး (ဆန်နီ)ကို ဝိုင်းတိုက်ကြသည်။ ဓားကြားတုတ်ကြားထဲတွင် ရှောင်တိမ်း ခုခံကာကွယ်နေသည်မှာ အသည်းတယားယား ရင်တဖိုဖို ရှိလှသည်။ ခုခံကာကွယ် ပြသနေရင်းက ဓားနှစ်လက်သမား၏ခေါင်းကို ဆန်နီ ဓားချက်ထိသွားသည်။ ပေါင်းထားသော ခေါင်းပေါင်းမှာ လွင့်ထွက်သွားသည်။

ဓားသွားမှာ တုံးသော်လည်း သံဓားအစစ်ဖြစ်၍ ခေါင်းမှာ အရေပြား ကွဲသွားသည်။ သွေးများက တဖြည်းဖြည်းချင်း စီးကျလာသည်။ ဟော...ဟော... လှံရှည်သမား၏ နားရွက်ကို ဆန်နီက

ခုတ်ချလိုက်ပြန်ပြီ။ မင်းသား၏ ကျောက်လည်း လှံတိုသမားက အရိုးပြင်ရိုက်လိုက်၍ မင်းသား ကျောကော့သွားသည်။

မင်းသားက တပင်ရွှေထီး(ဆန်နီ) ဒေါသထွက်ပြီး လှံရှည်သမားကိုလေ့ လှံတိုသမားကိုရော အပြင်းအထန် တိုက်လိုက်ရာ သူတို့နှစ်ဦးသားက ဆန်နီ၏ဓားချက် မိသွားကြသည်။

သူတို့လည်း မသက်သာလှပေ။ ဇာတ်ဆရာ(အငြိမ့်ဆရာ)ဖြစ်၍ ကြိုက်မိတ်ခံနေကြရသည်။ နိမ့်လိုကတော့ အမဲဖျက်သလို ဝိုင်းဖျက်ကြမည့်သူတွေ ဖြစ်ကြသည်။

ကျောက် ထိသူထိ ပေါင်ကို အခုခံခံရသည့်သူက အခုတိုခံရ။ ခေါင်းကို ဓားချက်ထိတော့လည်း ဟော...ဟော... သွေးက တဖြာဖြာ၊ စည်းချက် ဝါးချက်

မကိုက်တော့။ ဇာတ်စင်ပေါ်တွင် ဝရန်း
သွန်းကားဖြစ်နေသည်။ ထိုသူထံ၊
ကွဲသူကွဲ၊ ပြသူပြုဖြင့် ထိချင်တိုင်း
ထိ၍ မှားချင်တိုင်း မှားနေတော့သည်။

ဒီအတိုင်း ဆက်သွား၍ကတော့
တပင်ရွှေထီး နတ်ရွာလားပြီး သမိုင်း
ဇောက်ထိုးဖြစ်တော့မည်။

ဇာတ်စင်ပေါ်မှာကတော့
သွေးသံတခဲရဲ ကွဲကြပုံကြန့်ငါ။ နောက်ခံ
ပိတ်ကားကြီးပေါ်မှာတော့ “သိုင်းမှာ
မင်းယက္ခ”၊ “သိုင်းပညာ စီစဉ်ညွှန်
ကြားသူ ဆရာ မင်းယက္ခ” ဆိုသည့်
ကြော်ငြာစာတန်းကြီးက ကြီးလိုက်
သေးလိုက် လင်းလိုက် မိုန်လိုက်ဖြင့်
ကြော်ငြာမြဲ။

“ငါ့နယ် သေလိုက်ပါတော့” ဟု
မီးစပ်မှ ရေရွတ်ရင်း ဇာတ်စင်နံဘေးသို့
အပြေးသွား၍ “ရာကျော် ရာကျော်
ကားလိပ်မြန်မြန်ချ၊ ကားလိပ်မြန်
မြန်ချ” ဟု ကသောကပျော့ ပြောလိုက်
၍ ကားလိပ်ကြီးမှာ ဝေါခနဲ ကျလာကာ
တပင်ရွှေထီးအော်ပရာ၏ ဗရတ်သုတ်ခ
ပြတွက်တို့ကို အမြန်ဆုံး ပိတ်ကာ
ထားလိုက်ရပါတော့သည်။

အငြိမ့်စင်ပေါ်သို့ တက်သွား၍
အသက်ကို ဝအောင် ရှူသွင်းရှူထုတ်
လုပ်နေရသည့် တပင်ရွှေထီး မင်းသား
ကြီးဆန်နီအား...

‘ဆန်နီ ကြော်ငြာဆလိုက်ပြားကိုတော့
ငါ့သွားပြီး မင်းက ကြော်ငြာပေးတာက
တော့ ကောင်းပါတယ်။ ကျေးဇူးလဲ တပ်ရဲပါ
တယ်။ ဒီလောက် စည်းမကိုက် ငါ့မကိုက်
ချင်သလိုချ၊ ထိချင်သလို ထိနေတဲ့ ဖရိုရဲ
တိုက်ကွက်ကြီးကို ဆရာမင်းယက္ခက သင်
ကြားပေးတယ်လို့ ကြော်ငြာပေးတော့ ငါ
အတွက်တော့ ဂုဏ်ပတက်တဲ့အပြင် ဂုဏ်
တောင်ပုဂံသေးတယ်ကွာ။ တော်ပြီတော်ပြီ
မင်းဟာမင်း တပင်ရွှေထီးအော်ပရာကို

ဆက်ကချင်က မကရင်နေ ဝိုက်တော့
ကြော်ငြာပေးနေတော့’

ဟူ၍ အားမနာ ပါးမနာ ပြောဆိုကာ
ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။ ဆန်နီ အငြိမ့်
ပွဲကြီးကတော့ တဖြည်းဖြည်းဝေးလျက်
ကျန်ခဲ့ပါတော့သည်။

**(သုငယ်ချင်း လူရွှင်တော်
ဈေးသည်ကြီးဆန်နီအား သတိ
တရအဖြစ်...)**

န္တေတစ်နေ့၏ တစ်မနက်ခင်းအစ
တွင် မော်ကျွန်း၏ မြစ်ရေပြင်သည်
တက်သစ်စ နေရောင်ဖြင့် ဟပ်၍
လင်းလက် တောက်ပနေပါသည်။
စင်ရော်ငှက်တို့ကလည်း လူးလာဝဲကာ
ဖြင့် ငါးရှာနေသည် ထင်ရသည်။

ထိုစဉ် မော်ကျွန်းသင်္ဘောဆိပ်သို့
ရောဝတီ နှစ်ထပ်သင်္ဘောကြီးသည်
ခုံညားစွာ ဆိုက်ရောက်လာတော့
သည်။ (ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးရှိ
မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့ကို ရှေးယခင်
ကတည်းကပင် မော်ကျွန်းဟု ခေါ်လာ
ခဲ့ကြပါသည်။)

သင်္ဘောကြီး ကမ်းသို့ ကပ်သည်နှင့်
ဆင်းမည့် လူအုပ်ကြီးကလည်း
သင်္ဘောအတက်အဆင်းအဝ သံတံခါး
နားတွင် သူ့ထက်ငါ တိုးဝှေ့လျက် ရှိ
ကြသည်။

သင်္ဘောမရင်မီ မဆင်းရန်၊ သံတန်း

သံပေါင် သံတံခါးတို့ကို ကျော်မဆင်း
ရန် သင်္ဘောမှ တာဝန်ရှိသူတို့ကလည်း
အော်ဟစ်သတိပေးလျက် ရှိကြသည်။

သင်္ဘောကြီးမှာ ဆိပ်ခံတံတားသို့
ဆိုက်ကပ်လိုက်သည်နှင့်
သင်္ဘောကို ကြီးဖြင့် ဆွဲချည်ပြီး

သည့်အခါ သင်္ဘော အောက်
ထပ်ဘေးရှိ သံတံခါးကို ဘေးသို့ တွန်း
ထိုး ဖွင့်ပေးလိုက်သည်နှင့် ခရီးသည်
များမှာ သူ့ထက်ငါ တိုးဝှေ့ ထွက်လာ
ကြပါတော့သည်။ ခရီးသည်များသည်
အလျောက် တော်တော်နှင့် လူမရှင်း
သေးပါ။

ခရီးသည်များ ကုန်သလောက် ရှိ
လျှင် ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ရိုးရာဝတ်စုံ
ကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူလင်ပျိုတစ်
ယောက်သည် သင်္ဘောပေါ်မှ ထိမတင်
သော မျက်နှာဖြင့် ခုံညားစွာ ဆင်းသက်
လာသည်။

ရှမ်းတိုက်ပုံ ရင်ဖုံးအင်္ကျီကို ဘဲရံခေါ်
ရွှေချည်ထိုး အနားများဖြင့် ခုံညားစွာ
ကွပ်ထားသည်။ အပြာရောင် ဖဲသား
ရှမ်းတိုက်ပုံနှင့် ရှမ်းဘောင်းဘီတို့အပေါ်
တွင် ရွှေချည်ထိုးများဖြင့် ဆင်ယင်
ထားသောကြောင့် မြင်ရသည်မှာ
ခုံညားသပ်ရပ်လှသည်။

ခေါင်းတွင်လည်း ရွှေကျင်ခပ်ပဝါကို
အစထောင်၍ ရှမ်းပေါင်း ပေါင်းထား
သော်လည်း အသားဖြူဖြူ၊ နှုတ်ခမ်း
မွေးရေးရေးနှင့် လူပုံချောဖြစ်ပြီး
အထက်တန်းကျကျ ဝတ်ဆင်ထား၍
ရှမ်းဇော်ဘွား အနွယ်တော်ပေပဲလား။
ကျခိုင်း ကိုယ်တော်လေးပေပဲလားဟု
ဝေခွဲမရနိုင်ပေ။ **(ခေါ်ရသွယ်ကူအောင်
ရှမ်းမင်းသားလေးဟု ခေါ်ပါမည်။)**

ရှမ်းမင်းသားလေး ကုန်းပတ်ပေါ်သို့
ရောက်သည်နှင့် နောက်တော်ပါ(ငယ်
ကျွန်)တစ်ယောက်က အရိုးရှည် ရွှေထီး

ကိုဖွင့်၍ နောက်မှနေ၍ မိုးလိုက်သည်။ နောက်တော်ပါ နှစ်ယောက် ပင်နီရှမ်း ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်၍ ဆောင်စားကိုယ်စီ လွယ်၍ နောက်တော်ပါးမှ စားလိုက် ပါလာသည်။

သက်တော်စောင့်များပင် ဖြစ်ပေမည်။ နောက်တော်ပါတစ်ယောက် ဆေးနီရောင် သုတ်ထားသော သိုင်း တုတ်ရှည်(၁၀)ချောင်းခန့်နှင့် လှံရှည် (၂)ချောင်းတို့ကို ကြိုးဖြင့်စည်းလျက် ပန်းထက်တွင်တင်ကာ ထမ်းလာသည်။

နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ အဝတ်အစားထည့်သည့် နိုင်ငံခြားဖြစ် ဖိုင်ဘာယူနီဖောင်း သေတ္တာအသေး တစ်လုံးကို ကျောတွင်တင်လျက် ထမ်း ပိုးလာသည်။

ထိုရှမ်းမင်းသားကို မြင်တွေ့လိုက်ရ သည်မှာ ခုံညားပန်ရလှသည်။ မြင်ရ သည်နှင့် အထင်ကြီး လေးစားစိတ် ဝင်လောက်သည်။ ရှမ်းမင်းသားက ဘော်ကြယ်များ ထိုးထားသော ကတ္တီပါ အိတ်အနက်ဖြင့် ချုပ်ထားသော နောက်ပိတ်ဖိနပ်ကိုစီးလျက် ခြေတစ် လှမ်းချင်း လှမ်းလျက် ခုံညားစွာ လျှောက်လှမ်းသွားပါသည်။

မြင်ရသူအပေါင်းက တအံ့တဩနှင့် ငေးကြည့်နေကြသည်။ သူ၏ ဦးတည် ချက်နေရာသည်ကား မော်ကျွန်းဦးကော ဟု နာမည်ကျော်ကြားသော ဆရာ တော် ဦးကောသလ္လ သီတင်းသုံးရာ မော်ကျွန်း ကန္နားကျောင်းကြီးဆီသို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မော်လမြိုင်ကျွန်း ကန္နားကျောင်း ကြီးမှာ အုန်းပင်များ တစ်ထောင်ကျော် ခန့်ဖြင့် ဝန်းရံလျက် အေးချမ်းငြိမ်သက် စွာ ရှိနေပါသည်။ မော်ကျွန်းသို့ လင်းလင်းချင်းချင်း ရှိချိန်တွင် သူ့ဘော် ဖြင့် ဝင်ရောက်လာမည်ဆိုလျှင် အုန်း

တောကြီးဖြင့် ညှိနှိုင်းနေသော ကန္နား ကျောင်းကို အဝေးမှပင် လှမ်းမြင်နေရ ပါသည်။

စိမ်းစိုညိုမှိုင်းနေသော အုန်းတော ကြီးက ကျောင်းကို ဝိုင်းပတ်ဖုံးကွယ် ထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထို ကန္နားကျောင်းဆရာတော် ဦးကောသလ္လ (ဆရာတော်ဦးကောဟု သာ ရောဝတီတစ်ကြောတွင် ထင်ရှား ကျော်ကြားလျက် ရှိပါသည်။) မြန်မာ သိုင်းပညာကို ခြေခြေမြစ်မြစ် သင်ယူ ပြီး တပည့်များကို ပြန်လည်သင်ကြား ပေးလျက် ရှိပါသည်။

သူ၏ကျောင်းတွင် သိုင်းပညာသင် ယူသော တပည့်များ၏ နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရေး ပညာရေးတို့ကိုပါ တာဝန်ယူသည်။ အနည်းဆုံး ကျောင်း မှာ (၅)နှစ် သိုင်းပညာ သင်ယူရသည်။ ဆက်လက် ပညာသင်ယူချင်လျှင် လည်း မိမိ သင်ယူချင်သလောက် မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ သင်ယူ နိုင်သည်။

သိုင်းသင်တန်းချိန် လေ့ကျင့်ချိန်များ မှ ကင်းလွတ်သော အချိန်များတွင် ကျောင်းတက်နိုင်သည်။ အလုပ် လုပ် နိုင်သည်။ မော်လမြိုင်ကျွန်း၏ အခမဲ့ သိုင်းတက္ကသိုလ်ကြီးဟုပင် ခေါ်နိုင်

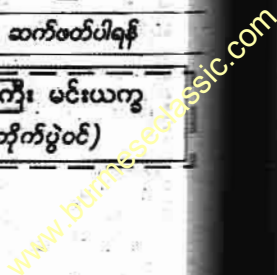
လောက်ပါသည်။ ဆရာတော်ဦးကောသလ္လ သူကိုယ် တိုင် သင်ကြားပေးသည့်အပြင် အခြား နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားသော သိုင်းပညာရှင် သိုင်းဆရာများကိုလည်း ကျောင်းသို့ ဖိတ်ကြား၍ သူ့တပည့် များအား ဖြည့်ဆည်းသင်ကြားပေး သည်။

ဆရာတော်၏ မူလဆရာကြီးများ မှာ စာရေးသူ(ကျွန်တော် မင်းယက္ခ)၏ ဆရာကြီးဖြစ်သော ဆရာကြီး ဓားတစ် လက်ဦးနေဝင်း၊ သိုင်းပြောင်းပြန် ဆရာ ကြီး ဦးမောင်လေးနှင့် ရှမ်းတရုတ် (အခြေသိုင်း)ဆရာကြီး ဦးမောင်းတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ တပည့်များအား ကိုယ်တိုင် ဖိတ်ကြား၍ ပညာသင်ကြားပေးသည့် အပြင် အခြားအခြားသော သိုင်းပညာ ရှင်များကို ဖိတ်ကြား၍ ဖြည့်ဆည်း သင်ကြားပေးသောကြောင့် ဆရာ တော် ဦးကော၏ သိုင်းတပည့်များမှာ သိုင်းပညာမျိုးစုံကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်သောသူများ ဖြစ်ကြပါ သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်က ကြီးမှ ကျင်းပပေးခဲ့သော ရောဝတီတိုင်းဒေသ ကြီး မြန်မာရိုးရာ သိုင်းပညာပြိုင်ပွဲကြီး တွင် ဆရာတော်၏ တပည့်ရင်းနှီး ဖြစ်ကြသော ဆရာမ မသန်းလှ ဆရာမ တင်တင်ဝင်းနှင့် ဆရာမျိုး ဦး တို့အပါအဝင် "မော်ကျွန်းသိုင်းအဖွဲ့ ကြီး"က ရွှေတံဆိပ်(၅)ခု၊ ငွေတံဆိပ် (၅)ခုဖြင့် သိုင်းတံခွန်စိုက် စွယ်စုံငါး ငါးကြီးကို ရရှိခဲ့ဖူးပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

တိမ်မြုပ်နေသော

မြေဆီပ်ချ ပစ္စည်း

ရောဖို့

ဦး... ဗာဗေ ရှိနိုင်က နေရီ
ဖို့ရီ ဘော်ရီ ကွန်(န်) ကွန်(န်)
ဗ်ရီ ဝါရေ အာကော
ကာရ်လေ ကာလ် ကာရ်တေ
ကာရ်ရီ ဘာဗေ နိုင်း(န်စ်)
အစ်စိုရာ ဘာရဟာတီ ကီ
ဘာကျား ယဟာဒေဝီ ဒူဟိုင်းရ်
မရ်ဟာ မရ်ဟာ ကီ ဒူဟိုင်းရ်
နို နာ ကျ်ပန် ပိုင်း ကီး
လာစ် ဒူဟိုင်းရ် ရေး ။

အထက်ပါ ဂါထာသည် ဟိန္ဒူ
ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားမှုအား အနီး
စပ်ဆုံး မြန်မာအသံထွက်ထားခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်
တိမ်မြုပ်နေသော ရှေးဟောင်းပညာ
များ ဖော်ထုတ်နေရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ
အတွင်း မြေဆီပ်ချ ကုသမှု ပြုခဲ့သည့်
ညွှာရပ်တစ်ခုအား ဖော်ထုတ်တင်ပြ
ပေးလိုက်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်(၃၀)ခန့်က ဇောတီ
သဝေဒမဂ္ဂဇင်းတွင် မြေဆီပ်ချကုသမှု
အား ဖော်ပြခဲ့ပြီး အဆိုပါမန္တန် မရရှိခဲ့
ကြောင်း၊ မြေဆီပ်ချကုသမှု နည်းပညာ
ရပ်တစ်ခု ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်ကို ဝမ်းနည်း
ကြောင်း ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ အကြောင်း
အရာ အကျဉ်းချုပ်မှာ...

ဒိုက်ဦးနယ်ဘက်တွင် မြွေကိုက်ခံသူအား
ကုသရာ၌ ရှစ်တီးကုသကြီးတစ်ဦးမှ လူနာ
၏ ကျောပြင်ပေါ်တွင် ကျောလှမ်း ကပ်ထား
ပြီး လက်လှမ်းပမီသည့် နေရာမှ ဂါထာမန္တန်
ရွတ်ဆို၍ မြေစိုင်းလေးများဖြင့် ဖစ်ပေါက်
ကုသကြောင်း လူနာမှာ လက်နှစ်ဖက်ကို
ဘေးချွတ်၍ မြေဆင်းထိုင်ထားပြီး ကျော
ပေးအနေအထားဖြစ်ကြောင်း မြေဆီပ်မှု
သည်နှင့် လမ်းမှ ကွာကျွေးကြောင်း
စသဖြင့် ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

စာရေးသူ အမှုထမ်းဘဝဖြင့် ကချင်

ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်၊ တာလော
ကြီးကျေးရွာသို့ ၁၉၈၈ ခုနှစ်ဦးပိုင်းတွင်
တာဝန်အရ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ တာ
လောကြီးကျေးရွာ၌ ရှမ်းရွာ၊ ကချင်ရွာ၊
ဂေါ်ရခါးရွာ၊ တရုတ်ရွာ ဟူ၍ ကွဲပြား
သည်။

စာရေးသူ လက်အောက်ရှိ တပ်
ကြပ်ကြီးရဲမြင့်(ကွယ်လွန်)၏ မိတ်ဆက်
ပေးချက်အရ တာလောကြီး ဂေါ်ရခါး
ကျေးရွာမှ ဆေးဆရာ ဘီးလ်ဗဟာဒူး
နှင့် သိကျွမ်းခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူတို့ ရင်းနှီးမှုအရ နယ်မြေ
ဒေသ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ထူးခြား
သော ဖြစ်စဉ်အကြောင်းအရာများ
စကားလက်ဆုံပြောကြစဉ် ဆရာ
ဘီးလ်ဗဟာဒူးမှ မြွေကိုက်ခံရသူအား
ကြေးလင်ပန်း အသုံးပြု ကုသနိုင်
ကြောင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

စာရေးသူမှ ဝေဒမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖတ်ရှု
ဖူးသည့် အကြောင်းအရာ အကျဉ်းချုပ်

အား ပြောပြ၍ အဆိုပါ ကုထုံးလားဟု
မေးမြန်းခဲ့ရာတွင် ဆရာဘီးလ်ဗဟာဒူး
မှ ဟုတ်မှန်ကြောင်းနှင့် ယင်းကုသ
နည်းတွင် မန္တန်တစ်ခုရှိကြောင်း ပြော
ပြပါသည်။

စာရေးသူမှ ရှင်းပြ ပြောပြ သင်ပြ
ပေးနိုင်ပါက ရှင်းပြ ပြောပြ သင်ပြပေး
ပါရန်လည်း ပြောဆိုခဲ့ရာ အထက်ပါ
ဂါထာမန္တန်အား မြန်မာအသံထွက်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဟိန္ဒူဘာသာဖြင့်
လည်းကောင်း ရေးသားပေးပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ဆရာကြီး ရဲမြင့်တို့မှ
အဆိုပါ ဂါထာမန္တန်အား မည်သို့မည်ပုံ
ရရှိသည်ကို မေးမြန်းခဲ့ရာ ဆရာ
ဘီးလ်ဗဟာဒူးမှလည်း ပညာရရှိမှု၊
ပညာရရှိရန် ကျင့်ကြံဆောင်ရွက်မှု၊
ကုသမှု နည်းလမ်းများကို အသေးစိတ်
အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

ငယ်စဉ်ကာလ ပညာရ

ဆရာဘီးလ်ဗဟာဒူးသည် အသက်
(၂၀)ဝန်းကျင်၌ မြစ်ကြီးနားအထက်
ဘက် စော့များတွင် တောလည်ခဲ့ရာ
တစ်ရက်တွင် ကိုင်းတောကြီးအတွင်း
၌ ဆာဒူးဘုန်းကြီးတစ်ပါးနှင့် ဆုံတွေ့
ခဲ့ပါသည်။ ယင်းဆာဒူးဘုန်းကြီးသည်
မည်သည့်နေရာမှ မည်သို့ ရောက်ရှိ
လာသည်၊ မည်သို့ ကျင့်ကြံသည်ကို
မသိရှိဘဲနှင့် တွေ့ဆုံမှုအရ လူငယ်
ဘာဝ ဂါရဝတရားဖြင့် ရေလျှာဒါန်း
လျက် အရိုအသေ ပြုခဲ့ပါသည်။

နောက်နောင်ရက်များတွင် တစ်စ
တစ်စ ရင်းနှီးလာခဲ့ရာ တစ်နေ့တွင်
မြွေကိုက်ခံရသူတစ်ဦးအား အဆိုပါ
ဆာဒူးဘုန်းကြီးမှ ကုသပေးသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

လူနာအနေဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် တစ်လ
ခန့်က မြွေစိမ်းပြီးခြောက်ကိုက်ခံရပြီး

ဆရာစုံဖြင့် ကုသနေမှုကြောင့် ပေါင် တစ်ဖက် ရောင်ရမ်းနေပြီး အနာမှာ ပုပ်စပြုနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရပါ သည်။

ဆာဒူးဘုန်းကြီးမှ မြွေဆိပ်ချမန္တန် ဖြင့် ကုသပေးရာ ပျောက်ကင်းသွား သည်ကို မျက်မြင်တွေ့လိုက်ရပြီး နောက် ဘီးလ်ဗဟာဒူးလေးသည် အဆိုပါ မြွေဆိပ်ချကုသမှု ပညာသင် ကြားပေးပါရန် တောင်းခံခဲ့ပါသည်။

ဆရာဘီးလ်ဗဟာဒူးသည် ဆာဒူး ဘုန်းကြီးထံမှ ပညာရရှိချိန်တွင် အသက်(၂၀)ခန့်သာရှိပြီး မည်သည့် ပညတ်ချက်မှ မပါဘဲ ဆာဒူးဘုန်းကြီး မှ သင်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာမန္တန် သင်ယူဟန်

အဆိုပါ ဂါထာမန္တန်အား စတင် သင်ယူရာတွင် လငပုပမ်း(လကြတ်) သည်နေ့မှသာ စတင် သင်ယူရပါ သည်။ သင်ယူရာတွင် ဆိုရာ၌ မြွေ ဆိပ်ချဂါထာမန္တန်အား ဦးစွာ အလွတ် ရအောင် ကျက်မှတ်ထားရမည် ဖြစ်ပါ သည်။

ပညာသင်ယူသူသည် ကန်း၊ ချောင်း၊ မြစ်များအတွင်း လည်ပင်းအထိ နစ်မြုပ် နေသော နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်လျက် လမ်းအား ကြည့်နေရကြောင်း၊ လငပုပမ်း(လစတင်ကြတ်) သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အဆိုပါ မြွေဆိပ်ချမန္တန် အား (၁၀၈)ခေါက် ပြည့်အောင် ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

လငပုပမ်းချိန်အတွင်း (၁၀၈) ခေါက်ပြည့်လျှင် ပိုမိုကောင်းမွန်ကြောင်း သိရပါသည်။ အကယ်၍ ဂါထာမန္တန် အား ရွတ်ဆိုရမည့် အချိန်တွင် လည်ပင်းအထိ ရေမြုပ်သော နေရာ များ မရှိပါက အကျပ်အတည်း အခက်

အခဲဖြစ်သော နေရာ(ဥပမာ၊ သစ်ပင် ထိပ်ဖျားတက်၍ လည်းကောင်း၊ ခြံတိုင်ထိပ်ဖျားတွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေ၍ သော် လည်းကောင်း စသဖြင့်)များတွင် လည်း ရွတ်ဖတ်၍ရကြောင်း သိရ သည်။

ကုသရန်အတွက် ဆေးမခက်

လငပုပမ်းချိန်အတွင် အဆိုပါ ဂါထာမန္တန်အား ရွတ်ဆိုပြီးနောက် မြွေကိုက်ခံရသူအား ဣသမည်ဆိုပါ က အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရ မည် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းမှာ ကြွက်တွင်းထဲမှ မြေကြီး (သို့မဟုတ်) ပင်စိမ်း(လူမစားရသေး သောအပင်) အောက်မှမြေကြီး၊ (သို့ မဟုတ်) လူမနင်း လူမထိသည့် ချောင်း၊ မြစ်ကမ်းပါးဘေးခံရုံမှ မြေကြီးကို လက်ဝါးနှစ်အုပ်ခန့် ယူရပါမည်။ ထို့ နောက် ဆန်လက်တစ်ဆုပ်ခန့်နှင့် ပန်း အနည်းငယ် (မည်သည့်ပန်းမဆို)ရော ၍ နှပ်ထားရပါမည်။

ကုသဟန်ပြင် လုပ်နည်းစဉ်

ယင်းနောက် ဟိန္ဒူချစ်တီးကုလား များ အသုံးပြုသည့် ကြေးလင်ပန်းကို ယူ၍ ဖင်ဘက်အား မြွေဆိပ်ချဂါထာ မန္တန်ဖြင့် (၇)ကြိမ်တိတိ ရွတ်ဖတ် မန်းမှုတ်ရမည်။ ထို့နောက် ကြေး လင်ပန်းဖင်ဘက်ကို မြေကြီး၊ ဆန်၊ ပန်း ရောနယ်ထားသည်နှင့် သုတ်လိမ်း ပေးရမည်။

ယင်းသို့ သုတ်လိမ်းနေစဉ်အထူး မြွေဆိပ်ချဂါထာမန္တန်အား (၇)ကြိမ် ရွတ်ဆိုရမည်။ ဆေးကုသခံယူသူ လူနာသည် ဆေးဆရာအား ကျေးဇူး ခြေဆင်းထိုင်နေရမည်။ ခန္ဓာကိုယ် အထက်ပိုင်းအား အင်္ကျီရွတ်(ထော ကျင်း)ထားရမည်။ ခါးဝတ်ပုဆိုးကို ဖြေလျှော့ထားရမည်။

ထို့နောက် ကုသမည့် ဆေး လူနာ၏ ကျောပြင်သို့ ကြေးလင်ပန်း ဖင်ပိုင်းအား ကပ်တင်ထားလိုက်ရမည်။ ဂါထာမန္တန်အစွမ်း ရှိသဖြင့် အထူး ပစ်တင်၍ရကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဆရာစရဏ ပါရှိနေသဖြင့် မလှုပ်ထွက် ကြောင်း လက်ဖြင့်ပင် အသားထင်စေ ရန် ရှင်းပြပါသည်။

ကြေးလင်ပန်းသည် လူနာအကျော နှင့် ထိလိုက်သည်နှင့် ကပ်နေစေ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ နှိပ်စက် ခေတ္တ စောင့်ဆိုင်းပြီး ကြေးလင်ပန်း အား မန္တန်ဖြင့် ပြန်လည် ရွတ်ဆို ထပ်မံ ကပ်ထားပေးရမည်။

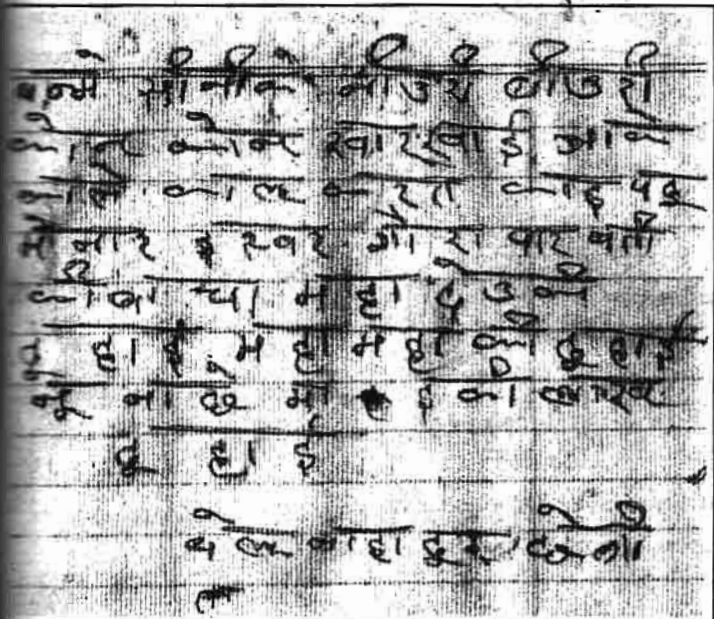
ကြေးလင်ပန်းဖင်နှင့် လူနာအကျော ပြင် ထိကပ်နေပါက မြေကြီး၊ ဆန်၊ ပန်း ရောနယ်ထားသည့် မြေကြီးကို အား လောက်စာလုံးသဖွယ် ထပ်မံ ယူနာကျောပြင်ရှိ ကြေးလင်ပန်းအား ဂါထာမန္တန် ရွတ်ဆိုလျက် လှမ်းခတ် နေရမည်။

မြွေဆိပ် ကုန်သွားလျှင် ဆေး လည်းကောင်း၊ မြွေဆိပ် များ ပြုစုသော သော်လည်း ကြေးလင်ပန်းမှာ ကုသ လာမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ကြေး လင်ပန်းအား ဆေးကြော၍ ထပ်မံ မန္တန်ဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ထားသည့် မြေကြီး အား ပြန်လည် သုတ်လိမ်းပေးရမည်။ ပြန်လည် သုတ်လိမ်းပြီးနောက် လူနာ၏ ကျောပြင်သို့ ထပ်မံ ထိစေ

ထားရမည်။ မြွေဆိပ် လုံးဝ မရှိ
ထားပါက ကြေးလင်ပန်းသည် ထိကပ်
သည် မဟုတ်ဘဲ ကြေးလင်ပန်း
ထားနေပါက အဆိပ်များ ရှိနေသေး
သိနိုင်ပါသည်။
အဆိပ်များပြားသည့်အတွက် ထပ်မံ
မြေကြီး၊ ဆန်၊ ပန်း ရောနယ်ထား
သည့် မြေများဖြင့် ကြေးလင်ပန်းအား

ရှိပါလိမ့်မည်။
သို့ရာတွင် ဇောတိသေဒေ မဂ္ဂဇင်းပါ
ဒိုက်ဦးနယ်ဘက်တွင် မြွေကိုက်ခံရသူ
များအား ချစ်တီးကုလားကြီး၏ တိမ်မြုပ်
နေသော မန္တန်အား ဘီးလ်ပဟာဒူး
ရေးပေးထားသော လက်ရွေးမှုအတိုင်း
တစ်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဆိပ်ချက်ထားမန္တန်ဖြင့် ရွတ်ဆို
ဆိပ်လိမ်းခြင်းများ ပြုလုပ်ကာ လူနာ
များဖြင့် ပြန်တင်ခြင်း၊ မန္တန်ရွတ်ဆို၍
ကြီးပစ်ပေါက်ခြင်းများ ထပ်မံ
လုပ်ရမည်။ မြွေဆိပ် လုံးဝ မရှိတော့
ပါက ကြေးလင်ပန်းနှင့် ကျောပြင်မှာ
ထားထား၍ မရတော့ပါ။
အရေးသူအနေဖြင့် မြန်မာရိုးရာ
ဥပဒေများကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။
အောင်ကျော်ပညာတွင် မည်သည့်
ဥပဒေမှ မပါရှိဘဲ ကုသမှုအား ကြိုးပမ်း
ပါသည်။ ဆရာသိက္ခာ အကျင့်စရတ
အထိ ကောင်းမွန်မှသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
အခြားသော ပညာရှင်များလည်း

စာကြွင်း။ ။ ဆရာ ဝိုးသူတော်
ကြာပေါ်ကတော့ မြန်မာလိုအမိပွယ်
ဖော်ပြလိုက်လျှင် ပိုကောင်းမှာ
မှတ်ချက်ပြုပါသည်။
ရေးတေးတေး မှတ်မိသမျှက
တော့ တောထဲမှာ ရှိကြကုန်သော
မြွေအပေါင်းကို သျှိုဝနတ်ဘုရားက
အမိန့်ပေးသည် ထင်ပါသည်။
ထပ်မံဖြည့်စွက်ပေးနိုင်မည့် ဟိန္ဒူ
ဘာသာ ပညာရှင်များကို တောင်းပန်
အပ်ပါသည်။ ဘာသာ ပြန်ပေးပါကြ
ဟု...

နောင်မိုး

စာမျက်နှာ (၂၂၀)မှ အဆက်

တွင် အဖုအနာဝေဒနာများ ဖြစ်ပွား
ခံစားရပွယ်ရှိသည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား
မတော်တဆဖြစ်မှု ဘေးအန္တရာယ်
များ သတိထားပါ။ မင်းစိုးရာဇာနှင့် အ
ပြောအဆိုအဆင်မပြေဖြစ်တတ်သည်။
အများနှင့်တစ်ယောက် ဆန့်ကျင်
ပြောဆိုပြုမူခြင်းကို ရှောင်ရှားသင့်
သည်။ လောင်စာနှင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်း
များကြောင့် ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း
ရနိုင်သည်။

❖ ခွေးနှစ်ဖွား
အသစ်အဆန်း တီထွင်
ဖန်တီးမှုများ အကျိုးပေးမည်။ ရောင်း
ဝယ်ဖောက်ကားရာတွင် ကုန်ပစ္စည်း
အသစ်၊ ဈေးကွက်အသစ်တို့ကို ထိုး
ဖောက် ဝင်ရောက်သင့်သည်။

မြေပြန့်လွှပ်ပြင်အသစ်များသို့သွားရောက်
ခြင်းဖြင့် ကုန်းမာရေး၊ လူမှုရေး အခက်
အခဲများပြေလျော့သွားနိုင်သည်။ မရွေ့
မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းဝင်ကုန်ရှိသည်။

❖ ဝက်နှစ်ဖွား
အခက်အခဲ ပြသနာများ
အတွက် အကူအညီများရရှိနိုင်သည်။
ပြောစကား ဆိုစကားအောင်မြင်၍ပတ်
ဝန်းကျင်မှ လေးစားခြင်းခံရတတ်သည်။
အထည်အလိပ် ပစ္စည်းများမှ
ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင်သည်။
ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေဟောင်း၊
အိမ်သူအိမ်သားနှင့် ပြန်လည် ဆုံတွေ့
ဖြစ်မည်။ လက်အောက်ငယ်သား အမြွေ
အရံ ပေါများသောကာလ ဖြစ်သည်။
ဤလတွင် ကံကြမ္မာ နိမ့်ပါးသူတို့
သည် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ ဘုံ
ဘုရားကျောင်း၊ ဘာသာရေးအဖွဲ့
အစည်းများသို့ ကြေး၊ သံ၊ စတီးဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော အိုးခွက်တစ်ခုခု
လှူဒါန်းပါ။ အနှောင်အယှက်များ
လေ့ရှပါးပျောက်ကွယ်၍ ကြံဆောင်
သမျှ အောင်မြင်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။
ကြံအောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုလျင်းစီ

ဤလတွင်...

• ကြွက်နှစ်ဖွား

စူးစမ်းလေ့လာတတ်

သော ဉာဉ်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရက်နိုး ရှိသည်။ အထင်မြင် လွဲမှားခံရခြင်း၊ ဓားခုတ်ရာ လက်လျှိုမိခြင်းတို့ ကြုံရ တတ်သည်။

မိခင်နှင့် မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်း များအတွင်း စိတ်မသက်သာဖွယ် ဖြစ် ရပ်များ ကြုံဆုံရမည်။ သစ်၊ဝါး၊ကြိမ် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ ဝင်နိုင် သည်။

• နွားနှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေနှင့်

ပတ်သက်၍ ပြောဆို ငြင်းခုံရတတ် သည်။ သွားနှင့်ခံတွင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာ များ သတိထား၍ ကာကွယ်ကုသပါ။

ချစ်သူ သံယောဇဉ်ရှိသူနှင့် ဝေးကွာ ၍ လွမ်းမောတသ နေရတတ်သည် ကာလဖြစ်သည်။ ကြွေထည် မြေထည် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုး အမြတ် ရှိနိုင်သည်။

• ကျားနှစ်ဖွား

မျှော်လင့်နေသော

သတင်းစကားများ ကြားသိရလိမ့်မည်။ မြစ်ကူးချောင်း ခြားခရီး၊ ရေလမ်းခရီး များ သွားလာရက်နိုးရှိသည်။

ရပ်ဝေးမှ မိတ်ဆွေသားချင်းတို့ အလည်အပတ် ရောက်လာတတ် သည်။ တစ်ကိုယ်တော် အဖော်မဲ့ အမျိုးသမီးတို့ ဘဝအဖော်မွန်များ ရရှိ နိုင်သည်။

• ယုန်နှစ်ဖွား

ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမား

မည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတိုးမြှင့် ခန့် ထားခြင်း ခံရဖွယ်ရှိသည်။ ရပ်ဝေး ပြည်ပမှ အဆက်သွယ်၊ မိတ်သက်လာ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်း

ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

များ ရရှိတတ်သည်။

အစ်ကို မောင်ညီတို့မှ သားသမီးများ အတွက် သုမင်္ဂလ သာရေးကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။ ရေထွက်ပစ္စည်း များ လက်ဆောင်ရလိမ့်မည်။

• နဂါးနှစ်ဖွား

စီးပွား အလုပ်အကိုင်

အသစ် ဈေးကွက် အသစ်များ အကျိုးပေးလိမ့်မည်။ အိမ် ဂေဟာ ပြုပြင်မွမ်းမံရတတ်သည်။

အလှူအတန်းကလေးများ ပြုလုပ် ၍ စိတ်လက်ကြည်ရွှင်ပျသော ကာလ ဖြစ်သည်။ နဂါးပျိုမတို့ စပ်ဟပ်ကြောင်း လမ်းခြင်း ခံရက်နိုးရှိသည်။

• မြွေနှစ်ဖွား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ

အတန်အသင့် သွက်လက်သောကာလ ဖြစ်သည်။ မွေးချင်းမောင်နှမများ အတွင်း သာရေးနာရေးကိစ္စများ ပေါ် ပေါက်၍ အင်တိုက်အားတိုက် ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးရဖွယ်ရှိသည်။

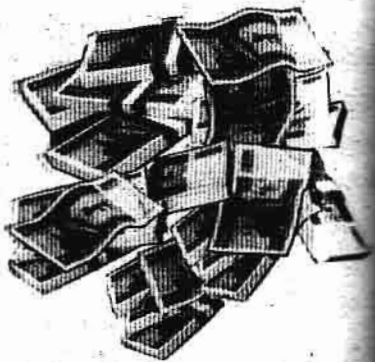
နေအိမ်အတွင်း ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အပျက်အဆီး ပေါများနေတတ်သည်။ မြွေလူလင်တို့ ဇနီးရက်နိုးရှိသည်။

• မြင်းနှစ်ဖွား

ငွေကြေးအခက်အခဲ

များ လျော့ပါး၍ ကြွေးမြီ

အချို့လည်း ပြေလည်သွားနိုင်သည်။ ရေဖွေးနံ့သာ အမွှေးအကြိုင် ပစ္စည်းများ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။

ကံတိုက်လုပ်ငန်း အကျိုးပေး ထက် သန်သောကာလဖြစ်သည်။ ကြေး၊ သံ၊ စတီး၊ သတ္တုပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက် ၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရနိုင်ကြ သည်။

• ဆိတ်နှစ်ဖွား

စီမံကိန်းကြီးများ

အကောင်အထည် ဖော်သင့်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ ကြံစည်လုပ်ကိုင် သမျှ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမှု များပြား အဆင်ပြေလိမ့်မည်။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ် ကိစ္စများ ချို့ ငြိမ်း ပျောက်ပျက်သွားနိုင်သည့် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်၊ တွင်းထူး ပစ္စည်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုး အမြတ် များပြားတတ်သည်။

• မျောက်နှစ်ဖွား

စွန့်စားသော

လုပ်ငန်းကိစ္စများ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရဖွယ်ရှိသည့် အလုပ်အကိုင် နေရာဒေသ ရွှေ့ပြောင်း ရတတ်သည်။ တောင်ကုန်းမြေခွဲ ဒေသများတွင် စီးပွားရေး၊ ကုန်းမာ အကျိုးအမြတ် တိုးတက်ဖြစ်ထွန်း သည်။

လျှာ၊ လည်ချောင်းနှင့် နှုတ်ခမ်း

www.burmeseclassic.com

မြေခိုရွှစ်
(နတ်မောက်)

ကျီးပြိုနိမိတ်နှင့် ပတ်သက်၍

သိသမျှ ဖြေကြားလိုက်ပါသည်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ (၃၁)တွင်ဆရာဝေစန္ဒာစိုး(တောင်ငူ)မှ “ကျီးပြိုနိမိတ်နှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်” စာမူကို ဖတ်ရှုသဖြင့် ဤစာကို ရေးသားပါသည်။

အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျီးပြိုလျှင် တစ်ခုခု ထူးခြားမှု၊ ပြောင်းလဲမှု တစ်ခုခု ဖြစ်တတ်၊ ကြုံရတတ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်လေးဆယ်ခန့်က ကျွန်ုပ်၏ ဇာတိမွေးရပ်ရွာတွင် ညအခါ ကျီးပြိုပြီးဆိုလျှင် တစ်ရွာလုံး မအိပ်ရဲ တော့ပါ။ သတိပီရိယနှင့် ဟေး၊ ဝူး၊ ဝေးနှင့် အသံပေးနေကြရပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကာလ တ ကျွန်ုပ်၏ ရွာလေးမှာ အိမ်ခြေ တိုးဆယ်ခန့်သာရှိပြီး အလွန်လည်း တောထူထပ်ပါသည်။ ကြိုးပိုင်း သစ်တောနှင့်လည်း အတော်နီးသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သို့အတွက် ညအခါတွင် ကျား၊ ကျားသစ် ဆိုသည်မှာ အပြင်မှ ချောင်း

မြောင်းကင်လာပြီး ကွဲ့၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ဝက်၊ နောက်ဆုံး ကြက်ဖြစ်ဖြစ် သူတို့ အစာအဖြစ် ဝင်ဆွဲလေ့ ရှိပါသည်။ အချို့ကျားရဲများမှာ လူကိုပင် အလွတ် မပေး ဝင်ဆွဲတတ်ပါသည်။

သို့အတွက် ကျီးပြိုခြင်းသည် ရွာ အပြင်ဘက် တစ်စည်းကို ကျား (သို့မဟုတ်) ကျားသစ် တစ်ကောင် ကောင် ရွာအနီး ကပ်နေပြီဖြစ်သည့် အချက်ပြုသကဲ့သို့ဖြစ်သဖြင့် တစ်ရွာ လုံးပါးလက်တောက်ခေါက်ခြင်း ဟေး၊ ဝူးနှင့် ညာသံပေးခြင်း ပြုခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့ မပြုလုပ်လျှင် လူ သို့မဟုတ် ကွဲ့၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ် တစ်ကောင်ကောင် တောကောင်၏နောက်သို့ ပါသွားမည် သာ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် ကျွန်ုပ်ရွာ၏ အနောက်မြောက်ထောင့်မှ ညဦးပိုင်း ကျီးများပြိုရာ ညဦးတစ်နာရီကျော်တွင် မီးလန့်မှု (မီးလောင်မှု) ဖြစ်ပွားခဲ့ရပါ သည်။

တစ်ခုသော နွေရာသီ ပူပြင်းခြောက် သွေ့ချိန်တွင် ကျီးများသည် တစ်နေ့လုံး ပြိုနေပါသည်။ ပူအိုက်လှသဖြင့် သတိ ပြု မနေအားကြပါ။

ထိုညတွင် မထင်မှတ်စွာ အချို့အခါမှ ကျီးပြိုသည့်ထက်စွာ ရွာသွန်းပြီး ဖမ်း တာလင်း၊ ဝဲတာလင်းမှ ကောက်သင်္ဘောများ ဖျော့ပျက်စီးခြင်း ကြုံခဲ့ရပါသည်။

တစ်ခါသော မိုးဦးကျစ ညပိုင်း(၁၀) နာရီခန့်တွင် ကျီးများပြိုရာ တစ်ရွာလုံး အိပ်ရာမှ နိုးထပြီး မိမိအိမ်ဝန်းအတွင်း လိုက်လံကြည့်ကြရာ ရွာငယ်ပိုင်း

အဘဦးမိုးဆောင်၏ ခိုင်းနားတစ်ရပ်
မရှိတော့လည်းကောင်း၊ ဝမ်းဗျား
အရပ်ရပ်မျက်နှာအနွဲ့ ခြေရာခံ လိုက်ရှာ
ရာ နောက်နေ့နံနက်တွင် ခိုးသူများ
လက်မှ ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆောင်းအကုန် နွေအကူး ရာသီဦး
တစ်ခါတွင် ကျွန်ုပ်နေအိမ်၏ မြောက်
ဘက် သုံးအိမ်ကွာမှာ အစ်မဝမ်းကွဲ
တော်စပ်သူ အစ်မဒေါ်သိန်းအုပ် တော
ထဲတွင် နွားစာမြက်ရိတ်ရာမှ မြွေကိုက်
ပိုးထိခံရပါသည်။

မြို့ဆေးရုံသို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိပြီး
မြွေဆိပ်ဖြေဆေးထိုး ဆေးကုသမှုခံယူ
နိုင်ရာ အသက်မသေပါ။ ဆေးရုံပေါ်
တွင် အတွင်းလူနာအဖြစ် ဆယ်ရက်ခန့်
ကုသမှုခံယူပြီး ပြန်လည် ကျန်းမာခဲ့
သဖြင့် ရွာသို့ပြန်ခဲ့ပါသည်။

အစ်မ ရွာသို့ပြန်ရောက်ပြီး သုံးလေး
ရက်ခန့်ရှိချိန် တစ်ညတွင် ကျီးများပြု
ပါသည်။

နောက်နေ့နံနက်တွင် အစ်မဒေါ်ဆစ်
ဆုံးပြီဟု တစ်ရွာလုံး သတင်း ပြန့်သွား
သည့်အပြင် ရွာအရှေ့ပိုင်းမှ ဦးကြီး

ဦးအောင်ထွန်းလည်း (အသက် ၈၄နှစ်)
လူကြီးရောဂါနှင့် ကွယ်လွန်အနိစ္စ
ရောက်သည်ကို သိလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်ရွာ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ကျေး
ရွာသုံး ဆည်ရေကန်ကြီး ရှိပါသည်။
ထိုဆည်ရေကန်ကြီးမှရေကို နွေအခါ
တွင် လူအများ ရေချိုးရန်၊ လျှော်ဖွပ်ရန်
အသုံးပြုသကဲ့သို့ ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်
ကျေးငှက်များပါ သောက်သုံးကြရပါ
သည်။ အကျိုးပြု ဆည်ရေကန်ကြီး
ဖြစ်ပါသည်။

မိုးလယ်ကာလ မိုးများစွေနေသည့်
ညနက်နက်တွင် ကျီးများ ပြုပါသည်။
နောက်နေ့နံနက်တွင် ဆည်ရေကန်ကြီး
ကန်ပေါင်ကျိုး၍ ရေများ မရှိတော့
သည်ကို ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့မြင်ကြရပါ
တော့သည်။

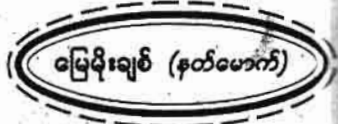
ထိုနှစ်နွေက တစ်ရွာလုံး ရေ ဒုက္ခ
တော်တော် ရောက်ခဲ့ရသည်ကို မှတ်မိ
နေပါသေးသည်။

အချုပ်ဆိုရသော် ကျီးပြုခြင်းသည်
ကျွန်ုပ် အတွေ့အကြုံအရ မကောင်း
သောနိမိတ်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ကျီးတွေ ပြုသောကြောင့်
အပျက်အစီး ဒုက္ခရောက်ခြင်း မဟုတ်
ပါ။ ထိုသို့ဖြစ်မည်ကို ထိုသို့ပျက်မည်
ကို တင်ကြိုသိနေသော သူတို့၏
သဘာဝ မွေးရာပါ ဝိပျိုးရိုးအရ
သိနေပြီး၊ လူတွေကို အသိပေးခြင်း၊
သတိပေးခြင်း၊ အချက်ပြသကော်တ
ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် နားလည်
ထားစေလိုပါသည်။

သို့သော် အိမ်ရှေ့မှာ ကျီးသာလျှင်
တော့ ရပ်ဝေးမှ မိတ်ဆွေ၊ ဆွေမျိုး၊ နှေး
ချင်း၊ ဧည့်သည်၊ အဝေးရောက်အိမ်
သားတစ်ဦးဦး ပြန်ရောက်မည့် နိမိတ်
ထူးပင် ဖြစ်ပါကြောင်း ကျွန်ုပ်ဘဝ
ကိုယ်တွေ့၊ လက်တွေ့၊ သိမြင် ကြံ့ခဲ
ဖူးသမျှ ဗဟုသုတ ဖြန့်ဝေရေးသား
အပ်ပါသည်။

ဗဟုသုတ တိုးပွား၍ အကျိုးကျေးဇူး
များကြပါစေ။

ကျွန်တော်၏ အိမ်ရှင်မ အနည်းငယ်
နေမကောင်းသောကြောင့် ဟင်းချက်
ရန်အတွက် ဈေးသို့လာ၍ ဝယ်ရာ၌
ကျွန်တော်ဝယ်သော ဆိုင်နှင့် တစ်ဆိုင်
ကျော်တွင် အမျိုးသမီး(၄-၅)ယောက်
ဝိုင်းဖွဲ့၍ စကားပြောနေကြသည်ကို သတိ
ထားလိုက်သည်။

ဟဲ့ကောင်မ မိသဲရဲ့၊ တိုးတိုးပြောပါ
ဟယ်။ ယောက်ျားတွေ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ
နဲ့ ကြားသွားမှဖြင့် ရက်စရာကြီး'

ဟု အမျိုးသမီးတစ်ယောက်မှ သတိ
ပေးလိုက်၍ အဆိုပါ ခပ်ကျယ်ကျယ်
ပြောနေသော မိန်းကလေးမှာ အသံတိုး၍
သွားပါသည်။ ထို့နောက်မှ စကားဆက်
ပြီး...

'ဒီလို ကောင်မတွေရဲ့ ငါ့ဖြစ်တုန်း
ကလဲ အဲဒီဆေးနဲ့ ပြုလုပ်ပြီး သောက်

အမျိုးသမီးများအတွက် အဖြူဆင်းပျောက်

သက်သာပျောက်တင်း ဆေးတစ်လက်

လိုက်တာ အဖြူဆင်းရောဂါ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားတယ်။ အဲဒီဆေးနည်းကို
ငါ့အစ်မက ပြောပြခဲ့တာလေ။ ငါ့အစ်မ
ကလဲ အဲဒီဆေးနည်းကို တိုင်းရင်း
ဆေးခန်းက ဆရာမဒေါ်မြင့်မြတ်က ပေး
သွားခဲ့တာတဲ့အေရဲ့

အမျိုးသမီးများ ပြောစကားအရ
ကျွန်တော်ကြားလိုက်သည့် ဆေးနည်း
က ရုံးပတ်သီးအရင် (၁၅)တောင့်ခန့်
ကို ဆိုးသစ်မှာ ရေသုံးခွက်တစ်ခွက်

တင် ကျပါ။ ရေမတ်ခွက်
ကြီး တစ်ခွက်
တင်အကုန်
ဖြုတ်
ရည်ကို
လက်
ဖက်

ရည်ခွန်းနှစ်ခွန်း သကြားထည့်ပြီး နွေ
ပါ။ နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်ရက်
သုံးကြိမ်မျှ သောက်ရပါမည်။
တစ်ပတ်အကြာ သောက်ပေးလျှင်
အမျိုးသမီးတိုင်း ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော
အဖြူဆင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
စေပါကြောင်း သိခဲ့ရပါသောကြောင့်
တင်ပြအပ်ပါသည်။

(မဟုရာ (ဧရာဝတီ) ကုသ)

ကနဦး

ဗွားတော့။ ။ အလုပ်ရုံများ၊ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ အလုပ်သမားများနှင့် အဆင်ပြေပြေ လုပ်ကိုင်ရမည်။ ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲတွေ့မည်။ ငွေကြေး အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း ထိန်းလုပ်ပါ။ ပုံမအော့ပါနှင့်။

တိုင်းတော်များ။ ။ အထက်လူကြီးများ အကူအညီဖြင့် လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပြီးစီးမည်။ တာဝန်ကို အောင်မြင်အောင် လုပ်ရန်သာ အာရုံစိုက်ပါ။ ငွေကိုင်ရသော လုပ်ငန်းများကို မလုပ်ပါနှင့်။ ငါးစာချနောက်မှာ ငါးများချိတ်ရှိသည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ သားသမီးတို့ စီးပွားရေး အခြေအနေကောင်းမည်။ ငွေရေးကြေးရေးတော့ အခက်အခဲ အနည်းငယ်တွေ့မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အထစ်အငေါ့လေးများရှိမည်။ အစွပ်အစွဲ ခံရတတ်သည်။ မင်္ဂလာပွဲ မကျင်းပပါနှင့်ဦး။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးဆိုင်ရာခရီး ရုတ်တရက် ထွက်ခွာရတတ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ချော်လဲခြင်း၊ ခြေထောက်နာကျင်ခြင်း၊ ခြေထောက် ကိုက်ခဲခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။ သတိထားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀၊

ကျောက်ချီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထီထီချီကုန်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထီထီချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ဆောင်ရွက် ပြောဆိုရန် ကိစ္စများရှိလျှင် အုန်းယိုနှင့် နှမ်းပျစ်ကို စားသွားပါ။

ကနဦး

ဗွားတော့။ ။ မည်သည့်အလုပ်ကိုပင်လုပ်လုပ် အဆင်ပြေမည်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ စက်နှင့်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းများ၊ ဆေးနှင့် သက်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းများ ပြဿနာ အနည်းငယ်ရှိသည်။

တိုင်းတော်များ။ ။ တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင် ပြီးမြောက်မည်။ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဂုဏ်သိက္ခာ တိုးတက်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ငွေရေး ကြေးရေးလည်း အဆင်ပြေမည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ လုပ်ဆောင်နိုင်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူ ခရီးထွက်ခြင်း သို့မဟုတ် အဝေးသို့သွားခြင်း ပြုလုပ်မည်။ မင်္ဂလာပွဲ ဆင်နွှဲနိုင်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံစာတာ ကောင်းပါသည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာ သင်တန်းပတ်တက်တက် စားပေးပွဲဖြေဖြေ အားလုံး အဆင်ပြေအောင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ စိတ်ပင်ပန်း နှမ်းနယ်မှုနှင့် ကြုံရမည်။ စိတ်ချမ်းသာ အောင် ပျော်ပျော်နေပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျောက်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထီချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီထီချီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ယောဇာတိ

ဆရာ့ရှင်ဓာတ်

အထောင်ယတြာ။ ။ ပြောဆို ဆောင်ရွက်အပြင် အဆင်ရှိလျှင် မဆောင်ရွက်မီ ဩဇာသီးစားသွားပါ။ ဩဇာသီး မရနိုင်ပါက အုန်းသီးစိတ်ကို အလျင်စား၍ သီးသီးစားသွားပါ။

အင်္ဂါ

ဗွားတော့။ ။ ငွေကြေး အရောင်းအဝယ် အလဲအလှယ် လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ရွှေ ရွှေထည်ပစ္စည်း များ ရောင်းအားကောင်းနေဆဲဖြစ်မည်။ ယာဉ်ကား လုပ်ငန်းများ၊ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ် များမည်။

တိုင်းတော်များ။ ။ တာဝန်ယူထားသော လုပ်ငန်းများ၊ တာဝန်များ၊ အလုပ်များကို ပြီးစီးအောင်၊ အောင်မြင် အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ ငွေကြေး အဝင်ကောင်းမည်။ ငွေပကြား အဝင်ကောင်း၍ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သာသမီးထံမှ မကျန်းမမာ ဖြစ်တတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အထူးကောင်းမွန်မည်။ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ ပြုလုပ်လျှင် နှိပ်နှိပ်သံသံ အောင်မြင်မည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာသင်အရွယ်များ ပညာရေး ကံစာတာ တက်ချိန်ဖြစ် ၍ နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် များများအောင်မြင်မည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေပွစာများ၊ ဝမ်းသွားစာများ မစားပါနှင့်။ ဝမ်းနှင့်ရင် ဥပဒ်ဖြစ်တတ်သည်။ သတိထား စားသောက်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျောက်ချီကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီထီချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထီချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ အကြံအစည် အလုပ်အကိုင် အပြောအဆို ရှိမည်ဆိုလျှင် ကွမ်းယာ စားသွားပါ။ ကွမ်းယာမစားတတ်လျှင် ကွမ်းရွက်ကို ငါးစားသွားပါ။

ဗုဒ္ဓါပူ

ဗွားတော့။ ။ ဆန်စပါးလုပ်ငန်း၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ဆေးဝါး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မှုရှိမည်။ လျှပ်စစ် လုပ်ငန်း၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေးတို့ အကျိုးအမြတ်များမည်။

တိုင်းတော်များ။ ။ ဌာနတွင်း တာဝန်ထက် ဌာနပြင်ပတွင် တာဝန်ထမ်း ဆောင်မှုက များမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေး အေးချမ်းမည်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတို့ ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ အိမ်ထောင်ပြုရန် မင်္ဂလာပွဲကျင်းပရန် ကြိုးစားလျှင် ငွေကြေးဒုက္ခ၊ မိသားစုနှင့် အဆင်မပြေသော ဒုက္ခများနှင့်တွေ့ကြုံ ရမည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးကို ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ စိတ်ထင်ရာ လုပ်နေ၍မဖြစ်။ သတိတရားရပါ။

ကျန်းမာရေး။ ဝိုက်အောင့်ဝိုက်နာ ဖြစ်တတ်သည်။ ဝမ်းနူးစာများ မစားပါနှင့်။ အစားအသောက်ကို သတိဖြင့် စားသောက်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၃၀။

ကျွန်းမာရေး။ ၂၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီတိုကုန်များ။ ၄၊ ၈၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၆၊ ၃၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီတိုကုန်ကုန်များ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ သွားရမ်း ဆောင်ရွက်ရန်၊ ပြောဆိုရန် ကိစ္စရှိလျှင် အုန်းသီး နှင့် သကြားကို စားပြီး ဒန်ရွက် သို့မဟုတ် ထန်းရွက်ကို နှင်းသွားပါ။

ကြာသပတေး

ဗီးပွားရေး။ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းများ၊ ရွေးနေ့လုပ်ငန်းများ ငွေကြေး များများရမည်။ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ပညာရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။ အုပ်ချုပ်သူ လူကြီးများ၏ ချစ်ခင်ကူညီမှုကို ခံယူရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ စီးပွားရေး ကြီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး အားလုံးကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်နိုင်သည်။ လူကြီးမိဘများ ကြောင့်ဖြစ်မည်။

ပညာရေး။ ပညာရေး ကံဇာတာ တက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ အချစ်ရေး ကိစ္စရှိလျှင် စိတ်အလိုသို့ မလိုက်ပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ အာဟာရနှင့် ပတ်သက်၍ ရောဂါဖြစ်တတ်၍ အချို့ အဆိပ်များသော အစားအစာများကို လျော့စားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ၂၊ ၄၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းမာရေး။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီတိုကုန်များ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၃၀။

ထီတိုကုန်ကုန်များ။ ၂၊ ၄၊ ၉၊ ၀၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ဆောင်ရွက်ကိစ္စ အရေးကြီး ပြောဆိုရန်၊ သိရန် ကိစ္စ ရှိလျှင် (ကျန်းမာရေး ကောင်းပါက) အုန်းထမင်းနှင့် ကြက်သားကြော်ကိုစားသွားပါ။

သောကြာ

ဗီးပွားရေး။ ပညာရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ၊ သင်တန်းများ၊ ကျောင်းများ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။ တိုးတက်မည်။ နှင့်ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး ရောင်းဝယ် ရေး လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ပညာရေး၊ ငွေကြေးနှင့် သက်ဆိုင်သော ဝန်ထမ်း ၂၂၄ နေရာ ရောင်းခြင်း

များ၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းနှင့် သက်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းများအဆင် ပြေမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေးတွင် ငွေကြေးပြည့်စုံမှုကြောင့် အစစ အရာရာအဆင်ပြေမည်။ သားသမီးတို့၏ ပညာရေး ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေး အောင်မြင်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာပွဲကျင်းပမည်ဆိုလျှင် အားလုံးအဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးကံဇာတာ တက်နေသောကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ထူးချွန်စွာ တတ်မြောက်မည်။

ကျန်းမာရေး။ အရိုးအဆစ်များ နာကျင်ကိုက်ခဲသော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ နားလည်တတ်ကျွမ်းသော သမားတော်နှင့် ပြော ကုသပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းမာရေး။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီတိုကုန်များ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထီတိုကုန်ကုန်များ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ပြောဆိုဆောင်ရွက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိစ္စများရှိလျှင် ဆီ သို့မဟုတ် ကြော်ကို စားသွားပါ။

စနေ

ဗီးပွားရေး။ ငွေရေးကြေးရေးတွင် ရရစိုက်ပါ။ ပေးရန် တာဝန်များ နေတတ်ပါသည်။ ခရီးသွားလာရသော လုပ်ငန်းများ၊ အစည်းအဝေး ဆွေးနွေးပွဲများ၊ ကုန်ပစ္စည်းဆိုင်ရာ ရှင်းလင်းပွဲများ အောင်မြင်မည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ မိမိ၏ အလုပ်တာဝန်ကြောင့် အထက်လူကြီး ပြောဆိုမှုကို ခံရတတ်သည်။ အလုပ်တာဝန်များဖြင့် ပီနောလီ ဖြစ်တတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေကြောင့် အိမ်တွင်းရေး မသာယာ ဖြစ်ရတတ်သည်။ သားသမီး အိမ်မှ ထွက်သွားတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေး အောင်မြင်နေသည်။ ချစ်သာချစ်ပါ။ လက်ပါနှင့်ဦး။

ပညာရေး။ ပညာရေးမှာ ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ အချစ်ရေး အဝင်မပြေမည်။

ကျန်းမာရေး။ ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက် ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ သွေးချိုန်ကြည့်ပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းမာရေး။ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉။

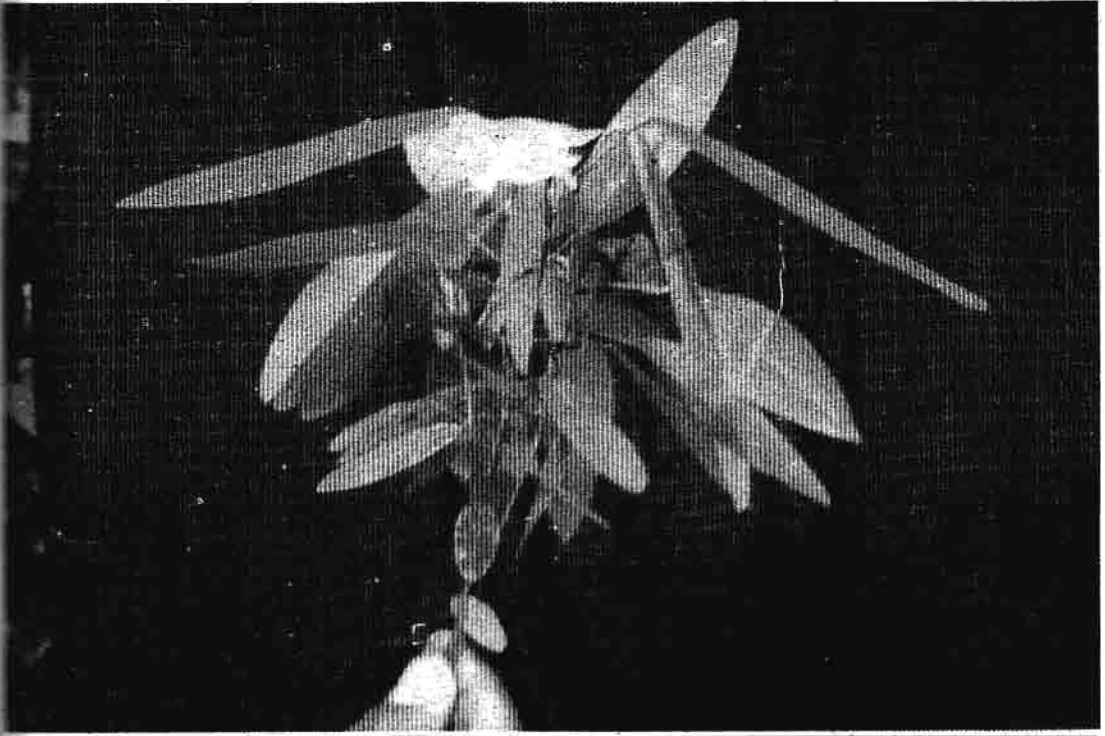
ထီတိုကုန်များ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၀။

ထီတိုကုန်ကုန်များ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၀၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာ ကိစ္စ ပြောဆိုရာရှိလျှင် မြေ ကော်ဖီနှင့်စားသွားပါ။

www.burmeseclassic.com

◆ ဆေးကိစ္ဆာရွက်

ကျောက်ပင်းနုပျံပွ

ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ (၁)

ဆေးကိစ္ဆာရွက်

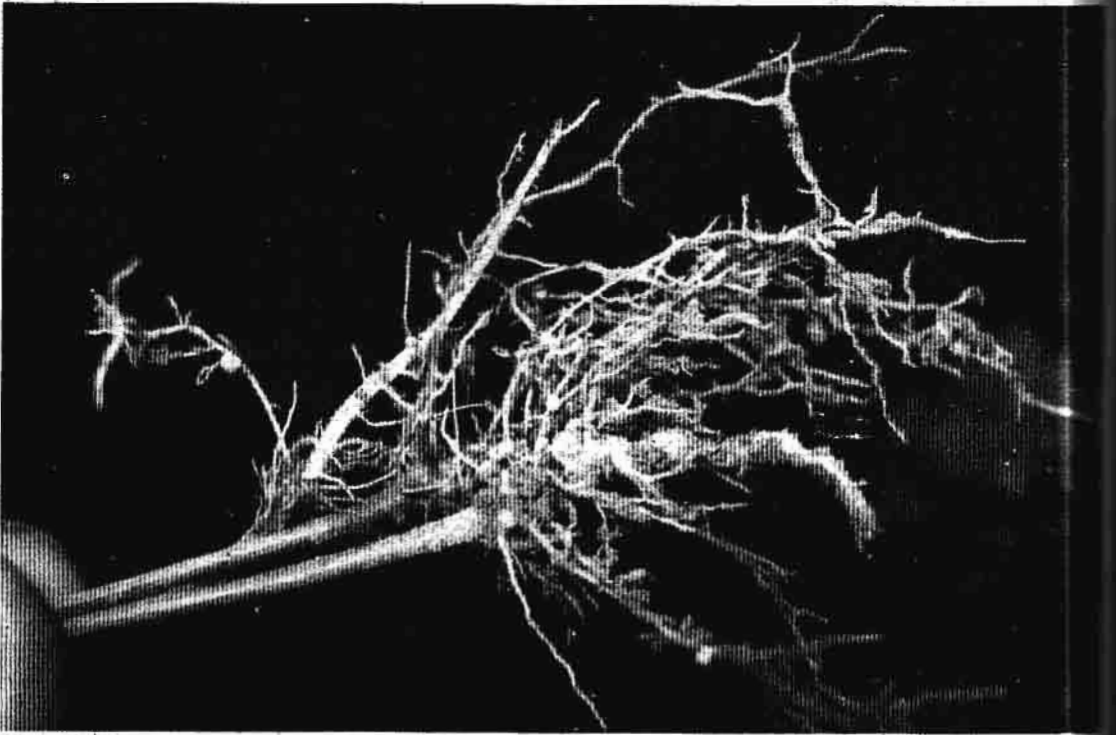
ခမောက်တောင် အနောက်ယွန်း
မုန်ရှိ စိမ့်တွင်းတောင်၌သာ တွေ့ရ
သည်။ လေတိုက်ခတ်ခြင်း မရှိသော်
လည်း အရွက်များ လှုပ်ခါနေတတ်
သဖြင့် ကိစ္ဆာရွက်များ ပျံဝဲနေပုံနှင့် နှိုင်း၍
ဆေးကိစ္ဆာရွက်ခေါ်ကြောင်း သိရသည်။
ချုံပင်မျိုးဖြစ်သည်။ အရွက်မှာ
ကျောက်ရွက်၊ သပြေရွက်များနှင့်
ဆင်ဆင်တူသည်။

အရွက်နုများသည် ခရမ်းဖျော့
ဆာသ် အစိမ်းနုရောင်များ ရှိတတ်၍
သိသာအခါ စိမ်းဖန့်ဖန့် အရောင်သို့

◆ ဆေးကိစ္ဆာရွက်

www.burmeseclassic.com

◆ ထောင့်ခွက်ခြင်

◆ ထောင်ရွယ်ပင်ပေါက်

◆ နုထွဏ်းရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.29B. March, 20

ပြောင်းသည်။

အမြစ်တွင် အစာသိုလှောင်သည် အဖုကလေးများ ပါရှိတတ်သည်။ ပဉ္စမိပါးကို အရိပ်တွင် အခြောက်လှန်း၍ သက်ဖက်ခြောက်အစား ရေခဲနှင့် ခတ်၍ သောက်ကြသည်။ ကုန်ခန်းသွားသော အားအင်များ ပြန်လည် ပြည့်စေသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် ပိုမိုသိသာသည်။ လက်တွင်းတစ်ဆုပ်စာ နှုတ် ရေဖြင့် သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် တျီကာ သကြား အနည်းငယ်စွက်၍ သောက်ပေးလျှင် အမောပြေစေသည်။ သက်လုံကောင်းစေသည်။

အမြစ်အရသာမှာ "နန်းရွေယိုင်" ခြစ်ကဲ့သို့ ချို၊ ချဉ်၊ ငန့်၊ စပ်၊ ခါး၊ ခန့် ရသာ(၆)မျိုးစလုံး ပါဝင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆေးကျမ်းလာအမည်ကို တွေ့ရသေးပါ။ [နန်းရွေယိုင် (ခွမ်းဆွယိုင်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။) ဖင်များနှင့် အရွက်၊ အပင်ပုံပန်း၊ သတ္တန်တူညီသော်လည်း အရွယ်အစား အနည်းငယ်မျှ သေးငယ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

နန်းရွေယိုင်ကို တောင်ငူနှင့် အပြည်တော်၊ အင်းယောင်းဒေသများ၌ မြင်တွေ့နိုင်သည်။ မိုးများသောဒေသဖြစ်ရာ အပင် ပိုမို ဖွံ့ဖြိုးသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။]

ခပေါင်းနွယ်

ဒေသခံတို့က ဂဘောင်း(ခပေါင်း)ဟု ခေါ်ကြသည်။ ခပေါင်းနွယ်ပင် ဖြစ်သည်။ အရွက်မှာ ကွမ်းရွက်၊ ကရဝေများကဲ့သို့ အကြော ထင်ရှား၍ အဖျားပူသည်။ နွယ်ကြီးမျိုးဖြစ်သည်။ အရွက်နုများတွင် ခရမ်းပြာရောင်ရှိသည်။

ခပေါင်းနွယ်

ဒေသခံတို့က အဆိပ်ရှိ ပိုးမွှား သတ္တဝါများ ကိုက်ခဲခံရလျှင် အရွက်ကို ကြိတ်ခြေ၍ သတ္တုရည်ဖြင့် လိမ်းကျံပေးကာ အဆိပ်ပြယ်သည် ဆိုကြသည်။ ဆေးကျမ်းအလိုအရ...

အမြစ်ကို အဆစ်ရောင်ရောဂါအတွက် အသုံးပြုနိုင်သည်။ သက်တံ ခေါင်းလျှိုနာအတွက်

ခပေါင်းနွယ်အရွယ်နှင့် သီဟိုဠ်သရက်စေ့ကို သွေး၍လိမ်းလျှင် ယင်းရောဂါပျောက်၏။

ပြင်းထန်သော အဆိပ်ရောဂါ၌ ခပေါင်းနွယ်ပင်ကို လိမ်းကျံခြင်း သောက်သုံးပေးခြင်း ပြုပါက ပြင်းထန်သော အဆိပ်အမျိုးမျိုးအတွက် ကောင်းမြတ်သော ဆေးဖြစ်သည်ဟု

အရိုးဆက်ပင်

ဖော်ပြထားသည်။ စိမ့်တွင်းတောင်၊ နတ်သျှင်တောင်တို့၌ တွေ့ရသည်။

အရိုးဆက်ပင်

အရွက်မှာ အညှာရင်းဘက်၌ ကျဉ်း၍ အဖျားတွင် ကျယ်ကာ သင်္ဘောသီးပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ ပင်ကြီးမျိုး ဖြစ်သည်။

အရိုး ကျိုးကြေခြင်းများအတွက်

၂၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယင်း၏ အမြစ်ကို ထုထောင်း၍ အုံပေးလျှင် အရိုးပြန်ဆက်စေသည်ဟု ဒေသခံတို့က ပြောပြသည်။ စိမ့်တွင်းတောင်၌ တွေ့ရှိသည်။ ဆေးကျမ်းလာအမည်ကို ရှာမတွေ့သေးပါ။

ပေါက်ဥ

ပေါက်နွယ်ဥကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ နွယ်ပင်မျိုးဖြစ်၍ အရွက်မှာ အလျား

တစ်ပေရှောက်ခန့် ရှိတတ်သည်။ မြေလျှင် ရွှေဖရုံသီးကြီးခန့် ဥကြီးများ တွေ့ရတတ်သည်။

ထိုဥကို အပြားလွှာ၍ ခါးနာဝေဒနာအတွက် ကပ်ပေးကြသည်။ ဆေးကျမ်းအလိုအရ အပွင့်၊ အခေါက်၊ အရွက်တို့ကို မြွေဆိပ်ဖြေရာ၌ သုံး၏။

အပွင့်ကို ကင်းမြီးကောက်ကိုက်ခြင်းအတွက် သုံး၏။ ကလေးသူငယ် အအနာများအတွက် အရွက်သတ္တုရောင်ဒိန်ချဉ်၊ နန္ဒင်းတို့နှင့် ရော၍ သုံးသည်ဟု ဖော်ပြသည်။

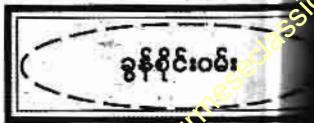
လက်တွေ့သုံးအဖြစ် သက်ကြီးဆေးတွင် ဘုမ္မရာဇာ၊ ရှဉ့်မတက်ဥနှင့်ရော၍ ထောပတ်ဖြင့် တေပုသည့်တစ်နေ့ တစ်ကြိမ် ဆီးကင်းခန့် စားပါက အမျိုးသား အင်အားပြည့်သည့်အမျိုးသမီးများ မျက်နှာအရေတွင် မှုံ့ မှုံ့ ကာကွယ်ပေးသည်။

အရေးကြီးသည်မှာ ပေါက်နွယ်ဥစားဆေးအဖြစ်သုံးပါက အကင်းဆေးရန်လိုသည်။ ပေါက်နွယ်ဥကို မြေလွှာ၍ ရေနှေးဆူဆူနှင့် (၁၅) မိနစ်ကြာအောင် ပေါင်းပေးခြင်းဖြင့် အကင်းသတ်နိုင်သည်။ အထက်ပါ ဆေးစစ်ရာတွင် အချိုးအဆမှာ...

- ပေါက်နွယ်ဥ (၂၅) ကျွံ
- ဘုမ္မရာဇာ (၅) ကျွံ
- ရှဉ့်မတက်ဥ (၅) ကျွံ

ဖြစ်သည်။ ထောပတ်ကို သေတ္တာသည့် ပမာဏအထိသုံးပါ။ ဆေးသောအခါ ရေအေးဖြင့် တေပုသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်မြို့ရှိ
 ဇေယျဝုခ
 ကျောင်းတိုက်သို့
 ကျွန်တော်ရောက်ရှိ
 နေစဉ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော
 အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို
 တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 ဤကျောင်းတိုက်သည်
 ကျွန်တော်နှင့်
 အဘိုးတော်စပ်သော
 ဆရာတော် ဦးရေဝတမ္မ
 ကျောင်းထိုင်နေသော
 ကျောင်းတိုက် ဖြစ်သော
 ကြောင့် ကျွန်တော်
 ရန်ကုန်သို့ရောက်ရှိစဉ် အချိန်များတွင်
 ၎င်းကျောင်းတိုက်မှ 'သိမ်ဦး'ကျောင်း
 တွင် တည်းခိုနေထိုင်လေ့ရှိပါသည်။
 သိမ်ဦးကျောင်းတွင် အမြဲတမ်း နေ
 ထိုင်သီတင်းသုံးသည့် ဦးကုသလနှင့်
 လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။
 တစ်နေ့တွင် ဦးကုသလမှ ကျွန်တော်
 †ဗုဒ္ဓရောင်မြဲဉ်းရောင် ၂၂၉

ဝိန္န (၁၀၈)

ကျွန်တော်နှင့်

ပိတုန်းသုံးကောင် ပျောက်သုံးခြင်း

အား...

'မောင်ဝင်း ဖင်းဆီမှာ ပြီးရှိနေတာပဲ ဝါကို ပိတုန်းတစ်ကောင် လုပ်ပေးစမ်းပါ'

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်က လည်း...

'လုပ်ပေးတာကတော့ ဆိုင်မှာသွား အပ်လိုက်ရင် ရတာပေါ့။ ပဒိုင်းလဲ တပည့်တော်မှာ မရှိသေးဘူး။ မန္တလေးမှာတော့ ရှိတယ်။ မန္တလေးကပြန်မှ လုပ်လို့ရမှာပေါ့ ဘုရား'

ကျွန်တော် မန္တလေးမှအပြန်တွင် ပဒိုင်းပင်စည် (၁)လက်မခန့် ယူခဲ့ပြီး...

'ဦးကုသလဘုရား ပဒိုင်းရလာပြီ ပိတောက်သားပေးပါဦး'

ဦးကုသလထံတွင် လှည်းပုံတောင်း ပိတောက်သား ရှိနေသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိရှိထားပါ သည်။ ၎င်းပိတောက်သားကို ခုတ်ထစ် ပြီး ကျွန်တော်အား ပေးပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ရွှေတီဂုံဘုရား အရှေ့ ဘက်စောင်းတန်းမှ ပန်းပုဆိုင်တွင် ပိတုန်းတစ်ကောင် ထုလုပ်စေခဲ့ပါ သည်။

ညနေ ကျောင်းသို့အပြန်တွင် ပန်းပု ဆိုင်မှ ပိတုန်းကိုယူခဲ့ပြီး 'ဘယ်လိုလုပ် ရင်ကောင်းမလဲ' ဟု စဉ်းစားနေမိပါ သည်။ ကျွန်တော်လည်း တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးသဖြင့် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ရမည်ကို မသိပါ။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဦးကုသလ နှင့် ကျွန်တော် ပိတုန်းအပေါက်ထဲသို့ ပြဒါးသွင်းပြီး ပဒိုင်းသားဖြင့် ပိတ်ဆို့ လိုက်ပါသည်။ ၎င်းပိတုန်းကို ဦးကု သလမှ ဘုရားခန်းပေါ်ရှိ ဘုရားပလ္လင် ရှေ့တွင် သွားတင်ထားလိုက်ပြီး ဆွမ်း ခံရန် ထွက်ခွာသွားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း 'မည်ကဲ့သို့ ရွတ်

ဆိုရပါလိမ့်' ဟု စဉ်းစားလိုက်ရာ 'အာ စက်လျှာစက်နွီးဂါထာ'၊ 'သနချေ ဂါထာ'၊ 'အသက်သွင်းဂါထာ'၊ 'သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ' များကို မှတ်မိသရွေ့ ပြန်စဉ်းစားရင်း 'ဂါထာဖြင့်စုတ်လျှင် ကောင်းမည်' ဟုထင်ကာ ဘုရားခန်း ရှေ့တွင်...

အမျိုးသမီးများ ကန်တော့သည် အခါ ထိုင်သည့်ပုံစံဖြင့် ထိုင်ကာ လက်နှစ်ဖက်တွင် ပိတုန်းရုပ်ကို အုပ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် 'အာစက်လျှာစက် နွီးဂါထာ'ကို (၃၇)အုပ် ရွတ်ဆိုပါ သည်။

'ဥုံ အာခေါင်အာရင်း အာနံတွင်းက ဖန် ဆင်းဟုံလျက် ရွှေသန်လျက်နှင့် အာစက် တစ်ထောင် ဥုံ အာအထဲက သိကြားလာရုံမှ ထဆရာထ ကြဆရာကြ'

၎င်းဂါထာပြီးလျှင် သနချေဂါထာ ဖြစ်သော...

'ဥုံ သန သန ဖဟာသန သနအပေါင်း ထောင်သောင်းဟံ နေဆရာချေ'

ကို (၃၇)အုပ် ရွတ်ပါသည်။ ပြီးလျှင် အသက်သွင်းဂါထာ...

'ဥုံ အပိညာဏက ဩပဋ္ဌံ သပိညာဏက ယာအံအံ'

ကို (၃၇)အုပ် ရွတ်ပါသည်။ သံဃိ တင်ဂါထာဖြစ်သော...

'ဥုံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ ဖဟာသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်သောင်းဟံ ကပ်ဆရာကပ်'

ဟု (၃၇)အုပ်ရွတ်ဆိုပြီး ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ကန်တော့ကာ ပိတုန်း ရုပ်ကို ပလ္လင်ရှေ့တွင် ပြန်တင်ထား လိုက်ပါသည်။ ဦးကုသလ ဆွမ်းခံထွက် ရာမှ ပြန်ရောက်လာလျှင်...

'ဦးကုသလ ဘုရား၊ တပည့်တော် တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့ ရွတ်ဆိုသိဒ္ဓိ တင်ပြီးပါပြီ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ရာ ဦးကုသလမှ...

'အေး ပြီးတာပေါ့'

ဟုသာ မှတ်ချက်ပေးပါသည်။

သံဃာတော်များ နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ရန် ကြေးစည်တီးသည့်အခါ ကျွန်တော် လည်း ရန်ကုန်မြို့ထဲသို့သွားရန်၊ ဦးကု သလလည်း ဆွမ်းစားဆောင်သို့ကြွရန် အတွက် ကျောင်းကိုသော့ခတ်ပြီး ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

ညနေ (၅)နာရီခွဲခန့်တွင် ကျွန်တော် ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဦးကုသလမှ...

'မောင်ဝင်း ဖင်းပိတုန်းရုပ်ကလေး ဖန် တော့ဘူး တို့နှစ်ယောက် ထွက်သွားတော့ ကျောင်းကို သော့ခတ်ထားခဲ့တာပဲ ပိ ဆွမ်းစားပြီး ကျောင်းကိုပြန်ရောက်တော့ ဘုရားပလ္လင်ရှေ့မှာ မရှိတော့ဘူး'

'ကြွက်တိုးပြီး တစ်နေရာရာမှာ တူ နေတာ ဖြစ်မှာပေါ့ဘုရား၊ ရှာကြည့်ပါ ဦး'

'ငါလိုက်ရှာပြီးပြီ၊ ဘုရားခန်းပေါ်မှာ လဲ မရှိဘူး။ ကြမ်းခင်းပေါ်မှာလဲ မလဲ ဘူး။ တစ်ကောင်တည်းမို့လို့ ချင်းပြီး ထွက်သွားတာလား မသိဘူး ကျွန်တော်လည်း ဘုရားခန်းနှင့်

ထူးနေကြမ်းပြင်တစ်ဝိုက် သေသေ နာချာရှာသော်လည်း မတွေ့ရပါ။

'မတွေ့ရင်လဲ နောက်ထပ်နှစ် ကောင် လုပ်ကြတာပေါ့ ဘုရား'

ဟု ကျွန်တော်ပြောပြီး နောက်တစ် နေ့နံနက်တွင် ရွှေတိဂုံဘုရား မြောက်

ဘက်စောင်းတန်းမှ ပန်းပုဆိုင်တွင် ပိတုန်းနှစ်ကောင် အပ်နှံခဲ့ပြီး ရန်ကုန်

မြို့ထဲ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ညနေ အပြန်တွင် ပိတုန်းနှစ်ကောင်ယူ၍ ပြန်

ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဦးကုသလ နှင့် ကျွန်တော် ယခင်တစ်ကြိမ်တုန်း

ကလို ပိတုန်းထဲ ပြဒါးထည့်ပြီး ပဒိုင်း နှင့်ပိတ်ကာ ဦးကုသလရှေ့တွင် ဂါထာ

များ စုတ်၍ပြီးသည်နှင့် ပိတုန်းနှစ်

ကောင်အား အပ်လိုက်ပါသည်။

ဦးကုသလမှလည်း ယခင်ပုံစံ အတိုင်း ဘုရားပလ္လင်၏ တစ်ဖက်

တစ်ချက်တွင် တစ်ကောင်စီ နေရာချ ထားလိုက်ပါသည်။

ယမန်နေ့က အတိုင်းပင် ကျွန်တော် ရန်ကုန်ထဲ ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်ထဲမှအပြန် ကျွန်တော် ကျောင်းပြန်ရောက်တော့ ဦးကုသလမှ...

'ဟေ့ မောင်ဝင်း၊ ဒီနေ့လဲ မင်း ပိတုန်းနှစ်ကောင် မရှိတော့ဘူး။ ဘယ်

လိုဖြစ်တာလဲ၊ သုံးကောင်ဖြစ်သွားပြီ ရှာလို့လဲ မတွေ့ဘူး'

ကျွန်တော်လည်း ဟိုဟိုဒီဒီ လှန် လှောရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ရပါ။

'တပည့်တော်ဂါထာစွမ်းလို့အသက်

ဝင်ပြီး ထွက်သွားကြတာ ဖြစ်မှာပေါ့ ဘုရား'

ဒီပိတုန်းတွေ ဘာဖြစ်လို့များ ပျောက်ကုန်ကြပါလိမ့်

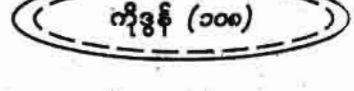
သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလား။ သဘာဝမကျသည့် ဖြစ်ရပ်လား။

ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ညာပြောလိမ့်မည်

မဟုတ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ပိတုန်းကို တောင်းခံခြင်းမရှိ၊ စိတ်မဝင်စား။ ပန်းပု

ထုစတောင်မှ ကုန်လိုက်ရသေး။

'ဘာဖြစ်လို့ ပျောက်ကုန်ကြပါလိမ့်' သဘာဝကျကျ အောင်မြင်နိုင်ကြ ပါပေ။

ဓမ္မုပဏ္ဍိတ

ထုံကျဉ်းအကိုက်ခဲပျောက် ဒဏ်ကျေလိမ်းဆေး

ခြေတစ်၊ လက်တစ်၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာခြင်း၊ လတ်မြောက်
ဖျားခြင်း၊ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ပြင်ပုပ်ခြင်း၊ နောက်ကြော
ဓာတ်၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်
ခြင်း၊ ဖက်လေးခြင်း၊ ကိုယ်လတ်များ ထုံကျဉ်းကိုက်
ခဲခြင်း စသောရောဂါများကို ထူးခြားထိရောက်စွာ
ပျောက်တင်းပေးပါသည်။

တိုင်ရင်းဆေးဖိတ်ထုတ်လုပ်ခွင့်ရိုင်မင်အမှတ် - ၅ / ၂၀၀၈ ဇာတိဇာတိ / (၁၀၆၀)
ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဖိတ်ထုတ်လုပ် - 101178007881

ဝကြာမင်းဆေးဝါးစက်ရုံ

အမှတ် (၂၆၁)၊ ရန်ကုန်ခက်မူဝှန်း၊ မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော်။
ဖုန်း - ၀၁ ၆၃၉၄၀၄ (ရိုင်းခွဲ - ၂၆၂)၊ ၀၁ ၇၃၀၄၅၅၂

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ နေရာ ဒေသ အနှံ့အပြားတွင် တွေ့မြင်ရသော ခြံတောင်ပို့များနှင့် ပတ်သက်၍ အယူ အဆ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားခြားနားမှု ရှိနေကြပါသည်။

တောတောင် အသီးသီးမှာရှိသော ခြံတောင်ပို့များကို အဓိက ပြောဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ အိမ်ခြံမြေအတွင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်နေသော ခြံတောင်ပို့များနှင့် ပတ်သက်၍ တိကျမှန်ကန်သော အကျိုးအပြစ်ကို သိရှိလိုပါသည်။

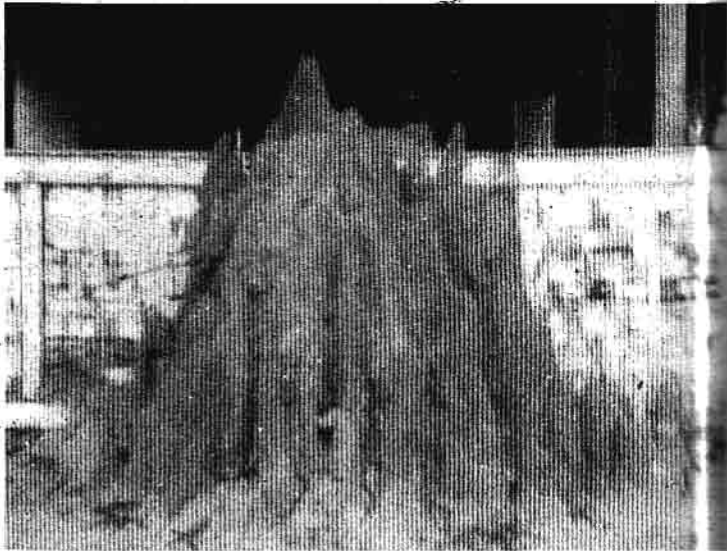
စာရေးသူ တွေ့မြင်ဖူးသော ခြံတောင်ပို့များကို ဖော်ပြရလျှင် ရသေ့တောင်မြို့နယ်၊ မော်ထက်ကျေးရွာ စာဖတ်ဆရာကြီး (ဦးမောင်စိန်မြ) ဒေါ်အောင်သိန်း၏ နေအိမ်တွင် အိမ်အောက် ရက်မတန်း တည့်တည့် (၁၀)ပေ ပတ်လည်ခန့်ရှိသော ခြံတောင်ပို့တစ်ခုမှာ အမြင့်(၃)ပေကျော်ခန့် ရှိပါသည်။

ဒေါ်အောင်သိန်း၏ သမီးဖြစ်သူ မခိုင်ရီက ရှင်းပြသည်မှာ "ဒီခြံတောင်ပို့ပေါ်ပေါက်လာချိန်မှစ၍ စီးပွားတိုးတက်လာခြင်း ရှိသည်" ဆိုပါသည်။

နောက်တစ်ခု တွေ့မြင်ဖူးသည်မှာ ဘူးသီးတောင်မြို့နယ်၊ မောင်နုမရွာ ဦးနေအောင်၏ နေအိမ် ရခိုင်အခေါ် (အိမ်ရှေ့မောင်းကာ)၊ မြန်မာလို အိမ်ရှေ့နေရောင်ကာ တည့်တည့်တွင် ဖြစ်သည်။

တောတောင် ပုံစံမှာ (၅)ပေ ပတ်လည်ရှိပါသည်။ ထောင့်တိုင်းအပေါ် သို့ အောက်သို့ လျှောက်နေသည်။

နောက်ထပ် တွေ့မြင်ဖူးသည်များကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြရလျှင် ဝိတောက်မြိုင် စံပြကျေးရွာ ဦးဦးသာညွန့် ဒေါ်ဒေါ်လှစိန်၏ နေအိမ်တွင် လှေကား

ခြံတောင်ပို့

နှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ ဖော်ပြပေးရန်

အောက်မှာဖြစ်သည်။

မင်းလှမြို့၊ အမှတ်(၇)၊ ပြည်တော်သာရပ်ကွက်၊ သာယာမြို့သစ်(၁၄)လမ်းက မြို့နယ် ဘော်လုံးလက်ရွေးစင် ဦးမြသိန်း ပြောပြသည်မှာ...

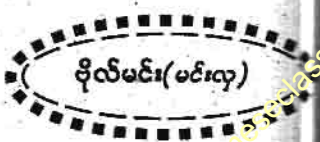
မင်းလှမြို့နယ်၊ သင်းအိုင်ရွာတွင် လမ်းယွတ်၍ တောထိုက် ဖျက်ခိုင်းရာ တောထိုက်ဖျက်သူတစ်ဦး ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြသည်။

မင်းလှမြို့ ကျောင်းလမ်း ဦးကံညွန့် ဒေါ်မရီတို့အိမ်တွင် ဝင်ပေါက်တည့်တည့် ခြံတောင်ပို့ကို ဖြိုဖျက်လိုက်သောကြောင့် စီးပွားပျက်ပြီး မိသားစုများမှာ တကွတပြား ဖြစ်ကြရသည်ဟု ပြောပြပါသည်။

ခြံတောင်ပို့များမှာ ခြံဝန်းအတွင်း အိမ်ရှေ့ အိမ်နောက် အိမ်အောက်

အိမ်ခေါင်းရင်း အိမ်ခြေရင်း နေအိမ်အောက် နေရာအသီးသီးမှာ အမျိုးမျိုးပေါ်ပေါက်လျက်ရှိရာ စာရေးသူအဖွဲ့ဖြင့် တတ်သိနားလည်နိုင်သော လူပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ရဟန်းသံဃာတော်များကိုပင် လျှောက်ထားမေးမြန်းရပါသည်။

တိတိကျကျ အကျိုးအကြောင်း စနစ်တကျ ရှင်းပြနိုင်ခြင်းမရှိ ဖြစ်ပေ၍ တိကျမှန်ကန်စွာ သိရှိနိုင်သော မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှားမှ ပညာရှင်များက ခြံတောင်ပို့များနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးသားဖော်ပြပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ရွှေတောင် ဂြာန်မောင်စား

ဝဲကမပါ ရွှေတောင် (၁)

ဦးသက်ပန်က ယာသမား။ အသက် ၅၀ ကျော်ပြီ။ (၅)နှစ်တောင် နှုန်းနေပြီ။ (၅၅)နှစ်ပြည့်ဖို့ လူဝိုင်းလေး ခဲ လိုတော့တယ်။ တဲတဲကလေး။

တောသူတောင်သား ဦးသက်ပန်က ယာသမားမို့ ယာလုပ်တယ်။ ယာဝေး ဆေးက အကောက်တောင်ရဲ့ ဆင်ခြေ သျှာ အနောက်ဘက်ကွင်းပြင်ရဲ့ အလယ်တည့်တည့်မှာရှိတယ်။ ယာ ခင်းရဲ့ အလယ်မှာ တဲလေးတစ်လုံး ထိုးထားတယ်။ ပိတ်ပိတ်ဆို့ဆို့ လုံလုံ ခြံခြံ။ ကွပ်ကွပ်ရွပ်ရွပ်ကလေး။ နားခို ချင်စရာ။

တဲလေးရဲ့ ဘေးပတ်လည်မှာ စား ခင်းသီးပင်တွေ ဝေလို့။ စိုက်ထားလိုက် ဘာ။ ဘူး၊ ဖရုံ၊ သခွား၊ ရုံးပတ်၊

ချဉ်ပေါင်း၊ ခရမ်း၊ ငရုတ်၊ အသီးတွေ က တွဲရရွဲ့ အပွင့်တွေကလဲ ပွင့်နေကြ ဆဲ။ စားချင်တဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက် ခူးချက်ရုံပဲ။

တဲလေးရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ ရေတွင်း လေးတစ်တွင်း တူးထားတယ်။ ရေပြာ တွင်းကလေး။ အလုပ်ပင်ပန်းနေတဲ့ အချိန်များ သောက်လိုက်ရရင် အသည်း ကိုအေးပြီး အမောကို ပြေသွားတာပဲ။

ယာခင်းက အိမ်ကို ပြန်ခါနီး အလုပ် ခွင် ပင်ပန်းသမျှ အတိုးချ အနားယူ ချွေးကလေး သိပ်တာနဲ့ ရေတွင်းက ရေပြာရေကလေး လောင်းလောင်းပြီး များ ချိုးလိုက်ရင် အားအင်တွေ ပြန်

ပြည့်လို့ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ကံကော် ပန်းနယ်။

ဦးသက်ပန်က သောင်ဖျားရွာသာ။ သောင်ဖျားရွာက ထုံးဘိုမြို့ရဲ့ တောင် ဘက်မှာရှိတယ်။ တဲကြီးကုန်းနဲ့ သောင် လယ်ရွာတွေကို ကျော်လိုက်ရင် သောင်ဖျားကို ရောက်ပြီ။

ထုံးဘိုမြို့က ပန်းတောင်မြို့နယ်ရဲ့ တောင်ဘက်အစွန်ဆုံး။ ပဲခူးတိုင်းဒေသ ကြီးရဲ့ နယ်နိမိတ်အဆုံး။

ဂျိုးဂျိုးကျချောင်းကို အလယ်ဗဟို ထား။ မြောက်ဘက် ချောင်းကမ်း အစပ်က ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးနယ်နိမိတ် ချောင်းတောင်ဘက် ကမ်းသျှက်

www.burmeseclassic.com

အကောက်တောင်ခြေ ချောင်းကမ်း
ခြေအစပ်က ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး
နယ်မြေ။

ဂျုံးဂျုံးကျချောင်းက ပဲခူးတိုင်း
ဒေသကြီးနဲ့ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးတို့
နယ်နိမိတ်ကို ခွဲခြားသတ်မှတ်လို့
ထားတယ်။

မနက် (၄)နာရီထိုးတာနဲ့ ထုံးဘိုမြို့၊
တောင်ဘက်အစပ် ဂျုံးဂျုံးကျချောင်းရဲ့
မြောက်ဘက်ကမ်း ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်းတွေက အုန်းမောင်းတွေ
ခေါက်ပြီ။ ဦးသက်ပန်က သူ့ဒကာမ
ကြီးကို နို့ပြီ။ ဦးသက်ပန်ရဲ့ ဒကာမကြီး
လဲ နိုးပြီ။

ဆွမ်းထချက်ပြီ။ အရုဏ်ဆွမ်း မြတ်
ပုဒ္ဒကိုလဲ အရုဏ်ဆွမ်းကပ်တယ်။
သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တို့ကိုလဲ
အရုဏ်ဆွမ်း လောင်းလှူတယ်။

အရုဏ်ဆွမ်း ကျက်တာနဲ့ ဦးသက်
ပန် အိပ်ရာကထ မျက်နှာမိုးနှာသစ်၊
ခြေတွေ လက်တွေဆေး။ ဘုရားရှိခိုးပြီး
ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝ ရခဲ့တဲ့
ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် အကုန်ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်တယ်။ သုတ်ကုန်အောင် သုတ်
အစုံရွတ်တယ်။ အဲဒါက နိစ္စဂူဝ။
ဦးသက်ပန်ရဲ့ နေ့စဉ်အလုပ်။

မေတ္တာတွေပို့လို့ အမျှအတန်းတွေ
ဝေလို့။ နီးထစ မနက်ခင်းကို ကိုယ်၊
နှုတ်၊ နှလုံး ရွှင်မြူးချမ်းသာ ကြိုဆိုရာ
တယ်။

ယာခင်းကို မသွားခင် ဟာနေတဲ့
ဝမ်းကိုဖြည့်ဖို့ ထမင်းကြမ်းကို ညက
အကျန်ဟင်းတစ်ခွက်နဲ့ လက်ဖက်ရည်
အကြမ်း စွက်ပြီး စားရသောက်ရပြီ။
မိုးရာသီဆို ယာခင်းမှာ မြေပဲစိုက်၊
မြေပဲတွေ ကောက်ပြီးတော့ နေတင်း
နှမ်းကြဲ နေ့ရာသီလဲ မနားရ။ အလုပ်နဲ့
လက်နဲ့မပြတ် တရစပ်။

သားတွေ သမီးတွေက အိုးခွဲအိမ်ခွဲ။
လက်လွတ်ကုန်ပြီ။ သူတို့ အိမ်ထောင်
တွေနဲ့ သူတို့ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့လှစွာ။
ဦးသက်ပန်က သူ့အမယ်ကြီးနဲ့
နှစ်ယောက်တည်း တစ်ကမ္ဘာ။

အရွယ်ရောက်လို့ လူလားမြောက်
လာတဲ့အခါ အလျှိုအလျှို အိမ်ပေါ်က
ဆင်းသွားလိုက်ကြတာ ဒွယ ဒွယ
အစုံအစုံတွေနဲ့။ ကျန်ခဲ့တာက ဦးသက်
ပန်နဲ့ သူ့ချစ်ဇနီး။

အိုးတွေ၊ အိမ်တွေ ခွဲသွားကြပေမယ့်
သားတွေ၊ သမီးတွေက တော်ကြပါပေ
တယ်။ ဟင်းကောင်းလေးများချက်ရင်
ဦးဦးဖျားဖျား ဟင်းတစ်ခွက်တော့
ရောက်စမြဲ။ ဦးသက်ပန်တို့ကိုသာ
မဟုတ်ဘူး။ နှစ်ဖက်မိဘ ညီညီမျှမျှ။

ဆိုပါတော့ ကြက်သားဟင်းများ
ချက်ရင် အသည်းတစ်ချိုင့်နဲ့ ကြက်ရင်
အုပ်သား အတုံးကြီးကြီး ဟင်းကို
နှပ်ထားလိုက်တာ အသားကောင်း
တွေ ဝါးလို့ရခိုင်မယ့် အသားတွေ။
နှူးလို့ အိလို့။ အဖေနဲ့အမေ သွားမဆို
ရင် မဝါးနိုင်မှာစိုးလို့။ ဟင်းကောင်း
ကျွေးကောင်းကို ဦးဦးဖျားဖျား စားစေ
ချင်လွန်းလို့။

ကျေးဇူးကြီးလှ မိနဲ့ဖေကို သတိရကြ
တယ်။

ဦးသက်ပန်ကို အသက်အရွယ်အရ
သားတွေ သမီးတွေက အလုပ် မလုပ်
စေချင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ ဝိုင်းညှိ
ပြောကြတယ်။

'အဖေ နားပါတော့ အသက်ကြီး ဦး
သက်ကြီးရွယ်အို မိဘနှစ်ပါးအတွက်
သားသမီးတွေမှာ တာဝန်ရှိပါတယ်။
စားဖို့လဲ မပူရ၊ ဝတ်ဖို့လဲ မပူရ လျှို့ဝှက်
မပူရအောင်၊ ကြောင့်ကြမဲ့ စိတ်အ
ချမ်းသာ ဘုရားသွား ကျောင်းတက်
ဝတ်မပျက် သီတင်းသီလဲ ဆေး
တည်ကြလို့ သံသရာခရီး မဂ်ဖို့လဲ
နီးဖို့ ကြိုးစားကြပါ'
လို့ ဆိုကြတယ်။

သားသမီးတွေ ဘယ်လောက်
လိမ္မာရေးခြားရှိတယ်။ မိဘကေး
သိတတ်ကြတယ်ဆိုတာ ဦးသက်
ပန်က မသိမဟုတ်။ သိတယ်။ သူ
အဖေပဲ။ သားသမီးတွေရဲ့ စိတ်
သဘောထား အမှန်ကို ကောက်သိင်
ဒါပေမယ့်...

ငါ့သားတွေ၊ သမီးတွေ တစ်နှစ်
(၂)ကြိမ်လောက် ကန်တော့ကြတယ်။
ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်
တစ်ကြိမ်၊ သင်္ကြန်တွင်း အခါရင်
တစ်ကြိမ် လူဆိုတာ အလုပ်
မယ်။ မသေမချင်း အလုပ် လုပ်ရမယ်။

www.burmeseclassic.com

အလုပ်ရှိမှ အစားရှိတယ်။

မင်းတို့ကန်တော့တာတွေကို စားရင် ထူးရင် ငါ့လုပ်အားမပါဘူး။ အေးလက်ဆယ်ချောင်းကို တစ်ချောင်းမှ မချိုးနိုင်တဲ့ဘဝ တစ်ချိန်မှာ ရောက်တော့မယ်။ အဲဒီအချိန်ကို မင်းတို့စောင့်ထောက်ပုံသမျှကို လက်ခံမယ်။ အခုတော့...

သားသမီးတွေလဲ ပြောမရတော့ ဩချရပြီ။ အဖေကြီးက လေအေးအေးနဲ့ ပြောတာဆိုတော့ ထောင်နားစိုက်ကြရတယ်။

ဦးသက်ပန်က ဘူးဆိုရင် ဖရုံမသီးဘူး။ ဒါဆိုဒါပဲ။ ဟိုဟာ မရှိဘူး။ ဒီလိုလူမျိုး။ ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်တဲ့လူ။ သူ့အပြောနဲ့ သူ့အလုပ်က တစ်ထပ်တည်း အံ့ကိုက်။ အကွက်ကိုစေ့လို့။

နေ့တိုင်း ယာခင်းဆင်းတယ်။ မနက်စောစော ထမင်းကြမ်းစား။ ရေခွေးတစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက်သောက်။ ယာခင်းရောက်နေပြီ။ ယာလုပ်ခွင်ဝင်ပြီ။ နေဝင်မိုးချုပ် တကုပ်ကုပ်။

အိမ်ကအထွက် ယာခင်းဘက်ကို ခြေအစုံ လှည့်လိုက်တာနဲ့ ရွတ်လိုက်ဖတ်လိုက်တဲ့ ဘုရားစာ၊ ဟာရားတွေ။ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ကျေးဇူးကြောင့် အထူးကျက်မှတ်ခဲ့ရ ပရိတ်တော်တွေ။ ယာခင်းကိုသာရော၊ ချောမဆုံးသေးဘူး ရွတ်တုန်း။

ယာခင်းထဲက သူ့အပင်လေးတွေကို ကြည့်ပြီး ရွတ်ပြန်ဖတ်ပြန်တယ်။ ယာခင်းတစ်ခုလုံး လှည့်ပတ်ပြီးတော့ကို ရွတ်တာ။

သူ လုပ်နေတဲ့ ယာခင်းလေးကို မိုင်ဆိုင်ကြတဲ့ နယ်ပိုင်၊ ကွင်းပိုင်တောပိုင်၊ တောင်ပိုင်တွေ သစ်ပင်အုပ်စိုးတဲ့ ရုက္ခစိုးနတ်တွေ၊ မြေကိုစောင့်ကြပ် မြေစောင့်နတ် ဝိသုန္ဒရေရနဲ့

ဝသူနွဲ့ရီ နတ်သမီးတို့ ဦးသက်ပန်ပေးတဲ့အမျှ နေ့စဉ်လဲ ရကြတယ်။

ယာအလုပ်ခွင် ဝင်ပြီဆိုတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ယာခင်းမှာ ထယ်ထိုးရင်းဖြစ်စေ၊ ထွန်မွှေရင်းဖြစ်စေ ပေါင်းနတ်ရင်းဖြစ်စေ သူ့ယာခင်းရဲ့ အရှေ့အရပ်မှာရှိတဲ့ အကောက်တောင် တောင်တော်ထိပ်က ရွှေမြင်တင်စေတီကို လှမ်းမျှော်ပြီး ဖူးတယ်။ နေ့စဉ်ဦးချ၊ ရှိခိုးလို့ဖြင့် မဝ။ ကြည့်ညှိလိုက် မဆုံး။ ပြုံးပျော်ရွှင်ဖြူး ပီတိအဖူးတွေနဲ့။

ညနေဘက် နေညိုချိန်။ နေလုံးကြီး ဆွဲအကျ နေရိုက်က ပြေးအဟပ်။ တဖျပ်ဖျပ် တောက်ပတဲ့ ရွှေမြင်တင်စေတီတော်ရဲ့ ရွှေရောင်ခြည်အဆင်းက ဝင်းခနဲ ဝင်းခနဲ၊ လက်ခနဲ။

ဦးသက်ပန် မြင်လိုက်တိုင်း ဝမ်းသာအားရ ထပ်ကာထပ်ကာဖူး ကြည့်နူးမှု ရင်မှာအပြည့်။ ကုသိုလ်လဲရ၊ ဝမ်းလဲဝလို့ ထာဝရ သူ့တစ်သက် အမြတ်ထွက်တဲ့ကိစ္စ။

တစ်နေ့တော့ ဦးသက်ပန် ယာခင်းလေးထဲက တဲအဖိလေးအောက်မှာ အုတ်ခဲရှစ်လုံး ထောင်လိုက်တင်ပြီး ညှပ်ထားတဲ့ မီးဖိုလေးကို မီးမွှေးရေခွေးအိုးတင်ပြီး ရေခွေးအိုးကျိုတယ်။ ဆူတာနဲ့ လက်ဖက်ခြောက် တစ်ခါတည်း ခပ်ထား နှပ်ထားလိုက်တယ်။ ယာခင်းကို ပေါင်းသင်တော့မယ်။

ဦးသက်ပန် ယာခင်းထဲမှာ ပေါင်းသင်နေတုန်း အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။

'ရေတစ်ပေါက်လောက် သောက်ပါရစေ'

လို့ ပြောတယ်။

ဦးသက်ပန် ကြည့်လိုက်တော့ အဘိုးကြီးက အသက်(၈၀)ကျော်လောက်ရှိပြီ။ ပိတ်ဖြူဝတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့။ ခြေတုန်လက်တုန်တော့ မဟုတ်ဘူး။ သန်သန်ပြန်ပြန်ပဲ။ သွားနိုင်လာနိုင်လှုပ်နိုင်ရှားနိုင်။

အဝတ်အစား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ ညစ်ထပ်ထပ် မဟုတ်ဘူး။ အဝတ်တွေက စင်ကြယ်ဖြူဖွေးလို့ အကျီ အကျီ မို့လို့၊ ပုဆိုး ပုဆိုးမို့လို့ ဖြူဖြူစင်စင် သန်သန်ပြန်ပြန် ခုံခုံညားညား။

ဦးသက်ပန်နဲ့တော့ ကွာပ။

တောသူတောင်သား ဆိုတာက စားဝတ်နေရေး ပြဿနာ ဖြေရှင်းရတာ ခက်ခဲတယ်။ လွယ်မှတ်လို့။ တောတွေထဲမှာ တောင်တွေပေါ်မှာ စိုက်ကြ၊ ပျိုးကြ၊ ခုတ်ကြ၊ ထွင်ကြ၊ ရှာကြ၊ ဖွေကြ အလုပ် လုပ်ကြရတာ။

အနီးဆုံး လုပ်ငန်းခွင်က ရွာဘေးပတ်လည်တစ်ခွင် လယ်နဲ့ ယာစိုက်ခင်း၊ ပျိုးခင်းတွေ မနက် ညမနား တောက်ရက် တောက်ရက်နဲ့ လုပ်ငန်းဆက်ကြရတယ်။ အလုပ်နဲ့ လက်နဲ့ မပြတ်။

ပင်ပန်းလိုက်တာ လွန်ပါရော။ အလုပ်ဒဏ် ပိကြတယ်။ သက်တမ်းတိုကြတယ်။ သက်တမ်းစေ့ နေရဖို့ အတော်မလွယ်ဘူး။ ဘဝက အိုကြီးအိုမ။ အသက်မွေးရတဲ့ အလုပ်က ပင်ပန်းကြီးစွာ။ သေရတဲ့အထိ တာ့ခပ်။ ပြတ်တယ်မရှိ ဆင်းရဲလှပါလိ။

နှစ်ဘဝကို တစ်ခဏနဲ့တွေးရင်း ပေါင်းထိုးနေတဲ့ တူးရွင်းကို ဦးသက်ပန် မြေကြီးထဲ ထိုးစိုက်လိုက်တယ်။ ပေါင်းထိုး တူးရွင်းလေးက ယာခင်းထဲမှာ ငုတ်တုတ်။ မလှုပ်မရှား။

ဦးသက်ပန်က အဘိုးကြီးကို သူ့တဲလေးဆီ ခေါ်သွားတယ်။ ဦးသက်ပန် ရှေ့ကအသွား အဘိုးကြီးကလဲ နောက်ပါးက ကပ်ပါသွားတယ်။ တဲလေးကို ရောက်တော့ လက်ကိုင်အမှီးတပ် အုန်းမှုတ်ခွက်နဲ့ ရေတစ်ခွက်ခပ်ပြီး အဘိုးကြီးကို တိုက်တယ်။

ရေဆာလာပုံပေါ်တယ်။ ရေရဲ့ အသက် တစ်မနက် မဟုတ်လား။ သောက်လိုက်တာ ကျိုက်ခနဲ ကျိုက်ခနဲ။ နှင်တော့ မနှင်ဘူ။ ဦးသက်ပန်က ရေနှင်မှာကို စိုးရိမ်နေတာ။

အဘိုးကြီး အသက်ကြီးပြီဆိုတဲ့ အသံနဲ့ ရင်မနေရတယ်။ ဘုရား... ဘုရား။ ရေအုန်းမှုတ်ခွက်နဲ့ တစ်လုံး ကုန်တော့ အဘိုးကြီးက ဦးသက်ပန်ကို ပြန်ပေးတယ်။ နောက်တစ်ခွက် ခပ်ပြီး ပေးမယ်လုပ်တော့ အဘိုးကြီးက...

'နိဋ္ဌိတံ' တဲ့။ ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက် ဦးသက်ပန်က အဲဒါကိုသိတယ်။ အုန်းမှုတ်ခွက်ကို တဲတိုင်မှာ ရိုက်ထားတဲ့ သံချိတ်ကလေးမှာ ချိတ်လိုက်ပြီး...

'အဘ ခဏနားပါဦး။ ထိုင်ပါဦး' လို့ ပြောတယ်။

အဘိုးကြီးက တဲခေါင်းရင်း အလယ်တိုင်ကို ကျောမှိုပြီး ထိုင်လိုက်တယ်။ ဦးသက်ပန်က တဲအမှီးကြားမှာ ညှပ်ထားတဲ့ အထုပ်ကလေးကို ယူပြီး ဖြေလိုက်တဲ့အခါ အညာထန်းလျက်

(၅)ခဲ ထွက်လာတယ်။ ထန်းလျက်ထုပ်ကို တဲကြမ်းပြင်ပေါ်ချ။ မီးဖိုပေါ်မှာ နှပ်ထားတဲ့ ရေခွေးအိုးကိုမ၊ လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပန်းကန်ထဲ အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေတဲ့ ရေခွေးကိုထည့်...'

'ဘဘ အညာထန်းလျက်ကလေး မြည်းလိုက်ပါဦး။ အမောပြေလေး' လို့ ပြောပြီး ထန်းလျက်ထုပ်ကို လက်ကမ်းလိုက်တယ်။ စေတနာက အပြည့်။ မေတ္တာတွေပွားလို့၊ စားပါစေ။ အဆာပြေ။

အဘိုးကြီးက ထန်းလျက်တစ်ခဲကို ယူပြီး ကိုက်လိုက်တယ်။ ထောက်ခနဲ နေတာပဲ။ အသက် (၈၀)နားနီးနေတဲ့ အဘိုးကြီး။ သွားကောင်းလိုက်တာ။ အသံတောင် မြည်လို့။ လက်ဖျားခါမိတယ်။

ဦးသက်ပန် အံ့သြသွားတယ်။ သူ့မှာတော့ တချို့ အံ့သွားတွေ ကျိုးကုန်ပြီ။ တချို့က ကြွေကုန်ပြီ။ ပဲ့ကုန်ပြီ။ အံ့မစုံတော့အူး။ အသားဟင်းများ မနူးရင် ဝါးဖို့ ခပ်ခက်ခက်။ ဘယ်ဘက်က ဇာစ်လီ ညာဘက်ဆီတစ်လှည့်... ဟိုဘက်ဒီဘက် ပြောင်းပြောင်းပြီး ဝါးနေရပြီ။ ချောင်း ချောင်းပြီး ဝါးနေရပြီ။ စမ်းတဝါးဝါးနဲ့။

အဘိုးကြီးက ဘယ်ဘက်လက်ထဲမှာ ထန်းလျက်ခဲတစ်ခွက်ကို ကိုင်ချက် ညာလက်က ရေခွေးပန်းကန်လှမ်းယူပြီး မော့လိုက်တယ်။ မတုန်မလှုပ်...

'အလို... ဘုရား ဘုရား' ဦးသက်ပန် ဘုရားတလိုက်မိတယ် အဟုတ်ပဲ။

ရေခွေးက မီးဖိုပေါ်မှာကို ကျိုက်ကျိုက်ဆူနေတာ။ အငွေ့ တထောင်းထောင်းထနေတာ။ သူ့သာဆို လှူကျွတ်ပြီ။ မလွယ်တဲ့ကိန်း။

အဘိုးကြီးကတော့ ဘာမှ မမြဲသလိုကြီး။ ထန်းလျက် လက်ကွမ်းတောင် ဆက်ဝါးနေလိုက်သေး။ ဣန္ဒရရ။ စကားတော့ စပြီ။

'မောင်ရင် အကောက်တောင် ကျွန်ုပ်ကို သိသလား'

အဘိုးကြီး ဒီဂူကို ဘာလို့ မေးလိမ့်။ ဘာလုပ်မလို့ပါလိမ့်။ ဦးသက်ပန် တွေးတယ်။

'သိပါတယ် အဘ' လို့ ဦးသက်ပန်က အဘိုးကြီး သောက်ပြီး ချလိုက်တဲ့ အကြမ်းပန်းကန်ထဲ ရေခွေးထပ်ထည့်ရင်း ပြောလိုက်တယ်။ အဘိုးကြီးက ဆက်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

'သိရင် အဘကို လိုက်ပြောမိကွယ်'

ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့ သက်ကြီးခွယ် အဘိုးကြီး။ နှိုင်းမယ်ဆို မိဘအနှေးကူညီရမယ်။ လမ်းပြပေးရမယ်။ ဦးသက်ပန် နှုတ်က...

'ဟုတ်ကဲ့ အဘ' အချိန်က မနက်(၉)နာရီထဲ ဆွမ်းခံဝင်ချိန်။ နေရိန်ကြွစပြုတဲ့ ကောင်း။ ယာခင်းဆင်းတဲ့ အထဲ...

www.burmeseclassic.com

ဖျက်ပြီး လိုက်ပို့ပို့ပြင်တယ်။

ဂျုံးဂျုံးကျူရူဆိုတာ

ဘာဝေးတာမှတ်လို့။

ဆွမ်းခံပြန်ချိန်တော့

ဦးယာနဲ့ ငါ့တဲကို

ပြန်ရောက်မှာပဲ။

ဘာကြာမလဲ။

တစ်အောင်လောက်ပေါ့။

ဒီအတွေးနဲ့ ဦးသက်ပန်က

အဘိုးကြီးကို လိုက်ပို့ ပေးတယ်။

ယာတွေကိုဖြတ်၊ လယ်တွေကို

ကျော် သူ့ယာခင်းရဲ့ အရှေ့အရပ်

တစ်ခေါ်လောက်က အကောက်

တောင်ခြေအစပ်ကို ခေါ်သွားတယ်။

လမ်းတစ်လျှောက် ဘယ်သူ့

ဘယ်သူမှ စကားတစ်ခွန်း မပြောကြ

ဘူး။ ဂျုံးဂျုံးကျူရူကိုပဲ စိတ်စောနေကြ

တယ်။ ဦးသက်ပန် ရှေ့က သွား

သလောက် အဘိုးကြီးကလဲ တစ်ဖမ်း

မခွာ နောက်က ထက်ကြပ်မကွာ။

မြန်ရင် မြန်သလောက် နှေးရင်နှေး

သလောက် မောပုံပန်းပုံလဲ မပေါက်။

တောက်လျှောက်။

အကောက်တောင် ခြေရင်းကို

ရောက်တော့ တောင်တော်ပေါ်ကို

စတက်ကြပြီ။ ခြေသွားလမ်းကလေး

ဖန်ဖန်။ တောင်ပတ်လမ်းကလေးက

ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်။ နိမ့်ချည်

မြင့်ချည် စီရရီ။ တောပန်းတောင်ပန်း

တွေနဲ့ ဝေလို့နေ။ သာစွ။

အကောက်တောင်မှာက တောင်ရဲ့

အထက်ဘက် ထုံးဘိုဘက်ကသွားရင်

တောင်ငယ်၊ တောင်လတ်၊ တောင်မ

ကြီးဆိုပြီး တောင်အနိမ့်အမြင့် အစဉ်

အတိုင်း တည်ရှိတယ်။ တောင်လတ်ရဲ့

အလွန် ခပ်လှမ်းလှမ်း တောင်မကြီး

ရောက်ခင် ခပ်ခွာခွာလေးမှာ ဂျုံးဂျုံးကျူ

ဂူရှိတယ်။

ဂျုံးဂျုံးကျူရူလိုသာ ခေါ်ကြတာ။

တောင်ကမ်းပါးယံမှာ ကပ်ပြီး ရှိတာ

မဟုတ်ဘူး။ တောင်နံရံမှာ ရှိတာ

မဟုတ်ဘူး။ တောင်ပေါ်က မြေပြင်

ညီညီမှာ တွင်းကြီးတစ်တွင်းလို ရှိနေ

တာ။

ဦးသက်ပန်စိတ်အထင် သိပ်မကြာ

လိုက်ဘူး။ ဂျုံးဂျုံးကျူပေါက်ဝကို

ရောက်သွားတယ်။ ပင်ပန်းလှတယ်

မဟုတ်ဘူး။ ဂူနားမှာက လူသူလေးပါး

လဲ မရှိဘူး။ မြင်ကွင်းကရှင်းပြီး ကျေး

ငှက်သာရကာတို့ရဲ့ အသံတောင်

မကြားရဘူး။ အသံဗလံကလဲ တိတ်

လို့။

ဂျုံးဂျုံးကျူအဝကို ရောက်တော့

အဘိုးကြီးက ရှေ့ကနေ ဆင်းသွား

တယ်။ ဦးသက်ပန်လဲ ဘာရယ် မဟုတ်

ဘဲ နောက်ကနေ ဆင်းလိုက်သွား

တယ်။ ယာခင်းနဲ့ သူ့တဲ လုံးဝပဲ

မေ့သွားပြီ။

ဂျုံးဂျုံးကျူရူလိုသာ သူသိတာ။

တစ်ခါမှ ဆင်းဖူးတာမဟုတ်ဘူး။ ဆင်း

ဖူးသူတွေ ပြောကြတာက ဖယောင်းတိုင်

(၂)ထုပ်ကုန်တာတောင် ဂူမဆုံးသေး

ဘူးတဲ့။

ဂူအဆင်းက လှေကားထစ်သဖွယ်

ဖြစ်နေတယ်။ ယောင်ယောင်

လေးပဲ။ ဂူအမြင့်က

လက်ခုပ်တစ်ဖောင်မက

ဆင်တစ်ရပ်စာထက်တောင်

မြင့်နေတယ်။

လမ်းအကျယ်က

(၂)လံသာမယ်။ ကျယ်ကျယ်

ဝန်းဝန်းကြီး တဖြောင့်တည်းကြီး။

မြေပြင်ညီညီကြီး။

အဘိုးကြီးနဲ့ ဦးသက်ပန် (၂)

ယောက်သား သွားလိုက်ကြတာ ခရီး

ဘယ်လောက်ပေါက်ခဲ့ပြီလဲ မသိ။

ဘယ်အချိန်တွေ ရောက်နေပြီလဲ

မသိ။ မောတတ် ပန်းတတ်လဲမရှိ။

ရွေးတစ်ပေါက်မထွက်။ အသက်လဲ

မှန်မှန်ရှူလို့။

ထူးခြားတာက ဂူထဲမှာ ဆိုပေမယ့်

နွေဘက်လိုပဲ အလင်းရောင်ရနေ

တယ်။ မမြင်မစမ်း သွားရတာမျိုး

မဟုတ်။ လင်းလင်းချင်းချင်းကြီး။

မြေပြင်ပေါ် အဝဲချထားရင်တောင် မြင်

ရနိုင်တဲ့ အလင်း။ မှန်ပျံပျံ မဟုတ်တဲ့

အလင်းထိန်ထိန်။

ရှေ့က အဘိုးကြီးက ဘာတစ်ခွန်း

မှ စကားမစဘူး။ နောက်က ဦးသက်

ပန်ကလဲ နှုတ်ဆွဲအနေသလိုပဲ။ စကား

မဟုတ်ဘူး။ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်။

ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်။ အသွားကတော့

မပျက်။

သွားလိုက်ကြတာ ခဏအကြာမှာ

တော့ စက်ဝိုင်းလေးလိုလို လေးထောင့်

မကျတကျ အပေါက်ကလေး

ဂူအထွက်ဝ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး

တက္ကသိုလ် နာမည်

မဟာမြိုင်တောထဲမှ

ထူးဆန်းသောဘုရား

မဟာမြိုင်တောကြီးထဲရှိ အင်ဒိုင်း ကုန်း သစ်တောကြီးပိုင်းသည် မင်းကင်းမြို့နယ်အပိုင် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ သစ်တောကြီးပိုင်းကို မင်းကင်းမြို့နယ် သစ်တောဦးစီးဌာနမှ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရသည်။ မုံရွာဒေသ သစ်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းမှ သစ်များ

ထုတ်လုပ်နိုင်ရန်အတွက် ကျွန်းပင်များ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ပင်ထောင်ရိုက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးရသည်။ သစ်တောဦးစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများသည် မိုးကုန်သည်နှင့် အင်ဒိုင်းကုန်း သစ်တောထဲသို့ ဝင်ကြရ၏။ တောခေါင်းကြီးနှင့်အဖွဲ့သည် သစ်တောထဲ

တွင် တံဆော... နေကြရာ... သစ်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း... ဝန်ထမ်းများသည် သစ်ထုတ်... တောထဲတွင်နေကြ၏။ ဝန်ကြီးဌာန... တူသဖြင့် တစ်ဖွဲ့နှင့် တစ်ဖွဲ့ အကူး... ပေးကြသည်။ တောခေါင်းကြီးသည် တောထဲ... နေစဉ် အမိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ပုတီးစိပ်... ဘာဝနာပွားခြင်းအလုပ်ကို ဝတ်... လုပ်၏။ တစ်နေ့တွင် တောခေါင်း... သည် သစ်ပင်များ ပင်ထောင်ရိုက်... အတွက် သစ်စောထဲတွင် လှေ... ကြည့်သည်။ ပင်ထောင်ရိုက်... ဆိုသည်မှာ ပေမှီဒေါက်မှီ စံချိန် သစ်... များကို သစ်ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း... သစ်ထုတ်လုပ်လှုံ့ရန်အတွက် အ... အသားပြု နံပါတ်တင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သစ်တော တစ်နေရာသို့ လေ... သောအခါ ဘုရားဆင်းတုတော်တော်... ကို ခုတ်လှုံ့ထားသော ကျွန်းပင်ထုတ်... ပေါ်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်နေသည်... ဖူးတွေ့လိုက်ရသည်။ ဆင်းတုတော်... ဉာဏ်တော်မှာ တစ်မိုက်အမြင်... အင်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထား၏။ သစ်... ထားသော ရွှေသင်္ကန်းမှာ မိုး...

လေဒေဝါ၊ နေဒဏ်ကြောင့် ပျက်ပြယ်
၍ အတွင်းမှ သစ်စေးများ ပေါ်နေ
ပြန်၏။ ပုံတော်များ ရှိရှိပုံတော်ဖြစ်ပြီး
ပူဇော်မှု အနုပညာလက်ရာဟု
ခန့်မှန်းရ သည်။

သစ်တောဝန်ထမ်းအချို့က သစ်
တောထဲတွင် ဒေသစာရီ ကြွတတ်
သော ဘုရားဆင်းတုတော်နှင့် ခပ်ဆင်
ဆင်တူကြောင်း ပြောကြား ထင်မြင်
ချက်ပေးကြသည်။ တောခေါင်းကြီး
သည် ဘုရားဆင်းတုတော်ကို မင်းကင်း
မြို့သို့ ပင့်လာပြီး ဘုရားကို ရွှေသင်္ကန်း
တပ်လှူလိုက်၏။ ဘုရားကို အနေ
ကဇာတင်ပြီးနောက် နေအိမ်တွင်
ပူဇော်ထားလိုက်သည်။ မကြာမီ
တောခေါင်းကြီးသည် တောအုပ်ရာထူး
တိုးမြှင့်ပြီး ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ
မြို့တစ်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ရသည်။

မပြောင်းရွှေ့မီ မင်းကင်းမြို့တွင်
ချေကြီးသည်။ ချင်းတွင်းမြစ်ရေသည်
(၂)နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ ရေတက်နေ
တတ်၏။ ရေတက်လာလျှင် မြစ်ကမ်း
ပေါ်ရှိ နေအိမ်များအားလုံး ရေမြုပ်
နေကျဖြစ်သည်။ တောခေါင်းကြီး၏
နေအိမ်မှာ ကုန်းမြင့်အနည်းငယ်ကျ
သဖြင့် ကြမ်းပေါ်သို့ ရေတစ်ပေမျှသာ
ဆက်လာတတ်သည်။ ဘုရားပင့်လာ
သောအခါ ရေမှာ ကြမ်းအောက်အထိ
သာ တက်ပြီး ကတော့သဖွယ် ဖြစ်နေ
၏။

ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ မြို့ငယ်
တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့လာသောအခါ
မြို့အစွန်ရှိ သစ်တောဝင်းတွင် နေရ၏။
အိမ်အနီးက ထိုဒေသသည် မငြိမ်သက်
သောဒေသ ဖြစ်သည်။ တောအုပ်ကြီး
သည် နံနက်တိုင်း ဆီမီးပူဇော်၊
သောက်တော်ရေကပ်ပြီး ဘုရားရှိခိုး၍
အနုရာယ်များ ကင်းဝေးစေရန် အမြဲ

ဆုတောင်း၏။

ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် လက်နက်လဲလှယ်
၍ အလင်းဝင်လာသော ရဲဘော်တစ်ဦး
ပြန်လည် ပြောပြချက်အရ တောအုပ်
ကြီး၏ နေအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
ညအခါ အစိုးရတပ်များ တွေ့ရတတ်
ကြောင်း သိရသည်။ အမှန်တကယ်
တွင် မည်သည့်တပ်ဖွဲ့မျှ မလာတတ်
ကြပါ။ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ
သည်။

လဆန်းတစ်ရက်တွင် အစည်း
အဝေးတက်ရန် လားရှိုးမြို့သို့ ကိုယ်ပိုင်
ဂျစ်ကားဖြင့်သွား၏။ လားရှိုးမြို့သို့
ရောက်ရန် (၇)မိုင်အလိုတွင် ကားတန်း
ကို ရပ်တန့်ပြီး သူပုန်အဖွဲ့မှ ဆက်ကြေး
တောင်းသည်။ ခရီးသွားပြည်သူများနှင့်
ကုန်သည်များကို ဘာမျှမလုပ်ပါ။
ကားပေါ်တွင် ပါသူများက စုပေါင်း၍
ဆက်ကြေးပေးရသည်။

တောအုပ်ကြီးမှာ ရှာဖွေရေးဂိတ်
တွင် တာဝန်ကျတတ်သဖြင့် လူသိများ
၏။ တောအုပ်ကြီးက ကြောက်လန့်ပြီး
နေအိမ်တွင် ပူဇော်ထားသော ဘုရားကို
အာရုံပြု၍ ဆုတောင်းလိုက်သည်။
မကြာမီ သူပုန်အဖွဲ့မှ ခေါင်းဆောင်
အဆင့်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အနားသို့
ရောက်လာ၏။

တောအုပ်ကြီးက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်
တွေ့သောအခါ လန့်သွား၏။ သူ
နေထိုင်သော ရပ်ကွက်မှ ရပ်ကွက်
ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ပြစ်မှုကျူးလွန်
သဖြင့် ရဲက ဖမ်းမည်စိုးသဖြင့် သူပုန်
အဖွဲ့သို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားသူ
ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ခေါင်းဆောင်
အဆင့်ရာထူးပင် ရနေပြီဖြစ်၏။

ကားတန်းမှာ ဆယ်စီးရှိ၏။
ထော်လက်နှစ်စီးကြား ညှပ်ပါလာသေး
သည်။ သူပုန်အဖွဲ့က ကားတစ်စီးချင်း
ကို လိုက်လံစစ်ဆေး၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်လေး
က တောအုပ်ကြီးကို လက်ကာပြုပြီး
ငြိမ်ငြိမ်နေကြရန် ပြောသည်။ ခေါင်း
ဆောင်အဖွဲ့ အနားရောက်သောအခါ
ဒီကားကို စစ်ဆေးပြီးပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့်
“ကုန်သည်များဖြစ်၍ လားရှိုးသွားကြ
မလို့” ပါဟု ရှမ်းတိုင်းရင်းသားလို ပြော
သဖြင့် အားလုံး အပါးက ထွက်သွား
ကြပြီးနောက် ကားတန်းကို သွားခွင့်ပြု
လိုက်သည်။

တောအုပ်ကြီးသည် တစ်ပြား
တစ်ချပ်မှ မကုန်ဘဲ လားရှိုးမြို့သို့
အန္တရာယ်ကင်းစွာ ရောက်သွား၏။
ဘုရား၏တန်ခိုးတော် ဖြစ်မည်ဟု ယုံယုံ
ကြည်ကြည် လက်ခံထားခဲ့လေသည်။
နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်ရှိသောအခါ
ဘုရားဆင်းတုတော်တွင် ရတနာများ
စီ၍ ကပ်လှူပူဇော်ပြီး ဘုရားဆင်းတု
တော်ကို အနေကဇာတင်ပါသည်။

နေအိမ်ရှိ သစ်တောဝင်းအတွင်း
ပန်းပင်မျိုးစုံ စိုက်ပျိုးထားသည်။
နှင်းဆီပန်းပွင့်များက တစ်နှစ်ပတ်လုံး
ဖူးပွင့်ဝေဆာနေ၏။ အင်းကြင်း၊ ချယ်ရီ
နှင့် ကံ့ကော်ပင်များသည် ရာသီချိန်
တွင် ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်ကြသဖြင့် ဘုရား
စင်တွင် အမြဲ ကြိုင်သင်း၍ နေသည့်
သစ်ခွပန်းမျိုးစုံမှာလည်း အနုပျိုချင်း

ပြိုင်၍ အနိုင်လုပွင့်နေကြသဖြင့် သစ်
တောဝင်းမှာ အမြဲလှပ မွှေးကြိုင်နေ
တော့သည်။

တပေါင်းလပြည့်နေ့၏ နံနက်ခင်း
တစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။ တောအုပ်ကြီး၏
ဇနီးသည် နံနက်(၃းဝဝ)နာရီအချိန်
တွင် ထ၍ ဆွမ်းချက်၏။ ဆွမ်းကျက်၍
ဆွမ်းတော်ကပ်ရန် သွားသောအခါ
ဘုရားကို သစ်သီးဆွမ်းများ ကပ်ထား
သည်ကို တအံ့တဩ တွေ့လိုက်ရ
သည်။ လိုက်ချီးသီးနှင့် ပန်းသီးများကို
အင်ရွက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော
ပန်းကန်များဖြင့် ဆွမ်းကပ်ထား၏။

အိမ်တံခါး ဖွင့်ထားသော်လည်း
ပြင်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက်ကပ်လှူ
ခြင်း မပြုနိုင်ပါ။ မိမိ၏ နေအိမ်ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို လေ့လာကြည့်သောအခါ
အားလုံးက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်
ရှိသည်။

ထိုညတွင် တောအုပ်ကြီး အိပ်မက်
မက်သည်။ ရှေးဘုရင်များလက်ထက်
က စစ်သည်တော်များဖြစ်သော
မောက်တိုမောက်ရှည် စစ်သည်များက
သစ်တောဝင်းထဲသို့ တန်းစီ၍ ဝင်လာ
ကြသည်။ တပ်မှူးလုပ်သူက “ဘုရား
ကို ပူဇော်ဖို့ လာကြတာပါ” ဟုပြောပြီး
နောက် အိပ်ရာမှ လန်နိုးသွား၏။
အိပ်မက်မှာ ထူးခြားနေသဖြင့် ပြန်အိပ်
မရဘဲ မိုးလင်းသွားသည်။

ကိုးရက်မြောက်သောနေ့ ဝေလီ
ဝေလင်းအချိန်၌ ဘုန်းတော်ကြီး
တစ်ပါး တောအုပ်ကြီးအိမ်သို့ ကြွလာ
ပြီး ဘုရားကို အလှူခံသည်။ ဘုန်းတော်
ကြီးသည်...

‘ယာမိုင်တောထဲက ဘုရားပျက်တစ်ဆူ
ကို ပြုပြင်ဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်။ ဒကာမိက
ဘုရားကို ပုလက်နပ်ရာနေရာမှာ နေရာ
တကျ ပြန်ထားပြီး ပုလက်ကြားဖြင့်လှိုင်းပွင့်

ဘုရား လာပုံတပေါ်’
တောအုပ်ကြီးက အံ့အားသင့်ပြီး
ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပြန်လည် လျှောက်
ထား၏။

‘တပည့်တော်ရဲ့ အသက်စည်းစိမ်
ကို အကာအကွယ်ပေးခဲ့တာမို့ တပည့်
တော်တို့အား ဆက်လက် ပူဇော်ခွင့်ပေး
ပါဘုရား’

တောအုပ်ကြီးက ဘုရားကိုပြန်ပေး
ရန် ဝန်လေးနေ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးက
ဆက်ပြီး...

‘ဒကာ ဒီလောက် ပူဇော်ခွင့်ရတာ
ကိုပဲ ကျေနပ်ပါတော့’

ဟု ပြောပြီး ဘုန်းတော်ကြီးသည်
ဘုရားစင်သို့ ကြွသွား၏။ ဘုရားကို
ဖူးမြော်ရှိခိုးပြီးနောက် ကျောင်းဆောင်
ထဲမှ ဘုရားကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။
လက်နှစ်ဖက်နှင့်ကိုင်၍ ရင်ခွင်ထဲ ထည့်
ပြီးနောက် ဘုရားကို ပင့်၍ သစ်တော
ဝင်းထဲမှ ထွက်သွား၏။

တောအုပ်ကြီး မိသားစုမျှ မှင်တက်
မိပြီး ခေတ္တ ငေးငိုင်နေရာမှ သတိရ
သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာပြီး ဘုန်းတော်ကြီး
နောက် အပြေးလိုက်သွားကြသော
အခါ ဘုန်းတော်ကြီးမှာ ဘုရားနှင့်
အတူ ပျောက် ကွယ်သွားပြီဖြစ်သည်။

တောအုပ်ကြီးက ဝမ်းနည်း
ပက်လက်ဖြစ်ပြီး အိပ်ရာမှ လန်နိုးလာ
သည်။ အိပ်ရာမှ လန်နိုးလာသော်

လည်း အိပ်မက်ထဲမှ အဖြစ်အပျက်များ
ကို အမှန်ဟု ထင်နေမိသည်။ အိပ်ရာမှ
ထ၍ ဘုရားခန်းသို့ သွားကြည့်သော
အခါ ဘုရားဆင်းတုတော်မှာ ကြည့်ညှိ
စွာ အပူဇော်ခံလျက် ရှိနေသဖြင့်
စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။

တောအုပ်ကြီးသည် အိပ်မက်ထဲ
အဖြစ်အပျက်များကို စဉ်းစားမိတိုင်း
စိုးရိမ်စိတ်များ ဝင်လာသဖြင့် ကိုယ်ပူဇော်
ဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို မန္တလေးမြို့
တွင် သွားရောက်ထုခိုင်းပြီး ဘုရားဆင်း
ပေါ်၌ ရင်ငွေလှူ၍ အတူတကွ ပူဇော်
ထား၏။ ဘုရားထူးအပြီး အောင်ဘား
ထီ(၅)စောင် ထိုးခဲ့ရာ သိန်းတစ်ဆူ
မက်လာစုံတွဲမှ တွတ်(၅)သိန်း ရငုံခဲ့
သည်။

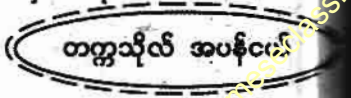
တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ နံနက်
သစ်ထုတ်လုပ်ရေးအဖွဲ့ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့
ထဲမှ သတင်းတစ်ခု ကြားခဲ့ရသည်။

‘ယာမိုင်တောထဲ၌ ရန်ခိုရာတွင် ဘုရား
တစ်ဆူသည် အပြင်(၅)ပေ၌ အောက်
ကြွလာကြောင်း ရှာဖွေအထိဖြင့် ကျောက်
ဖျားစီထားကြောင်း နောက်မှ လိုက်ကြည့်
လည်း မပီလိုက်၍ သေရာစွာ မပျက်စီး
ကြောင်းနှင့် ဉာဏ်တော်မှာ တစ်ပိုင်း
ကျောင်း...’

ဖြစ်၏။

ထိုသတင်းကို ကြားမိတိုင်း ဒေသ
အုပ်ကြီးသည် စိုးရိမ်စိတ်နှင့် နေအိမ်မှ
ကိုးကွယ်ထားသော ဘုရားကို ခြံ
လည် စစ်ဆေးကြည့်မိသည်။ ဘုရား
နှစ်ဆူကား နေအိမ်တွင် သပ္ပာယ်စွာ
အပူဇော်ခံလျက် ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါသော
သည်။

တောအုပ်ကြီး ဦးကျော်ဝင်း
အမှတ်တရ...

www.burmeseclassic.com

မင်းသန်းကျော်
(စီးကုန်း)

မှတ်မှတ်ရရ သာမည

[၁]

ကျွန်ုပ်သည် ရော့ဘတ်တိုင်းဒေသကြီးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ထွန်ခဲ့သည့် (၁၅)နှစ်ကာလခန့်က

ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် လွန်မြို့သို့ လုပ်ငန်းတာဝန်ဖြင့် မကြာခဏ ရောက်ရှိပါသည်။ လွန်တွင် ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီး

ရှိရာ တစ်နေ့လျှင် နှစ်ခါ၊ သုံးခါ ပူးရလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် တည်းသည်ဖြစ်ရာ နံနက်(၄)နာရီ ဘုရားကြီး မျက်နှာသစ်တော်ရေ ကပ်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် အိပ်ရာမှနိုးကာ ဘုရားသို့ သွားလေသည်။ နေ့ခင်းညနေ စသည်တို့တွင်လည်း အားလျှင်အားသလို သွားရောက် ပူးမြော်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားကြီးသို့ သွား
ရောက် ဖူးမြော်တိုင်း ဘုရားကြီးမျက်နှာ
တော်မူထားရာ စောင်းတန်း၏ အဝ
တွင် ထားရှိသော ပုံတော်ကို ဖူး၍
မဝခဲ့ပါ။ ထပ်ကာထပ်ကာ ဖူးလေ
ကြည်နူးစရာကောင်းလေ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပုံတော်မှာ အခြားမဟုတ်ပါ။
တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာတော်
ကြီးနှင့် သာမညဆရာတော်ကြီးတို့
သည် မျက်နှာတော်ချင်းဆိုင်၍ ရပ်
တော်မူနေကြပုံ ဖြစ်ပါသည်။ မျက်နှာ
တော်များမှာ ပြုံးရွှင်၍ ကြည်နူးစရာ
အလွန်ကောင်းပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဇလွန်မြို့သို့ လာ
ရောက်၍ ဆောင်ရွက်စရာရှိသည့်
ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပြီးစီး၍ ပြန်ကြ
မည်ပြုတိုင်း ဘုရားကြီးသို့သွားကာ
ကန်တော့ကြပါသည်။

ပြီးသော် ထုံးစံအတိုင်း ဆရာတော်
ကြီးနှစ်ပါးပုံတော်ကို ကန်တော့ကြပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော
ဦးတင်ရွှေက...

'သာမညဆရာတော်ကြီးကို ဖူးချင်လို့
လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၅)နှစ်လောက်က ကျွန်တော်တို့
သွားကြတော့ လမ်းမှာ ကြုံတွေ့ရုံတွေနဲ့
ဆရာတော်ကြီး အဆီရှိတဲ့ စကားကို
ကျွန်တော် အခုထိ ကြားယောင်တယ်ဗျာ'
ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'အမယ် လုပ်စမ်းပါဦးဗျာ ကြားကြရ
အောင်၊ ကျွန်တော်တော့ သွားမယ်
အားခဲလိုက်ရင်း ပျက်သွားရင်းနဲ့ အခု
ထိ မသွားဖြစ်သေးပါဘူးဗျာ'

ဦးတင်ရွှေမှ သူ သာမညသို့ ဘုရား
ဖူးသွားရောက်ခဲ့စဉ်က ကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံ
များကို ကျွန်ုပ်တို့အား စိတ်ဝင်စားစွဖွယ်
ပြန်လည် ပြောပြရာ ဦးတင်ရွှေ ပြောပြ
သော အကြောင်းအရာမှာ စိတ်ဝင်စား
ဖွယ်ကောင်းလှသဖြင့် သူ ပြောသည်

အတိုင်း အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါ
သည်။

[၂]

ကျွန်တော်သည် ဟင်္သာတမှ
သာမညသို့ ဟိုင်းလပ်ကားကလေးဖြင့်
ဘုရားဖူးထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ကား
ကလေးတွင် မိသားစုဝင်များသာ ပါဝင်
ပါသည်။ မိသားစုသဖွယ် ခင်မင်သော
မိတ်ဆွေများနှင့် အားလုံး (၁၅)ဦးသာ
ဘုရားဖူးသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လူတို့သည် အတူနေကြသော အခါ
တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး မေတ္တာ စေတနာ
ထား၍ ဆက်ဆံကြသည် ထင်ရလေ
သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မည်မျှ ခင်မင်
ကြောင်း မေတ္တာထားကြောင်း သိလို
လျှင် ဘုရားဖူးထွက်ကြည့်ပါဟူသော
စကားရှိပါသည်။

ဘုရားဖူး အတူသွားကြသောအခါ
တစ်ညအိပ်ခရီးလောက် ကြာသော
အခါတွင် တစ်ဦး၏ အပြစ်အနာအဆာ
ကို တစ်ဦးက မြင်လာပြီး အပြစ်ပြော
လာလေသည်။

တစ်ရက် တစ်ညထက် ဆက်၍
ခရီးသွားကြည့်ပါမူ တစ်ဦးပေါ် တစ်ဦး
မြင်သော အပြစ်များသည် ပိုမိုများပြား
လာကြောင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က တစ်ဦးပေါ်
တစ်ဦး အပြစ်မြင်သော မိသားစုဝင်

များနှင့် ရစ်နှီးသူများသာ တင်စု
တစ်ဝေး တည်းထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

သာမညသို့သွားသော ခရီးတွင်
လမ်း၌ တွေ့ကြုံရပုံများကို ပြောပြတော့
မည်မဟုတ်ဘဲ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကလေး
မျှပေါက်လာပုံကိုသာ ပြောလိုရင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကားစခန်းထစ်ခိုဌ်ကား မေတ္တာ
ချိန်မှာ စတင် ပြောပြပါမည်။ ကားပေါ်
နားချိန်တွင် ခရီးသည်များသည် ကား
ပေါ်မှဆင်းကာ မုန့်စားခြင်း၊ လက်ဖက်
ရည်သောက်ခြင်း၊ တပို့တပါးသွားခြင်း
ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ကြပြီး ခဏ
အကြာတွင် ကားပေါ်ပြန်တက်ကြပါ
သည်။

ကျွန်တော်သည် ဘုရားဖူးအဖွဲ့တွင်
အသက်အကြီးဆုံးဖြစ်ရာ ခေါင်းဆောင်
ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေပါသည်။ စားထု
တွင် လည်းကောင်း၊ အိပ်ရာတွင်
လည်းကောင်း ကျွန်တော် စီစဉ်သည့်
အတိုင်း လက်ခံကြလေသည်။
ကျွန်တော်သည် ဘုရားဖူးအဖွဲ့တွင်
လာစကမင် ပြောထားသောစကား နှစ်
သည်။

'သာမညဆိုတာ နယ်နယ်ရရ မဟုတ်ဘူး
သက်သတ်လွတ်နယ်ချဲ့ ဖြစ်တယ်။ ဘုရား
အသားကိုပဲ ဖမ်းကြတာ။ ဟင်းသီးဟင်း
ပဲ စားကြတယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီနယ်မြေ ရောက်လာရင်
ဒါကို အထူးသတိပြုကြပါ။ ကိုယ့်မှာ ဘုရား
သတ်လွတ်မဟုတ်တဲ့ဟင်းလျာ ပါလာရင်
စောစောက စွန့်ပစ်ကြပါ'

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် မည်သို့
မှာစေကာမူ အဆိုပါ ကားရပ်နားသည့်
နေရာတွင် ချိုးကြော်များ ရောင်းရောင်း
ကျွန်တော့်တူမကလေး သူမသည်
ချိုးကြော်တစ်ကောင်ဝယ်ပြီး ဖက်မ

ထုပ်ကာ လက်ဆွဲခြင်းထဲ ထည့်ထားသည်ကို ကျွန်တော် မသိလိုက်ပါ။

သို့နှင့် ကားသည် ဆက်လက် ထွက်ခွာလာရာ တစ်နေရာတွင် ကားပျက်ပါတော့သည်။ ကားဒရိုင်ဘာနှင့် စပယ်ယာတို့သည် ကားစက်ဖုံးကို ဖွင့်ကာ စစ်ဆေးနေပါသည်။ ဟိုနှိုက် ဒီနှိုက်လုပ်ကာ မည်သည့်နေရာက ချို့ယွင်းသည်ကို စစ်ဆေးကြပါသည်။

ခရီးသည်များသည် ပထမသော် ကားပျက်သဖြင့် ခေတ္တခဏ ကားအောက်သို့ဆင်းကာ အညောင်းပြေလမ်းဖလှောက်နေကြသော်လည်း ကားပျက်ခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရှာမရသောအခါ ညည်းညူလာကြလေသည်။

ကားဒရိုင်ဘာက...
'ကားက အကောင်ကြီးပါ။ ပျက်စရာ အကြောင်း ဘာမှ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အပြစ်ရှာလို့ မတွေ့ဘူး' ဟု ပြောပါသည်။ ခရီးသည်တစ်ဦးက...

'ခက်တာပဲဗျာ သာမညကို ဒီတိုင်း ဆိုရင် နေဝင်မီရောက်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး'

နောက် ခရီးသည်တစ်ဦးက...
'သာမညကို နေထိုင်ရောက်မှ ကောင်းမှာ ဒီပုဂံက နည်းနည်းပျက်လာရင် ခင်မိရဘူး။ စားပြုတ်ကတတ်တယ်' အချိန်သည် တဖြည်းဖြည်း ကုန်လာလေ၏။

ကားပျက်သည့် အချက်ကို ရှာမရသောအခါ ကျွန်တော်သည် ခရီးသည်များဘက်သို့ လှည့်ကာ...

'ကဲ... မင်းတို့ အိတ်တွေ ခြင်းတွေကို တစ်ဦးစီရှာမယ်။ ပြစ်ချက်မကင်းတာ ပါသလားဆိုတာ သိရအောင် ဖြစ်ပါပြီ။' ထိုအခါ ခရီးသည်တစ်ဦးချင်းသည်

မိမိတို့ အိတ်များ ခြင်းများကို ဖွင့်ပြကြပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း တစ်အိတ်ချင်း၊ ပစ္စည်းတစ်ခုချင်းကို အသေးစိတ် ရှာဖွေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မလေး အလှည့်သို့ ရောက်၍ သူ့လက်ဆွဲခြင်းကို ရှာသောအခါ သူ ဝက်၍ ထည့်လာသော ချိုးကြော်ကို တွေ့ပါတော့သည်။

သာမညနယ်မြေသည် သက်သတ်လွတ်နယ်မြေဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပြထားပြီး ဖြစ်ပါလျက် ကျွန်တော် မသိအောင် ချိုးကြော် ထည့်လာခြင်းအတွက် တုံ့မလေးအား ဆူပူပြီး ချိုးကြော်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပါသည်။

မလွတ်ကင်းသည့် ပစ္စည်းမျိုးကို ကျွန်ခရီးသည်များ၏ အိတ်များမှာ မည်

သည့်ပစ္စည်းမျှ မတွေ့ရပါ။ သို့နှင့် ကျွန်တော်မှ...

'ကဲ ခရီးသည်တွေဟော ချိုးကြော် ခြင်းကြို တစ်ကောင်တွေလို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီ။ ကားဆရာရေ ကားကို စက်ကြည့်ပြီး ထိုအခါ ကားဒရိုင်ဘာသည် ကားအား စက်နှိုးလိုက်ရာ စက်နှိုးသွားပါတော့သည်။ ခရီးသည်များလည်း ကားပေါ်ပြန်တက်ကာ ခရီးဆက်လက်သွားရန် နေရာယူကြပါသည်။ မကြာမီ မှောင်တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

'ထူးဆန်းလိုက်တာ ချိုးကြော်တစ်ကောင်ပါ တာနဲ့ ကားက မောင်မရတော့ဘူး။ ချိုးကြော်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်တော့မှပဲ ကားက စက်နှိုးသွားတော့တယ်'

လမ်းခရီးကို ကောင်းစွာဖြင့် မြင်နိုင်ရန် ဒရိုင်ဘာသည် ကားကို မီးဖွင့်၍ မောင်းလေသည်။ ခရီးတစ်ဖာလုံးခန့် ရောက်သောအခါ လမ်းပေါ်တွင် ဦးပွင့်နစ်ပါးသည် ရပ်၍ ကားအား တားနေသည်ကို ကားမီးရောင်ဖြင့် မြင်ရပါသည်။ ဒရိုင်ဘာက...

'ဦးပွင့်နစ်တွေပါလား ဘယ်ကြော့မလို့လဲ မသိဘူး' ဟုဆိုပြီး ကားကို ရပ်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်က...
'တပည့်တော်တို့ကားမှာ နေရာလွတ် မရှိတော့ပါဘူး ဘုရား။ ဒီပေယံ တပည့်တော်တို့ နည်းနည်းစီ ရွှေပေးလိုက်ရင်တော့ ဦးပွင့်နစ်တို့ လိုက်လို့ ရန်ပဲလိမ့်မယ်'

ထိုအခါ ဦးပွင့်နစ်တို့သည် ကျွန်တော်အား လက်ကာပြလိုက်ကာ ကပျာကသီ ကားနောက်ပိုင်းသို့လာပြီး ကားပေါ်တက်ကာ နောက်တံခါးဖုံးပေါ်မှ မတ်တတ်ရပ်ပြီး အပေါ်တန်းကို ကိုင်လိုက်ကာ...

'ဦးပွင့်နစ်တို့ ဒီအတိုင်း လိုက်ပါမယ်'

မောင်းသာမောင်းပါ'

ကားဒရိုင်ဘာသည် ဘာမှမပြော တော့ဘဲ မောင်းလည်း မောင်းလာပြီး ဖြစ်၍ ကားအား အရှိန်မြှင့်ကာ မောင်း လာပါတော့သည်။

သိပ်မကြာပါ ရှေ့နားတွင် လက်နက် ကိုင်လူ(၅)ဦးသည် ကားကို တားနေ ကြပါသည်။ သူတို့သည် ကားလမ်းကို ပိတ်ရပ်ကာ တားနေခြင်းကို ကားမီး ရောင်ဖြင့် မြင်ရသဖြင့် ဒရိုင်ဘာသည် ကားကို ရပ်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကားပေါ်မှ ခရီးသည်များသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားကာ "တို့တော့ ဖြင့် ဓားပြတိုက်ခံရပြီ" ဟု ပြောကာ ဘုရားစာများ ဆိုသူဆို၊ ငိုသူငိုဖြင့် ရှိနေ ကြပါသည်။

ထိုအခါ ကားနောက်ခြီးတွင် တွယ် စီးလာသော ဦးပွင့်နှစ်ပါးသည် ရှေ့သို့ ကြွလာကာ ဓားပြများနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်ပြီး...

'ဒီကာက ခရီးသည်တွေအားလုံး သာမည ကို ဘုရားလဲဖူးမယ် ဆရာတော်ကိုလဲ ဖူး မလို့ လာကြတာ မင်းတို့ မနှောင့်ယှက်နဲ့ ပြန်ကြ'

ထိုအခါ ဓားပြများသည် တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ပြန်ရန် အချက်ပြကြပြီး ကားလမ်းဘေး သို့ဆင်းကာ တောတွင်းသို့ ဝင်သွား ကြပါသည်။

'ကဲ ဆက်မောင်းတော့ ရှေ့နားမှာ ရောက်ခါနီးပါပြီ'

ဦးပွင့်နှစ်ပါးက ပြောပြောဆိုဆို ကားပေါ်သို့ ပြန်တက်ကာ ကားနောက် ခြီးတန်းကို ကိုင်လိုက်ပါသည်။ ကား ဒရိုင်ဘာလည်း ကားကို ဆက်မောင်း လာခဲ့ပါသည်။ သာမညသို့ရောက်၍ ဆရာတော်အား ဖူးတွေ့ရသောအခါ

ဆရာတော်က မျက်နှာတော် ပြုံး၍ ဖြင့်...

'ဒကာတို့ ယင်ပန်းလာတယ် မှတ်တမ်း လမ်းမှာလဲ ဒုက္ခတွေ့သေးတယ် ယခုကတော့ ဒီကိုလိလို့ ဘုန်းဘုန်းက ဒီက ဦးပွင့်နှစ်ပါး ကို လမ်းက ကြိုစောင့်ခိုင်းထားတာ ကျွန်တော်သည် ဆရာတော်ကြီး အား ရိုသေစွာ ကန်တော့ရင်း ငွေတစ်ထောင် လိုက်ပါသည်။

'မှန်လှပါ တပည့်တော်တို့ ဒုက္ခတွေ့ တော့မလို့ သီသီကလေး လိုပါစေတာ တရား အရှင်ဘုရားရဲ့ ဓမ္မစာ အင်မတန် ကြီးမားလှပါတယ်ဘုရား'

[၃]

ဦးတင်ရွှေသည် သာမည ဘုရား ခရီးစဉ်အကြောင်း ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြ ကျွန်ုပ်ကလည်း သာမညဆရာတော် အား စိတ်တွင်းမှ ရည်မှန်းကာ လာခဲ့ ချိမိုး ရှိခိုးရင်း ဤဖြစ်စဉ်ကလေး "မှတ်မှတ်ရရသာမည" ဟု ခေါ် တပ်ကာ စာဖတ်သူသို့ တင်ပြလိုက် တော့သည်။

မင်းသန်ကျော်(မီးကုန်း)

စာပေအဖွဲ့ သူတော်အဖွဲ့နှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ဝါဝင် ကုသိုလ်တော် ယူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
ဓာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မိုးတွင်း စကောင်းကောင်းနှင့်

ချစ်တွင်းကြီး

ဧရာမောင်

ယခုလပိုင်း မိုးကောင်းလွန်းနေသည်။ နေ့ည ရက်ဆက် ရွာသွန်းနေသောမိုးကြောင့် အပြင်မထွက်ဘဲ အခန်းအောင်းနေခဲ့မိသည်။ မိုးတွင်းတောရိပ်၊ တောင်ရိပ်ကြောင့် အေးမြ

သည် ရာသီဥတုဒဏ် အတော်ခံနေရသည်။ ရိုသမျှ အနွေးထည် အထပ်ထပ်ကြောင့် ဝ,လာသလားတောင် အောက်မေ့မိရသည်။ အတွေးနှင့် နစ်ပျောနေမိချိန် ရုံးဝင်း

အတွင်းမှ အိမ်ဘက်သို့ အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့် မောင်ကြိုင်တစ်ယောက် ပေါက်ချလာပါသည်။
 'ဆရာရေ AEခေါ်ခိုင်းလို့ ရုံးပေါ်မှာ စောင့်နေတယ်'

‘အေး အေး လာပြီပြီ’
အချိန်က နံနက်(၈)နာရီလောက်ရှိ
နေပြီ ရုံးပေါ်ရောက်တော့ AEမှ...

‘လာ လာ လေးလေး အလုပ်ကိစ္စ
လေး ပြောချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်တာ’
AEမှာ အလုပ်သင် အချိန်ထဲက
တွဲဖက်လုပ်လာသူမို့ ရင်းနှီးပွင့်လင်းစွာ
မိသားစုလို ဆက်ဆံသူဖြစ်သည်။
ပြောရဲဆိုရဲဖြစ်၍ လုပ်ငန်း တော်တော်
များများကို အဆင်ပြေစွာ လုပ်နိုင်ခဲ့
သည်။

‘မိုးရက်ဆက်ရွာလို့ တောင်ပေါ်
လမ်းသား အိကျသွားတယ်။ အရေးပေါ်
(တုပ်ရိုက်)ရမယ်’

တုပ်ရိုက်ခြင်းမှာ မြေကာနံရံလုပ်ခြင်း
ကို ဆိုလိုသည်။

‘မိုင်တိုင် 89 ကြားမှာ အရှည်
(၄၀)ပေလောက် နိမ့်သွားတယ်။ အခုပဲ
လူစုပြီး သွားနိုင်ရင် သွားပါ။ ကားလဲ
မီးကြီးနေလို့ မသွားနိုင်ဘူး။ အဆင်ပြေ
သလိုသွားပါ။ ရိက္ခာကို နောက်ထန်းက
စီစဉ်ပေးလိုက်မယ်’

အရေးကြီးသည်ဖြစ်၍ အိမ်ပြန်
အထုပ်အအိုးပြင်ပြီး လှေဆိပ်သို့ ဆင်း
လာခဲ့သည်။ ကြုံသည်လှေနှင့် တစ်
ဖက်ကမ်း ကိုင်းရွာသို့ ကူးလာပြီး
မောင်စိုးနှင့်တွေ့ဆုံ အကျိုးအကြောင်း
ပြော လူစုခိုင်းရသည်။

‘အာစရိရေ မြန်းစားကြီးဆိုတာ
လက်ရင်း(၂)ယောက်နဲ့ ကျွန်တော်
(၃)ယောက်ပဲရှိတယ်။ မြေကာနံရံ
လုပ်ရမှာဆိုတော့ ယူလေယ်ရွာမှာ
လက်သမားလုပ်နိုင်တဲ့ ကိုကြည်မောင်
တို့သားအဖနှစ်ယောက် ဝင်ခေါ်သွား
မယ်။ (၅)ယောက်လောက်ဆို အဆင်
ပြေပါတယ်’

ထမင်းထုပ်, ထုပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့
(၄)ယောက်သား မြိုင်ထဲသို့ ခြေကျင်

ခရီး စတင် ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။
မိုးပွဲအေးသည်ဒဏ်ကို ခံစားမနေ
တော့ပါ။ ခပ်ပြင်းပြင်း လှမ်းခဲ့ကြပါ
သည်။ မြိုင်အဝင် တောစပ်မှ ဗိဿနီး
မယ်တော်နတ်နန်း ဦးတိုက်ပြီး တက်
သုတ်ရိုက်ခဲ့သည်မှာ ဖောရမုန်းတောင်
မသိတော့။ တောင်တက်လမ်းမို့ပင်ပန်း
တာတော့ အမှန်ပင်။

လမ်းတစ်ဖက်လောက် နောက်
တော့ “ကံတွတ်မြစ်ဆွဲ” စခန်းခေါ်
သည့် တောင်တက်လမ်းမှာ မော့နေ
သော တောင်ပေါ်ကားလမ်းဖြစ်ပြီး
တစ်ဖက်မှာ ချောက်အနက်ကြီးများရှိ
သောနေရာ ဖြစ်သည်။ ကြည့်တတ်
လျှင် ကားလမ်းဘေး ချွန်နယ်ကြီးများမှာ
ဆင်တုံးမနွယ်ပင်များ များစွာ ပေါက်
ရောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပြီး
ထူးခြားမှုက ကတွတ်ပင် တော်တော်
များများလည်း ပေါက်ကြသည်။

တချို့ရွာခံများ ပြောကြတာက
အရင် ကားလမ်းဖောက်ခါစ ချောက်
များဖြစ်နေ၍ ကတွတ်ပင်အမြစ်ကို ဆွဲ
ပြီး တက်သွားရတာကြောင့် “ကတွတ်
မြစ်ဆွဲ” ဟု နာမည်ဖြစ်သွားတာလို့
ပြောပြကြသည်။ **ကိုင်းရွာနှင့်
ယူလေယ်ရွာက** (၇)မိုင်ခရီးဖြစ်၍
(၄)ယောက်သား ခပ်ပြင်းပြင်း ခရီးနှင့်
လာခဲ့တာ နေ့လယ်(၁)နာရီလောက်
ယူလေယ်စခန်းကို ရောက်ကြသည်။

ကိုကြည်မောင်နှင့်တွေ့ပြီး အကျိုး
အကြောင်းပြောပြတော့ ဝမ်းသာအားရ
နှင့် လိုက်ခဲ့မည်ဆိုပြီး ထမင်းပွဲပြင်ဆင်
ကျွေးမွေးပါတော့သည်။

ခွေးဟောင်သံတွေနှင့်အတူ “အုံး”
ခနဲကြားလိုက်သည့် အသံကြောင့်
အလန့်တကြား အိမ်အောက်သို့ ငုံ့
ကြည့်မိသည်။ ကိုကြည်မောင်တို့အိမ်
မှာ ခြေတံရည် မြေစိုက်အိမ်မို့ ကြမ်း

ခင်းမှာ မြေကြီးနှင့် (၉)ပေခန့်
လောက် မြိုင်မည်ထင်ပါသည်။

‘ကျွန်တော့်သား ပြန်လာပြီ’
ခွေးတွေနှင့် ဖွတ်ကို စကွယ်
မှ ချွတ်ပြီး မြေကြီးနှင့် ကိုင်ရိုက်သံ
သော အသံကြောင့် ကျွန်တော် သူ
အကြည့်ရောက်သွားပါသည်။
ကျစ်လစ်သော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သူ
လက်သော လှုပ်ရှားမှုဟန်၊ ရေင့်
သော မျက်လုံးများကြောင့် ထူးခြား
သည်။

‘ကျွန်တော့်သားက မျစ်ချိုး
လည်ပေါ့ ဆရာရယ်။ အခု အလုပ်
လာတော့ အဆင်ပြေတာပဲ
တောထဲ ကျွမ်းကျင်တော့ အားထက်
တာပေါ့’

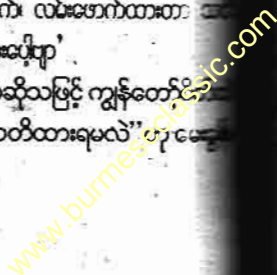
ပြောပြောဆိုဆို သူ့သားနှင့် မိခင်
ဆက်ဖော်ပါသည်။

စားသောက်၊ အထုပ်အအိုး ပြင်
ပြီး တစ်နိုင် စားစရာများဆွဲ၍
ယောက်သား ခရီးဆက်ထွက်ခဲ့
သည်။ နာရီကြည့်လိုက်တော့ (၃)နာရီ
ကျော်ကျော်လောက်ဖြစ်၍ သွားရမည့်
ခရီး (၉)မိုင်နီးပါလောက် ကျန်
သည်။

ချောင်းဆုံရွာလေးဝင်တော့ (၃)နာရီ
လောက်ရှိပြီ။ ချောင်းဆုံ
ယူလေယ်ရွာမှာ (၅)မိုင်မျှလောက်
သည်။ ချောင်းဆုံမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦး
တစ်ညတာ တည်းခိုခဲ့သည်။ ချောင်း
မှ မိတ်ဆွေက...

‘ခင်ဗျားတို့ သွားမယ်နေရာက ငွေ
နီတယ်၊ ရေတို့ ရိက္ခာတို့ ယူရတာ သိသ
ပုံကတည်းနေရာက တောင်ကမ်းပါးပယ် တစ်
က ချောက် လမ်းဖောက်ထားတာ ဆင်
တော့ထားပေါ့ဗျာ’

ဟု ပြောဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့
“ဘာကို သတိထားရမယ်” ဟု မေး

ထုတ်မိပါသည်။ ပါးစပ်ကတော့
အပြာမထွက်ပါ။ တစ်ဖက်က စေတနာ
နဲ့ဖြစ်၍ စကားမကျွံစေချင်ပါ။ နံနက်
စောစော ဖိုးလည်း ဖွဲ့ဖွဲ့လေးမို့ တောင်ဝင်
ဆောင်တက် ခရီးဆက်ခဲ့ရာ (၈)နာရီ
လောက် စခန်းချမှည့်နေရာ ရောက်ကြ
သည်။ တဲကြီးကြီးထိုးပြီး မီးဖိုလိုက်
ကြသည်။

မြေသားပဲ့ကျသည့်နေရာ ၅/၅ နှင့်
ကြား အရှည်ပေ(၄၀)ပေလောက်
ကျွံကျသွားသဖြင့် နေရာအနေ
အထားကို လေ့လာကြည့်မိသည်။
တစ်ဖက်ကမ်းပါးယံမှာ သဲကျောက်
ဆောင်ဖြစ်၍ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ
အညှပ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့ရသည်။
အညှပ်ပင်တွေလည်း တော်တော်များ
များ သီးနေသည်။

အောက်ဘက် တောင်နံရံမှာ ချော
မွတ်နေသော ကလိုင်ခေါင်းတစ်ခုကို
တွေ့ရသည်။ နှုတ်ခမ်းသားများ ချော
မွတ်နေသဖြင့် "ဘာပါလိမ့်" ဟု တိုင်
ပွယ်ကြည့်မိသည်။

'ဒါ ချပ်တွင်းလေ တချို့က ဆားတွင်းလို့
ခေါ်ကြတယ်။ ဆားကောင်တွေ လာလာ
လျက်ကြတဲ့ ဆားပြေပေါ့။ ဒါကြောင့် တွင်း
ဖြစ်နေတာ'

အနီးအနား ကြည့်မိတော့ ခြေရာ
အောက်တော်များများ တွေ့ရသည်။ ဘာ
ကြောတွေမုန်းမသိ။ ကျွန်တော်တို့ တဲ
ကြီးတော့ အတန်ငယ်ဝေးသည်။
ဆောင်အောက်ဘက် (၂)ဖာလုံ
လောက် ဆင်းသွားရင် "ရေမ" စခန်း
ရှိသည်။

ခရီးဘေး တောင်ကျချောင်းနှင့်
အလမ်းကြား စခန်းဆောက်၍
အရောင်းနေထိုင်ကြသော သူတို့ကို
တွေ့ရသည်။

ထဲ(၄-၅)လုံးနှင့် လူဦးရေ(၁၄,၅)

ယောက်လောက်ရှိမည် ထင်ရသည်။
စခန်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ထဲက မနီးမဝေး
ဖြစ်၍ အားတော့ ရှိမိသည်။ လိုအပ်
သည့်ပစ္စည်း စုဆောင်းပြီး မနက်ဖြန်
စတင် အလုပ်ဆင်းကြရန် စီစဉ်လိုက်
ပါသည်။

တစ်ညတာ ကျော်လွန်ပြီး နံနက်
စောစောထ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရန် လက်မှ
နာရီရက်စွဲကို ကြည့်လိုက်တော့
(၂၈-၉-၂၀၁၁)နေ့ ဖြစ်နေ၍ လကုန်
ရက်တောင် နီးနေပါပြီလား...

မြေနေရာရှင်း တိုင်စဉ်စိုက်ပြီး
လုပ်ငန်း အမြန်ပြီးစီးရန် လုပ်သားများ
ကို အားပေးရင်း လိုအပ်သည့် တိုင်များ
နှင့် ကာရန် (၈)လက်မ x (၂)လက်မ
များ၊ လိုအပ်ပစ္စည်းများ "ရေမ" စခန်းမှ
မှာယူပြီး အရောက်ပို့ခိုင်းသဖြင့် ပစ္စည်း
များအတွက် အခက်အခဲ မရှိပါ။

မြေကာနစ်ဆင့်ဖြစ်သဖြင့် (၁၀)ရက်
လောက် အချိန်ယူရမည်ဟု တွက်ဆမိ
သည်။ နေ့ခင်း ထမင်းစား ခဏနားနေ
ချိန် ချပ်တွင်းအကြောင်း ခေါင်းထဲ
ရောက်လာပါသည်။ မနေ့က မောမော
နှင့် အိပ်မော်သွားသဖြင့် သတိလက်
လွတ် ဖြစ်သွားသည်။ ယခုတော့ကောင်
တွေ လာတတ်သော ချပ်တွင်းကြီး
အနားတွင် စခန်းချမိသည့်အတွက်

သတိတော့ ထားရမည်။
ညနေ ထမင်းစားသောက်ပြီး
မှောင်စပျိုးချိန် ကိုကြည့်မောင်သား
"ထူးအောင်" မှ သရေခွ တကိုင်
ကိုင်နှင့် ချပ်တွင်းဆီသွားရန် ဟန်ပြင်
နေကြသည်။

အားချိန်ဖြစ်၍ အထွေအထူး ပြော
မနေတော့ အန္တရာယ်မရှိပြီးရော
ကြည့်နေလိုက်သည်။
ထူးအောင်၊ မောင်စိုးနှင့် ချာတီတိပါ
သုံးယောက်သား ခွဲကိုယ်စီနှင့် ထွက်
သွားကြသည်။ ည (၁၀)နာရီလောက်
ပြန်ရောက်သည်။ ရှည်(၂)ကောင်နှင့်
ဖန်ခါးသီး လွယ်အိတ်တစ်လုံး ပါလာ
သည်။

ဖန်ခါးသီးအကြိုက်သမား ဖြစ်နေ၍
အထွေအထူး မပြောတော့ပါ။ မီးဖို
အတွင်း မီးထည့်၍ တဲအပြင်ဘက်သို့
အပေါ့သွားရန် ထွက်လာမိသည်။

မိုးမရွာသည့်ရက်ဖြစ်၍ ကြယ်လေး
တွေတော့ ကောင်းကင်မှာ တွေ့နေရ
သည်။ ရုတ်တရက် ကြက်သီးမွှေးညင်း
ထပြီး ခေါင်းကြီးသွားသဖြင့် အနား
ပတ်ဝန်းကျင် ကြည့်လိုက်မိသည်။
ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲနှင့် ချပ်တွင်းဘက်သို့
သွားနေကြသော သဏ္ဍာန်မျိုးစုံ အရိပ်
များ တွေ့လိုက်ရသည်။ မှင်တက်မိနေ
သည်။

တဲဘက်သို့ အမြန်ပြန်လာပြီး
အမောဖြေနေမိသည်။ ကလေးတွေ
တော့ အိပ်ရာဝင်သွားပြီ ကိုကြည့်မောင်
တစ်ယောက် ရေနှေးသောက်နေသဖြင့်
အနားမှာ သွားထိုင်မိသည်။

'ကိုကြည့်မောင် ဒီလမ်းအကြောင်းနဲ့ အခု
ကျွန်တော်တို့ စခန်းချတဲ့နေရာ အကြောင်း
လေးများ ယဉ်တူးလား'
ဟု မေးကြည့်မိပါသည်။
'အာစရိရယ် ဘယ်နေရာမှလို့ လမ်း
နက္ခတ္တမှောင်ခြင်္သေ့များ ၂၄၇

သစ်စဖောက်တုန်းက အသေ
အပျောက်တော့ ရှိတာပေါ့။ ဖျားလို့
နာလို့ တောင်တက်ကား နောက်ပြန်
ကျလို့ ဆုံးရှုံးရတာတွေ ရှိတာပေါ့။
ဒီနေရာတောင် အသေအပျောက်က
မကင်းဘူး'

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း
ရှေ့မဆက်တော့ပါ။ ကိုကြည်မောင်မှာ
ယခင် လမ်းစဖောက်ကတည်းက
လမ်းပိုင်းကျွမ်းကျင်သော လုပ်သား
ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

အခုတောင် ဝါးဆစ်တွေ ပိုင်းပုံထားစား
ချပ်တွင်းနန်းတော့ ဝါးဆစ်ပိုင်းတွေ မီးထည့်
၍ ပေါက်ကွဲယံကြောင့် ထော်ရုံ သားရဲ
တိရစ္ဆာန် ယဟတော့ဘူး'

လူကြီးဆိုတော့ လူကြီးတွေေးတွေေး
တာပေါ့။ 'ဒါလောက်လဲ မဟုတ်ပါဘူး
ဗျာ' ဟုသာ အားပေးမိသည်။
တကယ်တော့ ကျွန်တော်လည်း
ခပ်ကြောက်ကြောက်...။

(၆-၁၀-၂၀၁၁)မှာတော့ လုပ်ငန်း
လည်း ပြီးဆုံးသွားပြီ။ မိုးလည်း ပြတ်
သွားပြီဖြစ်၍ အလုပ်တွင်ကျယ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ အရေးထဲ ချာတိတ်တစ်
ယောက်က ဖျားနေသေးသည်။ ယနေ့
ည ကိုကြည်မောင်မှ ဝါးဆစ်ပိုင်းများ
ထူးထူးခြားခြား စုပုံနေသည်။

'အာစရိရေ ဘာဖြစ်မလဲမသိဘူး။
စိတ်ထဲ လေးနေတယ်'

ထူးအောင်ကလဲ "တောငြိမ်နေ
တယ်" တဲ့။ ယနေ့ည သတိထားနေဖို့
ပြောသည်။ ကိုကြည်မောင်က သူ့သား
ကို အတော့ယုံကြည်သည်။

'ဘာမှ မဟုတ်လောက်ပါဘူးဗျာ'
ကျွန်တော်လည်း ကြောက်ဟန်မပြ
ညဘက် မီးပုံနားစုထိုင်ပြီး ရေခဲခွေးကြမ်း
သောက်ရင်း စကားပြော ကောင်းကြ
သဖြင့် အချိန်လည်း ညဉ့်နက်သွားပြီ။
၂၄၈ နဂရတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အိပ်ရာခင်ကြပြီး မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား
ပြီး အိပ်မောကျနေချိန်လောက်မှာ...

"ဝီး ဝီး" အသံများနှင့် တစ်သက်နှင့်
တစ်ကိုယ် တစ်ခါမျှ မကြားဘူးသော
အသံကြီးကြောင့် လန့်နိုးသွားသည်။
ကျွန်တော်တို့လူစုအားလုံး ထလာကြ
သည်။ တိမ်သားကင်းစင်၍ ကြယ်များ
၏ အလင်းရောင်တွေကြောင့် တစ်ည
တုန်းက ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရသလို
အရိပ်မျိုးစုံ ချပ်တွင်းကြီးဘက် သွား
နေကြပုံကို အသံပေါင်းစုံနှင့် တွေ့လိုက်
ကြရသည်။

'ဝါးဆစ်ပိုင်းတွေ မီးပုံထဲ ဖစ်ထည့်ကြ'

ဟု ကိုကြည်မောင် ပြောပြောဆိုဆို
မီးရိုက်ကို မြှင့်လိုက်သည်။ လေတိုက်
သံရဲ့ရဲ့နှင့် တောတိုးသံကြီးများလည်း
ကြားနေကြရသည်။ ထူးအောင်တို့
အုပ်စုလည်း လေးခွက်ယံစီနှင့် တောင်
အောက်သို့ ခြောက်လှည့်အော်ဟစ်
ကြသည်။

ဝါးဆစ်ပိုင်းတွေ မီးစွဲပြီး ပေါက်ကွဲ
သံများနှင့် တစ်တောလုံး ဆူညံနေကြ
သည်။ တော်တော်နှင့် အသံမပျောက်
(၁)နာရီလောက်ကြာတော့မှ အားလုံး
ပုံမှန်အတိုင်း ဖြစ်သွားသည်။ နာရီ
ကြည့်လိုက်တော့ နံနက်(၃)နာရီကျော်

ကျော်လောက်ရှိပြီ
'အာစရိရေ မကောင်းကောင်တွေနဲ့
ခြောက်တာ ခံရတာဗျ'

မကောင်းကောင်
ဆိုသည်မှာ ဒေသ
အခေါ်ဖြစ်ပြီး မကျွတ်လို့
သေးသော ဘုံသာမဟုတ်

ဟုပဲ ထင်မိပါသည်
'အရုဏ်တက်ခါနီးမို့ အသံ
ရပ်သွားတာဗျ။ ဒီကောင်တွေ

'သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေအားလုံး နိုင်
အလင်းရောင်ကို ကြောက်ကြတယ်
စိတ်အေးစရာမှာ ပါလား။ သ
လူအားလုံးမှာ အကြောက်အထိ
ကင်းသူများဖြစ်၍ စိတ်အေးမိပါသည်။
နံနက်မိုးလင်းတော့ "ရေမ" စခန်း
လူ(၁၀)ယောက်လောက် တက်လာကြ
သည်။

သူတို့လည်း ညက အသံတွေ
၍ လာကြည့်ကြတာဟု ပြောကြသည့်
အသံကြားရာ ချောက်နက်ပိုင်း
လျှောက် လူအုပ်စုနှင့် ဆင်းကြည့်
ရာ လူကြီးတစ်ဖက်စာလောက် ခပ်
ကြီးများ လဲပုံပြီး စွတ်ကြောင်းကြီး
လည်း တွေ့ရသည်။

အံ့အားသင့်မိသည်။ အန္တရာယ်
သော တစ်ညတာ ကျော်ဖြစ်ခဲ့
လုပ်ငန်း ပြီးဆုံးပြီဖြစ်သဖြင့် သိမ်း
များသိမ်းပြီး ကျွန်တော်တို့လူစု
မြိုင်တောလမ်းတစ်နေရာမှ အပြန်
ကို သွက်သွက် လှမ်းခဲ့ရပါတော့သည်။
တစ်ခါလောက် မဟာမြိုင်
လမ်းခရီးကို ရောက်ခဲ့လျှင် "ခေ
စခန်းအနီးမှ ချပ်တွင်းကြီးကို
ကမ်းပါးမှ ကြည့်နိုင်ပါသည်။

သုတ ပွားနိုင်ပါစေ
ရောမောင်

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

ဣဒါးဩ နှင့် အဖွယ်ဖြစ်ရပ်ဆန်း

အချိန်ကား ညနေ(၆) နာရီခန့်။
(၆)နာရီထိုးသည်နှင့် အေးစိမ့်စိမ့်
လာသည်။ ပြင်ပ၌ ဆောင်းရာသီ
#32A. March, 2014.

ကာလပို့ နင်းဖြူတို့ အံ့ဆိုင်းနေသည်။ နွေရာသီတွင် ပူပြင်းလွန်း၍ ရွှေးများက
အေးစိမ့်စိမ့် နေထိုင်၍ကောင်းသော ယိုစီး စီးထန်းနေ၍ နေရောက်သည်။
ရာသီမို့ ဦးသက္က နှစ်သက်သည်။ ဆောင်းရာသီ အအေးလက်ကိုမူ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရင်း ၂၄၉

အနွေးထည်ဝတ်၍ ကာကွယ်နိုင်သည်။
ခေါင်း၌ ခေါင်းစွပ်ကလေးစွပ်၊ ခြေ
ထောက်၌ ခြေအိတ်ကလေး စွပ်လိုက်ရုံ
နှင့် အားလုံး အိုကေသွားနိုင်သည်။

ပုပြင်းလွန်းခြင်း၊ အေးလွန်းခြင်း
တို့ကိုတော့ အသက်ကလေးရလာပြီ
ဖြစ်၍ မခံနိုင်တော့။ ဇရာအရွယ်သို့
ရောက်လာခဲ့၍ ကျဆင်းလာနေသော
ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို ဂရုတစိုက် ပြုပြင်
ထိန်းသိမ်းရင်း ကျန်းမာရေးကို သတိ
ထားနေခဲ့ရသည်။

(၆) နာရီထိုးသည်နှင့် နေ့စဉ်ပြုဖွယ်
ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝေယျာဝစ္စများကို စတင်
ဆောင်ရွက်သည်။ ဘုရားပန်းများကို
ရေအသစ်လှယ်၏၊ နံနက်တစ်ကြိမ်၊
ညနေခင်းတစ်ကြိမ် ဘုရားပန်းရေ
လှယ်ခြင်းကို အမြဲ ပြုလုပ်သည်။

ပန်းများ နွမ်းလျှော်တော့ အသစ်ဝယ်
၍ တင်လှူဆက်ကပ်သည်။ ဘုရား
သောက်တော်ရေကို တစ်နေ့(၃)ကြိမ်၊
နံနက်၊ နေ့၊ ည ကပ်လှူသည်။

ညပိုင်းတွင် အလင်းတိုင်(ဖယောင်း
တိုင်)၊ နံသာတိုင်(အမွှေးတိုင်)များကို
ထွန်းညှိပူဇော်သည်။ ဤသို့ ဆောင်
ရွက်ခဲ့သည်မှာ ပညာရေးဌာနမှ ပင်စင်
ယူပြီးကတည်းကဖြစ်၍ (၇)နှစ်၊ (၈)
နှစ်ပင် ရှိလာခဲ့ပြီ။

ညနေ(၆)နာရီမှ (၇)နာရီအထိ
ဘုရားဝတ်တက်သည်။ (၇)နာရီမှ
(၈)နာရီအထိ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း
စီမံပြုန်းသည်။ (၈)နာရီတွင် ရေဒီယို
သတင်းနားထောင်ပြီး (၉)နာရီထိုး
သည်နှင့် အိပ်ရာဝင်မြဲ ဖြစ်သည်။

ယနေ့လည်း ထို အစီအစဉ်အတိုင်း
ပင် ဆောင်ရွက်နေခဲ့သည်။ ရေဒီယို
သတင်းနားထောင်နေချိန် မိမိ၏
အိမ်ခြံဝ၌ ဆက်သွယ်ချိတ်ဆွဲထား
သော ခေါင်းလောင်းလေးမှ အသံများ

မြည်လာသည်။
ဦးသက္ကသည် သတင်းနားထောင်
ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်ပြီး ခြံဝင်း ပေါက်
သို့ ချောင်းကြည့်ပေါက်ကလေးမှ
ကြည့်လိုက်သည်။ ရသေ့ကြီးတစ်ပါးကို
အိမ်ရှေ့ရှိ လျှပ်စစ်မီးတိုင်၏ အလင်း
ရောင်နှင့် မြင်ရလေ၏။

ရသေ့ကြီးသည် သူ၏ ဆံပင်ရှည်
များကို ယောက်ရောင်တဘက်နှင့် ပေါင်း
ထုပ်ထားသည်။ လွယ်အိတ်ပုပ်ကြီးကို
လွယ်လျက် ခြေအတွင်းဘက် အိမ်အနေ
အထားကို စူးစမ်းသော အကြည့်နှင့်
ကြည့်နေသည်။

ဦးသက္ကသည် အိမ်ရှေ့တံခါးသော
ကို ယူပြီး အိမ်အောက်ထပ်သို့ ဆင်း၍
ရသေ့ကြီးကို ခြံတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်လေ
သည်။

‘ဒေး... ဒေး... လူသားတွေများ အဟန့်
အထားတွေ အချုပ်အနှောင်တွေ များလိုက်
ပါဘိ ဒကာကြီးရယ်’

ဟူ၍ ရသေ့ကြီးက ငုံ့မဆင့်ဆိုင်း
မဆင့် နိဒါန်းစကား ဆိုလေ၏။

ဦးသက္ကသည် ရသေ့ကြီး၏ လွယ်
အိတ်ပုပ်ကြီးကို ဆီးကြိုယူလိုက်ပြီး
အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့လေ၏။
ဘုရားခန်းရှေ့တွင် ခင်းထားသော
ကော်ဇောပေါ်တွင် နေရာပေးလိုက်ရာ

ရသေ့ကြီးသည် ဘုရားရှင်အား ခို
စွာ ကန်တော့လေ၏။ သူ၏ အောင်
ခံ့ညားလှသော အသံကြီးဖြင့်...

‘ဣဟယ် ဓမ္မနု ဓမ္မပုပတ္တိယ
ပူဇော်’

‘ဣဟယ် ဓမ္မနု ဓမ္မပုပတ္တိယ
ပူဇော်’

‘ဣဟယ် ဓမ္မနု ဓမ္မပုပတ္တိယ
ပူဇော်’

ဟူ၍ ကျယ်လောင်ပီသစွာ ပူဇော်
ကန်တော့လေ၏။

ဦးသက္ကလည်း ရသေ့ကြီးအထက်
လိုအပ်သော ထွေးခံ၊ ကွင်းခံ၊
ရေသန့်ဘူး၊ ရေခန်းဓာတ်ဘူးတို့
စီစဉ်ချပေးပြီး ရိုသေစွာ ကန်တော့
လေ၏။

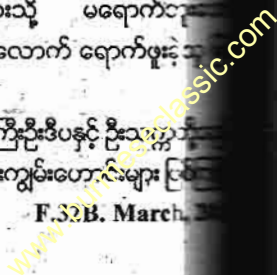
‘ဘယ်ကများ ဒီကို ကြွလာခဲ့တာ
သလဲ ဘုရား’

ဟု မေးမြန်းလေရာ...

‘ဒေးစွန်ပါတောင်က ကြွလာခဲ့တာ
ပါပဲ ဒကာသက္ကရာ။ ကျွန်ုပ်တို့ ရသေ့
ဆိုတာမျိုးက အင်မတန် လွတ်လပ်
ပေါ့ပါးတဲ့ ဂန္ဓာရီသမားတွေဆိုတာ
စိတ်ထဲက ခင်ဗျားကို သတိရလာတာ
လွယ်အိတ်ကောက်လွယ်၊ ဒေးစွန်
တောင်မကြီးပေါ်က ဒေးစွန်ပါ
တော်မြတ်ကြီးကို လှမ်းပြီး ပူဇော်
ကန်တော့ ဝမ်းဘဲအင်းရွာကို
ကားနဲ့ လိုက်လာခဲ့တာပဲလေ’

ဦးဒီပသည် ဒေးစွန်ပါ
တော်ကြီး၌ ဧကစာ ကျင့်သုံးသူ
အဓိဋ္ဌာန်ခန်းများကို လှည့်လည်
ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့
တောင်များသို့ မရောက်တော့
နေရာမရှိလောက် ရောက်ဖူးခဲ့
သည်။

ရသေ့ကြီးဦးဒီပနှင့် ဦးသက္က
သိဟောင်းကျမ်းဟောင်းများ ဖြစ်

ဆစ်နှစ်လျှင် တစ်ခေါက်လောက် ဆိုသလို ဦးသက္ကထံသို့ လာရောက် ထည့်ပတ်လေ့ရှိသည်။

ထိုအခါများတွင် သူ၏ ဂန္ဓာရီခရီးစဉ် အတွေ့အကြုံများကို ပြောပြတတ်သည်။ ဓာတ်လုံးထိုးခြင်း၊ ကျင့်စဉ် ရေထများအကြောင်းနှင့် သူနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့သော ဂန္ဓီရဇာတ်လမ်းများ၊ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အကြောင်းသည် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှသည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ သူ၏ မပြီးဆုံးနိုင် သေးသော ပြဒါးဓာတ်လုံးကြီးကို ဦးသက္ကအားပြရင်း နိဂုံးချုပ်လေ့ ရှိပေသည်။

ယနေ့ညတွင်လည်း ကွမ်းစားလိုက်၊ ရေခွေးကြမ်း သောက်လိုက်နှင့် ဦးဒီပ ကောင်းကောင်းနေသည်မှာ (၁၀)နာရီ ဝင် ထိုးလေပြီ။

ဦးသက္ကသည် သူ အမြဲတမ်း အိပ်ရာ ဝင်ချိန် ကျော်လွန်သွားပြီမို့ လက်ဝါးနှင့် တာရင်း သမ်းလိုက်မိသည်။ အကင်း မှီသော ရသေ့ကြီးက...

'ဒီမှာ ဒကာကြီးစက္က ခင်ဗျား အိပ်ချင်နေပြီလားဗျ။ မျက်လုံးကျယ် သွားအောင် ခင်ဗျားကို ကျွန်ုပ် ပြစရာ ဆစ်ခု ရှိတယ်ဗျ'

ဟု ပြောလေတော့သည်။

ဦးဒီပနှင့် ဦးသက္ကတို့မှာ ရွယ်တူများ ဖြစ်ကြသည်။ အသက်(၃၀)နီးပြီ ဖြစ် သော်လည်း ရသေ့ကြီးဦးဒီပမှာ အရွယ် နှင့် မလိုက်အောင် ကျန်းမာသွက်သက် ထူသည်။

နေပူမိုးရွာမရောင် တောတောင်များ သို့ လှည့်လည်ရင်း သွေးသားလွတ် စားသောကြောင့်လားမသိ။ သူ၏ အသားအရေမှာ တောင့်တင်း သန်မာ ဖြစ် ဝမ်းဝါစိုပြည့်လျက်ရှိရာ အသက်

(၆၀)လောက်သာ ထင်ရလေသည်။

ဦးဒီပသည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူ၏ လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားသော ကတ္တီပါအိတ်ရှုံ့အတွင်းမှ သူ၏ လက်စွဲတော် ပြဒါးဓာတ်လုံးကြီးကို ထုတ်လိုက်လေသည်။

ဦးသက္က၏ လက်တွင်းသို့ ထည့် ပေးရင်း "ကြည့်စမ်း" ဆိုသည့်သဘော နှင့် မျက်လုံးကို မှေးစင်း၍ ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြားဟန် ကြည့်နေလေသည်။

ဟုတ်ပေသည်။ ပြဒါးဓာတ်လုံးသည် ယခင်က ဦးသက္က မြင်နေရသကဲ့ သို့မဟုတ် ဝင်းလက်တောက်ပ၍ ကြယ်ရောင်လရောင် ဖြာကျနေသည် ကို မြင်ရလေ၏။

'ကဲ ဒကာကြီးမှာ ပျားရည်ရှိရင် ဒီပန်းကန်လေးထဲကို ပျားရည်တစ်ဝက် ထည့်လိုက်'

ဟု ပြောဆိုကာ လက်ဖက်ရည် အကြမ်းပန်းကန်ကို ညွှန်ပြလေ၏။

ဦးသက္ကလည်း အသင့်ရှိသော ပျားရည်ကို ပန်းကန်တစ်ဝက်ခန့် ထည့် လိုက်လေ၏။

'ကဲ...ခင်ဗျား လက်ထဲက ဓာတ်လုံး ကို ပျားရည်ထဲ ထည့်လိုက်ပေတော့' ဓာတ်လုံးကို ထည့်လိုက်သည်နှင့် ပျားရည်များသည် မီးနှင့် အပူပေး လိုက်သကဲ့သို့ ဆူဝေ၍ တက်လာလေ သည်။

'ဟာ... တယ်ဟုတ်ပါလား ဆရာ ရသေ့ကြီးရဲ့'

ဦးသက္ကက ရုတ်တရက် အံ့ဩဟန် ပြောလိုက်ရာ ရသေ့ကြီး ဦးဒီပလည်း ပြုံးလျက်...

'အင်း ငါဒကာကြီး ကိုသက္ကလဲ ကျွန်ုပ်ကို ဓာတ်လုံးအစွမ်းပြမှပဲ ဆရာ ရသေ့တွေ ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ပါပေါ့လား ဗျာ၊ ဟား...ဟား...ဟား'

ဦးဒီပသည် ရယ်မောနေရာမှ အတန်ကလေးကြာတွင်...

'အဲဒီအိတ်လုံးကို ဂွန်းလေးနဲ့ ဆယ်ယူ လိုက်ဗျ။ လက်နဲ့မကိုင်နဲ့၊ တတ်လုံးက တေတေအားကောင်းလို ပျားရည်တွေ တေတေကိန်းပြီး ပူနေပြီ'

ဟု ဆိုလေသည်။ ပြီးမှ ဆက်၍...

'အဲဒီဓာတ်လုံးကို ခင်ဗျား ပျားရည် ပုလင်းထဲကို ဒီတစ်ညတာ ထည့်ထား လိုက်၊ မနက်မှ ကျုပ်ပြန်ယူမယ်။ ဥသွာလို့ခေါ်တဲ့ ဥဏတေဇာဓာတ်၊ ကိုယ်ခံအားကောင်းလာအောင် ကျုပ် ရဲ့ ဓာတ်လုံးစိမ်း ပျားရည်က ခင်ဗျားကို ကူညီပါလိမ့်မယ်။ ခရီးသွားနေတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ဒကာမ ပြန်လာရင်လဲ မှီဝဲ လို့ ရတယ်ဗျ'

ဟု ဆိုလေသည်။ (ဦးသက္က၏ ဇနီး သည်မှာ မန္တလေးသို့ ခရီးသွားနေခြင်း ဖြစ်၍ ရသေ့ကြီးက ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။)

ဦးသက္ကလည်း ပုလင်းတစ်ဝက်ခန့် ရှိသော ပျားရည်ထဲသို့ ဓာတ်လုံးကို ထည့်လိုက်သည်။ ဦးဒီပက...

အေးဗျ ကျုပ်ဓာတ်လုံးဟာ ခင်ဗျား တွေတဲ့အတိုင်း ပြောင်းလဲတိုးတက် လာတာတော့ အမှန်ပဲဗျ။ ခက်နေတာ က ဒီဓာတ်လုံးကို ဖိခွင့် မတင်ရဲတော့ ဘူးဗျ။ ဒီဓာတ်လုံးဟာ မီးအပူရလာ တာနဲ့ လုံနှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ တက်ပြီး အစာတောင်းတော့တာပဲဗျ။

ကျုပ်ကလဲ ရွှေ(အစာမကျွေး)နိဗီ တော့ သူ့ဘာသာ အာကာထဲ ပျံဝဲပြီး အစာရှာချင်တဲ့ လက္ခဏာ ပြနေတယ် လေ။ ဒီကပြန်ရင် အမိဋ္ဌာန်ခရီးတစ်ခု အဖြစ် ပုပ္ဖားဘက်ထွက်ဖို့ အဖေကြီး အောင်မင်းခေါင်က လမ်းညွှန်ထား တယ်ဗျ။ အဲဒီအပြီးမှပဲ လုပ်သင့်တာ ဆက်လုပ်ရတော့မှာပေါ့ဗျာ'

ဟု ပြောလေသည်။
ဦးဒီပသည် ပန်းကန်ထဲမှ ပျားရည် ကို အခြားပန်းကန်ထဲသို့ တစ်ဝက်ခန့် ထည့်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း လျက် သည်။ ဦးသက္ကကိုလည်း လျက်စေခဲ့ သည်။

ပျားရည်ကို လျက်လိုက်သည်နှင့် ရင်ထဲ၌ ပူခနဲဖြစ်သွားပြီး လူမှာ ပေါ့ပါး သွားသလား ထင်ရအောင် အကြော များ လှုပ်နိုးလာသည်ဟု ဦးသက္က ခံစားမိလေသည်။ အိပ်ချင်စိတ်များ ပျောက်သွားပြီး လန်းဆန်း ကြည်လင် လာသည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

'အေး မှာဦးပယ်ဗျ၊ ပျားရည်ကိုတော့ ဟောတတ်ပြီ၊ မစားလေနဲ့ဗျ၊ ဟောတ ကိန်းတတ် ပျားရည်ဖြစ်သွားပြီလို့ လိုတာ ထက်ပိုရင် အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်တယ် နေ့စဉ် ထပ်စားလွန်း တစ်လွန်းဟာ လွန်ရောပဲဗျ' ဟု ဦးဒီပက သတိပေး ပြောကြား လေ၏။

'ဓာတ်သေတဲ့ ပြဒါးလုံး ပြဒါးဆုံ၊ ပြဒါးပြ တွေဆိုတာ အလွန် အနီးတန်းစားပဲဗျ၊ ယာဉ်ဓာတ်ရှိတဲ့ သွေးသားဆက်တွေ

သုံးဆောင်ခံစားခွင့် ကြော်တာပျိုးလေ။ သူ့ဓာတ်ထဲကပူတွေဟာ အသက်ကို ဆွဲဆွဲ နိုင်တယ်။ အဆက်အသေခင် ကျန်းကျန်း မဟာနဲ့ သာသနာအကျိုး လောကအကျိုး သယ်ပို့ဆောင်ရွက်နိုင်တာပေါ့ဦးသက္ကရယ်' 'အေး ခင်ဗျားမှာလဲ ဆရာသမား ကောင်းရှိခဲ့တာပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဆရာ သမား ပေးခဲ့တဲ့ သံဓာတ်လုံးတစ်လုံး ရှိရဲ့ မဟုတ်လား'

'တင့်ပါ ဘုရား ရှိပါတယ်' 'အေး အဲဒီဓာတ်လုံးလဲ တော်တော် ခရီးရောက်နေပြီပဲ။ ဒကာကြီး တစ်ခါ က ကျုပ်ကို ပြဖူးတယ်လေ။ အဲဒီ သံဓာတ်လုံးလောက် ပြဒါး ဆတူယူပြီး လုပ်ငယ်ကလေးမှာထည့်၊ ဓာတ်လုံးကို အပေါ်ကတင်၊ အငှားဖုံးနဲ့ပိတ် စပါးခွံနဲ့ ငါးမိနစ်လောက်ဖုံးပြီး မီးဆိုက်လိုက်ရင် အောက်ထည့်ထားတဲ့ ပြဒါးဟာ ပြာ ဖြစ်သွားတယ်ဆို မဟုတ်လားဗျ'

'တင့်ပါ ဘုရား' 'အဲဒီ ဓာတ်လုံးရဲ့ ပြဒါးပြာကို ဘယ်လို သုံးရမလဲလို့ ကျုပ်ကို ခင်ဗျား က မေးခဲ့ဖူးတယ်လေ။ ကျုပ်လဲ အဲဒီ တုန်းက သေသေချာချာ မပြောပြနိုင် တာမို့ ခင်ဗျားကို အဖြေမပေးနိုင်ခဲ့ ဘူးဗျ'

'အခုတော့ ကျုပ်မှာ ဒကာကြီး ပြောတဲ့ ပြဒါးပြာကို အကြောင်းပြုဖို့ ကျုပ်တို့ ဆရာသမား၊ ဘုန်းတော်ကြီး ပြောပြခဲ့တဲ့ ဓာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ပြန်သတိရပြီး ပြောပြဖို့ ဖြစ်လာခဲ့တယ် ဗျ။

အခုပြောမယ့် ပြဒါးပြာအကြောင်း ဟာ ဒကာကြီးရဲ့ ပြဒါးပြာအတွက် တွေးစရာ၊ စဉ်းစားစရာ လမ်းစသေ့ ရလာနိုင်တာပေါ့ဗျာ'

ရသေ့ကြီးဦးဒီပ ပြောသည့်အတိုင်း ပင် ဦးသက္ကထံတွင် ထွက်ရပ်ခေါ် ဆရာတော်ကြီး အဖေကြီး အောင်မင်း သာ ထွက်တော်မမူမီက ချီးမြှင့်ထား ခဲ့သော သံဓာတ်လုံးတစ်လုံး ရှိသေး သည်။

ထိုဓာတ်လုံးမှာ "သံသေတော့ပြာ ပြာ၊ ပြဒါးသေတော့ လုံးလုံး" သော အဂ္ဂိရတ်ဆရာကြီးများ အဆီ အမိန့်အတိုင်း ပြာပြားကလေးဖြင့် ငြိမ်း ငါးမူးသားခန့် ရှိသည်။

မျက်နှာပြင်မှာ နက်မှောင်တော့ နေ၍ အောက်ဘက်ပိုင်းတွင် ရွှေဆေး ကြိုးစကလေးများ ဖြာထွက်နေ၍ "စဗေဝ" အက္ခရာစမများ ပေါ်လျက် ရှိပါသည်။ ထိုဓာတ်လုံးကို ရသေ့ကြီး ဦးဒီပကို ပြခဲ့ဖူးပေသည်။

ထိုဓာတ်လုံးကို အကြောင်းပြု၍ ပြဒါးပြာအကြောင်းနှင့် ဆက်နွယ်သော ထူးဆန်းလွန်းသော ပြဒါးပြာ ဓာတ်လမ်းကို ရသေ့ကြီး ဦးဒီပသည် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့လေသည်။

* * *

ဒေးစွန်ပါ တောင်တော်ကြီးမှာ အခြေပြု၍ ရိုက်ကူးခဲ့သော သီလ သမိုင်း ရုပ်ရှင်ကားများကို ဦးသက္က ငယ်စဉ်က ကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။ ဒေးစွန်ပါ ဘုရားသမိုင်းနှင့် သွေးစုတ်ဖုတ်ကား ဓာတ်ကားများသည် ဒေးစွန်ပါတောင် ကို အခြေပြု ဇာတ်အိမ်တည်ထား သည်။

ထိုခေတ်အခါ ဒေးစွန်ပါတောင် တော်ကြီးတွင် အဘိုး ဘိုးတော်ကြီး ခေါ် သာသနာပြုစခန်းကြီး ထင်ထင်

www.burmeseclassic.com

ဓားရှား ရှိခဲ့ဖူးသည်။ အဘိုးထံသို့
ခင်ကြီးနှင့်အတူ ဦးသက္က ငယ်စဉ်
ဘဝက အကြိမ်များစွာ ရောက်ခဲ့ဖူး
သည်။ ဒေးစွန်ပါတောင်ကြီးသည်
ဦးသက္က ငယ်စဉ်ကလေးဘဝ၏
ကျင့်လည်ရာဒေသ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

ဂမုန်းတောင်စေတီ၊ ကျောက်ထီး၊
အောင်မြင်စွာနှင့် ရွှေစေတီ၊ လေးကျွန်း
စင်္ကြာဘုရားစေတီများကို အကြိမ်ကြိမ်
သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ဖူးသည်။

တောင်မကြီးပေါ်သို့ မရောက်မီ
ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြူးဖြူးကြီး ထိုးတက်နေ
သော ဒေးစွန်းပါ သက်တော်ရှည်
တောစိုး ဘန်ပွေးပင်ကြီးသည် ရင်ထဲ
က အစင်ကရ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
ဖြစ်သည်။

ဦးသက္က၏ ငယ်စဉ်ဘဝကို သိထား
သော ရသေ့ကြီးဒီးဒီပက စကားပြော
ရာတွင် (ကျွန်ုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ တစ်ခါ
တစ်ခါ ဒကာကြီး၊ တစ်ခါတစ်ခါ
ဦးသက္က) စသည်ဖြင့် ရင်းနှီးစွာ ပြောဆို
တတ်သည်။ ဦးဒီပက...

'ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ ငယ်ငယ်ကထက်
နှစ်(၅၀)လောက်ကို နောက်ပြန်ဆုတ်ပြီး
ရောက်ရင်တော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၁၀၀)
လောက် ဆိုရမှာပေါ့ဗျာ။ ရသေ့ကြီးဒီးဒီးတို့
သာသနာပြုနေကြတဲ့ ဆော်ပေါ့ဗျာ။

ဒေးစွန်ပါမှာ ရသေ့ကြီးဒီးဒီးတို့ တောင်
အထက် စောင်တန်းတွေလဲ ဆိုင် ရှိနေ
သေးတာကိုးဗျာ'

ဟု သူ၏ စကားကို နီဒါန်းပျိုးလေ
သည်။

'အဲဒီခေတ်ကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်
ရင် ကျုပ်တို့ငယ်ငယ်က ဦးဘိုးဦးစခန်း
တို့ ဗောဓိကုန်းဆရာတော်တို့ ဆင်ပုန်း
တောရကျောင်းတို့ နေရာတွေမှာ ဆင်
တွေ၊ ကျားတွေ အောင်းခိုတဲ့ တောကြီး
တွေ ဖြစ်နေခဲ့ကြတာဆိုတော့ အဲဒီ

နှစ်(၁၀၀)လောက်ဆို ဘာပြောကောင်း
မလဲဗျာ တောထဲတောင်ထဲ တော်ရုံ
သတ္တိနဲ့ ဘယ်ဝင်ခဲ့ကြမှာလဲ။

အဲဒီအချိန်မှာ ကန်ပိုဆိုတဲ့
ဒေးစွန်ပါတောင်ခြေ ရွာကလေးမှာ
ကိုမြမောင်နဲ့ မရွှေဆိုတဲ့ အရွယ်ကြီးမှ
အိမ်ထောင်ပြုကြတဲ့ လူပျိုကြီး၊
အပျိုကြီးလင်မယားစုံတွဲ ရှိတယ်ဗျာ။

မရွှေက အသက်ငယ်ငယ် ရုပ်ချော
ချော လုံးကြီးပေါက်လှ သဘော
ကောင်းကောင်း။ ကိုမြမောင်ကတော့
လူပျိုလူရိုးကြီး ဆိုပါတော့ဗျာ။ သူတို့
နှစ်ယောက်ဟာ အရွယ်လွန်မှ အိမ်
ထောင်ကျကြတော့ သားသမီးလဲ
မထွန်းကားကြဘူးဗျာ။ ကိုမြမောင်က
အသက်(၅၀)ကျော် မရွှေကတော့
(၄၅)နှစ်လောက်ပေါ့။

ကိုမြမောင်က ထင်းခုတ်တယ်။
ဒေးစွန်ပါတောင်တစ်ဝိုက် သစ်၊ ဝါး၊
ကြိမ်ပင်တွေ ပေါတယ်လေ။ ဒီတော့
ကိုမြမောင်က တောထဲဝင် ဟင်းရွက်ခူး၊
မှန်လာဖူးတိုး၊ ပုတတ်စာတူး၊ ဇရစ်ရိုး
ခူးပေါ့။ မိုးရာသီကျတော့ မျှစ်ချိုးပေါ့
ဗျာ။

ဆောင်းမှာ ဝါးခုတ်၊ ထင်းခုတ်၊
ကြိမ်ခုတ်ပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ရရှာတယ်။ မရွှေကတော့ လင်ပေါ်မှာ
တော့ ကြင်နာပါရဲ့။ သူကတော့ တော

ထဲ မလိုက်ဘူးဗျာ။ ရလာတဲ့ အသီး
အရွက်၊ ထင်း၊ ကြိမ်တွေ ရောင်းချပြီး
ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပြီး နေခဲ့တာပေါ့'

ဦးရသေ့ ပြောနေသော ဇာတ်လမ်း
မှာ အလွန်ရိုးတာ၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
မရှိလှပါ။ ဦးသက္ကမှာ အိပ်ချင်စိတ်များ
လွှမ်းမိုးလာသည်။ နာရီကိုကြည့်ရာ
(၁၁)နာရီ ကျော်ခဲ့ပြီ။

'နာရီမကြည့်နဲ့ ကိုသက္ကရဲ့ ကောင်း
ခန်းရောက်တော့မယ်ဗျာ'

ဦးရသေ့၏ အပြောကြောင့် ဦးသက္က
မှာ ပြုံးရမလို့၊ မဲ့ရမလို့ ဖြစ်သွားသည်။
ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်နှင့်...

'ဆက်ပါဦး...ဦးဒီပရယ်'

ဟု အားပေးစကား ဆိုရတော့
သည်။

'ဒီလိုဗျာ ကိုမြမောင် ထင်းခုတ်၊ ဝါး
ခုတ်နဲ့ ပင်ပင်ပန်းပန်း အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းပြုနေတာကို ဂူအောင်းနေတဲ့
ထွက်ရပ်ပေါက် ရသေ့သူတော်စင်ကြီး
က နေ့စဉ်လိုလို တွေ့မြင်နေရတာလေ။
ရသေ့ကြီးကိုတော့ ကိုမြမောင်က
မမြင်ဘူးဗျာ။

ကိုမြမောင်ဆိုတဲ့ လူက ကောင်း
ကွက်ကလေးတစ်ခု ရှိတယ်ဗျာ။ သူ
ထင်းခုတ်လို့ နားပြီ၊ ထမင်းစားတော့
မယ်ဆိုရင် သူ့ထမင်းထုပ်လေးကို
အသာဖြေတယ်။ ဦးတော့ သစ်ပင်ခွဆုံ
ဒါမှမဟုတ် သစ်ကိုင်း၊ ချုံပုတ်တွေပေါ်
တင်ပြီး သူ့မှာ ပါလာတဲ့ ဂျပန်ရေဘူး
လေးကို အဖုံးဖွင့်လို့ ဒေးစွန်ပါတောင်
တော်ကြီးပေါ်က စေတီတော်မြတ်ကြီး
ကို ဆွမ်းတော်တင်တာဗျာ။

ခဏနေမှ ဆွမ်းတော်ကို ဖွင့်ပြီး

တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်
တွေကိုလဲ သစ်ရွက်ကလေးတွေပေါ်
တင်ပြီး လှူဒါန်းတယ်။ မမြင်ရတဲ့
ဝေမာန်က ပြိတ္တာဘုံသားတွေအတွက်
လဲ ပက်ရက်စွန့်ကြဲသေးတယ်ဗျ။

‘အင်း ဒီလိုတော့ ကိုမြမောင်က
ဘယ်ဆိုးလို့လဲ’

‘အေးပေါ့ဗျာ ဒီလိုနေတုန်း တစ်နေ့
မှာတော့ ကိုမြမောင်ဟာ ကျန်းမာရေး
မကောင်း ဖြစ်လာတယ်။ ရင်ကျပ်
ပန်းနာနဲ့ မောပန်းတဲ့ ဝေဒနာကို ခံစား
နေရတယ်။’

ဝါးလှ် မခုတ်နိုင်၊ ကြိမ်တောလဲ
မတိုးနိုင်နဲ့ တော်တော်လေး ဒုက္ခ
ရောက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် လုပ်မှ
စားရတဲ့ ဘဝမို့ မမာနေရင်းက သက်
သာသလို ရှိတော့ တောထဲကို ပြန်ဝင်
ရတာပေါ့။

ဒီတစ်ခေါက် တောထဲဝင်တဲ့အခါ
မှာတော့ ကိုမြမောင်ဟာ ဒေးစွန့်ပါ
စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ဦးဒိုက်ကန်
တော့ ဆွမ်းတော်တင်ပြီး ဆုတောင်းတဲ့
အခါမှာ ပုံစံတစ်မျိုး ပြောင်းသွားတယ်
ဗျ။ ဒါကို ဂူအောင်းရသေ့ကြီးက ကြားရ
တော့ တော်တော်လေး စိတ်မကောင်း
ဖြစ်သွားတယ်’

‘ဘယ်လိုများ ဆုတောင်းလို့လဲ
ဦးဒီပရဲ့’

‘ဒီလိုဗျ...’

“ဒေးစွန့်ပါ မြတ်ဘုရားကြီး တပည့်
တော် မြမောင်ဟာ ဘုရားရှင်ကို
ထားဝရ ကြည်ညိုဦးဒိုက်ပူဇော်ခဲ့ပါ
တယ်ဘုရား။ စားဦးစားဖျားကိုလဲ ဆွမ်း
တော်တင်လှူဒါန်းပါတယ် ဘုရား။’

ပြီးတော့ တောစောင့်နတ်၊ တောင်
စောင့်နတ်တွေကိုလဲ စားဦးပေးပြီး
မေတ္တာပို့ အမျှဝေခဲ့ပါတယ်ဘုရား။
ဒေးစွန့်ပါတောင်တစ်ဝိုက်မှာ သူတော်

ကောင်းကြီးတွေ ဂူအောင်းမွေ့လျော်
ပြီး ဝိဇ္ဇာဇော်ကျီတပသီတွေ၊ ထွက်ရပ်
ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ရှိတယ်လို့လဲ
တပည့်တော် ပြောသံဆိုသံ ကြားဖူးပါ
တယ်ဘုရား။

တပည့်တော်ဟာ သူတော်ကောင်း
စိတ်မွေးသူ ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ ဒီထွက်ရပ်
ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက မစ စောင့်
ရှောက်ခြင်း မထုပ်တာဟာ သူတို့
တရားပျက်ရာ ရောက်တာပေါ့ ဘုရား။

တပည့်တော်ဟာ သူတော်ကောင်း
ကြီးတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ မယုံနိုင်
လောက်အောင် ရှိပါတော့တယ်
ဘုရား။’

လို့ ကျန်းမာရေးကလဲ မကောင်း
တော့ ဆုတောင်းသလိုလို ညည်းတွား
သလိုလိုနဲ့ အမြဲ ပြောပြောနေပါလေ
ရောတဲ့ဗျာ’

‘အင်း...ဒါဆိုတော့ ဂူအောင်းနေတဲ့
ထွက်ရပ်ပေါက်ရသေ့ကြီး ရင်ထဲ
ထိသွားတာပေါ့နော်’

ဟု ဦးသက္ကက ပြောလိုက်ရာ...

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟုတ်ပါဗျာ၊
ဒါနဲ့ပဲ ရသေ့ကြီးဟာ မနေသာတော့
ဘဲ သူ့ရဲ့ အာယုဓမ္မန အသက်ရှည်
ဆေးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဓာတ်ပြာကို
စက္ကူကလေးနဲ့ နည်းနည်းထုပ်ပြီး
ကိုမြမောင်ကို ပေးရတဲ့ဆီ ရောက်ပါ
လေရော။’

ရသေ့ကြီးကိုတွေ့တော့ ကိုမြမောင်
လဲ ပျာပျာသလဲနဲ့ ရှိရှိသေသေ ရှိရှိရူ
ပါတယ်’

‘ကိုမြမောင်တော့ ဆုတောင်းပြည့်
ပြီပေါ့နော်’

ဟု ဦးသက္က ဝင်ပြောသည်။

“အင်း...” ဟူ၍ ရသေ့ကြီးဦးဒီပ
သည် အင်းရှည်ကြီးကို ဆွဲလိုက်လေ
သည်။ ပြီးမှ...

‘အင်း ဒကာကြီး ထင်သလိုတော့
မဟုတ်ဘူးဗျို့၊ အင်းလေ ဆက်နား
ထောင်ပါဦး၊ မအိပ်ချင်တော့ဘူး ဟုတ်
လား’

‘ဟုတ်ပါရဲ့ ကောင်းခန်းရောက်
တော့ ဘယ်အိပ်ချင်တော့မှာလဲ
ဘုရား’

‘အိမ် ပြဒါးပြာကလေးကို ကိုမြ
မောင်ကို ချီးမြှင့်ပြီးတော့ ရှင်းပြတာ
က...

“ဒကာကြီး ဝိဇ္ဇာတွေ၊ ထွက်ရပ်
ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိတာ မယုံဘူးလို့
နောက်မပြောနဲ့တော့ကွယ် ကြားလား
ဒီပြာသုံးပုံကိုလဲ ဒကာကြီးကို သေသေ
ချာချာ ပြောပြလိုက်မယ်။ လိုက်နာ
နားထောင်ပြီးတော့ တိတိကျကျ အသုံး
ချ။’

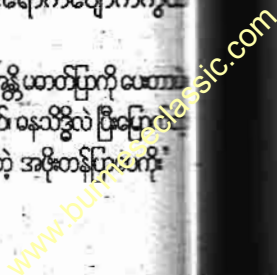
အိမ်ရောက်ရင် အခုပေးလိုက်တဲ့
ပြာကို ပုလင်းသန့်သန့်လေးထဲမှာ
ထည့်၊ ဒီထဲကမှ ရွေးကြီးစေ့တစ်စေ့
ခန့်ယူပြီး (၅၀)သားဝင်တဲ့ ပျားရည်
ပုလင်းထဲကိုထည့်၊

တစ်နေ့ကို တစ်ဖွန်းစားရင် ဒကာ
ကြီးရဲ့ရောဂါ ပျောက်မယ်။ အသက်
ရှည်မယ်။ အဆင်းလှမယ်။ အကျွန်
ဆတ်တွေကိုတော့ သုံးကြည့်ရင် ဘီ
လာလိမ့်မယ်ဗျ။

ရတနာကိန်း ဆိုက်ဖို့ကတော့ ဒီ
ဓာတ်ပြာကို ကွမ်းရိုးတစ်တို့ သုံးနဲ့
ရတယ်။ လောကီပညာ တတ်ကျွမ်းတဲ့
ဆရာကောင်းမှာ နည်းနာခံ၊ တိုင်ထင်
ပြီးတော့ အသုံးချပေတော့။’

လို့ ပြောပြီး ရသေ့ကြီးလဲ သူ့ရှေ့ထဲ
တောကြီးထဲ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်
သွားတယ်’

‘ဟာ ပွဲထိပ်အန္တိယတ်ပြာကို ပေးတာ
ထွက်ရပ်လဲပေါက် ဝန်ထိခွဲလဲ ပြီးပြန်လဲ
ပုံပေါက်စွင့်ဆိုတဲ့ အဖိုးတန်ပြာပေါ့က’

'အေး ဟုတ်သယ၊ ဟုတ်သယျာ၊ ဒါပေမယ့် ဉာဏ်မရှိတော့ မသိဘူး။ မသိတော့ အ၊ တယ်ဗျ။ အ၊ တော့ ဒုက္ခရောက်ပါလေရောလား'

'အို... ဘယ်လိုဖြစ်လို့ပါလဲ ဘုရား' 'ဒီလိုဗျ ဇာတ်လမ်းကို ဆက်ရရင် အိမ်ကျတော့ သူ့မိန်းမ မရွှေနဲ့ ပြန် တိုင်ပင် ပြာထုပ်ကလေးကိုပြတာပေါ့ ဗျာ'

'သူ့မိန်းမက ဘယ်လိုပြောလဲ' '...တော် ကိုမြမောင်ရယ် တောထဲ မှာ ရသေ့ရဟန်းတွေ ရှိတာ ဘာဆန်း လဲရှင်၊ ဒီပြာကိုစားဖို့ ပျားရည်ကို ရှင် ဘယ်ကရမလဲ၊ ထမင်းစားဖို့တောင် အနိုင်နိုင်ရယ်၊ ပျားရည်တန်ဖိုးကလဲ နည်းတာမှတ်လို့တော်'

လို့ မှတ်ချက်ပေးတာကို ကိုမြမောင် ဆိုတဲ့ လူရိုးလူအကြီးကလဲ...

'အေး ငါလဲ ဒီလိုပဲ စဉ်းစားမိတာ ပါပဲကွာ'

လို့ သံယောင်ဖမ်းပြီး ပြောတော့တာ ပေါ့။

'ဒါဆို တော်ရယ် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး လုပ်မနေနဲ့ ဒီပြာကို ရေနဲ့သာ သောက် ချလိုက်၊ မန်ကျည်းစေ့လောက်ကလေး များ တော်လို့'

စိတ်မရှည်သံနဲ့ ပြောပါလေရော...

'အေး အေး ဟုတ်ပြီကွ၊ ဟုတ်ပြီ'

လို့ ကိုမြမောင်က ပြောပြီး သူ့မိန်းမ ပညာရှိပုံကို တော်တော်လေးစားသွား ပုံရတယ်'

'အင်း ဒီတစ်ခါတော့ ကိုယ်ကျိုး နည်းတော့မယ် စင်ပါရဲ့'

'ကိုယ်ကျိုးနည်းရုံနဲ့တင် ဘယ်က မလဲ လူဖြစ်ကျိုးကို နည်းသွားတော့ တာကလား။

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ပြာထုပ်ကလေး ကို သူ့မိန်းမပေးတဲ့ သောက်ရေတစ် ခွက်နဲ့ မော့ချလိုက်တာ (၅)မိနစ် တောင် မကြာဘူး။ ပူလှချည်၊ လောင် လှချည်နဲ့ လူးလို့မိအော်ဟစ်နေရင်း အကောင်းပကတိကနေ ဖိစိန်ချုပ်သွား ပါလေရောလား'

'အင်း ပညာနည်းတော့ မ၊ ပေမယ့် မကြာဘဲ ဘဝဆုံးရတော့တာပါလား ဘုရား'

'အေးလေ ဒီတော့မှ သူ့မယား မရွှေက ရသေ့ယုတ်မာကြီး သတ်လို့ သူ့ယောက်ျား သေရပါပြီတော့ဆိုပြီး ခုနစ်အိမ်ကြား၊ ရှစ်အိမ်ကြား အော် ဟစ်ပြီး တက်မတတ် ချက်မတတ် ငိုပါလေရော။

အဲဒါနဲ့ပဲ ကန်ပဲရွာသားတွေ အုန်း အုန်းကျွက်ကျွက်နဲ့ ကိုမြမောင် အလောင်းကို လာကြည့်ကြတယ်။ ကိုမြမောင်ကတော့ တောင့်တောင့် ဆန့်ဆန့်ဖြစ်ပြီး သေနေပါရော။ တစ် ကိုယ်လုံးဟာ သစ်သားတုံးကြီးလို မာမာကြီး ဖြစ်သွားတာ'

'ပြဒါးပြာ သတ္တိပြုပြီး တူပါရဲ့'

'ရွာသားတွေလဲ အလောင်းစင်ပြင် ပြီး သူတို့ရွာခလေအတိုင်း ဝင်ထွက်

သွားလာ လုပ်ကိုင်ကြတာမို့မှာ (၃)ရက်မြောက်တဲ့ နေ့အထိ အလောင်းကောင်က မပျက်သေး

ဒါပေမယ့် ရွာသားတွေက အပူ အမှတ်မဲ့ပဲ သတ်မထားသိကြဘူး။ (၃)

ရက်မြောက်တော့ မြေခွပ်မယ်ပေါ့ဗျာ။

(၃)ရက်မြောက် ညဉ့်(၁၂)နာရီမှာ ကာလသားတွေက ဖဲပိုင်းပြီးလို့ အိမ် ပြန်ကြသတဲ့။ အာလာဒင်ဓာတ်မီးကြီး ထွန်းထားလို့ တစ်အိမ်လုံးတော့ လင်း နေတာပေါ့။

မရွှေကတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး တအိအိနဲ့ ငိုနေတယ်။ သူ့အကြံပေးလို့ သူ့ယောက်ျား ကိုမြမောင် သေရတယ် ဆိုတာ သူ့အသိဆုံးမို့ ယူကျုံးမရဖြစ် နေတာပေါ့။ သူ့ဘေးနားမှာတော့ မသာစောင့်အိပ်ပေးတဲ့ မိန်းမဖော်တွေ ကတော့ တုံးလုံးပက်ခေါက် အိပ်ပျော် နေကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မရွှေဟာ သူ့လင်တော်မောင် အလောင်းစင်ဘက်ကို အမှတ်မထင် မျက်လုံးရောက်သွားတယ်။

'လားလား' ဒေါက်ခြာကြီးဆောင်း ထားတဲ့ ရသေ့ကြီးတစ်ပါးပါလား။ ရသေ့ကြီးဟာ သူ့လင်တော်မောင် ကိုမြမောင်ရဲ့ အလောင်းကောင်ကြီးကို ပွေ့ချိုလိုက်ပြီး အိတ်ကြီးတစ်လုံးထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ ခုတင်ပေါ်မှာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။

ရသေ့ကြီးဟာ အလောင်းထည့်ထား တဲ့ အိတ်ကို ဖွဲ့အိတ်ကြီးကို ထမ်းသလို စွေခနဲ ထမ်းပြီး ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ အိမ် တံစက်မြိတ်ကို ခုန်ထွက်တယ်။ ခြံစည်း ရိုးကို ကျော်မိတာနဲ့ 'အောင်ပြီ အောင်ပြီ အောင်ပြီ' လို့ အသံဝါကြီးနဲ့ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်လိုက်ပြီး ရသေ့ ကြီးလဲ ဖြုန်းခနဲ ပျောက်သွားသော တယ်'

ဦးဒီပသည် သူ၏ ပြဒါးပြာ ဇာတ်လမ်းကို နိဂုံးချုပ်လိုက်လေသည်။

'အင်း တော်တော်တော့ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာပဲ။ ဒါထက် ရသေ့ကြီးက ဒီအလောင်းကို ဘာလိုလား ယူရတာလဲ ဦးဒီပရဲ့'

ဟု ဦးသက္ကက မေးလေသည်။

'ဒီလိုလေရာ ကိုမြမောင်ရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးဟာ ပြဒါးပြာနဲ့ ဓာတ်ပြုပြီး ပြဒါးပြာတုံးကြီး ဖြစ်သွားပြီလေ။ ဒါတွေကို ဒီအတိုင်းထားခဲ့ရင် ထွက်ရင် ပေါက်ရသေ့ကြီးမှာ တာဝန်မကင်းဘူးလေ။ မသူတော်လက်ထဲ ဒီပြာတွေ ရောက်သွားပြီး တလွဲ အသုံးချရင် မခက်ပေဘူးလားဗျာ။ ဒါကြောင့် သူ့ဓာတ်ကို သူ ပြန်သိမ်းရတာပေါ့ဗျာ။

ဒီသတင်းဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၁၀၀) လောက်က ကန်ပဲရွာမှာ ခေတ်အစားဆုံး နောက်ဆုံးပေါ် ဂန္ထီရဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုလို့ ဆိုရမှာပေါ့နော်'

ဟု ဦးသက္ကက ပြောရင်း...

'အင်း မရွှေတစ်ယောက်ကော ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်သေးလဲ ဦးရသေ့ရဲ့ ဟု မေးလေသည်။

'ဒကာကြီး မေးမှမေးပါ့မလားလို့ ကျုပ်က ဇာတ်လမ်းကို ညဉ့်နက်ပြီမို့ နိဂုံးချုပ်မယ် စိတ်ကူးနေတာဗျ'

ဟူ၍ ရသေ့ကြီးသည် သူ့ဇာတ်လမ်းကို ဆက်မပြောဘဲ ဈေးကိုင်နေပြီး ရေခွေးတစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ကာ...

'အင်း မရွှေ ကောင်းစားဖို့ ကိုမြမောင်က အသက်ပေးသွားသလိုပါပဲဗျာ'

ဟု ပြောလေသည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ ဦးရသေ့ဇနီးမနက်မီးလင်းတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်းဖြစ်ရပ်ကြောင့် တစ်ရွာလုံးလိုလို

လာပြီး မေးကြမြန်းကြပေါ့ဗျာ။ မရွှေက ဝိုပြီး ပြောပြနေတာပေါ့။ လာတဲ့ လူတွေထဲမှာ ကိုစိန်မောင်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ပါလာတယ်။

ဒီလူက လူပျိုကြီး ဘုန်းကြီးလူထွက်ပန်းတိမ်ဆရာဗျာ။ အသက်က (၅၀) လောက်ပေါ့။ ရတနာသုံးပါးလဲ ကြည်ညိုတယ်။ ဗဟုသုတလဲ ရှိသပေါ့ဗျာ။

ကိုစိန်မောင်က အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီးတော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ကျန်ရစ်တဲ့ ပြာမူနိပြာစကလေးတွေကို နည်းနည်းစီ လိုက်စုတော့တာပါပဲ။ ပရုတ်ဆီဘူးခွံ(ကျားဘမ်း ပရုတ်ဆီဘူးလေး) တစ်ဝက်လောက် ရပါတယ်။

လိုရင်းချုပ်ကတော့ ကိုစိန်မောင်က ဒီပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့နဲ့ ရွှေဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်ဗျာ။ ဒီလူက ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူကို ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ မမေ့ဘူးဗျာ။ မရွှေကို သစ္စာရှိရှိ လက်ထပ်ယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ပဲခူးမြို့ပေါ်တက်ပြီး ရွှေဆိုင်တွေ၊ စတိုးဆိုင်တွေနဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာတဲ့လူ ဖြစ်သွားပါလေရောလား။

သာသနာတော်ကိုလဲ ကြည်ညိုသူ

ဖြစ်လို့ ရွှေခေတ်တော့ဘုရားကြီးကလဲ ရွှေသင်္ကန်းတွေ လုံးတော်ပြည့် ကပ်လှူတယ်။ ဒေးစွန်ပါစေတီကြီးမှာလဲ ရွှေသင်္ကန်းတွေကပ်၊ ရေပိတ်ဆောင်းတွေဆောက်ပြီး ကုသိုလ်တွေ ပြုတယ်။ ကိုမြမောင်ကိုလဲ အမှုအတန်း ပေးပေးပေးပါတယ်။

အေးဗျာ လောကကြီးရဲ့ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ဟာ သတ္တဝါတွေရဲ့ကံကို လိုက်ပြီး အလွန် ဆန်းကြယ်တာကလားဗျာ ရသေ့ကြီး ဦးဒီပက နိဂုံးမှတ်နှုတ်ပြုနေသည်။ ဦးသက္ကကလည်း...

'တပည့်တော် ထင်တာကတော့ ချောပြန်တဲ့ကလဲ ပါတယ်။ ဒီဘာဟာလဲ အညီညာညာ ဦးစီဖို့ လိုတယ်ပဟုတ်ဘာဘုရား'

'ဟုတ်သပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်သလေ။ လောကကြီးမှာ ကံကောင်းဖို့ဆိုရင် ဉာဏ်ပညာရှိဖို့လဲ လိုတာပေါ့ဗျာ။ ဉာဏ်ပညာဆိုတာ ဘဝမှာ အဖိုးတန်ဆုံး ရတနာကြီးပါပဲလေ'

ဟု ပြောဆိုနေစဉ် ညောင်လေး နှင့် မြို့လယ်ကောင်ရှိ ဗဟိုမီးသင်္ကန်းကြီးမှ နာရီသံချောင်းခေါက်သံ ညီတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော ညဉ့်လွှာကို ဖောက်ထွင်းလျက် (၂)ချက်ထိ ဖြည့်ဟည်းထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)

(ဒီကံဦးမြို့နယ်၊ အောင်ချမ်းသာရွာ အောင်ချမ်းသာဆရာတော်ကြီး ဦးပညာဝံသ(ယုံလွန်တော်) ပြောခဲ့သော ဇာတ်လမ်းကို ခံစားရေးခဲ့သည်။)

သစ်တံခါးအစွမ်း

အံ့မခန်း

ပိုလေးငယ်
(လယ်တော်)

သစ်တံခါးအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် များစွာ ဖတ်ရှုဖူးပါသည်။ အများစုမှာ သစ်တံခါး၏ အစွမ်းကို မီးကွင်းသည် ဟု ရေးထားခြင်းကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို့ပြင် သစ်တံခါး၏ အရွယ်အစား များကိုလည်း အမျိုးမျိုး တွေ့ရှိရ၍ လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

စာရှုရေးသူ တွေ့ရှိဖူးသော သစ်တံခါးမှာ အရွယ်အားဖြင့် တံခါးပေါက်မှန် တစ်ချပ်စာ အရွယ်အစား

လောက်သာရှိပြီး ဩဂုတ်ပုံ ခပ်စောင်းစောင်း ပုံသဏ္ဍာန် ရှိပါသည်။

သို့သော် အစွမ်းထက်၍ အကျိုးပြုပုံမှာ လွန်စွာ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

ထိုအစွမ်းထက်လှသော သစ်တံခါးအကြောင်းကို စာရေးသူ သူငယ်ချင်း၏ဖခင် ပြောပြ၍ စာရေးသူ သိခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

သစ်တံခါးကို တွေ့ရှိခဲ့ပုံ

စာရေးသူ သူငယ်ချင်း၏ဖခင် အောင်ခိုင်(ယခု အသက်-၆၀ကျော်) အရွယ်တို့ ငယ်စဉ်က မွန်ပြည်နယ်၊ ဆင်လမြိုင်မြို့နယ်အတွင်းတွင် ရှိသော မန်ကျည်းကျွန်းကျေးရွာလေးတွင် နေထိုင်ကြပါသည်။ ထိုအချိန်က ဦးအောင်ခိုင်၏ အဖေ

မှာ တောထဲတွင် သစ်ခုတ်ခြင်း၊ ငါးခုတ်ခြင်းဖြင့် မိသားစုကို ရှာဖွေကျွေးမွေးခဲ့ပါသည်။

သစ်များ၊ ဝါးများ ခုတ်ပြီး မြို့ပေါ်မှ လာဝယ်သူများထံ ရောင်းချကြပါသည်။ အများအားဖြင့် မျောတုံး(အိမ်တိုင်အရွယ်သစ်တုံး)များ ခုတ်၍ ရောင်းချကြသည်။

ထိုခေတ်က ထိုသို့ သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ် ရောင်းချခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်း

ကျောင်း ပြုကြရာတွင် လွန်စွာအဆင်ပြေလှပါသည်။

တစ်နေ့၌ ဦးအောင်ခိုင်၏ အဖေသည် တောထဲတွင် မျောတုံးများ ခုတ်ရင်း သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်မှ ဩဂုတ်ခပ်စောင်းစောင်းပုံသဏ္ဍာန် အရွယ် ကွင်းနေသော အရွယ်အစား မကြီးအငယ် သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုသစ်ကွင်းရှိသော အပင်သည် သပြေပင်ဖြစ်သောကြောင့် သစ်ကွင်း

မှာလည်း သပြေသားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးအောင်ခိုင်၏ ဖခင်မှာ ထိုသစ်ကွင်းကို အစွမ်းထက် အသုံးဝင်ကြောင်း မသိသော်လည်း ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်နေသဖြင့် ကွင်းနေသော သစ်ကွင်းကို ဖြတ်တောက်ကာ သစ်အခွံနှင့် အနားသားများကို လှပစွာ ခုတ်ထစ်၍ အိမ်သို့ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။

ထိုသစ်ကွင်းမှာ ထိုသို့ အသေအချာ ခုတ်ထစ်လိုက်သောအခါ အတော်ပင် လှပပါသည်။

သစ်ကွင်းအသုံးဝင်ပုံကိုသိ

သစ်ကွင်းကို အိမ်သို့ ယူဆောင်လာပြီး အိမ်တွင် အလှထားရှိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် နားလည်သူတစ်ဦး၏ ပြောပြချက်ကြောင့် ထိုသစ်ကွင်းကို သစ်တံခါးဟုခေါ်ကြောင်း၊ သစ်တံခါးများမှာ အစွမ်းထက်တတ်ကြောင်းနှင့် အိမ်၏ တံခါးပေါက်အဝတွင် ချိတ်ဆွဲထားပါက အိမ်ကို မီးကွင်းစေသည်အပြင် သူခိုး၊ ဓားပြများနှင့် မကောင်းဆိုးဝါးများ မကပ်နိုင်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် မနာလိုသူများ အိမ်ကို မလုပ်ကြံနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးအောင်ခိုင်၏ အဖေသည်လည်း ထိုသူ၏ ပြောပြချက်အတိုင်း ထိုသစ်ကွင်း(သစ်တံခါး)အား အိမ်၏ တံခါးမပေါက်ထိပ်တွင် အသေအချာ ချိတ်ဆွဲထားလိုက်ပါတော့သည်။

သစ်တံခါးအစွမ်း သိရပြီ

ထိုအချိန်က ဦးအောင်ခိုင်တို့မိသားစုမှာ သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ် ရောင်းချခြင်း လုပ်ငန်းဖြင့် မိသားစု အတော်အသင့် အဆင်ပြေလှပါသည်။

ထို့ပြင် ဦးအောင်ခိုင်၏ မိခင်မှာလည်း ဈေးသည်တစ်ဦးဖြစ်၍ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဝင်ငွေရှိနေသဖြင့် ငွေပို၊ ငွေလျှံများနှင့် ရွှေတို၊ ရွှေစများပါ စုဆောင်းမိလာသည်။

ထိုခေတ်က ဆန်ရေစပါး ရှားပါးသည့်အပြင် နယ်မြေအေးချမ်းမှုများလည်း မရှိသေးသဖြင့် လူတော်တော်များများမှာ ဆင်းရဲနဲချာကြပါသည်။ ထိုသို့ ဆင်းရဲနဲချာကြသဖြင့် ရွာအတွင်းတွင် ခိုးဝှက်တတ်သူများလည်း ရှိလာခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်က ထိုရွာတွင် ဦးအောင်ခိုင်တို့မိသားစုမှာ အချမ်းသာဆုံးလောက် ဖြစ်သဖြင့် ခိုးဝှက်တတ်သူများအဖို့ ဦးအောင်ခိုင်တို့အိမ်သည်သာ မျက်စိကျစရာ ဖြစ်နေလေ၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ခုသော ညတစ်ညတွင် ဦးအောင်ခိုင်တို့မိသားစုအားလုံး အိပ်မောကျနေခိုက် အိမ်ကို သူခိုးကပ်ပါတော့သည်။ ဦးအောင်ခိုင်တို့ မိသားစုမှာ အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင် လူနှစ်ဦး သတ်ပုတ်သံကြားသဖြင့် အိပ်ရာမှ အသီးသီး နိုးလာကြသည်။

ထို့နောက် အိမ်ရှေ့သို့ ကမ်းကတန်း ထကြည့်ကြသောအခါ အိမ်ကို ဝင်ခိုးရန် လာသော သူခိုးသည် အိမ်ရှေ့ဝရန်တာပေါ်တွင် လဲနေပြီး ထိခိုက်ဒဏ်ရာကြောင့် နာကျင်လွန်းသဖြင့် ညည်းညူနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုသူခိုးကို ဖမ်းဆီးပြီး အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့်သောအခါ ထိုသူက ဦးအောင်ခိုင်တို့၏အိမ်သို့ ရောက်ချိန်တွင် ဦးအောင်ခိုင်တို့မိသားစု အားလုံးမှာ အိပ်မောကျနေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အရဲစွန့်ပြီး အိမ်အတွင်းသို့ဝင်ရန် ကန့်လန့်မချထားသော တံခါးကို အသာအယာ ဖွင့်လိုက်စဉ် အလွန်

ထွားကျင်းသော လူတစ်ဦးသည် သူ့လည်ကုပ်ကို ဆွဲယူလွှင့်ပစ်လိုက်ကြောင်း...

သူ လွင့်စဉ်သွားစဉ် သူ့အသတ်ပုတ်ကြောင်းနှင့် ဦးအောင်ခိုင်တို့ မိသားစု နိုးလာကြသောအခါ ထိုသူက ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားကြောင်း စသည်ဖြင့် မျက်ရည်များနှင့် ရင်ဖြူလေသည်။

ထိုအခါ ဦးအောင်ခိုင်တို့ မိသားစုသည် ထိုအခြင်းအရာများမှာ သစ်တံခါး၏ အစွမ်းကြောင့်သာ သူ့စွဲတခြားမရှိနိုင်ကြောင်း သိရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုသူခိုးမှာလည်း တစ်ရွာတည်းသာ ချင်းဖြစ်၍ နောက်တစ်ခါ မလုပ်ခေမဆုံးမပြီး ပြန်လွတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးအောင်ခိုင်တို့ မိသားစုမှာ သစ်တံခါး၏ အစွမ်းနှင့် အကျိုးကျေးဇူးကို သိရှိခဲ့ကြပြီး အိမ်တံခါးမအထက်၌ တရိုတသေဖြင့် ယုံကြည်စွာ ဆက်လက်ချိတ်ဆွဲထားခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့ ချိတ်ဆွဲထားသဖြင့် မီးသားအန္တရာယ်များနှင့် မကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်အပြင် သူခိုးများ အခိုးခံရခြင်းလည်း မရှိခဲ့ပါချေ။ မိသားစုအားလုံး သောအန္တရာယ် ကင်းရှင်း၍ စိတ်ချမ်းသာနေထိုင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထပ်မံ အကျိုးပေးပေပြီ

ဤသို့ဖြင့် ဦးအောင်ခိုင်သည် အထောင်ကျပြီး အသက်(၅၀)ကျော်အရွယ်၌ စာရေးသူတို့ နေထိုင်သော ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ရပ်စောက်မြို့နယ် မိသားစုနှင့်အတူ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ (ထိုအချိန်၌ ဦးအောင်ခိုင်မိဘများမှာ ကွယ်လွန်ကုန်ကြပြီး ခြောက်ပါသည်။)

ပြောင်းရွှေ့လာသည့်အခါ ထိုသစ်
တံခါးကိုပါ တစ်ပါတည်း ယူဆောင်
လာခဲ့သည်။ မြို့စွန့်တွင် ခြံတစ်လုံး
ဝယ်၍ အိမ်ဆောက်ကာ နေထိုင်ကြ
သည်။ ထိုအိမ်၏ တံခါးမထိပ်တွင်
လည်း ထိုသစ်တံခါးကို ချိတ်ဆွဲထားကြ
သည်။

ဦးအောင်ခိုင်တို့ မိသားစုမှာ အတော်
ပင် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသူများ ဖြစ်ကြပါ
သည်။ သားသမီး(၅)ယောက် ထွန်း
ကားပြီး အသီးသီး အိမ်ထောင်ကျကုန်
ကာ အစောင့်ဆုံးသားဖြစ်သော စာရေး
သူ၏ ပျူငယ်ချင်း ရဲထက်ခေါင်
တစ်ယောက်သာ အိမ်၌ ကျန်ရှိပါတော့
သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးအောင်ခိုင်တို့
ပြောင်းရွှေ့လာပြီး (၂)နှစ်လောက်
အကြာတွင် အိမ်ကို သူခိုးကပ်ခဲ့ခြင်း
အကြောင်းကို ဦးအောင်ခိုင်တို့ သိရှိခဲ့
ရပါသည်။

ဦးအောင်ခိုင်၏အိမ်သို့ ဝင်ခိုးရန်
ကြံစည်ခဲ့သော သူခိုးမှာ ည၌ သန်း
ခေါင်ယံအချိန်၌ အိမ်သို့ ဝင်ခိုးရန်
ချဉ်းကပ်ခဲ့စဉ် ဦးအောင်ခိုင်တို့အိမ်မှာ
မီးများ ထိန်လင်းနေပြီး မိသားစု(၃)ဦး
နှင့် ခြံအလုပ်သမားများပါ မုန့်လုပ်စား
နေကြသည့် မြင်ကွင်းကို တွေ့ရှိခဲ့ရ
ကြောင်း...

အားလုံးမှာ မုန့်လုပ်စားရန်အတွက်
အုန်းသီးခြစ်သူခြစ်၊ မုန့်နှစ်နှယ်သူက
နယ်၊ ရေခပ်သူကခပ် စသည်ဖြင့်
တပျော်တပါး မုန့်လုပ်နေကြကြောင်း၊
သူခိုးမှာ ညလင်းခါနီး အချိန်ထိ ထိုင်
စောင့်နေခဲ့သော်လည်း ဦးအောင်ခိုင်
တို့ အိမ်သားများမှာ လုံးဝ မအိပ်ကြ
သဖြင့် ထိုည မခိုးဖြစ်ဘဲ အိမ်သို့ပြန်
ခဲ့ကြောင်း...

နောက်တစ်နေ့ည၌ ထစ်မံသွား

ရောက်သွားသော အခါ၌လည်း ယခင်
ညကဲ့သို့ မုန့်လုပ်စားနေသည့် မြင်ကွင်း
ကိုသာ မြင်ရကြောင်း၊ ဤသို့ (၃)ည
ဆက်တိုက် မြင်တွေ့ရသဖြင့် သူခိုးမှာ
အလိုလို ကြောက်လန့်လာပြီး နောက်
ဆုံး၌ ခိုးရန်မအောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း၊
စုသည်ဖြင့် ထိုသူခိုးမှ စာခြား
ရင်းနှီးသူတစ်ဦးထံ ပြန်ပြော
ပြနေသော စကားကို
တစ်ဆင့်စကားမှတစ်ဆင့်
ဦးအောင်ခိုင်တို့ ပြန်လည်
ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

အမှန်တကယ်တွင်မူ
ဦးအောင်ခိုင်တို့ မိသားစုမှာ
တစ်ညမှ မုန့်မလုပ်စား
ဘူးပါ။ အမြဲတမ်း ညစောစောသာ
အိပ်ရာဝင်တတ်ကြသူများ ဖြစ်ကြပါ
သည်။

အိမ်သို့ဝင်ခိုးရန် ကြံရွယ်ခဲ့သော
သူခိုး မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မြင်ကွင်းမှာ
သစ်တံခါးအစောင့်၏ ပရိယာယ်ဖြင့်
ဖန်ဆင်းထားသော အရာများသာ
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု ဦးအောင်ခိုင်တို့
ယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းအရာများ
သည် စာရေးသူ သူငယ်ချင်း ရဲထက်
ခေါင်၏ဖခင် ဦးအောင်ခိုင် ပြောပြသော
သစ်တံခါး၏ ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်း
များသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူတို့ ကိုယ်တိုင်
ကြုံတွေ့ခဲ့သော သစ်တံခါး၏အစွမ်းကို
လည်း ထပ်မံ တင်ပြလိုပါသည်။

သစ်တံခါးအစွမ်း အံ့မခန်း

စာရေးသူသည် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
ကျောင်းသားဘဝ၌ စာရေးသူ၏
သူငယ်ချင်း ရဲထက်ခေါင်အိမ်တွင်
သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူက ရွာတွင် နေထိုင်၍
ကျောင်းနှင့် အလှမ်းဝေးသည်က
တစ်ကြောင်း၊ ရဲထက်ခေါင်၏ မိဘ
များက အတင်းခေါ်နေသည်က
တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်
ထိုအိမ်တွင် ပညာသင်နှစ်
တစ်နှစ်လုံး နေထိုင်ခဲ့ပြီး
တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲကို
ဖြေဆို အောင်မြင်ခဲ့သည်။
လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ခန့်ကာလက
စာရေးသူ အဝေးသင်တက္ကသိုလ်
ပထမနှစ်ကဖြစ်သည်။ စာရေးသူ
သူငယ်ချင်း၏ မိဘများဖြစ်သော
ဦးအောင်ခိုင်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်
မှာ မော်လမြိုင်ဘက်သို့ အလည်ပြန်
သွားခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ရဲထက်ခေါင်က
တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့၍ စာရေးသူ
အား လှမ်းခေါ်သဖြင့် စာရေးသူ သွား
ရောက်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ ထိုအိမ်သို့ ရောက်စဉ်
အိမ်၏ တံခါးမအပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထား
သော သစ်တံခါးအား အသေအချာ
ကိုင်းတွယ် ကြည့်ရှုမိသေးသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ခုသော ညနေခင်း
တွင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့ သူငယ်
ချင်းနှစ်ယောက်မှာ အိမ်ပြတင်းပေါက်
များပိတ်ကာ အိမ်တံခါးနှင့် ခြံတံခါးကို
ပါ သော့ခတ်ခဲ့ပြီး ရပ်ကွက်တွင်းရှိ
လူငယ်ခြင်းပိုင်းတွင် ခြင်းသွားခတ်နေ
ကြပါသည်။ ခြင်းပိုင်းမှာ ကောင်းလွန်း
သဖြင့် ညနေ(၆)နာရီကျော်ကျော်
မှောင်စပျိုးချိန်၌ပင် အိမ်မပြန်နိုင်ကြ
သေးပါ။

စာရေးသူတို့ ခြင်းကို စိတ်ဝင်တစား
ခတ်နေကြစဉ် ရပ်ကွက်တွင်းက စာရေး
သူတို့၏မိတ်ဆွေ ကိုအောင်ကျော်
ရောက်ရှိလာပြီး...

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

ဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးအပ်ခြင်း

နက္ခတ္တစာပေအဖွဲ့

'ဟေ့ ရဲထက် မင်းတို့ အယ်တန်းက ဒီကို ရောက်နေကြတာလဲ။ ငါ မင်းတို့အိမ်ကို လွှဲထားထားလို့ သွားပို့တာကွ။ မင်းတို့ရှိနေ တယ်ထင်တာ။ အိမ်တံခါးတွေရော၊ ပြတင်း တံခါးတွေရော ဖွင့်ထားတယ်။ နောက် အိမ် ထဲမှာလဲ သီချင်းသံတိုးတိုးလေး ဖွင့်ထားတာ ကြားနေရတယ်။

ဒီပေယံ တယ်လောက်အော်အော် တစ်ယောက်မှ မထူးဘူး။ ခြံထဲ ထဲပယ်ဆို တော့လဲ ခြံတံခါးက သော့တန်းလန်းနဲ့ကွ။ မင်းတို့ စောစောက အိမ်မှာရှိနေကြတာ မဟုတ်ဘူးလား။

'ဟာ... မဟုတ်တာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ဒီရောက်နေတာ ညနေ (၄)နာရီကတည်းကဗျ။'

ထိုအခါ ကိုအောင်ကျော် အလွန် အံ့ဩသွားပြီး...

'ဟာ ဒါဆို မင်းတို့ အမေတွေများ ပြန်ရောက်နေတာလား။'

'မဟုတ်နိုင်ပါဘူးဗျာ အမေတို့သွား တာ အခုမှ လေးရက်လောက်ပဲ ရှိသေး တယ်။ (၁)လလောက်ကြာမယ်လို့ အသေအချာ မှာသွားတာဗျ။'

ရဲထက်ခေါင်၏ စကားအဆုံးတွင် စာရေးသူက ကိုအောင်ကျော်အား...

'နေပါဦးဗျ ကိုအောင်ကျော် အိမ်တံခါးတွေ ပွင့်နေတာ တွေ့ခဲ့တာ ရော သေချာရဲ့လားဗျ။'

ထိုအခါ ကိုအောင်ကျော်က ပျာပျာ သလဲ...

'သေချာပါတယ်ကွာ။ ငါ အသေ အချာ မြင်လိုက်တာပါ။ အိမ်ထဲမှာ သီချင်းတောင် တိုးတိုးလေးဖွင့်ထား တယ်။ တကယ်ပါ။'

ကိုအောင်ကျော် လိမ်ညာပြောနေ ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို စာရေးသူတို့ ရိပ်စားမိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုအောင် ကျော်နှင့်အတူ စာရေးသူတို့နှစ်ဦးစလုံး

အိမ်သို့ အပြေးပြန်ခဲ့ကြသည်။

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ အိမ်တံခါး ရော ခြံတံခါးပါ သော့တန်းလန်းနှင့် စာရေးသူတို့ ခတ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ် နေ၏။ အိမ်ထဲသို့ သော့ဖွင့်၍ ဝင်ကြည့် ကြသောအခါ အရာအားလုံးမှာ စာရေး သူတို့ ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ခြေရာ လက်ရာမပျက် ရှိနေပါသည်။

ဗီဒီယို၊ အောက်စက်များသည် လည်း စာရေးသူတို့ ထားခဲ့သည့် အတိုင်း မီးပလပ်များ ဖြုတ်လျက်ပင်။ လူမရောက်ထားသည်မှာ သိသာလှပါ သည်။

ထို့ပြင် အိမ်တံခါးသော့မှာလည်း အာမခံသော့ဖြစ်၍ သော့တံမှာ စာရေး သူတို့ ယူဆောင်သွား၍ သော့အပို မရှိပါ။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ဝင်နိုင် သည်ဆိုမှာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ကိုအောင်ကျော်ကတော့ သူ တွေ ခဲ့သည်များကို စာရေးသူတို့ မယုံမည် စိုး၍ ထပ်ကာထပ်ကာ ပြောပြနေဆဲ ပင်။

ကိုအောင်ကျော် တွေ့ခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအခြင်း အရာများသည် သစ်တံခါး၏ အစောင့် က ဖန်ဆင်းထားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု စာရေးသူတို့ ယုံကြည်မိပါသည်။ သစ်တံခါးအစွမ်းကား အံ့မခန်းနိုင်ပါ ပေ။

ဗြိတိချက် ။ ။ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပါသည်။)

စာရှုသူများအား အစဉ်လေးစား လျက်...

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

လွန်ခဲ့သော
 (၇)နှစ်ခန့်က
 မိခင်ကြီးသည်
 မိတ်ဆွေများနှင့်
 ကျိုက်ထီးရိုး
 ဘုရားဖူး
 သွားမည်ဆိုကြောင်း
 ကို သားကြီးဖြစ်သူ
 မျိုးမျိုးကို
 ပြောလာပါသည်။
 ဖခင်ကြီး
 ကွယ်လွန်ပြီးနောက်
 မိခင်ကြီးသည်
 သားကြီးကိုသာ
 တိုင်ပင်လေ့
 ရှိပါသည်။

မိခင်ကြီးသည်
 ကားစီးရခြင်းကို
 အလွန်ကြောက်တတ်ပြီး
 ခရီးဝေးကို ကားဖြင့်လည်း
 မသွားဘူးပါ။

အလုပ်များနှင့် အိမ်ထောင်ခွဲများ
 ဖြစ်နေသော မျိုးမျိုးတို့ မောင်နှမများ
 သည်လည်း မိခင်ကြီး သွားချင်သော
 ဘုရားဖူးခရီးကို လိုက်မပို့နိုင်ကြပါ။

မိခင်ကြီးနှင့် မိတ်ဆွေ ဘုရားဖူးများ
 သည် ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ကို
 ဖထမဦးဆုံး သွားရောက်ကြပါသည်။
 ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်မှ အပြန်တွင်
 ပဲခူးမြို့ရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများဖြစ်သော
 ရွှေမော်ခေ၊ ရွှေသာလျောင်းတို့ကို
 တိုင်းလတ်ကားဖြင့် သွားဖူးကြပါသည်။

ထိုမှ ကိုးသိန်းကိုးသန်းဘုရားကို
 သွားရောက်ဖူးကြပါသည်။ ဘုရားဖူးပြီး
 အပြန်တွင် အပိန်ဖြင့် မောင်းလာသော
 တိုင်းလတ်ကားသည် ဘီးပေါက်၍
 လမ်းဘေးတွင် တိမ်းမှောက်သွားပါ
 သည်။

မျိုး (အာရဇာရ)

အိမ်လိပ်စာ မသိဘဲ ထူးဆန်းစွာ ရောက်ရှိလာသည်

မိခင်ကြီး၏ ရုပ်အလောင်း

ကားပေါ်တွင် ပါလာသော ဘုရားဖူး
 များထဲမှ မိခင်ကြီးသာ သေဆုံးသွား
 ပြီး ကျန်သူများ ဒဏ်ရာများသာ ရကြ
 ပါသည်။ မန္တလေးမြို့ရှိ မျိုးမျိုးတို့အိမ်
 သို့ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားရာ ပဲခူး

မြို့သို့ ကားဖြင့် လိုက်သွားကြပါသည်။
 မိခင်ကြီး၏ ရုပ်အလောင်းကို ပဲခူး
 ဆေးရုံကြီးမှ မန္တလေးသို့ သယ်ယူ
 ဘာသာခြားလူမျိုးပိုင် ကားတစ်စီးကို
 ငွေကျပ်(၃)သိန်းပေးပြီး ငှားလာခဲ့ပါ

သည်။

မျိုးမျိုးနှင့် ဆွေမျိုးများပါသော ကားက ရှေ့မှမောင်းပြီး မိခင်ကြီး ရုပ်အလောင်းပါသော ကားက နောက်မှလိုက်ပါလာသည်။ လမ်းမြို့များကို မနားဘဲ တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ ဖြတ်သန်းခဲ့ပါသည်။

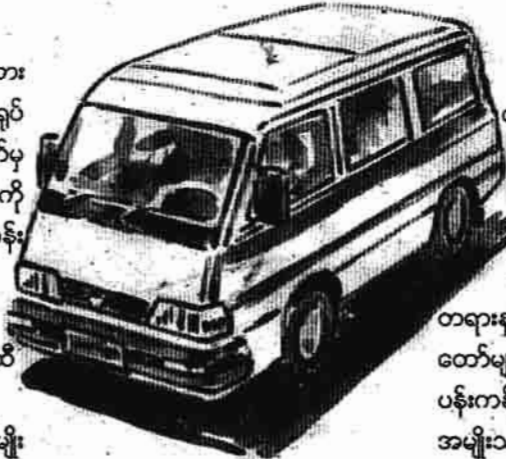
မိတ္ထီလာမြို့ အရောက်တွင် မျိုးမျိုးတို့ပါသော ကားမှာ ဓာတ်ဆီဝင်ဖြည့်ပါသည်။ မိခင်ကြီး ရုပ်အလောင်းပါသောကားသည် မျိုးမျိုးတို့ကားကိုကျော်ပြီးမောင်းသွားပါသည်။

ဓာတ်ဆီဖြည့်ပြီး မိခင်ကြီးရုပ်အလောင်းပါသွားသော ကားကို မိရန်လိုက်သော်လည်း မတွေ့ရတော့ပါ။ ဘာသာခြား ကားမောင်းသမားကို မန္တလေးဟုသာ ပြောထားသော်လည်း လိပ်စာ အတိအကျ မပြောရသေးကြောင်းကို မျိုးမျိုး သတိရလာပါတော့သည်။

မိခင်ကြီး ရုပ်အလောင်းပါသော ကားသည်လည်း မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်သွားမှန်း မသိရတော့ပါ။ မျိုးမျိုးတို့ပါသော ကားလေးသည် ခပ်မြန်မြန် မောင်းရင်း နောက်မှ လိုက်လာပါတော့သည်။

မိခင်ကြီး ရုပ်အလောင်းပါသော ကားသည် မန္တလေးမြို့အဝင်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ထိုအခါမှ ဘာသာခြား ကားမောင်းသမားသည် မန္တလေးမြို့ဟုသာ သိထားသော်လည်း လိပ်စာအတိအကျမသိ မမေးထားခဲ့သည်ကို သတိရလာပါတော့သည်။

လိပ်စာ မသိ၍ မည်သည့် မြို့နယ်၊ ရပ်ကွက်၊ အိမ်သို့ ပို့ပေးရမှန်းမသိ အခက်တွေ့ရင်း မောင်းလာပါသည်။ မန္တလေးမြို့အဝင် အမရပူရ တံခွန်စိုက်ကို ကားက ကျော်လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဘာသာခြား ကားမောင်းသမားမှ...

'အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်တို့ အိမ်လိပ်စာ ယယ်ပီ၊ ဘယ်ရပ်ကွက် မောင်းရမှန်းလဲ ယယ်ပီ၊ အစ်ကိုကြီးအိမ်ကို လမ်းပြပေးသွားပါ'

ဟု အော်ပြောလိုက်ပါသည်။ ကားသည် ကျွဲဆည်ကန်ကို ကျော်ပြီး ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ်ထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။

မန္တလေး-စစ်ကိုင်း လမ်းခွဲ ဓာတ်ဆီဆိုင်နားသို့ အရောက်တွင် အနံ့များ ထွက်လာပါသည်။ ကားသမားလည်း ထူးဆန်းစွာ အနံ့များ ရလာ၍ ထိုလမ်းခွဲကို ကွေ့ဝင်လိုက်ပါသည်။ အနံ့များသည် ပျောက်မသွားဘဲ ပိုပြီး ရလာပါသည်။

ထိုသို့ မောင်းလာသော ကားသည် မျိုးမျိုးတို့ အိမ်ရှေ့အရောက်တွင် အလိုလို ရပ်သွားပါသည်။ အိမ်ထဲမှ မိသားစု ဆွေမျိုးများလည်း အော်ဟစ်ငိုပြီး ထွက်လာကြပါသည်။

မျိုးမျိုးနှင့် ဆွေမျိုးများပါသော ကားသည် မိခင်ကြီးရုပ်အလောင်း ရောက်ပြီး အတော်ကြာမှ အိမ်သို့ ရောက်လာကြပါသည်။ ဘာသာခြား ကားသမားက အိမ်လိပ်စာ မသိသဖြင့် မိခင်ကြီး၏ ရုပ်အလောင်းကို လမ်းပြခိုင်းလိုက်ရ

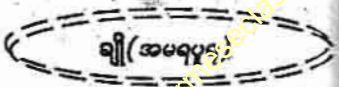
ကြောင်းကို မျိုးမျိုးကို ပြန်လည်ပြောပြပါသည်။ ဆွေမျိုး မိသားစုများကလည်း လိပ်စာမသိဘဲ ရောက်လာသဖြင့် အံ့ဩနေကြပါသည်။ မိခင်ကြီး ရုပ်လည်နေတွင် သံဃာတော်များပင့်၍ ပရိတ်တရားနာ ဆွမ်းကပ်ပါသည်။ သံဃာတော်များ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော ပန်းကန်များကို ဆေးပေးနေသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို မိခင်ကြီး၏ ဝိညာဉ်မှ ဝင်ပူးပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် အခြားရပ်ကွက်မှ ဖြစ်ပြီးသား သားသမီးများ၏ အမည်ကိုလည်း မသိပါ။ မိခင်ကြီးအသံဖြင့် သားသမီးတစ်ဦးစီ၏ အမည်များကို ခေါ်၍ ငိုပါတော့သည်။ မိခင်ကြီးသည် ကိုးသိန်းကိုးသန်းဘုရားသိုက်မှ ပြန်ခေါ်၍ သွားရခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို ငိုပြီး ပြောပါတော့သည်။

မိသားစုဆွေမျိုးများက မိခင်ကြီးဝိညာဉ် ဝင်ပူးကပ်နေသော အမျိုးသမီးကို ရေစက်ချတရားနာရန် သံဃာတော်များရှေ့သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြပါသည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ထိုအမျိုးသမီးအား လှူခိုင်းပြီး တရားနာ ရေစက်ချစေပါသည်။

မိသားစု ဆွေမျိုးများနှင့် တရားနာ ပရိသတ်များသည် အဖြစ်အပျက်ကို ဝမ်းနည်းစွာ အမျှဝေရင်း သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုလိုက်ကြပါသည်။ မိခင်ကြီး၏ ဝိညာဉ်သည် သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုပြီး ပူးကပ်နေသော အမျိုးသမီးထံမှ ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

[မျိုးမျိုး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ရေးသားထားပါသည်။]

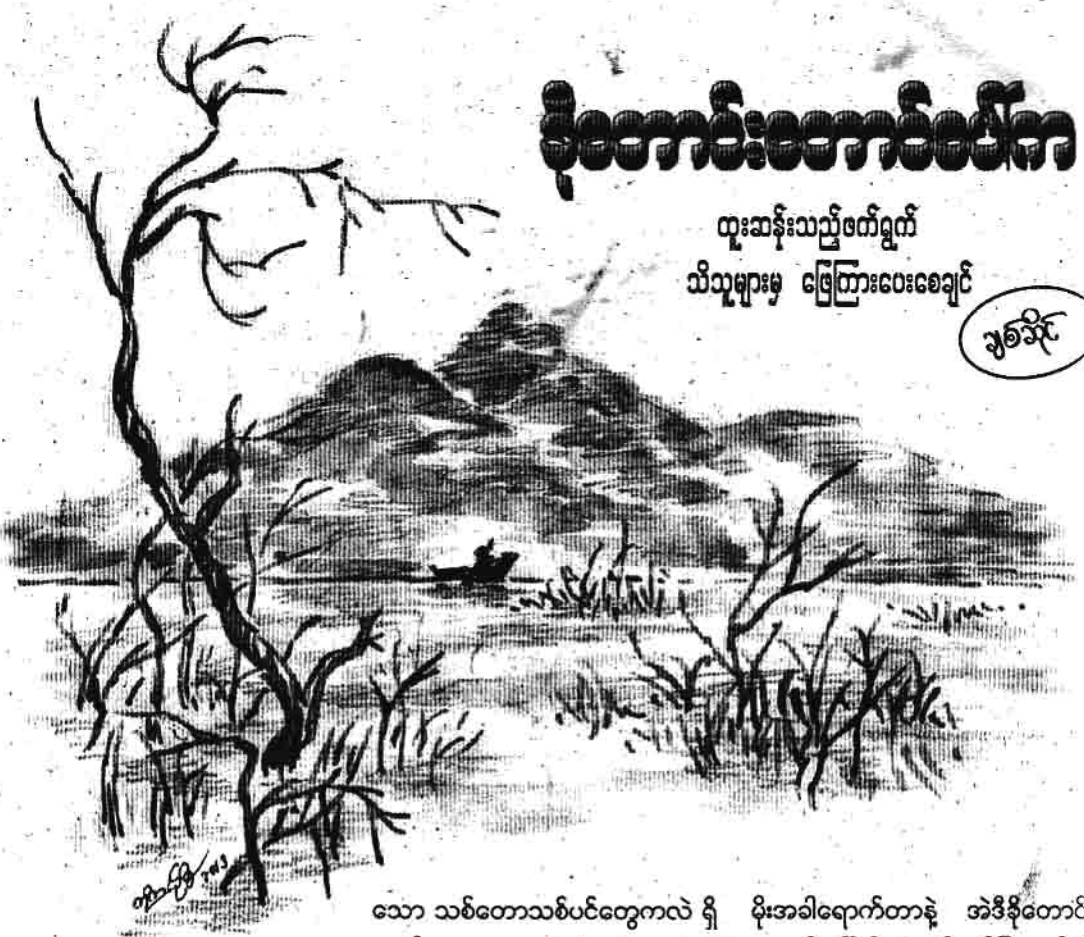

မိုးတောင်တောင်ပေါ်က

ထူးဆန်းသည့်ဖက်ရွက်
သိသူများမှ ရွေးကြားပေးစေချင်

မွန်ခိုင်

ကျွန်ုပ်ရဲ့ မွေးရပ်မြေဖြစ်တဲ့ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်၊ ရေလဲ(မြင်သာ)ရွာ ဆိုတာက မိုးတွင်းအခါ ရေတွေကြီးလာ ခဲ့ပြီဆိုရင်တော့ တစ်ရွာလုံးဆိုသလို ရေတွေ မြုပ်ကုန်ကြတော့တာပါပဲ။

ရွာဦးပိုင်းလောက်မှာတော့ ရေမမြုပ် တဲ့နေရာ နည်းနည်းလောက်ပဲရှိတာပါ။ ဒါတောင်မှ နည်းနည်းမြင့်တဲ့နေရာမှာ ရွာလာတည်ထားလို့ပါ။

အခြားနေရာတွေမှာတော့ ရွာထက် မြေနေရာနိမ့်တာပေါ့။ မြေနိမ့်ပေမယ့် မြေပြင်က ပြန့်တယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီ တစ်လျှောက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဒေသက လူတွေအနေနဲ့ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးကြ တာပေါ့။ စိုက်ပျိုးမြေ မဟုတ်တဲ့ အခြား

သော သစ်တောသစ်ပင်တွေကလဲ ရှိ တယ်။

ဒါကြောင့် သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေက ခိုအောင်းပြီး နေထိုင်ကြတာပေါ့။ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ကလဲ ရှိနေလေတော့ သူတို့အတွက် အတော်ကလေး အဆင်ပြေတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

မိုးတွင်းအခါ ရောက်လာပြီဆိုရင် တော့ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ရေတွေ မြုပ်ကုန်ကြတော့ သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေ ကလဲ ထွက်ပြေးကြရတော့တာပေါ့။ ဘယ်ကို ထွက်ပြေးသလဲဆိုရင် ကျွန်ုပ် တို့ရွာရဲ့ တောင်ဘက် (၆)မိုင်နီးပါး လောက်ဝေးတဲ့ ခိုတောင်းတောင်ပေါ် ကို ပြေးတက်ကြရတော့တာပါပဲ။

ကျုပ်တို့ရွာက ကျွဲနွားတွေကိုလဲ

မိုးအခါရောက်တာနဲ့ အဲဒီခိုတောင်း တောင်ပေါ်ကို လွှတ်တင်ပြီး လိုက် ကျောင်းရတာပေါ့။ တချို့ကတော့ ဝါး ဖောင်တွေဖွဲ့ပြီး ဝါးဖောင်တွေပေါ်မှာ ကျွဲနွားတွေကို တင်ထားကြတယ်။ အစာကိုတော့ ရှာကျွေးရတာပေါ့။

အဲဒီလို မိုးတွင်းအခါကို ရောက်ပြီ ဆိုတာနဲ့ မြေပြန့်တစ်လျှောက်မှာ ကျင် လည်ကျက်စားခဲ့ကြတဲ့ တောတွင်း တိရစ္ဆာန်တွေအားလုံးဟာ ခိုတောင်း တောင်မှာ သွားပြီး စုကြတယ်။

ဒီအခါ ကျုပ်တို့ရွာသားအချို့က တစ်ခါတစ်ရံမှာ အဲဒီတောင်ပေါ်ကို တက်ပြီး အမဲလိုက်ကြတာပေါ့။ အမဲ သွားလိုက်တိုင်းလဲ ရခဲ့ကြတာပါပဲ။ အနည်းဆုံးတော့ တောကြက်မငွေ၊ ဒေါင်းတွေကြတာပေါ့။

တစ်ခါတစ်ရံ အဲဒီ ခိုတောင်းတောင်
ကို အသွား ကျယ်ပြန့်တဲ့ ရေပြင်ကျယ်
ကြီးမှာ ပြေးပေါက်မှားနေတဲ့ ကျီ(ချေ)
ဆတ်၊ တောဝက် အစရှိတဲ့ အကောင်
တွေလဲ ရတတ်ပါသေးတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့
ကျုပ်ရဲ့ဖခင် ဦးအောင်ချယ်က
ရွာသားတချို့နဲ့
ပေါင်းပြီး ခိုတောင်းတောင်
ပေါ်မှာ အမဲ သွားလိုက်
ကြတာပေါ့။ အဲဒီလို
အမဲလိုက်ကြတော့
ဆင်ဖားကြီးတစ်ကောင်ကို
ရကြတယ်။

ဒီအခါ အမဲလိုက်တဲ့သူတွေရဲ့ ထုံးစံ
အတိုင်း သားကောင်ကို အသေသတ်ခဲ့
တဲ့သူကို ဦးခေါင်းတစ်လုံး ပိုပြီး ပေး
ကြရတယ်။ ကျန်တဲ့ အသားတွေကို
တော့ တောလိုက်တဲ့သူတွေ အားလုံး
က အညီအမျှခွဲဝေပြီး ယူကြတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျုပ်တို့ဒေသက ချစ်
စရာကောင်းခဲ့တဲ့ ဓလေ့ကလေးတစ်ခု
ကိုတော့ဖြင့် ထည့်ပြီး ဖောက်သည်ချ
လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အမဲ
လိုက်လို့ ရလာပြီဆိုလို့ကတော့ အနီး
အနားတစ်ဝိုက်က ကြုံဆုံပြီး ရောက်ရှိ
လာတတ်ကြတဲ့သူတွေပါ ခွဲဝေလို့ပေး
ကြခြင်းပါပဲ။ ဆိုလိုတာတော့ တော
လိုက်ရာမှာ မပါဝင်ခဲ့ပေမယ့် အမဲရလာ
မှ ရောက်လာတဲ့သူတွေကိုပါ ခွဲဝေပေး
ကြခြင်းပါပဲ။

အဲဒီလို ခွဲဝေပေးတယ်ဆိုတဲ့နေရာ
မှာလဲ အမဲလိုက်ရာမှာ ပါဝင်ခဲ့ကြသူ
တွေနဲ့ တန်းတူညီတူ ခွဲဝေပေးကြတာ
ပါ။

အမဲလိုက်သူက ငါးဆယ်ခွားဆိုရင်
သူတို့ကိုလဲ ငါးဆယ်သားစီ ခွဲဝေပေး
ရခြင်းပါပဲ။ အဲဒါကတော့ ကျုပ်တို့

ဒေသရဲ့ ချစ်စရာ ဓလေ့စရိုက်ကလေး
ပါပဲ။

ခုနက ကျုပ်ရဲ့ ဖခင်နဲ့အတူ အမဲ
လိုက်ကြတဲ့ အဖွဲ့တော်သားများက သူ
တို့ရရှိလိုက်တဲ့ သားကောင်ကို ခုတ်
ထစ်ပြီး အညီအမျှနဲ့ ခွဲဝေလို့ ယူကြတာ
ပေါ့။ ကျုပ်ရဲ့ ဖခင်ကလဲ အများနည်းတူ
ရတာပေါ့။

ဒီအခါမှာ ကျုပ်ရဲ့ဖခင်က သူရရှိခဲ့
တဲ့ အသားခွဲတမ်းကို ယူပြီး အနီးအနား
မှာ တွေ့ရတဲ့ ဖက်ရွက်နဲ့ထုပ်ပြီး အိမ်ကို
ပြန်ယူလာခဲ့တယ်။

အိမ်ကိုရောက်လို့ ဖြေကြည့်လိုက်
တော့ ထည့်တုန်းက အပိုင်းပိုင်းအစစ
တွေဖြစ်နေတဲ့ အသားတွေဟာ အခု
တော့ဖြင့် အသားတုံးတစ်တုံးတည်းလို
ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတော့တယ်။

ထုပ်ယူလာတဲ့ အသားတုံးတွေဟာ
တစ်တုံးနဲ့ တစ်တုံးဆက်သွားတဲ့
သဘောပါပဲ။ အတော်လေးကို
ထူးဆန်းတဲ့ ဖက်ရွက်ပါပဲ။

နောင်သောအခါမှာ ကျုပ်ရဲ့ဖခင်က

အဲဒီ ခိုတောင်းတောင်ပေါ်ကို တက်ပြီး
ခူးခဲ့တဲ့ ဖက်ရွက်ရဲ့အပင်ကို သွား
ကြည့်တော့ မတွေ့ရတော့ဘူးလို့ ဆို
တယ်။ အစောင့်အရှောက် ရှိပုံရ
တယ်။

အဲဒါကတော့ ကျုပ်ရဲ့ဖခင်
မကွယ်လွန်မီ
ကျုပ်ငယ်စဉ်အခါက
ကျွဲနွားသွားရှာရင်
သားဖြစ်တဲ့ ကျုပ်ကို
ပြောပြခဲ့တဲ့ အကြောင်း
အရာများထဲက
တစ်ခုပါပဲ။

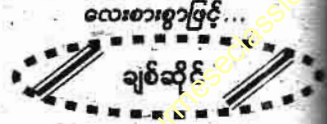
ဝံ့အုမြစ်ဟာ အရိုးကျိုးတာကို
ပြန်ဆက်ပေးနိုင်တဲ့

အစွမ်းသတ္တိတွေရှိပါတယ်။ စာအုပ်
စာပေတွေမှာ ဖက်ရွဲနဲ့ပေးသလို အပြင်မှာ
ကုသလို့ အောင်မြင်နေတာလဲ တွေ့
ဖူးပါတယ်။ သူကတော့ အရိုးကို ပြန်
ဆက်စေနိုင်တဲ့ ဆေးမြစ်တစ်မျိုးပါပဲ။

အခု ကျုပ်ရဲ့ဖခင် တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့
အရွက်ကတော့ဖြင့် ပြတ်ကျသွားတဲ့
အသားတွေကို အချိန်တိုအတွင်းမှာ
ပြန်ဆက်နိုင်စေတဲ့ ဖက်ရွက်တစ်မျိုးလို့
ပြောရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ခက်တာက ကျုပ်ရဲ့ဖခင်ကိုယ်တိုင်
ဘာဖက်ရွက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်
ကို တိတိကျကျ ပြောပြမသွားခဲ့နိုင်
ဘူး။

ဒါကြောင့်မို့ အဲဒီလို ထူးဆန်းတဲ့
ဖက်ရွက်မျိုး တွေ့ဖူးသူများ ရှိခဲ့ပါက
တိတိကျကျ သိရှိနိုင်အောင် ဇေ
သား ဖော်ထုတ်ပေးကြစေလို
တယ်။ အများအတွက် အကျိုးရှိ
ဖြစ်လို့ပါပဲ။

အင်္ဂလိပ်စာ

ချစ်သွယ်ညာဉ်

ဖန်းသင်

ကျွန်မဟာ မူလတန်းပြ ဆရာမ
အဖြစ် ပထမဆုံး တာဝန်ထမ်းဆောင်
ဆွဲ ရွာကလေးမှာ အုန်းကုန်းရွာလေး
ဖြစ်ပါတယ်။ ရွာသူရွာသားများမှာ
ဆယ်ယာလုပ်ခြင်း၊ ဈေးရောင်းခြင်း
ဆွဲ လုပ်ငန်းများနဲ့သာ အသက်မွေး
ဆောင်ရွက်ပြီး ပြုလုပ်ကြပြီး ရိုးသားစွာ
အသက်ကိုင် စားသောက်ကြပါတယ်။
ကျွန်မတို့မြို့နဲ့တာဝန်ကျ ရွာကလေး

ကို နေ့စဉ် ကျောင်းတက်ဖို့ မလွယ်ကူ
တဲ့အတွက် ရွာမှာရှိတဲ့ စာသင်ကျောင်း
လေးမှာပဲ အခန်းတစ်ခန်း တောင်းယူ
ပြီး သူငယ်ချင်းသုံးယောက် စုပြီး နေခြင်း
ကြပါတယ်။
ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးတို့ မိသားစု
ကလဲ ကျွန်မတို့လိုပဲ ကျောင်းမှာနေ
ကြတဲ့အတွက် မိသားစုတွေလို

ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ အပတ်
စဉ် သောကြာနေ့ညနေတိုင်း အိမ်ပြန်
ပြီး တနင်္လာနေ့ မနက်စောစော အိမ်မှ
ထွက် ကျောင်းတက်နဲ့ တစ်ပတ်
တစ်ပတ် လည်ပတ်ရင်း ပျော်ရွှင်စွာ
တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရပါတယ်။
ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်
ဆိုတာကလဲ ပညာရေးကောလိပ်က

www.burmeseclassic.com

တစ်နှစ်တည်း အတူတူ ဆင်းလာကြ
တဲ့ ဒေါ်ဆွေမာထွန်း၊ ဒေါ်ငုဝါလှိုင်နဲ့
ကျွန်မ ဒေါ်အင်ကြင်းပန်းတို့ဆိုတော့
အေးအေးဆေးဆေး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
အဆင်ပြေကြပါတယ်။

ကျွန်မတို့ တာဝန်ယူကြရတဲ့
ကျောင်းပုံစံကလေးကလဲ အင်္ဂလိပ်
အက္ခရာ (ယူ)ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပြီး ကျယ်
ကျယ်ဝန်းဝန်းနဲ့ တစ်ထပ်ကျောင်း
ဆောင်လေးပါ။ ကျောင်းရဲ့ ဘယ်ဘက်
မှာတော့ ဟိုးအရင်နှစ်တွေက ဆောက်
ထားတဲ့ စာသင်ဆောင် အဟောင်း
ကြီးရှိပါတယ်။ အဟောင်း ဆိုပေမယ့်
လဲ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့နဲ့ အုတ်တိုက်ကျောင်း
ကြီးပါ။

အဲဒီကျောင်းဆောင်မှာ သူငယ်တန်း
နဲ့ တတိယတန်း စာသင်ခန်း(၂)ခန်းကို
သုံးထပ်သား ပါတေးရှင်းနဲ့ သစ်သား
ဒေါက်ထောက်ပြီး စာသင်ခန်း ဖွဲ့ထားပါ
တယ်။ ကျွန်မကိုတော့ ဆရာမကြီးက
သူငယ်တန်းမှာ စာသင်ပြပေးဖို့ တာဝန်
ပေးထားပါတယ်။ ရွာမှာရှိတဲ့ ဆရာမ
(၂)ယောက်၊ ကျွန်မတို့ အဖွဲ့က(၃)
ယောက် စုစုပေါင်း (၅)ယောက်ဆို
တော့ အတန်းတိုင်းမှာ ဆရာ ပြည့်စုံမှု
ရှိပြီး တက်ညီလက်ညီနဲ့ စာသင်ကြား
ရေး အဆင်ပြေချောမွေ့လှပါတယ်။

ကျွန်မ တာဝန်ယူ သင်ကြားပေးရ
တဲ့ သူငယ်တန်းမှာ ဉာဏ်ရည်မမီတဲ့
ကျောင်းသူလေးတစ်ယောက် ရှိပါ
တယ်။ သူမ နာမည်လေးက မခင်ပပ
ဝင်း။ ကျွန်မက မှတ်မိ သိရှိအောင်
အမျိုးမျိုး ကြီးစား၍ သင်ပြသော်လည်း
သူမလေးမှာ လိုက်ရေး လိုက်ဆိုတတ်
ရုံကလွဲပြီး ဘာမှ မမှတ်မိရာပါဘူး။

သူငယ်တန်း ဆိုပေမယ့် ဒုတိယ
ကလေးကတော့ (၇)နှစ်ကျော်နေပါပြီ။
မိဘတွေ စားဝတ်နေရေးအတွက်

ဈေးသွားရောင်းတော့ သူမလေးကို
တတ်နိုင်သလောက် စာသင်ရင်း
ကျောင်းပျော်အဖြစ် ကျောင်းကို ပို့ထား
ဖြစ်တာပါ။

ခင်ပပဝင်းက ကျွန်မကိုတော့ တော်
တော်လေး ခင်ပါတယ်။ ထိုနည်းတူ
ကျွန်မကလဲ သူမလေးကို သနားချစ်ခင်
မိပါတယ်။ ကျွန်မက ကဗျာလေးတွေ
သင်ရင် သူမလေးမှာ ပြုံးပျော်ပြီး
ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နဲ့ လိုက်ဆိုရာပါတယ်။
တစ်နေ့တော့ စာသင်စားပွဲပေါ် တင်
ထားတဲ့ ကျွန်မရဲ့ ခြင်းတောင်းလေးကို
ကျောင်းသားလေး တစ်ယောက်က
တိုက်မိလို့ စားပွဲအောက် ပြုတ်ကျပြီး
လက်ကိုင် ကိုင်းလေးကျိုးသွားပါတယ်။

ဒါကိုမြင်တော့ ခင်ပပဝင်းက
စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ဆရာမလေး
အတွက် ကျိုးသွားတဲ့ ခြင်းတောင်းလေး
အစား သူ ဝယ်ပေးမယ့်အကြောင်း
ပြောပါတယ်။ တစ်ပတ်ကြာတော့
ဆရာမလေးအတွက် ခြင်းတောင်းပယ်
ပြီးပြီ။ ယခုတော့ မေ့ကျန်ခဲ့တဲ့
အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်မက မလိုပါဘူး သမီးရယ်
ဆရာမဆီမှာ ရှိပါတယ်လို့ ပြောပါ

တယ်။ ဒါပေမယ့် မရပါဘူး။ သမီး
ဝယ်ပြီးနေပြီလို့ ဇွတ်ပြောပြီး နောက်
တစ်နေ့မှာတော့ သူ ဝယ်လာတဲ့ ခြင်း
တောင်းလေးကို ကျွန်မ စားပွဲပေါ်တင်
ပြီး ရိုသီးသေသေ ကန်တော့ကာ ပေးစာ
ပါတယ်။

သူပေးတဲ့ ခြင်းတောင်းလေးကို
ကြည့်ပြီး ငိုအားထက် ရယ်အားသန်
ဆိုသလို ဖြစ်ရပါတော့တယ်။ သူ
ကန်တော့တဲ့ ခြင်းတောင်းကလေးက
လက်ဝါးသာသာလောက်ရှိတဲ့ ကလေး
တွေ ဆော့ကစားတဲ့ ရောင်စုံဝါးခြင်း
တောင်းလေးရယ်ပါ။ သူ့မှာ လေးစား
စရာကောင်းတဲ့ ပေးကမ်းချင်စိတ်
ကလေးတွေ ရှိရာပါတယ်။

* * *

တစ်နေ့တော့ ရွာထဲက ထွေးအိဆို
တဲ့ (၁၈)နှစ်အရွယ် ချောချောလှလှ
ကောင်မလေးတစ်ယောက် ပိုးထိပြီး
ဆုံးသွားရှာပါတယ်။ သူနဲ့ စေ့စပ်ထား
တဲ့ ကောင်လေးဆိုတာ ယူကျုံးမရ
ဖြစ်ပြီး ငိုလိုက်တာမှ အရမ်းပါပဲ။
ရွာမြောက်ဖျားက သင်္ချိုင်းကျန်းမှာ
ဂူသွင်းသပြိုဟ်တော့ ကျွန်မတို့အဖွဲ့လဲ
လိုက်ပို့ကြတာပေါ့။

ထွေးအိကောင်လေးက အုတ်ဂူပေါ်
မှာ သစ်ခွပန်းလှလှတွေပါတဲ့ ပန်းစည်
လေးတင်ပြီး နှုတ်ကလဲ တတ်တတ်တွတ်
ပြောနေတာ မြင်ရတဲ့ ကျွန်မတို့တစ်တွေ
ရုပ်ရှင်ကြည့်နေရသကဲ့သို့ အတိုင်းမသိ
ရင်ထဲမှာ ခံစားရပြီး စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ခဲ့ကြရပါတယ်။

တနင်္လာနေ့ ကျောင်းပြန်တက်တော့
ခင်ပပဝင်းက ကျွန်မကို ပန်းတစ်ပွင့်
လာပေးပါတယ်။ အပွင့်ကြီးကြီး ခရမ်းနီ
နဲ့ အဖြူရောင် ရောထားတဲ့ သစ်ခွပန်း
လေး တစ်ပွင့်ပါ။ လှလိုက်တာမှ အရမ်း
ပါပဲ။ ပန်းကြိုက်တဲ့ ကျွန်မလဲ ခင်ပပဝင်း

ပေးတဲ့ ပန်းကိုယူပြီး ကျေးဇူးတင်တဲ့ အကြောင်း ပြောကာ ချက်ချင်းပဲ ခေါင်းမှာ ပန်လိုက်မိပါတော့တယ်။

ညနေ ကျောင်းဆင်းလို့ အခန်းပြန် ရောက်တော့လဲ ဆံထုံးလေး ဖြေပြီး လှပတဲ့ သစ်ခွပန်းလေးကို နောက် တစ်နေ့ဆက်ပြီး ပန်လို့ရအောင် သောက်ရေအိုးစင်ပေါ် အသာလေး တင်ထားလိုက်မိပါတယ်။ ငှက်နဲ့ ဆွေမာ ကတော့ ကျွန်မကို မျက်စောင်းတထိုး ထိုးနဲ့ပေါ့။ ကျွန်မက သူတို့ထက်ပိုပြီး အလှကြိုက်ရန်ကောလို့လဲ သုံးသပ်ကြ ပါသေးတယ်။

မှတ်မိနေသေးတယ်။ အဲဒီည... အဲဒီညက ထမင်းစားပြီး နောက်တစ် နေ့ သင်ခန်းစာအတွက် သင်ခန်းစာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ (Lesson Plan) တွေ ရေးကြပါတယ်။ ည (၁၂)နာရီထိ ဟိုလုပ်ဒီလုပ်နဲ့ မအိပ်ဖြစ်ကြသေးပါ ဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ ရွာမြောက်ဘက်ဖျား ဘက်က အူ...ဂ...ဂ...ဆိုတဲ့ ဆွဲဆွဲ ငင်ငင် အူလိုက်တဲ့ ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ ခွေးအူသံကြီး ကြားရ တော့ပါပဲ။

ကြောက်တတ်တဲ့ ငှက်က ကျွန်မ အနား တိုးလာသလို ဆွေမာလဲ မျက်လုံးလေးပိုင်းပြီး ကြောက်နေကြပါ တယ်။ ဒီရွာမှာ တာဝန်ကျကတည်းက တစ်ခါမှ မကြုံဘူးသေးတဲ့ အဖြစ် အပျက်ပါပဲ။

ကျွန်မလဲ ကြက်သီးတွေ ထနေပါ တယ်။ ပါးစပ်ကလဲ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ တော်ကို ရွတ်ဖတ်နေမိပါတယ်။ ခွေး အူသံက ကျောင်းနဲ့ နီးလာသလို ခံစား ရပြီး အခန်းတံခါးမကြီးရဲ့ အပြင်မှာ အဖြူရောင်သဏ္ဍာန်တစ်ခု ထင်ထင် ရှားရှား တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ပြီးတော့ တရုတ်ရုပ်နဲ့ ဖြတ်ပြေးသွားသည်ကို

တွေ့လိုက်ရသလို ခံစားမိလိုက်ပါ တယ်။ ကျွန်မတို့သုံးယောက်လုံး ခွေးစေးတွေပြန်ပြီး အသက်တောင် မရှူရဲကြတော့ပါဘူး။ တစ်ခါမှ မကြုံ စဖူး သရဲအခြောက်ခံကြရတာပဲရှင်။ နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမ ကြီးကို ညက ကြုံတွေ့ခဲ့တဲ့ အကြောင်း တွေ ပြောပြတော့ ဆရာမကြီးက စိတ်ထင်တာ ဖြစ်မှာပါ သမီးတို့ရယ်၊ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ကျွန်မတို့ အကြောက်ပြေအောင် တမင်ဖော့ပြီး ပြောပါတယ်။

အဲဒီအင်္ဂါနေ့ညကလဲ အရင်ညက လိုပါပဲ။ ခွေးအူသံကြီး တဖြည်းဖြည်း နီးနီးလာပြီး ကျွန်မတို့အိပ်ခန်းဝမှာ အရိပ်တစ်ခု လာရပ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ မနေ့ညကထက် ပိုဆိုးတာက ဟိုဘက် လျှောက်လိုက် ဒီဘက်လျှောက်လိုက် ဖြူလုပ်နေတာကို တွေ့နေရလို့ပါပဲ။ ကျွန်မတို့ ထွက်ပြေးရအောင်ကလဲ ဒီတံခါးမကြီးတစ်ခုပဲ ထွက်ပေါက်ရှိပါ တယ်။

ငှက်၊ ဆွေမာ၊ ကျွန်မ အပါအဝင် မျက်နှာငယ်လေးတွေနဲ့ ငိုနေကြရပါ တော့တယ်။ ကျွန်မတို့တစ်တွေလဲ အရမ်းချမ်းတဲ့ ဆောင်းရာသီမှာ ခွေး တွေ ရွဲနှစ်ပြီး ကြရာမရတဲ့အဆုံး အော် ခေါ်ဖို့ပဲ ရှိပါတော့တယ်။ ဒီအရိပ်ကြီး

ကလဲ တံခါးဝက မခွာပါဘူး။ ထင်ထင် ရှားရှားကြီးကို အသိပေးနေပါတော့ တယ်။

“ဆရာမကြီးရေ... ဦးကျော်တင့်ရေ” ဆိုတဲ့ ကျွန်မတို့သုံးယောက်ရဲ့ အော်သံ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်မှာ ထွက်ပေါ်လာ ပါတော့တယ်။ ဦးကျော်တင့် ဆိုတာက ဆရာမကြီးရဲ့ အမျိုးသားပါ။ ဆရာမကြီး တို့အခန်းဘက်က မီးရောင်မြင်လိုက်ရ တော့ ကျွန်မတို့ အရမ်းကို အားရှိသွား ကြပါတယ်။

ဆရာမကြီးတို့ ပြေးလာပြီး တံခါးဝ ရောက်လာမှ ကျွန်မတို့ အိပ်ခန်းတံခါး ဖွင့်ရဲကြပါတော့တယ်။ ဆရာမကြီးကို ဖြစ်ပျက်သမျှ ဇာတ်ကြောင်းစုံ ရှင်းပြ ကြပါတယ်။

ဆရာမကြီးက ကျွန်မတို့ရဲ့ စကား ကို နားထောင်ပြီး လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေစဉ်မှာပဲ ဦးကျော်တင့်က တော့ ဓာတ်မီးနဲ့ ဟိုဟိုဒီဒီ ထိုးကြည့် နေပါတယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ သူခိုး လား၊ တိရစ္ဆာန်လား ဘာတွေဖြစ်နိုင် မလဲတာ တွေးတောစဉ်းစားနေတာကို တွေ့မြင်နေကြရပါတယ်။

ဆရာမကြီးက... 'ကဲ သမီးတို့သုံးယောက်နဲ့ ဆရာမ ကြီးလာအိပ်မယ်။ စိတ်ချလက်ချသာ အိပ်။ မနက်လဲ ကျောင်းတက်ကြရဦး မယ်။ အိပ်ကြတော့နော်'

ဆိုပြီး ကျွန်မတို့နဲ့ လာအိပ်ပေးပါ တယ်။ ကျွန်မတို့လဲ ဝမ်းသာအားရနဲ့ ဆရာမကြီးအတွက် အိပ်ရာခင်း ပြင်ပေး ခြင်း၊ ခြင်ထောင် ထောင်ပေးခြင်း စတာတို့ကို ပြုလုပ်ပေးကြပါတယ်။

ဆရာမကြီးက ဘုရားစင်ရွှေမှ ငါးပါးသီလခံယူပြီး ပရိတ်ကြီး(၁၁) သုတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ အမျှ ပေးဝေခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ပေးပြီး

ပရိတ်ရေခွဲလဲ အိပ်ခန်းထဲတိုင်တွင် ပက်ဖြန်းပေးကာ ကျွန်မတို့ ဆံစတွေ ကိုလဲ သုတ်လိမ်းပေးပါတယ်။

ကျွန်မ ဒိပ်ပျော်ပြီး အိပ်မက် မက်ပါတော့တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ထွေးအိနဲ့ သူ့ရဲ့ချစ်သူ အောင်ကိုဦးတို့နှစ်ဦး ချစ်ကြည်နူးနေကြတာ တွေ့ရပါတယ်။ ထွေးအိက ကျွန်မကို မျက်လုံးပျူးကြီးနဲ့ လှည့်ကြည့်ပြီး ဒေါသထွက်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ပြီးတော့ နှုတ်ကလဲ “ဆရာမ ကျွန်မပန်းဖြန်ပေးပါ” တဲ့။

ကျွန်မက မယူတဲ့အကြောင်း ခေါင်းခါပြတော့ “ဆရာမ ပန်နေတဲ့ ပန်းဖြန်ပေးပါ၊ ပြန်ပေးပါ၊ ပြန်ပေးပါ” လို့ အော်နေတာ မပြီးတော့ပါဘူး။ ကျွန်မ လန့်ပြီးနိုးတော့ မိုးလင်းခါနီးနေပါပြီ။ ကျွန်မလဲ ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ ရေအိုးစင်ပေါ်

မှာ ညနေက တင်ထားခဲ့တဲ့ သစ်ခွပန်းလေးကို လှမ်းကြည့်ပြီး သဘောပေါက်သွားခဲ့ရပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့ ရှမ်းနဲ့ထဲမှာ ဆရာမကြီးကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြပြီး ခင်ပပဝင်းကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။

သမီး ဆရာမကိုပေးတဲ့ ပန်းလေးဘယ်က ရသလဲလို့ မေးတော့ “မမထွေးအိ အိပ်နေတဲ့ ခုတင်ပေါ်က ယူလာတာ။ မလှလို့လား ဆရာမထပ်ယူပေးချဦးမလား ဆရာမတို့လေ” အဲဒီတော့မှ ကျွန်မတို့ ဆရာမတွေ အားလုံး မျက်လုံးပျူးပြီး သက်ပြင်းကိုယ်စီ ချလိုက်မိကြပါတော့တယ်။

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးက ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီး ဆရာတော်နဲ့ ရုပ်ကွက်လူကြီးတွေ ထွေးအိမိဘတွေကို အသိပေးပြီး ကျွန်မကိုယ်တိုင် သစ်ခွပန်းပြန်ပို့ခိုင်းပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ထွေးအိ

အုတ်စုလေးပေါ် သစ်ခွပန်းလေး ပြန်တင်ပေးပြီး “ထွေးအိ ပန်းပေးပြန်ပေးပြီနော် ဆရာမတို့ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့တော့ ဆရာမကိုလဲ ခွင့်လှယ်ပါ” လို့ တောင်းပန်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းမှာ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ သံသတော်တွေကို ဆွမ်းကပ်ပြီး သံသတော်တွေက ကမ္ပပါဖတ်၊ ပရိတ်ရွတ် အမျှပေးဝေကြပါတယ်။

ကျွန်မ ရင်ထဲမှာလဲ ချစ်သူအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးပြီး တွယ်တာလွန်းတဲ့ ထွေးအိ၊ ချစ်သူပေးခဲ့တဲ့ ပန်းကလေးပေါ် စွဲလမ်းစိတ်နဲ့ မကျွတ်လွတ်ရှာတဲ့ ထွေးအိ မြင့်မြတ်ရာဘုံဘဝက သာဓုခေါ်နိုင်ပါစေလို့သာ ကျွန်မ ဆုတောင်းနေမိပါတော့တယ်ရှင်။

အင်ကြင်းပန်း

အောက်ပါ၌ ဖော်ပြမည့် နည်းနာ နိဿယသည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကုသပေးခဲ့ခြင်း မဟုတ်သလို မျက်မြင်အတွေ့လည်း မရှိခဲ့ပါကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံအပ်ပါသည်။ သို့ငြား တစ်ပါးသူက သူ၏ အတွေ့အကြုံကို ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို မြန်မာ့ဆေးနည်းတစ်လက်အား လက်ဆင့်ကမ်းသိရှိနိုင်ရန်အတွက် ရည်သန်ပြီးသကာလ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရယူကာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ဤစာစုအား ရေးပြောပေးဖို့လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရှာစောင်လက်ဆက် (သို့မဟုတ်) ရှားစောင်လက်ဆစ်ဟူ၍လည်းကောင်း အရပ်အခေါ်အားဖြင့် တစောင်လက်ဆက် (သို့မဟုတ်) တစောင်လက်ဆစ် ဟူ၍ အသံထွက်ကြကုန်သော ထိုအပ်ယု အရွယ်တော် အဆက် ဆက်ဆက်ခန့် ဖြတ်ယူပြီး နပ်နပ်စဉ်းပါ အိမ်သုံးဆား (၅၀)ကျပ်သာနှင့် ရောစပ်၍ ရေဆင့်အောင်ထည့်ပြီး သန့်ပြန်သော ပြေအိုးနှင့် ပြတ်ပါ။ ဆန်နာ ဆူပွက်၍ အားနိကြာလျှင် ဖိပေးရကား...

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော (အဝတ်စ (သို့မဟုတ်) ပိတ်ပါးစတစ်ခုခုတို့နှင့် အိမ်သုံးဆားကို သင့်လျော်အောင် ထုပ်ထားသည့် “ဆားကြပ်ထုပ်” များ အသင့်

အိပ်မက်

အဆစ်နာ အဆစ်တိုက်ပျောက်သည့် ဆေးတစ်နည်း

ခန္ဓာကိုယ် ခိုင်ခံ့စေရန်အတွက် (သျှင်စာမဂ္ဂဇင်း)

စာမျက်နှာ (၂၄၁) သို့

တာဝန်ကျေလွန်းသူ

မေ (ပြင်ဦးလွင်)

၁၉၇၆ ခုနှစ်ခန့် ဖခင် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော မန္တလေးတောင်ခြေ တစ်ရင်းတွင် နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်မ ပဉ္စမတန်းကျောင်းသူအရွယ်၊ အသက်က (၁၂) နှစ် မူလတန်းကို တပ်အနီးတွင်ရှိသော ဘုန်းတော်တိုးရပ်ကွက်ရှိ ကျောင်းတွင် တက်ရပြီး အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကိုတော့ နန်းရွှေရှိ အထက်တန်းကျောင်းတွင် တက်ရပါသည်။

တပ်ရင်းတွင် အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း ကျောင်းသားကျောင်းသူ ပေါင်း (၃၀)ကျော်ခန့်ရှိ၍ နေစဉ် ကျောင်းကားဖြင့် ပို့ပေးပါသည်။

ကျောင်းကား စထွက်ချိန်မှာ နံနက် (၈)နာရီတိတိဖြစ်ပြီး တပ်ရင်းမှ ကျောင်းသို့ မိနစ်(၃၀)ခန့် မောင်းရသည်။ ထိုနေရာတွင် တစ်ခု ဖြတ်၍

ပြောပြစရာ ရှိပါသည်။ သတ်မှတ်ထားသော နေရာမှ ကျောင်းကား စထွက်ပြီး အိမ်ထောင်သည် လိုင်းခန်းများ ကျော်လွန်လျှင် လမ်း၏ ညာဘက်တွင် တပ်ရင်းဆေးပေးခန်းနှင့် သားဖွားခန်းအဆောက်အအုံနှစ်ခုရှိပြီး လမ်း၏ ဘယ်ဘက်တွင် ဘောလုံးကွင်းကြီး ရှိပါသည်။

ဘောလုံးကွင်းမှာ ကားလမ်းမှ ဖွဲ့ဆင်းလျှင် အနည်းငယ် အနိမ့်ပိုင်းတွင် ရှိ၍ ကျွန်မတို့ ကျောင်းကားနှင့် အခြား ကားများ စက်နှိုးရ ခက်နေလျှင် ကားလမ်းပေါ်မှ ဘောလုံးကွင်းထဲသို့ တွန်းချ၍ နှိုးရပါသည်။ ဘောလုံးကွင်းတစ်ဖက် ထိပ်ရောက်အောင် မောင်းသွားပြီးမှ ကားလမ်းပေါ် ပြန်တက်၍ မောင်းရသည်။

ကျွန်မတို့တပ်ရင်းမှ ကားများမှာ

လည်း (ထိုစဉ်က)သံစုံမြည်သော ကားအိုကားဟောင်းကြီးများဖြစ်ပြီး တစ်လလျှင် (၁၅)ရက်ခန့်က ပျက်နေတတ်သည်။ စက်နှိုးလျှင် ဂေါက်တံဖြင့် လှည့်၍ တစ်မျိုး၊ တွန်း၍တစ်မျိုး နှိုးရပြီး အမြဲတမ်း ကားစထွက်ပြီး (၁၅)မိနစ်ခန့် ကြာမှ စက်နှိုး၍ရသည်။ များသောအားဖြင့် ကျောင်းသားကြီးငယ်များက ဝိုင်းတွန်းပြီး နှိုးရပါသည်။ ကျောင်းသူများကတော့ ကားပေါ်မှ မဆင်းကြပါ။

ကျွန်မတွင် မူလတန်းမှစ၍ ကျောင်းအတူတက်ခဲ့သော အိမ်နီးချင်း သူငယ်ချင်း ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ရှိပြီး သူ့အမည်က မင်းအောင်ပါ။ ကျွန်မတို့တွန်းက သူငယ်တန်းကြီး၊ သူငယ်တန်းလေး (၂)နှစ်တက်ရပြီး (၅)တန်းရောက်သည်အထိ မင်းအောင်နှင့် တစ်ခန်းတည်း အတူကျပါသည်။

(၅)တန်း ရောက်ချိန်မှာတော့ မူလတန်းကျောင်းကလေးမှ မြို့ထဲ ကျောင်းကြီးသို့ ကျောင်းကားနှင့် တက် ရချိန်ဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လူကြီး ပဲဖြစ်သွားသလိုလို့ လူရာပဲ ဝင်သွား သလိုလို စိတ်ကြီးဝင်ပြီး အရာရာမှာ မြောက်ကြွကြွနှင့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ကျောင်းသူ ကျောင်းသားကြီးများကို အတုခိုးကာ ဂိုက်ပေးကြမ်းနေကြပါပြီ။

မင်းအောင်တို့ကလည်း ကျောင်း သားကြီးများ စတိုင်လ်ဖမ်းကာ ကျောင်းကားပေါ် အတက်အဆင်းတွင် လည်း လွှားခနဲ လွှားခနဲ ကျောင်းကား စက်နှိုးမရ၍ တွန်းရလျှင်လည်း ကျောင်းသားငယ်တွေကို ဆင်းမတွန်း ခိုင်းဘဲ ကျောင်းသားကြီးတွေပဲ တွန်း ခိုင်းလျှင် နားမထောင်ဘဲ ကျောင်းသား ကြီးတွေနှင့်အတူ ဆင်း၍ တွန်းကြပါ သည်။

ကျွန်မတို့အတန်းထဲတွင် အပြာ သင်။ အဝါသင်း စသည်ဖြင့် အသင်း များ ဖွဲ့စည်းတော့ နန်းရှေ့မှ ကျောင်းသူ (၅)ယောက်နှင့် ကျွန်မတို့တပ်ထဲမှ မင်းအောင်နှင့် ကျွန်မအပါအဝင် ကျန် ကျောင်းသူ (၃)ယောက်က အနီသင်း မှာ တာဝန်ကျပါသည်။ ကျောင်းဖွင့် ရက် တနင်္လာနေ့မှ သောကြာနေ့အထိ အသင်းတစ်သင်းစီ အလှည့်ကျ ကျောင်းခန်း သန့်ရှင်းရေးနှင့် ကျောင်း ကိစ္စများ လုပ်ရပါသည်။

ကျွန်မတို့ အနီသင်း အလှည့်ကျ သောနေ့ဆိုလျှင်မူ ကျောင်းကားဖြင့် မလိုက်ဘဲ နံနက်စောစောထ၍ စက်ဘီးဖြင့် တပ်မှ (၅)ယောက်စုပြီး သွားကြပါသည်။ (ကျောင်းကားဖြင့် သွားလျှင် နောက်ကျ၍ပါ။)

ထိုနေ့က ကျွန်မတို့ အနီသင်း အလှည့်ကျသော တနင်္လာနေ့ တစ်နေ့

မှာတော့ ဘဝမှာ တစ်သက်မမေ့စရာ အဖြစ်ဆိုကြီးတစ်ခုကို မျက်စိရှေ့မှာ မျက်ဝါးထင်ထင် ဖြစ်ပျက် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ ပါသည်။ ထိုနေ့က ကျွန်မ စက်ဘီး ဘီးပေါက်နေ၍ ကျောင်းသို့ စက်ဘီး ဖြင့် မသွားဘဲ ကျောင်းကားဖြင့်သာ သွားခဲ့ကြပါသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်မတို့ ကျောင်း ကားကြီးက စထွက်ပြီး ခဏအကြာ တွင် စက်ရပ်သွားပြီး အမျိုးမျိုး ကြီးစား နှိုးသော်လည်း မရ၍ ကျောင်းသားများ ဆင်းပြီး တွန်းကြရာ မင်းအောင်က လည်း “ဟဲ့ ပုရစ်မ ငါ့နေရာကို သူများ ဦးသွားမှာစိုးလို့ လွယ်အိတ်ချထားခဲ့ တယ် နင်ကြည့်ထားဦး”ဟု ဆိုကာ ဆင်းသွားပါသည်။

ကျောင်းကားကို ဘောလုံးကွင်း အနိမ့်ပိုင်းသို့ တွန်းချ၍ နှိုးသောအခါ စက်နိုးလာပါသည်။ ထိုအခါ ကျောင်း သားများက ကားရပ်ပေးသည်အထိ မစောင့်ကြတော့ဘဲ စက်နိုးချင်း ကား ပေါ်သို့ အလှအယက် ခုန်တက်ကြပါ သည်။ ကားသမားမှ ကားရပ်ပြီးမှ တက်ရန် ပြောသော်လည်း နားမထောင် ကြဘဲ မိမိတို့ ဦးထားသောနေရာ ပျောက်မှာစိုးသဖြင့် အတင်းတွယ်ကပ်

ခုန်တက်ကြပြီး မင်းအောင်မှာလည်း ကားနံဘေးမှ တွန်းနေရင်း စက်နိုး သောအခါ ကားဘီးမှတစ်ဆင့် အပေါ် ဘေးတန်းကို တွယ်တက်လိုက်ပါ သည်။

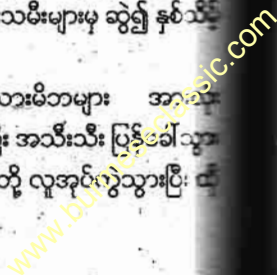
ထိုအခါ ကားပေါ်မရောက်မီ ဘေး မှ တန်းပေါ် ခြေတင်မိရုံတွင် ခါးတွင် ဝတ်ထားသော ပုဆိုးမှ ကျွတ်သွား သဖြင့် သတိလက်လွတ် လက်နှစ်ဖက် နှင့် လှမ်းဆွဲလိုက်ရာ အကာအကွယ်မဲ့ ကားအောက်သို့ ပြုတ်ကျသွားစဉ် “ဖောင်း” ဆိုသော အသံကျယ်ကြီး တစ်ချက်နှင့် ကျောင်းသူကျောင်းသား များ၏ အော်သံများ ပွတ်လော့ဂိုက် သွားပါတော့သည်။

ကားရပ်ပြီး အားလုံး အောက်သို့ ရောက်သောအခါမှာတော့ မင်းအောင် မှာ ခေါင်းတစ်ခုလုံး ပြားချပ်ပြီး ဦးနှောက်ဖြူဖြူများမှာ ပြန့်ကျဲ၍ မြင် ရက်စရာ မရှိတော့ပါ။

တပ်ရင်းမှ မိသားစုအားလုံးလည်း ချက်ချင်းအပြေးအလွှား ရောက်လာ ကြပြီး တာဝန်ရှိသူများက မင်းအောင် ၏ ရုပ်အလောင်းကို ပိတ်ဖြူဖြင့် ပတ်၍ တပ်တွင်ဆေးခန်းသို့ သယ် ဆောင်သွားပါသည်။ မကြာမီ မင်းအောင်၏ မိခင်နှင့်ဖခင် ရောက်ရှိ လာပြီး အော်ငိုကြပါတော့သည်။

မင်းအောင်၏ဖခင် ဦးအောင်ထွေး မှာ ဆေးခန်းရှေ့ရှိ ထနောင်းပတ်ကို ခေါင်းနှင့် တိုက်၍ တိုက်၍ ငိုနေပြီး မိခင်ဒေါ်သိန်းမှာတော့ အရပ်ကြီးပြတ် မြေပြင်တွင် လူးလို့မိ ငိုကြွေးနေသဖြင့် အနီးရှိ အမျိုးသမီးများမှ ဆွဲ၍ နှစ်သိပ် နေရသည်။

ကျောင်းသားမိဘများ အားလုံး ရောက်လာပြီး အသီးသီး ပြန်ခေါ်သွား ကြ၍ ကျွန်မတို့ လူအုပ်လွှဲသွားပြီး ထို

နေ့က ကျောင်းသားအားလုံး မည်သူမျှ ကျောင်းမတက်ဖြစ်တော့ပါ။

ကျွန်မမှာလည်း မျက်စိရှေ့မှာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အဖြစ်ပျက်ကြီးကို ကြုံတွေ့လိုက်ရသောကြောင့် စိတ်တွေ ချောက်ချားပြီး အကြောက်လွန်ကာ ဖျားပါတော့သည်။ အမှန်တိုင်း ပြောရလျှင် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ကြောင့် စိတ်မကောင်းတာ သနားတာ ထက် ကလေးသဘာဝ ကြောက်တာ က ပိုပါသည်။ အိမ်ချင်းကပ်နေသော ကြောင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တစ်ဖက်ခန်းမှ ဒေါ်သိန်း၏ အော်အော်ပြီး ဝိုနေသံကို ကြားရ၍ ပိုကြောက်ပါသည်။

ထိုတစ်ပတ်လုံး ကျွန်မဖျားနေ၍ ကျောင်းမတက်နိုင်ပါ။ နောက် တစ်ပတ် တနင်္လာနေ့တွင် ကျွန်မ ကျောင်းတက်သောအခါ ကျောင်းတွင် ထူးဆန်းသော သတင်းများကို ကြားရပါသည်။

ကျွန်မ ကျောင်းမတက်သော တစ်ပတ်တွင် အနီသင်းမှာ တာဝန်ကျသော နန်းရှေ့မှ သူငယ်ချင်း(၅) ယောက် နံနက်စောစော ကျောင်းခန်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရန် လာသောအခါ ထူးဆန်းစွာ ကျောင်းခန်းအတွင်းအပြင် တစ်လျှောက် အမှိုက်တစ်စမျှမရှိဘဲ ပြောင်ရှင်းနေပြီး သောက်ရေအိုးများမှာ လည်း ရေအပြည့်ဖြည့်၍ ရေအိုးဖုံးနှင့် ရေခွက်တို့မှာလည်း တစ်စုံတစ်ယောက်မှ တိုက်ချွတ် ဆေးကြောထားသလို ပြောင်လက်နေကြောင်း အတန်းပိုင် ဆရာမ စားပွဲမှာလည်း ဖုန်များ ဖုံးလင်းနေပြီး ဒုတိယတန်းနှင့် မြေဖြူကို စားပွဲပေါ် အသင့်တင်ပေးထားကြောင်း သိရပါသည်။

ကျောင်းတွင်လည်း သူတို့(၅) ယောက်ထက် စောပြီး ရောက်သူ

တစ်ယောက်မှမရှိပါ။ ကျောင်းစောင့်ဦးလေးကြီးများ လုပ်ထားသလား မေးကြည့်တော့လည်း သူမလုပ်ကြောင်း ပြော၍ တခြားမည်သည့်ကျောင်းသား ကျောင်းသူမှလည်း ကျောင်းကို မလာသေးကြောင်း ပြောပါသည်။

ထိုတစ်နေ့တည်း မဟုတ်ပါ။ တနင်္လာနေ့မှ သောကြာနေ့အထိ ဆက်တိုက် ထိုသို့ ကြုံတွေ့နေရသော အခါမှာတော့ ဆရာ ဆရာမတွေလည်း အံ့သြပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရပါသည်။ မင်းအောင်မှာ သူ တာဝန်ကျသော ရက်များအတွက် တာဝန်ကျအောင် လုပ်ပေးသွားသည်ဟု ကျွန်မ ထင်ပါသည်။

နောက်တစ်ပတ် ကျွန်မ ကျောင်းတက်သော တနင်္လာနေ့ အပါသင်း တာဝန်ကျသောနေ့မှာတော့ ထိုသို့ သန့်ရှင်းရေးများ ပြုလုပ်ထားခြင်း မရှိတော့ပါ။

မင်းအောင် သေဆုံးချိန်တွင် အသင်း တာဝန်ကျတာကို စိတ်စွဲသွားပြီး မိမိကိုယ်ကို သေဆုံးမှန်းမသိဘဲ ကျောင်းသို့ နေ့စဉ်သွားကာ သန့်ရှင်းရေးများ လုပ်နေသော တာဝန်ကျလွန်းသူ သူငယ်ချင်းအတွက် ကျွန်မ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါသည်။

အကယ်၍ ကျွန်မ စက်ဘီးသာ ထိုနေ့က ဘီးပေါက်ခဲ့လျှင် ကျောင်းကားဖြင့် မသွားဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုအဖြစ် ဆိုးမျိုး ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု တွေးကာ ပို၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါသည်။

ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်အား အမည်များ လွှဲပြောင်းထားပါသည်။

မေ(မြင့်ဦးလွင်)

စာမျက်နှာ (၂၆၈)မှ အဆက်

ပြုလုပ်၍ ယင်းတို့အား မြေအိုးမှ ထွက်ပေါ်လာသော အငွေ့ကိုခံပြီး စစ်ထုပ်ပြီးတစ်ထုပ် ဒူးနာပေါ်မှာ ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကြပ်ထုပ်ထိုးပေးပါ။

ဆေးကျိုထားသည့် မြေအိုးမှ အငွေ့အရှိန်များ လျော့ပါးသွား၍ ခပ်နွေးနွေး အနေအထားသို့ ရောက်သွားခါမှ ထိုဒူးနာပေါ်သို့ အဝတ်စ၊ ပိတ်ပါးစ တစ်ခုခုကို ပတ်ချည်ထားပြီး ဆိုခဲ့သည့် ဆေးပြုတ်ရည် နွေးနွေးအား ဆွတ်ဆွတ်ပေးပါ။ ချည်ပတ်ထားသည့် ဒူးနာပေါ်က ပတ်တီး စသည် လုံးဝ အေးသွားမှ ထိုအစကို ဖြေပါ။

ဤကဲ့သို့ တစ်ခွေ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးပါလျှင် ဒူးနာပင်မက ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်နှင့်တကွ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက်၊ အဆစ်ရောင်၍ ဖြစ်တတ်သော "လေးဖက်နာ" တို့ပါမကျန် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

စာကြောင်း

ယင်းဆေးနည်းသည် ထိခိုက်ဒဏ်ရာကြောင့် နာကျင်ကိုက်ခဲ ရောင်ရမ်းခြင်းတို့အတွက် ထိရောက်ခြင်း ရှိမရှိ ဆိုတာကိုတော့ မသိရသေးဟု ဆိုပါသည်။ ယင်းအပင်သည် ဝက်အူချောင်းဆူထွာန်ကဲ့သို့ အဆစ်၊ အဆစ်များရှိ၍ နွယ်ပင်သဘော ဖြစ်ပါသည်။

လောကလင်း မျစ်သားကြွ၍ သောကတင်း ကျန်းမာကြပါစေ။

စဉ့်ကူ စိုးဝင်းထက်မောင် (သျှင်စာမှန်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မြင်းနှစ်ကာလအတွင်း

နိုင်ငံရပ်ခြားခရီး

အဆင်ပြေစေမည့် ဇာနည်အုပ်

၂၀၁၄ ခုနှစ် မြင်းနှစ်သည့်ကာလ အတွင်း မိမိတို့ စီစဉ်၊ မျှော်လင့်ထား သည့် နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးများ အဆင်ပြေ စွာ သွားလာနိုင်ရေး စတီအစီအစဉ် ဖြစ်သည်။

ခရီးခွဲ၊ ခုံးခွဲ၊ ကမာခွဲ စသည့် ပင်စွယ်သတ္တဝါအခွဲတစ်ခုကို ရှာဖွေ ပါ။ ထိုအပေါ်၌ (H)လေးထောင့် ကွက်ကို ရေးခြယ်ပါ။ ထို့နောက် အဝင်အထွက်ပြုရာ တံခါးမ အောက် ခြေနားတွင်ထားပါ။

ယင်း လေးထောင့်ကွက်သည် တရုတ်စာလုံး Tián “ထျန်း” လယ် ကွက်ဖြစ်သည်။ အခွဲမာပေါ်တွင် ရေး ထားခြင်းကြောင့် 界 Jià “ကျ” စာလုံး သဘောဆောင်သည်။ အောက် မှ 介 Jià “ကျ” စာလုံးသည် အခွဲ မာ ချပ်ဝတ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

“လယ်ကွက်” ပုံစံ ရေးထုံးစာလုံး အောက်မှ “အခွဲမာ” ဟူသော စာလုံး သည် “နယ်ခြားယျဉ်း” ဟု အဓိပ္ပာယ် ရသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းကို မကြာ ခဏ ဖြတ်ကျော်ပေးခြင်းဖြင့် နယ်ခြား ယျဉ်းကို ကျော်ဖြတ်သည့်သဘော ဆောင်ယူကာ နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ အဆင် ပြေစွာ သွားလာနိုင်ရေးတွင် အကူ အညီဖြစ်စေပေသည်။

ထားရှိရမည့် နေ့နှင့် အချိန်ကို မွေးနှစ်အရ အောက်ပါအတိုင်း ရွေး ချယ်ပါ။

* * *

၂၇၂ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

နေ့များသည့် ဆိုင်ရာမွေးနှစ် ပုံရိပ် ရှင်များအား မွေးဖွား ပုံပိုးပေးသည့်နေ့ များ ဖြစ်ကြသည်။ အချိန်မှာ လျင်မြန် စွာ ဖြစ်ပျက်စေရန် အားပေးသည့် သမသတ်ပုံရိပ်၊ အဓိရန်တို့ ပိုင်ဆိုင် သော အချိန်ကာလဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးသွားလာ ရေးအတွက် အကူအပံ့ရခြင်း၊ လျင်မြန် စေခြင်း အကျိုးများ ပေးစွမ်းနိုင်ပါလိမ့် မည်။

မွေးနှစ်	နေ့	အချိန်
ကြက်	ယောကြာနေ့	မနက်(၁)နာရီမှ ပြန်လွဲ(၁)နာရီအတွင်း
ခွေး	အင်္ဂါနေ့	ပြန်လွဲ(၁)နာရီမှ ညနေ(၃)နာရီအတွင်း
ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	ညနေ(၃)နာရီမှ ညနေ(၅)နာရီအတွင်း
ယုန်	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	ညနေ(၅)နာရီမှ ည(၇)နာရီအတွင်း
နဂါး	အင်္ဂါနေ့	ည(၇)နာရီမှ ည(၉)နာရီအတွင်း
မြွေ	ကြာသပတေးနေ့	ည(၉)နာရီမှ ည(၁၁)နာရီအတွင်း
မြင်း	ကြာသပတေးနေ့	ည(၁၁)နာရီမှ နံနက်(၁)နာရီအတွင်း
ဆိတ်	အင်္ဂါနေ့	နံနက်(၁)နာရီမှ နံနက်(၃)နာရီအတွင်း
မပျက်	စနေနေ့	နံနက်(၃)နာရီမှ နံနက်(၅)နာရီအတွင်း
ကြက်	စနေနေ့	နံနက်(၅)နာရီမှ နံနက်(၇)နာရီအတွင်း
မွေး	အင်္ဂါနေ့	နံနက်(၇)နာရီမှ နံနက်(၉)နာရီအတွင်း
ဝက်	ယောကြာနေ့	နံနက်(၉)နာရီမှ မနက်(၁)နာရီအတွင်း

များသည် လက်တွေ့ကျကျ ဖြေရှင်း၍ မပြနိုင်ဘဲ မှန်ကန်မှုများ ရှိနေပါသည်။
သေချာမှု ရှိနေပါသည်။ မယုံနိုင်စရာ အံ့ဩဖွယ်ရာ အမှန်တကယ် ရှိနေခဲ့ပါ
သည်။

မြွေဆိုသည်နှင့်
ဘာမြွေပဲဖြစ်ဖြစ်
ကြောက်ရွံ့ကြပါသည်။
မြွေကိုက်လျှင်
လူအများက စိုးရိမ်
ထိတ်လန့်ကြပါသည်။
မြွေဆိပ်ကလည်း
အချိန်မမီလျှင်
နောက်ကျခဲ့လျှင်
အသက်တစ်ချောင်းကို
အလွယ်တကူ
ဆွဲနုတ်ယူနိုင်သည်။
မဟုတ်ပါလား။
သို့သော်
မြွေကိုက်သည်ကို
မကြောက်သော၊
မြွေဆိပ်ကို
နိုင်နင်းသော
ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ
ဖြစ်ဝကျွန်းပေါ်
ဒေသတွင် ယခု
အချိန်အထိ
အမှန်တကယ်
တည်ရှိနေပါသည်။
ဧရာဝတီတိုင်း၊
မအူပင်ခရိုင်၊

မဒိုဝါ
(မြန်အောင်)

လှုပ်ငှက်ကူးမှ

မြွေဆိပ်ကလေး

လူတို့ နေထိုင်ရာ သက်ရှိ ကမ္ဘာ ရာများနှင့် ပြည့်နှက်နေပါသည်။ သိပ္ပံ
လောကကြီးသည် ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ် ပညာနှင့် လက်လှမ်းမမီသော ဖြစ်ရပ်

ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ ကသာဝင်အုပ်
စု၊ လှုပ်ငှက်ရွာကလေး ဖြစ်ပါသည်။
ရွာကလေးသည် ဧရာဝတီမြစ်လယ်မှ
ကျွန်းကြီးပေါ်ရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာ ဖြစ်
ပါသည်။
အိမ်ခြေ တစ်ရာခန့်ရှိသော ရွာ ဖြစ်
နက္ခတ္တဇာတိမြေပုံရေး ၂၇၃

ပါသည်။ ရွာသူရွာသားများမှာ ကိုင်းကို အဓိကထား လုပ်ကိုင်စားသောက်ပြီး သင်ဖြူးဖျာလည်း ထွက်ရှိပါသည်။ မြစ်လယ်ကောင်ရှိ ကျွန်း ဖြစ်သဖြင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲပါသည်။

မအူပင်မြို့မှ အောင်ကျော်ဇော်ကောင်းမြတ်သူ၊ မြင့်သိဒ္ဓိအောင်စက်လှေများဖြင့် သွားလျှင် (၅) နာရီ၊ (၆) နာရီခန့် ကြာလျှင် ဇလုပ်ငူကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိပါသည်။ နေ့ဆိုလျှင် မအူပင်မှ ကျွန်းသို့ ကားများရှိပြီး ကျွန်းမှ ကျွန်းပေါ်သို့ ရောက်လျှင် လက်ပံကျွန်းဆိုသော မအူပင်ပိုင်ရွာကလေးကို တစ်မိုင်ခန့် လမ်းလျှောက်၍ ဖြတ်ကျော်လိုက်လျှင် ဇလုပ်ငူရွာသို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ကျွန်းမသည် အလယ်တန်း ရာထူးတိုးဖြင့် ဇလုပ်ငူရွာကို ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၅) ရက်နေ့က စတင်ရောက်ရှိခဲ့ပြီး နှစ်နှစ်နီးပါး ကြာခဲ့ပါသည်။ ဇလုပ်ငူရွာသည် ကျွန်းဖြစ်သဖြင့် မိုးတွင်းအခါ ရေကြီးပါသည်။ ရွံ့ဗွက်ထူပါသည်။

ရေထဲတွင် မြွေများသည် တွန့်လိမ်တွန့်လိမ်နှင့် သွားနေကြပါသည်။ ရောက်စတွင် ကျွန်ုပ် အနည်းငယ် ကြောက်သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ဘကြီး ဖိုးသာအောင်၏ ပြောစကားကြောင့်ရော၊ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကြောင့်ရောပါ မြွေအန္တရာယ်ကို မကြောက်တော့ပါ။

ဘကြီး ဦးဖိုးသာအောင်မှာ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး ကောင်းကောင်း ဥပမိရုပ်ရှိသည်။ အသက် (၆၄) နှစ်အရွယ် အဘကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဘကြီးသည် ဇလုပ်ငူကျောင်း (ယခု လက်ပံကျွန်း

ကျောင်း) ပုံလွန်တော်မူသွားသော ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ (ဦးသုန်) ထံမှ မြွေမှော်ပညာကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ကျိုက်ပိ မြစ်ဝဇာတိဖြစ်ပြီး ခမည်းတော် ဦးရွှေရမယ်တော် ဒေါ်ဦးဆယ်တို့၏ သားရတနာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤဆရာတော်ထံမှ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား မောင်ဖိုးသာအောင်က မြွေမှော်ပညာကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဦးဖိုးသာအောင်မှာ အသက်သုံးဆယ်မှ ယခု အသက် ခြောက်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အထိ မြွေဆိပ်ကို ကုသပေးခဲ့ရာ ယခု ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၁) ရက်နေ့ဆိုလျှင် အသက်ပေါင်း (၅၅၅) ချောင်း၊ လူပေါင်း (၅၅၅) ယောက်ကို ဖိစိတဒါနအဖြစ် ကယ်တင်ပေးနိုင်ခဲ့ပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

မြွေဆိပ်နိုင်သော ပညာရပ်ကို မြွေမှော်တက်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ မြွေမှော်တက်ရာတွင် ငှက်ပျောသီး (၃) ဖီးပွဲ (ဘုရားပွဲ) ပြင်ပြီး ကွမ်းသီးနှစ်စိတ် ထည့်ထားသော ညာထပ်ထပ်ထားသည့် ကွမ်းနှစ်ယာကို အုရိုးအား အုန်းသီးဘက် လှည့်ထားကာ ပြင်ဆင်ရပါသည်။ ထိုကွမ်းနှစ်ယာကို ပွဲ၏ အရှေ့ဘက်တွင် ထိုးရပါသည်။

ပွဲနောက်တွင် လက်ဖက်အသားကို ကွမ်းရွက်ထဲထည့်ပြီး ယာထားသော

ကွမ်းနှစ်ယာကို ထိုးရပါသည်။ မြွေမှော်တက်ပွဲကို စနေဆန်းသော မြန်မာလ၏ လဆန်းတစ်ရက်နေ့ ကျီးမန်းပီမနက် (၄) နာရီတွင် စတင်ပါသည်။ မြန်မာလဆန်း (၁) ရက်နေ့တွင် စနေနေ့ ကျရောက်သောနေ့ရက်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြွေမှော် တက်ချင်သူများက တစ်ရက်ကြို၍ ဆရာအား လက်ဖက် (၅) ကျပ်သား ပေးထားရကာ ဆရာက အလုံး (၇) လုံး အညီအမျှလုံး၍ အောက်ပါဂါထာဖြင့် (၃၇) အုပ်မန်းကာ သိဒ္ဓိတင်ထားရပါသည်။

ဂါထာမှာ...

ဥုံ ဥပဝ ရဿနစ ဖုဒ္ဓေါ ယဟာဥပဝ ရဿနစ ဖုဒ္ဓေါ ဖုဒ္ဓေါ မေ သတ္တပါကာရောမောတု၊ သွားဟ' ဟု၍ ဖြစ်ပါသည်။

မြွေမှော်တက်သည့်နေ့ မနက် (၄) နာရီအချိန်တွင် ကန်တော့ပွဲရှေ့၌ မြွေမှော်အောင်ပြီးသား ပညာပေးမည့် ဆရာက အားလုံးရှေ့မှ ထိုင်ကာ...

'ဘုရားတပည့်တော်တို့သည်... သုရာမေရယ ပဋ္ဌပဟဒ္ဒဌာနာ ဝေရုဏီ သိက္ခာပဒံ သဟဒိယာမိ။

(သေရည်သေရက် သောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ။)

ကာသေပုဏ္ဏိစာရာ ဝေရုဏီ သိက္ခာပဒံ သဟဒိယာမိ။

(သူတစ်ပါး သားပယားအား ကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ။)

ဟု တိုင်ပေးပြီး နောက်မှ လိုက်ဆိုပြီး သစ္စာပြုရပါသည်။ ပြီးလျှင် ဂါထာကို ဆရာက နှုတ်တိုက် (၅ ခေါက်ခန့်) ချပေးပါသည်။ ပြီးစီးသွားသောအခါ ဆရာက လက်ဖက်ထုပ်များကို မြွေမှော်တက်ပြီးသူများအား ပြန်ပေးလိုက်ပါ

သည်။
 ပြီးလျှင် မြွေမှော်တက်သူများက ခုနစ်ရက်စာ လက်ဖက်လုံး ခုနစ်လုံးကို ရက်မပျက်ဘဲ တစ်ရက်တစ်လုံး နှုန်းဖြင့် အထက်တွင် ဖော်ပြထားသော ဂါထာဖြင့် မန်းကာ မျိုချရပါသည်။
 (၅) ရက်ခန့်ကြာလျှင် လက်ဖက်မှာ ရိလာသော် လည်း ကြိုးစား၍ မျိုချ ရပါသည်။ ဆီ၊ ဆား အခြားမှစွည်းများ လုံးဝ မထည့်ရပါ။

အရေးကြီးသည်မှာ မြွေမှော်တက် ထားသို့သည် ခုနစ်ရက်အတွင်း ဘာ စားစား၊ ရေသောက်သောက် ယုတ်စွ အဆုံး သွားတိုက်ဆေးနှင့် မျက်နှာ သစ်ရေပါမကျန် ပါးစပ်ထဲသွင်းမည့် အရာမှန်သမျှကို ဂါထာနှင့် မန်းရပါ မည်။ မန်းပြီးမှ စားသောက်ရပါမည်။ တိုက်ချွတ်ရပါမည်။ မမန်းဘဲ အရာ ဝတ္ထုတစ်ခု ပါးစပ်ထဲရောက်ပြီး မျိုချ မိလိုက်လျှင် မှော်မအောင်တော့ပါ။
 မြွေမှော်ကို အနှောင့်အယှက်မရှိ စင်းလုံးချော အောင်မြင်ပြီးသူများသည် မြွေဆိပ်ကို ကုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မြွေ တစ်ကောင်ကို ဂါထာဖြင့် မန်းထား သော တုတ်ဖြင့် မြွေမထိဘဲ သပ်၍ ချ လိုက်၍ မြွေဦးခေါင်း ငုံ့လျှိုးသွားလျှင် ထိုသူမှာ မြွေမှော်ဝင်သွားပြီ ဖြစ်သည်။
 မြွေမှော်တက်ထားသူများသည် မည် သည့်အသားကိုမှ ရှောင်စရာမလိုပါ။ မြွေမှော် အောင်ထားသူများကို ဖယောဂများ မဝင်နိုင်တော့ မပြုစား နိုင်တော့ပါ။ ဤသည်မှာလည်း ထူးခြား ချက် တစ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။
 မြွေဆိပ်တက်နေသော လူနာ၏ ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားအထိ ဂါထာဖြင့်

မန်းကာ လက်ဝါးဖြင့် ဆရာဖြစ်သူ (မြွေမှော်အောင်ပြီးသွားသူ)က သပ် ချပေးလိုက်လျှင် လူနာ၏ အဆိပ် ကျ သွားပါသည်။

အဆိပ် ဘယ်နေရာရောက်နေပြီ ဘယ်နေရာကျသွားပြီကို ဆရာကပေး လျှင် လူနာက ပြောနိုင်ပါသည်။ မြွေဆိပ် ကျမကျ သေချာစေရန် လူနာ အား ထန်းလျက်ကျွေးကြည့်ရပါသည်။ လူနာစားသော ထန်းလျက်သည် ကြေညက်စွာ ဝါးစားသော်လည်း မျိုမ ကျလျှင် အဆိပ်ကျန်သေး၍ ထပ်မန်း ပေးရပါသည်။ ထန်းလျက် မျိုကျသွား လျှင် အဆိပ်ကျသွားပြီဖြစ်၍ ကုသမှု ပြီးဆုံးပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မြွေပွေး၊ မြွေဟောက် စသော အဆိပ်ပြင်းသည့် အကောင်များကို လည်း ဤနည်းဖြင့်ပင် ကုသ ပျောက် ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ ယခုအခါ အဘ၏ ဝံပည့် မြွေမှော်အောင်ထားသူများ ရွာ ထဲတွင်ရော ရွာနီးချုပ်စပ်မှာပါ ရှိနေပြီ ဖြစ်ကာ အကိုက်ခံရသော လူနာကို ကိုင်းထဲတွင်ပင် ကုသပေးနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါ သည်။

မြွေမှော် အောင်ပြီးသူများထဲတွင် ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ ကျောင်းဆရာမ များလည်း ပါဝင်ပါသည်။ သစ္စာစောင့် ထိန်းနိုင်သော၊ လူကိုယ်တိုင် လာ ရောက် မြွေမှော်တက်နိုင်သော မည်သူ မဆို လူမျိုးဘာသာ၊ အသက်ကြီးငယ် (ကလေးငယ်များမှလွဲ၍) ကျား၊ မ မရွေး ပညာဖြန့်ဝေပေးနေပါသည်။

ကုသရာတွင် ဆရာကို သဒ္ဓါလို့ ကန်တော့သော ပစ္စည်း (ငွေကြေး သို့မဟုတ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း)သာ ကန်တော့ရပါသည်။ အမွှေးတိုင်တော့ ပါရပါမည်။ အဖိုးအခရယ်လို့ သတ် မှတ်ခြင်း မရှိပါ။ ပညာ စပြီး ဖြန့်ဝေ ပေးသော ဆရာ ဦးဖိုးသာအောင် ပင် ဤပညာဖြင့် စီးပွားမရပါ။ မချမ်းသာပါ။

ဤမြွေမှော်ပညာသည် ဆင့်ပွား၊ ဆင့်ပွားဖြင့် ကသသင်၊ ကဇင်းတော၊ ရွှေလှေသောင်း၊ ငွေသောင်ယ် စသည် ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် ပျံ့နှံ့နေပြီလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ ဦးဖိုးသာအောင်သည် သစ္စာမိက ကုက္ကောသယ မဟိဒ္ဓိစေတီဇာတိ တစ်ဦး လည်းဖြစ်ကာ အမှောင်ပယောဂများ ကိုလည်း ကုသပေးလျက် ရှိပါသည်။

မြွေမှော်ဝင်သော ဂါထာမှာ ဉှဲနှင့် စထားသဖြင့် အိန္ဒိယ မဟာယာန ဝါဒ ဂါထာဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆမိပါ သည်။ မည်သို့ဆိုစေကာမူ အမှန် တကယ်ဖြစ်သော အံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ် သော မြန်မာတို့၏ ကုသနည်းတစ်နည်း ကို မပျောက်ကွယ်စေလိုသော ဆန္ဒဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ဖော်ထုတ် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မခိုင်ဝါ(မြန်အောင်)

၁၉၅၄

တက္ကသိုလ် အာလုံစာ

မယုဘူးဆိုတာ

မကြံဖူးသေးလို့ပါ

၂၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဤနေ့သည်ကား ရွှေနတ်တောင်
ဘုရားပွဲနေ့ ဖြစ်ပါ၏။ ဤရွှေနတ်
တောင်တော်မြတ်ဆိုသည်ကား ဓမ္မ
တွေထွက်သည့် ရွှေသင်း (ခေါ်)
ရမည်းသင်းမြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက်
(၉)မိုင်ခန့်အကွာရှိ ဘွက်ကျေးရွာ
အုပ်စုတွင် တည်ရှိပါသည်။ ထို
ဘွက်ကျေးရွာအုပ်စုတွင် ဘွက် ထူး
ကုန်း၊ ဗျဉ်ကပ်၊ ပျဉ်ပြားဟူးသား
ရွာလေးရွာပါရှိ၏။

ရွှေနတ်တောင်မှာ ပေပေါင်း ထစ်
ထောင်ကျော် အမြင့်ဆောင်ပြီး ထို
တောင်ကိုရောက်လျှင် သစ်ရိပ်ငါးစိမ်း
ဘုရားတရားအရိပ်တို့ကို ခိုလှုံလိုက်
၍လားမသိ အလွန်တရာမှ နှလုံးစိတ်
ဝမ်း အေးချမ်းသွားလှပါတော့သည်။
တောင်ထိပ်တွင် သက်တော်ရှည်
သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးကြီး
ဘဒ္ဒန္တ သုန္ဒရ သီတင်းသုံးပြီး
ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ
သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့်တကွ
စရုဏစွမ်းအားတော်
တို့ကြောင့် ရုပ်စေ
ရပ်နီးတို့မှ ဒကာ
ဒကာမအပေါင်းတို့မှာ
သူ့ထက်ငါ လာရောက်၍
ဖူးမြော်လေ့ ရှိကြကုန်၏။
ထိုရွှေနတ်တောင်ပေါ်သို့ တက်ရန်
အတွက်မူ အမိုးများပါသော မြောက်
စောင်းတန်းကြီးမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း
တက်နိုင်ပါသည်။ တောင်ခုလတ်
အရောက်တွင်ကား တောင်ထိပ်သို့ခပ်
မတ်မတ်တက်နိုင်သော အမိုးပါသည်
စောင်းတန်းနှင့် အမိုးပါသော
အနောက်ဘက်သို့ ခွဲထွက်သွားသော
အနောက်စောင်းတန်းဟူ၍ နှစ်ခုကွဲ
ထွက်သွားပြီး တောင်လက်ထိပ်သို့မူ

နှစ်လမ်းလုံးမှ ပြန်လည်ဆုံစည်းနိုင်ကြပါသည်။

စာရေးသူ၏ နှလုံးဘဝတွင် ယခုတိုင် စွဲထင်မိနေသေးသော ကြောင်းရာချင်းတများကား ရှိနေဆဲပါ။ အချိန်ကာလက ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ။ ယခင် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ အစိုးရလက်ထက်က ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ သမ္မတစီးဌာနသို့ တပ်မတော်မှ ဦးမောင်မောင်ဆိုသူ ဘွဲ့ရတပ်ကြပ်ကြီး စာရေးတစ်ဦးမှာ ဒုဦးစီးအဆင့်နှင့် ရောက်ရှိလာပါ၏။

သူ၏ အပြောအရ သူတို့က တပ်မတော်ထဲမှာ ဘွဲ့ရပေမယ့် အသက်ကျော်နေ၍ တပ်မတော်တွင် တိုက်ရိုက်ကော်မရှင် မရနိုင်တော့ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ နယ်ဘက်ဌာနတစ်ခုခုသို့ အရာရှိတစ်ဦးအဖြစ်နှင့် ရောက်ရှိလာသူဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဦးမောင်မောင်၏ ဥပဓိရုပ်ကား အရပ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အသားမည်းမည်းနှင့် မပြုံးဘဲ ဝါးလုံးကွဲရယ်လိုက်ပါက သူ၏ ပြုဖွေးလင်းလက်နေသော သွားအစုံတို့ကိုသာ အထင်းသား မြင်တွေ့နိုင်ပါတော့သည်။

မကြာခဏ သူပြောလေ့ရှိသော စကားမှာ 'ကျုပ်က အသားမည်းပေမယ့် အသည်းကတော့ ဖြူပါတယ်ဗျဲ့တဲ့။ သူပြောသည့်အတိုင်းပင် စစ်သားဟောင်းဆိုသော်လည်း ရုံးက ကျန်ဝန်ထမ်းများနှင့် သဟဇာတကျစွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်သူ ဖြစ်၏။ နေရာဖြူ အူစင်း၏။

သို့သော် သူက ဂန္ထဝင်စာကြီးပေကြီးများကို ဖတ်လေ့ရှိသူဖြစ်၏။ သူ့ကို အနီးကပ်ပေါင်းကြည့်တော့မှ နတ်၊ ဇလောကသားတို့နှင့် ဆက်နွယ်သည်

လျှို့ဝှက်ဂန္ထီရ ဇာတ်လမ်းတို့ကိုတော့ သူက လုံးဝလက်မခံ ယုံလည်းမယုံကြည်။ စိတ်လည်းဝင်စားသူ မဟုတ်ပါ။

သို့သော် သူ့ကိုယ်သူ ရုပ်ကြမ်းဝါဒသမားကြီး သက်သက်ဟုတော့လည်း မခံယူပါ။ ရတနာသုံးပါးနှင့် တကွ ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးပေးကိုတော့လည်း ယုံကြည်သက်ဝင် လက်ခံသူ ဖြစ်ပြန်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူတို့ ရမည်းသင်းမြို့နယ်မှာ နှစ်စဉ် ဝါဆိုဦး၌ ပုံမှန် ကျင်းပလေ့ရှိသော ရွှေတောင်တောင် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲကြီးနှင့် မိုးတောင်းပွဲကြီးကို ကြိုကြိုက်လိုက်ရပါတော့သည်။ မှတ်မှတ်ရရ စာရေးသူတို့ ရောက်သွားခဲ့သည့်နှစ်က ရာဇဝင်မင်းသားချောလေး ထွန်းလုံရှိန်ကို ငှားရမ်းပြီး ရုံသွင်းသော နှစ်က ဖြစ်ပါ၏။

ထိုရွှေတောင်တောင် ဘုရားပွဲသို့ ပွဲပြတ်ပြီး ပွဲငတ်နေကြသော တောင်တော်တစ်ဝိုက်မှ ဘွဲ့က၊ ဝါးဖြူတောင်၊ ချောင်းဖျား၊ အင်တိုင်း၊ ကင်းရွာ၊ မြင်းနား၊ စံပြသိမ်ကုန်း၊ ထိန်ကန်၊ ကန်ဆွယ်၊ ထနောင်းကုန်း၊ နန်းလုံ၊ နန်းခွဲစသည် ကျေးရွာအုပ်စုတို့မှ ရွာသူရွာသားများ တောင်အနီးမှ သစ်ဝါးထင်းခတ်၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေကြသူများ ရွှေတောင်တောင် အရှေ့ဘက်ရှိ မိုးထိမိုးမိဟူသော ရွှေတောင်ကြီးများပေါ်မှ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့မှ ရွှေရှာနေကြသော ရွှေမှော်များ ရွှေမြင်တင်တောင်ရွာအနီး ၉.၉.တ တပ်ရင်း(၃)မှ တပ်မတော်သားများ စသည်ဖြင့် ဘုရားပွဲလာသူအပေါင်းတို့မှာ အိမ်လုံးကျွတ်လာရောက်ကြတော့သည်။

ဒီကြားထဲ ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံကြားရာ သို့ အမြဲလာလေ့ရှိသည့် ဆယ့်နှစ်ပွဲသမား ပျံကျများပါ ဆိုက်ရောက်လာ

လိုက်ကြသောအခါ ရွှေတောင်တောင်ဘုရားပွဲမှာ သူ့အရပ်၊ သူ့ဇာတ်နှင့်သူ့ဟု ဆိုရသော်လည်း အများထင်ထားသည်ထက် အတော်စည်ကာ။ လူငယ်များသော တောဘုရားပွဲတစ်ပွဲဖြစ်နေခဲ့ပါ၏။ ထိုနှစ်က ရွှေတောင်မှ အလှူရှင်တစ်ဦးက ထမနဲကို ပွဲပေါက်ကျွေးခဲ့၏။

ရွှေတောင်တောင်ခြေရှိ ဘွဲ့ကရွာမှ သမဆိုင်တာဝန်ခံ ကိုညိုလှက စာရေးသူတို့ ရုံးအဖွဲ့အား ဘုရားပွဲသို့ လာရောက်ကြပါရန် ရုံးသို့ သူ့ကိုယ်တိုင် လာ၍ ဖိတ်မန္တက ပြုလာသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေရဲဘော်ဟောင်းကြီး ကိုမောင်မောင်ကလည်း ရမည်းသင်းမြို့နယ်၏ ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ၊ ဘာသန္တရ ဗဟုသုတတို့ကို ရှာလိုပါသည်ဟု တဖွဖွပြောနေချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်း၍ရက်သည့် ပက္ကလာ မိုးရွာသည်နှင့် အခန့်သင့်ဟုဘိသို့ရှိလျှိုး ဘုရားပွဲသို့ ဦးမောင်မောင်ပါ လိုက်လာမည့်အကြောင်း ကတိစကားပါးလိုက်ကြတော့၏။

ဘုရားပွဲနေ နံနက်စောစောတွင် ရဲဘော်ကြီး ဦးမောင်မောင်နှင့် စာရေးသူတို့နှစ်ဦးမှာ မြို့အရှေ့က ကျေးနီကန်ပေါင်ပေါ်မှ စက်ဘီးကိုယ်စီနင်းပြီး ကူတိုရွာဘေးက ဖြတ်လမ်းအတိုင်း ထွက်ခဲ့ကြ၏။ နံနက်ခင်း လေပြည့်လေညင်းလေးကလည်း တိုက်ခတ်၍ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သောလေကို တဝကြီး ရှူလိုက်ရတော့ တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားသည့် အားအင်တို့ကို ငွေမကုန်လှူမပန်းလိုက်ရဘဲ အလိုလို ပြန်လည်လန်းဆန်းလာရပါတော့သည်။

ဘွဲ့ကရွာက ကိုညိုလှတို့၏မိသို့ နံနက် (၈)နာရီခန့်တွင် ရောက်ပြီး သူ

တို့မိသားစုက စေတနာပရပွဖြင့် ညှဉ်ခံ ကျွေးမွေးကြသော အာဟာရခါနတ်တို့ကို တဝကြီး သုံးဆောင်လိုက်ကြပါတော့ သည်။ တောင်တော်မြတ်မှာ အထင်း သား မြင်နေရ၍ လမ်းပြမပါဘဲ စာရေးသူတို့နှစ်ဦးသား ထွက်ခွာလာ ကြပါတော့သည်။

ဘွက်ရွာအပြင်ဘက်ရှိ ကစားကွင်း များမှာတော့ ဘောလီဘောပွဲ၊ ဘောလုံးပွဲ၊ ခြင်းခတ်ပွဲ၊ ချောတိုင်တက်ပွဲ၊ လွန်ဆွဲပွဲ စသည်ဖြင့် အားကစားပွဲမျိုးစုံ ကျင်းပရေးကော်မတီ လူကြီးများက အသံချဲ့စက်သံ တညံ့ညံ့ဖြင့် အလုပ် များနေကြပါတော့သည်။ ဘွက်ရွာ ဘေးရှိ ရိုးပြတ်လယ်ကွင်းကြီးကို တစ်ဖာလုံသာသာခန့် ဖြတ် လျှောက်ပြီး နောက်မှာတော့ ရွှေနတ်တောင်ခြေသို့ ဆိုက်ရောက်သွားခဲ့ပါတော့သည်။

ရွှေနတ်တောင်ပေါ်သို့တက်ရန် အမိုး နှင့် လက်တန်းများပါသော မြောက် ဘက်စောင်းတန်းကြီးမှ စတင်တက် နိုင်ပါပြီ။ တောင်ခြေစောင်းတန်းအစ တွင် လှပချောမောစွာ ထုလုပ်ထား သော ခမ်းနားလှသည့် အစ်မတော် နတ်နန်းကြီးကို ဦးစွာတွေ့လိုက်ရ တော့သည်။ ထိုအစ်မတော် နတ်ရုပ်ကို တန်ဖိုးကြီး ပဝါစများ၊ ပုလဲပုတီးများ၊ လည်ဆွဲရတနာများ ဆက်သထားကြ ၏။

ရဲဘော်ကြီး ဦးမောင်မောင်က ထို နတ်နန်းကို မယုံသင်္ကာသော သူ၏ မျက်စိများဖြင့် အတန်ငယ် စူးစမ်းပြီး ကြည့်နေ ကျန်နေခဲ့၏။

စာရေးသူက မိတ်ဆွေကြီး ဦးမောင် မောင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ကို သတိမမူမိ တော့ဘဲ တောင်ပေါ်သို့ တစ်ဦးတည်း

ဆက်တက် သွားလိုက်တော့သည်။ တောင်ခုလတ်ရောက်၍ အမောပြေ ရေသောက်မည်ဟု ကြည့်လိုက်ရာ တောင်ခြေက နတ်နန်းထက် ပိုမိုသပ် ရပ် ခံ့ညားလှပသော နတ်နန်းကြီး တစ်ခုကို တွေ့ရပြန်ပါသည်။

ဦးမောင်မောင်ကို ငှုကြည့်လိုက်ရာ တရွေ့ရွေ့နှင့် အားယူပြီး ဆက်တက် လာလိုက်သည်ကို မြင်ရ၍ တောင်ထိပ် ရောက်မှ စောင့်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ် ပြီး စာရေးသူတစ်ယောက်တည်း ဆက် တက်လိုက်ပါတော့သည်။

တောင်ထိပ်အရောက်တွင် လေ ပြည်လေးက တဖြူးဖြူးနှင့် တိုက်ခတ် ပေးနေ၍ နွမ်းသမျှတွေကို ချက်ချင်း ပြေသွားတော့၏။ တောင်ပေါ်တွင် ရောက်နှင့်ပြီးသူ မြို့ကမိတ်ဆွေများ ရုံးပြင်ကနားမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ဝမ်းသာအားရနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပြီး စကားစမြည် တွေ ပြောဖြစ်နေကြပါတော့သည်။

တောင်ထိပ်ရှိ ဘုရားကိုဖူး၍ ဆရာ

တော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ သုန္ဒရကို သိသိ ကန်တော့ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော် ကြီးကား ဝေနေယျသတ္တဝါအား သုံး မေတ္တာဓာတ် အမြင်လွှတ် နေသူဖြစ်၍ သတ္တဝါတို့အ အသားအသွေးကို ထုံး မဘူဦးပေး၊ သက်သတ် လွတ်သ သုံးဆောင်ပြီး ဆရာတော်ကြီးနည်းတူ ရွှေနတ်တောင်သို့ ဟော အားလုံးတို့လည်း သက်သတ်လွတ်သ စားသုံးကြရ၏။

ဆရာတော်ကြီး မေတ္တာပြုပေးသည် အသုံးအဆောင်တို့ရပါက လက်ငစ် တိုးပွားပြီး အကျိုးများသည်ဟု မှ ကြည်ကြည့်သူများရှိ၍ ဝင်လာမခဲ တသ သိပါ။ သို့သော် စာရေးသူ၏ ငဲ့ဘော် ကြီး ဦးမောင်မောင်တစ်ယောက်ကား ယခုတိုင် မပေါ်လာခဲ့သေးပါ။

တောင်တက်ခရီး ကျွမ်းသူတို့စ အနောက်ဘက် လမ်းခွဲမှ တက်လိုက် ပါက ပိုပြီး ခရီးတာတိုသည်ဟု သိကြ ၏။ ထိုလမ်းခွဲခုလတ်တွင် ရမည်းသင်း မြို့သို့ လမ်းမျှော်ကြည့်နေသော နတ် ကြီးနှစ်ကောင်ရုပ်တူရှိ၏။ ထိုနတ်ကြီး ခြေရင်းတွင် စောစောက တွေ့ရ သည့် နတ်နန်းများထက် ပိုမိုထူးခြား အံ့မခန်းသော နတ်နန်းလိုက်ကြီး တစ်ခုရှိကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။

ဤနတ်နန်းဂူမှာလည်း အပိုးတံ၊ လက်ဝတ်ရတနာများ၊ အသပြာငွေ ကြေးများကို သူ့ထက်ငါ အပြိုင်ဆက် သနေကြ၏။ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်း တိုင်တို့ကိုလည်း အချိန်ပြည့် ထုခိုက် ပေးထား၏။ သို့သော် အင်အားက သ ဘာဂျာတံခါးကိုတော့ အားမခံသောကြီး

နှင့် စိတ်ချရအောင် ခတ်ပေးထားသည်။ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ အရပ်သားတို့က ထိုနတ်နန်းကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ကိုးပါက လောကီအကျိုးစီးပွား လာဘ်လာဘများ ချက်ချင်းတိုးသည်ဟု လက်ခံထားကြ၏။ ဤသို့နှင့် ကိုးကြ၏။

စာရေးသူမှာ တောင်ထိပ်ရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားနှင့် ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ပြီး မိတ်ဆွေရင်းများကို ထပ်မံနှုတ်ဆက်ရင်း ဦးမောင်မောင်ကို စောင့်ရပြန်၏။ ရွှေနတ်တောင်ပေါ်တက်သည့် နတ်လမ်းများကား ရှင်းလင်းလှပါ၏။ လူနန်းများစရာကား လုံးဝမရှိပါ။ ရွှေနတ်တောင်ထိပ်က တောင်အောက်သို့ အပေါ်မှဆီးကြည့်လိုက်ပါက ရိုးပြတ်လယ်ကွင်းကြီးအဆုံးမှာ မန်ကျည်းပင်၊ အုန်းပင်တို့နှင့် စိမ်းစိုဝေဆာနေသော ဘွက်ရွာကြီးကို အထင်းသား မြင်တွေ့နေခဲ့ရပါသည်။

ရဲဘော်ကြီး ဦးမောင်မောင်ကို စောင့်ရင်း နေအတန်ငယ် မြင့်လာပြီဖြစ်၍ တောင်ထိပ်ရှိ သိရှိသူအားလုံးကို အသားမည်းမည်းနှင့် ဦးမောင်မောင်ဆိုသူကို တွေ့ပါက ဘွက်ရွာသို့ လိုက်လာပါရန် မှာကြားခဲ့၏။ တစ်ဖန် လမ်းတွင်တွေ့သည့် လူအုပ်ကြီးကိုလည်း ဦးမောင်မောင်ပါလေမလားဟု ကျိုးစားတောင်းမှောက် ရှာဖွေကြည့်၏။ သို့သော် သူနှင့်တူသူကိုပင် မတွေ့ခဲ့ပါ။

ဤသို့နှင့် ဘွက်ရွာက ကိုညိုလှအိမ်ရောက်ပြန်တော့လည်း တစ်ဦးမည်း မစားလိုသေး၍ အဆာခံ သည်းညည်းခံပြီး စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ပြန်၏။ သို့သော် နေမွန်းတည့်လာတော့ လုံးစုံနေနိုင်တော့ပါ။ တောင်တက်ပြီး အာခဲ့ရ၍ ဝမ်းကဟာလာသည်။ ရွာခံ

မိသားစုနှင့်အတူ စားလိုက်ကြပါတော့သည်။

စာရေးသူတို့ အချို့တည်းပြီးပြန်တော့လည်း မရောက်သေး။ တောင်ဆင်းလူကြုံများကို မေးကြည့်တော့လည်း မတွေ့ခဲ့ရပါဟု ဆိုကြ၏။ သို့နှင့် စိတ်ပူလာပြီး ရွာပြင်ကစားပွဲက အသံချဲ့စက်များကို အတူအညီတောင်းပြီး အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ဟွန်းကြီးကို ပြောင်းလှည့်၍ ဦးမောင်မောင်ကြားလောက်အောင် အသံကုန်တင်ပြီး ခေါ်ကြည့်ပြန်၏။ သို့သော် ထူးမခြားနားပတ်ပျိုးဒီးအယားပါ။

စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် ဘွက်ရွာပြင်ပက အားကစားပွဲများသို့ အာရုံကို ပြောင်းလိုက်ကြသည်။ အားကစားနည်းများစွာတို့အနက် မိုးတောင်းလွန်ဆွဲပွဲမှာ အပျော်ဆုံးနှင့် စိတ်အဝင်စားဆုံးဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရ၏။

အကြောင်းမှာ လွန်ဆွဲပွဲတွင် ကျားသီးသန့်၊ မ၊ သီးသန့်၊ ကျားမရောရာ ရွာခွဲအလိုက် ယှဉ်ပြိုင်ကြပြီး နောက်က အိုးစည်ပုံမောင်းများတီး၍ အားပေးကြ၏။ စာရေးသူပါ ကျေးရွာသားတို့၏ အပျော်များ ကူးစက်လာ၍ ပျောက်ဆုံးနေသူ ရဲဘော်ကြီး ဦးမောင်မောင်ကို ခေတ္တမျှ မေ့သွားတော့သည်။

လွန်ဆွဲပွဲအပြီး ဘောလုံးကွင်းဘက်သို့ အပြောင်းတွင် ဟိုတစ်ဖက် ဝိုးစည်းထိပ်ဘက်မှ တုတ်ကြီးတစ်ချောင်း ထမ်းလာသော လူမည်းမည်းရှည်ရှည်ကြီးတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ကြ၍ မှင်ထက်မိပြီး အားလုံးက စိုက်ကြည့်နေခဲ့ကြ၏။

အနားရောက်တော့မှ စာရေးသူက မှတ်မိ၍ ပြေးသွားပြီး...

'ဟေ့လူ ဦးမောင်မောင်၊ ခင်ဗျား တုတ်ကြီးချလိုက်တော့လေဗျာ'

ဆိုမှ တုတ်ကြီးပစ်ချပြီး လျှာကြီးထွက်၍ ဟောဟံထိုးနေတော့၏။

အိမ်ရောက်တော့ ရေသောက်ရာမှာ ဘေးကလူကြီးများက အူပေါ်ရေလှုံမယ် ဖြည်းဖြည်းသောက်၊ နားပြီးသောက်ပါဟု အကြံပေးကြတော့သည်။ ဦးမောင်မောင်မှာ ထိုနေ့က မည်သည့်ထမင်းဟင်းကိုမျှ မစားနိုင်တော့ပါ။ မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်တို့ကိုသာ သုံးဆောင်ပြီး ခေတ္တမျှ လှဲနေပါတော့သည်။

ဦးမောင်မောင်ကို ရွာလူကြီးများက မေးရာ ရွှေနတ်တောင်ပေါ်တက်သည့်နေ့က နောက်ဆုံးသုံးခုမြောက် နတ်နန်းကြီးကို မြင်ခဲ့ပြီးနောက် တောင်ထိပ်ကို သူလုံးဝမရောက်တော့ပါ။ တောထဲဝင်သွားသည့် လူသွားလမ်းလေးက ဖုန်နေ၍ ထိုလမ်းအတိုင်း ရှေ့တူရှုသို့သာ တစ်စိုက်မတ်မတ် ဆက်သွားနေမိတော့ကြောင်း၊ အတန်ငယ်ကြာလာတော့ လမ်းမှာ လူသံ၊ ခွေးသံတွေ လုံးဝမကြားရတော့ကြောင်း။

သူက ယနေ့မနက် ကိုးနာရီခန့်က စထွက်လာလိုက်သည်မှာ ယခု မွန်းတည့်တော့မည်။ လူက ခွေးတွေထွက်လွန်းလာ၍ အကျီကို ချွတ်ပြီး ညစ်ခဲ့ရကြောင်း၊ ရေကလည်း ဆာလွန်းလှ၍ မခံမရပ်နိုင်တော့ကြောင်း၊ လက်က နာရီကိုကြည့်တော့ လမ်းလျှောက်ချိန် သုံးနာရီအတွင်းမှာ ယောက်ျားခြေနှင့်ဆိုက ဆယ်မိုင်ခန့် လျှောက်လာမိပြီး ဖြစ်ကြောင်းကို သတိမူမိတော့၏။

သို့သော် ဦးမောင်မောင်က သတိမလွတ်သေးတော့ သူ့ဘာသာသူ ဆင်ခြင်တုတရားနှင့် စဉ်းစားကြည့်၏။ သူရှေ့ဆက်လျှောက်လေ၊ တောနင်းလေ၊ တောခြောက်လေ ဖြစ်လာနေသည်။ သူ လမ်းမှားနေတာ သေချာပြီ။

တိုင်ပင်စရာကလည်း လူမရှိ ဒီထက် ကြာရင် ရေငတ်ပြီး မူးလဲတော့မည်။ လူမသိ သူမသိ မူးလဲနေပြီး ညရောက် လာက သားကောင်တို့နှင့် တွေ့လျှင် သေရတော့မည်။ ဘုရား ဘုရား။

ကဲ အမှားသိလျှင် အမှန်ပြင်ပေါ့။ သူ သင်ခဲ့ရသည့် စစ်ပညာအရ အမှန် ပြင်ရန် နောက်လှည့်ဆိုပြီး လာသည့် လမ်းကို နောက်ပြန်လျှောက်လာလိုက် တော့ အခု ညနေသုံးနာရီကျော်လာ ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ စထွက်သည့်အချိန်က အခု ဘွက်ရွာကိုအရောက် တစ်နေ့လုံး မိုင်နှစ်ဆယ်ကျော်လောက် နေပူကျဲကျဲ ထဲမှာ ဘာမှ မစားမသောက်ရဘဲ တစ်ယောက်တည်း တုတ်ထမ်းပြီး လျှောက်နေခဲ့ရပါသည်ဟု ဝမ်းနည်း ပက်လက်နှင့် ပြောပြရှာသည်။

စာရေးသူတို့ ခြုံရောက်ပြီး နောက် တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ဦးမောင် မောင်ကို လူရှင်းသည့် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်သို့ ခေါ်လာသည်။

'ကျွန်တော့် အမြင်တော့ ရွှေနတ် တောင်တက်တဲ့လမ်းဟာ မှားစရာမရှိ မျက်စိလည်စရာလဲ မလိုဘူး။ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်ခဲ့တာလဲ မှန်မှန်ပြောစမ်းပါ'

ဟု သူ့ကို မေးကြည့်သည်။ ထိုစဉ် ဦးမောင်မောင်က...

'ကျုပ်က နတ်ဆို လုံးဝယုံကြည်တဲ့ လူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျား အသိပါ နော်။ အဲဒီနေ့က စတွေ့တဲ့ တောင်ခြေ က နတ်နန်းရောက်တော့ ကျုပ်အူတွေ ယားလာတယ်။ ငါက မရောက်ဖူးလို့ ထွက်လာတာ သင်းက အိမ်မှာ မနေ ဘူးလို့ ကျုပ်စိတ်ထဲက ပြောပြီး ရယ်ခဲ့ တယ်။

ဟိုတောင်ခုလတ်က အလယ်နတ် နန်းကို တွေ့ပြန်တော့ ကျုပ်နှုတ်က

လွတ်ခနဲဆို...

“ဟေ့ဟေ့ ဒီအချိန်ဆို ယင်း ကလေး ငို နေတော့မယ်။ ယင်းအိပ်ပြန်ပြီး နို့တိုက်ချေ ကွာ”

လို့ ထွက်သွားလိုက်မိတယ်ဗျ။ အဲ နောက်ဆုံး နဂါးကြီးတွေခြေရင်းက နတ်နန်းကြီးကျတော့ နတ်ရုပ်မတွေ က ပိုချောပိုလှ ပိုသဘာဝကျ။ ဆက် ထားတာတွေကလဲ အကောင်းစား ပိုး ဖဲစတွေ၊ လက်ဝတ်လက်စားတွေ၊ ငွေ တွေကလဲ တစ်ပုံကြီးဗျ။ အဲဒီမှာတင် ကျုပ်စိတ်တွေက ဘာဖြစ်လိုက်တယ် မသိဘူး။ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ...

“ဟေ့ မချော ယင်းဆိုက ငါ့အောင် လိုက်လာပြီး ဒီမှာ ငွေလာရှာနေကြတာကို ကောင်းပါတယ်။ ယင်းတို့က ပိန်းယားဆို တော့ ထွေးလို့ရတယ်ကွ။ ဒါမှ မိတ္တူ ယောက်ျားတွေက သုံးကြ စားကြ ယောက် ကြရမှာကိုကွ။ အနတ် ဟား ဟား” ဆိုပြီး ထွက်လာလိုက်မိတာ အခုလို အဖြစ်ဆိုးနဲ့ ကြုံခဲ့ရတာပါပဲဗျာ’ဟု ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူအား ဦးမောင်မောင်က မမြင်းမချန်နှင့် ခရေစေတွင်းကျ ပြော ပြတော့ အားလုံးကို သိလိုက်ရပေပြီ။

‘ဦးမောင်မောင်ရယ်၊ ဒီတော့က သိပ်နတ်ကြီးတယ်... ခင်ဗျားက ဒီနတ်တွေကို မယုံရင် မပူပေး မပသနဲ့ပေါ့။ သူတို့ကို မပသလို့လဲ ခင်ဗျားကို ဘာခုကွမှ မပေးဘူး။

အေး မယုံကြည်လို့ဆို နတ်နန်းတွေကို ခင်ဗျားပြောပြသလို စိတ်နဲ့၊ နှုတ်နဲ့၊ ကိုယ်အမူအရာစတာ တွေနဲ့ စော်ကားရှိုင်းပျလာရင်တော့ ဦးမောင်မောင်ရေ ခင်ဗျားက ဧည့်သည် အစိုးရမင်းမူထမ်းမို့လို့ ခုဟာ နမူအ လေးလောက်ပဲ ပြုလိုက်တာပါ။

နောက်တစ်ခါဆို နှစ်ထပ်ရှိသွားစဉ် ပိုမှတ်မိအောင် ခင်ဗျားဖိစိန်ကို ကြက် မွေးလေးနုတ်သလို နုတ်လိုက်လိမ့်မယ် နော်’

ဟု ပြောပြလိုက်တော့သည်။ ဦးမောင်မောင်ကလည်း...

‘ဒီတစ်ပွဲကတော့ ကျုပ်တစ်သက် မေ့မရနိုင်တဲ့ သင်ခန်းစာရလိုက်ပါပြီ။ ခံစားလိုက်ရတာကလဲ အိစလဲဝေငွေ တာပါပဲဗျာ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့ ဘဲ မကုန်ကြသေးလို့သာ ပြန်ဆုံခွင့်ရ ကြ သေးတာဗျ။ ကျုပ် သိပ်ကံကောင်း တယ်။ ကျုပ် လွန်တာရှိတာတွေကို လဲ ကျုပ်ကိုယ်စား ခင်ဗျားကပဲ ဝန်ခံ ပါလို့ တောင်းပန်ပေးပါဦးဗျာ။ အခု ကမယ့်ဘူးဆိုပေမယ့် အခု ကိုယ်တွေ ကြုံတော့ ယုံရပါပြီဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်ပါတော့သည်။

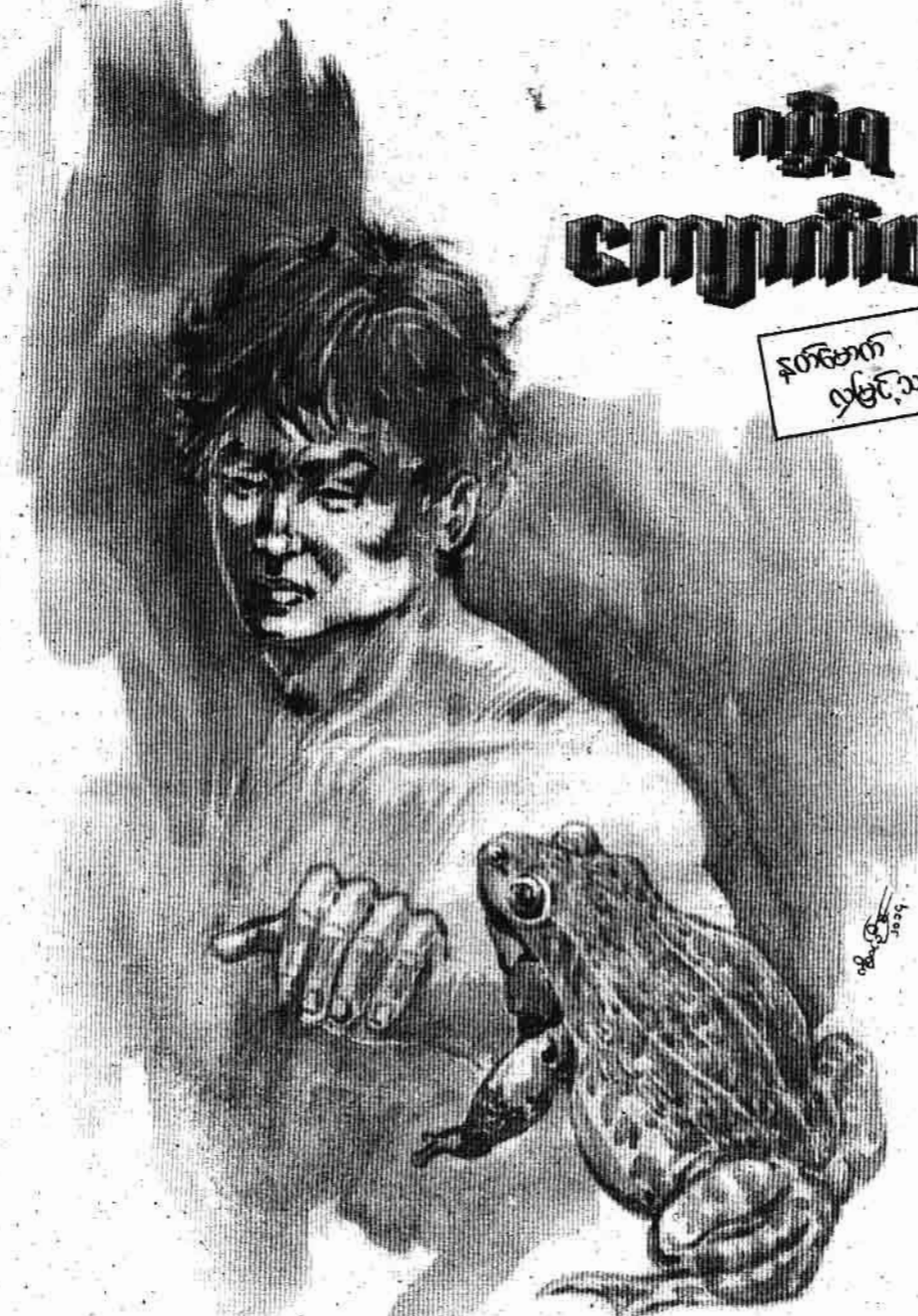
တက္ကသိုလ် မောင်လူလှ

www.burmeseclassic.com

ကဏ္ဍ ကျောက်စာ

နတ်ဗောက်
၇၅၆ သစ်

မိုးသည် တဖြောက်ဖြောက်နှင့် ရွာ
နေ၏။ ညနေ ငါးနာရီလောက်က
တပေါပေါ ရွာချခဲ့ပြီး ခြောက်နာရီ
ထိုးလောက်မှာ မိုးစဲသလို ဖြစ်ခဲ့ကာ
ယခု ညပိုင်းအထိ တဖြောက်ဖြောက်
နှင့် စိမ့်စိမ့်လေးအေးကာ ရွာနေခြင်း
ဖြစ်သည်။ ကိုဘက်တို့တစ်ရွာလုံး ရွာ

အနောက်ဘက် လယ်ကွင်းပြင်တွင်
ရေနံမီးတုတ်ကိုယ်စီနှင့် ဖားကောက်၊
ဖားရိုက် တွက်ကြသည်။

ကိုဘက်တို့ အညာဒေသမှာ ယခု
လို ဝိုးဦးကျတွင်သာ ဖားကို ကမ္ဘာ
ဟင်းသီးဟင်းရွက်ဟု သဘောထား

လျက် ပေါပေါများများ စားရသည်။
ဝယ်စားရသူဟူ၍ မရှိ။ တစ်အိမ်
တစ်ယောက်၊ နှစ်ယောက်ဆိုသလို
ဟင်းစားအဖြစ် ဖားကောက်၊ ဖားရိုက်
ထွက်ကြသည်။ ရေနံမီးတုတ်များမှာ
တစ်နှစ်သုံးပြီး အိမ်အောက် ရက်မဟာ
ထိုးထားလိုက်ရုံသာ။ နောက်တစ်နှစ်

တွင် အဝတ်စုတ်ကို ရေနံအိုးထဲ စိမ်ပြီး မီးတုတ်မှာပတ်၍ မီးညှိလိုက်လျှင် ရေနံမီးတုတ် ပြန်ရသည်။

အချို့က ဖားကို အကောင်လိုက် ကောက်ယူပြီး ပလိုင်၊ ရှုံအိတ်တို့တွင် ထည့်သည်။ အိမ်ပြန်ရောက်မှ ရေခဲခွေးဖြောချလိုက်သည်။ အချို့သူတို့က ဖားကို တွေ့ရာနေရာမှာပင် ရိုက်သတ်ယူပြီး အိတ်ထဲ ပလိုင်ထည့်သည်။ အကောင်မပျက် အရှင်လတ်လတ် ရေခဲခွေးဖြောရတာ သနားလို့တဲ့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပါဏာတိပါတကံက တော့ ဇာယုလွန်တာချင်း အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်တွာ၊ အသားဓာတ်ကလေးရဖို့အတွက် ငရဲနှင့် ဝမ်းစာ နီးရာ လှမ်းကြရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

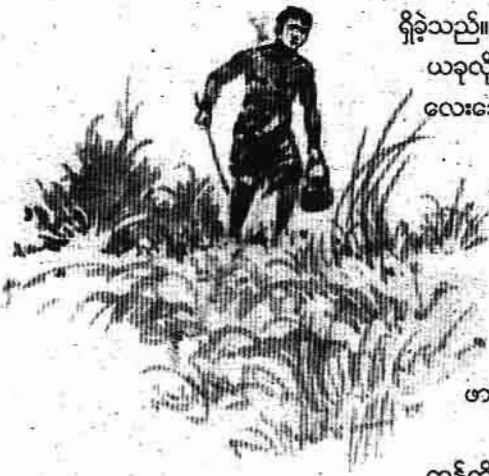
ကိုဘကံက ရေနံမီးတုတ်ကို ကိုင်၍ ရှေ့မှလျှောက်ကာ ဖားကို ကောက်သည်။ သူ့သား "ပေဖေး" က ပလိုင်ကို စလွယ်သိုင်းကာ လွယ်လျက် လက်တစ်ဖက်က ရေနံအိုးကို ကြိုးနှင့်ချည်၍ ဆွဲကိုင်ပြီး နောက်မှလိုက်သည်။ ဖားက အတော်လေးကျသည်။ သို့သော် လူလောဘက ခရီးမရှိ၊ တစ်စည်းမရှိ။ သတ်မှတ် ဘောင်ခတ်လို့မရ။

'လူလေး ဖားဘယ်လောက်ရပြီလဲ' 'နှစ်ပိဿာလောက်တော့ ရှိမယ် အဖေ'

'ဟေ အဲလောက်တောင် ရပြီလား၊ လာကွာ သူတော်ကန်ဘက်အထိ သွားရအောင်။ သုံးပိဿာလောက်ရမှ အိမ်ပြန်တာပေါ့။ ရေနံရှိသေးတယ် မဟုတ်လား'

'ရေနံတော့ ရှိသေးတယ်အဖေ။ သူတော်ကန်ဘက်တော့ မသွားပါနဲ့ ဗျာ။ ကျုပ်ကြောက်တယ်ဗျ'

ကိုဘကံ၏သား ပေဖေးက သူတော်

ကန်ကို ဖားကောက်သွားရန် ငြင်းဆန်သည်။ ငြင်းဆန်ရခြင်းအကြောင်းမှာ သူတော်ကန်က ရာဇဝင်ပုံပြင် ရှိခဲ့သည်။ သူတို့ လေးအိမ်တန်းရွာလေးမှာ သူတော်ကန်က ဂန္ထိရဆန်ခဲ့သည်။

သူတော်ကန်ဟု ပြီးစလွယ်ခေါ်နေကြသော်လည်း "ဖိုးသူတော်ကန်" ဟု သိကြပြီးဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်ဆည် ရေကန်ငယ်လေးဖြစ်ပြီး ဖိုးသူတော်တစ်ပါး သူ့လက်၊ ခြေ၊ တတ်နိုင်သမျှ ခွန်အားလေးနှင့် တစ်နေ့တစ်လံဆိုသလို မြေဖို့ဆည်ခဲ့သော ရေကန်ငယ်လေးပင်။ ကျေးငှက်သာရကာနှင့် ကျွဲနွားတို့ ဆယ်နှစ်ရာသီ ရေသောက်နိုင်ရန် ရည်စူး၍ သစ္စာကျိန်ဆိုပြီး ဆည်ခဲ့သော ကန်လေးဖြစ်သည်။

အင်းရေကန် ခပ်ကြီးကြီးအရွယ် ရေကန်ငယ်လေးခွဲ "သူတော်အင်း" ဟုလည်း ပြောကြသည်။

'ဤရေကန်ငယ်လေးကို ဖျက်ဆီးသူသည် ကုန်းသွားကုန်းသွား ရေထူးရေထူး သင်္ဃာတေ ပြုပြင်ပွယ်စံ စောင့်ရှောက်သူသည် စီးပွားစွာ တိုးပွားလျက် ကြံစဉ်အောင် ဆောင်စဉ်ပြောပါစေ'

ဟု ဖိုးသူတော်က ကျိန်စာဆိုခဲ့တိုက်ခဲ့သည်ဟု ပါးစပ်ပြောရာဇဝင်

ရှိခဲ့သည်။
ယခုလို မိုးရာသီတွင် သူတော်ကန်လေးဘေးမှာ ဖားတွေ အလွန်ကျသည်။ ဖားမိသားစုများ ပျော်ပါးကြသည်။ သို့သော် ဖားကောက်ရန် လာသူများသည် ကန်အနီးနား ရောက်သွားလျှင် ဖားတွေ ပျောက်သွားသည်။ ဖားသံတွေလည်း တိတ်ဆိတ်သွားတော့သည်။

ကန်ကို တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ပလံ့ကြည့်ပြီးလျှင် ဖားကောက်သူက အရှေ့ဘက်ကန်စပ် ရောက်နေလျှင် အနောက်ဘက်ကန်စပ်မှ အထက်ဖြူအောက်ဖြူ ဝတ်ထားသော ဖိုးသူတော်က အမှောင်ထဲတွင် ကိုယ်ထင်ရှားပြပြီး လက်ကပြတတ်သည်။ မလုပ်ပါနဲ့၊ ဖားသတ္တဝါတွေကို ချမ်းသာပေးပါ။ သူတို့ဘာသာဘာဝ ပျော်ပါး နေထိုင်ပါစေဆိုသည် သဘောပင်။

ဖားရှားသွားသော မိုးရာသီနောက်ပိုင်း ကာလများတွင် အချို့သူများက ဖိုးသူတော်ကန်ဘက်သို့ သွားပြီး...

'ဦးလှတော်ကြီးရယ် ဖားလေး ဘာလေး ပေးပြီး အာဟာရ သပ္ပာယ် ယူတော့မှာပါ ခွင့်ပြုပါ'

ဟု တောင်းပန်ပြီး ဖားသွားရှာလျှင် ငါးဆယ်သား၊ တစ်ပိဿာအထိ ဟင်းစားကောက်ရတတ်သည်။ မည်သည့်ခြောက်လှန့်မှုမှလည်း မပြုဟု ဆိုကြပါသည်။

ကိုဘကံ၏သားမှာ ဆယ်နှစ်နှင့်အရွယ် ကလေးသာသာဖြစ်၍ ထန်းပင်လောက်မြင့်သော ဖိုးသူတော်ကြီးခြောက်မှာကို ကြောက်နေသဖြင့် ငြင်းဆန်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ကိုဘကံမှာ ဒီနေ့ည ဖားကောက်ရ

တာ လက်တွေ့၊ သဘောတွေ့နေသည်။ ဖိုးသူတော်ကန် (ခေါ်) သူတော်ကန်ကို ဖားသွားကောက်ချင်သော စိတ်ဆန္ဒက တားမရဆီးမရအောင် ဖြစ်နေပါသည်။

‘ကံ လူလေး ကြောက်ရင် မလိုက်နာရသမျှကို အိမ်ယူသွားတော့ ရေနံအိုးနဲ့ မီးတုတ်ပဲ အဖေယူသွားတော့မယ်။ ရသမျှ ခါးပုံစာလုပ်ပြီး ထည့်ခဲ့မယ်’

‘ဒါဆိုရင် ကျုပ်ပြန်မယ်အဖေ’

ဟု ဆိုကာ ကိုဘက်၏သား ပေမှေးက ရေနံအိုးကို ပေးပြီး ဖားပလောင်းကို လွယ်ကာ နေအိမ်ဆီ ပြန်သွားလေသည်။ လယ်ကွင်းပြင်တွင်ကား ဖားကောက် မီးတုတ်များမှာ အနံ့အပြားပင်။

* * *

ရေနံအိုးကို တစ်ဖက်ကဆွဲ၊ တစ်ဖက်က မီးတုတ်ကိုကိုင်လျက် ကိုဘက်သည် စိုက်စိုက်၊ စိုက်စိုက်နှင့် ဖိုးသူတော်ကန်ဆီသို့ ရောက်လာလေပြီ။ ဖားသံများ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ တစ်ဖက်ဆည်ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် လျှောက်ရင်း ဖားရှာသော်လည်း မတွေ့။ ကန်တစ်ပတ်မက နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်ပင် ရှိနေပြီ။

ထိုစဉ်မှာပင် သူ့ခြေထောက်အောက်မှ “အံ့အင်” ဟု စူးရှမြည်လှသည့် ဖားအော်သံကြားသဖြင့် မီးတုတ်ကို အောက်စိုက်ကာ ကြည့်လိုက်ရာ ဖားခုံညှင်းလေးတစ်ကောင်၊ မျက်လုံးကြောင်တောင်တောင်လေးကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ကိုဘက် ရယ်ချင်သွားသည်။ ခုံညှင်းဖားဆိုသည်မှာ ကျပ်ပြားဝိုင်းသာသာ ဖားငယ်လေးသာ ဖြစ်သည်။ မစားလောက်၊ မသောက်လောက် ဖားချဉ်ချီး။ ဖားအသေးစားလေးသာ။

‘သွားပါကွာ၊ မင်းတစ်ကောင်နဲ့

ငါ့မှာ မထူးပါဘူး’

ဟု ရေရွတ်ကာ ကိုဘက်သည် ဖားခုံညှင်းကိုရှောင်ကာ ကန်ကို နောက်တစ်ပတ်၊ ပတ်၍ ဖားရှာပြန်သည်။ ဖားတစ်ကောင်မှမတွေ့။ ဖားခုံညှင်းလေးနားသို့ တစ်ကျော့ပြန် ပြန်ရောက်သည်။ ထိုအခါ ဖားခုံညှင်းလေးနားက “အံ့အင်” ဟု စူးရှစွာ အော်လိုက်သံကို ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

‘ဪ၊ ယင်းက ငါနဲ့ လိုက်ချင်နေတာကိုး။ ခုထိ ဒီနားကမရွတ်ဘဲ ဖောင်းနေတာပေါ့။ ကဲကွာ ဒီလောက်လိုက်ချင်ရင်လဲ’

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဖားခုံညှင်းလေးကို ကောက်ယူလိုက်ရာ လက်ထဲတွင် ဖားသက်ရှိမဟုတ်ဘဲ ကျောက်ခဲတုံးလေး ဖြစ်နေလေသည်။

‘ဟာ တန်တော့ ဒါဟာ ကျောက်ဖားဆိုတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ငါနဲ့ ထိုက်တန်လို့ရတာ။ အိမ်ယူသွားမှ’

ဟု ကိုဘက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ကျောက်ဖားလေးကို ခါးပုံစထဲ ကောက်ထည့်ကာ ရေနံအိုးနှင့် မီးတုတ်ကိုကိုင်၍ အိမ်ဆီသို့ ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။

* * *

ကိုဘက် အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အတော်ကြီး ညဉ့်နက်နေလေပြီ။ တစ်အိမ်လုံး တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်၊ အိပ်စက်ပျော်နေကြပြီ။ ကိုဘက်သည် ရေချိုးစဉ်အိုးထဲသို့ ကျောက်ဖားလေး

ကို ထည့်ထားလိုက်သည်။ ‘တော့ ကိုဘက်၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ’

‘ဟာ မိဖံလှ၊ လန့်လိုက်တာဟာ’ သူ့နောက်မှ နှီးမိဖံလှက အသံပြုလိုက်မှပင် ကိုဘက်မှ လန့်ထိတ်သွားလေသည်။

‘ကျုပ် ဆီးသွားချင်လို့ ဆင်းလာတာ၊ တော့ကို ရပ်ကြည့်နေတာ ကြာပြီ။ ရေစဉ်အိုးထဲ တော် ငုံ့ကြည့်နေလို့ ကျုပ် နောက်ကနေ အသာကြည့်နေတာ။ စဉ်အိုးထဲမှာ ဘာရှိလို့လဲ’

‘ရှူး၊ တိုးတိုး လာလာ ငါပြမယ်’ ဟု ဆိုကာ ကိုဘက်က လေသံဖြင့် မမိမိကို ရေစဉ်အိုးနား ခေါ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ရေနံမီးတုတ်အလင်းရောင်ဖြင့် ကျောက်ဖားလေးကို ပြသည်။ မမိမိလည်း အံ့သြနေလေသည်။

‘ဟွင်းထူးပဲတော့၊ ကျုပ်ဟိုသားစုတားခုတော့ ထူးတော့မယ်ထင်တယ်။ ရွှေတွေ့တွေ့ဖူးမှာ၊ ရပလို့လာပဲနော် ကိုဘက်’

‘မင်းကလဲကွာ မဆီမဆိုင် ကျောက်ဖားနဲ့ ရွှေ၊ ငွေနဲ့ ဘာဆိုင်တာမှတ်လို့’

‘ဟုတ်ဘူးလေတော်၊ ကျုပ်တို့ အဘွားက ပြောဖူးတယ်။ ဖားမင်းသမီးလေး ရောက်လာပြီး ရွှေတွေ့၊ ငွေတွေ့သေတ္တာထဲ ထည့်ပေးသွားတယ်ဆိုတဲ့ ပုံပြင် ကျုပ်ကြားဖူးလို့ပါတော်’

‘တော်တော် စိတ်ကူးယဉ်တဲ့ မိန်းမပဲ။ ကဲပါကွာ ငါအဝတ်လဲဖို့ ထုတ်ထားလိုက်။ ခြေဆေးပြီး လာခဲ့မယ်။ အရမ်းအိပ်ချင်နေပြီ။ မျက်စိတွေ ကျိန်းစပ်နေပြီ’

ကိုဘက် ခြေထောက်ကိုဆေး၊ မီးတုတ်ကို ငြိမ်းပြီး အဝတ်လဲကာ အိပ်စက်လိုက်လေသည်။ * * *

ကိုဘက် အိပ်ကောင်းနေစဉ်မှာပင် တစ်စုံတစ်ဦးက ပခုံးကို လာပုတ် သဖြင့် နိုးသွားရသည်။

'ခင်ဗျားအိပ်မှာ ကျုပ်နေမယ်နော်၊ ခင်ဗျား အလုပ်ကိစ္စမှန်သမျှ ကျုပ်ကို တိုင်ပင်ပါ။ အောင်မြင်ပယ်အလုပ်၊ ကောင်းတဲ့အလုပ် ဆိုရင် ကျုပ်အသံပေးမယ်။ ကျုပ်ပြန်နေရင် မလုပ်ပါနဲ့ ဟုတ်ပြီဟာ။ ကျုပ်ကို ထမ်းကြည့် ကျွေးပါ'

'အေးပါကွာ အေးပါ၊ အေးပါ... အေးပါ၊ ကျွေးပါမယ်၊ ကျွေးပါမယ်' ကိုဘက်နှုတ်မှ ကယောင်ကတမ်း နှင့် စာတွတ်တွတ် ရေရွတ်နေလေ သည်။

'ကိုဘက် ကိုဘက် တော့ ကိုဘက် ထတော့လေ၊ နေတောင်ထွက်နေပြီ ဘာတွေအော်နေတာလဲ'

'ဟေ အေး... အေး ထပါမယ်' သူ့ဇနီး မိခံလှက လှုပ်နှိုးလိုက်မှ ကိုဘက် နိုးထသွားရသည်။ နေအိမ် ထရံပေါက်ကလေးများကြားမှ နေ ရောင်ခြည်တန်းလေးများပင် 'အိမ်ထဲ သို့ ထိုးဝင်နေလေပြီ။

ရေချိုးစဉ်အိုးနားသို့ မျက်နှာသစ်ရန် သွားလိုက်ပြီး ညက သူ့ရခဲသော ဖား ခုံညင်း ကျောက်ဖားလေးကို ကြည့် လိုက်သောအခါ ရေစဉ်အိုးထဲတွင် ငြိမ်သက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

'မင်းနဲ့ငါ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိလို့ ဆုံရ တာပဲ။ မင်း အိပ်မက်ပေး ပြောသွား သလိုပဲ ငါ မင်းကို ထမင်းဖြူ နေ့တိုင်း ကျွေးမယ်။ ငါ့ကိုလဲ ကောင်းတဲ့အကြံ ဉာဏ်တွေ ပေးပေါ့ကွာ၊ ဟုတ်လား။ မင်းကိုငါ ဘယ်သူ့လက်ထဲမှ မပို့ဘူး။ ငါကတိပေးတယ်'

ဟု ဆိုကာ ကိုဘက်သည် ကေ့နက် ဖားလေးကို ရေစဉ်အိုးထဲ ပြန်ထည့် လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မျက်နှာသစ်ပြီး ထမင်း ကြမ်းခဲတစ်ခဲယူ၍ ရေစဉ်အိုးထဲ ထည့် လိုက်လေတော့သည်။

* * *

ထိုနေ့၊ ထိုရက်၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ကိုဘက်၏မိသားစုသည် ဘာလုပ်လုပ် ကျောက်ဖားလေးကို တိုင်ပင်ခဲ့လေ သည်။

'ကျောက်ဖားလေးရေ မနက်ဖြန် နှမ်းကြမလို့ ကြရမလား'

'မနက်ဖြန် မြေပိုက်မလို့ စိုက်ရ မလားဟေ့'

'ဒီနေ့ မြို့ကို ဈေးဝယ်သွားမလို့၊ ဆန်ဝယ်မလို့၊ ရွှေဝယ်မလို့ ဝယ်ရ မလားဟေ့'

စသည်ဖြင့် တိုင်ပင်၍ အခါတော် ပေးခိုင်းလေသည်။

ထိုသို့ တိုင်ပင်သည့်အခါ လုပ်သင့် သည်၊ အောင်မြင်မည်ဆိုလျှင် အိပ်မက် ထဲတွင် ကျောက်ဖားလေးမှ 'အုံအင်၊ အုံအင်၊ အုံအင်' ဟု သုံးကြိမ် အော် မြည်အသံပေးလေသည်။ မလုပ်သင့် သေး။ အောင်မြင်မှု မရရှိနိုင်လျှင် ဘာအသံမှမပေးဘဲ ငြိမ်သက်နေခဲ့ သည်။

ဤသို့ဖြင့် သုံးနှစ်အတွင်းမှာပင် ကိုဘက်တို့မိသားစုမှာ ပဲကရ၊ နှမ်း ကရ၊ စပါးတောင်လိုပုံ၊ ဆီကိုရေချိုး၊ ဆေးရိုးမီးလှုံနိုင်လောက်အောင် စီးပွား များ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ခဲ့ပေသည်။ ယာမြေလုပ်ငန်းဆောင်တာမှ သီးနှံ ထွက်များ ထူးထူးခြားခြား အထွက်တိုး အောင်မြင်ပြီး ပျဉ်ထောင်၊ သွပ်မိုး အိမ်ကြီးရခိုင်နှင့် တောသူဌေးများအဖြစ် ထင်ရှားပြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပဲကြရမည်နော်၊ နှမ်းကြရမည်နော်၊ စပါးစိုက်ရမည်နော်၊ ရိတ်သိမ်းရမည် အချိန်၊ ရောင်းချရမည်အချိန်၊ ဝယ်ယူ

ရမည့်အချိန်၊ ဝယ်ယူရမည့်အခါရက် များကို အိပ်မက်ထဲတွင် ကျောက်ဖား လေးက အချက်ပြ အော်မြည်၍ အကြံ ဉာဏ်ပေးခဲ့သဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အောင် မြင်တိုးတက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ကို တစ်မိသားစုလုံး ယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။ သို့နှင့်ပင်...

* * *

သို့နှင့်ပင်... ယခုနှစ် ဝါဆို၊ ဝါခေါင် ရေဖောင်ဖောင်တွင် ကိုဘက်၏ အငယ် ဆုံးသားနှင့် နို့ညာသားတို့က မောင်ရှင် လောင်းလုပ်ချင်သည်။ ရှင်ပြုအလှူ လုပ်ပေးပါဟု ပူဆာလာသည်။

'သီတင်းကျွတ် သီးနှံတွေသိမ်းပြီး တော့ လုပ်တာပေါ့သားတို့ရ၊ ခုဟာက မိုးရာသီကြီး စိုက်တုန်းပျိုးတုန်းအချိန် ကွာ။ မိုးဖျက်လို့ အလှူပျက်ရင် ဘယ် နယ်လုပ်မတုံး၊ စောင့်ပါဦးကွာ။ တစ်လ၊ နှစ်လပဲလို့ပါတော့တယ်'

ဟု ကိုဘက်က တားမြစ်သည်။ သို့သော် မမိခံလှက...

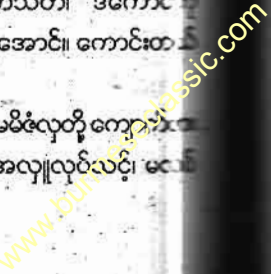
'ကိုဘက်ကလဲတော် ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ။ ကိုယ့်မှာ ဆန်၊ ဆီ၊ ငွေကြေး အပိုတွေ အများကြီးရှိနေ တာပဲ။ သားတွေ လှူချင်တာ လှူ လိုက်ရအောင်ပါ'

'ဟ ငါက မလှူချင်လို့မဟုတ်ဘူး၊ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်ကာလဖြစ်နေလို့ မိုးခန္တ ငြီး ရွာနေရင် ငါတို့ အလှူပျက်ရမှာကွာ၊ ဘယ်သူမှ လာနိုင်မှာမဟုတ်လို့ ပြော နေရတာ'

'ဒါဆို ကျုပ်တို့ ကျောက်ဖားလေး ကို တိုင်ပင်ကြည့်ရအောင်လေ'

'အေး ဟုတ်သဟ၊ ဒီကောင် တို့ တိုင်ပင်ကြည့်ရအောင်။ ကောင်းတာ ကွာ'

ကိုဘက်နှင့် မမိခံလှတို့ ကျောက် ဖားလေးကို ရှင်ပြုအလှူလုပ်သင့်၊ မလုပ်

သင့် တိုင်ပင်လေသည်။ ထိုအခါ အိပ်မက်ထဲတွင် ကျောက်ဖားက “အုံအင်၊ အုံအင်၊ အုံအင်” နှင့် အလှူ လုပ်သင့်ကြောင်း ထောက်ခံအကြံပြု လေသည်။

ဤသို့နှင့် ဝါဆို၊ ဝါခေါင် ရေဖောင်းဖောင်း မိုးတွင်းကာလကြီးမှာပင် ကိုဘက်နှင့် မမိခံလှတို့မှ သားရှင်ပြုအလှူပွဲကြီး ထူးထူးခြားခြား ကျင်းပဆင်နွှဲလေတော့သည်။ ရွာနီးချုပ်စပ် ရွာပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ကို ဗျိုးဟစ်၍ ထမင်းရည်ချောင်းစီး မောင်းတီးလှူခြင်းဖြစ်ရာ အလှူပွဲရက်မရောက်မီကပင် တသိမ့်သိမ့်လှူပွဲ နာမည်ကြီးလျက်ရှိသည်။

မန္တလေးမြို့မှ ထိုစဉ်က နာမည်ကြီး “စိန်ခိုလ်အောင် မင်္ဂလာဆိုင်” ကြီးနှင့် ဧည့်ခံဖျော်ဖြေမည်ဟုပါ ကြေညာသတင်းလွှင့်ထားရာ အလှူသို့ ဆိုင်းနားထောင်လာကြရန် ပြင်ဆင်နေခဲ့ကြသည်။

အလှူပွဲဝင်သည့် ပွဲစနေ၊ ညဆယ်နာရီခန့်အချိန်၊ ဆိုင်းတီးကောင်းနေသည့်အချိန် ဧည့်ပရိသတ်များ မဏ္ဍပ်ပြည့် ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ကောင်းကင်တွင် မိုးသားတိမ်လိပ်များ မည်းတက်လာပြီး မိုးခြိမ်းသံကြီးများပေးကာ မိုးသီးမိုးပေါက်များ စတင် ရွာချလေသည်။ မဏ္ဍပ်တစ်ခုလုံး လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားပြီး ဆိုင်းလည်း အစီးရပ်သွားလေသည်။

မိုးရေများမှာ မဏ္ဍပ်အမိုးကို ချက်ချင်း ပေါက်မကျသေးဘဲ တဖြောက်ဖြောက် စတင် ရွာကျချိန်မှာပင် အလှူဒါယကာ ဦးဘက်နှင့် ဒါယိကာမ ဒေါ်မိခံလှတို့သည် ကျောက်ဖားထည့်ထားသော ရေစဉ့်အိုးနားသို့ ပြေးသွားကာ...

ကျောက်ဖားချ လုပ်ပြီးကွဲ၊ ဝါတို့ အလှူ

အောင်လဲ တားနိုင်တယ်

‘ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုရင် ဘက်ဟာ တော်တော်ကံထူး တဲ့ ပါရမီရင်ပဲ။ သူ့အလှူမှာ မိုးက လာဖျက်တာတောင် မှပဲ ကျောက်ဖားက အော်ပြီး တားပေးတယ် ဆိုတော့ တော်ရုံတန်ရုံ ကံမဟုတ်ဘူး။ ကြီးမားတဲ့ ရှေးကုသိုလ်

မိုးဖျက်လို့ ဖျက်ရတော့မှာလား။ မင်း လှူပါ လုပ်ပါဆိုလို့ ဝါတို့လဲ အလှူပွဲ လုပ်လိုက်ရတာ။ မိုးကို တားပေးနိုင်ရင် တားပေးပါဦး’

ဟု ပြောဆို တောင်းပန်လေသည်။ ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်မှ “အုံအင်... အုံအင်... အုံအင်... အုံအင်...” နှင့် ဖားအော်သံများ ကြားလိုက်ရာ ထိုအသံသည် ဆိုင်းပိုင်းတွင် ချိတ်ထားသော စကားပြောခွက်မှတစ်ဆင့် အသံဝင်သွားပြီး တစ်ရွာလုံးကို ဖားအော်သံလွှမ်းသွားလေတော့သည်။

မိုးသည်လည်း ချက်ချင်းရပ်သွားပြီး ကောင်းကင်တွင် မိုးသားတိမ်လိပ်တို့ ကင်းစင်သွားလျက် လမင်းရောင် ခြည်ပင် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။ ယခုမှပင် ဆိုင်းဆရာ “စိန်ခိုအောင်” လည်း ပြုံးနိုင်ပြီး ဆိုင်း ဆက်တီးနိုင်လေတော့သည်။ ထို့အတူ...။

ထို့အတူ ရွာထဲမှ သက်ကြီးရွယ်အိုဘိုးဘွားတို့ကလည်း...

‘ကျောက်ဖားအော်သံ ကြားလိုက်ရတယ်’

‘ဟုတ်တယ် စောစောကအော်သံဟာ ကျောက်ဖားအော်သံပဲ’

‘မှန်တယ်ဟေ့ ကျောက်ဖားဆိုတာ မိုးရွာအောင် ခေါ်နိုင်သလို၊ မိုးမရွာ

အဆက်လို့ ပြောရမှာပဲ’

‘အေး ငါတို့ရွာနားမှာ ကျောက်ဖား ရှိတယ်ဆိုတာ လာဘ်ကောင်းတာပဲကွ။ မိုးများနေရင်လဲ တားခိုင်းရမယ်၊ မိုးလိုရင်လဲ မိုးခေါ်ခိုင်းရမယ်၊ ကျောက်ဖားအရှာ ထွက်ရမယ်ကွ’

စသည်ဖြင့် သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားဆိုသလို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် စကား ပြန်သွားခဲ့လေသည်။ အလှူဒါယကာကြီး ဦးဘက်နှင့် အလှူဒါယိကာမကြီး ဒေါ်မိခံလှတို့၏ သားရှင်ပြုအလှူပွဲကြီးမှာလည်း အောင်မြင်စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာနှင့် ပြီးစီးခဲ့ရပါလေသည်။

* * *

ထိုသို့ ထမင်းရည်ချောင်းစီး မောင်းတီးအလှူကြီး ပြီး၍ သုံးလခန့်ရှိချိန်၊ တစ်နေ့ နံနက်စောတွင် ကိုဘက်တို့ နေအိမ်သို့ လေးအိမ်တန်းရွာဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတသည် ကြွရောက်လာလေသည်။

ကိုဘက်နှင့် မမိခံလှတို့မှာ ဆရာတော် ကြွရောက်လာသဖြင့် အိမ်ပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းတွင် ချက်ချင်း လှည်းကျင်း၊ ကော်ဇောခင်း၍ ဝတ်ပြုကြသည်။ ဆရာတော်မှ မျက်လူးကို ချ

ထားပြီး...

... အဲဒီတော့ ဒကာကြီးနဲ့ ဒကာမကြီးတို့ အစွဲမပြုဘဲ အစွဲအတ္တ ဆိုတာ မကောင်းပါဘူး။ အပယ်ကို လား နိုင်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးရဲ့ အကျင့် သီလ သမာဓိကို ဒကာကြီးတို့ သိပြီးဖြစ်ပါယ်။ ဒကာကြီးတို့ထံမှာ သုံးနှစ်ကျော်ကျော် သူ ပဋ္ဌာန်းဆက် ကုသိုလ်ဆက်ရှိသရွေ့ နေခဲ့ ကူညီခဲ့ပြီးပြီ။ သူ့နေရာသူ ပြန်ပို့ပေးပါတဲ့။ ဒကာကြီးတို့ရဲ့ အလှူပစ္စည်းမှာ ပိန္နဲ ကစသည်က ကျောက်ဖားအော်သံကို ဘုန်း ကြီးလဲ ကြားခဲ့ရပါတယ်။ အခု ဘုန်းကြီးကို ဝံ့ညဆက်တိုက် အိပ်မက်ပေးပြီး တောင်ပန် နှိုင်းနေပါတယ်။

သူ့မူလ "ဖိုးသူတော်ကန်" ကို ပြန်ပို့ပေးပါ တဲ့။ ဒကာကြီးတို့ကို သူပြောမထွက်ဘဲ ဖြစ်နေလို့ပါတဲ့။ ပြီးတော့ အစွဲမပြုဘဲ သူ ကို ဒကာကြီးတို့ မစွန့်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေမှာကို လဲ စိုးရိမ်လို့ တရားပြ ပြောပေးပေးဖို့ ဘုန်းကြီးကို တောင်းပန်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီး ဒကာကြီးတို့ဆီကို ချက်ချင်း ကြ လာတာပါ။

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတမှ တောက် လျှောက် မိန့်ကြားပြီး ရေခွေးကြမ်း တစ်ခွက် ဘုဦးပေးတော်မူကာ ဆက် လက် မေးတော်မူပြန်သည်။

'အဲဒီတော့ ဒကာကြီးတို့ဆီမှာ ကျောက်ဖား ရောက်နေ ရှိနေတာ အမှန်ပဲလား။ ဘုန်းကြီးအိပ်မက် မမှန် ရင် ဘုန်းကြီးဟာ သီလ၊ သမာဓိပျက် သူ ဖြစ်ရမှာပဲ။ ဒကာကြီးတို့ ဇနီး မောင်နှံဟာ သီလရှိသူတွေလို့ ဘုန်းကြီး ယုံကြည်စွာမေးတာပါ'

ကိုဘက်နှင့် မမိမိလှတို့ တစ် ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့် လိုက်ကြသည်။ အတန်ကြာမှပင် ကိုဘက်က...

'အမှန်ပါပဲဘုရား။ တပည့်တော်ဆီမှာ ကျောက်ဖားရောက်နေတာ သုံးနှစ်ကျော်ခဲ့ တာလဲ အမှန်ပါပဲ။ သူနဲ့ တပည့်တော် ကံကုန်ပြီဆိုရင် တပည့်တော် ပြန်ပို့ပေးမှာ မှီတုရား။ တပည့်တော် အစွဲမထား။ အတ္တ ပကြီးပါဘုရား။'

'အေး အေး အေး ဝမ်းသာတယ် ဒကာရယ်၊ ဝမ်းသာတယ် သာဓု... သာဓု... သာဓု...။

"အိပ်မက်ထဲမှာ ကျောက်ဖားလေး က ဘုန်းကြီးကို လျှောက်ထားခဲ့သေး တယ်။ အခုလို သူ့ကို ပြန်ပို့ခိုင်းရတာ ကလဲ သူ့အသံသတင်းကို လူတွေ အနှံ့ခံလိုက်လာပြီး သူ့ကိုလိုချင်မက် မောစွာနဲ့ ခိုးကြ၊ လုကြ၊ ရောင်းကြ၊ ဝယ်ကြဖြစ်ပြီး လူတွေ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး သွေးထွက်သံယို ရန်မီးတွေ ပွားကုန်မှာ မြင်ယောင်လို့ပါ" တဲ့ ဒကာရဲ့။ ကံ ကံ ရက်မဆိုင်ဘဲ ဒီတစ်ရက်၊ နှစ်ရက် အတွင်း ကျောက်ဖားကို "ဖိုးသူတော် ကန်" ဆီ သွားပို့လိုက်ပါ ဒကာကြီး'

'တင်ပါ့ဘုရား။ တပည့်တော် ပို့ လိုက်ပါမယ်။ စိတ်ချတော်မူပါဘုရား' သို့နှင့်ပင် ကိုဘက်သည် လမိုက်ည တစ်ညတွင် မိမိလှနှင့် လင်မယားနှစ် ယောက် လူမသိ၊ သူမသိအချိန် ဂမ္ဘီရကျောက်ဖားလေးကို မူလ ဖိုးသူ တော်ကန်ဆီသို့ ပြန်ပို့လွှတ်လိုက်လေ သည်။

'ကျောက်ဖားလေးရေ ဖမ်း အခါတော်ပေး ကူညီခဲ့လို့ ငါတို့ငါ့ယားမှာ သက်ဝယ်မိုး ပါးထရံကာကုနေ လွှတ်ပို့ ဖြစ်တော် မူခြင်း အိမ်ကြီးရိုင်း နေနိုင်ခဲ့ရယ်။ ယာပြောလဲ သိနဲ့အထွက်ဆွတ်ပြီး လူ့အဆင့်အတန်း မြင့်ခဲ့ရပါတယ်။ သားရင်ပြ အလှူကြီးလဲ လုပ်နိုင်ခဲ့ရယ်။ ဖမ်းခံအဖွဲ့နဲ့ ကူညီသူကို မယုံပါဘူး။ ဖမ်းကျော့တရားကို ဒီတစ်သက်

မကတား နောင်ဘဝတစ်သက်အထိ အသိ ဘူး။ ဖမ်းသွားလို့ရာ သွားပါတော့' ဟု ရေရွတ်လျက် ကိုဘက်သည် ကျောက်ဖားလေးကို ဖိုးသူတော်ကန် ထဲသို့ လွှတ်ပေးလိုက်လေသည်။ ဒီည မှာပင် မိုးသည် အချိန်အခါမတူဘဲ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလေတော့သည်။

* * *

'အဲဒီတုန်းက အစာအသက်ဟာ ငါ့ဆီ အရွယ်ပါ။ အခု အစာအသက်ဟာ ရှားဆင်း သုံးနှစ်ရှိပြီ။ ဂမ္ဘီရကျောက်ဖားကို ဖိလှောင် ကန်ထဲ လွှတ်ပြီးမှ တစ်ရွာလုံးသိ ဘူး။ အတစ်ပေးကြ ပြန်ကန် အိမ်မှာ ငွေထည် ကို ပြုတ်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သေးတယ်။

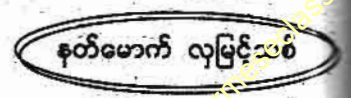
အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဝိညာဉ်ကျရင် တစ် ဘဝပဲ ဖားကောက်သူတွေဟာ ဖိုးသူတော် ကန်ကို သွားပြီး ကျောက်ဖားအော်သံ နားစွင့် ကြည့် ကြ ကျောက်ဖားကိုရှာကြ လုပ်ကြ ရယ်။ ဒါပေမယ့် အခု နှစ်သုံးဆယ်ကျော် အထိ ကျောက်ဖားကို ဘယ်သူမှ မရခဲ့။ တော ခဲ့ကြပါဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ ကျောက် ဖားအော်သံကို ကြားရတတ်ပါသေးတယ်'

'ဒါဆိုရင် အဘရယ် ဂမ္ဘီရကျောက် ဖားဆိုတာ တကယ်ရှိတယ်ပေါ့ (ဟုတ် လား။ ကျွန်တော် အဲဒါ သိချင်တာပါ)

'ရှိလို့ အဘတောင် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖူး တာ ပေါ့ကွယ်'

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်က နတ် မောက်မြို့နယ်၊ လေးအိမ်တန်းကော နေရာ မှ အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော် အဘဦးဘ ကံ၏ ကိုယ်တွေ့ပြောပြချက် ဂမ္ဘီရ ကျောက်ဖားအကြောင်းကို ရေးခဲ့ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဘုန်းမာ ချမ်းသာ လန်းဖြာ၍ အသိမဟုတ်တ တိုးပွားကြပါပေး

www.burmeseclassic.com

[၁]

ကျွန်တော် တပ်မ(၁၀၀)မှာ ဒုဗိုလ်
ဘဝတုန်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေပါ။
လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၉၉ ခုနှစ်က ကယား
ပြည်နယ်အစွန်လောက်မှာ ရှေ့တန်း
တာဝန်ထမ်းစဉ်က ဖြစ်ပါတယ်။

တောထဲတောင်ထဲ ရွာပုန်း
ရွာပျက်တွေထဲ အပါအဝင်
နေရာအနှံ့ ရောက်ရပါတယ်။
ရွာပျက်တစ်နေရာတွင် စခန်းချ
အနားယူစဉ် တပ်ကြပ်
တစ်ယောက်က ရွာနတ်သစ်ပင်
အောက်မှာ မသိ၍
အပေါ်သွားမိခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီညမှာပဲ အဲဒီတပ်ကြပ်
ဟာ သေနတ်အပါအဝင်
သူတစ်ယောက်တည်း
ပျောက်သွားခဲ့တယ်။ အဖော်
တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေက လိုက်လံ
စုံစမ်းပေမယ့် သတင်း
ကြားရပါ။

သေနတ်ပါသွားလို့ ပိုပြီး
စိတ်ပူကြရပါတယ်။

တပ်ကြပ်တစ်ယောက်
ပျောက်ဆုံးကြောင်း အထက်ကို
သတင်း တင်ပြကြရတယ်။
တပ်မမှူးမှ အမိန့်ချလာပါတယ်။

“သက်ဆိုင်ရာ တောစိုး နတ်တွေကို
ထားပန်ပါ” တဲ့။

တပ်ရင်းမှူးကတော့ နတ်ဝှက်တာ
ဆိုတာကို မယုံဘူးပေါ့။ မဖြစ်နိုင်တဲ့
အရာဆိုပြီး တောင်းပန်ဖို့ တန်လေးနေ
တယ်။ နောက်မှ ဟုတ်သော်ရှိ မဟုတ်
သော်ရှိ အဘလုပ်ကြည့်ဖို့သင့်ကြောင်း
ဆိုတဲ့က ဒုဗိုလ်ဖြစ်သူ ကျွန်တော်က
ထားတောင်းပန်ပန်ပြောမှ တပ်ရင်း
မှူးက (စုလင်းတပ်မှ ဖြစ်သည်)
အတည်တစ်ပင်အောက်တွင် အမွှေး

ဖောင်လေးဂေက
(ဘီးလင်း)

နတ်ဝှက်မှု

တိုင်း ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး တောင်းပန်
ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီညမှာပဲ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့
တပ်ကြပ်ဟာ သေနတ်တွေနဲ့အတူ
ပြန်ရောက်ချလာပါတယ်။

‘ဘယ်ရောက်နေလဲ၊ ဘယ်သွားလဲ’
လို့မေးတော့ နတ်တစ်ဦးက သူ့ကို

ထိန်းသိမ်းထားကြောင်း၊ မျက်နှာကို
တော့ မှုန်ပါးဝါးသာမြင်ရပြီး မသဲကွဲ
ကြောင်း၊ ထိုနတ်ရဲ့ အဝတ်အစား
ကတော့ ဇာတ်ထဲက နတ်ဝတ်တန်ဆာ
လို ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

“ဒီ(၇)ရက်အတွင်း ဘာစားသလဲ’
လို့ တပ်ကြပ်ကို မေးကြရာ အဲဒီ
နတ်က သူ့ကို ဖန်ခါးသီးနှစ်လုံးကျွေး
ကြောင်း၊ ဖန်ခါးသီးနှစ်လုံးကြောင့်

ထမင်းမဆာကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

သူ့ကို လိုက်ရှာကြတဲ့ ရဲဘော်တွေကို တွေ့ပါကြောင်း၊ သူ့ကို အော်ခေါ်သံတွေကိုလဲ ကြားရကြောင်း၊ သူ့ပြန်ထူးပေမယ့် လိုက်ရှာကြသူများက မကြားကြတာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

အဲဒီနောက် အဲဒီတပ်ကြပ်ကို ထိုက်သင့်တဲ့အပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခဲ့ကြကြောင်း ဗိုလ်ကြီးညီညီဇော်က စာရေးသူ့ကို ပြောပြပါတယ်။

[၂]

စကားစစ်မိလို့ ရေးရဦးမယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကျော်က ဖြစ်ပါတယ်။ လေးကေရွာ အရှေ့ဘက် (၃)မိုင်ခန့်တွင် မူးဒေးတောရကျောင်း ရှိပါတယ်။ မူးဒေးကျောင်းဝင်းတွင် မြန်မာတပ်မတော်စစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်း နားခိုစဉ် ညအခါ ထိုတပ်ရင်းက တပ်စိတ်တစ်စိတ်လုံးရဲ့ သေနတ်များအားလုံး ထူးဆန်းစွာပျောက်သွားပါတယ်။ အဲဒီတပ်စိတ်မှာ လက်နက်မဲ့ဖြစ်သွားကြကုန်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ မိုးလင်းတဲ့အခါ မူးဒေးဆရာတော်ကြီး ဦးနဂါနွကို ဒီကျောင်းဝင်းမှာ တည်းခိုတဲ့စစ်သားအချို့ရဲ့ သေနတ်များ ပျောက်သွားကြောင်း လျှောက်ကြပါတယ်။ တပ်ရင်းမှူး၊ တပ်ခွဲမှူး၊ တပ်စုမှူးတို့က လာလျှောက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအခါ မူးဒေးဆရာတော်ကြီးက...

‘အကတို့ ဒီမူးဒေးကျောင်းဝင်းမှာ သားငါးတွေ အရက်သေစာတွေ သောက်စားကြသေးလား’

မေးတော်မူလို့ တပ်ရင်းမှူးက စစ်သားအချို့ ဝက်သားဟင်းနွှဲကစားကြကြောင်း၊ မ၊တစ်ထောင်သားများ ဖြစ်ကြလို့ အသောက်အစားကင်းသူ

နည်းပါးပါကြောင်း ပြန်လျှောက်ပါတယ်။

အဲဒီအခါ မူးဒေးဆရာတော်ဦးနဂါနွက...

‘အကတို့ ဘုရားကန်တော့ပြီး တောထိုင်တောထိုင်တွေကို ပြန်တောင်းပန်ရင် သေနတ်တွေ ပြန်ရကောင်း ရနိုင်ပါတယ်’ လို့ မိန့်သဖြင့် တပ်ရင်းမှူးနဲ့တကွ စစ်သည်များ စုပေါင်းဘုရားကန်တော့ကြပြီး တောထိုင်တောင်ပိုင်ကို ဝန်ချတောင်းပန်ကြပါတယ်။

ဝန်ချတောင်းပန်ပြီး မကြာမီ ပျောက်နေတဲ့ သေနတ်များကို ဝေမျှရုံအနီးရှိ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်တွင် ပဒေသာပင်များ တွဲလောင်းကျနေသလို သေနတ်များ တွဲလောင်းကျနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

တပ်ရင်းမှူးနဲ့ အရာရှိစစ်သည်တော်များ လွန်စွာဝမ်းသာကြပါတော့တယ်။ အဲဒီတုန်းက အဖြစ်အပျက်များကို လေးကေကျောင်းနေ ဦးစိရိယက စာရေးသူအား ပြန်လည်ပြောပြလို့ သိရပါတယ်။

ဦးစိရိယမှာ ယခုအခါ သက်တော် (၇၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်သွားလာကြရသူများအဖို့ သတိပြုစရာ “နတ်ဝက်မှု” အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြရပါတယ်။

မှတ်ချက်

ရှေ့တန်းတပ်မ(၁၀၁)မှ ဗိုလ်ကြီးညီညီဇော်နှင့် လေးကေကျောင်းဦးစိရိယတို့အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ (စာရေးသူ)

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်လေးကေ (ဘီးလင်း)

စာမူစုံလိုက်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊

ရန်ကင်းမြို့၊

ဖုန်း-၀၁ ၂၄ ၂၅၈၄

မောင်ညွန့်သိန်း
(တောင်မွန်နယ်မြို့)

ကမ္ဘာ့ဂိုဏ်းတော်တော်

ကျွန်တော်သည် မြန်မာ့တပ်မတော် သားဘဝအဖြစ် ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၄ ခုနှစ်အထိ နိုင်ငံတော်တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သော နေရာများမှာ အရှေ့တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် (ရတခဲ)၏ လက်အောက်ခံတပ်ရင်း ဖြစ်သော ၁၀၀၀(၁)တွင် ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ရင်း တပ်မှ အခြားသော တပ်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။

ဥပဿုန်းများမှ ဖော်ထုတ်ပေးကြပါ

ကျွန်တော်သည် ကရင်ပြည်နယ်နှင့် ရေစက်မကုန်၍လားမသိပါ မွေးရာတွင်လည်း ကရင်ပြည်နယ်မှာမွေး၍ တပ်မတော်ထဲ တာဝန် စတင်ကျသည်မှာလည်း ကရင်ပြည်နယ် ဓာတ်ကွဲကျကာ ယခု တပ်ပြောင်းရပြန်တော့လည်း ကရင်ပြည်နယ်မှာပင် ဖြစ်၏။
ကျွန်တော့်အနေနှင့် ယခုကဲ့သို့ ကရင်ပြည်နယ် အတွင်းမှာချည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ရ၍ ဝမ်းသာရ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခု တပ်ရင်း စစ်ဆင်ရေးထွက်ရသော နယ်မြေမှာလည်း ယခင်တပ်တွင်ရှိစဉ်က ရဲဘော်ဘဝနှင့် ကာလများစွာ ကျင်လည်၍ စစ်ဆင်ရေးထွက်ရသည့် နယ်မြေများ ဖြစ်သည်။
ယခင်က အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူ နယ်မြေဖြစ်သော အင်းကျိုက်တုံ၊ လန်ဖား၊ ငှက်ပျောတော စသည့် နယ်မြေများသို့ ပြန်လည်၍ စစ်ဆင်ရေး

www.burmeseclassic.com

ဝင်ရသည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော့်အဖို့ နယ်မြေကျွမ်းကျင်ပြီးသား ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပင်။

ထို့ကြောင့် ရန်သူ၏ အလေ့အထနှင့် ၎င်းတို့၏ လှုပ်ရှားသွားလာနိုင်သည့် နေရာများကို သိရှိထားနိုင်ခဲ့သည်။ ယခင်ကဆိုလျှင် အစင်းကျိုက်တံဝင် တာနှင့် အကြမ်းဖက်သောင်းကျန်းသူ များနှင့် ပွဲကြီးပွဲကောင်း နှစ်မြဲဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ၎င်းနယ်မြေများသည် အေးချမ်းသာယာလျက်ရှိနေပြီ။ ဤကား ငြိမ်းချမ်းရေး၏ ချိုမြိန်သောရလဒ်ပင် ဖြစ်သည်။

၎င်းနယ်မြေသည် ဥယျာဉ်ခြံမြေ ထွက် အသီးအနှံများ လွန်စွာပေါ၏။ ကွမ်းသီး၊ ဒူးရင်းသီး၊ မင်းကွတ်သီး၊ ရှောက်၊ သံပရာသီး စသည်သီးနှံများ ကား စားမကုန် သုံးမကုန်အောင်ပင် ပေါများလှ၏။

ယခင်က နယ်မြေ မအေးချမ်းသော ကြောင့် ဋ္ဌာနေတိုင်းရင်းသားများ စီးပွား ရေးထုတ်ကုန် အောင်မြင်အောင် မလုပ် နိုင်ခဲ့ပေ။ ယခုဆိုလျှင် ကျိုက်တုံမှ နယ်စပ်ဘုရားသုံးဆူအထိ ကားလမ်း ပေါက်နေပြီ။ ထိုတွင်မက ကျိုက်တုံ၊ ကြာအင်းဆိပ်ကြီး၊ မော်လမြိုင်ထိ ကား လမ်းကား ကောင်းမွန်ဖြောင့်ဖြူးနေ ပေပြီ။ ထိုအကျိုးဆက်ကြောင့် ယခု ကျိုက်တုံသည် စီးပွားရေးကောင်းသော နေရာဒေသတစ်ခုအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ ပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသို့သော နယ်မြေသို့ ကျွန်တော် တစ်ကျော့ပြန် စစ်ဆင်ရေးထွက်ရ သည်မှာ ယခင် ခလရ(...)တပ်တွင် နေခဲ့စဉ်က ထူးဆန်း၍ ပြောပြလျှင် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် တွေ့ကြုံ ခဲ့ရသော အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ဖြစ်စဉ်လေးတစ်ခုကို တောင်စွန်းမြို့

စာရေးဆရာ တွင်ခေါင်ကျော်နှင့် တွေ့ စဉ် ပြောပြမိသဖြင့် ဆရာ၏ တိုက်တွန်း ချက်နှင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသား လိုက်ပါသည်။

ဖြစ်စဉ် (၁)

ထိုစဉ်က ကျွန်တော် ရဲဘော်ဘဝနှင့် ခွဲတပ်စုနှင့် (...)ကျေးရွာတွင် တာဝန် ကျပါသည်။ ၎င်းရွာတွင် ကျေးရွာ ပြည်သူ့စစ် အဖွဲ့အစည်းရှိ၍ ကျွန်တော် တို့နှင့်အတူ လက်တွဲ၍ နိုင်ငံတာဝန် ထမ်းဆောင်ကြပါသည်။ ၎င်းရွာလေး မှာ (ဇမိမြစ်)၏ ကမ်းနဖူးပေါ်တွင် တည် ရှိပြီး သင်္ဘောဆိပ်လည်းရှိ၍ သွားလာ ရေး အဆင်ပြေလှသည်။ ထိုရွာတွင် လူမျိုးပေါင်းစုံနေကြသည်။ ဘာသာရေး နှင့်လည်း မိမိယုံကြည်ရာ ကိုးကွယ်ကြ သည်။ အများစုမှာ ရှမ်း၊ ကရင်၊ ဗမာ၊ ပအိုဝ်း တိုင်းရင်းသားများနှင့်အတူ ဘာသာခြားများလည်း ရှိကြသည်။

ကျေးရွာ ပြည်သူ့စစ်ထဲတွင် မောင်မျိုးဟုခေါ်သော ပအိုဝ်း တိုင်းရင်း သားရေးတစ်ယောက်လည်း ပါသည်။ မောင်မျိုးမှာ ရိုးသား၍ အမြဲပင် ပြုံးပြုံး ရွှင်ရွှင်နှင့် ပျော်ပျော်နေတတ်ပြီး စကား ပြောရာတွင် ယဉ်ကျေး၍ လူချစ်လူခင်

ပေါများလှပေသည်။ ပျော်ပျော်နေသော် လည်း အရက်နှင့် လောင်းကစားတို့ကို လုံးဝမလုပ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ရဲဘော်များ က ညီရင်းအစ်ကိုကဲ့သို့ ချစ်ခင်ကြ သည်။ ရဲဘော်များထံမှာရှိလျှင်လည်း ယူစား၍ သူ့ဆီမှာရှိလျှင်လည်း ရက် ရောစွာ ကျွေးမွေးတတ်သည်။

မောင်မျိုးတွင် မိသားစုဝင် များများ မရှိပါ။ ၎င်းနှင့် မကြာသေးမီကမှ ရရှိ ထားသော ဇနီး အသစ်စက်စက်တင်ဦး သာ ရှိသည်။

ထူးခြားသည်က မောင်မျိုးမှာ ပအိုဝ်း တိုင်းရင်းသား ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်၍ သူ့ဇနီး ကတော့ ဘာသာခြား အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ မှာ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာ ရှိလွန်းသောကြောင့် ကိန္နရီမောင်နှံ ဟုပင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဆိုကြရသည်။ ချီးမွမ်းကြရသည်အထိ ဖြစ်သည်။ ဤ သို့ နေလာရာ တစ်နေ့တွင် မမေ့ရလင့် သော သတင်းဆိုးတစ်ရပ် ကြားရလေ တော့သည်။ မောင်မျိုးသေနတ် ညက ပျောက်သွားကြောင်း မောင်မျိုးနှင့် အတူ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင် ကိုလှဝေမွေ့ လာရောက် သတင်းပို့မိ သည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း သတင်းရရင်း အထက်မှ အထက်အရာရှိ၏ တာဝန် ပေးချက်အရ ရွာတွင်း ချက်ချင်း လိုက် လံ ရှာဖွေကြပါသည်။ ရွာတွင်း မတွေ့ သဖြင့် ရွာအပြင်ရှိ လယ်တဲများ၊ တော စပ်ချွန်နယ်များ၊ ချောင်းစပ်များ ရှိနိုင်မည် နေရာများကို လိုက်လံ ရှာဖွေပါသော် လည်း သေနတ်မှာ ပုန်းကောင်းနေ ဆဲပါ။

ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့၏ အထူး အရာရှိမှာ အလွန်စိုးရိမ်လျက် ရှိနေ ပါသည်။ ဖြစ်စဉ်ကို မောင်မျိုးအား

မေးသောအခါ ည (၁၀:၀၀)နာရီမှ (၁၂:၀၀)နာရီအချိန်အထိ ကင်းတာဝန် ကျပြီး တာဝန်ပြီးဆုံး၍ တာဝန်လွှဲကာ ပြန်အိပ်ကြောင်း၊ ၎င်းသေဆုတ်အား သူအိပ်သော အိပ်ရာဘေးတွင် သေချာ စွာထား၍ ဇနီးသည်နှင့်အတူ အိပ်နေကြောင်း၊ နံနက် အိပ်ရာထန်းသော အခါ မိမိသေဆုတ် မတွေ့ရသဖြင့် ဇနီးသည်ကို မေးမြန်းကြည့်တော့ ဇနီး မှာ အံ့ဩကာ မသိကြောင်းသာ ပြောနိုင်ပါသည်။

ထိုန့ကြောင့် ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းဆောင်အား ချက်ချင်းသတင်းပို့၍ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်အား လိုက်လံရှာဖွေ၍ မတွေ့ရသောကြောင့် တပ်ကို ယခုလို လာရောက် သတင်းပို့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ၎င်းတို့နှင့်အတူ ဇနီးသည်မှာ လိုက်ပါလာပြီး ဘေးမှာ တရှုပ်ရှုပ်ငိုနေသည်ကိုသာ တွေ့မြင်နေရသည်။ မိမိတို့နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဖြစ်သလို မိမိတို့နယ်မြေအတွင်း ဖြစ်ပွားခြင်းကြောင့် နယ်မြေခံတပ်အနေနှင့် များစွာ ပူပန်မိသည်။

ဤကိစ္စမှာ လက်နက်ကိစ္စ ဖြစ်သောကြောင့် မလွယ်ကူလှ၊ သေဆုတ်မတွေ့လျှင် မောင်မျိုး အရေးယူခံရမည် မဟုတ်ပါလား။ ထို့ကြောင့် မောင်မျိုး အတွက် ဝိုင်းသနားကြသည်။ ၎င်းမှာ ရိုးသားပြီး အေးချမ်းစွာ နေတတ်သောကြောင့် လူချစ်လူခင် ဝေါများပါလျက် ဤသို့ ပျောက်ဆုံးမှုအတွက် လူကြီးများ ပင် စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်ရလေသည်။

ဒီလိုနှင့် ကျွန်တော်တို့ ထမင်းဟင်းပင် မှန်အောင် မစားနိုင်ဘဲ နေပူစစ်ခါးထဲမှာ ရွာတွင်းတစ်မျိုး၊ ရွာပြင်တစ်ဖုံ အပူတပြင်း နှံ့စပ်အောင် ရှာပါသော်လည်း လိုက်လေဝေးလေ ဖြစ်နေပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့် တပ်ဖွဲ့ခွဲကာ

ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော ကျေးရွာများသို့ လိုက်ရှာဖွေကြပါသည်။ နံနက်စောစောမှ ညနေ (၅:၀၀)နာရီအထိ မည်သည့်သတင်းမှမရဘဲ ရှိနေသည်။

ညနေ (၆:၀၀)နာရီလောက်တွင် ကျေးရွာလူကြီးများနှင့်အတူ ဧည့်သည် ဥပဓိရုပ်ကောင်းကောင်းနှင့် အဘတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာကာ တပ်ခွဲများနှင့် တွေ့လိုကြောင်း ပြောသဖြင့် တပ်ခွဲများ မှလည်း လာခွင့်ပေးပြီး နေရာထိုင်ခင်းများပေးကာ ကျေးရွာလူကြီးများနှင့် ထိုအဘအား ထိုင်စေပါသည်။

ထိုအခါ တပ်ခွဲများမှ...
'ဒီက လူကြီးမင်းများ ဘာကိစ္စရှိပါသလဲ ခင်ဗျာ'

ဟု မေးသောအခါ ပါလာသော အဘ၏ ပြောသောစကားကြောင့် အားလုံး အံ့ဩဝမ်းသာသွားကြသည်။

'ဒီလိုပဲ ဗိုလ်လုံ ဒီရွာ ပြည်သူ့စစ်ခေါင်းတစ်ယောက် သေနတ်ပျောက်လွှားတယ် ကြားလို့ အဘက ကူညီရှာပေးမလို့ပါကွယ်။ အဘက ဒီရွာက မဟုတ်ပါဘူး။ တခြားရွာကပါ။ ဆွေမျိုးတို့က ဒီရွာကိုလာလျှင် အခုလို ကြားရလို့ ကူညီလိုတဲ့ဆန္ဒနဲ့ လူကြီးတွေခေါ်ပြီး လာတာပါကွယ်'

ထိုအခါ တပ်ခွဲများကြီးက...
'ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့

အဘက ဘယ်လို ကူညီရှာပေးနိုင်မှာလဲ ခင်ဗျာ'

ထိုအဘကြီး ပြောသော စကားကြောင့် ကျွန်တော်တို့မှာ ပိုမို အံ့ဩသွားရပါသည်။ အဘဆရာကြီး ပြောသည်မှာ သေဆုတ်ပြန်တွေ့ရန် ဂါထာမန်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုဂါထာကိုလည်း လက်မရှိ လက်သည်းတွင် မန်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောသဖြင့် မယုံတစ်ဝက် ဖြစ်ရပါသည်။

တပ်ခွဲများကြီးနှင့် ရွာလူကြီးများမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ အံ့အားသင့်နေကြပါသည်။ မိမိတို့တပ်ဖွဲ့ကော ဒေသခံများပါ နှံ့စပ်အောင်ရှာတာ မတွေ့သဖြင့် စိတ်ညစ်နေရသည်မို့ ထိုအဘကြီးပြောသော စကား လက်ခံရမလို့ ဖြစ်နေသည်။

ဘယ်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရေနစ်နေသူဟာ ကောက်ရိုးပင်တစ်ပင်ကလည်း အားမဟုတ်ပါလား။ ထိုလောက်ပညာများသည် ဇာတ်တော်များတွင် တကယ်ရှိခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်ပါလား။ ပဒကုသလဇာတ်မှ သူခိုးခြေရာကောက်ဂါထာ၊ ပထဝီယမန္တန်တို့၊ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး၊ ရွာစေသည် မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်တွေ ပိုခဲ့ဖူးသည် မဟုတ်လား။ ဒါပေသိ ယခု သေဆုတ်ကိစ္စ အဘကြီးမှ ဂါထာမန်း ကူညီမည်ဆိုတော့...။

ထိုအခါ အဘကြီးမှ တပ်ခွဲများနှင့် ရွာလူကြီးများမျက်နှာကြည့်ကာ တပ်ခွဲများကြီးနှင့် ရွာလူကြီးများ၏ မယုံတစ်ဝက်ဖြစ်မှုအပေါ် ရိပ်မိသွားဟန်တူ၍...

'ဗိုလ်လုံတို့ အဲဒီလိုပြောလို့ မယုံကြဘူးထင်တယ်'

ဟု ပြောသောအခါ တပ်ခွဲများမှ...
'ယုံတယ်မယုံတယ်လဲ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မကြားဖူးလို့ပါ' ဟု စကားကို မတင်မကျ မပြောလိုက်

ပါသည်။

ထိုအခါ ထိုအဘကြီးမှ...

'အင်းပေါလေ ပြန်ရဖူးတော့လဲ ယုံချင်မှ ယုံကြမှာပေါ့။ ဂျိရပညာရပ်တစ်ခုက သာယာ လူတွေ ယုံရက်လောက်အောင် ရှိလေ တော့ အချို့ ယုံတာ မဆန်းပါဘူးကွယ်။ အခုကိစ္စကလဲ အဘက ကြားစိရင်လို ယဟတ်ဘဲ ဒုက္ခရောက်နေလျှင် ပစ္စည်းကူညီပို့သက်သက်ပါ။ ဝိုင်းလုံတိုက ခွင့်ပြု ယယ်ဆိုရင် အဘ ကူညီပါယ်။ ဒါကလဲ ဝိုင်းလုံတိုရဲ့ ဆန္ဒပါ'

ထိုအခါ တပ်ခွဲမှူးမှ...

'အဘ ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပါအဘ ရယ်'

ဟုပြောပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော် တို့အားလုံး စိတ်ဝင်စား၍ ထိုအဘကို ဝိုင်းကြည့်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာကား ဖြစ်မှဖြစ်နိုင်ပါမလားဟု တွေးရင်း တကယ်လို့သာ ထိုအဘကြီး ပြောသည်အတိုင်း မှန်မည်ဆိုပါက မောင်မျိုးတို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် ဝမ်းသာရမည့်အပြင် ၎င်းမညာရပ်အား လည်း အံ့ဩဖွယ်တွေ့ရမှာပဲဟု တွေးနေစဉ် ထိုဘကြီးမှ ရုတ်တရက် လက်သီးကိုဆုပ် လက်မထောင်ကာ...

'က... အားလုံး အဘလက်မ လက်သည်ခွဲပေါ်ကို ကြည့်ကြပါ'

ဟုဆိုပြီး နှုတ်မှ အသံမထွက်ဘဲ လက်သည်းကိုစိုက်ကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်း တလှုပ်လှုပ်နှင့် မန်းမှုတ်ကာ နေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ ကြည့်နေရင်း လက်သည်းခွဲပေါ်တွင် မြင်ရသည်မှာ ကား လူတစ်ယောက်သည် မောင်မျိုးတို့အိမ်ပေါ်တက်လာကာ မောင်မျိုး၏ ဘေးတွင်ထားသော သေနတ်အား ကောက်ယူပြီး နောက်ပြန်ထမ်း၍ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားပါသည်။

ထိုအခါ မောင်မျိုးတို့ လင်မယားထံမှ ဟာ... ဟင်... အို, ဟု အသံကြား၍ ကျွန်တော်တို့ လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ် ထိုအဘဆရာကြီးမှ အသံမထွက်စေရန် သဘောဖြင့် လက်ကာပြ၍ ကျွန်တော်တို့လည်း တွေ့မြင်နေရသော ဖြစ်စဉ်ကို ဆက်၍ ကြည့်နေမိပါသည်။

ထိုသူသည် ရွာ၏အရှေ့ဘက်ကို ဆက်လက်ထွက်သွားကာ ရွာအဝင်ရှိ ဥဒ္ဒမင်ကြီးပေါ်သို့တက်၍ သေနတ်အား သစ်ပင်ခွကြားတွင်ထားကာ ပြန်ဆင်းလာပြီး ရုတ်တရက် ထိုသူသည် လက်သည်းခွဲပေါ်မှ ပျောက်သွားပါတော့သည်။

ထိုအခါ တပ်ခွဲမှူးကြီးက မောင်မျိုးတို့ဘက်လှည့်ကာ စောစောက ဘာဖြစ်ကြတာလဲဟု မေးသောအခါ ပထမ မောင်မျိုး၏ ဇနီးလေးမှ ငိုကာ...

'အဲဒီလူဟာ ကျွန်မရဲ့ အစ်ကိုပါ' ဟု ပြောပြီး မောင်မျိုးမှ ဆက်၍ စိတ်မကောင်းသည့်ဟန်ဖြင့်...

'မှန်ပါတယ် အဲဒီလူဟာ သူ့ရဲ့ အစ်ကို ကျွန်တော်ရဲ့ယောက်ဖေါ်' ဟု ပြောပါသည်။ တပ်ခွဲမှူးလည်း အချိန်ခွဲမနေဘဲ ကျွန်တော်တို့တစ်ခွဲအား သေနတ်ရှိရာနေရာသို့ အပြန်စေ

လွှတ်ပြီး ကျန်တစ်ခွဲအား ကျေးဇူးပြုသည့်သူစစ်ခေါင်းဆောင်ပါ ထည့်ပေးလိုက်ကာ မောင်မျိုးယောက်ဖဟု ဆိုသူအား သွားရောက် ခေါ်စေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ရွာအဝင် ဥဒ္ဒမင်ရှိရာသို့ အပြန်ဆုံးသွားပြီး ခွဆုံးပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြည့်သောအခါ အံ့ဩဝမ်းသာဖွယ်ရာ သေနတ်အား တွေ့ရှိ၍ ယူဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မောင်မျိုး၏ ယောက်ဖအား ခေါ်ဘောင်လာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အားလုံးပြီးသောအခါ တပ်ခွဲမှူးမှ ထိုအဘကြီးအား အထူးကျေးဇူးတင်၍ ဉာဏ်ပူဇော်သောအနေနှင့် ပိုက်ဆံထုတ်ပေးသော်လည်း ထိုအဘဆရာကြီးက ငြင်းဆန်နေသဖြင့် အားလုံးက ဝိုင်းပြီး တောင်းပန်မှသာ မယူမဖြစ်သဘောဖြင့် အားနာစွာဖြင့် ယူသွားပါသည်။

ကျွန်တော် စဉ်းစားနေသည့်မှာ မောင်မျိုး၏ ယောက်ဖသည် ဘာကြောင့် မိမိ၏ ညီမယောက်ျားသေနတ်အား ခိုးယူရသနည်း ဆိုသည်ကို အလွန် သိချင်နေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်း၏ ယောက်ဖ မောင်မျိုး အရေးယူခံရပါက ညီမဖြစ်သူမှာလည်း စိတ်ဆင်းရဲရမည်ကို ယသိဘဲနှင့်နေမည် မဟုတ်ပေ။

ကျွန်တော် ထိုသို့ စဉ်းစားနေစဉ် တပ်ခွဲမှူးနှင့်တကွ ကျေးရွာလူကြီးများသည် မောင်မျိုးတို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် ယောက်ဖဖြစ်သူအား ခေါ်၍ မေးမြန်းရာမှ သိရှိရသည်မှာ မောင်မျိုးနှင့် ၎င်းဇနီးအား ဘာသာခြားဖြစ်၍ မောင်မျိုးနှင့်မယူရန် ပြောသော်လည်း မောင်မျိုးနှင့် ခိုးရာလိုက်လှည့်သွားသောကြောင့် ၎င်း၏မိခင်က ယခုကဲ့သို့

ခိုးယူခိုင်းကြောင်း မောင်မျိုးယောက်ဖ
မှ ပြောပါသည်။

တကယ်လိုသာ သေနတ်
ပျောက်သွားပါက မောင်မျိုး
အရေးယူခံရမည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့
လျှင် ၎င်းတို့၏ သမီးဖြစ်သူ
အား ပြန်ခေါ်လို၍
ဖြစ်သည်။

ဪ အာယာတတရားတို့
သည် မမျှော်လင့်သော
ရာဇဝတ်မှ တစ်ခု
ကျူးလွန်မိသည်အထိ
ဖြစ်သွား ခဲ့ရသည်
သံဝေဂယူစရာပင်
ဖြစ်တော့ သည်။

ဖြစ်စဉ် (၂)

အထက်ပါဖြစ်ပြီးနောက် လေးနှစ်ခန့်
အကြာတွင် အခြားတပ်ရင်းတစ်ရင်းသို့
ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါ
သည်။ ထိုတပ်ရင်း၌ စစ်ဆင်ရေး
ထွက်စဉ် ကရင်ပြည်နယ်အတွင်းရှိ
ကျော့ကရိတ်မြို့နယ် (...)ကျေးရွာသို့
အရောက် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ရက်ခန့်
ခေတ္တရပ်နားခွင့် ရရှိပါသည်။

ဖြစ်စဉ်မှာ ကျေးရွာသူ အမျိုးသမီး
တစ်ယောက်မှ သူ၏ဆွဲကြိုး ပျောက်
ဆုံးသွားကြောင်း ရွာလူကြီးဖြစ်သူကို
တိုင်ကြားနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
ကျွန်တော်လည်း မိမိနှင့်မဆိုင်၍ မည်
သည်မျှ မပတ်သက်မိပါ။ စိတ်လည်း
မဝင်စားပါ။ သို့သော် ရွာလူကြီး၏
ပြောသောစကားကြောင့် နားစွင့်လိုက်
မိပါသည်။

လူကြီး ပြောသောစကားမှာ...
'နင်တို့ ဟိုဆရာမဆီကို မသွား
ဘူးလား။ ယူတဲ့လူပါ နာမည်သိရ
အောင်'

ဆို၍ ကျွန်တော်မှ...

'ဦးလေး ဗေဒင်မေးမလို့လားခင်ဗျာ'
ဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ...

'အင်း... ဘယ်လိုပြောရမလဲ မသိ
ဘူး ဝိုလ်လုံ၊ ဗေဒင်လို့တော့ ပြောလို့
မရဘူး ဒါပေမယ့် ထူးဆန်းတယ်။
ဝိုလ်လုံ စိတ်ဝင်စားရင် လိုက်လေ့လာ
ပါလား'

ရွာလူကြီး၏ ပြောစကားကြောင့်
ကျွန်တော်က ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ...

'ဟုတ်ကဲ့ လေ့လာရတာပေါ့'

ဟု ဆိုကာ နေပြီး မကြာမီ ထို
ဆရာမ ရောက်လာပါသည်။ ဆရာမ
က...

'ဦးလေး ဘာကိစ္စ အရေးကြီးလို့
ခေါ်တာလဲ'

ဟု မေးသဖြင့် ရွာလူကြီးမှ ဆွဲကြိုး
ပျောက်သည်ကိစ္စကို အကျဉ်းချုံး ပြော
ပြကာ...

'ဒီကိစ္စကို ဆရာမ ကူညီပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ ကူညီနိုင်ပါတယ်။ ကူညီ
ဆို ကူညီပါမယ်။ ဒါပေမယ့် ယူတဲ့
သူကိုတော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မလုပ်
ပါနဲ့။ ကိုယ့်ပစ္စည်း ပြန်ရရင် ကျေနပ်
ကြပေါ့'

ကျွန်တော်စိတ်ထဲတွင် ဒီအမျိုးသမီး
က တစ်မျိုးပါလား ဘာမှလဲ မလုပ်ရ
သေးဘဲနှင့် သေချာသလောက် ပြော
နေပါလား ဘယ်လိုလဲဟု တွေးမိသည်။

ကျေးရွာလူကြီးမှ...

'စိတ်ချပါ တို့ရွာသား အချင်းချင်း
ဆိုရင် ညာညာတာတာပဲ နောက်မလုပ်
ဖို့ ပြောဆို ဆုံးမပါမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါတယ်။ ဒါဆိုရင်
ပြီးတာပါပဲ။ လူကြည့်မှန်တစ်ချပ် ပေးပါ'

အိမ်ရှင်မှ ချက်ချင်းပင် မှန်တစ်ချပ်
ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ဆရာမက ထိုမှန်
ကို ပြောင်စင်အောင်သုတ်၍ မှန်ကို
စိုက်ကြည့်ကာ ပါးစပ်မှ အသံမထွက်ဘဲ
ရွတ်ဖတ်နေသည်။

ထိုသို့ ရွတ်ဖတ်နေစဉ် မှန်ထဲ၌
အမျိုးသမီးတစ်ဦး ပေါ်လာပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးသည် အိမ်တစ်အိမ်
ပေါ်သို့ တက်ရောက်သွားပြီး အိမ်ခန်းထဲ
သို့ဝင်ကာ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးအောက်မှ
ပစ္စည်းတစ်ခုကိုယူကာ ပြန်ဆင်းလာပြီး
အခြားအိမ်တစ်လုံး၏ ခေါင်းရင်းတိုင်
တွင် ကျင်းတူးပြီး ထိုပစ္စည်းကို မြှုပ်နေ
ပါသည်။ အံ့ဖွယ်ကောင်းပေစွ။ ယနေ့
တီဇွဲမှန်သားပြင်မှ မြင်ရသလိုပင် ရှင်း
လင်းလှပါသည်။

ထိုအခါ ကျေးရွာလူကြီးမှ သိပြီ၊
သိပြီ ပြောကာ ရွာသားတစ်ဦးကို တိုး
တိုးပြောလွှတ်လိုက်ပါသည်။ နာရီဝက်
ခန့်ကြာသောအခါ လွှတ်လိုက်သော
ရွာသားနှင့်အတူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး
ပါလာ၍ ကျေးရွာလူကြီးက ထိုင်ခိုင်း

က ဆွဲကြိုးပျောက်သောကိစ္စ စစ်မေး
တော့သည်။

အမျိုးသမီးမှာ သူ မယူကြောင်း
ငြင်းနေသဖြင့် ကျေးရွာလူကြီးမှ စော
စောက ခေါ်ခိုင်းသည့်လူနှင့် အခြား
တစ်ယောက်ကို တစ်နေရာခေါ်သွားပြီး
လွှတ်လိုက်ပါသည်။ မကြာမီ ထိုသူ
နှစ်ယောက် ပြန်လာကာ လက်ထဲတွင်
ဆွဲကြိုးတစ်ကုံး ပါလာသည်။ ကျေးရွာ
လူကြီးမှ “ဘယ်ကနေ ရလာတာလဲ”
မေးသောအခါ တစ်ယောက်က (...)
အိမ်ခေါင်းရင်းအလယ်တိုင်က တူးယူ
လာကြောင်း ပြောသောအခါမှ စော
စောက ငြင်းနေသော အမျိုးသမီးမှာ
ပိုပြီး မိမိယူမိကြောင်း အမှန်ဝန်ခံတော့
သည်။

ကျွန်တော် စဉ်းစားနေမိသည် ယခင်
ရဲဘော်ဘဝက တစ်ကြိမ် သေနတ်
ပျောက်သောအမှုမှာ ဤသို့ဖြစ်စဉ် ကြုံ
ဖူး၏။ ယခု ကျွန်တော် တပ်ခွဲတပ်ကြပ်
ကြီး (...)ဖြစ်တော့ တစ်ကြိမ် ကြုံရပြန်
သည်။ နှစ်များ ကွာခြားသော်လည်း
တရားခံဖော်ထုတ်ပုံမှာ အတူတူပင် ဖြစ်
သည်။ တစ်ခုကွာခြားသည်မှာ ယခင်
သေနတ်ကိစ္စ၌ လက်သည်းခွဲပေါ်မှာ၊
ယခု ဆွဲကြိုးကိစ္စ၌ မှန်ပေါ်တွင် ဖြစ်
သည်။

ကျွန်တော် ဒီပညာကို စိတ်ဝင်စားမိ
သည်။ သို့နှင့် ဆရာမ ပြန်အသွားတွင်
အိမ်လိုက်သွားရာ ဆရာမက...

‘ဆရာကြီး ဘာကိစ္စရှိပါလဲရှင်’

‘ဪ... ဒီလိုပါခင်ဗျာ စောစောက
ဆရာမ ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့တဲ့ ပညာကို
စိတ်ဝင်စားမိလို့ပါ။ ပြီးတော့ သိချင်တာ
လေးတွေ မေးချင်လို့ပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်ရှင်’

ဆရာမ၏ အသက် (၄၀)နှစ်ခန့်သာ
ရှိပေမည် အသားဖြူ၍ စိတ်သဘော

ထားကောင်းပုံ ရပါသည်။ ကျွန်တော်
ရဲဘော်ဘဝက တွေ့ကြုံခဲ့ရသော
သေနတ်ပျောက်မှုကို အကျဉ်းချုံး
ပြောပြကာ...

‘အဲဒီတုန်းက ဆရာကြီးက လက်သည်း
ခွဲပေါ် မှန်းပြီး ပြပေးပါတယ်။ အခု ဆရာမ
ကတော့ လက်သည်းပုန်အပေါ်မှာ ပြတာတွေ
ရလို့ပါ။ ဒီပညာဟာ တစ်ခုတည်းလားဆိုတာ
ဆက်စပ်မိလို့ပါ။ အဲဒီလေး သိချင်ပါတယ်’
ထိုအခါ ဆရာမက...

‘ဪ ဆရာကြီးက ကြားဖူးတာကို။
ဒီဂီထာဟာ တစ်ခုတည်းပါ။ လက်
သည်းပေါ်ပဲကြည့်ကြည့် မှန်မှာပဲကြည့်
ကြည့် ရပါတယ်။ မှန်မှာကြည့်တော့
ဝိုသံသံကွဲကွဲ မြင်ရတာပေါ့ ဆရာကြီး။
ကျွန်မကတော့ ယူသူကို ပြပေးမယ်
ယူတဲ့သူက သိပ်အပြစ်မကြီးရင်
အတတ်နိုင်ဆုံး ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ ပြော
ပါတယ်။ ဥပမာ တစ်ခါတလေ ပြုမှုမိ
တာမျိုးပေါ့’

ဟု စိတ်ကောင်းစေတနာနှင့် ပြောပါ
သည်။

‘ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုဆိုရင် ပညာပေး
လို့ မရဘူးလား ဆရာမ’

ဟု ဆက်မေးလိုက်ပါသည်။

‘ရပါတယ် စိတ်ကောင်းရှိသူ မည်သူ
ကိုမဆို ကျွန်မ ပေးပါတယ်
မိမိအနေနှင့် အတော် ဝမ်းသာ
မိသည်။ ဤပညာ၏ အစွမ်းကို
လည်း သိထားသောကြောင့်
ဤပညာကို လိုချင်မိခြင်း
ဖြစ်သည်။

‘ဪ... ဒါနဲ့ ဆရာမ
ပညာယူပြီးရင် ဆောင်ရွက်
ရှောင်ရန်လေးတွေများ ရှိပုံသေး
လား။ ရှိရင်လဲ တစ်လက်စတည်း
ပြောပြပါဦး’

‘အထူးကတော့ မရှိပါဘူးရှင်။ ခဲ
ပေးမယ့် ခွေးကိုက်ဖူးသူ၊ ရေနစ်ဖူးသူ
တွေတော့ ဂါထာ မလိုက်ဘူးရှင်’
ထိုစကားကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်
ဓာတ်ကျရပါတော့သည်။ အကြောင်း
မှာ ငယ်စဉ်က ခွေးကိုက်ခံရဖူးသော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

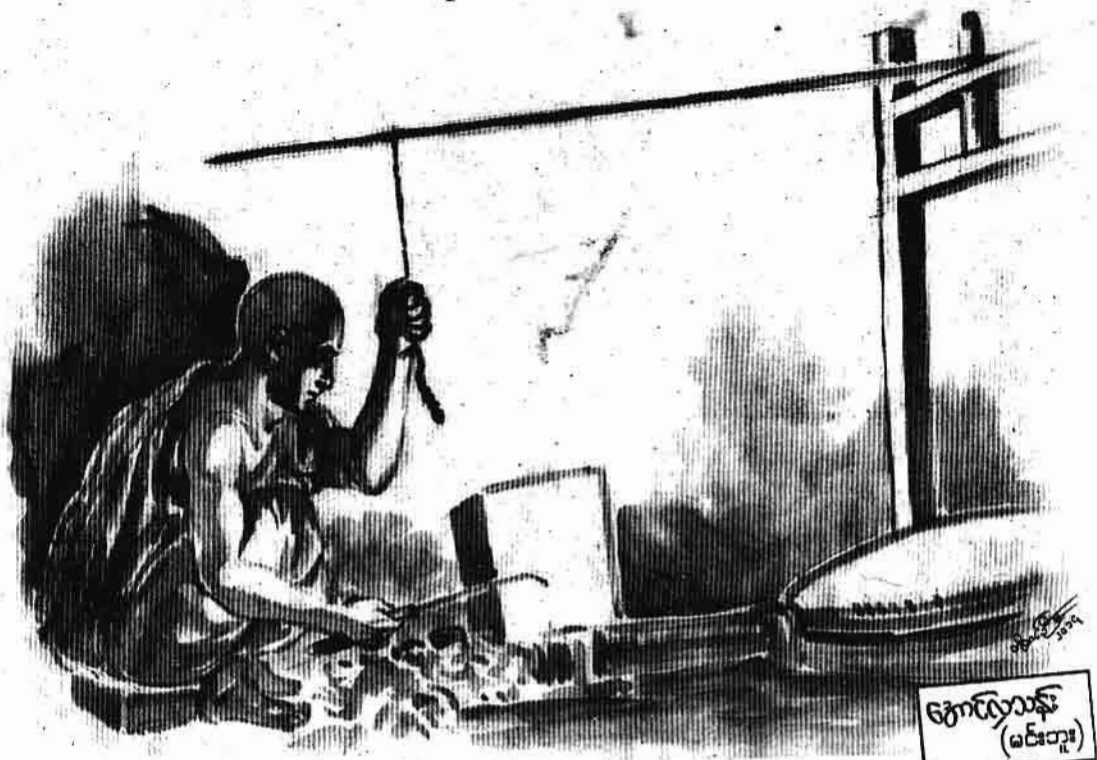
‘ဒါဆိုရင်လဲ မယူတော့ပါဘူး
ဆရာမရယ်’

ဟုသာ ပြောပြီး ပြန်ခဲ့ရပါသည်။
နောက်မှ သိရသည်မှာ မိမိက
ခွေးကိုက်ခံရဖူး ရေနစ်ဖူးသော်ငြား
ခွေးကိုက်မခံဖူးသူ ရေနစ်ဖူးသူ ဓူထီ
ခိုင်းက ရကြောင်း သိရသည်။ ဤကာ
နောက်မှ တ၊မိသော နောင်တ၊ ငာထာ
ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ
တစ်နံတစ်လျားမှ ပညာရှင်များ
အနေနှင့် ၎င်းပညာအား သိရှိပါက
ဖော်ထုတ်ပေးကြပါရန် လေးစားစွာ
ဖြင့် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်မိ
သည် ခင်ဗျား။

မောင်ညွန့်သိန်း
(တောင်စွန်းမြို့)

www.burmeseclassic.com

ကျော်လှသန်း
(မင်းဘူး)

ပေတ္တာလှိုင်းက

သာပါစွ

ကျွန်တော်တို့ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဉာဏိက ကျောင်းထိုင်သော မင်းလှ မြို့၊ မယ်ဇေတီတောကျောင်း၏ အရှေ့ မြောက်ထောင့်တွင် သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီး တစ်ပင် ရှိပါသည်။ ပင်စည်လုံးပတ် တစ်ပေသာသာရှိ၍ အမြင့် ဝါးနှစ်ပြန် သာသာရှိပြီး အကိုင်းအခက် ဝေဖြာ လွန်းလှ၍ နံနက် နေထွက်တဖြူတွင် သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးအား မြင်ရလျှင် အလွန် ထူးပ၍ ကြည့်မဝပါ။

ထိုသစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးအောက်တွင် ခန်း နေဦးပွင့်ကြီး ဦးအဂ္ဂဝံသမှ လေးတိုင် ဇင် ထန်းလက်မိုး ဖိုသိုက်တဲလေး ဆောက်ပေးထားပါသည်။ ဖိုသိုက်၏ ဆားတွင် ခြေဆန့်လက်ဆန့်နေနိုင် သော ဝါးကွပ်ပုစိလေးတစ်ခု ရှိပါသည်။

“ဒီအရွယ်မှ အမြီးမပေါက်ရင် ဘာ ဆျာကတုံး” လို့ မေးစရာမလို သကဲ့သို့ သစ်ဆိမ့်ပင် ဤမျှလောက် အသက်ရ

လာလျှင် ဘယ်နတ် ထိုင်ပါသနည်းဟု မေးစရာမလိုတော့ပါ။

ယခုအခါ ကားဖြင့် ခရီးရှည်သွား လျှင် သစ်ပင်ကြီးများတွင် သစ်ပင် မခုတ်ရ၊ နတ်မကြိုက်ဟူ၍ အောက်ခံ ဆေးအစိမ်းသုတ်ထားသော သစ်သား ပြားလေးပေါ်တွင် သင်္ဘောဆေးအဖြူ ဖြင့် ရေးထားသော စာတန်းလေးများ ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ကျော်က ခရီး သွားလျှင် လမ်း၌ တွေ့ရသော ဇရပ် ကြီးများ၌ ဇရပ်မှာ မီးသွေးနှင့်မကင်း ဆိုရမည်ကဲ့သို့ မီးသွေးခဲဖြင့် ဇရပ်၏ ပျဉ်တန်းများတွင် အပျော်အပြက်ရေး

ထားသော စာတန်းများကိုသာ ဖတ်ရှု ရလေ့ ရှိပါသည်။

ဥပမာ ကျွတ်မိုးဝင်လိုစာမျိုး၊ လူကို ယုံပါသည် စိတ်ကို မယုံပါဆိုသည့် စာမျိုး၊ မောင်ချစ်လွန်းလှပါသည်မေဆို သော ကာလသားပေါက်တို့၏ဝေဒနာ ပျို့အန်လာသော စာမျိုး၊ ရေနံသုတ်မှ ရုပ်နာမ်သေ၊ ရုပ်နာမ်သေမှ နိဗ္ဗာန်ရ ဆိုသည့် ဖိုးသူတော်၏ ဓာတ်ပရမတ် စာမျိုး...။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဉာဏိကသည် “ကြေးပြဒါး နည်းမများ” ဆိုသည့် စကားအရ ဓာတ်လုံးထိုးမီးပညာကို ဝါသနာပါလွန်း၍ ကြေးပြဒါးဓာတ်လုံး

ကို ညနေ တရားထိုင်ပြီးသည့်အချိန် တိုင်း ဖားဖိုဖြင့် ဓာတ်လုံးထိုးလေ့ ရှိ ပါသည်။ ဖိုမီးရောင်ကို မြင်နေရလျှင် စိတ်နှလုံး မွေ့လျော်သည်ဟူ၍ ကျွန်တော်အား ခဏခဏ မိန့်ကြား တတ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ရေပူပူတွင် ပဝါခံ၍ ဓာတ်လုံးကို လောင်း၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လက်ချားမှန်ဖြူဖြူများနှင့် ဓာတ်လုံးကို ထိုးသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်က လေးထပ်ဖားဖိုကြီးကို ဆွဲပေးရ၏။ ဖားဖိုကြီးအား ကြိုးဆွဲ ချက်မှန်၍ လေအထွက် ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်းဖြစ်နေလျှင် ကျွန်တော်ကို ဘုန်းတော်ကြီးမှ မျက်လုံးဖြင့်ကြည့်ခြင်း ကို ခံရပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကြေးပြဒါး ဓာတ်လုံးကို မီးကျွေးနေသည်မှာ (၄၅) ရက်ကျော်လာပါပြီ။ ဓာတ်လုံးလေး လည်း အနစ်ထိုင်၍ ရွှေဝါရောင် လေးလေးတစ်တစ်ကလေး ဖြစ်လာပါ ပြီ။

ဤသည်ကို ဓာတ်လုံး ဂနဝင်လာပြီ ဟု ကျွန်တော်ကို မိန့်ပါသည်။ ကျွန် တော်ကတော့ ဖားဖိုကြီးအား ဖိုဆွဲပေးရ သည့်ဒုက္ခမှ ကင်းဝေးတော့မည်ဖြစ်၍ ကျိတ်ပြီး ပျော်နေပါသည်။

ကြေးပြဒါးဓာတ်လုံးအား လုံပင် တိုက် ဘီလူးခေါင်းကျအောင် မီးပေး လျှင် ကြေးပြဒါးဓာတ်လုံး၏ ပျော်မှတ် လွန်မီးရောင်သည် အစိမ်းရောင်ကွပ် ထားသော မီးစံကားဝါရောင်ဖြစ်လာ၍ ကျွန်တော်မှ ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ကြည့်ရင်း ဖားဖိုကြီးကို လေထွက်မှန် အောင် ဂရုစိုက် ဆွဲရပါသည်။

တစ်နေ့ နေဆွမ်းခံချိန် သစ်ဆီပုံပင် ကြီးအောက် ဖိုသိုက်တ၌ ဖိုဆွဲနေစဉ် သဒ္ဓါဆွမ်း လေးငါးချိုင် လာလျှ၍

ဆရာတော်မှ အကပ်စီပြီး ဆွမ်းတရား ဟောရသဖြင့် ဖိုခန်းဝင်သည့်အလုပ် ပျက်ပါသည်။

ညနေပိုင်း ဖိုခန်းဝင်လျှင် ကျွန်တော် မှ...

'ဘုန်းကြီးဘုရား ဆွမ်းချိုင့်တွေ များလှချည့်လားဘုရား'

ဟု လျှောက်လျှင်...

'အာကြီးရ အဲဒီ ဓာတ်လုံးက ယာတ် ဖွင့်ပေးတာပေါ့။ ဘယ်ဓာတ်လုံးဖြစ်ဖြစ် တောဇောက်နီးပြီဆိုရင် ယာတ်လာတ ဖွင့် တာပါ။'

ဟု မိန့်သည်ကို ကျွန်တော် နား မလည်ပါ။

ဤကဲ့သို့ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးညဏိက နှင့် ကျွန်တော်သည် ရွှေဝါရောင်ကြေး ပြဒါးဓာတ်လုံးလေးအား ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရေပူတိုက်ကျွေးလိုက်၊ ရေအေးတိုက် ကျွေးလိုက် ဓာတ်လုံးမှထွက်သော မီးစံကားဝါရောင် မီးညွှန်ကို ဘုန်းတော် ကြီးမှ စိုက်စိုက်စူးစူး မမှိတ်မသုန်ကြည့် လိုက်နှင့် နေ့ရက်များကို ကုန်လွန်ခဲ့ပါ သည်။

ဓာတ်လုံးအား ရေပူတိုက်ကျွေး သည် ဆိုသည်မှာ လက်ချားချော်ဖြင့် ထိုးခြင်းကိုခေါ်၍ **ရေအေးတိုက်ကျွေး သည် ဆိုသည်မှာ** ဓာတ်လုံးကို ခံ ရည်တစ်မျိုးမျိုးတွင် လောင်းခြင်းဖြစ် သည်ဟု ဘုန်းတော်ကြီးမှ ပြောပြ၍ မှတ်သားရပါသည်။

တစ်နေ့သောညနေ သစ်ဆီပုံပင်ကြီး ၏အရိပ်အောက် ဖားဖိုကြီး၏ဘေး

ဝါးကွပ်ပျစ်ကလေးပေါ်တွင် ဘုန်းဘော် ကြီးနှင့်ကျွန်တော် ထိုင်နေစဉ် ဘုန်း တော်ကြီးမှ...

'ဒကာကြီး မေတ္တာပို့ အလှေအကွင့် ရှိသလား'

ဟု မေးပါသဖြင့်...

'တပည့်တော်ကတော့ ရွာထဲက ဒေါ်ပုမကြီး မေတ္တာပို့သလို ငါ့လင်ဦးမ ကြမ်းပိုးနှင့်သန်း မပါ အားလုံး ကျန်းမာ ကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေလောက် တော့ ပို့မိပါတယ်ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားလျှင်...

'ဒကာကြီး ညက ကျုပ်တရားပတ် ပြီး မှေးခနဲ ပျော်သွားတုန်း သစ်ဆီခွံ ပင်နတ်ကြီး ကျုပ်ဆီလာပြီး...

"ဘုန်းကြီးဓာတ်လုံးရောင်စဉ်လျှင်က ညတို ကိုလာရိုက်ခတ်လို့ အနေအထိုင် မချုပ်သာ ပါတော့ဘုရား။ တပည့်တော်နဲ့ တပည့်ဘက် အခြံအရံများ အနေအထိုင်ချုပ်သာဘက် ဘုန်းတော်ကြီးမှ သီးခြားရည်စူးပြီး မေတ္တာ ပို့ပေးတော်မူပါတော့"

လို့ ကျုပ်ကို အိပ်မက်နဲ့ လာလျှောက် တယ်ဒကာကြီး။

ဓာတ်လုံးက တေဇောကိန်းလာ တော့ ဓာတ်လုံးက ဟိတ်ခတ်တော့မှာ ပေါ့။ အဲဒီတော့ ဒကာကြီးရာ လူးတံ ဗြဟ္မာသတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်ဖြင့် စေ၊ ဥပဒါရန်ဘေး ကင်းစင်ဝေး ငြိမ်း အေးကြပါစေလို့ ညတိုင်း မေတ္တာပို့ပါ

ဟု မိန့်လေလျှင် ကျွန်တော်နှင့် တံ အစဉ်၌...

'ဪ ငါ့မှာ ဖိုဆွဲရတဲ့ တာသန် အပြင် မေတ္တာပို့ရသည့်တာဝန်ပါ ထပ်မံ တိုးပါပကောလား'

ဟု တွေးမိပါတော့သတည်း။

အောင်လှသန်း (မင်းဘူး)

www.burmeseclassic.com

အတ္ထုပ္ပတ္တိ

အပြေညီမိသ

ဣန္ဒြေ (ရွှေတူ)

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်ဘဝကို ပြန်ပြောရရင် လွမ်းဆွေးတမ်းတရာလေးတွေ နဲ့ ပြောပြလို့ မယုံနိုင်စရာတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။

၁၃၂၈ ခုနှစ်လောက်က ဖခင်ကြီး

လုပ်ငန်းခွင်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး မိခင်ရဲ့ အတိတ်ချက်ကြောင့် မွေးရပ်မြေဖြစ်တဲ့ ကသာမြို့နယ်အစွန်က စကားကုန်းရွာမှာ အခြေချ နေထိုင်ဖြစ်ကြတယ်။ သာယာတယ်ပဲ ပြောရမလား အံ့ ဆိုင်းညိုမှိုင်းပြီး ရွာရဲ့ တောင်ဘက်ကို ဆိုရင် ထွက်တာနဲ့ နေပြောက်မထိုးတဲ့ နာဂရွာရောင်ခြည်ယူရင်း ၂၉၇

တောကြီး။ သားမျိုးစုံစွာ ပေါ့ပါတဲ့ ရက်မြိုင်ကြောပဲ။ ကျားနဲ့တောဝက်လို မျိုးတွေက ပေါတော့ ကြောက်စရာ တော့ အကောင်းသား။

ရွာက ကုန်းပေါ်မှာ၊ ကုန်းအခြေက ချောင်။ တစ်ဖက်ကမ်းက ကွင်းကြီး သာယာတယ်။ တောထွက်သီးနှံ သားငါးအပဲ အစုံတော့လဲ ပေါ့တဲ့ဒေသ ပါပဲ။

နေသားကျသွားတော့လဲ ပျော်စရာ တော့ ကောင်းလာတယ်။ ရွာလယ်က မြသိန်းတန်ဘုရားပွဲကလဲ စည်ကား တယ်တဲ့။ မိခင် ငယ်ဘဝဆို ဒီဘုရား ပွဲ ဘုန်းကြီးကန်တော့ပွဲ အခါရက်တိုင်း မြေပိုင်းအငြိမ့် ကရတယ်တဲ့။

စာရေးသူကိုလဲ အကသင်ပေးပြီး ရွာအကအဖွဲ့မှာ ပါဝင်စေတယ်။ နေစောင်းရင် ညီမဝမ်းကွဲတစ်ယောက် နဲ့ ရွာဘုံ အကတိုက်တဲ့ဆီ သွားရတာ ပေါ့။ သူက ယိမ်းအက မင်းသမီးတစ် လက်ပေါ့။

'အစ်ကိုလေး ညရှစ်နာရီ အက တိုက်တာ ခဏနားရင် ညီမတို့ဆီ လာထိုင်ပေးပါဦး။ ကာလသားငယ် လေးတွေက စချင်ကြတယ်'

'အင်းပါ'

'အင်း မလုပ်နဲ့ မနေ့က နားတော့ မလာဘူး'

'ဟာ မနေ့က နှစ်ပါးမြိုင် အချလေး မှာ ဝါးနည်းနည်းလေးလွတ်ပြီး နောက် ကျသွားတာနဲ့ နားချိန်မှာ ကိုယ့်ချည်း သင်ပေးခံနေရတာ နားကို မနားလိုက် ရဘူး။ ဟော နည်းနည်းနားထောင် စမ်း။ ဟိုကုန်းဘက်ဆီက အတီးသံကို မြိုင်ဆိုင်နေတာပဲ။ အဲဒါ ဘယ်က အတီးသံပါလိမ့်'

'ဪ အစ်ကိုလေးက မသိသေး ဘဲကိုး။ ရွာရဲ့မြောက်ဘက် ကွင်းကြီး

အလယ်ထဲမှာ တောင်ကုန်းညိုညိုကြီး ကို မြင်တယ်မဟုတ်လား'

'အဲဒါတော့ မြင်တာပေါ့'

'အဲဒါ လုံကန်လေး(သဘော နောက်မြီးတဲ့)လို့ ခေါ်တာပေါ့။ ဟိုးဝေး ဝေးက နောက်တစ်ကုန်းကတော့ လုံကန်ကြီးတဲ့(သဘောကြီး)တဲ့။ ခုန ဆိုင်းသံ မောင်းထုတဲ့အသံတွေဟာ အဲဒီကဟာ ဟုတ်လား ဘယ်သူ တီး နေကြတာလဲ'

'ဘယ်သူကမှာလဲ ဥစ္စာစောင့်တွေ အခါကြီးရက်ကြီးဆို အမြဲ တီးသံကြား ရတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ လယ်စိုက်ရင်း ကြားရတာများဆို သွားကြည့်ရင် တွေ့ရမတတ်ဘဲ။ သွားတော့ မကြည့်နဲ့ မှားမယ်။ အဲဒီတော့ကြီးထဲမှာ မျက်စိ လည်ပြီး ဆယ်ပတ်လောက် ပတ်ရလိမ့် မယ်'

'ဟာ ဒီလောက် စွမ်းသလားဟ'

'စွမ်းပျို အလှူအတန်းရှိရင်လဲ ပစ္စည်းငှားတဲ့ နေရာရှိတယ်'

'ဟာ ဒါဆို အတော်ပဲ ပွဲကတဲ့နေ့ ကျ ဆွဲရအောင် ဒေါ်လာပြားကြီး ငှားဦး မှ'

'ဟယ် ပေါက်ကရ မကြောက်မလန့် ပြောရဲတယ်'

'အင်း ငါက ဗုံသံကြားရင် က၊ ချင် တာကိုး'

'တော်တော့ ပိုဆိုးလာပြီ အကနား ရင် လာတွေ့နေ'

ပြောပြောဆိုဆို ယိမ်းအဖွဲ့ရှိရာဘက် ကို ထွက်သွားပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ လူပျိုဖော်ဝင်ခဲ့တယ်။ လူပျို ထဲ ဝင်ပါပြီဆိုကာမှ ငှက်ဖျားပါဝင်ပြီး တစ်နှစ်က ပြင်းပြင်းထန်ထန် အသည်း အသန်ဖျား နောက်တစ်နှစ်က လမ်း လျှောက်သင်ရတယ်။ အဲဒီအခါမှာပဲ စာရေးသူ ပရလောကနဲ့ ဆက်သွယ်

မှန်းမသိ ဆက်သွယ်မိခဲ့တယ်လို့ ပြော တော့မှာပဲဗျာ။

နေအခါ ထူမ တွဲကူ လမ်းလျှောက် ဖော်လူ မရှိတာနဲ့ ပက်လက်ကုလား ထိုင်မှာ မှေးနေခိုက် စိတ်အသိ အား ပြောင်းသွားတယ်။

မူလ အတွေးစိတ်ကနေပြီး ဘယ် လိုပြောရမလဲ။ ချက်ချင်းကြီး အတော် ကို အရမ်းအိပ်ချင်လာတာ ထင်ထင် ရှားရှားပဲ။

သိသလိုလို မသိလိုလို နှစ်ခုကြား ထဲပဲ ပြောရမှာ။ ပြောမပြုတတ်အောင် ကြုံလိုက်ရတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် အရာ အားလုံးကိုလဲ သိသလိုလို မသိလိုလို ဒါပေမယ့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အာရုံခံ အတွေ့အထိ အားလုံးဟာ ကိုယ့်သဘောနဲ့ စေစားလုပ်ကိုင်လို့ မရတော့ပါ။

အဲဒီအချိန် ရှေ့တည့်တည့်က ထု တစ်ယောက် ကိုယ့်ဆီကို လျှောက်လာ တယ်။ ဝတ်စားထားတာက မင်းသား လို ပုဆိုးတောင်ရှည် သျှောင်ထုံး သူလျှောက်လာတဲ့ လမ်းကလဲ သဲဖြ ခင်း ရာဇမတ်ကာ အနားရောက် တော့...

'ဒီမှာ အကြည်တော် ကျွန်ုပ်ကို ဖုတ် လား'

'မမှတ်မိဘူးဗျ'

'အင်း ဟုတ်ပေပေါ့ တစ်ချိန် သူငယ်ချင်းတွေပေါ့။ ထားပါတော့ ယခု အကြည်တော်ကို ကူညီစောင့် ရှောက်ဖို့ လာခဲ့ရတာပဲ ကံ လက်မ ဖြန့်'

'ဟုတ်ကို'

လို့ ဆိုကာ လက်ဝါးဖြန့် ခံပေးတာ စဉ် ရွှေရောင်အလုံး(၃)လုံးသည် 'ဒါကို လည်မှာဆွဲတာပါ။ နေထိုင် ကျန်းမာ၍ သားနာပြုရပေမည်'

လို့ ပြောပြီးတာနဲ့ သတိဝင်လာ တယ်။ အဲဒါ ရတနာသုံးပါး မမေ့ဖို့ သတိပေးတာတဲ့ ဆေးဆရာကြီးက ပြောတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ခြံစည်းရိုးကိုင် လမ်းလျှောက် တတ်စနေက စမ်းလျှောက်ပြီး နားခိုက် အရမ်းသန်းလာတယ်။ ဟာ အမေရေ သားအရမ်းကို အိပ်ချင်လာတယ်လို့ ပြောရင်းပဲ မူလအသိ ပျောက်သွား တယ်။ အိမ်ခြံဝင်းတံခါးဝမှာ အရပ်(၆) တောင် လောက်ရှိတဲ့ လူမည်းကြီး(၂) ဦးကိုပဲ မြင်လိုက်ရတယ်။ (ပတ်ဝန်း ကျင်ရှိသူများကတော့ စာရေးသူ ခေါ်မရတော့ဘူးပေါ့။)

'မော်ရင် သင်ပေရဲ့ အမိနဲ့အရ လာခေါ်ရ တာပဲတဲ့'

တစ်ယောက်ပန်း တစ်ဖက်စီ ကိုင် ပြီးသား တန်းခေါ်သွားတယ်။ ကုန်းကြီး တစ်ကုန်းဆင်းပြီး ချောင်းပြတ်ကူးတယ်။ ရေအနက်က ကျွန်ုပ် ခြေထောက်မမိ ဘူး။ သူတို့ကြည့်တော့ ဒူးဆစ်မြုပ်နေ တယ်။

စီးပျောနေတာ ကြည့်မိတော့ ယင်း ခေတ်ကသုံးငွေ ကျပ်စေ့၊ ငါးမူးစေ့၊ မတ်စေ့၊ ဆယ်ပြား၊ ငါးပြားစေ့တွေ ချည်းသား၊ ချောင်းအတက် ကမ်းစပ်မှာ ဆင်နီးနီးရှိတဲ့ ကျွဲအုပ်က မြုပ်ချည် ပေါ်ချည်နဲ့ ကူးနေကြတယ်။ ကမ်းပေါ် မှာ သာယာသာ။ တစ်ဖက် နေခြည် ခိုးထားတဲ့ ကုန်းစောင်း။ တစ်ဖက်က သစ်တောဟာ နေခြည်ပူပူအောက်မှာ အာလာမျိုးစုံစွာနဲ့ အုပ်စုဖွဲ့လို့ ယိုင်ထိုး နေဟန်က လှပတဲ့ ပန်းချီတစ်ချပ်ပဲ။ တုန်းပေါ်ရောက်တော့ စာရေးသူ ဆင်ဦးတည်းသာ။ ဟိုနှစ်ကောင် ဘယ် ဆင်သွားပြီ မသိ။ ရွာလိုလို မြို့ခရိုင် တစ်နေရာလိုလိုပဲ။ ရေတွင်းမှာလဲ နွယ်မိန်းကလေးတစ်သိုက်ရဲ့ စကား

သံ၊ ရယ်သံ၊ စက်ဘီးသံ တက္ကသိုလ်နဲ့ လမ်းတစ်ဖက်ကို ကြည့်တော့ ခမ်းနား ထည့်ဝါလှတဲ့ မှစ်ဝတစ်ခု။ အဲဒီမှာလဲ မှစ်တံခါး ပွင့်လာတယ်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကိုပါ တွေ့လိုက်ရ တယ်။ လှပကျော့ရှင်းပုံက ထူးတော့ ထူးပါတယ်။ မြေပေါ် ဝဲနေအောင် ကျတဲ့ဆံပင်၊ ကိုယ်အပေါ်ယံလွှာက ဇာပဝါ အစိမ်းနု။ အပေါ်ယံအကျိုက ရွှေဝါရောင် ရှေးဟောင်းလက်ရာတွေချည်းနဲ့ လက် ဝတ်ရတနာ နှာတံပေါ်ပေါ် တော်တော် တော့ လှသားလို့ အကဲခတ်မိနေတုန်း မထင်မှတ်ဘဲ သူ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေး က လှုပ်ရှားလာတယ်။ 'ဟယ် မောင်တော် ဘယ်လိုကြီး ဖြစ်နေ တာလဲ၊ နှုတ်တော်ကို ဒီလို ကြည့်နေပုံထောက် တော့ မှတ်မိတော် မယူဘူး ထင်ပါရဲ့' 'ဟုတ်တယ် ကျွန်ုပ် ဘယ်အရာကို မှ... မသိပါဘူး' 'ဪ... တစ်ချိန်က မောင်တော် အပိုင်စားရတဲ့ ယင်းစဲမြို့ရဲ့ မြောက် တံခါးကိုးပင် သင်္ဘောဆိပ်လေ' မသိတော့ပါ။ ဘာနဲ့ ဘယ်အရာကို မှ မသိရပါလား။ သာယာသော ရှုခင်းနဲ့ ဒေဝစွရာ ဆန်တဲ့ သူမရဲ့ သုခုမဟန် မမြင်စဖူး

ထူးကဲတဲ့ အလှပိုင်ရှင်ကို လူ့တစ်ဘဝ မှာ ဒီတစ်ခါသာ ဆုံဖူးသည်မို့ လှ လိုက်တာကလဲ မှုံ့ညက်လို့ပဲ။ ကျွန်ုပ် နှလုံးသားဖူးစေ ဒီမှာ အရည်ပျော် ရချည်ရဲ့။ ဒါပေမယ့် ငယ်ဘဝက ထုံလာခဲ့တဲ့ ရတနာသုံးပါး

'အာရုံက ပေါ်လာခဲ့လေတော့... ဘုရား ဘုရား ငါ ရောက်နေတာ ပိုက် ခေါ်လာတဲ့ သူတွေဟာ ဘယ်သတ္တဝါ ဘုံသား တွေနဲ့မသိ၊ ထူးဆန်းနေတာ သေရာလျက် နဲ့ သူ့အလှချည်း အာရုံကျလို မဖြစ်ခြေသေး ဘူး'

လို့ တွေးမိရင်း ဘုရားတိုက်ဆောင် ကိုပဲ လှမ်းကြည့်မိတော့ သူမကလဲ တော်တော် ပါးနပ်သား။

'ဪ... ပြောရဦးမယ်။ ဒီဘုရားကြီး ကို ဒီဘုရားကြီး(မွှော့ရုံ)ကို မောင်တော် မှတ်မိသေးပါသလား'

'မှတ်မိဆို ခုမှပဲ မြင်ဖူးတာပဲ' 'တစ်ချိန်ကလို့ ပြောရမှာပေါ့' 'ဟုတ်ကဲ့ပြောပါ'

'မောင်တော်ရဲ့ ဓမ္မအာရုံယူရာ တရားနှလုံးရင်း ဖူးမြော် ကြည့်ညိုခဲ့တဲ့ နေရာလေ'

'ကျွန်ုပ် မမှတ်မိတော့ပါဘူးဗျာ' 'ဒါအပြင် နမတော်နဲ့ မောင်ဘုရား တို့ရဲ့ ပျော်စံရာ ရေကန်သာလဲ ရှိသေး တယ်'

'ဪ... ဟုတ်လား'

'ဒါပဲ မောင်တော်ကို ပြောလိုက် ရင်... အင်း ဟုတ်လားနဲ့၊ ဪ... ဪ... တဲ့ ဘာတစ်ခုမှ မမှတ်မိခဲ့ဘူး။ ဟုတ်ပေပေပေါ့။ ဘဝတွေက အများကြီး ကို ပြောင်းလဲခဲ့ပြီကိုး။ မောင်တော်ကို ပြန်ပြောပြရရင် ညပေါင်း တစ်ထောင် ကျော်နိုင်တယ်။

ဒီဘက် ငိုတားမြို့ဟောင်း ဒေသတော်

အစပ်ကနေ နွားတလယ်ဘုရား တစ်ဖက်က သပိတ်ကျင်းအထိ

'အဲဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ ဘုရားအရင်ဖူးချင်လို့ပါ'

'အဲဒါလဲ ပြောပြဦးမှာပဲ'

'ဘယ်လိုပါလဲဗျာ'

'ပထမ သံတံခါးပွင့်ပယ်၊ ဒုတိယ ဇာပီ (လိုက်ကာ)ပွင့်ပယ်၊ (၁၅)စက္ကန့်အတွင်း ရအောင်ဖူးပါ'

'ဪဟုတ်လား ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ'

သူမက ပြောရင်းတံခါးကို ထိလိုက် ထုယ်။ ကျီဆိုတဲ့ အသံနဲ့အတူ တံခါး ဖ်လာတယ်။ ကျွန်ုပ်လဲ စီးထားတဲ့ ကင်းပတ်အဖြူဖိနပ်ကို ချွတ်တယ်။ တစ်ဖက်ကတော့ အလွယ်ကျွတ် တယ်။ ညာဘက်က ကျွတ်လိုက် ပြန် ဝင်လိုက်နဲ့ ထပ်ချွတ်လိုက်နဲ့...

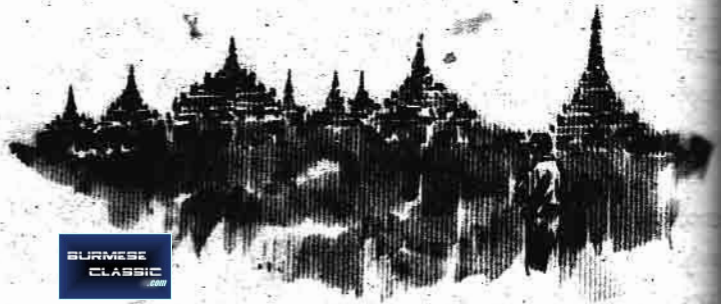
ဒီအချိန် သံတံခါးကြီးပွင့်လို့ အစိမ်းနု ရောင် ဇာခန်းစည်းနောက်မှာ ဘုရားရှင် မျက်နှာတော်၊ ဘော်ရွှေရောင်(အဖြူ ရောင်သန်းနေတဲ့ အဝါဆန်ဆန်) တလက်လက်နဲ့ ကိုယ်လုံးတော်က ရွှေသားအတီး၊ ကြည့်ညိုဖွယ် ဆောင် လုံးပြည့် မဟာမြတ်မုနိကိုယ်တော် အလားပဲ။

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးက ပလ္လင် တော်မြင့်တယ်။ ဟိုက ခါးသာသာပဲ။ ကျွန်ုပ်လဲ ဘုရားဖူးရန်အတွက် ဖိနပ် တစ်ဖက်ချွတ်မရ၊ လှမ်းကြည့်ရင်းပဲ ဇာပီဝါ ၈, ပိတ်လေပြီ။ ရှိုးဆို ဆွဲစေ့ သွားလေပြီ။

သူမကတော့ သတိပေးရှာတယ်။ 'ဟိတော့ပယ် ရအောင်ဖူးပါ၊ ဒီဘုရားကြီး ကို လူ့ဘဝကနေ ဖူးဖူးတာ မောင်တော်နဲ့ ဘုရားဆိုတဲ့ မဟာသမားတော်ကြီးပဲ ရှိတယ်'

ဘုရားပေါ်တက်ဖို့ မစဉ်းစားတော့ဘဲ မြေပြင်ကနေ ဒူးထောက် ကန်တော့ချိန်

၃၀၀ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပဲ သံဘာကျွတ်တံခါးကြီး ပိတ်သွားပါလေ ရော။

'ကဲ လမ်းလျှောက်ရင်း မောင်တော် ရဲ့ ဥစ္စာရွှေငွေ ရတနာပစ္စည်းတွေ ပြ မယ်'

ဘာမသိညာမသိဖို့ ငူငူကြီး လိုက် နေမိတယ်။ သူမက ရဲတင်းစွာ အားမလို အားမရဖြင့် လက်ကို လှမ်းဆွဲ ရင်းက...

'မောင်တော်ဘုရား ဘယ်လိုဖြစ်နေ တာလဲ'

'ကျွန်တော် ဘယ်လိုများ ဖြစ်နေ လို့လဲ'

'ဘယ်လိုဖြစ်နေရမှာလဲ ဟိုတုန်းက ဆိုရင် တက်ကြွလန်းဆန်း ပေါ့ပါးပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရမ်းကို ယုံကြည် သလို အပြည်ပြည်ကလဲ ယုံကြည်ကိုး စားရတဲ့ မင်းသားတစ်ပါးပါ'

အဲဒီမှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ် သျှောင်ထုံး တောင်ဝှေးနဲ့ အဘိုးအို တစ်ဦးကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။

'အဲဒါ ဘိုးတို့ဘုရားဆယ် သူကတော့ ဒီမှာ ပြတယ်။ မောင်တော်ကသာ အာရုံဖူးလို့ ဘဝတွေမှာ ယဉ်နေတာ'

အဆောင်တွင်း ရာဝင်အိုးကြီးများ အကြားရောက်လာလေရာ ဖွင့်ပြတဲ့ အလား အိုးဖြူကြီးများကို ရတနာ အပြည့်ဖြင့်သာ ပန်းတဦးလက်ရာ အမျိုးမျိုးနဲ့ ရွှေရောင်စိန်ရောင် တောက် လျက်မြင်ရတယ်။

'ကဲ...ကဲ ဒီတစ်ခေါက်တော့ ဒီတယ် ပြော ပါတော့၊ ဒီတို့မှာ မောင်တော်အပေ မိတ် ဖြီး ခေါ်နေရှာပြီ'

တုံး။ လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက် လာကြရာ ဗွက်ကို အုန်းပင်အပိုင်းတုံး တစ်တုံးကို တံတားအဖြစ် ကူးထားတာ ကိုက်(၂၅)ကိုက်လောက် ရှည်မယ်။ "ဒီလမ်းအတိုင်း ပြန်ပါ" လို့ပြောရင် သူမက အုန်းတုံးထိပ်တွင် ကျန်ခဲ့မိ တယ်။

စာရေးသူလဲ အုန်းတုံးပေါ်တက် လျှောက်လာတာ အလယ် ရောက်မှ သတိထားမိတယ်။ အုန်းတုံးအောက်ကို လှမ်းကြည့်မိတော့ ရေက ပြာစိမ်းကြည် နေတယ်။ ကြည့်တာမှ ဟိုးအောက် က စကြဝဠာဝေဟင်ပြင် မြင်ရတယ်လို့ ထင်ရတယ်။

မတော်လို့ ခြေချော် ကျသွားရင်တော့ တွေးမိရင်း ကျောတောင် စိမ့်သွား တယ်။ အုန်းတုံးအဆုံးရောက်ထား သူမက သွယ်လျလျ သူ့ရဲ့လက်ထဲ အသာလေး ယမ်းပြတယ်။ နှုတ်ဆက် တဲ့ သဘောပေါ့။

အုန်းတုံးပေါ်မှာ လှမ်းအဆစ် ခြေတစ်ဖက်က အုန်းတုံးပေါ်မှာ ဆယ် ထဲ စီခန့်ဆို အမေ့အသံ ကြားလိုက် တယ်။

'သားရေ... လာ လာ အ... တယ်'

'ဟ အမေစိတ်ပူပူနဲ့ ခေါ်တဲ့ အ...

အမြန်ပြန်မှ'

လို့ တွေးမိပြီး အုန်းတုံးပေါ်မှ အပြီး ဆင်းချလိုက်တယ်။ မြေပြင်နဲ့ ခြေဖဝါး ထိတာနဲ့ ရွာတော်ရှင် စင်တော်ရှေ့ ရောက်တယ်။

နောက်ထပ် ခြေတစ်လှမ်း ထပ်ချစ် တော့ အိမ်ခြံဝင်းတံခါးဝ ဟိုနှစ်ကောင် ကိုယ့်ကို ဆွဲခေါ်သွားတဲ့နေရာ။ ထူး တာက အမေအသံမှတစ်ပါး ဘယ်သူ့ အသံမှ မကြားရဘူး။

မိခင်ရဲ့ သောကအပြည့်နဲ့ အသံကို ကြားမိလို့ မိခင်ရင်ခွင်ကို ပြေးဝင်ဖို့ စိတ်ဖြစ်တာနဲ့ မိမိနဲ့ သွေးအရင်းနှီးဆုံး အသံကို အရင်မှတ်မိတယ်။ အစဉ် အတိုင်းပဲ နောက်တော့ ဆူညံနေ အောင် ဝိုင်းခေါ်နေကြတာပဲ။

အဲဒီမှာလဲ စ၊ မြင်ရတာ အမေ့ရပ် လွှာမှသည် တစ်ဦးချင်း လူ့မျက်နှာကို စ၊ မြင်ရစဉ် ဖောင်းပွပွ တွန့်ကားပြီး အရေးအကြောင်းကြီးများကလဲ တစ် ပေခန့်နက်တယ်လို့ ထင်ရတယ်။ လူ က ဘီလူးကို မြင်ရသလိုထက် ရုပ်ဆိုး နေပါတယ်။

စောစောက သုခုမရုပ်လွှာ ဒေဝစွရာ အသွင်သဏ္ဍာန် ယခုက အာဟာရ ရုပ်ကြမ်းကြီးတွေကို အာရုံက ယှဉ်နေ မိတာကိုး။ အဲဒါ ပထမအကြိမ်ပေါ့။ အကြိမ်ကြိမ် အခေါ်ခံရတယ်။

တစ်ကြိမ်မှာ သူကပြောတယ်။ 'နမတော်ကို အိမ်လည်လေး ဘာ လေး မခေါ်ချင်ဘူးလား'

'ခေါ်ချင်ပါတယ် ကျွန်တော့်အမေ ကို မေးကြည့်ဦးမယ်။ အိမ်ခေါ်ရမှာ အားနာစရာ အိမ်က မကောင်းတော့ လောလောဆယ် အိမ်သစ်ဆောက်ဖို့ ပျဉ်စု၊ သစ်စု လုပ်တုန်းဆိုတော့... 'ရပါတယ် အလည်ခေါ်မယ်သာ ပြောပါ'

မဟုတ်ဘူး ဟုရောက်ခါမှ နေစရာ မရှိတော့ အားနာလို့ပါ'

'ဟောင်တော်ရဲ့ ယခုက အမေကို ပြော လိုက်ပါ။ ခုဆောက်ပယ် အိမ်တော်ကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားအောင် စီစဉ်ပါလို့'

'ဟာ အဲဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အိမ်မှာက မိခင်ရဲ့ ရောင်းဝယ်မှုတစ်ခု တည်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရပ်တည်နေရ တာပါ'

'ဟယ် မောင်တော်ကလဲ နမတော် ပြောတာက မယ်ဘုရားကြီးသာ ခွင့်ပြု တော်မူရင် အိမ်တော်ကြီး ပြီးတဲ့အထိ ရတနာတွေ ပေးနေမှာပါ'

ဒါတစ်ကြိမ်ပေါ့။ ဖြစ်စဉ်တိုင်းကို အမေ ပြန်ပြောပြ တာ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ အမေက အရမ်း ကို စိတ်ပူသွားတာပေါ့။

'ငါ့သားလေး... ဒီကောင်မဆီက ဥစ္စာပစ္စည်း ဘာတစ်ခုကိုမှ လက်မခံ ပါနဲ့' တဲ့။

ဒီလိုနဲ့ နောက်ဆုံးအဖြစ် ဆုံခဲ့စဉ်မှာ သူမက သိထားသူမို့ တွေ့တာနဲ့ နှုတ် ဆက်စကားပဲ ပြောလာတယ်။

'မောင်တော်ရယ် နမတော်ရယ် ဘဝအကျွေးများစွာ ဒီတစ်ကြိမ် ပြန်ဆုံ ကြတာကို မောင်တော်က သိပ်ကို စိမ်းကားတာပဲ။ သံယောဇဉ်ထား

တတ်သူလို မခင်မင်နိုင်ဘူးတဲ့' 'ထားပါတယ်ဗျာ ယခု ခင်ခင်မင်မင် ဆက်ဆံပြောဆိုနေတာပဲ'

'ခုပြောတာ ဟုတ်တယ် နောက်ဆို ဒီကို လာရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဘာကြောင့်လဲ မောင်တော်ရဲ့ အမေလေ ဆရာတွေနဲ့ စီမံနေတယ်။ ပြီးတော့ မောင်တော်ကိုယ်တိုင်ကလဲ ဘုရားဂုဏ်တော် အမြဲတည်တယ်။ ဒီတော့ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ နမတော် အတွက် မေးခွန်းလက်ဆောင် ပြေပေး ထားခဲ့ပါ'

'လောကမှာ လူသားတွေဟာ ဘယ်အရာ ကို တန်ဖိုးထား အမြဲတန်ဆုံးပါလဲ' ကျွန်ုပ်လဲ ငယ်ဘဝရဲ့ အတွေးမျိုး နဲ့...

'လောကမှာလူတွေက တချို့ ကာမ ရာဂအာရုံနောက် လိုက်ကြတယ်။ တချို့က ဥစ္စာရွှေငွေ၊ တချို့ ရတနာ သုံးပါး ဆည်းကပ်ခြင်းတွေပေါ့'

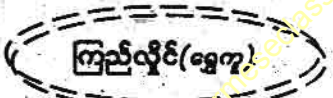
'ဒါဆို မောင်တော်ကရော' တဲ့။

'ကျွန်တော်ကတော့ ဓမ္မရသလို ပြောရမှာ ပေါ့။ တရားတော်ရဲ့ အနှစ်သာရလို့ ရှာဖွေ ဆဲပါ' လို့ ပြောမိတော့...

'ဘဝတစ်ကျွေး ဒီမှာ နှုတ်ဆက်ပါ တယ်' တဲ့။

မှတ်မိပါသေးတယ်။ ဖြစ်မိတဲ့ ရတနာသုံးပါး တန်ဖိုးအားကြောင့် သေမင်းခေါ်ရာ မပါခဲ့ရပါလားလို့ တွေးရင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ရတနာသုံးပါး တန်ဖိုးအားကြောင့် ဘဝများစွာ ချစ်သောသူ ချစ်ပါစေ

စာရေးသူတို့တစ်သိုက် ရွာလယ်
ပိုင်းရှိ မောင်လှိုင်မြင့်၊ မခင်သိန်းတို့
အိမ်သို့ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ရောက်ခဲ့
သည်။ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပိုင်းတွင်
မောင်လှိုင်မြင့်၏ ဖခင် ဦးကိုအေး
(အိုင်ကလောရွာ)နှင့် ဆုံတွေ့၏။
ရောက်တတ်ရာရာစကားများ ပြောကြ
ရာ နွားအကြောင်းပါလာ၏။

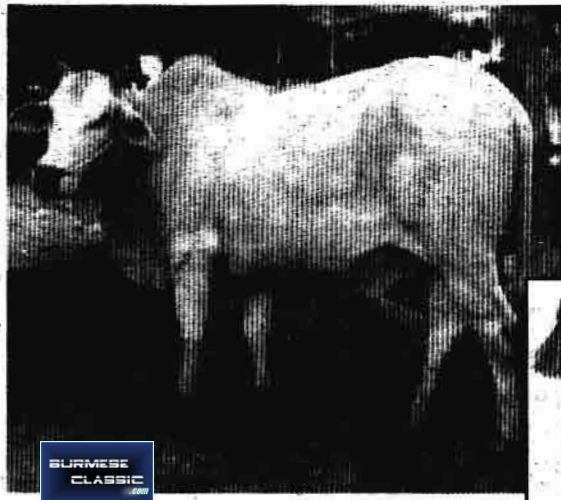
ဦးကိုအေးက တောင်သူလယ်
သမားပီပီ နွားများကို အထူး အားကိုး
အားထားရကြောင်းနှင့် နွား၏
ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်သင့်ကြောင်း။
နွားမရှိပါက လယ်သမားတွေမှာ ညာ
လက်ရုံး တစ်ဖက်ပြုတ်သလို ခံစားရ
ကြောင်းတို့ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြော
ပြပါသည်။

'ယခု ရာသီက နွားတွေ ခွာနာလျှာ
နာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ရာသီကွ သတိထား
ကြ။ တို့ တောင်သူလယ်သမားဆိုတာ
နွားကို အားကိုးအားထား ပြုနေရတာ။
ဘယ်လိုပဲ စက်မှုလက်မှုတွေ ထွန်းကား
လာပါစေ နွားကို လက်လွှတ်လို့ မရ
သေးဘူးကွ။

နွားက ဘက်စုံ သုံးလို့ရတယ်။
စက်က ဘက်စုံ သုံးလို့မရသေးဘူးကွ။
ဒါကြောင့် နွားကို အစစအရာရာ ဂရု
စိုက်ကြ။ တစ်ဆက်တည်းပဲ ငါ့နွား
တစ်ကောင်အကြောင်း ပြောရဦးမယ်။

တစ်ခါက ငါ့ခိုင်းနွားကြီးတစ်ကောင်
ကိုင်းထဲမှာ လွှတ်ပြီး တွေ့ကရာတွေ
လျှောက်စားတာ ဗိုက်ကယ် ဗိုက်ကား
ကြီး ဖြစ်စေရာ၊ တအင်းအင်းနဲ့ ဗိုက်ပုတ်
ကြည့်တော့လဲ တပုန်းပုန်းနဲ့ ဆီးလဲ
မသွား၊ ဝမ်းလဲ မသွားဘူး ဖြစ်နေတယ်။
ငါလဲ စိုးရိမ်သွားတာပေါ့ကွာ။ ဘာလုပ်
လို့ ဘာကိုင်ရမုန်းမသိ ဖြစ်နေတယ်။
ငါ့နွားကြီး အခြေအနေမှ ကောင်းပါ
တော့မလားနဲ့ပေါ့။

၃၀၂ နားရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နွားများ

ဗိုက်ကယ် ဗိုက်ကားဖြစ်လျှင်

အဲဒီအချိန်မှာ ရှေးမိနောက်မိ လူကြီးတစ်ယောက်ကပေါ့ကွာ...
“ဟေ့ကောင် ကိုအေး မင်း ဘာပုယုနဲ့ ဆိုပြီး အိမ်သုံးစားဆီ တစ်အာတာ (ပုလင်း ဝက်ခန့်)
လောက် ယူခဲ့စမ်းဆိုပြီး ဆီ တစ်အာတာ (ပုလင်းဝက်ခန့်) နွားကို တိုက်လိုက်တယ်”
မကြာဘူး ဟေ့ကောင်ရေ နွားကြီး ဆီးတွေ၊ ဝမ်းတွေ မှန်လာပြီး ကျန်းမာရေး
ကောင်းသွားလို့ လုပ်ငန်းခွင် ပြန်ဝင်နိုင်ခဲ့တယ်”

ထို့ကြောင့် နွားများ အစားအသောက် လွန်၍သော်လည်းကောင်း၊ အစား
များ (ဗိုက်ကားစာ) စား၍သော် လည်းကောင်း ဗိုက်ကယ် ဗိုက်ကား ဖြစ်နေလျှင်
ဦးကိုအေး ပြောပြသလို အိမ်စားသုံးဆီ တစ်အာတာ (ပုလင်းဝက်ခန့်) တိုက်ပေး
ခြင်းဖြင့် အဖိုးထိုက်တန်ပြီး အင်မတန် အားကိုးရသော နွားများ အသက်ဆုံးရှုံး
မှု၊ တန်ဖိုး ဆုံးရှုံးမှုဘေးမှ ကင်းဝေးပြီး ရောဂါဘယလည်း ကင်းစင်ပပျောက်စေ
ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဤဆေးနည်း ပြောပြသော ကနောင်မြို့၊ တောင်ဘက် အိုင်ကလော
ကျေးရွာမှ ဦးကိုအေးအား ကျေးဇူးတင် အမှတ်တရ)

သမ္မာသန္တ ပြည့်ဝကြပါစေ။

